

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువాయ్మలర్ స్తుతుభియ

శ్రీ వ చ న భూ ష ణ మ్.

విశవవాక్ శిఖామణియాన

మణవాశమానునికళరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానసహితమ్.

ఇంద్రగ్రంథమ్

తర్కతీర్థరాన-శ్రీమాన్-శిబ్బప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాలుమ్,

శ్రీనూక - కరాలపాటి - ఆత్మార్చ్యు అవర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దప్పిళ్ళనాయుడు అవర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతా నేక శ్రీకోశజ్ఞశిన్ సహాయత్తినాల్

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైరూరాల్

శ్రీపరాజుగృహతిరువవతారాది ౧౮౦౦౬-వకు సంవత్సరమాన

విశ్వావసు సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

ప్రెసిడెన్స్ ముద్రాక్షరశాలెయిల్

ఆచ్చిట్ట ప్రచురమ్ కెయ్యప్పట్టతు.

విజయతేతరామ్.

శ్రీమతేరామనుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై
తన్నిశోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	3	౪ ౦
బారతాదితన్నిశోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫ ౦
రామచరమణ్ణోకమ్ ,, ,,	...	౦	3 ౦
దుష్కర్ణోకటిప్పణి	...	౦	౫ ౦
శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమభక్తశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨ ౦
ముతల్ తిరువందాతి ,, అరుమ్బదప్రతిపదసహితము	...	౧	3 ౦
ఇరణ్డామ్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
మూన్డామ్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
నాన్దుకన్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౪ ౦
తిరువిరుత్తిమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౪	౫ ౦
తిరువాశిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్బదసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬ ౦
పెరియతిరువందాతి ,, ప్రతిపదసహితము	...	౦	౧౪ ౦
తిరువెల్గు సూర్ శీరుక్కై ,, ,,	...	౦	౪ ౦
శితియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౯ ౬
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౧	౧౫ ౦
శ్రీవచనభూషణమ్ ,, ,,	...	3	౫ ౦

ఈగ్రంథములు మట్టకాయితములలో సగంఛాణ్డికి నివ్వబడును.

యమకరత్నాకరమును ఇరామానుశనూర్ శ్లోదాతీయు అచ్చగుచున్నవి.

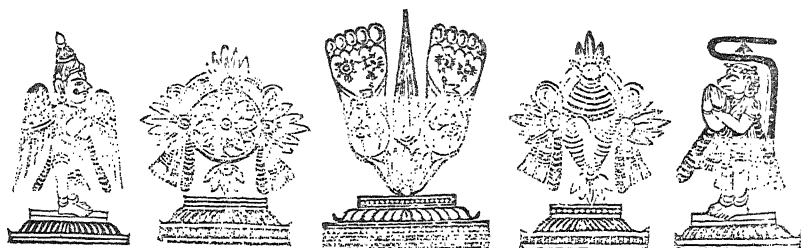
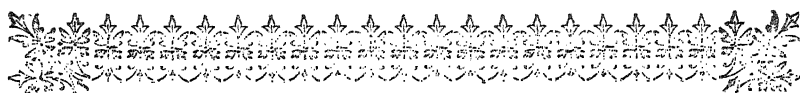
ఈగ్రంథము సీసభచందాదారులచే శిపార్సుచేయబడువారికి మాత్రము ౨౫౦ కాపీలవఱకు సగంఛాణ్డికి నివ్వబడును, అనఁగా క్లెస్టురు ౧-౧౨ చొప్పునను రప్పరు ౦ - ౧౪౦ - చొప్పునను నివ్వబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య,

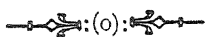
కార్యదర్శి, ధనాధికారి,

నెం 3౧ - వెంకటాచలమొడలిపేడి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

పాతుత్తైయన్మత్.

అమృతమణివాళనమశ్చయేతత్.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥

అమృతమణివాళనమశ్చయేతత్.

లక్ష్మీనాథ సమారంభం నాథయామునమధ్యమామ్ ।
అస్తదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరమ్పరామ్ ॥
యోనిత్యమచ్యుత పదామ్బుజయుగ్గరుక్ష్
వ్యామోహత స్తదితరాణి తృణాయమేనే ।
అస్తద్గురో ర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥

అశవన్దారమశ్చయేతత్.

మాతా పితా యువతయ స్తనయా పిభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆప్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదస్త్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.

భూతం సరస్య మహాదాహ్వాయ భట్టనాథ
 శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగివాహన్ ।
 భక్తాజ్ఞేరేణు పరకాల యతీంద్రమిశ్రాన్
 శ్రీమత్పరాఙ్ముఖమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్ ॥

— ❦ — (౦) : ❦ —

రహస్యార్థసంప్రదాయ త్రివియస్యత్.

మణవాళమామునికరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకగురుంగురుభిస్సహపూర్వైర్గురూరకులోత్తమదాసముదారమ్ ।
 శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ ధీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ ॥

ఈయణ్ణిమాధవప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।

సంసారభోగిసద్దప్త జీవజీవాతవే నమః ॥

తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।

సమస్తాత్మగుణావాసం వద్దేకూరకులోత్తమమ్ ॥

మణవాళమామునికరుళిచ్చెయ్తతు.

నమశ్శ్రీకైలనాథాయ కు నీనగరజస్త్వనే ।

ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైజ్జర్యశాలినే ॥

లోకాచార్యపదామ్భోజ రాజహంసాయితాస్తరమ్ ।

జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వద్దేసామ్యవరంగురుమ్ ।

ప్రజిహ్వనదధీశదాసమమలమశేషశాస్త్రవిదమ్ ।

సంపదపరగురుకరుణాకన్దభిత జ్ఞానమద్విరంకలయే ॥

అమృతమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

శ్రీకైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యతీంద్రప్రపణంవద్దే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

స ధీప్రశయానవరయోగినమీడేఎన్దు పిన్దుళ్ళార్ శిలరసునధిక్కుమ్ క్రమమ్.

శ్రీ వ చ న భూషణ త్తనియన్గళి.

పురుషకారవైభవజ్ఞ సాధనస్యగౌరవమ్
తదధికారికృత్య మస్యసద్గుహపసేవనమ్।
హరిదయామహేతుకీం గురోరుసాయతాజ్ఞయో
వచనభూషణేనద జగద్గురుమితమాశ్రయే॥

సాక్షాఖిలద్రవిడసంస్కృతరూపవేద
సారార్థసజ్జిహమహారసవాక్యజాతమ్।
సర్వజ్ఞలోకగురునిర్మిత మార్కభోగ్యమ్
వందే సదా వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్।

ఆకణ్ఠోత్కణ్ఠవైకుణ్ఠ ప్రియాణాంకణ్ఠభూషణమ్।
గురుణా జగతాముక్తం వ్యాప్తంవచనభూషణమ్॥

పేఱుతరువిక్కుమవళీతకపెరుమై యాఱు పెఱువాణ్ముత్తై యవణ్
కూఱుకురువైప్పనువల్ కొళీవతిలై నూకియి కుళీర్దవరుళీతాణ్
మాటిల్ పుకళ్ళీనఱుగురువిణ్వణ్ణైయొడెలామ్ వళనబూడణమతిల్
తేటిడ నమక్కరుళీముడుప్పైయైయవణ్కళ్ళీకళీశేరెణ్మననే.

తిరుమామకళీతక శీరరుళేత్రిముమ్,
తిరుమాల్తిరువడి శేర్వళిన్దైయమ్,
అన్వళియైన్దన వన్దైత్రిపున్దైయమ్,
మెయ్వళియూన్దయ మిగోర్పెరుమైయమ్,
ఆరణమ్వల్లన రమరుమ్ నన్నెటియైయమ్,
నారణ్ తాళీతరునఱుగురుసీతియమ్,
శోతివానరుళీ తూయమాకురువిణ్
పాతమామలర్ పణిపవర్తనైయమ్.

తీతిల్ వానవర్ తేవనుయిర్ కత్తే
 యేతుమిన్ది యెడుక్కుమ్మడియెయుమ్,
 మన్నియవిన్బముమ్ మాకతియుమ్ కురు
 వెన్నునిలై పెలు మిన్ పొరుళ్ తన్నెయుమ్
 అశైవిలావేత మతనుళనై త్తెయుమ్
 వశనబూడణ వట్టియాలరుళియ
 మత్తెయవర్ శికామణి వణ్ పుకట్త్రి ముడుమ్బై
 యిత్తెయవ నెన్దో నేరులకారియన్
 తేమలర్ చేచ్చవడి శిన్దై శెయ్ పవర్
 మానిల త్తినమ తెయ్ తివాత్త్రి పవరే.

లోకాచార్యకృతే లోకహితే వచనభూషణే ।
 తత్త్వార్థదర్శినో లోకే తన్నిష్ఠాశ్చ సుదుర్లభాః॥
 జగదాచార్యరచితే శ్రీమద్వచనభూషణే ।
 తత్త్వజ్ఞానశ్చ తన్నిష్ఠాం దేహి నాథ యతీంద్రమే॥
 ఉలకాశిరియన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శాద్ ముమ్బొతనుసన్నిక్కుమ్ తనియన్దళ్
 కోతిలులకాశిరియన్ కూరకులో త్తమతాతర్
 తీతిల్ తిరుమలై యాత్వార్ శెమ్మిజ్జురవై మణవాళర్
 ఓతరియపుకట్త్రి తిరునాపుడై యపిరాన్ తాతరుడన్
 పోతమణవాళమునిపోన్నడికళ్ పోద్ మువనే॥

వాల్మీయులకాశిరియన్ వాల్మీయవన్ మన్నుకులమ్
వాల్మీముడుమ్మైయెన్నుమ్ మానకరమ్—వాల్మీ
మనమ్శూన్ ద్దపేరిన్బమ్ మల్ కుమికునల్లార్
ఇనమ్శూన్ ద్దిరుక్కుమిరుప్ప||

ఓతుముడుమ్మైయులకాశిరియనరుల్
ఏతుమఱివాతవెమ్మెరుమాన్ —నీతి
వఱ్ఱువాచ్చిఱునల్లార్ మామత్తె యోన్ పాతమ్
తొమ్మివార్ క్కువారాతుయర్.
ప్పిల్వైలోకాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

పిల్చైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.
పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీవచనభూషణత్తుక్కు-

పెరియజీయర్ తిరువామ్మలర్ స్వరుళియ వ్యాఖ్యాన త్రిక్ అవతారికై.

సకలవేదసజ్జిహమాన తిరుమస్త్రీత్తిల్, పదత్రయత్తాలుమ్
ప్రతిపాదిక్కప్పడుకిఱ వాకారత్రయముమ్, సర్వాత్మసాధారణమాకై
యాలే, (౧) “యత్రర్షయఃప్రథమజాయేపురాణాః” ఎన్నిఱ నిత్యసూరి

టిప్పణీ—భగవద్వాచకమాన సకలశబ్దతైఅదియిల్ నిదేశితత్తు-మజ్జళాచరణార్థమాక.
(౨) “త్రైలోక్యరాజ్యంసకలం సీతాయానామ్నయాత్కలామ్” ఎన్నిఱవిడత్తిల్, “సకల
శబ్దమ్ - స్వపర్యాయ విశ్వశబ్దవాచ్యరాన పెరుమాళై చ్చొల్లుకిఱతు” పిన్నిఱ [తి-వా-
౬-౨-౬] ఈటిన్బడియేసకలశబ్దమ్ భగవద్వాచకమామ్. తిరుమస్త్రీమ్ సకలవేదసజ్జిహ
మాకై యావతు- (౩) “సర్వమప్రాక్షరాన్తస్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే, సకలవేదవిశదీకారార్థ
ప్రతిపాదకమాయ్, తదపేక్షయానూన పరిమాణమాయరుక్కై. ఆకారత్రయమావతు-
అనన్వార్థ శేషత్వ అనన్యశరణత్వ అనన్యభోగ్యత్వజ్జిల్, ఇవాకారత్రయమ్ సర్వా
త్మసాధారణమాకై యావతు - [హరిత స్త్రృ] “దాసభూతాస్సత్స్సర్వేహ్యత్తానఃపర
మాత్మనః” ఎన్నిఱపడియే బద్ధముక్త నిత్యోక్తకుమ్ పొవుతువాయరుక్కై. ముతలిల్
తిరుమస్త్రీత్తైయెడు తత్తు-ఇగ్గిన్గిమ్తిరుమస్త్రీ వివరణమెనైక్కాక. యత్రేత్యాదిక్కు-

(౧) యజు-అచ్చి-ప-౬౨. (౩)

(౨) రా-సు-౧౬-౧౪.

కళోపాతి, శుద్ధసత్వమాన పరమపదత్తిలే, నిత్యాసజ్గుచితజ్ఞాన
రాయ్కొండ్లు, నిరస్తరభగవదనుభవజనిత నిరతిశయానస్త తృప్తరా
యిరుక్కుక్కు యోగ్యతైయుక్తాయరుక్కుచ్చైయతేయమ్, (౧)
'అనాదిమాయయానుప్తః' ఎన్గిటపడియే (౨) *తిలతైలవద్దారునప్పివత్
దుద్వివేచ త్రిగుణ దురత్యయానాదిభగవత్తాయాన్రోహిత స్వప్రకాశ

యత్ర - ఎన్దపరమపదత్తిల్, పురాణాః - పురాపినవరాయ్, ఆతావతు-అనుభూ
తమాన భిగవన్మణాదకతై అనుదినమభినవమాక అనుభవిక్కుమవర్కతాయ్, ప్రభమ
బాః - అనాదిసిద్ధరాయ్, ఋషయః - సర్వవిషయసాక్షాత్కారముశ్చవర్కతల్ ఇరుక్కు
తార్కతల్ ఎన్దర్థమ్. "ఋషయః" ఎన్దరు- కాలవిషయ విశేషజ్ఞైచ్చొల్లామైయాలే,
నిత్యాసజ్గుచిత జ్ఞానతైచ్చొల్లకిటను. పరమపదమ్ శుద్ధసత్వమయ మెన్దతేఱు (3)
"పశ్చిమక్రమయేదివ్యే" ధ్వంసత్వేషుభావహే" ఇత్యాదివచనమ్ప్రమాణమ్. (నిత్యేత్యాది)
నవిద్యతే సజ్గుచితమ్ - సజ్గోచరి, యస్యతత్ అసజ్గుచితమ్, నిత్యంఅసజ్గుచి
తమ్-నిత్యాసజ్గుచితమ్, తథావిధంజ్ఞానయేషామితి విగ్రహః. ఇట్లనిశ్చిత్వమావతు-
ధ్వంసాప్రతియోగిత్యమాత్రమ్. ఇతేఱునశ్చోచాభావత్తిలన్వయమ్. ఏతాదృశా
భావద్వాన్ - అశ్శిస్తాభావముమ్, ధ్వంసముమ్. ఆక - జ్ఞానసజ్గోచాత్యస్తాభావమ్
నిత్యోక్తుమ్, జ్ఞానసజ్గోచధ్వంసమ్ ముక్తర్కుముక్తాకైయాలే, నిత్యాసజ్గుచి
తేత్యాది విశేషణమ్దృష్టాన్తదాప్తాన్తిరోధయానుగతమాకక్కుక్కుయై. అనుభవజని

తానస్తక్కు నిరతిశయిత్వమ్శోన్నతు - కైవల్యానస్తత్తైప్పల్ ; అనుభవజనితా
సద్ధాపేక్షయా అతిశయితమాన కైక్కుర్యానస్తమ్ భగవదనుభవప్రీతిహితాత్కరిత
మాయ నరుకైయాల అథాత్సిద్ధమెత్తు అతైఇట్లొచ్చొల్లవిలై. యోగ్యతైయావతు-
భగవన్నిన్నచే తనత్వమ్. (అనాదీత్యాదిక్కు) అనాదిమాయయా - ఉత్పత్తిహాన్యై
యాయ్ విచిత్రస్పష్టిహేతునాన మూలప్రకృతియియాల, సుప్తః - తిరోహితస్వరూ
పనాన (జీవన్) ఎన్దర్థమ్. (తిలేత్యాదిక్కు) తిలతైలవత్ - తిలత్తిల్ తైలతై
ప్పొలవుమ్, దారుపప్పివత్ - దారువిల్ వప్పియొప్పొలవుమ్, దుర్వివేచ-పిరిక్కు
క్కాణ ముడియాత తాయ్, త్రిగుణ - సత్త్వరజస్తమస్సుక్కుళోదు కూడిన

రాయ్, అనాద్యవిద్యాసంశ్చితానస్త పుణ్యపాపకర్మానుగుణమాక సుర
నర తిర్క్కస్థావరయోనికళ తోఱుమ్ (౧)* మాఱిమాఱి ప్పలపిఱ
ప్పమ్పిఱన్దు, దేహత్తాభిమానముమ్, స్వస్వాత స్త్వముమ్, అన్యశేష
త్వముమాకిఱపడుకుఱ్ఱియిలేవిఱ్ఱున్దు, తత్తదనుగుణసాధ్యసాధనజ్గళిలేమణ్డి
(౨)* యాతానుమ్ పఱ్ఱిసీఱ్ఱుమ్ విరతత్తై యేటిట్టుక్కొణ్డు, ప్రాప్త
శేషియాయ్ పరమప్రాప్త్యపకభూతనానవస్సకల్ అత్యస్త
విముఖరాయ్, గర్భజన్త బాల్యయావనవార్ధకమరణనరకజ్గళాకిఱ అవ
స్థాసప్తకత్తిలే, నిరస్తర వితత వివిధ నిరవధిక దుఃఖజ్గళై యనుభ
విత్తుత్తిరికిఱ విస్సంసారిచేతనరిలే, ఆరేసుమ్ శిలర్క్కు జాయమాన

తాయ్, దురత్యము - (జీవర్కళాల్) నివర్తిష్పిక్కుక్కుడాతతాయ్, అనాదియాన
మూలప్రకృతియినాలే, తిగోహిత- మఱైక్కప్పట్ట (అఱియక్కుడాత), స్వప్రకాశః-
ప్రకాశమాన దేహాతిరక్తత్వాది ధర్మజ్జలైయుడైయవర్ ఎన్దర్థమ్. అనాది-ప్రవాహానాది
యాన, అవిద్యా-దేహత్తభిమానికళ. (తత్తదనుగుణేత్వాది) దేహత్తాభిమానాద్యను
గుణసాధ్యజ్గళి-క్రమేణ స్త్వస్సపానాది స్వర్గాది దేవతాస్తరసాయుజ్యాదికళ, తత్సా
ధనజ్గళి-ధనాది, యాగాదిదేవతాస్తహోపానాదికళ. యాతానుమ్-ఏఱో ఒన్టై-పఱ్ఱి-
అవలమ్మిన్దు, సీఱ్ఱుమ్ - ఎమ్మెరుమానై ప్పిరిక్కెక్కుహితువాన, విరతత్తై - వ్రతత్తై
ఎన్టై శబ్దార్థమ్. (ప్రాప్తశేషేత్వాది) ఇవై ఈశ్వరమక్కుణ్డాన ఆకారత్రయమ్. (ప్రాప్త
శేషి - ఉచితశేషి, పరమప్రాప్యన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాప్యాస్తరరహితన్,
పరమప్రాపకన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాపకాస్తరరహితన్; ఆచార్యనిష్ఠై-ఇతిన్
పరమ కాస్త్రైయాకైయాలే ఇతిలే అన్తరూఢమ్. వైముఖ్యమావతు - భగవద్విషయక
జ్ఞానరూపాదికళన్ద్రీరైక్కు. అన్యశేషత్వత్తాల్ - వైముఖ్యమ్, స్వాతస్త్వత్తాల్ - అ
తివైముఖ్యమ్, దేహత్తాభిమానత్తాల్ - అత్యన్తవైముఖ్యమ్. గర్భమ్-గర్భసితి. (నిరస్త
రేత్వాది) ఇన్దు (౩) “అత్యన్తకటుత్తీర్ణ” ఇత్యాద్యనుసన్ధియమ్. (ఆరేసుమ్) ఎన్దతు

(౧) తిరువాయ్-౨-౬-౨. (౨) తి-వి-౯౫. (౩) వి-పు-౬-౫-౧౧.

గ్గి అత్ర “పిఱన్దపిఱన్దజన్దజ్గళితోఱుమ్” ఇతి కన్యచిదధికపాఠః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

కాల భగవత్కటాక్ష విశేషత్తాలే రజస్తమస్సుకల్ తలైమడిన్దు,
 సత్వమ్తలైయెమత్తు మోక్షరుచియన్డానాలుమ్, తత్వహితపురుషార్థ
 జ్ఞతై యుళ్ళపడియటిన్దే యుజ్జేవిక్కివేణ్ణుకై యాలుమ్, అనై తనై
 శాస్త్రముఖత్తాలేయటియప్పార్ క్కుమళవిల్, శాస్త్రజ్ఞుల్ తలై యాన
 వేదమానతు, (౧) “అనన్తావై వేదాః” ఎన్నిఅపడియే అనస్తమాయ్,
 స్వార్థనిర్ణయత్తిల్ సర్వశాఖాప్రత్యయన్యాయాదిసాపేక్షమాయరుక్కై
 యాలే, అల్పమతికళుక్కువగాహిత్తర్థనిర్ణయమ్పణ్ణవరితాకై యాలుమ్,
 అన్దవేదపారగరాయ్స్వయోగమహిమసాక్షాత్ప్రతపరావరతత్వవిభాగ

(౨) జాయమానంహిపురుషంయం పశ్యేన్ద్రధునూదనః । సాత్వికస్సగువిక్షేయస్సవైమా
 శ్శార్థచిన్తకః” ఎన్నిఅన్దోకత్తిక్ అభిప్రేతమానవర్థమ్. (ఆరేమమ్బిల్ క్కు) ఎన్నిఅ
 విత్తాల్ - మోక్షరుచియల్ జన్మనియమనిలైయెన్నిఅతు. తత్వమ్-స్వరూపమ్, హితమ్-
 ఉపాయమ్, పురుషార్థమ్ - ఫలమ్. (అతిన్దే) ఇత్తాది. అదృష్టద్వారక మోక్షసాధన
 ప్రవృత్తినర్హత్వరూపమాన అత్యన్త పారతన్త్రీ స్వరూపముళ్ళననుక్కుమ్ స్వరూప
 యాథాత్మవిజ్ఞానాదికల్ దృష్టవిధయాఅధికారసిద్ధర్థమాక ఆవశ్యకజ్ఞశ్రేష్ఠభావమ్. (౨)
 “పశుర్జనుష్యుఃపక్షీచా యేచవైష్ణవసంశ్రయాః । తేనైవతేప్రయాస్యన్తితద్విష్టోఃపరమంప
 దమ్” ఇత్తాదియిట్టడియే పశ్యాదికళుక్కు మోక్షముణ్డామ్బాతు, అవద్ ప్రాయశ్చిమా
 నిత్త వైష్ణవముడైయ జ్ఞానపూర్తియే కారణమూకైయారే (అతిన్దే) ఎన్నతుపపన్నమ్.
 (శాస్త్రజ్ఞుల్ తలైయన) ఎన్నతు-(౨) “ధర్మజ్ఞానమానానాం ప్రమాణం ప్రథమం
 శ్రుతిః! ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంహితృతీయం లోకసజ్జిహాః” ఎన్నత్రైయసుసన్ధిన్తు.
 అనధీత వేదజ్ఞుల్ విరుద్ధార్థపరత్వసంశయముణ్డాకిల్ మీమాంసాన్యాయజ్ఞైక్కిన్డా
 నమ్మదిత్త అధీత వేదార్థనిర్ణయముమకిచ్చిత్కర మెన్నత్రైప్పల్ (సర్వశాఖేత్తాది).
 అదిశబ్దత్తినాల్ సర్వవేదాన్తప్రత్యయన్యాయమ్ వివక్షితమ్. (స్వయోగమహిమసాక్షా
 త్ప్రత) ఎన్నయాలే - సుగతాదికలైయుమ్ కపిలాదికలైయుమ్ వ్యావర్తిక్కిఅతు.
 పరావరతత్వవిభాగమానతు - పరతత్వస్తుక్కుమవరతత్వస్తుక్కుముణ్డాన వైలక్షణ్యమ్.

రాన † (వ్యాసాది) పరమర్షికళాలే ప్రణీతజ్ఞశాన్, వేదోపబృంహణ
జ్ఞశాన స్మృతీహాసపురాణజ్ఞలిలుమ్, సారాసారవివేక చతుర్కక్కు
భీయ తాత్పర్యాంశమ్ తెరియూమెయూలుమ్, అవై పోలన్తి క్కే, సంసారి
చేతనోజ్జీవనకామనానసర్వేశ్వరన్, తానే ఆచార్యనాయ్ వెళిప్పడుత్తిన
సకలవేదసారమాన రహస్యత్రయముమ్, అతినన్ద్రహతయా అతిగూ
ఢార్థజ్ఞశాన్తె యాలుమ్, భగవదాక స్థిక కటాక్షవిశేషతాలే, (౧)
* మయర్ వఱుమతిసల మరుళప్పెల్లిలు, సకలవేదశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞశై
యుమ్ కరతలామలకమాక సాక్షాత్కరిత్త పరాజ్ఞుశ పరకాలాది
కళాన ఆధ్వారక శరుళిచ్చెయ్త ద్రావిడవేద తదజ్ఞోపాజ్ఞజ్ఞశాన దివ్య
ప్రబంధజ్ఞుమ్, అశవిలికళా లర్థదర్శనమ్ పణ్ణిపోక్కామెయూలుమ్, రుచి

సారాసార వివేకమావతు - సాత్వికరాజసాది విభాగజ్ఞానముమ్, పురాణోపక్రమ
ప్రశ్న ప్రతిపచనజ్ఞలితపక్షపాతిత్వాఽపక్షపాతిత్వవిభాగజ్ఞానముమ్, సర్గాచారాదిత
త్పరత్వాఽతత్పరత్వవిభాగజ్ఞానముమ్, తాత్పర్యాంశమావతు - సాత్వికభాగాభిక్షేత
మాన సారాంశమ్, ఉజ్జీవనమ్-పరమపురుషార్థప్రాపణమ్. (సంసారి) ఇత్యాదియాల్-
బుద్ధాగమవ్యాప్తుతి. (సర్వేశ్వరన్) ఎన్తెయాలే - భ్రమ విప్రలహ్నాదిజన్య వక్తుదోష
వ్యాప్తుతి. (సారమాన) ఎన్తెయాలే - అసారజచుళ స్త్రుత్యాది వ్యాప్తుతి.
(త్రయముమ్) ఎన్తెయాలే - ఆనంద్యవ్యాప్తుతి. ఆక స్థికమ్ - నిర్వేతుకమ్, నిర్వేతుక
మాకకటాక్షిక్తైక్కు హేతువాన నిర్దోష కల్యాణగుణజ్ఞశై యుడైయవనై
చ్చిట్టాకిఱుతు భగవచ్చుమ్, కటాక్షవిశేషమావతు - ఫలపర్యస్తమాన కటాక్షమ్.
(మయర్వఱు) ఇత్యాదియాల్ భగవన్నిర్వేతుక కటాక్షలబ్ధమాన ఆధ్వారకశుడైయ
దివ్యజ్ఞానక్కు, యోగజన్యమాన ఆర్జజ్ఞాన త్రిత్కాట్టిల్ వ్యాప్తుతిశొల్లిల్లు. ద్రా
విడవేదమావతు - సమ్మార్వరరుళిచ్చెయ్త నాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞో. తదజ్ఞజ్ఞశాన-తిరు
మణ్డెయాత్వారరుళిచ్చెయ్త అఱుదివ్యప్రబంధజ్ఞో, ఉపాజ్ఞజ్ఞశాన-మల్ శ్రాయ్త్వార్
కశరుళిచ్చెయ్త పతినాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞో, అశవిలికళో-అప్పజ్జర్, ఆర్థదర్శనమ్పణ్ణిపో

పిఱ్ఱచేతనర్ ఇబ్బిన్దపోమ్మడియిరుక్కాయాలే, ఆఘ్రోరుడైయ నిర్నే, తుక కటాక్షులబ్బ దివ్యజ్ఞానరాన నాథమునికళ్ తుడక్కమాక సత్సమ్మి దాయ సిద్ధరాయ సకలశాస్త్రనిపుణరాయ పరమదయాళుక్కళాన పూర్వాచార్యకళ్, అన్దవేదాదికళిలర్థజ్ఞలై సజ్గిహిత్తు, మన్దమతికళు క్కుమ్ సుగ్రహమామ్మడి ప్రబన్ధీకరిత్తు ముపదేశిత్తుమ్ పోన్దారొకళ్.

అప్పడియే సంసారిచేతనరిభివు సహిక్కమాట్టాత పరమకృపై యాలే, తదుజ్జేవనార్థమాక త్తాముమ్ పలప్రబన్ధజ్ఞళు మరుచ్చెయ్త పిల్లైలోకాచార్యర్, ఆచార్యపరమ్పరాప్రాప్తజ్ఞళాన ఎర్థజ్ఞళో, అవర్కళితాజ్ఞళో గౌరవాతిశయత్తాలే రహస్యమాక ఉపదేశిత్తు ప్పొన్ద

కామైయావతు-(౧)“అరియైయనైయరనై” ఎల్లిఱసామానాధికరగ్యమ్శరీరాత్తభావ నిబన్ధనమెఱ్ఱమ్, (౨) “అఱ్జ్జేక్షైయమడనారై” ముతలనవద్ శ్రీహిన్న కామమ్-వేదాన్తవిహిత భగవద్భక్తిరూపమెఱ్ఱ మఱియప్పొకామై. (ఆఘ్రోరుడైయ) ఇత్యాది. నాథమునికళ్ *కణ్ణిసుణ్ శిఱుత్తామ్మై ప్పన్నీరాయర మాన్పుత్తి జపిత్తుఆఘ్రోరుప్రసన్నరాక్కి దివ్యప్రబన్ధమాత్రజై యపేక్షిత్తార్, ఆకాయాల్ అపేక్షియత దివ్యవత్తు సుముతలానవద్ అవరుక్కుఆఘ్రోరురుళినతు నిన్దై తుకకృపైయాలే ఎఱ్ఱతాత్పర్యమ్. (సత్సంప్రదాయ) ఇత్యాది. సత్ - సత్పురుషర్కళుడైయ, సమ్-సమీచినమాన, అతావతు - తాజ్ఞళజిన్దపడియైతెయ్త, ప్రదాయ - ఉపదేశిత్తిల్, సిద్ధరాయఎఱ్ఱర్థమ్, బ్రహ్మ విత్తుక్కళ్ తాజ్ఞళజిన్దవర్ణజై యథావత్తాక ఉపదేశిత్త ఉపదేశిత్తుక్కు సత్సంప్రదాయమెఱ్ఱపెయర్. అతిశీసిద్ధరాకైయావతు - తిదగ్గనజ్ఞానాన్యుషాన పూర్ణరాకై. (పరమదయాళుక్కళాన) దయైయావతు - భ్యాతిలాభపూజైకళాకిఱ స్యాన్దజై యపేక్షియా మల్ పరదుఃఖైక్కణ్ణు సహియాతిరుక్కై. అతిశీపారమ్యమావతు-ఆనుషన్ధికమాక వరుమ్లభాదికళిలుమ్ నజైయద్ శ్రీరుక్కై.

అప్పడియే - సత్సంప్రదాయైత్యాది విశేషభక్తయయుక్తరాయ. సహిక్కమాట్టాత - సహిక్కమాట్టామైయాకిఱ. పలప్రబన్ధజ్ఞళో - యాదృచ్ఛికప్రదీమముతలనవై.

వైయాయ్, అరుమై పెరుమై కళైప్పల్ ౧, ఇతుక్కుమున్పు తాముమ్ ప్రకాశిప్పియామల్ అడక్కిక్కిణ్డపోద్దవై యుమాన వర్థవిశేషజ్జళెల్లా వల్ శ్లోయుమ్, పిన్బుళ్ళారుమిక్కువొణ్ణా తెన్ది తమ్ముడైయ కృపాతి శయత్తుక్కుమేలే, పెరుమాళుమ్ స్వప్నత్తిలే తిరువుళ్ళమామరుళుకై యాలే, శ్రీవచనభూషణమాకి అప్రబంధముఖేన వెళియిట్టరుళుకితార్.

మున్నే పేరుళాళప్పెరుమాళ్, తమ్ముడైయ నిర్దేతుక కృపై యాలే, మణల్ పాక్కత్తిలే ఇరుప్పొరునప్పియార్నై విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణియరుళి, తజ్జమామిరుప్పనశిలవర్థవిశేషజ్జళెల్లా మేయవర్కు స్వప్నముఖేన వరుళిచ్చెయ్తు, “సీర్ పోయ్ ఇరణ్డాల్ ముక్కుమ్ నడువే వర్తియుమ్, ఇన్నుముమక్కివర్థజ్జళెల్లామ్ విశదమాక నామ జేళొలుకితోమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమామరుళుకై యాలే, అనరిజ్జేవన్ఱు పెరియ పెరుమాళ్ సేవిత్తుక్కిణ్డ, తమక్కుమున్బు అజ్గరుళిచ్చెయ్ తవర్థజ్జళె యుమ్, అళలటి యాతపడి యనుసనిత్తుక్కిణ్డ, ఏకాన్తమాన తొరుకోయిలిలే వర్తి యానిక్కిచ్చెయ్తే, తమ్ముడైయ శ్రీపాదత్తుక్కున్దరజ్గరానముతలికళుమ్

అరుమై - దురవబోధత్వమ్. పెరుమై - గౌరవమ్. (సన్బుళ్ళారుమ్) ఎన్ఱువకారణాలే సమకాలవర్తికలై సజ్గిహిక్కిణ్డు.

ఇతిల్ - “అరుమై పెరుమై” ఎన్ఱు ప్రమేయవైలక్షణ్యముమ్, “అప్పడియే” ఎన్ఱుమ్ “పిన్బుళాళాచార్యర్” ఎన్ఱుమ్ వక్తృవైలక్షణ్యముమ్, ఇప్పిబన్దత్తుక్కు సత్సంప్రదాయమాలత్వబోధకమాన “శ్రీవచనభూషణమ్” ఎన్ఱు తిరునామత్రినాల్ ప్రబన్ధవైలక్షణ్యముమ్ అరుళిచ్చెయ్తారాయిల్ ము.

భగవన్నియమన తైవివరిక్కితార్ (మున్నే) ఇత్యాది. మణల్ పాక్కమ్ - ఓరూర్. (ఇరుప్పొరు) ఎన్ఱైయాలే ఇన్నప్పియార్ క్కిళ్ళూర్ నివాసస్థానమెన్ఱుమ్, “తిరుచ్చావూర్ నప్పియార్” ఎన్ఱు ఆయప్పడియలేయరుళిచ్చెయ్తేయాలే అవూర్ - ఇవర్కుళ్ళూర్ పూర్వర్క శ్లోవనిత్త ఇడమెన్ఱుమ్ కణ్డొకొళ్ళవు. తజ్జమాక-రక్షకమాక; ఇరణ్డాల్ శ్రీనడువే - ఉభయకావేరి మధ్యవర్తియనకోయిలిలే.

తాముమాక, పిల్లెల్లు, ఒరునాళస్తకోయిలెయూదృచ్చికమాకమెల్లుస్తరుళి, అవిడ్డమేకాస్తమాయిరుక్కెయాలే, రహస్యార్థజ్ఞులై యవర్ కళుక్కరుళిచ్చెయ్తుకొణ్ణెల్లుస్తరుళి యిరానిట్క, అవైతమక్కుప్పేరరుళాళప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్త వర్థవిశేషజ్ఞతాయిరుక్కెయాలే, అవర్ పోరవిధరాయ్, ఉళ్ళిల్ నిన్దుమ్పుటప్పటవన్దు, పిల్లెల్లశ్రీపాదత్తిలెవిల్లున్దు, “అవరో? నీర్” ఎన్న, “అవతేతు?” ఎన్దుపిల్లెల్లకేటరుళ, పెరుళాళప్పెరుమాళ్ తమక్కివర్థజ్ఞులై ప్రసాదిత్తరుళినపడియెయమ్, ఇచ్చేతత్తిలె పోకవిటరుళినపడియెయమ్, “ఇన్నముమక్కజ్జేవిశదమాకచ్చొల్లుకితోమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తపడియెయమ్విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, కేట్టుమికవుమ్ హృస్టరాయ్ అవరై యమభిమానిత్తరుళ, అవరుమజ్జుకైక్కు అస్తరజ్గరాయ్ వర్తిక్కిటనాళిలె, పెరుమాళ్ అవర్ కు స్వప్నత్తిలె, “ఇవర్థజ్ఞుల్ మఱియూపోకాతపడి ఇవర్థై యెరుప్రబద్ధస్థమాక్కచ్చొన్నమ్” ఎన్దు నీర్ పిల్లెల్లకుచ్చొల్లుమ్” ఎన్దు తిరువుళ్ళమాక, అవర్ “ఇప్పడి పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయరుళినార్” ఎన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, “అనాలప్పడిశెయ్పోమ్” ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్బుల్లీ, అనస్తరమ్ ఇప్రబద్ధమిటరుళినారెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

రత్నప్రచురమానభూషణత్తుక్కు రత్నభూషణమెన్దు పేరామాపోలే, పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ వచనప్రచురమాయ్, అనుసన్ధాతాక్కుళుక్కుఁజ్జెల్వల్య కరమాయిరుక్కెయాలే, ఇటుక్కు “వచనభూషణమ్” ఎన్దు తిరునామమాయిల్లీ.

పిల్లెల్లు-పిల్లెల్లలోకాచార్యర్. యాదృచ్చికమాక-నమ్మియార్జుళైన్దు సద్ధియామన్, విధ్ధగాయ్-ఈడుపట్టు. (రత్నప్రచురమాన) ఇత్యాది, ఇతు-లుప్తమధ్యమపదసమాసమ్. (పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ) ఇత్యాదియాల స్వకపోలకల్పితత్వజ్ఞైయుమ్, తదధీనమోనఆనాదరణీయత్వజ్ఞైయుమ్ నిరస్తజ్ఞుల్.

ఇప్రబున త్తిల్, (౧) “వేదార్థమఱుతియిడువతు” ఎన్టుతుడగ్గి, (౨) “అత్తాలేయతుముఱ్ఱుత్తు” ఎన్నుమళవాక, వక్ష్యమాణార్థ నిర్ణాయక ప్రమాణనిర్దేశమేపట్టుకీఅత్తాలేయాలే ప్రబంధోపాధ్యతమ్.”

(౩) “ఇతిహాసశ్రేష్ఠమ్.” ఎన్టుతుడగ్గి (౪) “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పట్టిల్.ఱుమివళుక్కాక” ఎన్నుమళవుమ్ సాపరాధచేతనరుడై యసర్వా పరాధజ్ఞశ్చై యుమ్ సర్వేశ్వరనై సహిష్ణిత్తు రక్షిష్ణిక్కైయే స్వరూప మానపురుషకారవై భవముమ్, అన్తపురుషకారముమ్ మిక్కై యామ్మడి యాన ఉపాయవై భవముమ్ శొల్లుకిఅతు.

ఇట్లు - చేతననుడైయ ఆకారత్రయమ్ సాక్షాద్విషయమ్, తిరుమన్తాది అవాన్తర విషయమ్. చేతనోజ్జీవనమ్ సాక్షాత్ప్రయోజనమ్, ఆకారత్రయజ్ఞానాది అవాన్తరప్రయోజనమ్; ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదకభావమ్ సంబంధమ్; ఉజ్జీవనకామన్ అధికారిఎన్టు అనుబంధచతుష్టయ మనుసగ్గేయమ్.

వక్ష్యమాణార్థజ్ఞో - పురుషకారవైభవమ్ ముతలానవై. ప్రమాణనిర్దేశమ్ - ప్రమితిజనక వేదకీర్తనమ్. ప్రబంధోపాధ్యతమ్ - ప్రబంధారమృసిద్ధ్యర్థమ్ వస్తునిర్మాహణమ్.

సహిష్ణిక్కై - అపరాధానుగుణదణ్డాభావ విషయకభగవత్ప్రజ్ఞాల్పప్రయోజకత్వమ్. సహిష్ణిత్తు రక్షిష్ణిక్కైయే స్వరూపమానవైన్తయారే - పిరాట్టి, సర్వేశ్వరసుక్కుక్షమై, కృపై, వాత్సల్యమ్ ముతలానగుణజ్ఞతై త్తలైయెడుక్కచ్చెయ్తు చేతనాపరాధజ్ఞతై పోఱుఱుప్పిత్తు తద్వారారక్షిష్ణిక్కైయే పురుషకార స్వరూపమెన్టుతాయీల్. పురుషకారవైభవమ్ - పురుషకారభూతయనపిరాట్టియనుడైయవైభవమ్. పురుషకారజ్ఞమ్ కళిత్రాదికబద్ధమోల్ శబ్దస్వభావత్తి నాల్ పుల్లిజ్ఞమాయరుక్కిఅతు. పురుసనోతీతిపురుషః, పురుషంకరోతీతి పురుషకారఃఎన్టు వ్యుత్పత్తియినాల్, ఎవన్, పురు - అధికమాక, సనోతి - కొడుక్కితానో, ఆవన్ పురుషనాకితాన్, సర్వేశ్వరనై, పురుషమ్ - పురుషనాక, కగోతి - పట్టుకితాళ్, ఇతి - ఎన్టు, పిరాట్టి పురుషకారపదత్తి నాల్ శొల్లుప్పడుకితాళ్. అపరిమితమాన బ్రహ్మనన్దతై కొండుక్కిఅవనాకప్పట్టుకితాళెన్టు అర్థమ్. అన్టయే - “పూర్ణత్యాత్మపరమః” ఎన్టిఅనిరుక్తిప్పడియే పురుషవైన్తయారే పూర్ణవైన్తయారే

(౧) సూత్రమ్ - ౧.

(౨) ,, ౪౩౪

(౩) సూ. - ౫.

(౪) ,, ౨౨. ౧౪

(౧) “ప్రపత్తిక్కు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి (౨) “ఏకాన్తీవ్యపదేష్టవ్యః” ఎన్ఱుమళపుమ్, ఇవ్యపాయవరణరూప ప్రపత్తియిన్ఱుడైయ దేశకాలాదినియమాభావమ్, విషయనియమమ్, ఆశ్రయవిశేషమ్, ఇత్యేసాధనమూక్తిల్ వరుమవద్యమ్, ఇతికస్యరూపాబ్జ్యభీ ముతలానవద్వైశ్చేరచొల్లి, ప్రపత్తవ్యనే ఉపాయమెన్ఱు సాధ్విక్కేయాలే, పూర్వోక్తోపాయ † శేషమాకె యాల్ ఉపాయప్రకరణమ్. ఇతిల్ (౩) “ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే” ఎన్ఱుమళపుమ్ ప్రధానప్రమేయమ్, మేల్ ప్రాసక్తికమ్.

(౪) “ఉపాయత్తుక్కు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి (౫) “ఉపేయ విరోధికభుమాయిరుక్కుమ్” ఎన్ఱుమళపుమ్, ఇవ్యపాయత్తైక్కిన్ఱు ఉపేయత్తైప్పెటువానొరుచేతననుక్కు, ఉపాయోపేయాధికార ప్రధానాపేక్ష

కైయాలే, సర్వేశ్వరరై ఓమదిగుణభాగినాల్ పూర్ణనాకష్పణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అన్ఱిక్కు “పూ-పాలనపూరణయోః” ఎన్ఱు పాలనార్థకమాన ధాతువినాల్ నిష్పన్నమానపురుషశబ్దమ్ రక్షకవాచకమాయ్, రక్షకనాకష్పణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అన్ఱియే - “పుర-అగ్రగమనే” ఎన్ఱు అగ్రగమన వాచకమాన పురధాతువినాల్ నిష్పన్నమాయ్ పురుషపదమ్ అగ్రగన్తావైచ్చొల్లు క్రితాయ్, భగవద్విముఖరాన చేతనరై ఉపదేశాదికళినాల్ అభిముఖరాకష్పణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అధూతతద్భావార్థకచ్చిప్రత్యయమేతినాల్ పురుషీకారఃప్రయోగమేన్ఱుమ్, ఆకిలుమ్, పురుషత్వవివక్షయా భావార్థక ప్రత్యయమిన్ఱియే పురుషఃప్రయోగమేన్ఱుమ్, ఇన్ఱుమ్, చ్చిప్రత్యయమిన్ఱియేతదర్థమాత్ర వివక్షయా పురుషకారమెన్ఱాయరుక్కిటతు. ప్రాసక్తికమ్- స్తుతస్యఉపేక్షాన్ఱు త్వరూపప్రసజ్జనబ్ధియినాలవతరిత్తతు.

ఉపాయవరణమావతు - “ఉపాయోభవ”-ఉపాయమాకకడవాయ్ ఎన్ఱిట ప్రార్థనై.

(ఉపాయోపేయేత్వాది)- ఉపాయాధికారమాయ్ ఉపేయాధికారమాయ్ ముఖ్యాపేక్షితజ్ఞానవద్వైష్ట్యమ్. ఎన్ఱెయన్ఱానాల్ ఉపాయాధీనఫలమ్ పురుషమే, అన్ఱై ఉపాయాధికారజ్ఞః; అప్పడిప్పట్ట అవశ్యాపేక్షితజ్ఞః - శక్తిలక్ష్మై సవ్యాపారమ్

- (౧) నూ-౨౩- }
(౨) ,, ౨౯. } ౪౭.
(౩) ,, ౨౦.

- (౪) నూ-౨౦. }
(౫) ,, ౩౦౨. } ౨౨౨ 218
† (పా) విశేషవివరణమ్.

తజ్జలై యుమ్, ఉపాయా న్తరత్యాగహేతుక్కులైయుమ్, ముద్దుమ్ త్యాజ్యోపాదేయద్వితీయశ్చవత్తైయుమ్ విస్తరేణ శొల్లుకై యాలే, అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుకిఱు.

(౧) “తాత్పర్యేన దేశమ్ పణ్ణమ్యాతు “ఎన్దుతుడగ్గి,” (౨) “ఉకప్పముపకార స్మృతియుమ్ నడక-పేణుమ్” ఎన్నుమళవాక, హితో పదేశసమయత్తిల్ స్వాచార్యపారతన్యైదికళానసదాచార్యలక్షణమ్, సచ్చివ్యలక్షణమ్, తదుభయర్ పరిమాద్దుమ్ (౩) * తీమనమ్ కెడుత్త స్వాచార్యవిషయత్తిల్ శిష్యునుపకార స్మృతిక్రమమ్, ఇవద్దైచ్చొల్లు కై యాలే, సిద్ధోపాయనిష్ఠనానవధికారియై య స్వాచార్యునువర్తన క్రమమ్ శొల్లుకిఱు.

(౪) “స్వదోషానుసంధానమ్ భయహేతు” ఎన్దుతుడగ్గి, (౫) “నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమళవాక, ఇవ్యధికారికు-అద్యేష మ్మతుడగ్గి, ప్రాప్తిఫలమానకైజ్జుర్య పర్యస్తమాక ఉద్దానపేటుకళు క్కెల్లామ్ హేతువాయ్, స్వకర్తభయ నివర్తకమానభగవన్నిరే తుకకృపా ప్రభావమ్ శొల్లుకిఱు.

(౬) “స్వతన్త్రై ఉపాయమాకతాత్పర్యేన హితే” ఎన్దు తుడగ్గి మేలెల్లామ్ (౭) * మిక్క-పేతియర్ వేత్తినుట్పారుళానచరమ పర్యనిష్ఠైయై వెళియాక చొల్లుకిఱు.

ఇవద్దైవిడుకై. ఫలప్రాప్తియిల్ అవిలమ్బప్రయోజకరూప ఉపేయాధికారజ్యో - ప్రే మముమతలానవై. ఉపాయా న్తరత్యాగ హేతుక్కుళ్, అప్రాప్తత్వాదికళ్. ముద్దుమ్ త్యాజ్యోపాదేయద్వితీయశ్చ - దేహయాతై అత్తయాతై ముతలానవై. అధికారినిష్ఠైయా వతు - ఫలమపెటావిడిల్ ధరిత్తిరుక్కుక్కళకృమాననిలై.

తీమనమ్ కెడుత్త - మనోదోషతైప్పొక్కిన. సిద్ధోపాయ నిష్ఠనావతు-సిద్ధోపాయ పరణరూపమానప్రపత్తియైప్పణ్ణినవన్, అనువర్తనమ్-అనుగ్రహ హేతువానవ్యాపారమ్.

(౧) మా-౩౦౮.	(౪) మా-౩౬౬.	(౭) క-౪౯.
(౨) ,, ౩౬౫.	(౫) ,, ౪౦౬	
(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౮,	(౬) ,, ౪౦౭.	

(౧) “వేదార్థమటుతియిడువతు”, ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వర్థత్తిలేతలై క్కట్టుకైయాలే, ఇప్పిబన్ఱత్తిల్ చరమప్రకరణ ప్రతిపాద్యమానన ర్థమ్ వేదాన్తతాత్పర్యమెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రీతిపన్నమ్. శ్రీగీతకు- చరమశ్లోకమ్మోలేయితే, ఇప్పిబన్ఱత్తుకు- చరమప్రకరణమ్ ; ఆణ్ణ, సాధ్యోపాయజ్ఞులై ఉపదేశిత్తుకొణ్ణ పోన్దు, స్వస్వాతన్త్ర్యి భీతనాన వనుకు- అవన్తైత్తళి సిద్ధోపాయమ్ కాట్టప్పట్టతు, ఇన్ఱు, సిద్ధోపాయత్తైచ్చొన్ఱిక్కొణ్ణపోన్దు, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యిత్తుక్కజ్జీనవనుక్క, ప్రథమపర్వత్తైత్తళి చరమపర్వమ్కాట్టప్పట్టతు, ఆక ఇప్పడి ఆటు ప్రకరణమాయ్ ఆర్యప్రతిపాదకమాయరుక్కుమ్.

ఒన్ఱుతుప్రకరణమాయ్, ఒన్ఱుతర్థ ప్రతిపాదకమా యరుక్కు మెన్నుమామ్. అన్దపక్షత్తియిమ్ ప్రథమప్రకరణమ్ పూర్వవత్ప్రేమ్ (౨) “ప్రపత్తిక్కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౩) “భగవద్విషయప్రవృత్తికేరుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ పూర్వప్రకరణోక్తోపాయశేషమాకైయాల్ ఉపాయ ప్రకరణమ్. (౪) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౫) “ఆకైయాలే సుఖరూపమాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్. ఇప్పికరణత్తిల్, ప్రపత్త్యుపాయ వైలక్షణ్యకథనమ్ సాగిసగ్గిమ్. (౬) “ఇవనవనైప్పెతి నినైక్కుమ్మోతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౭) “ఇన్ఱైచ్చియాయ్ పెన్ఱ్ఱియివిడుతల్ శేయ్యుమ్మడి యాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ సిద్ధోపాయనిష్ఠరుడైయ వైభవ ప్రకరణమ్. (౮) “ఇప్పడి సర్వప్రకారతాలుమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి

పూర్వవత్-పురుషకాగోపాయ వైరవ ప్రతిపాదకమ్

(౧) నూ-౧.	(౪) నూ-౧౧౫.	(౭) నూ-౨౪౨ = 101
(౨) ,, ౨౩.	(౫) ,, ౧౪౧	(౮) ,, ౨౪౩.
(౩) ,, ౧౧౪.	(౬) ,, ౧౪౨.	

(౧) “ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మమ్” ఎన్నుమశవుమ్ ప్రపన్నదిన
చర్యా ప్పుకరణమ్. (౨) “తాక్షితోపదేశమ్పణ్ణుమ్బాతు” ఎన్ఱు
తుడగ్గి (౩) “చేతనమడైయరుచియాలే వరుకై యాలే” ఎన్నుమశవుమ్
సదాచార్యలక్షణప్రకరణమ్. (౪) “శిష్యనెన్ఱు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౫)
“ఉపకారస్త్రతియుమ్ నడక్కవేణమ్” ఎన్నుమశవుమ్ సచ్చిష్య
లక్షణ ప్రకరణమ్. (౬) “స్వదోషానుసన్ధానమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౭) “నివ
ర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమశవుమ్ భగవన్నిష్ఠేతుకవిషయా
కారప్రకరణమ్. (౮) “స్వతన్త్రినై” ఎన్ఱుతుడగ్గి, మేలడగ్గి చరమ
ప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

ఇవ్విరణ్ణు క్రమత్తైయుమ్పల్లవితే (౯) “పేఱుతరువిక్కు
మవళితన్ పెరుమై” (౯) “తిరుమామకళితక” ఎన్ఱితి తనియన్గళిరణ్ణు
మవతరిత్తతు ; ఆకై యాలిరణ్ణు ప్రకారము మనుసన్ధిక్కుత్తై యిల్లై.

ఇప్పబున్దన్దాక, దీర్ఘశరణాగతియాన తిరువాయ్ మొఱ్ఱిపోలే
ద్యయవివరణమాయరుక్మమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, తిరువాయ్ మొఱ్ఱియిల్
ముతల్ మూన్ఱుపత్తాలే ఉత్తరఖణ్ణారణైయుమ్, మేల్ మూన్ఱుపత్తాలే
పూర్వఖణ్ణారణైయుమ్ శొల్లి. మేల్ నాలుపత్తాలున్ అవ్వుపాయోప
యోగియాన గుణజ్ఞైయుమ్, ఆత్మాత్మీయజ్ఞళిల్ తమక్కునశైయన్
పడియెయుమ్, అవనోడు తమక్కుణ్ణాన నిరుపాధిక సమృద్ధతైయుమ్,

శరణాగతియావతు - ద్యయమ్, ఇరణ్ణేవాక్యమాయత్తిక్కే సహస్రగాధారూప
మాయుక్తయాలే దీర్ఘశరణాగతియెన్ఱుతు.

(౧) నూ-౩౦౭.౩

(౪) నూ-౩౨౧.

(౭) నూ-౪౦౬.

(౨) ,, ౩౦౮.

(౫) ,, ౩౬౪.

(౮) ,, ౪౦౭.౩.

(౩) ,, ౩౨౦.

(౬) ,, ౩౬౬.

(౯) ఇన్ఱై-వతుపుటత్తిల్

తామప్రాధిత్వపడియే పెద్దదపడియెయమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, తదనురూపార్థజ్ఞతైచ్చొల్లి త్తలైక్కట్టినాళ్ళాలే, ఇతిలుమ్, ప్రభమత్తిలై పురుషకారజ్ఞైయుమ్, అనన్తరమ్ ఉపాయజ్ఞైయుమ్, అనన్తరమ్పతదుపాయాధికారిని ప్పెయైయుమ్ శొల్లుకెయాలే పూర్వఖణ్డార్థజ్ఞైయుమ్ అన్వధికారి నిష్టేశొల్లుకిటనళవిల్ ఉపేయాధికారాపేక్షితజ్ఞతైచ్చొల్లుకిట ఇతుక్కుళ్ళేఉ త్తరఖణ్డార్థజ్ఞైయుమ్ శొల్లి మేల్ ప్రబంధశేషత్తాలుమ్, తదుపదేష్టావాన ఆచార్యనళవిల్, ఇననుక్కుణ్డకవేణ్ణమ్ ప్రతిపత్యసువర్తన ప్రకారజ్ఞతైయుమ్, ఇననుక్కు మహావిశ్వాసహేతువాన భగవన్నిర్దేశతుక కృపాప్రభావజ్ఞైయుమ్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయచరమావధియైయుమ్ శొల్లి త్తలైక్కట్టుకెయాలే.

ఒన్బతర్థ ప్రతిపాదకమాన పక్షత్తిలుమ్, పూర్వవాక్యత్తిల్ క్రియాపదోక్తమాన స్వీకారమ్ ఉపాయాన్తర త్యాగపూర్వకమాయల్లతిరామైయాలుమ్, దినచర్యైయుమ్ అప్పద త్తిచ్చొల్లప్పడుకిటవధికారిక్కేయశ్శతాకై యాలుమ్, సదాచార్యలక్షణమ్ ద్వయోపదేష్టావాన ఆచార్యస్పడి శొల్లుకిటతాకై యాలుమ్, ద్వయవివరణమాక నిర్వహిక్కుత్తుత్తయిల్లై.

తదుపదేష్టావాన - ద్వయోపదేష్టావాన. మహావిశ్వాసమావతు - ఉపాయలాఘవాది జ్ఞానజ్ఞానాల్ అవిచాల్యమాన విశ్వాసమ్. (వాక్యద్వయేత్యాది) సిన్ధోపాయోపేయచరమావధి-ఆచార్యోపాయోపేయత్వమ్.

అప్పద త్తిచ్చొల్లప్పడుకిట-“ప్రపద్యో”వినిజక్రియాపద త్తిల్ ఉత్తమపురుషనాల్ శొల్లప్పడుకిట. వివరణమావతు - అవివరమానవర్తతై విశదమాకచ్చొల్లుకైయుమ్, విశదమాయశ్శతుక్కు మద్దుమ్ వేణ్ణియవర్తజ్ఞతైచ్చొల్లుకైయుమాకై యాల్ ఇశద్వయవివరణమెనప్పదమ్.

ఇప్పడి ద్వయవివరణమానవితిలే, ద్వయ స్తన్నితోలే మత్తోలే
 రహస్యద్వయార్థజ్ఞభుమ్ సజ్జోహేణోక్తజ్ఞా యిరుక్కుమ్ ; ఎజ్జనేయ
 స్సిల్ ; (౧) “అహమర్థత్తుక్కు” ఎత్తుతుడజ్జి (౨) “అడియానెప్పితో”
 ఎన్నుమశవాకవుమ్, (౩) “స్వరూపప్రయుక్తమాన దాస్యమితే ప్రధా
 నమ్” ఎన్నుమ్ ప్రణవార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౪) “స్వయత్సనివృత్తి”
 ఇత్యాదియూలుమ్, (౫) “తన్నైత్తానే ముడిక్కైయావతు” ఎత్తుతు
 డజ్జి (౬) “ఇప్పడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్” ఎన్నితుక్కు కీఁఘ్రిలుళ్ళ
 త్తాలుమ్ నమశ్శబ్దాన్తమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౭) “పరప్రయోజనప్రవృత్తి”
 ఇత్యాదియూలుమ్ (౮) “ఉపేయత్తుక్కిలైయపెరుమాల్లైయమ్”
 ఇత్యాదియూలుమ్, (౯) “కైజ్జర్వన్తాభక్తిమూల మల్లాతపోతు”
 ఇత్యాదియూలుమ్ తృతీయపదార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౦) “అజ్ఞానత్తా
 లే” ఇత్యాదియూలుమ్, (౧౧) “ప్రాపకాస్తర పరిత్యాగత్తుక్కుమ్”
 ఇత్యాదియూలుమ్, ఉపాయాస్తరత్యాగ తై సహేతుకమాక చ్చొల్లుకై
 యాలే, తత్యాజ్యతైయమ్ త్యాగప్రకారముమ్ శొల్లుకిఱ పదద్వయార్థ
 ముమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౨) “ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్” ఇత్యాదియూ
 లుమ్, (౧౩) “ప్రాప్తిక్కు పాయ మవన్నినైవు” ఇత్యాదియూలుమ్,
 (౧౪) “మామేకమ్ - శరణమ్” ఎన్నిఱపదజ్ఞళి లర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.
 (౧౫) “ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు” ఇత్యాదియూలే, (౧౬) “ప్రజ”
 ఎన్నిఱస్వీకారనై లక్షణమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౭) “అవనివనై” ఎత్తుతుడజ్జి

ద్వయమ్, తిరుమ స్త) వివరణమాయ్, చరమశ్లోక వివరణమాయుక్తైయాలే
 అనన్త సైవర్థజ్ఞభుమ్ ద్వయత్రిలుమ్, తద్వివరణమానవితిలుమ్ జ్ఞైత్తపడి.

(౧) సూ-౭౩.	(౫) సూ-౧౮౦.	(౯) సూ-౨౮౧.	(౧౩) సూ-౬౬.
(౨) ,, ౭౭.	(౬) ,, ౨౪౩.	(౧౦) ,, ౪౩.	(౧౪) ,, ౧౩౪.
(౩) ,, ౧౧౧.	(౭) ,, ౭౨.	(౧౧) ,, ౧౧౪.	(౧౫) ,, ౧౪౩.
(౪) ,, ౭౧.	(౮) ,, ౮౦.	(౧౨) ,, ౫౫.	(౧౬) గీతై-౧౮-౬౬.

తామప్రార్థితపడియే పెన్ద్రుపడియెయమ్ ప్రతిపాదిక్కెయూలే, తద
నురూపార్థజ్జలైచ్చొల్లి త్తలైక్కట్టినాటొలే, ఇతిలుమ్, ప్రథమత్తిలే
పురుషకారణైయమ్, అనన్తరమ్ ఉపాయణైయమ్, అనన్తరమ్పతదు
పాయాధికారినిపైయైయమ్శొల్లుకెయూలేపూర్వఖణ్డార్థణైయమ్ అన్వ
ధికారి నిపైశొల్లుకిఱనళవిల్ ఉపేయాధికారాపేక్షితజ్జలైచ్చొల్లుకిఱ
ఇతుక్కు శ్శేఉ తరఖణ్డార్థణైయమ్శొల్లి మేల్ప్రబన్ధశేవత్తాలుమ్, తదు
పదేష్టావాన ఆచార్యనళవిల్, ఇవనుక్కుణ్డకవేణుమ్ ప్రతిపత్త్యు
వర్తనప్రకారజ్జలైయమ్, ఇవనుక్కు మహాపిశ్వాసహేతువాన భగ
వన్నివ్దేతుక కృపాప్రభావణైయమ్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ
చరమావధియైయమ్శొల్లి త్తలైక్కట్టుకెయూలే.

ఒన్బతర్థ ప్రతిపాదకమాన పక్షత్తిలుమ్, పూర్వవాక్యత్తిల్
క్రియాపదోక్తమాన స్వీకారమ్ ఉపాయాన్తర త్యాగపూర్వకమా
యల్లతిరామైయాలుమ్, దినచర్యైయమ్పద త్తిత్తోల్లప్పడుకిఱవధి
కారిక్కేయళ్ళుత్తాకైయాలుమ్, సదాచార్యలక్షణమ్ ద్వయోపదేష్టా
వాన ఆచార్యన్బడి శొల్లుకిఱతాకైయాలుమ్, ద్వయవివరణమాక నిర్వ
హిక్కుక్కుత్తైయిల్లై.

తదుపదేష్టావాన - ద్వయోపదేష్టావాన. మహావిశ్వాసమావతు - ఉపాయలాఘ
వాది జ్ఞానజ్ఞలినాల్ ఆవిచాల్యమాన విశ్వాసమ్. (వాక్యద్వయోత్పాది) సిద్ధోపాయోపే
యచరమావధి-ఆచార్యోపాయోపేయత్వమ్.

అప్పదత్తిత్తోల్లప్పడుకిఱ-ప్రపద్యోపనిఱక్రియాపదత్తిల్ ఉత్తమపురుషనాల్
శొల్లప్పడుకిఱ. వివరణమావతు - అవిశదమానవర్తతై విశదమాకచ్చొల్లుకైయమ్, విశ
దమాయళ్ళుక్కు మన్ద్రుమ్వేణ్డియవర్తజ్జలైచ్చొల్లుకైయమాకైయాల్ ఇశుద్వయ
వివరణమేవపదమ్.

అస్తర్భవిష్పిత్తు, అవద్ శీల్ ప్రత్యక్షమ్ ఇన్ద్రియగ్రహణయోగ్యజ్ఞళిలుమ్, అనుమానమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధవ్యాప్తి గ్రహణానురూపమాక కతిపయపరోక్షార్థజ్ఞళిలుమ్ ప్రమాణమాకవుమ్, అతీన్ద్రియార్థత్తిల్ శాస్త్రమే ప్రమాణమాకవుమ్ నిష్కర్షిత్తు, అతుతన్నిలుమ్ (౧) 'వేదేకర్త్రాద్యభావాద్యలవతిహినయై స్వస్త్వభేనీయమానే తన్మూలత్వేన మానం తదితర దఖిలం జాయతే' ఎగ్గిటపడియే స్వప్రమాణ్యత్తుమ్ మూల

(అస్తర్భవిష్పిత్తు) ఉపమాన అర్థాపత్తి సంభవజ్ఞలై అనుమాన త్రిలుమ్, అనుపలభియై ప్రత్యక్ష త్రిలుమ్, వితిహ్యతై అగమత్రిలుమ్ అస్తర్భవిష్పిత్తు. (ఇన్ద్రియగ్రహణయోగ్యజ్ఞళిల్ -చతురాదికళాన ఇన్ద్రియజ్ఞళిన్ సన్నికర్షత్తుమ్ యోగ్యజ్ఞళాన ఘటాదికళిల్. (ప్రత్యక్షసిద్ధ్యాది)-చతురాదియినాల్ గ్రహిక్కు-పృష్టవ్యాప్తి విషయకమాన పరామర్శానుగుణమాక. (అతీన్ద్రియార్థత్తిల్) అత్యన్తాతీన్ద్రియార్థత్తిల్, అతావతు-ప్రమాణాంతరావిషయత్తిల్ ఇత నాల్ శబ్దప్రమాణవిషయమాన మూలప్రకృతి అనుమానత్తుమ్ విషయమాతు మెగ్గిట సాధ్యమతమ్ నిరస్తమ్. శ్రుతి స్మృతీతిహిన పురాణజ్ఞళాకియ ఇవై యెల్లామాగమజ్ఞళాయరుక్కు వేదమాత్రత్వైశుఖ్యప్రమాణమాకక్కుళ్ళువానెన్నెన్నిల్, స్వత్వాదికళి మనుష్యరాల్ శైశ్వపృష్టతాకైయాల్ అవద్ బుక్కు భృమవిప్రలబ్ధిది జన్మదోషజ్ఞళుజ్ఞాకలామ్ ; వేదమ్ అపారుషేయమాకైయాల్ ఇవిధదోషజ్ఞళిష్టు మిన్దియే ప్రబలప్రమాణమాయరుక్కు మెత్తు లిరువుళ్ళమ్పద్ శ్రీమతలిల్ ఎడుక్కు పృష్టతైస్తు (అతుతన్నిలుమ్) ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్వమ్. (వేదే) ఇత్యాదికర్త్రాద్యభావాల్ - శైయేతపనుమ్ అవనడియాకవరుమ్ భృమవిప్రలబ్ధిది దోషజ్ఞళుమ్ ఇల్లామైయాల్, బలవతి-స్వత్వాదికకైక్కుట్టిలుమ్ ప్రబలమాన, వేదే-వేదమానతు, నయై-సామాన్య విశేష గతిసామాన్యాది న్యాయజ్ఞళినాల్, తన్మూలత్వే - దేవరేరై ప్రతిపాదిషుతాక, నీయమానే - అడైవిప్పిక్కు-పృష్టిరుద్ద వళివిల్, తడలిరత్ - అన్దవేదత్తైక్కుట్టిలుమ్ వేదాన, అఖిలమ్ - సమస్తమాన స్వత్వాది, తన్మూలత్వేన - అన్దవేదత్తై మూలమాక ఉడైత్తాయరుక్కుయినాల్. మానం జాయతే-ప్రమాణమాకిటతు, వేదార్థప్రతిపాదకజ్ఞళాకైయాల్ మద్ బువై ప్రమాణజ్ఞళైన్దపడి.

సాపేక్షమానపారుపేయతాస్త్రైవ్యత్వం, స్వతఃపామీమాణ్యముడైయ
వేదమే ప్రబలప్రమాణమాకపు మఱుతియిట్టిరుక్మమ్ పరమవైదికరా
కైయా లే, ఇస్పృబద్ధత్తిల్ తామగుళిచ్చెయ్ కిటవర్ణకల్లామ్ వేదప్రతి
పాద్యమెన్ను మిడమ్ తోద్రమ్, ముతలిలేవేద ప్రైప్రమాణమాకలక్ష్మికరిత్తు
కొండ్లు, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమత్తై ఇవ్యాక్యతాలే యరుళిచ్చెయ్
కితార్.

అఖిలహేయప్రత్యసీకత్వ కల్యాణైకతానత్యజ్ఞభాలే ఈశ్వర
అఖిలప్రమేయ విలక్షణనాయురుక్మమాపోలేయతే, అపారుపేయత్వ
నిత్యత్వజ్ఞభాలే వేదమ్ అఖిలప్రమాణవిలక్షణనాయురుక్మమ్. వేద
త్తినుడైయఅపారుపేయత్వాని, (౧) “వాచావిరూపనిత్యయా” ఇత్యాది
శ్రుతియాలుమ్, (౨) “అనాదినిధనాహ్యేనావాగుత్సృష్టాస్వయమ్భు
వా । ఆక్రావేదమయీదివ్యాయతస్సర్వాః ప్రసూతయః” ఇత్యాది స్మృతి
యాలుమ్ ప్రతిపాదికపదాని త్తతే. ఇంద్రశుతి స్మృతికల్ వేదనిత్యత్వ

వైదికరైస్తు బాహ్యరైయమ్, పరమవిష్టు కుదృష్టికత్తైయమ్ వ్యావర్తిక్కిటతు.

(వాచా) ఇత్యాదిక్కు - విరూప ! అమృతశృవనే ! నిత్యయా - ఎప్పోతుమృత్యు,
వాచా - వేదవాక్కినాల్, ఈశ్వరనైరుతియలమెన్ద్రమ్. యతః - ఎంద్రవాక్కినాల్,
సర్వాః - సమస్తమాన, ప్రసూతయః - జన్మజుమ్, అతీయప్రళయకీటనవో. అనాదినిధ
నా - ఉత్పత్తివినాశజ్ఞభోద్రతాయ్, దివ్యా - ప్రమాణా నర్తకైక్కాట్టిలమ్ విలక్షణ
మాయ్, వేదమయీ - వేదస్వరూపమాన, ఏషా-ఇంద్ర, వాక్-వాక్కూనతు, ఆదౌ-సృష్టి
కాలత్రిల్, స్వయంభువా-స్వయమే (పుగ్నాపాపక ర్జజ్జలి నాలిన్కే ఇచ్చెయినాల్) అవ
తరిక్కిట సర్వేశ్వరనాల్, ఉత్సృష్ట - ఉడ్డాక్కుప్పట్టతు. నిత్యమానవేదత్తై ఉడ్డా
క్కుకైయావతు-ప్రళయకాలత్రిల్ తన్ తిరువుళ్ళత్రిల్ వైత్తిరంద వేదత్తై సృష్టికాల
త్రిల్ పూర్వాను పూర్వీవిజ్ఞమాకవే ఎవ్వళవున్ త్తతామల్ బ్రహ్మపుక్కుపడేర్కై.
(ఇంద్రశుతి) ఇత్యాది - శ్రుతి స్మృతికల్ వేదత్తై నిత్యమెన్ద్రపోతే, అనన్ శ్రీహ్ంచ్చిలవిడి

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

తైచ్చొల్లుకైయాలే, తదపారుషేయత్వముమ్ సిద్ధమితే ; అతవవభిమ
విప్రలమ్భ ప్రమాదాఽశక్తిరూపదోషచతుష్టయ సమ్భావనాగర్థరహి
తమాయరుక్కుమ్, పారుషేయత్వమితేఅవైవరుక్మేకమూలమ్. ఇప్పడి
యరుక్మేనూల్ ఇతుక్కుమేఽపట్టతొరుశాస్త్రమిల్లె, ఆకైయాలేయితే
(౧) “సత్యంసత్యంపునసత్యముద్భృత్యభుజముచ్యతే! వేదశాస్త్రాత్పరంనా
స్తినదైవం కేశవాత్పరమ్” ఎన్ఱు ఐతిహాసికరాలుమ్ పౌరాణికరాలుమ్
ఏకకణ్ఠమాకచొల్లప్పట్టతు. ఇతినేదోపాన్ఱామ్తిరువుళ్ళిన్పల్లెలియితే
(౨) “శుడర్మికుశురుతి” ఎన్ఱు నమ్మాళ్వారరుళిచ్చెయితతు, అవరై
ప్పిన్ శెల్లుమవరాయ్ అభియుక్తాగ్రేసరరాన భట్టరుమ్, (3) “ఆదా
వేదాఃప్రమాణమ్” ఎన్ఱురితే.

సమీ అతడు అపారమేయ మెన్నతు సిద్ధమెట్లు తాత్పర్యమిభిమమ - అన్యధాజ్ఞానమ. విప్రలబ్ధమివచ్చినై. ప్రమాదమి-అనవధానమ. అశక్తి-కరణాపాటవమ. సత్యంసత్యమి మెయ్యేమెయ్యే, పునఃసత్యమి-మిశ్రపుమిమెయ్యే, అజిక్కిడి మెయ్యెన్నతు-వేదమేప్రబల ప్రమాణమి, కేశవనే పరదేవతైయెన్నతై ఎల్లార్ నెజ్జిలిమిదృఢమాకప్పడుత్తుకైక్కాక. భుజమి-క్రయై, ఉద్భృత్య-తూక్కికొడ్డు, ఉచ్చితే-శొల్లప్పడుకీటతు. ఇప్పడిచ్చిలవి తు-ఇశుభ్రాన్దియైన్దైక్కాక. అతావతు-వేదశాస్త్రాత్-వేదమాణిజాస్త్రైక్కాట్టి లుమి, పరమి-మేలానప్రమాణమి, నాన్దికిడైయాతు; కేశవాత్-కేశవన్దైక్కాట్టిలుమి, పరమి- ఉత్కృష్టమాన, దైవమి-దేవతై, నాన్ది-కిడైయాతు. విలిహానికర్-ఇలిహానమిత్తినవర్. పారాణికర్-పురాణమిత్తినవర్. ఏకకణ్డమాక-ఏకానుపూర్ణికశబ్దమాక.

శుదర్-జేజన్నాల్, మిను-అతిశయత్ర, శురుతి-వేదమ్, అభియుక్తర్-తాల్లభి
 నవిషయజ్జలి గుణదోష్టత్రైయజీయ వల్లర్కకాకైయాల్, క్షి ఇష్టావేదప్రామాణ్యిర్వ
 హణనమర్థైన్మొచ్చుజీతు. అగ్రేసరర్-మున్నడర్కు-శువర్.

(౧) హరిక-శేషధ-౨-౧౫.

(3) ବିରଜ-ସ-୭-୦୮.

(అ) తీరువా య్-౧-౧-౭.

ఇత్యేవేదమేన్దిశతు, “వేదయతీతివేదః” ఎన్నిటవృత్తాత్తియాలే, బుభుత్సుక్కుతాయ్ ఆ సికరాయసుప్పార్కుమ్ స్వార్థప్రకాశనమాయి రుక్మేయాలే. ఇప్పడియిరుద్దుళ్ళ వేదన్దా, ప్రతిపాద్యార్థవిశేషత్తాలే భాగద్వయాత్తకమా యిరుక్కుమ్. అత్తై ఇవిడ్డ తిల్ ఉభయభాగ సామాన్యవాచియాన వేదశబ్దత్తాలే సాకల్వేన శొల్లుకిఱతు.

(అర్థమ్) ఎన్దు పూర్వభాగ ప్రతిపాద్యమాన కర్తృత్తై యుమ్, ఉత్తరభాగ ప్రతిపాద్యమాన బ్రహ్మత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. పూర్వోత్తర మీమాంసకళిల్ (౧) “అథాతోధర్మజ్ఞానా” ఎన్దుమ్ (౨) “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా” ఎన్దుమితేఉపక్రమిత్తతు. అత్తైయాలే భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనరూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మముమితే. కర్తృత్తినుడైయ భగవదారాధన త్యమ్ (౩) “సతతైశ్చాన్యన్య దేవతాః” ఎన్దు అగ్నిన్ద్రాది సకల దేవతైకళుమ్ భగవచ్ఛరీరభూతరాక శాస్త్రమ్ శొల్లుకెయాలే సిద్ధ

ఆ సికర్ - పరలోకముడైవనర్. స్వార్థమ్-తన్నాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్ట సర్వే శ్వరన్.

మేల్చోదనామాత్రత్తిచ్చొల్లియ ధర్మక్షణముళ్ళ - కర్తృత్తై విచారిక్కుమేలు మెన్దు పూర్వభాగార్థ విచారరూపమాన పూర్వమిమాంసైయినాదియుమ్, బ్రహ్మస్వ రూపత్తై విచారిక్కుమేలు మెన్దు ఉత్తరభాగార్థ విచారరూపమాన ఉత్తరమిమాంసై యినాదియుమ్, శొల్లుకెయాలే పూర్వభాగమ్ కర్తప్రతిపాదక మెన్దు ఉత్తరభాగమ్ బ్రహ్మప్రతిపాదకమెన్దు శొల్లుప్పడుకిఱతెన్దు “పూర్వోత్తరమిమాంసైకళిల్” ఇత్యాది వాక్యత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్. “ఆరాధనరూపమాన” ఎన్దైయాలే, (౪) “వేదైశ్చసర్వై రహ మేవవేద్యః” ఎన్నిక గీతావచనన్దోడు విరోధమిల్లయెన్దు నూచిత్తుమ్. ౫ - అన్ద సర్వేశ్వరన్, అత్తై-శరీరి, అన్యఃదేవతాః-అగ్నిన్ద్రాదిమన్ద్ర దేవతైకళి, అగ్నినిశరీ రన్ద్రో, సిద్ధమితే - శరీరత్తుక్కుచ్చెయిత పూజనమ్ శరీరియై అడైయుమాకెయాలే

(౧) పూ-మి-౧-౧-౧.

(౩) తై-ఉ-రీ-షర-అను-౧౧.

(౨) ఉ-మి-౧-౧-౧.

(౪) గీ-తై-౧౫-౧౧.

మితే. ఇవ్వాకారతైయజిస్తు అగ్నిద్రాది దేవతాస్త్రామి సమారాధనమాక అనుష్ఠిక్కుమవర్కడత్తిల్, ఇతిసుజ్జైయ భగవదారాధనత్వమ్ సుస్పష్టమాయురక్కుమ్. ఇవ్వాకారమజియాతార్ అవోదేవతామాత్రజ్జై యదైశిత్తుష్ణమ్ కర్తముమ్, వస్తుగత్యా భగవదారాధనమాయ్ త్తైక్కట్టుమ్. (౧) యేయజన్తిపితౄద్వేవా బాగ్మణాన్ సహతాశనాన్ । సర్వభూతాస్తరాత్తానం విష్ణుమేవ యజన్తితే” ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “యేష్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తేసిద్ధయాన్వితాః! తేషిమామేవకాస్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్” ఎన్తుతానేయరుశిచ్చెయ్ తానితే. ఆకైయాలేఎల్లాప్పడియూలుమ్కర్తత్తుక్కుభగవదారాధనత్వమ్ సిద్ధగుతే.

ఇప్పడి ఆరాధన రూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యనస్తువాన బ్రహ్మముమాకితి అర్థద్యయతైయుమజియవే, త్యాజ్యోపాదేయ రూప

అర్థాల్లభుమితి. ఇవ్వాకారతై - కర్తమ్ భగవదారాధన రూపమెన్నతై. వస్తుగత్యా - అగ్నిద్రాదికళుక్కు అస్త్రామియాయురక్కైయాకితి అర్థస్యభవత్తినాతే. యేషవర్కళ్, పితౄన్ - పితౄదేవతైకైయమ్, దేవాన్ - ఇద్రాదిదేవర్కైయమ్, సహతాశనాన్ - అగ్నియోడు కూడిన, బ్రాహ్మణాన్ - బ్రాహ్మణర్కైయమ్, యజన్తి - పూజిక్కితార్కళో, తే - అవర్కళ్, సర్వభూతాస్తరాత్తానమ్ - సర్వపదార్థజుక్కు మస్త్రామియాయుళ్ళు, విష్ణుమేవ - విష్ణువైయే, యజన్తి - పూజిక్కితార్కళో. ఇన్లు సర్వభూతాస్తరాత్తానమెన్దతు - విష్ణువైయే పూజిక్కితార్కళెన్దతుమ్హేతు. యేషి - యావర్శిలర్, అన్యదేవతాభక్తాః - పరమాత్మవైక్కాట్టియమ్ వేతాన ఇద్రాదిదేవతైకళిడత్తిల్ప్రీతియైయజ్జైయవర్కళాయ్, యజన్తి - అదేవతైకళై పూజిక్కితార్కళో, కాస్తేయ - అర్జునా ! తేషి - అవర్కళుమ్, అవిధిపూర్వకమ్-భగవదారాధన మెన్దిల బుద్ధిహీనమాగ, మామేవ - ఎన్నైయే, యజన్తి-పూజిక్కితార్కళో.

సకలార్థజ్ఞైయు మఱియలాయరుక్మయాలే, భాగవ్యయ ప్రతిపాద్యమ్ కర్తృబహుగృహ్యేతితమ. ఎజ్జనేయెన్నిల్; కర్తృనాక్ బుభుక్షుక్కుళుక్కు విశ్వర్య సాధనమాయ్, ముముక్షుక్కుల్ భక్తినిష్ఠర్కు ఉపాసనాజ్ఞమాయ్, ప్రపన్నర్కు కైజ్జర్యరూపమాయితే ఇరుప్పతు. ఇప్పడియిరున్నళ్ళ కర్తృత్వే వేషత్తై ఉళ్ళపడి యఱియవే, అనన్తస్థిరఫల బ్రహ్మప్రాప్తికామరాన సాధకర్కు, ఇతు ఉపాసనాజ్ఞత్వేనోపాదేయమ్, విశ్వర్యాధికళుక్కు ఉపాదేయమాన వాకారత్రాల్ త్యాజ్యమెస్తటియలామ్. అనన్యసాధనర్కు ఇతుకొణ్ణు సాధిక్కు వేణ్ణువతోన్జిల్లమెయాలే కైజ్జర్యరూపేణోపాదేయమ్, ఉపాసకర్కు ఉపాదేయమాన వాకారత్రాలేత్యాజ్యమెస్తటియలామ్. బ్రహ్మత్వై యఱియుమ్బొతు, తత్స్వరూప రూపగుణవిభూతికళెల్లా మఱియవేణ్ణుకైయాలే, విభూతిభూత చేతనాచేతనజ్ఞళిక్ స్వరూపమఱియలామ్. అతిల్ జ్ఞానానన్దలక్షణమాన చేతనస్వరూపవైలక్షణ్యమడియాలే. నమఃకీ॥

బుభుక్షుక్కుల్-విశ్వర్యభోగేచ్ఛెయుళ్ళవర్. భక్తినిష్ఠర్ - సాధనభక్తినిష్ఠర్. కైజ్జర్యరూపమాయ్ - స్వయంప్రయోజనమాక భగవన్మహోల్లాసత్వై యుగ్దేశిక్కు అనుష్ఠిక్కుప్పడుమతాయ్. అనన్త - దేశపరిచ్ఛేదముమ్ వస్తుపరిచ్ఛేదముమిల్లాతాయ్, అతావశు-సర్వదేశవర్తియాయ్, సర్వాన్తర్యామియాయ్, స్థిర-సర్వకాలవర్తియాయ్, ఫల - పురుషార్థమాన బ్రహ్మత్విన్దయప్రాప్తియై విరుమ్మిన ఉపాసకర్కు ఎజ్జగమ్. విశ్వర్యాధిక్కు ఉపాదేయమాన వాకారమావశు - విశ్వర్యసాధనమాయరుక్మై. త్యాజ్యమ్- విశ్వర్యమ్ మోక్ష విగోధియాకైయాలే. వ్యాకారత్రాల్ అనుష్ఠిక్కుక్కుడాతెప్తపడి, స్వరూపమ్ - ధర్మి, రూపమ్ - తిరుమేని, గణమ్ - జ్ఞానాదికళుమ్ సౌందర్యాదికళుమ్, విభూతి - నియామ్యజ్ఞాన చేతనాచేతనజ్ఞళి. (వేషముమ్) ఎణి ఉమ్మైయాలే. విశ్వర్యత్తిర్ వేషత్వైనినైక్కిఱతు. (చేతనస్వరూపేవ్యాది - అచితైక్కుట్టియమ్ అత్తై స్వయంప్రకాశత్యాదికళినాల్ అతివిలక్షణమెస్తటిద్దాల్ అత్తైయనుగవిక్కి వేణుమెస్త అత్తై, అతినాల్ లతాప్రిప్తిసాధనానుషానమ్, అతినాల్ కైవల్యమ్కైపురు

తాకై యాలే, కై వల్యత్తిక వేషముమటియలామ్. - బ్రహ్మత్తినుడై య శేషిత్వ ప్రాప్త్యత్వజలై యటియవే, తదనుభవాదికల్ పురుషార్థమెన్ఱటి యలామ్, తదుపాస్మత్వ శరణ్యత్వజలై యటియవే, తత్ప్రొత్తిసాశన విశేషజలై యటియలామ్. సాధ్యాన్తర సాధనాన్తరజళినుడై య త్యా జ్యత్వత్తైయుమ్, బ్రహ్మత్తినుడై య నిరతిశయ భోగ్యతై యైయుమ్, అనన్యసాధ్యత్వత్తైయుమ్, తత్ప్రకారతయాపరత స్సమానస్వస్వరూ పత్తైయుమ్ నర్మిక్కవే, సుస్పష్టమాక వటియలామ్. ఆక ఇప్పడియరు క్కెయాలే భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనస్వరూప మానకర్తృయమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మముమెన్న కుట్రైయిల్లె. (౧)

..త్వవర్చావిధిః సువిధిక్షీయతే గూర్వభాగః! ఉర్ధ్వోభాగస్త్వదీహగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై స్వత్పదాప్తా” ఎన్ఱితే భట్టరదుళిచ్చెయ్తతు.

మాకై యాల్ కైవల్యమ్ చేతనస్వరూప వైలక్షణ్యమడియాకవరుకిఱ తేన్ఱిఱతు. బ్రహ్మత్తి నుడై య మద్ర్మవైకలైక్కాట్టిలుమ్ సర్వప్రకారతాలుమ్ మహత్వముడై య ఎమ్మెరుమానుడై య. శేషిత్వమావతు - కైజ్జుర్యత్తై స్వీకరిక్కై. ప్రాప్త్యత్వమావతు - అనుభవ విషయమాకై. ఉపాస్యత్వమావతు - మోక్ష హేతువాన భగవదనుగ్రహ జనకమాన ఉపాసనత్తుక్కు విషయమాకై. శరణ్యత్వమావతు - నిరపేక్షోపాయమాయరు క్కై. (సాధ్యాన్తరేత్యాది) - సాధ్యాన్తరజల్ - విశ్వర్యకై వల్యజల్. బ్రహ్మమేనిరతిశయ భోగ్యమెన్ఱటినాల్ అత్తైక్కాట్టిలుమ్ అల్పభోగ్యజ్ఞాన విశ్వర్యకైవల్యజల్ త్యాజ్యజ్ఞ శేన్ఱటియలామ్. సాధనాన్తరజల్ - ఉపాసన మ్మముతలానవై. బ్రహ్మమ్, సిద్ధోపాయ మాన తన్నైయొన్ఱిన్ఱ ఉపాసనాదికళినాల్ లభిక్కత్తక్కత్తెన్ఱుమ్, తన్నుడై య స్వ రూపమ్ భగవదత్తన్త పరతన్త్రైమెన్ఱు మటిన్దాల్, సాధనాన్తరజల్ పరమపురుషార్థ సాధకజ్ఞశేన్ఱెన్ఱుమ్ అప్పడియస్మిక్కై భగవదనభిమత మెన్ఱుమటియలా మెన్ఱవడి. పూర్వో భాగః - వేదత్తిల్ ముతల్ భాగమానతు - త్వవర్చావిధిముపరి - దేవరీరుడై య ఆరాధనమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱు అఱివిప్పత్తిల్ - (అఱివిప్పిన్ఱు), పరిక్షీయతే - నివృత్తమాకిఱతు. ఉర్ధ్వో భాగః - మేల్ భాగమ్, త్వదీహగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై - దేవరీరుడై య జగన్నిర్మాణాది వ్యాపారమ్, జ్ఞానశక్త్యాదిగుణజ్ఞల్, ఉభయవిధూతిక శాకిఱ విభవమ్ ఆకియ ఇనద్ర్మ

మూ. - అటుతియిడువతు

ఇప్పడి భాగద్వయ ప్రతిపాద్యజ్ఞాన ఇవ్వర్థజ్ఞై యటుతియిడు
కై యావతు- కర్తృత్తినుడైయ స్వరూపాజ్ఞ ఫలాదికలై యుమ్, బ్రహ్మ
త్తినుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూత్యాదికలై యుమ్, సంశయ విప
ర్యయమట నిర్ణయిక్కై. అతుతాకై శైయ్యమొప్పితు, సకలశాఖా
ప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ సకలవేదా న్నప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ శైయ్య
వేణుమ్, అతిల్ సకలశాఖాప్రత్యయన్యాయమావతు - ఒరువాక్యత్తిలే
ఓర్థజ్ఞైచ్చొన్నాల్, అతినుడైయ అజ్ఞోపాజ్ఞాదికలై నేరాక వటికై
కాక, శాఖా న్నరజ్ఞైల్లావన్ శ్రీలుమ్ సజ్చరిత్తు, అవన్ శ్రీత్పొల్లుకీట
వర్థజ్ఞళిలుమ్ జ్ఞానమ్ పిఱన్దు, అవ్వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్య విరోధజ్ఞలై
యుమ్ శమిప్పిత్తు, తనక్కభిమతమాన అజ్ఞియోడే శేరుమవన్ శ్రై
చ్చేర్ కై. సకలవేదా న్నప్రత్యయన్యాయమావతు- ఒరువేదా న్నత్తిలే
ఒరువాక్యమోరర్థజ్ఞైచ్చొన్నాల్, అల్లాత వేదా న్నజ్ఞళిలుమ్ సజ్చరిత్తు
అవన్ శ్రీత్పొల్లుకీట వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్యవిరోధమ్ పిఱవాతవడి విషయ
విభాగమ్ పణ్ణితనక్కభిమతమానవర్థజ్ఞళోడే శేరుమవన్ శ్రైచ్చేర్ కై.

ఇతుతాకై మహామతికళాన మహర్షి కళుక్కొచ్చయ, అల్లాతా
ర్కుచ్చెయ్యప్పొకామెయాల్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్డే నిర్ణయిక్క

నుడైయ జ్ఞాపనజ్ఞళినాల్, త్వత్పదాప్తా - దేవరీరుడైయ తిరువడికలై అడైవతిల్ - (అడై
వత్తెక్కాట్టి), పరిక్షీయతే - నిన్మత్తమాకిఱతు. పూర్వభాగమ్ దేవరీరుడైయ ఆరాధన
రూపమాన కర్తజ్ఞలైయుమ్, ఉత్తరభాగమ్, దేవరీరుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూ
తికలై యుమ్ అతివిక్రియకుకైన్ద్రపడి.

ఆజ్ఞమ్ - ప్రధూజాది. ఫలమ్ - స్వర్గాది. ఆదిశబ్దమ్ - అధికారి కాలవిశేషాది
కలైచ్చొల్లుకీటతు. (విభూత్యాది) ఎన్నిఱమ్ త్రివిధిజ్ఞమ్ - జగన్నిర్వాణావతార రహ
స్యాదికలైచ్చొల్లుకీటతు. అటుతియిడుకైయావతు- అనన్తతాఖ్యానైక కర్తవ్యనన్తతా
ఖ్యానైర్ణయమ్ పణ్ణుకై.

మా.—స్మృతితిహాస పురాణజ్ఞులారే.

వేణుమ్. ఆకై యాలే తన్నిర్ణాయకజ్ఞులై యయళిచ్చెయ్ కితార్, (స్మృతితిహాసపురాణజ్ఞులారే) ఎట్టు. స్మృతికళావన - ఆప్తరాన మన్వత్రి విష్ణుహారిత యాజ్ఞవల్క్యుడికళాలే అభిహితజ్ఞులన ధర్మజ్ఞాన్లు. ఇతిహాసజ్ఞులన- పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞులన శ్రీమద్రామాయణ మహాభారతాదికల్ ; పురాణజ్ఞులన - సర్గాదిపశ్చులక్షణోపేతజ్ఞులన బ్రాహ్మపాద్మ వైష్ణవాదికల్.

వేదార్థ మఱుతియిడువతు ఇవల్ గ్రాలేయెట్టు ఇప్పడినియ మేనవరుళిచ్చెయ్ తతు - ఇవల్ గ్రాలేయెట్టియ స్వబుద్ధ్యా నిర్ణయిక్కు-వళవిల్, అల్పశ్రుతనాననమక్కువి ప్రతిపత్తివరుమాకై యాలే, వేదకాలువ్య హేతువామెట్టు నిజెత్తు. ఇన్నియమర్దా (౧) “ఇతిహాస పురాణాభ్యాం వేదం సముపస్మంహయేత్ । బిభేత్సల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రకరిష్యతి” ఎట్టు బార్హస్పత్య స్మృతియిలుమ్ మహాభారత త్తిలుమ్ శొల్లప్పట్టసేతే.

ఆప్తరాన-యథార్థద్రష్టాకళాయ యథాదృష్టార్థసక్తాకళాన. ధర్మజ్ఞాన్లు - ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాత్మకమాన ధర్మజ్ఞులను జ్ఞానై యతివిక్కిఱగ్రంథజ్ఞల్. పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞులన-మున్నడన్తకలై చొప్పట్టకీఱ. సర్గాదిపశ్చుకజ్ఞులన - సృష్టి, ప్రళయమ్, రాజవంశమ్, ఆవర్కళుడైయ చరిత్రమ్, మన్వత్తరజ్ఞుల్ ఆకియ ఇవై. నియమేన - వ్యాప్తితోల్. అతావతు - వేదార్థత్తియజ్ఞానై యతియ వేణుమానాల్ స్మృత్యాదికలై సాధనమాక కొల్కళావిడిత్ ఉజ్జై తెరియా తెన్నుమిడమతోల్ వెట్టపడి, ఇవ్యావృత్తిఉద్దేశ్యవిధేయభావమహ్నతోల్ బుకిటతు. విప్రతిపత్తి-విరుద్ధ ప్రతిపత్తి. వేదకాలువ్యమ్-వేదత్తినుటూరుతో తెరియవొట్టాత కలక్కమ్. ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్ - ఇతిహాసపురాణజ్ఞులనాల్, వేదమ్ - వేదాన్తజ్ఞై. సముపబృంహయేత్ - కేవలైయాక వృద్ధికైయ్యక్కడవన్. అతావతు-వేదాన్తార్థజ్ఞై ఇతిహాసపురాణజ్ఞైకొండ్లు అపేక్షితజ్ఞులన సకలార్థజ్ఞులొడు కేవలైయాక అతియక్కడవన్. వేదః - వేదమానతు, అల్పశ్రుతాత్ - అల్పమ్ తెరిన్దననిడత్తిర్ నిష్ఠమ్, ఆయమ్-ఇన్ద

౨. * స్మృతియాలే పూర్వభాగ త్రిలర్థమటుతి
యిడక్కడవతు ; మల్లీయైరణ్ణాలుమ్
ఉత్తరభాగ త్రిలర్థమటుతియిడక్కడవతు.

ఇవ్వుపక్రమ వాక్యప్రక్రియైయాలే, పురుషకార వైభవమ్ తుడగ్గి, ఆచార్యాభిమాన పర్యస్తమాక, ఇప్పిబన్ధత్తి లివరరుళిచ్చె యికిఱ వేదార్థజ్ఞెల్లామ్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్ణే నిశ్చయి త్తరుళిచ్చె యికిఱారెన్నుమిడమ్తోల్ ముకిఱతు ; అతుతా తత్తదర్థజ్ఞశరుళిచ్చె యికిఱ స్థలజ్ఞళిలే సమ్మృతిపన్నమ్.

ఆక ఇవ్వాక్యత్తాల్, సకల ప్రమాణజ్ఞిలుమ్ వేదమే ప్రబల ప్రమాణమెన్ను మిడముమ్, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమముమ్ శొల్లిల్లొయిల్లు.

౩. * ఇసల్లీల్ ఎత్తాలే ఎన్దభాగ త్రిలర్థమటుతియిడక్కడవతెన్ను అరుళిచ్చెయికిఱార్, (స్మృతియాలే) ఎన్దుతుడగ్గి, ఉపబృంహ్యమాన వేదత్తుక్కు, ప్రతిపాద్యార్థ విశేషత్తాలేయితేభాగ భేదముఱాయిల్లు; అప్పడియే ఉపబృంహణజ్ఞశుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యవిశేషత్తాలేభేదముణ్ణతే. అతిల్ స్మృతికల్ పూర్వభాగోప బృంహణజ్ఞళాకవుమ్, ఇతిఱసాదికల్ ఉత్తరభాగోప బృంహణజ్ఞళాకవుమ్ నిర్దిష్టజ్ఞళాకైయాలే, తత్తదుప బృంహణజ్ఞళైకొణ్ణే తత్తద్యాగార్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణవే. ఇయితే యిరు ప్పతు. అత్తైప్పల్ల ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాదికశుక్కు-ప్రతిపా దకజ్ఞళాన ధర్మశాస్త్రజ్ఞళాలే, కర్తప్రతిపాదకమానపూర్వభాగ త్రిలర్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవతు ; భగవత్స్వరూప రూపగుణ విభూతిచ్చేట్టి తజ్ఞశుక్కు ప్రతిపాదకజ్ఞళాన ఇతిఱస పురాణజ్ఞళాకిఱ మల్లీయైరణ్ణా

అబ్బుజ్జన్, మామ-ఎన్నై, ప్రతిఱిష్యతి-అసార్థమశెయితువచ్చిక్కపోకిఱాన్ ఎన్దు, విభే తి-భయప్పడుకిఱతు.

ఆచారమ్-శౌచస్నానాది. వ్యవహారమ్ - దాయధాగాది వివాదనిర్ణయమ్, ప్రాయశ్చిత్తమ్-పాపశోధకచాస్త్రాదుణాది.

లుమ్, బ్రహ్మప్రతిపాదకమాన ఉత్తరభాగ త్తిలర్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణకృడ వత్తెన్నితార్.

ఇప్పడి ఉభయవిధమాన ఉపబృంహణజ్ఞాళే ఉభయభాగార్థ త్తైయుమ్ అఱుతియిడుకై యావతు - అనధీత శాఖాస్తరార్థజ్ఞకుమ్ ప్రతిపాదకజ్ఞాన ఇవత్తైలే, అధీతశాఖార్థజ్ఞతై అపేక్షిత విశేషజ్ఞాళోడేకూడ నిశ్చయిక్తై. స్మృతికళ తన్నిలే బ్రహ్మప్రతి పాదనముమ్, ఇతి హాసాది కళిలే కర్తప్రతి పాదనము ముణ్ణాయరున్ద తేయాకి లుమ్, స్మృతికళిలే బ్రహ్మప్రతిపాదనమ్ - కర్తజ్ఞానినుడైయ తదారాధన రూపత్వ జ్ఞాపనార్థమాకవుమ్, ఇతిహాసపురాణజ్ఞాళిలే కర్తప్రతిపాద నమ్ - కర్తజ్ఞానినుడైయ ఉపాసనాజ్ఞాపనార్థమాకవుమ్. ఆకై యాలే, ఇప్పడివక్తైయిట్టు చ్చొల్లకుత్తైయిట్టై. (౧)“ప్రాయేణపుర్య భాగార్థ పూరణం ధర్మశాస్త్రతః । ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాన్తార్థః ప్రకాశ్యతే” ఎన్నకృడనతితే.

3. * ఉత్తర భాగోపబృంహణద్వయత్తుక్కుమ్ తారతమ్యముణ్ణో, తన్నిలొక్కుమో, ఎన్నిట శజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయికితార్ మేల్.—

ప్రాయేణ-అధికమాక, ధర్మశాస్త్రతః- ధర్మశాస్త్రత్తినాలే, పూర్వభాగార్థ పూరణమ్-పూర్వభాగ త్తినర్థత్తినడైన నిర్ణయమ్పణ్ణప్పడుకిటతు. ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్-ఇతిహాసపురాణజ్ఞాళిలే, వేదాన్తార్థ-వేదత్తినత్తరభాగమాన ఉపనిషత్తుక్కున ర్థమ్, ప్రకాశ్యతే-వెళిప్పడుత్త ప్పడుకిటతు. (ఉత్తరభాగేత్తాద్వి) ఇన్దసంశయశుక్కుక్కార్గణమ్-ఇన్దస్వసమాస త్తిలే అల్పాచ పదమావతు శ్రేష్ఠవాచకపదమావతుమున్నే యిరుక్కు-మెన్దు నియముమ్, “ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్” ఎన్నిట విడత్తిలే అల్పాచ్చాన పురాణపదశుక్కుమున్నే ఇతిహాసపదమిరుక్కు-ఇతిహాసమ్ పురాణత్తైక్కాట్టిలుమ్ శ్రేష్ఠమెన్దైక్కు హేతు ; ఇతిహాసపురాణజ్ఞాళిరెన్దుమ్ ఒరుభాగ త్తిక్కై. ఉపబృంహణ మాయరుక్కు-ఇన్దిరెన్దుమ్ సమాసమెన్దైక్కు హేతు, ఇన్దిరెన్దు హేతుక్కుళిలాలే ఇన్ద శజ్జై-ఉదిక్కిటత్తెన్దుభావమ్. “స్మృతిహాసపురాణజ్ఞో” ఎన్నిటవిడత్తిలే శ్రేష్ఠవాచక

అన్ని కేటా, ఏకభాగవిషయమాన ఇరణ్ణు ఉపబృంహణశ్శిలుమ్, ఇన్నతు ప్రబలమెన్ను మత్తైయుమ్ దర్శిప్పిక-వేణుమెన్ఱు తామే తిరువుళ్ళమ్ పగ్గిరి యదుళిచ్చెయ్ కిఱారాకవుమామ్, (ఇవై యిరణ్ణిలుమ్) ఎన్ఱుతుడన్గి. అతావతు - శ్రేష్ఠభాగోపబృంహణతగూ వన్ద శేర్ త్తియై యుడై తాన ఇవై యిరణ్ణిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు, ప్రామాణ్యత్తిల్ వన్దాల్ పురాణత్తిలుమ్, ఇతిహాసత్తుక్కు-ప్రాబల్యముడైన్.

పురాణత్తిఱ్కాట్టిల్ ఇతిహాసత్తుక్కు ప్రాబల్యమ్, పరిగ్రహణి శయమ్, మధ్యస్థజై, కర్తురాఘతమత్వమ్, ఆకిఱ వివర్థితాలే. ఇనర్థిల్ పరిగ్రహమావతు-శాస్త్రపరిగ్రహమ్, (౧) “వేదవేద్యేపరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే । వేదఃప్రాచేతసా దాసీ త్సాత్ ద్రామాయణాత్మనా” (౨) “మతిమన్థానమావిధ్యయేనాఽసాశ్రుతిసాగరాత్ । జగద్ధితాయజనితోమహాభారత చంద్రమాః” (౩) “వ్యాసవాక్యజతాఘేన

కమాన ఇతిహాసశబ్దత్తుక్కుమున్నే స్తుతి శబ్దిరుక్తయోల్ ద్వన్వయమాన్త్రిల్ పూర్వనిపాతమ్ త్రిన్ద్రపీతువాక మాట్టాతాత్తయోల్ ఇన్దశక్తైక్కు ఉదయమిలై యెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గిరి కల్పాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అన్ఱిక్కే) ఇత్యాది.

ప్రాబల్యత్తుక్కు, పరిగ్రహాతిశయముమ్ మధ్యస్థతైయుమ్ జ్ఞాపకజ్ఞో, ఆఘతమత్వమ్ కారణమ్. (వేదవేద్యే) ఇత్యాదిక్కు - వేదప్రతిపాద్యనాన పరమపురుషన్ చక్రవర్తి తిరుమక నాయవతిర్తవాత్మ, వేదమతదవతారగుణచేష్టితజ్జలై ప్రతిపాదిక్కొక్కొక శ్రీవాల్మీకి భగవాన్ పక్కల్ నిన్ఱుమ్ రామాయణ రూపమాక అవతరిత్త తైన్ద్రమ్. (మతిమన్థాన) ఇత్యాదిక్కు - ఎన్దవేదవ్యాసభగవానాల్ వేదమాకిఱ సుమద్రత్తిర్ నిన్ఱుమ్, జ్ఞానమాకిఱమత్తై యిట్టుక్కడైదు, ఎక్లారుడైయవుమ్ ఆహోజ్ఞీవనార్థమాక ఇన్దమహాభారతమాకిఱ చంద్రన్, అతావతు-చంద్రన్ ఘోలే సుఖజనకమాన మహాభారతమ్, ఉజ్జాక్కప్పట్టితో ఎన్ద్రమ్. (వ్యాసవాక్య) ఇత్యాదిక్కు - వేదమాకిఱ పర్వతత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పిఱన్దతాయ, అధర్వమాకిఱ మర్బజై వేగోడేపిడుక్కి ప్పొక్కడక్కడవతా యిరు

కుధ ర్మతరుహరిణా । వేదవైలాపతీర్ణేన నీరజస్కామహీకృతా” (౧)
 “విభేతిగహనాచ్చస్త్రా స్మరస్త్రీవ్రాచివౌషధాత్ । భారతశ్యాస్త్రు
 సాగోఽయమతః కావ్యాత్తనాకృతః” (౨) “విష్ణోవేదేషువిద్యత్సు
 గురుషు బ్రాహ్మణేషుచ । భక్తిర్భవతికల్యాణీ భారతాదేవధీమతామ్”
 ఇత్యాదికథాలేఖురాణవిశేషజ్యోతి ఇతిహాసమ్ శ్లాఘిక-ష్పడానిష్ఠితే.

మధ్యస్థతైయావతు-(3) “యస్మిన్ కల్యేతుయతో” క్తం పురా
 ణం బ్రహ్మణాపురా । తస్యతస్యతు మాహాత్మ్యం తత్స్వరూపేణ
 వర్ణితే” నిష్ఠు సర్వపురాణత్తుక్కు-మ్ ప్రవర్తిక బ్రహ్మవాయ్, అవ
 నుక్కు యాతోరుకల్పత్తిలే గుణత్రయత్తిల్ యాతోరుగుణమ్ విజ్ఞో
 యిరుస్తతు, అస్తగుణానుగుణ దేవతైయుడైయ మాహాత్మ్యతై ష్పురాణ
 త్తిల్ శొల్లుకైయాలే, పక్షపాతికథాయుక్కు-మ్ పురాణజ్యో హోల
 నిక్కే, తాకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయత్తిలే అధికృతజ్యోతై యాలే ఒరు
 విషయత్తియమ్ పక్షపాతమిన్దిక్కే యిరుక్కే.

క్కిఱ, వ్యాసరుడైయ వాక్యమాకిఱ జలప్రవాహత్తినాలే భూమియానతు అజ్ఞాన
 మాకిఱ అట్టుక్కు-మ్ తాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దరమ్. (విభేతి) ఇత్యాదిక్కు-క్రూరమాన
 ఔషధత్తిల్ నిష్ఠమహోల, చేతనన్, రురవగాహమాన వేదశాస్త్రత్తిల్ నిష్ఠమ్ భయ
 పృథకితాన్, అక్రైయాల్ వేదత్తిన సారార్థమానతు కావ్యరూపత్తోడుమాడిన ఇన్ద
 మహాగౌరతరూపమాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దరమ్. (విష్ణే) ఇత్యాదిక్కు-బుద్ధిమాన్దకుక్కు-
 పరమప్రాప్యనానవిష్ణు, తత్ప్రేతిపాదకజ్యోతాన వేదజ్యో, ఆవద్ శ్రీసగజ్యో యత్తినవర్
 కళో, అవద్ శ్రైయపదేకిక్కిఱ ఆచార్యోరకళో, బ్రహ్మనిష్ఠోరకళో, ఇవోరకళో విషయ
 త్తిల్ అనన్యప్రయోజనమానభక్తియానతుమహాభారతత్తినాలేయేక్షాకిఱతు ఎన్దరమ్.

(యస్మిన్) ఇత్యాదిక్కు- ఆదియిల్ బ్రహ్మవినాల్, సత్త్వరజస్తమోగుణజ్యోల్
 ఎన్దగుణత్తినాల్ ప్రచురమాన బ్రహ్మవినా దినత్తిలే ఎన్దపురాణమ్ శొల్లుపుట్టలో, అన్ద
 పురాణత్తిల్ అన్దగుణతైయుడైయ అన్ద అగ్నివ్రాదిదేవతైయనుడైయు మాహాత్మ్యమ్,
 అన్దగుణతై నిరూపకమాకవుడైయ బ్రహ్మవినాల్ శొల్లుపుడుకిఱతు ఎన్దరమ్. పక్షపాత
 మావతు-ఇగ్లాత షుషిమైరైయేటిట్టువొట్టుకై.

మూ.—౪. * అత్తాలేయతుముప్పట్టతు.

కర్తురా పుతమత్వమావతు-ప్రబంధకర్తావానవకాయథార్థదర్శన
సామర్థ్యతైయుమ్ యథాద్వస్తాన్ధవాదిత్వతైయుమ్ మికపుముడైయ
వనాయరుక్మే (౧) “అథేతిహసపురాణయో రితిహసా బలీయాంసః,
కుతః-తేషాంపరిగ్రహేతి కేకాత్ సర్వత్రమాధ్యస్థేన భూతార్థప్రతీతేః,
వచనసౌప్తవేన, కర్తురా పుతమత్వావగతేచ్ఛ” ఎన్ఱుతుడగ్గి పరిగ్రహేతి
యాదికళాలేపురాణాదితిహసప్రాబల్యమ్, సామాన్యేనతత్వనిర్ణయత్తిలే
ఉయ్యక్కొణ్ణారాలుమ్ ; (౨) “మహాభారతమ్ హి పరిగ్రహవిశేషా
వసితమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, “ధర్మేచార్థేచకామేచమోక్షేచభరతర్షభాయది
హస్తితదన్యత్రయన్నేహస్తి నతత్త్వచిత్” ఇతి తాకికవైదిక సక
లార్థనిర్ణయాధిక్యతత్వేన, క్వచిదపి అపక్షపాతిత్వాచ్చ, పురాణేభ్యో
బలవత్తరమ్” ఎన్నుమతళవాక, పరిగ్రహేతియత్తాలుమ్ మధ్యస్థతై
యాలుమ్ పురాణజుగ్గిత్తిల్ ఇతిహసవిశేషమాన మహాభారతత్తు
క్కుణ్ణాన ప్రాబల్యమ్, శ్రీసహస్రనామభాష్యత్తిలే భట్టరాలుమ్ ప్రతి
పాదిక్కప్పట్టతితే.

౪. * అతిప్రాబల్యతై యితైవిక్కితార్. (అత్తాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి.
అన్దప్రాబల్యతాలే, (౩) “ఇతిహసపురాణంపశ్చమమ్” ఎన్ఱుమ్, (౪)
“ఇతిహసపురాణాభ్యామ్” ఎన్ఱుమ్, శ్రుతిస్మృతికళిలే ఇరణ్డైయుమ్
శేరచ్చొల్లుకిఱవళవిల్, ఇతిహసమానతు పురాణత్తుక్కు మున్నేశొల్లు
ప్పట్టతెగ్గై. ద్వద్వసమాసత్తిల్ (౫) “*అల్పాచ్ఛతరమాతల్, (౫)
“*అభ్యర్హితమాతలితే ముప్పిసునతు ; అతిల్ అల్పాచ్ఛతరమన్ఱియిలే
యిరుక్క, అతుముప్పట్టతు అభ్యర్హితత్వతాలే యితే ; ఇన్దవభ్యర్హిత

(౧) తత్వనిర్ణయే.

(౪) భా-ఆ-౧-౨౭౩.

(౨) స-నా-భా-అవతారికాయమ్, (౫) పా-సూ-౨-౨౩౪.

(౩) హా-ఉ-౭-౨-౧.

త్వత్కుమూలమ్ అతిక్రాబల్యమెస్తుకరుత్తు. — అథవా (౧) “స్త్రీతీతి హసపురాణజ్ఞళాలే” ఎన్తు భాగద్వయోప బృంహణజ్ఞళై యుమ్ సమస్త మాక చొచ్చిల్లుకివిడ త్తిల్, “ఇతిహససాశ్చపురాణానిచ ఇతిహసపురాణాని, స్త్రోతయశ్చ ఇతిహస పురాణానిచ స్త్రీతీహసపురాణాని” ఎన్తిప్పడియివర్ కు సమాసవివక్షయైకైయాలే, అల్పాచీతరమాన పురాణత్తుకు మున్నే ఇతిహసత్తై అరుళిచ్చెయ్ తతికరు త్తై (౨) “ఇన్దై యిరణ్డిలుమ్” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కిజ్జారాక ప్రమామ్. ఇన్ద యోజనై యిల్ (౩) “అత్తాలేయతుముట్టుట్టు” ఎన్గివితుకు అన్ద ప్రాబల్యత్తాలే, (౧) “ఇతిహసపురాణజ్ఞళాలే” ఎన్గివిడ త్తిల్ పురాణ త్తుకు మున్నే ఇతిహసమ్ శొల్లప్పట్ట తెన్తు పారుళాక క్కడవతు.

ఆక వేదార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమశవిల్ తదుపబృంహణజ్ఞళాలే పణ్ణ వేణుమెస్తుమ్, అతిల్ పూర్వోత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞ శిన్న తెన్తుమ్, ఉత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞళాన ఇతిహసపురాణజ్ఞళిల్ ఇతిహసమ్ ప్రబ లమెన్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, మేల్ తామరుళిచ్చెయ్యప్ప కుకితి వర్గజ్ఞకు ప్రమాణ మొరుజ్జవిట్టరుళినారాయిత్రు.

పురుష కారవై భవమ్.

ముతలిలే (౧) “వేదార్థమ్” ఇత్యాదియాలే వేదతదర్థతదుప బృంహణజ్ఞళై సాకల్యేనో సాదానమ్ పణ్ణి, అన్దవేద త్తిను డైయభాగవిభా గ తదుపబృంహణవిభాగజ్ఞళమ్ పణ్ణినారేయాకిలుమ్, చేతనరుడైయ ఉజ్జీవనత్తుకు అపేక్షి తార్థజ్ఞళరుళిచ్చెయ్య విభిన్దవగాకైయాలుమ్, అతుతాక పూర్వభాగ వేద్యమిట్టకే ఉత్తరభాగ వేద్యమాకైయాలుమ్,

ఒరుజ్జవిడుకై - వ్యవస్థై పణ్ణుకై. — ఉజ్జీవనమ్ - మోక్షమ్.

మూ .—గీ. * ఇతిహాసశ్రేష్ఠమానశ్రీరామాయణత్తో

పూర్వభాగత్తో ముముక్షువుకు- జ్ఞాతవ్యాంశ ముభృతుమ్, ఉత్తర భాగార్థజ్ఞాన స్వరూపోపాయ పురుషార్థ ప్రతిపాదనస్థలజ్ఞశిలే తత్తదనుగుణత్యాజ్యోపాదేయకథనముఖేన జ్ఞాపిక్కులాయరుక్మేయాలుమ్, ఉత్తరభాగార్థనిర్ణయ త్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అతుతన్నిలుమ్ భగవత్స్వరూపరూపగుణ విభూతికలై యుమ్, భగవదుపాసనాదికలై యుమ్ పరక్కునిస్తు ప్రతిపాదిక్కు-అవిదగ్గళిల్, సారాసారవివేకపూర్వకమాక త్తాత్పర్యార్థజ్ఞలై సజ్జిహత్తు, సంశయవిపర్యయమటచేతనక్కు-ప్రతిపత్తి విషయమామ్బడి యరుళిచ్చెయ్తు శెల్లుకిఱార్ మేల్.

గీ. * అతిల్ ప్రథమ త్తిలే ఉత్తర భాగోపబృంహణద్వయ త్తిల్ ప్రబల మాకచ్చొన్న ఇతిహాసగళిల్ వైత్తుక్కుంణు, శ్రీరామాయణ త్తినుడైయ ప్రాబల్యతై ప్రకాశిప్పియానిస్తుక్కుంణు, తత్ప్రతిపాద్య విశేషతై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఇతిహాసశ్రేష్ఠమెట్టుతుడగ్గి), శ్రీరామాయణత్తుక్కు ఇతిహాసశ్రేష్ఠత్వమావతు (౧) “వాల్మీకయే మహర్షయే సద్విదేశానసంతతః | బ్రహ్మణాసనునజ్ఞాతస్సౌప్రసావీశదాసనే” ఎన్తు సర్వలోకపితామహానాన బ్రహ్మనాలే సమ్భావితనాన శ్రీవాల్మీకి భగవానాలే ప్రణీత మ్మాకై యాలుమ్ (౨) “నతేవాగన్మతాకావ్యే కాచిదత్ర భవిష్యతి”

(ఉపాసనాది) ఎన్నిఱిదియనాల్-తిరునామ సక్కిర్తనమ్, సిద్ధోపాయవరణమ్ ముతలాన వై వివక్షితగ్గళి, సారమ్-సిద్ధోపాయవరణమ్. అసారమ్-ఉపాసనాది సాధనాస్తరగ్గళి.

(వాల్మీకయే) ఇత్యాదిక్కు-అనస్తరమ్ బ్రహ్మమహర్షి యాన వాల్మీకియిన్ పారుట్టు ఆసనతై, అతావతు-ఉటార్దుమెన్తు, అజ్ఞాపితార్ ; అవాన్మీకియుమ్ బ్రహ్మనినాల్ నియమిక్కుప్పట్టవరాయ్, ఆసనత్తిలుటార్ దూర్ ఎన్తరమ్, సంభావితనాన-గారవిక్కుప్పట్ట. (నతే) ఇత్యాదిక్కు - ఉచ్చుడైయ కావ్యత్తిల్ ఒరుపాయ శొల్ పూడ

మూ.—శ్రితైయిరుద్దవ శ్రేష్ఠ మ్ శొల్లకిటతు ;

ఎఱ్ఱ బ్రహ్మవనుగ్రహిత్వైయా లే ఇతిల్ శొన్న వర్ధగ్గ శైల్లామ్ మెయ్యాక క్కడవత్తాకై యాలుమ్, (౧) “యావద్రామాయణకథా లోకేషు ప్రచ రిష్యతి”, ఎఱ్ఱ సకలలోక పరిగ్రహముణ్ణాకై యాలుమ్, ఇతిహాసాన్తర జ్ఞలై ప్పల్ల ప్రబలప్రమాణమాయరుక్తై. ఇతు తన్నే నడువిల్ తిరు వీతిప్పిళ్ళై భట్టర్ తత్వత్రయప్రబంధత్తిల్ ప్రమాణాధికారత్తిలే యరు శిచ్చెయ్ తారితే. ఇన్నముమ్ (౨) “వేదవేద్యే పరేపుంసి” ఇత్యాదిష్ట డియే సర్వస్తాత్పరనాన సర్వేశ్వరకా సంసారిచేతనరక్షణార్థమాక ఇతరసజాతీయనాయ వద్దవతరిత్తాత్పలే, సర్వప్రమాణోత్కృష్టమాన వేదముమ్, తదవతారగుణచేష్టితప్రతిపాదనముఖేన తదాశ్రయణ రుచియై సంసారికభుక్కుణ్ణాక్కి రక్షిత్వైక్కాక, శ్రీరామాయణ రూపేణవవతరి త్తైత్తెన్ శొల్లప్పడుకై యాలుమ్, ఇతిమడైయ వేష్ఠమ్ సమ్మృతిపన్నమ్.

పిరాట్టియెన్నా తే “శ్రితై యిరుద్దవళీ” ఎఱ్ఱరుశిచ్చెయ్ తతు-అవ భుడైయ దయాతిశయత్తై ప్రకాశిప్పిక్కై కాక; దేవదేవ దివ్యమహిమి యాన తన్ పెరుమైయైయుమ్, శ్రితై యిరుప్పిన్ తణ్ మైయైయుమ్ పారాతే,

ఉణ్ణాకప్పికిటిల్లై ఎఱ్ఱగమ్-ఇవత్ గాల్ శ్రీరామాయణస్తుక్తైవ్యమ్-ప్రతిపాద్య విశేషప్రయుక్తమష్ట, కర్తృవిశేష ప్రయుక్తమష్టభావమ్. (యావత్) ఇత్యాదిక్కు- ఎవ్వళిపుకాలమ్ శ్రీరామాయణకథై సర్వలోకజగతిలుమ్ ప్రచారమాయరుక్కుప్పికిటితో ఎఱ్ఱగమ్. (వేదవేద్య) ఇత్యాది. “వేదవేద్యే పరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే! వేదప్రా చేతసాదాసీ త్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా” సాక్షాత్ ఆసీత్ - ప్రత్యక్షమాక ఆయి థ్ థు, అతావతు - అవతరి త్తతు ఎఱ్ఱగమ్. ఇన్లోక్కక్కర్థమ్. (సర్వస్తాత్పరనాన) ఇత్యాది. సంప్రతిపన్నమ్-నిర్వివాదమాక ప్రసిద్ధమ్.

త త్తై - నికర్ణమ్-

దేవస్త్రికళో శిత్రయై విడువిక్రైక్యాక తాశిత్రయిరున్దతు యా
పరవశైయాయితే. ప్రజై కిణ్దోదే విఘ్నాల్ ఒక్క క్కుతి శైడుక్కుమ్
మాంతావైప్పోలే, ఇచ్చేతనర్ విఘ్నసంసారత్రిలే తాను మొక్కనన్దు
పిఱన్దు, ఇవర్ కళో పట్టైతానుమ్ పట్టు రక్షిక్రైక్యాల్, నిరుపాధికమా
తృత్వ సమ్మన్దతాల్ వన్ద నిరతిశయవాత్సల్యత్తుక్కుమ్ ప్రకాశకమితే
యితు. ఇన్దగుణాధిక్యతై వెళియిడుక్రైక్యాక వితే పరమాచార్యరాన
నమ్మాత్వార్ (౧) “తినిచ్చిత్రయిల్ విళప్పన్ శిళిమొట్టియాళో” ఎన్ద
రుళిచ్చెయ్ తతు. అవర్ వడైయ దివ్యసూక్తియితే ఇవరిప్పడియరుళిచ్చెయ్
కైక్కుమూలమ్. శిత్రయిరున్దు తణ్డెయావతు - కర్తనిబన్ధనమాకిలితే;
ఆశితరానదేవర్ కళుడైయస్త్రికళో శిత్రయైవిడువిక్రైక్యాక తన్నను
గ్రహత్రాలే తానేవలియచ్చెయ్ తతాక్రైక్యాల్, ఏదో త్తుక్కుడలామి
త్తనైయితేయితు. సంసారికళోడొక్కగర్భనానమ్ వణ్ణి ప్పిఱిఱిఱుతు,
(౨) “పలపిఱప్పాయెళివరుమ్” ఎన్నప్పడి సర్వేశ్వరనుక్కు త్తేజ
సగరమాఱిఱుతు, కర్తనిబన్ధనమన్దికే ఆనుగ్రహ నిబన్ధనమాక్రైక్యితే;
ఆసేసిన్పు, ఇతువుమ్ అనుగ్రహనిబన్ధనమాక్రైక్యాల్ ఇవళుక్కు తేజస్కు
రమామి త్తనై. ఇత్తైరావణబలాత్కారత్తాలేవన్దతాకనినైప్పార్ - ఇవళో
శక్తివిశేషమతియాత యుద్రదితే. (౩) “శీతోభవ” ఎన్దవళో “నఘో
భవ” ఎన్నమాట్టాళన్దై; ఆక్రైక్యాల్, ఇతు తన్ననుగ్రహత్రాలే పరరక్ష
ణార్థమాకచ్చెయ్ త శెయిలాక్రైక్యాల్, ఇతువే ఇవళో దయాదిగుణన్ద

నిరవధికవాత్సల్యత్తుక్కుమ్-నిరవధికస్నేహత్తుక్కుమ్. (తనిచ్చిత్రయిల్ శాన్దాని)
తని-అతిప్రసారమాన, శిత్రయిల్ - శిత్రయిలే ఇరున్దవశేన్ద, విళప్పన్ ౧-ప్రసిద్ధియాన,
కిళిమొట్టియాళో-కిళిప్పేచ్చెయ్ డైయ పిరాట్టి. పలపిఱప్పాయ్- బహుజన్ద్యైయై
యనాయ్, ఒళివరుమ్-తేజోలిశయత్తైయై డైయవన్.

(౧) తిరువాయ్-౪-౧-౨. (౩) రా-నూ-౧(౩-౨౯.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౨.

మూ.—మహాభారతతాత్.

భుక్కుప్రకాశకమెన్దుతిరువుళ్ళమ్ పద్యోయిల్లు ఇవర్, “శ్రితైయిరు
ద్దవళ్ళ” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తతు. శ్రీరామాయణమెల్లామివభుడై యవేల్ మ్
శొల్లుకిటతెన్ను మిడమ్ (౧) “కావ్యం రామాయణం కృత్సంసీతా
యాశ్చరితం మహత్” ఎన్దు శ్రీవాల్మీకి భగవాన్ తానే వాయొలై యిట్టు
వై త్తానితే. (౨) “శ్రీమద్రామాయణమపి పరం ప్రాణితిత్వచ్చరితే”
ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తారితే భట్టర్.

అనన్తరమ్ మహాభారత ప్రతిపాద్యతై యురుళిచ్చెయ్ కితార్
(మహాభారతతాత్తెన్దుతుడగ్గి). (౩) “కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి
నారాయణం ప్రభుమ్ కోహ్యన్యోభువి మైత్రేయ మహాభారతకృద్భవేత్”
(౪): “ఏవం విధం భారతం తుప్రోక్తం యేన మహాత్మనా సోఽయం నారాయణ
స్సా తౌ ద్వావ్యసరూపీ మహామునిః” ఎన్దు భగవదావేశాసతారమాయ్,
(౫) “సహోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః” ఎన్దు ఆ పుత్రమనాక ప్రసిద్ధనా
యిరున్దుళ్ళ శ్రీవేదవ్యాస భగవానాలే (౬) “వేదానధ్యాపనూమాస
మహాభారతపఞ్చమాఙ్” ఎన్దిటపడియే పఞ్చమవేదమాక ప్రణీత

[రామాయణమ్ - కావ్యమ్ - కృత్సమ్, మహత్ - సీతాయాశ్చరితమ్]
ఎన్దున్దుయమాయ్, రామాయణమాస కావ్యమ్ ముక్రుతుమ్ ప్రధానమాన పిరాట్టియిన
డైయ చరిత్రమెన్దుగ్గమ్. (వాయొలై యిత్యాది) వాయ్-శబ్దమాయ్, ఇన్దుప్రమాణవాక్య
తై ఓర్తైయిలైయెక్కుతివై తాన్దుపడి. శ్రీమత్ - పురుషార్థ ప్రతిపాదనమాకిట శ్రీమైయొ
డైయ, పరమ్ - సగోష్ఠిక్రొత్తమాన, రామాయణమపి-రామాయణముమ్, త్వచ్చరితే-
దేవరీరుడైయ దివ్యచేష్టితత్త్రి, ప్రాణితి-మికవుమ్ ప్రాణధారణతై ప్పణ్ణుకిటతు.

వేదాన్ వ్యస్యతితి వేదవ్యాసః ఎన్దు-వేదజ్ఞతై అనేక శాఖైకశాక ప్పిరిక్కిటన
రాకైయాల్ వేదవ్యాసరెన్దు తిరునామమయిల్లు.

(౧) రా-పా-౪-౨.

(౪)

(౨) శ్రీగణ-౧౪.

(౫) ఆరణమ్-ప్ర-౧-అను-౨.

(౩) వి-పు-౩-౪-౫.

(౬) భార.

మాయ, అనేకపురాణ ప్రశస్తమాయరుద్ధృత్వముహాభారతముమ్, శ్రీరామాయణంతోపాతి ప్రబలప్రమాణమ్. ఇతుప్రమ్నశువిల్ తిరువీతిప్పిళ్ళై భట్టర్ తామే యరుళిచ్చెయ్తార్ ; పెరియభట్టరుమ్ శ్రీసహస్రనామ భాష్యోపోద్ఘాత త్తిలే, “శ్రీరామాయణవ స్తహాభారతం శరణమ్” ఎస్తరుళిచ్చెయ్తారితే.

సర్వేస్వర నెన్నా తే “తూతుపోనవన్” ఎస్తతు-అవనుడైయ ఆశ్రిత పారతస్యతై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక. దేవదేవనాన తన్ పెరుమైయై యుమ్ శెయ్కిఱతాల్లిలిన్ తణ్ణైయైయమ్ పారాతే, పాణ్డవర్ కళుక్కాక క్కుత్తు త్తిలేటలైకట్టి తూతుపోయిల్ నితుప్రణతపారతస్యైరుచిపరవశ నాయితే. ఇతుతా నివనుడైయ ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాన నీర్ మైక్కుడలాయరుద్ధృత్వ వాత్సల్యాదికళుక్కెల్లామ్ ప్రకాశకమా యరు ప్పతొన్ఱితే. ఇన్ద గుణాధిక్య త్తిలే ఈడుపట్టితే (౧) “ఇన్నార్ తూత నెననిన్ఱాక” ఎన్ఱుమ్ (౨) “కుడైమన్నరిడై నడన్దతూతా” ఎన్ఱుమ్ తిరు మడైయాత్వార్వరుళిచ్చెయ్తతు, అన్దదివ్యసూక్తియితే ఇవర్పడియరు లిచ్చెయ్కైక్కుమూలమ్, (౩) * పేళిల్ శ్రీపేళుకైయితే ఇవర్ కళుక్కేల్ నిమ్. తూతుపోనతు తన్ మైయావతు-కర్తవశ్యతైయడియాక వరిలితే ; ఐచ్చమాక ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ శెయ్కిఱతాల్ చ్చియెల్లామ్

ప్రణతిపారతస్యైక్యత్యాదిక్కు - ప్రణతిపారతస్యైమావతు - ప్రణతిరిట్ట వ్వుక్కాయరుకై, ఆతిబుడైన అగ్గెరుచియినాల్ అసాంధననాయరుక్కిఱాన్దన్దమ్. ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాకైయావతు - అవన్ నమ్ కణ్ణుక్కున్ఱిల్ శ్రాన్ నమ్ దోషత్తైక్కుణ్ణు దణ్డిప్పన్, ఎన్ఱిఱ్ఱానన్దైపోక్కి ఆశ్రయణత్తిల్ ప్రవర్తిక-ప్పణ్ణుకై. నీరై-సాలభ్యమ్, అతావతు-అశ్రయిక్కుమవన్ కణ్ణుక్కున్ఱిల్ బుక్. వాత్సల్యమ్-దోషత్తై గుణమాకొక్కుళ్ళుకై.

(౧) తి-మొ-౨-౨-౩.

(౩) తి-మా-౨౨.

(౨) తి-మొ-౨-౨౯.

మూ.—౬. * ఇవై యిరణ్ణాలుమ్.

ఏదో నిత్తుక్కుడలాయితేయిరుప్పతు. (౧) “సడశే” యాన్ భవతి జాయమానః” ఎన్ఱు పరార్థమాక ప్పిత్తక్కుయాలే నితమ్ పెఱుమెన్ఱు శ్రుతి శొన్నవితు, పరార్థమాక తన్నిచ్చెయాలే శెయ్యుమనై యెల్లమివనుక్కుత్తే “సకరమెన్నుమత్తుక్కుపలక్షణమితే ఇవన్ శెయ్త దూత్యశై మాన్ద్యహేతువాక నిన్ఱెప్పార్, అఱివుకేడరిల్ తలై యానవర్కళి త్తనై; అఱివిల్ తలై నిన్ఱవర్కళి. (౨) “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ఱు మోహిక్కుమ్బడియాయితేయిరుప్పతు; ఇప్పడియిరుప్పళ్ళ ఇన్ఱీర్ మైయిలేదో నిత్తై వెళియిడుకై క్కాక వాయిద్రు ఇనర్ “తూతుపోనవన్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తతు. మహాభారతమెల్లామ్ ఇననుడై య వేదోమ్ శొల్లుకై యిలే తత్పరమాకై యాలేయితే, మహాభారతకడై శొల్లుత్తుడఱ్ఱుకటవన్ (౩) “నారాయణకథామిమామ్” ఎన్ఱతు.

ఆక ఇప్పబిన్ద్యయత్తుక్కుమ్ ప్రధానప్రతిపాద్యజ్జళ్ ఇన్న తెన్నుమిడచె ప్రకాశిప్పిక్కప్పట్టతు.

౬ * ఉపబృంహణముఖేన వేదాన్తతాత్పర్యశై నిష్క్వర్షిత్తుక్కుజ్జీవనత్తుక్కుడలనవన్ఱై చొచ్చిల్లువతాకవితే ఉపక్రమి తతు; అఱిలిప్పోతు శొన్నవివన్ఱై వేదాన్తత్తి లెవ్వర్థజ్జో శొల్లిన్ఱై యిన్ఱై న్ను మాకాడై యిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఇవై) ఎన్ఱతుడగ్గి. ఆతావతు, “శితైయిరున్దనశేదోమ్” “తూతుపోనవనేదోమ్” ఎన్ఱ ఇవై యిరణ్ణాలుమ్ ఆపరాధ భూయిష్కరాన చేతనర్ క్కాశ్రయణీయై యామళిల్, అఖిలజగన్మాతావాన సమ్మన్దతాలుమ్ కృపాదికళాలుమ్, నడువొరుపురుషకారమ్ వేణ్డ తపడి వన్దాశ్రయిక్కులామ్బడియాయ్,

తత్పరమాకై యాలే - తాత్పర్యయక్తమాకై యాలే. వైధవమ్-అతిశయమ్.

(౧) యజు-౨-౩-ప్ర-౬-ప-౩.

(౩) భార-౧-౧-౨౭.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౧.

మూ. - పురుష కారణే భవముమ్ ఉపాయ

వై భవముమ్ శోల్లిల్లొత్తయిల్లొత్తు.

అపరాధజ్ఞులై స్సార్ త్తుచ్చి ఉ, (౧) "శ్రీపామి" (౨) "నక్షమామి" ఎన్ను మీశ్వర హృదయత్తై త్తిరు త్తి, అవక కలై యక్కికరిప్పిక్కుమ్ పురుష కార భూతైయానవళి వై భవముమ్, అక్కికరిత్తాల్, ప్పిన్నయనళి తానే (౩) * శితకురై క్కిలుమ్, (౩) "ఎన్నుడినూ రతు శెయ్యాక్" ఎన్ఱు మఱుతలై త్తు త్తా త్తిణ్ణియనాయ్ నిన్ఱు రక్షిక్కు ముపాయభూతనాన వక్ వై భవముమ్ శోల్లిల్లొత్తయిల్లొత్తు "పురుష కారమ్" ఎన్ఱుమ్ "ఉపాయమ్" ఎన్ఱుమ్ ఇవన్ శ్చైనినూ పకమాకనరుళిచ్చెయ్ తతు, పిరాట్టిక్కు పురుష కారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్ సాధారణమెన్ఱు త్తోత్తు కై కాక. ఇతుత్ నై (౪) "మత్త్వై" పిం ప్రతిజన్తనాం సంసారేపతతామధః | లక్ష్మీపురుష కార త్వే నిర్దిష్టాపరమన్దిభిః | మమా పితమతం హ్యేత న్నాన్యథాలక్షణంభవేత్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "అహం మత్వై" పునాయో వై సాక్షాత్ లక్ష్మీపతిస్త్వయమ్ | లక్ష్మీపురుష కారేణ వల్ల

శతసరై శ్చై - భిద్రవశోల్లొత్తు. పురుషీకరిత్తపిరాట్టి కున్ ద్రవశోల్లొత్తు - స్వా ద్భావితవాత్సల్యదార్ధ్య పరిత్యాగమ్. మఱుతలై శ్చ - ఎతిర్ త్తలై యాయ్ నిన్ఱు. త్తిణ్ణియ నాయ్ - అవిచాల్య నాయ్. "మత్త్వై" పిమ్, ఎన్ఱిఱ్ఱొక్కక్కమ్ - సంసార త్రిశే ఆధః పతిగూనిట్టిఱ జన్మకర్మకుమ్, లక్ష్మీయానవళి మహాశక్తకళాశే ఎన్నుడై యప్రా ప్తిక్కు ట్టిన్ఱు పురుష కారమాకర్మత్వకర్మపుష్ట్యళి, ఎనక్కు మితువేమతమ్. వేటో రుఱడై యళి మిత్తెయ్. నాన్యథాలక్షణమ్భవేత్ - వేటావిభమానలక్షణమ్ కిడై యతు ఎన్ఱెయలే - పిరాట్టిక్కు పురుష కారత్వమే సాధారణ లక్షణమెన్ఱపడి. (అహమ్) ఇత్తొదిక్కు - లక్ష్మీపతియాననాన్ తానే సాక్షాత్ ఎన్నుడై యప్రాప్తిక్కు - కారణమ్; ఎనక్కు వల్లతాయాన లక్ష్మీ పురుష కార త్రినాల్ ఎన్నుడై యప్రాప్తియెయ్య - ట్టావెన్ఱుమ్. ఇన్ఱపిరాట్టిక్కు మెనక్కుమ్ ఇన్ఱ వేవిశేషమ్, ఎనక్కు మోక్షోపాయత్వముమ్, లక్ష్మీక్కు

(౧) గీతై-౧౬-౧౯.

(౪) శ్రీపాచ్చరాత్రే.

(౨) వరాహే

(౫)

(౩) మో-౨-౪-౯-౨.

భాప్రాప్తియోగినీ! ఏతస్యాశ్చ విశేషోఽయం నిగమాక్తేషు శబ్ద్యతే,
ఎన్దుమ్, (౧) “అకిచ్చన్యైకశరణాః కేచి ద్భాగ్యాధికాఃపునః । మత్స
దామ్భారుహద్వద్వం ప్రపద్యప్రీతమానసాః । లక్ష్మీంపురుషకారేణవృత
వన్తోవరానన । మత్స్యమాప్రాప్య సేనేశ ప్రాప్యం ప్రాపకమేవమామ్ ।
లభ్యాకృతాథాః ప్రాప్యస్తే మామేవానన్యమానసాః” ఎన్దు భగవ
చ్చాస్త్రుత్తిలేతానేయరుచిచ్చయేతానితే, మద్ బైష్పిరాట్టిమార్ క్కుమ్
సూరికళ్ ముతలాన తదీయర్ క్కుమ్, ఇవళ్ సమ్మన్దమడియాక వరు
కిట పురుషకారత్వమితేయశ్శతు ; ఇవలైవోలే స్వతస్సిద్ధమజ్జే. ఆకై
యితే, “ఏతత్సాపేక్షసమ్మన్దా దస్యేషా మమలాత్తనామ్ । దేవీసూరి
గురూణాంచ ఘటకత్వంనతుస్వతః” ఎన్దు దీపసజ్జిహత్తిలే జీయర
రుచిచ్చయేతతు. ఉపాయత్వముమ్ (౨) “కృష్ణంధర్తననాతనమ్” ఎన్దు

ప్పురుషకారత్వముమ్ అసాధారణ లక్షణమెత్తపడి. ఇతనాల్ లక్ష్మీక్కు మోక్షోపాయ
త్వమ్ శొల్లకిట పక్షమ్ నిరస్తమ్. ఇవ్వర్థమే వేదాన్దజిల్ శొల్లపడుకిటతుఎన్దర్థమ్.
సాక్షాత్ ఎన్దయాలే ఉపాయాన్దర వ్యావృత్తి ; స్వయమ్ ఎన్దయాలే లక్ష్మీవ్యావృత్తి.
(అకిచ్చన్యైక) ఇత్యాదిక్కు-ఎన్నుడైయనిచ్చేతుక కృతైయాకిట భాగ్యమ్ విజ్ఞేనశిలర్
అనన్యోపాయత్వమెన్దయు మేతేజ్జమాక ఉడైయరాయ్ లక్ష్మీయెప్పరుషకారమాకవరిస్తు,
ఎన్నుడైయ తిరువడికలై ఉపాయమాకవరిస్తు, ఎన్నుడైయపాత్తైయె పెన్ద్రు, ప్రాప్య
నానవెన్నయే ప్రాపకనాకపెన్ద్రు, ప్రీతియక్తరాయ్, మద్ బోరుపాయోపేయజ్జ
లిల్ పారుదాత నెజ్జైయడైయరాయ్, కైజ్జుర్యరూప ప్రయోజనమపెన్ద్రు బవరాయ్,
ఎన్నైయే అడైయూనిప్పర్ కళ్ ఎన్దర్థమ్, ప్రీతియావతు-ప్రాప్యత్వై. (ముతలాన) ఎన్ద
తు-అథ్హూర్ కలైయమాచార్యర్ కలైయమ్ శొల్లకిటతు. ఏతత్సాపేక్షసమ్మన్దమావళు-
లత్త్వ్యధిష్ఠితత్వరూప సంబన్ధమ్. ఘటకత్వమ్- పురుషకారత్వమ్. జీయర్-వాదకేసరి
అఘ్రియమగువాళచ్చీయర్, సనాతనమ్-నిత్యమ్. ధర్తమావతు-అచ్చప్పద్యారా మోక్ష

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్. ౪౫

సనాతన ధర్మమాక చొల్లపృథుకిఱవనుక్కే స్వతస్సిద్ధమాయ్, తదీయర్కు తదానక్తియడియాక వరుకిఱితే యశ్శతమ్ ; ఆకై యాల్ పిరాట్టిక్కు పురుషకారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్ నిరూపకమాక త్తట్టిలే ; ఇవ్వరత్తై వెళియిడుకై క్కాక వాయిల్లు ఇవరిప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతు.

ఇప్పడి యుపబృంహణమాన ప్రబంధద్వయత్తాలుమ్ ప్రతిపాది క్కప్పడుకిఱ పురుషకారత్వము ముపాయత్వముమ్, ఉపబృంహ్యమాన వేదాన్తత్తిలు క్తమాన స్థలమే తెన్నిల్, కతనల్ల్యపనిషత్సిద్ధమానద్వయత్తిల్ పూర్వవాక్యత్తిలే ఉభయముమ్ శేరఉ క్తమితే.

ఇచ్చేతననుక్కు ఇరువరోడుమ్ సమ్బంధముణ్ణాయరుక్కు ఈశ్వర సమాశ్రయణత్తుక్కు ఇవళ్ పురుషకారమాక వేణ్ణుకిఱ తెన్నిల్, మాతృత్వప్రయుక్తమాన వాత్సల్యాతిరేకత్తాలుమ్, అవనైవోపే కాతి న్యమార్దవజ్జళ్ కలన్దిరుక్కై యన్తిక్కే కేవలమ్ మార్దవమేయాయ్, పిఱ్ కణ్ కుఱ్ఱువు కాణమాట్టాతప్రకృతియాకై యాలుమ్, విముఖరై యు మభిముఖరాక్కుకైక్కు కృపిపణ్ణుమవళాకై యాలుమ్, కుఱ్ఱువాళర్ కుమ్ కూళామల్ వన్దు కాలిలే విఱులామ్బడి యిరుప్పాళాయ్, పుంస్త్య ప్రయుక్తమాన కాఠిన్యత్తోడే పితృత్వప్రయుక్తమాన హితపరత్తైయై

సాధనమానతు. తదీయర్కు-భగవత్సంబంధికళాన దేవనూరిగురుక్కుకుక్కు. తదానక్తి యడియాక-భగవదధిష్ఠితత్వరూప సంబంధమడియాక. ఇతనాల్ - పిరాట్టిక్కు ఎమ్మ రుమానోడొత్త ఉపాయత్వమిలైయెఱ్ఱుమ్, భగవత్సమ్మన్దాధీనమాన ఉపాయత్వముణ్ణుమ్ శొల్లిల్ థాయిల్లు.

కతనల్ల్యప నిషత్సిద్ధమాన-ప్రశ్నగంహితాదికళిలే వర్ణోద్ధారకరణత్తాలే కతవల్లి ఖడ్గవాక్యజ్జైచ్చేర ప్పిడిత్త మైయాల్ లభిత్త. బద్ధమ్-పుత్రత్వాది సంబంధమ్-కాఠిన్యమ్-హితబుద్ధియాలే దుఃఖిప్పిక్కై. కణ్ కుఱ్ఱువు - దుఃఖనూచకమాన కణ్ మలర్ త్తి.

మూ.—౭. * పురుష కారమామ్బాతు,

కృపైయుమ్ పారతన్యముమ్

యుముడై యనాయ్, కుఱ్ఱజ్జలై ప్పత్తుమ్ పత్తాకక్కణకిట్టు క్రూర
దణ్డజ్జలై ప్పణ్ణుకై యాలే, కుఱ్ఱవాళర్ కుమ్ మున్ శెల్ల కుఱ్ఱడల్ కరిక్కు-
మ్బడి యిరుక్కు మీశ్వరనై, ఉచితోపాయజ్జళాలే కుఱ్ఱజ్జలై యడై య
మఱిప్పిత్తు కూట్టివిడుమవళుమాయిరుక్కుయాలే, అపరాధమేవడి
వాన విచ్చేతనక అవనై యాశ్రయిక్కుమళవిల్ ఇవళో పురుషకార
మాకవేణుమ్, అత్తై యితే, అవనై ఉపాయమాకవరిక్కు విఱ్ఱికిఱవళ
విల్ ఇవళై ప్పపురుషకారమాక మున్నిడుకిఱతు.

౭.*అనన్తరమ్ పురుషకార త్రిన్పడికలై విస్తరేణ ఉపపాదిక్కు
కోకిలి, ప్రథమత్తిలే పురుషకారత్వత్తుక్కు అవశ్యాపేక్షిత గుణజ్జలై
యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (పురుషకారమామ్బాతు) ఎన్ఱుతుడన్గి. (పురుష
కారమామ్బాతు) ఎన్ఱుతు-పురుషకార మామిడత్తిలెన్ఱవడి. కృపైయా
వతు - పరదుఃఖాసహిష్ణుశ్శమ్. పారతన్యమావతు-పరాధినత్వమ్.

పశుమపత్తాక-పురుష-ఎన్ఱు ఇరుక్కిఱతాయ్ కుత్తైన్ఱసన్ఱ్ఱైయన్ఱిక్కు యెన్ఱవడి, కుఱ్ఱ
జ్జలై కుఱ్ఱజ్జలై-న్ఱమ్ భయప్పకప్పడి.

‘పురుషకారమామ్బాతు’ ఎన్ఱా - పురుషకారమాకాత కాలముడైన్ఱునోర్ ముమ్,
అతన్ఱాక (పురుషకారమామిడత్తి) ఎన్ఱు వ్యాఖ్యానమైన్ఱునోర్ శాసనం. పురుషకారత్వత్తు
కైన్ఱవడి.

కృపైయావతు - పరదుఃఖనిరాచిక్కిరై ఎన్ఱు ఒరుపత్తముణ్ణు; గీతాభాష్యత్తిల్
భాష్యకారర్ (౧) ‘పరదుఃఖసహిష్ణుతాదయా’ ఎన్ఱు నిర్వచనమ్ శెయ్ కైయాలమ్,
‘కథమన్యథాన్య పరదుఃఖదుఃఖితాద్వయోగుణాసున్యో’ ఎన్ఱు భట్టరుడైవశ్రీనూక్తి
యాలమ్, (౨) ‘న్యససేషు మనుష్యాణాం భృశంభవతి దుఃఖతః’ ఎన్ఱు గుణప్రకర
ణత్తిల్ శొల్లైయాలమ్. పరపత్తత్తై అనాదరిక్కు (కృపైయావతు పరదుఃఖసహిష్ణు

నూ. - అనన్యార్థత్వముమ్ వేణుమ్.

అనన్యార్థత్వమావతు - తద్వ్యతిరిక్త ఏషయానన్యత్వమ్. ఇవైపురుషకారత్తుక్రవశ్యాపేక్షితమానపడి యెన్నెన్నిల్, చేతనర్ సంసారత్తి అన్దుకిఱ దుఃఖమ్ కణ్ణు పొఱుక్కుమాట్టామల్. ఈశ్వరనోడే ఇవర్ కల్లై చేర్చర్ క్కెక్కుడలాన యత్నమ్ పణ్ణుకై క్కు క్కపై వేణుమ్; స్వతస్త్వై వశీకరిక్కుమోఱు అనువర్తనత్తాలే వశీకరిక్కువేణుకై యాలే పారతస్త్వమ్ వేణుమ్; నమ్మైయొచ్చిన్ద తొరువిషయత్తు క్కర్వమన్దియే నమక్కై యతిశయకరమాయరుక్కుమ్ వస్తునా * యాలే నక్కార్వ వన్తో శొల్లుఱుతు ఎన్దు, శొన్నపడి అవక శెయ్కై క్కుఱుప్పాకై యాలే అనన్యార్థత్వమ్ వేణుమ్ ; ఆయాలివై మూన్దుమ్ పురుషకారత్వత్తుక్రవశ్యాపేక్షితమితే.

ఈశ్వరకృపైయిత్కాట్టల్ ఇవళిప్పైక్కు విశేషమెన్నెన్నిల్, ఈశ్వరనావాక్ నిరఙ్కుశ స్వతస్త్వనాయ్, సగ్రహముగ్రహణ్ణిరణ్ణుక్కుమ్ కడవనాయ్, చేతనకర్తృత్వై నిఱుత్తఱుత్తు త్తీత్తుమననాకై యాలే, అవనుడైయకృపై స్వాతస్త్వత్తాలే అముక్కుణ్ణుకీడన్దు. ఓరురుదైకైకళిలే తలైయెఱుక్కు క్కడవతాయరుక్కుమ్ ; ఇవళనుగ్రహైక శీలై యాలై యాలే, ఇవళుడైయ కృపైక్కు వేటాన్దాల్ ఓరభిభవ మిల్లామైయాలే ఎప్పొతు మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్ ; ఆకై యాలి వళుడైయకృపై కరై యచ్చిన్దిరుక్కుమ్. సమ్మన్దత్తిల్ వ్యాన్దత్తిపోలే

శ్వమ్; ఎన్దు వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళుకితార్. అసహ్యమామళు - ప్రతిహలమాయరుక్కుమ్; దుఃఖమ్ ప్రతిహలమాకై యాలే, పరదుఃఖ దుఃఖత్వమెన్దు పర్యవసితమ్.

కడవనాయ్ - అర్హనాయ్, నిఱుత్తు - ఇవళిశ్చెన్దత్తు. అఱుత్తు - ఇవిధమెన్దత్తు. తీత్తుమనన్ - భుజిప్పిక్కుమనన్. (సంబన్దత్తిల్) ఇత్యాది - ఈశ్వరసుడైయ పితృత్వ సంబన్దత్తిత్కాట్టల్ పిరాట్టిమనుడైయ మాతృత్వసంబన్దమ్ విలక్షణమెన్దపడి.

౪౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

యాయీదు కృపైయిల్ వ్యావృత్తియుమ్. ఇప్పడి యిరుక్కయాలే
యితే ఇవళై యాశ్రయిప్పార్కు వేటారుపురుషకారమ్ తేడవేణ్ణాతొ
భీకిటతు. ఈశ్వరవిషయత్తిల్ ఇవళుడైయ - పారతన్త్ర్యానన్యార్కాత్వ
జళుమ్ స్వరూప్రప్రయుక్తమానమాత్రమన్తిక్కే, (౧) హీశ్చ తేలత్తీశ్చ
పత్నేతి” ఎన్ఱుమ్ (౨) “విన్దుపత్నీ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిట పత్నీత్వ
ప్రయుక్తమాయుమ్, (౩) “అహన్తాబ్రహ్మణస్తస్యసాహమస్తిసనాతనీ”
ఎన్ఱుమ్, (౪) “శ్రీవత్సవత్సాసత్యశ్రీః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిట స్వరూపనిరూ
పకత్వాది సిద్ధమాన అనన్యత్వ ప్రయుక్తమాయుమిరుక్కుమ్; ఇప్పడి
యిరుక్కయాలేయితే ఆల్లాతార్క్కడైయ మిథునశేవత్వముమ్,

పితృత్వోడుకూడిన ఈశ్వరనుడైయ మాతృత్వ సంబంధత్తిట్టాట్టిల్, స్త్రీత్వోడు
కూడిన పిరాట్టియనుడైయ మాతృత్వసంబంధమ్ విలక్షణమెన్ఱుమామ్, స్వరూప్రప్రయుక్త
మాన - లక్ష్మీచ్ఛానధీనమాయ్, భగవదిచ్ఛానధీనమాన. ఇతనాల్ - పిరాట్టిక్కు భగ
వచ్ఛేషత్వమ్ స్వేచ్ఛైయినాల్ వనతెన్ఱ పక్షమ్ నిరస్తమ్. “హీశ్చతే” ఎన్ఱిటవాక్య
త్తిల్, శ్రీభూమికళుక్కు పత్నీత్వమ్ సమానమాక చొల్లుకైయాలే, మన్మథమహిషి
కత్తైక్కాట్టిలమ్ పెరియపిరాట్టిక్కు పత్నీత్వమ్ విలక్షణమ్, అతావతు - స్వేచ్ఛానధీన
మెన్ఱిట పక్షమ్ అసారమ్. ఉపక్రమోపసంహరణ్ణలిళ్ళ “విష్ణుపత్నీ” ఎన్ఱిటశబ్దాళ్ళు
క్కనుగుణమాక, నడవిలళ్ళ “జగతః - ఈశానా” ఎన్ఱిటపదత్తుక్కు అర్థమ్ శొల్లు
వేణుమ్, అల్లతు-ఇప్పదత్తుక్కునుగుణమాక, ఉపక్రమోపసంహరణ్ణలిళ్ళ పత్నీపదమ్
విచ్చిగమాన పత్నీపరమెన్ఱు శొల్లుక్కుడాతెన్ఱుకరున్ఱు. మన్మథమహిషికళితాట్టిల్
పెరియపిరాట్టిక్కువిశేషమ్ - భగవత్స్వరూప నిరూపకైయాయుక్కి. (అహన్తా)
ఇత్యాదిక్కు-నిత్యైయననాన్ అన్తబ్రహ్మత్తుక్కు నానాకైయాయుక్కితే నెన్ఱర్థమ్.
(నిరూపకత్వాది) ఎన్ఱిట ఆదియినాల్, తిరుమేనియోడెప్పొతుమ్ శేర్నిరుక్కిముత
లానవై వివక్షిలిమ్.

(౧) పురుషనూ.

(౩)

(౨) శ్రీనూ.

(౪) రాయు-౧౧౪-౧౫.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్. ౪౯

ఇవభారతిక్కుమ్ తదేక శేషత్వముమాయిల్లు. ఇన్ద్ర అవ్యవధానేన వుజ్జానసమ్మన్దతా లేయితే, ఇవభుక్తిశ్వరనై వశీకరిక్కు-మశపల్ పురుషకారమ్ వేణ్ణాత్మోక్తికీతితు.

ఇమ్మాన్యుగుణ త్రిలుమ్ వైత్తుక్కు-జ్ఞుకృపాయానతు-(౧) “శ్రీజ్-సేవానూమ్” ఎన్నిటధాతువిలే నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్ “శ్రీయతే” ఎన్నిట కర్తరివృత్తత్తియిలుమ్, పారతన్త్ర్యానన్యార్హత్వజ్ఞ శ్చిరజ్ఞుమ్, “శ్రయతే” ఎన్నిట కర్తరివృత్తత్తియిలుమ్ నిత్యయోగ వాచినూన మతుప్పిలుమ్ సిద్ధమితే.

౨. * ఇన్ద్ర కృపాదిత్రయ జ్ఞేయు మెల్లారు మఱియుప్పడి తానే వెలియిట్టరుళిన వై భవత్తై, శ్రీరామాయణ త్తిల్ ఇవభుక్కుచొల్లప్పట్ట

† ఇష్టయిరుక్కైయాల్ తేషియినుడైయ స్వరూపస్తుక్కు ప్రధాననిరూపకై యాయ్, ప్రధాన మహిషియా యిరుక్కైయాల్. † అల్లాతార్- భూమ్యాది దేవికళి, నిత్యర్, ముక్తర్, బద్ధర్. ఈశ్వరనైవశీకరిక్కై—సాపరాధరాన చేతనర్ విషయత్తిత్ ఈశ్వరనుక్కుజ్ఞానమనఃకాలవ్యతైపోక్కుక్కై.

“శ్రీయతే” ఎన్నిట కర్తరివృత్తత్తియిల్ ప్రమాణమ్-“శ్రీయతే చాభిలైర్నికళిమ్” ఎన్నిట నిర్వచన స్తుతి, “శ్రీయతే” ఎత్తాల్, చేతనర్ తనై ఆశ్రయిక్కు-అర్తైయానవళి, అతావతు - ఆశ్రయణస్తుక్కు చోగ్యమాన గుణజ్ఞేయుడైత్తానవళి ఎత్తర్థమ్. అన్దగుణమ్ కృపైయాకైయాల్ ఇన్ద్రవృత్తత్తియిల్ కృపై సిద్ధమెన్ద్రపడి. సేవై యావతు - సేవ్యనుడైయ అభిప్రాయత్తై యనుగరి త్తిరుక్కుమ్ వ్యాపారమాయ్, అతి నాల్ తదధీనత్వ మాకిట పారతన్త్ర్యముమ్, సేవై - సేవ్యనుడైయ ప్రీతి జనకమాన వ్యాపారమాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ కర్తరివృత్తత్తియిల్ సిద్ధమ్; మతుప్పినాల్ ఇవళి నిత్యమాక అవనైయ శ్రయి త్తిరుక్కి-తా శ్చైయాల్ తదధీనత్వమాకిటపారతన్త్ర్యముమ్, ఇన్ద్ర నిత్యసంబంధమ్ అవనుడైయ అతిశయస్తుక్కు హేతువాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ సిద్ధమెన్ద్రపడి.

(౧) భాష-౧-౧-సే. † ఇష్టపద్యై ౪౨-వసుపక్కుమ్-౨-౯-చరికీల్ కాణ్ణి.

శ్రీపంచసభామణి సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ - ౧ * పిరాట్టిముప్పడప్పిరిన్దతు-తన్నుడై య కృపైయై
వెలియిడుకై కాక;

విశ్లేషత్రయత్తాల్ మ దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (పిరాట్టి) ఎన్దుతుడగ్గి
వాక్కత్రయత్తాలే.

(పిరాట్టి యిత్యాది) అతావతు-(౧) “దేవత్వే దేవదేహీయం
మనుష్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోద్దేహీనురూపాంవై కరోత్వేషాత్తనస్త
నుమ్” ఎన్ఱిపడియే నాయకనాన సర్వేశ్వరన్నుడైయ తత్తదవతార
సజాతీయమాన విగ్రహ పరిగ్రహమ్ పణి వనవతరిక్కు మవళాకై
యాలే, (౨) “రాఘవత్వేభవత్ప్రీతా” ఎన్ఱిపడియే అవచక్ర
వర్తిత్తిరుమకనానవాతే తదనురూపమాకత్తానుమ్ జనకరాజాతిరు
మకథానపిరాట్టి, దణకారణ్యత్తిలే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కచ్చెయ్తే, రావ
ణా సిరిత్తానెన్దొరువ్యాజత్తాలేప్రథమమ్ పెరుమాళ్తైప్పిర్న్దులక్కైక్కె
ఱ్ఱున్దరుళియ్, (౩) “దేవ్యాకారుణ్యరూపయా” ఎన్దు (౪) * తద్గుణ
సారత్వత్తాలే కారుణ్యదానాక చ్చొల్లుమ్బడియాన తన్నుడైయ పరమ
కృపైయై ప్రకాశిప్పిక్కికాకవెన్దై. ఎజ్జనయెన్నిల్, దేవస్త్రికళో
శితైయైవిడువిక్కికాక త్తా శితైయిరుక్కియాలుమ్; అవిరుప్పిలే

మకుప్పిల్, స్వరూప త్రినుడైయ నిత్యయోగత్తైయుమ్, తిరుమార్వల్ నిత్యయో
గత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱు, శ్రీరామానుజత్తిల్ అవతారత్తిల్ పిరుశొల్లుకిఱు, ఆత్తై
యల్ ఇరుజ్జుక్కుమ్ విరోధమిన్దై. కారుణ్యరూపయాదేవ్యా - కృపాస్వరూపైయాన
పిరాట్టియాలే. ధర్మమానగుణత్తైయుమ్ ధర్మియానపిరాట్టియైయు మొత్తాక చ్చొల్లులా
మోవెన్దై (తగ్గణేత్యాది). త్తిణసారత్వత్తాలే- అన్దకృపాగణత్తై స్వరూప నిరూపక
ధర్మమాక ఉడైత్తాకైయాలే. పరమకృపై - పురుషకారమ్ వేణ్ణామల్ ఎఱ్ఱొత్తుమ్
తత్తైయైదుత్తిరుక్కిఱుకృపై.

(౧) వి-పు-౧-౯-౧౪౫.

(౩) లక్ష్మీతత్వే.

(౨) వి-పు-౧-౯-౧౪౪.

(౪) కా-మి.

మూ. — నడువిల్ వినిస్తతు -

తన్నె అల్లుమ్ పకలుమ్ తర్జనభర్తనమ్ పణ్ణి యనువిత్తిన్ద్రుర
రాక్షసికల్, రావణకపరాజితనాకపుమ్ పెరుమాళ్ విజయికళాకపుమ్
త్రిజ్జై స్వప్నమ్ కణ్ణత్రాలే భీతిభీతైకళాయ్ నడుజ్జుకిఱున్దైయిలే, (౧)
“భవేయంశరణంహివః” ఎన్దు - నీజ్జళ్ నోవుసడుమ్ సమయత్తుక్కు
నానిరుదేనే, నీజ్జళ్ జ్జవేన్దాఎన్దు అధయప్రదానమ్ పణ్ణుకై యాలుమ్; అతు
ఉక్తిమాత్రమాయప్పొకామే, రావణవధాన స్తరమ్ తనక్కు శోభసమ్
శొల్లవన్దరవడి, “ఇవర్ కళై చిత్రవధమ్ పణ్ణున్బుడికాట్టిత్తర వేణుమ్”
ఎన్న, అవనోడేమన్దాడి (౨) “రాజసంశ్రయన శ్యానామ్” ఇత్యాది
యాలే-అవర్ కళ్ కుల్ నై గుణమాక ఉపపాదిత్తుమ్ (౩) “మర్లయా
మీహదుర్బలా” ఎన్దు పిఱ్ నోవుకణ్ణుపొలుత్తిరుక్కు త్తక్కు నెళ్ళురమ్
తనక్కిల్లా మైయెమున్నిట్టమ్, (౪) “కార్యంకరుణమార్యో వకశ్చిన్నా
పరాధ్యతి” ఎన్దు అవనుక్కు మిరక్కియల్లతు నిఱ్మవొణ్ణాతపడి ఉపదే
శిత్తుమ్, ఇప్పడి యొరునిలైనిన్దు తానడియిల్పణ్ణిన ప్రతిష్ఠానుగుణమాక,
అర్ద్రాపరాధైకళానవర్ కళై రక్షిక్కైయాలుమ్ తన్నుడైయకప్పైయై
వెళియిట్టాళితే.

(నడువి లిత్తాది) నడువిట్పిరివావతు- మీణ్ణు పెరుమాళ్ ఉడనే
కూడి తిరువయోధ్యైయిలే యెఱున్దరుళి తిరువయిలువాయ్ తిరుక్కిఱ

అల్-రాత్రి. తర్జనమ్-శరీరవ్యాపార తినాల్ వెరుట్టుకై, భర్తనమ్- వాక్కి
నాల్ వెరుట్టుకై. చిత్రవధమ్- నానావిధహింసై. “దుర్బలా” ఎన్దుతి సర్థమ్ (పిఱ్)
ఇత్యాది ఇతనాల్-అవ్వవధజ్జిల్ పిరాట్టిక్కువొన్న రక్షకత్వమావకు - చేతనరు
డైయ అపరాధత్తైక్కుణ్ణు వెరువామల్ ఈశ్వరనైప్పొణ్ణుపైయెన్దపడి. ఉరమ్-కాతి
స్వమ్. అర్ద్రాపరాధమ్-అపొనుకెయ్ తుకొణ్ణిరుక్కిఱతప్ప. తిరువయిలువామ్మై, ,
గర్భిణియాకై.

(౧) రా-సు-౫౮-౯౩.

(౩) రా-య-౧౧౩-౪౦.

(౨) రా-య-౧౧౩-౩౮.

(౪) రా-య-౧౧౩-౪౪.

మూ. - పారతన్యైవై వెళియినుకై కాక;

కాలత్తిలే, (౧) “అపత్యలాభో వై దేహి మమాయంసముపస్థితః । కిమిచ్చసిసకామాత్వం బ్రూహిసర్వంవరాననే” ఎన్టు - ఉనక్కపేత్తైయే తెన్టు కేట్టరుళ, (౨) “తపోవనానిపుణ్యాని ద్రష్టుమిచ్ఛామిరాఘవ । గంగాతీరనివిష్టాని ఋషీణాంపుణ్యకర్తామ్ ॥ ఫలమూలాశినాం వీరపాదమూలేషువర్తితుమ్ । ఏషమే పరమఃకామోయన్తూలఫలభోజిషు॥ అప్యేకరాత్రంకాకుత్స్థవసేయంపుణ్యకీర్తిషు” ఎన్టు, తనకుఁగ్గానవనవాసవాఙ్మోచ్చయై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైప్పగ్గిరప్పొకవిడువారైప్పోలేలోకాపవాద పరిహారాథమాక పెరుమాళ్ కాట్టిలే పోకవిడప్పనతు. ఇప్పిరివుక్కు ప్రయోజనమ్ - పెరుమాళ్ కట్టిలేవై త్తపోతోడుకాట్టిలే విట్టపోతోడు వాళియట అవరుడైయ నివైవై ప్పిళ్ శెల్లవేణ్ణుమ్బడియాన తన్నుడైయ పత్నీత్వప్రయుక్తమాన పారతన్యైవై ప్రకాశిప్పిచ్చై. గడ్డక్కరై యేటివనస్తరమ్ ఇళైయ పెరుమాళ్ కనక్కశ్శేషప్పట్టుకొంఁణు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయ్ విట్టరుళినకార్యత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైక్కేట్టు మికవుమ్ ప్రలాపిత్తు (౩) నఖల్వద్యైవసామిత్రే జీవితంజాహ్నవీజలే । త్యజేయంరాఘవంవంశే భర్తుర్నా పరిహాస్యతి”

కట్టిలేవై - ఒరువరుమ్ కాణాత పడి అన్తఃపురత్తిలే వైచ్చై. (నఖల్విత్యది) భర్తః - భర్తావాకియ చక్రవర్తి స్థిరుమకవిడత్తిలే నిట్టు చుడ్డాన, రాఘవమ్ - రఘుసన్తాన మానతు, భర్తఃవంశే - భర్తావాన చక్రవర్తిరుమకన్ వంశత్తిల్, మాపరిహాస్యతి - ఇట్టిక్కే యెట్టియ వొణ్ణాతు ఎన్టు నాన్ ఇప్పోలే గడ్గాజలత్తిల్ ప్రాణనై విడవిల్లై; అత్తైణా! ఇతు ఉమక్కుమ్ తెరియుమన్తా ఎన్టు అర్థమ్, గర్భిణియాననానిప్పోలే ప్రాణనై విట్టేనాకిన్ సన్తానమేనశిక్కుమ్, ప్రసవానస్తరమ్

మూ.—అనస్తరమ్ పిరిన్దతు-

ఎన్టాళితే, ఇత్తాల్-ఆత్తమ్మైయి కనత్తాలే ముడిన్దు ప్పిత్తైక్కై తేట్ట
మాక నిఱుచ్చెయ్ తేయమ్ అతుశెయ్యమాట్టాతే పెరుమాళ్ నిన్దై
వైప్పిళ్ శెన్దు, తక్ ప్రాణనై నోక్కిక్కొణ్ణిరుక్క వేణ్ణుమ్బడియాన పార
తన్ద్ర్యితైయితే ప్రకాశిప్పిత్తతు. పిఱ్ క్కాకజీవిక్క వేణ్ణుమ్ పరతన్ద్ర
ర్కుమ్ ముడిపుతేట్టమానాలుమ్ ముడియప్పొకాతే, (౧) “మాయమ్
వత్తైయటియేకవల్ వినైయేక పెణ్ణిఱన్దై” ఎన్టారితే యాత్వార్. ప్ర
థమవిశ్లేషత్తిల్ పత్తుమాసత్తుక్కుళ్ళే పడువ తెల్లామ్ పట్టవళ్ (౨) “పతి
ర్పిదైవతంనార్యాః పతిర్బంధుః పతిర్గతిః! ప్రాణైరపి ప్రియంతస్తాత్ భర్తుః
కార్యంవిశేషతః” ఎన్దు తానరుళిచ్చెయ్ తపడియే పతిచిత్తానువిధా
నమే నమకుమ్ స్వరూపమెన్నుమ్ పారతన్ద్ర్యబుద్ధియాలేయితే అనేక
సంవత్సరమ్ పాడాల్ శీయిరున్దతు ; ఆక ఇప్పడి యిప్పివితే తన్ను
డైయ పారతన్ద్ర్యితై వెళియిట్టాళితే.

(అనస్తర మిత్యాది) అనస్తరత్తిల్ పిరివావతు - మీణ్ణుపెరు
మాళ్ సన్నిధియితే వన్దిరుక్కచ్చెయ్ తే పిరిన్దు పిఱ్చక్కత్తిలే పుక్కు

ప్రాణనైప్పిట్టేనాకిల్, మల్ ముళ్ళవళాకైయాలన్దో ప్రాణనైప్పిట్టాశెన్దు వోషమ్ దృఢ
మాయ ఇన్దనద్రానమ్ రఘువంశ త్తిలిన్దిక్కేయ్యుళ్ళియుమెన్దు కరున్దు. “ఓహం-త్యాగే”
ఎన్దు పతితమానధాతువుక్కు “రూపహంః, ప్రహేణమ్” ఎన్దు అకర్తృకత్వమున్దు,
ఆత్మరూల్, ఇన్దిక్కేయ్యుళ్ళియవొణ్ణాతెన్ద అర్థమ్ లభిత్తతు. తేట్టమాకై - అశేషిత
మాకై. దైవతమ్ - ఆరాధ్యన్, బంధుః - లాలనమ్ పణ్ణత్తక్కవన్, గతిః-ప్రాప్యప్రాప
కన్, ప్రాణైరపి-ప్రాణన్దళినాలుమ్, విశేషతఃఆపి-ఆత్మకాట్టిల్ అధికమానతినాలుమ్,
భర్తుఃప్రియంకార్యమ్-భర్తామినుడైయ ఇన్ద్రైచ్చెయ్యిణ్ణుమ్ ఎన్దర్థమ్. పాడాల్ శీ
యిరుక్కై - సహిత్తిరుక్కై. — పిఱ్చ కత్తిలే - తిరువవతార్థలమాన భూమిక్కుళ్ళే.

మూ.-అనన్యార్హత్వత్వై వెలియిడుకై కాక.

విట్టతు. ఇప్పిరివుక్కు- ప్రయోజనమ్- (౧) “అనన్యారాఘవేణాహం భాసూరేణప్రభాయథా” (౨) “అనన్యాహిమయాసీతా” ఎన్దు ఉభయసమృతమాన తన్నుడై యతనన్యత్వప్రయుక్తమానవనన్యార్హత్వత్వై సర్వసంమతమామృడి ప్రకాశిప్పిక్కై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; పెరుమాళ్ అశ్వమేధమ్పణ్ణి యరుళానిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్తుడైయ నియోగత్రాలే కుశలవర్కళ్ వన్దు శ్రీరామాయణత్వై ప్పాడిక్కొణ్ణు తిరియూనిఱు, అత్తై పెరుమాళ్ తిరుచ్చెవిశాత్తి సన్నిధియిలే యవ ర్కళైయత్తైత్తు విశేషజ్ఞరెల్లారై యమ్కూటి అవర్కళ్ పాట్టుక్కేళా నిఱిఱునాళిలే, అవర్కళైప్పిరాట్టియిన్దుడైయ ప్పిల్లైకళైన్ద్రటిన్ద వనన్ద రమ్, పిరాట్టియళవిలే తిరువుళ్ళమ్ శెన్దు, “తనక్కేఱుశుద్ధయాకిల్కడుక విత్తిరళిలే నాళెవన్దు ప్రత్యయముఖత్రాలే తకశుద్ధియై ప్రకాశిప్పిప్పాళాక,, ఎన్దు, దూతముఖేన పెరుమాళ్ మహర్షిక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమ్ అఱివిత్తువిడ, అప్పడియే శ్రీవాల్మీకిభగవాన్తై మున్నిట్టుక్కొణ్ణుఅన్దమ హాపరివత్తిలే పెరుమాళ్ సన్నిధియిలేవన్దుబడుగ్గినిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్పలముకత్రాలుమ్శొల్ల, పెరుమాళుమ్, ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్నానుమఱివక, మహర్షిశొన్న తువేపోరుమ్, అనాలుమ్ లోకాపవాద పరిహారార్థమాక ఒరుప్రత్యయమిత్తిరళిలేవణ్ణ

ఉభయసమృతమాన- పెరుమాళుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమ్ మిప్తమాన. అనన్యత్వప్రయుక్తమాన- భగవదసాధారణ భర్తత్వప్రయుక్తమాన. సర్వసమృతమామృడి. స్వాభావిక మెన్దుమ్, ప్రామాణిక మెన్దుమ్నిశ్చితమామృడి. నియోగమ్-అత్తై. ఇణ్ణువిశేషజ్ఞరెన్ద్రతు-గాన రగమఱిన్దవర్కళై. తనక్కేఱు-అత్తసాక్షికమాక-ప్రత్యయముఖత్రాలే, శుద్ధినిశ్చయపే తుభూతప్రమాణ ప్రదర్శన పూర్వకమాక.

వేణుమ్, ఎన్దు తిరువుళ్ళమానపడియాలే, (౧) “సర్వాసమాగతాన్ దృష్ట్వా సీతాకామాయవాసిసి. అబ్రవీత్ ప్రజ్జలిర్వాక్య మధోదృష్టిరవా డ్దుభి” ఎన్గిటపడియే కై యుమజ్జలియుమాయక్కవిడ్ తలై యిట్టుక్కొణ్ణు నిన్దు, (౨) “యథాహంరాఘవాదన్యం మనసాపినచిన్దయే । తథామే మాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ మనసాక ర్క్షణావాచా యథారామం సమర్థయే । తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ యథై తత్సత్య ముక్తంమే వేద్ధిరామాత్పరంనచ । తథామేమాధవీదేవీ పివరందాతును ర్హతి” ఎన్దు శపథమ్ పణ్ణః; (౩) “తథాశపన్త్యాంవై దేహ్యం ప్రాదురాసీన్ద హాద్భుతమ్ । భూతలాదుత్థితందివ్యం సింహాసనమను త్తమమ్ । ధ్రీయమా ణం శిరోభిన్దు నాగై రమితవిక్రమైః । దివ్యందివ్యేనవపుషా సర్వరత్న విభూషితమ్ ॥ తస్మిన్సుధరణీదేవీ బాహుభ్యాంగృహ్యమైథిలీమ్ । స్వాగతే నాభినన్ద్యేనామాసనేచోపవేశయత్ ॥ తామాసనగతాందృష్ట్వా ప్రవి శ స్తీంర సాతలమ్ । పుష్పవృష్టిరవిచ్ఛిన్నాదివ్యాసీతామవాకిరత్ ” ఎన్దు- అవ్వళవిలేభూమియిల్ నిన్దుమ్ ఒరుదివ్య సింహాసనమ్ వన్దుతోన్దు, అతిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టి ఇవళై స్వాగత ప్రశ్నపూర్వకమాక ఇరణ్ణకై యాలు మెడుత్తుక్కొణ్ణుపోయవైక్క, ఆసనగతైయాయ్కొణ్ణు రసాతల తై ప్రవేశియానిక్కి అ వివళైక్కొణ్ణు దివ్యపుష్పవృష్టి యిడై విడామల్ ఇచళ్ మేలేవిట్టున్దు తెన్దైయాలే, ఇప్పిరివిలే తన్నుడైయ అనన్యార్హత్వతై ప్రకాశిప్పితాళితే. ౨

ఆక, ఇచ్చన తార త్తిలివళుక్కు చొల్లపట్టవిన్లేవత్రయత్తుక్కుమ్ హేతు, ఇగ్గుణ్ణళై యిప్పడివెళియిడుకై యాయిల్లు. ఇజ్జనన్డాకోల్, అన పాయినియాయ్ అక ర్తవళైయూయరుక్కి అవివళుక్కుక ర్తవళ్యరై వోలే ఇప్పడి పిరివువర్తుక్కు యోగ్యతై యిలైయితే. తన్నుడైయ పురుష కారతోపయోగియాన గుణజ్జై యుమ్ పురుష కారత్వతై యుమ్

మాధవీదేవీ-ధూదేవి.

మూ.—౯. * సంక్షేపవిక్షేపశ్చిరద్ధిఃపురుషకారత్వమ్తోహ్నిమ్.

ప్రకాశిష్టికైకాక వద్దవవతారమితేయితు. ఆకైయితే (౧) యదు తాన్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేతదముష్యయోగ్యమ్” ఏన్దు భట్టరు మరుళిచ్చెయ్తతు. ఇప్పడి చేతనర్ పక్కలనుగ్రహత్తుక్కుడ లాన కృపెయ్యెయ్మ, ఈశ్వరకృపకలణుకి వశీకరికైక్కుడలాన పారతన్త్ర్యాదికలైయుమ్తానేవెలియిట్టతు, శాస్త్రుజ్ఞలిల్ కేట్టిఱమా త్రమన్త్రిక్కే అనుస్థానపర్యస్తమాక క్కాన్తైయాలే తన్నైప్పరుషకార మాకప్పహ్నిమ్వాక్కు- రుచివిశ్వాసజ్ఞల్ పిఱ్కైక్కుఱుప్పాక.

౯. * ఏవమూర్తగుణ విశిష్టైయాన వినభుజ్జైయ పురుషకారత్వమ్ తోహ్నివ తేజ్జేయన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (సంక్షేపవిక్షేపశ్చ శ్చేన్దుతుడజ్జి). పురుషకారత్వమావతు-ఘటకత్వమ్, అతు ఇవభుక్కుఱవ

ఆకైయితే-విక్షేపత్రయమ్-గణత్రయ ప్రకాశకమాకైయాలేయితే. “బౌదార్య కాదునికి తాశ్రితవత్సలత్వపూర్వేషు సర్వమతిశాయితమప్రమాతః। శ్రీరజ్జధాన్వియదుతా న్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేత దముష్యయోగ్యమ్” ఎన్నిఱ శ్లోకత్తుక్కు-సకలా భీష్మజ్జైయుమళిక్కై, పిఱర్దుఱిఖమ్కణ్ణుపాతామై, మహ్నిత్తైగుణమాక కొన్తైక్కు- ముతలానగుణజ్జలిల్ వైశ్చక్కింజ్జ ఇన్ద బౌదార్యాది సకలగుణజ్జళమ్ శ్రీరజ్జనాయ్చ్చి యారాన ఇన్దఆవతార్త్రిలేయే నిత్తైన్దిరుక్కిఱతు. వారీరమాతావాన శ్రీరజ్జనాయ్చ్చి యారే! దేవరీరుక్కు కృపాదిగుణ ప్రకాశకమానసీతాద్యవతారజ్జళముజ్జెన్దు వితిహాసిక రమ్ పారాణికరమ్ శొల్లుకితార్కళి, అవైయ్లమ్ ఇన్ద శ్రీరజ్జనాయ్చ్చియారాన ఆవతార్త్రిల్ అన్దకృపాదిగుణజ్జళి సక్రమమాకఇరుక్కువేలుమెన్దు అన్దగుణజ్జళైయభ్య సిక్కైక్కాకవాయిత్తైన్దుతాత్పర్యమ్. అనుస్థానపర్యస్తమాక-ఆచరిక్కైయాకిఱముడి వెలైయళివాక. కృపాదికళుక్కు - శాస్త్రజ్ఞలిల్ శొల్లుప్పదుకై ప్రథమావస్థై, అతైమ ననమ్ పణ్ణుకై మధ్యమావస్థై, ఆచరిక్కుక్కాట్టుకై చరమావస్థైయ్లై కాన్బుతు. ఇన్దూ య్తవస్థైయుమ్, పురుషకారవరణత్రిల్రుచి, విశ్వాసమ్, ఉత్తైప్పఇవహ్నిమ్కుక్కార్ రుమాయిరుక్కుమ్ (ఘటకత్వమ్) ఘటన్తైయై - చేతి నేర్వరర్ కళిరువర్క్కుమ్ సంపత్తై

నోడుకూడియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ నీడ్డియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ ప్రకాశిక్కుమ్మెన్దై. సంశ్లేషదశైయిలే, ఇశ్శైయపెరుమాళ్ తాట్టుక్కెల్లున్దరుఖుకిటపోతు పెరుమాళ్ నిలుత్తి పోవతాక శ్లేడినవళవిలే, ఎన్నై కూడకొంఱుపోక వేణ్ణుమెన్దు (౧) “సభా”తుశ్చరణాగాఢం నిపీడ్యరఘునందనః । సీతామువాచాతియశాఃరాఘవఞ్చమహావ్రతమ్” ఎన్నిటవడియేశరణమ్పుకుకిటసళవిలుమ్; పఞ్చవటియిలేయెల్లున్దరుళినపోతు, నీరుమ్నిల్లులుమ్ వాయ్ తిరుప్పతొరుప్రదేశ తైప్పార్తుపర్ణశాలైయైచ్చుమైయుమెన్దు పెరుమాళ్రుళిచ్చెయ్య, నమ్మళలైయిలే స్వాతస్త్రితైవైత్తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కెవిట్టారెన్దు వికృతరాయ్ (౨) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణ స్సంయతాఞ్జలిః । సీతాసమక్షం కాకుత్స్థవిదం వచనమబ్రవీత్ । పరవానస్త్రికాకుత్స్థస్త్వయివర శతంస్థితే । స్వయన్దురుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద” ఎన్నిటవడియే తమ్ముడైయ పారత

శైయిక్కెల్లు. అతావతు-చేతననై ఈశ్వరన్ తిరువడికలికాశ్రయిప్పిక్కై, ఈశ్వరనైచేతనాపరాధఙ్గళుక్కు పెరువామల్ పోలుప్పిక్కై.

(తేడినవళవిలే)- విచారిత్తవళవిల్. (౩) “నేదాసంశ్చ్యుతే సీతేస్సోగోపిమహోచతే! ఎన్దొకత్తిల్, తమక్కుప్పిరాట్టియైప్పిరిన్ద స్సన్దవాసముమ్ రుచియాతెన్దు పిరాట్టియైమాత్రమ్ శొల్లుకైయాలే ఇశ్శైయపెరుమాళ్నిలుత్తి పోవతాక శ్లేడినాదన్దవడి. (స్వాతస్త్రితైవైత్తపోతే) (౪) “వైదేహీరమలేమత్రత్సమహంజైవలక్ష్మణ” ఎన్దొకత్తిల్, పిరాట్టియుమ్ నీరుమ్ నాముమ్ ఎన్దవిదత్తిల్ శ్రీతిశైయికిటోమా ఎన్దు తమ్ముడైయ సాఖ్యైయెమ్ శొల్లుకైయాలమ్, ఎన్ద ఇదత్తిల్ ఎన్దు పాతువాకచ్చొల్ల, ఇన్దదేశమ్ఎన్దు విశేషిత్తు నిశ్చయిచ్చుక్కొల్లత్ తమక్కుప్పాతస్త్రియన్దామాకైయాలమ్, పెరుమాళ్ తవిడత్తిల్ స్వాతస్త్రితైవైత్తారెన్దవడి. (వికృతరాయ్) ఎన్దహ- “ఏవముక్తమ్” ఎన్నిట ఒకత్తిల్ “తు” ఎన్దతినర్థమ్. “స్వయంతు” ఎన్దు తు శబ్దతినార్ స్వస్వాతస్త్రినివృత్తి.

(౧) రా-ఆ-౩౧-౨.

(౨) రా-ఆ-౧౫-౩.

(౩) రా-ఆ-౩౦-౪-౨.

(౪) రా-ఆ-౧౫-౪.

స్త్రీస్తై ప్పెఱుకై క్కాకత్తైయుమజ్జలియుమాయ్ నిస్త్రపేఱ్ఱిక్కిఱవళ
విలుమ్ పిరాట్టియై ప్పరుమకారమాక మున్నిట్టు త్తమ్ పేఱ్ఱి తమ్ పెఱుకై
యాలమ్ ; ఆసురప్రకృతియాన జయ స్తన్ కాకరూప తైక్కొండ్రువన్దు
జననిపక్కలిలే అకృత్య ప్రవృత్తనాక, (౧) “ఈక్షేడతి సరోషేణ
పశ్చావక్తే భిగ్నానా” ఎన్దు పెరుమాళవణమేలే శీఱి త్తలైయెయఱు
ప్పతాక బ్రహ్మస్త్రై ప్రయోగిక్క, (౨) “సపిత్రావపరిత్యక్తున్సై శ్చ
సమహర్షిభిః । త్రిలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్యతమేవశరణజ్ఞతః” ఎన్నిటపడి
యే ఎఱుమ్ శుద్ధి త్తిరిన్దవిడ త్తిలుమ్ ఒరువుకలిడమిల్లామైయాలే పో
క్కల్దుశరణమ్పుక, (౩) “సతంనిపతితంభూమా శరణ్యశ్శరణాగతమ్ ।
వధార్హమపికాకుత్స్యః కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్దుమ్, (౪) “పురతఃపతి
తందేవీ ధరణ్యాంవాయసంతదా । తచ్చిరఃపాదయోస్తస్య యోజయా
మాసజానకీ ॥ తముత్థాప్యకరేణాథ కృపాపీయాషసాగరః । రరక్ష
రామోగుణవాన్వాయసందయయైక్షత” ఎన్దుమ్, శ్రీరామాయణపాద్య
పురాణజ్ఞలిల్ శొల్లుకిటపడియే ఇవళ్ పురుషకారమాక ప్పెరుమాళ్
రక్షిక్కైయాలమ్; విశ్లేషదత్తైయిలే (౫) “ఇహసన్తోనవాసన్తిసతో

ఆసురప్రకృతి - భగవద్భాగవత విరోధత్తై స్వభావమాక ఉదైయవన్.
జయ స్తన్ కాకరూపత్తై యదైన్దానెన్దు శ్రీరామాయణత్తిల్ కాణామైయల్,
కాకాసురన్ జయ స్తనన్దు, వాలియైప్పోల్ ఇన్ద్రాసుక్కు తీర్థగోనియిల్ పిఱన్దవన్,
ఎన్దుశిల్ పత్తుమ్; ఇవ్వుర్థై సర్వకాళాప్రత్యయన్యాయత్తాలే నిశ్చయిక్కువేణుక్కైయల్
పూర్వవాసిస్థత్తిల్ హనుమద్విజయత్తిల్ “వాయపోభూజయన్తస్యః ఇన్ద్రాగ్నియమజీ
జనత్” ఇత్యాదివచనజ్ఞానమ్, పాద్యోత్తరత్తిల్, “జయ స్తత్రాసవరదః” ఎన్దుకాక
వృత్తాన్తస్థానత్తిలుళ్ళ వచనత్తి నాలుమ్ జయ స్తన్ కాకాసురనానానెన్దు అఱుతియిట్టర
లిచ్చెయ్కితార్ (జయ స్తన్ కాకరూపత్తై) ఇత్యాది.

వానానువర్తనే తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా" ఇత్యాదియా లే విపరీతబుద్ధియాన రావణస్యై పెరుమాళ్ తిరువడికళితే శేర్క్కైక్కు విరకుపార్క్కైయాలమ్; రావణవధాన స్తరమ్ రాక్షసికళై చిత్రవధమ్ పణ్ణవతాక ఉద్యుక్తనాయ్ నిఱ్ఱి అతిరువడియైక్కుటిత్తు, (౧) "పాపా నాంవా శుభానాంవా వధార్వాణాం స్లవన్తమ । కార్యజ్ఞ-రుణమార్జ్యేణ నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎఱ్ఱు అవనిరజ్జ త్తక్క వార్కైకళైచ్చొల్లి అవర్ కళపరాధ్యళై ప్పొఱుప్పిక్కైయాలమ్; ఉభయదళైయిలుమ్ ఇవళ్ పురుషకారత్వమ్ తోడ్రానిన్తతితే.

తిరువడి రాక్షసికళై అపరాధానుగుణమ్ దణ్ణిక్కున్నుడి కాట్టి త్తరవేణుమెఱ్ఱవళివో, పిరాట్టి అవనుడనే మన్తాడిరక్షి త్త విత్తనై యన్తో? (౨) "మాతరైఞిలి రాక్షసీ స్త్వయిత ధేనార్ద్రా" పరాధా స్త్వ యారక్షన్త్యాపవనా త్తజాల్లఘుతరా రామస్యగోష్ఠీకృతా । కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్యుక్తి త్తమకారక్షత సానసాన్ద్ర మహాగసన్ను ఖయతు త్తొన్రిస్తవాక స్థిక్కి" ఎఱ్ఱు పవనా త్తజన్ నిమిత్త మాకరక్షి త్తాళెన్తన్తో భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు, అవ్విడ త్తిల్ పురుషీకరి త్తమై యెజ్జనే యెన్నిల్; బలాత్కారత్తాలన్రి క్కే అనుసారత్తాలే యపరాధ్యళై ప్పొఱు

విరకు- ఉపాయమ్, అతావతు- "తేనమైశ్రీభవతు" ఎఱ్ఱశరణాగతి.

రాక్షసికళుడైయ అనిష్టత్తై నివర్తిప్పిక్కైయొకిఱ ఉపాయత్వమ్ తోడ్రానిన్రి పురుషకారమానవడియెన్నెఱ్ఱుళజ్జిక్కితార్ (తిరువడి) ఇత్యాది. అతుక్కు సంవాదమ్ (మాతః) ఇత్యాది. "రక్షన్త్యాపవనా త్తజాత్" ఎఱ్ఱుతిలేనోక్కు. పరిహారమ్ (బలాత్కారత్తాలన్రిక్కే) ఇత్యాది. దణ్ణిక్కుయత్తి త్తవనుడైయ నిగ్రహత్తై అనువర్తన'త్రినాల్ శమి ప్పిక్కై-పురుషకారత్వమ్; ఇతువే (౩) "భవేయంశరణమ్" (౨) "రక్షన్త్యాపవనా త్త జాత్" ఎఱ్ఱవిడజ్జళిల్ శరణశబ్ద రక్షతిధాతుక్కుళినాల్ శొల్లపట్ట త్తెవడి.

మూ.—౧౦ * సంశ్లేషదశైయి లీశ్వరనై త్తిరుత్తుమ్;
విశ్లేషదశైయిల్ చేతననై త్తిరుత్తుమ్.

ప్పిక్కైయూలే పురుషకారత్వమెన్నిటను. (౧) “తిరువడియై ప్పొలు ప్పిక్కుమవళ్ తక్కొల్వభి ఎరుమవనై ప్పొలుప్పిక్కు చ్చొల్లవేణ్ణా వితే” ఎన్ఱు తిరువడి విషయమాకవుమ్ పురుషీకరి త్తమై యరుళిచ్చెయ్ తారితే ఇవర్ తామే; ఆకైయూల్ ఇరణ్ణదశైయిలు మివళ్ పురుష కారత్వమ్ తోగ్గొలుమెన్నిటమాత్ర శై చ్చొల్లుకిట వివాక్యత్తిల్ ఇతు వుమ్ కూట్టక్కుత్తైయిలై.

౧౦ * ఇవ్వుభయదశైయిలుమివళ్ పురుషీకరిక్కుమ్ ప్రకార మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సంశ్లేషదశైయిలెన్ఱుతుడగ్గి). ఈశ్వర నై త్తిరుత్తుకై యావతు - అపరాధ త్తైయే పార్తు (౧) “షిపామి” (౨) “నక్షమామి” ఎన్ఱిరుక్కు మిరుప్పెక్కులైత్తు అగ్గీకారోన్ఱుఖ నాక్కుకై. చేతననై త్తిరుత్తుకై యావతు-అకృత్యకరణాదిశీలనాయ్భగవ ద్విముఖనాయ్ త్తిరికిటవాకార త్తైక్కులైత్తుఅశ్రయణోన్ఱుఖనాక్కుకై.

సంశ్లేషదశైయిల్ ఇలైయపెరుమాళుక్కాక ఈశ్వరవిషయ త్తిలుమ్, విశ్లేషదశైయిల్ రాక్షసికళుక్కాక త్తిరువడివిషయ త్తిలుమ్ పురుషీకరిత్తమై, ఉభయదశైయిలుమ్ పురుషకారత్వమ్తోగ్గొలుమ్ ఎన్నిటమాత్రత్తుక్కు కూట్టికొళ్ళలాయరున్దతాకిలుమ్, ప్రాకరణిక

(అపరాధత్తైయే) ఎన్నిట ఏకారత్తినాల్, తన్ గుణత్తైయమ్ సంబంధత్తైయమ్ పారామలెన్దసడి. (అకృత్యకరణాది) ఎన్నిట ఆదియనాల్, కృత్యాకరణమ్ వివక్షితమ్, విముఖన్-దేషి.

“సంశ్లేషవిశ్లేషజగిరణ్ణిలుమ్” ఇత్యాది ప్రథమకల్పత్తిత్కాట్టిలుమ్, “సంశ్లేషద శైయిల్” ఇత్యాది ద్వితీయకల్పత్తిల్ ప్రకరణానుగుణ్యముజ్ఞెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్ (సంశ్లేష) ఇత్యాది. (సూట్టికొళ్ళలాయరున్దతాకిలుమ్)-ఉదాహరణమాక వ్యాఖ్యానమ్పణ్ణపట్ట తాకిలుమ్. (ప్రాకరణికమానవర్థమ్)-ఇన్ద్రప్రకరణత్తిల్ ప్రతిపాదిక్క వేణ్ణుమ్ ప్రమేయమ్.

మూ.—౧౧ * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ముపదేశత్తాలే.

౧౧. * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ఎవ్వటియాలే యెన్ను మాకాక్షయిలే యరుళిచ్చెయ్కెతార్, (ఇరువరైయుమెట్టువడగ్గి). ఈ శ్వర నైత్తిరుత్తువతు—“ఇచ్చేతననుడైయవపరాధజ్జళై క్కణక్కిట్టు సీరి ప్పడి తళిక్క-తవడైత్తాల్ ఇవనుక్కు వేటారుపుకలుణ్ణో? ఉమక్కు మివనుక్కు-ముణ్ణాన సంబన్ధవిశేష తైప్పార్ త్తాల్ (౧) “ఉటవేల్ నమక్కి-జ్జోళిక్క-వొళియాయ్” ఎన్నిపడియే కుడసీర్ వళిత్తాలుమ్ పోకాతతొ ప్పట్టో? స్వమ్మానవివనైలభిక్కై స్వామియాన ఉమ్ముడైయ పేతాయ వ్తోవిరుప్పతు, (౨) * “ఎతిర్ శూరుల్ పుక్కు-త్తిరికిఉమక్కు-నాన్ శొల్లవేణుమో? రక్షణసాపేక్షనాయవన్దవివనై రక్షియాతపోతు ఉమ్ము-డైయ సర్వరక్షకత్వమ్ వికలమాకాతో? అనాదికాలమ్ నమ్ముడైయ ఆజ్ఞాతిలజ్ఘనమ్ పణ్ణి నమ్ముడైయ శీర్ శత్తుక్కిలక్కాయ్ పోన్దవివనై అప రాధోచితదణ్ణమ్ పణ్ణాతే అత్తైప్పొలు త్తగ్గేరిత్తాల్ శాస్త్రమర్యాదై కులైయాతో?” ఎట్టన్తో తిరువుళ్ళైలోడుకిటతు, ఇవనైరక్షియాతే అప రాధానుగుణమాక నియమిత్తాల్ ఉమ్ముడైయ కృపాదిగుణజ్జళో జీవిక్కు-మ్మడియో? అనై జీవిత్తతావతు ఇవనై రక్షిత్తాలన్తో? నియమియాత పోతు శాస్త్రమ్ జీవియాతు, రక్షియాతపోతు కృపాదికళో జీవియాతు, ఎన్ శైయ్ వోమ్?” ఎన్దజ్జవేణ్ణా, శాస్త్రత్తై విముఖిర్ విషయమాక్కి-

సంబన్ధమ్ - నారాయణశబ్దార్థమాన శరీరశరీరిభావరూపసంబన్ధమ్. కుడసీర్ వళిక్కై-సంబన్ధజ్ఞైయలుక్కైక్కాక సీర్ నిక్షైన్దవడైయైయడైక్కై, ఘటప్రహరమ్. శాస్త్రమర్యాదై-అవన్ శైయత కర్తవ్యఫలత్తై అవన్ అనుభవక్ వేణుమెన్నిఱనియ మమ్. (కృపాది) ఎన్నిఱఅదియినాల్, వాత్సల్యాదికళో వివక్షితమ్. ఉపదేశమావతు-ఆజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్. శాస్త్రీతుక్కుమ్ కృపాదికళుక్కుమ్ విషయవిభాగమ్ స్వాతంత్ర్యై త్తాల్ మత్తైన్దిరుక్కు-అత్తై జ్ఞాపితాశ్చైవపడి.

కృపాదికలై అభిముఖర్ విషయమాక్కినాల్ ఇరణ్ణమ్ జీవిక్కుమ్, ఆన పిన్ను ఇవనై రక్షిత్తురుళీర్” ఎన్నుముపదేశత్తాలే. ఇవ్వుపదేశక్రమమ్, ఇవర్ తామరుళిచ్చెయిత పరస్థపడియిలుమ్, ఆచాచ్చిన్మియై యరుళిచ్చెయిత పరస్థరహస్యత్తిలుమ్ విస్తరేణకాణలామ్.

(౧) “పితేవత్వత్ప్రియా జనని పరిపూర్ణాగసిజనే హితప్రా తో వృత్త్యాభవతిచ కదాచితగలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహజగ తీతిత్వముచితై రుపాయైర్విస్తార్య స్వజనయసిమాతాతదసినః” ఎన్టు అపరాధ పరిపూర్ణచేతన విషయమాక హితపరనాన సర్వేశ్వరకతిరు వుళ్ళమీశీఱుమ్బడియెయుమ్, అద్వైతైయిల్ “ఇచ్చీర్ శత్రుక్కుడియెన్?” ఎన్నతు, “ఇవన్ తీరక్కళియచ్చెయితవపరాధమ్” ఎన్టు అవన్ శొన్నాల్, “మణల్ శోర్ శీలేకల్లారాయవారుణ్డో ? ఇద్దజగ తిల్ అపరాధ మర్ శీరుప్పారా?” ఎన్నతాయ ఉచితోపాయజ్ఞతాలే అపరాధజ్ఞతై మఱప్పిత్తు పిరాట్టిశేర్ కుమ్బడియెయు మరుళిచ్చెయిక్తైయాలే, ఉపదేశ త్తాలే ఈశ్వరనై తిరుత్తుమ్బడియెనజ్గి హేణభట్టరుమరుళిచ్చెయితారితే

అవతారదత్తైయిలుమ్, (౨) “ప్రాణసంశయమాపన్నందృష్ట్యా సీతాధవాయసమ్ । త్రాహిత్రా హీతిభర్తారమువాచదయయావిభుమ్” ఎన్టు వాచామగోచరమాన మహాపరాధతైప్పణ్ణినకాకత్తై త్తలైయ టుప్పతాకవిట్ట బ్రహ్మ(స్తు)త్తుకు- ఒరుకణ్ణివు కట్టిత్తు పెరుమాళ్ రక్షిత్తురుళీర్ అమ్ ఇవళుపదేశత్తాలే యెన్నుమిడమ్ పాద్మపురాణత్తిల్ శొల్లప్పట్టతితే.

ఉపదేశక్రమమావతు-ఉపదేశప్రకారమ్.

ఉచితోపాయమ్ - కాస్త్రీత్తుమ్మమ్ కృపాదికళుమ్మమ్ కీర్తించున్న విషయ విభాగమ్. అపరాధజ్ఞతై మఱప్పిక్తై - అపరాధానుగుణమాన నిగ్రహాభిశిష్యై నివర్తిప్పిక్తై.

ప్రాణసంశయమ్-ఆసన్నమరణత్తైయుడైయనాయ్, ఆపన్నమ్-సమీపత్తిల్ వస్తన నాయ్. (కణ్ణివుకట్టిత్తు)-నినై త్రకార్యతైచ్చెయ్యామైయాకిఱవన్ద్యతైయైక్కట్టిన్.

ఇని చేతన నై త్తిరుత్తువతు - ఉన్నపరాధ త్రికాన తైప్పార్ త్తాల్
ఉనక్కోరిడ త్తియిమ్ కాలూన్టవిడమిల్లై, ఈశ్వరనావాన్ నిరజుగ్గశస్వ
తన్ద్రినాకై యాలే అపరాధజ్జలై ప్పత్తుమ్ పత్తాక క్కణక్కిట్టు అఱు
త్తుళున్ శానిఱ్కుమ్, ఇవ్వనర్థ తైత్తప్ప వేణ్ణిల్ అవన్దిరువడికళిలే తల్లై
శాయ్ క్కెయ్మొయ్ వేఱువట్టియిల్లై; అపరాధ పరిపూర్ణనానవెన్నై
యవనజ్జీకరిక్కుమో? దణ్ణియానో? ఎన్టజ్జ వేణ్ణా అభిముఖ్యమాత్ర
త్తిలే అఖిలాపరాధజ్జలైయుమ్ పొఱుక్కై క్కుమ్ భోగ్యమాకక్కొళ్ళు
క్కైక్కుమ్ ఈడానగుణజ్జళాల్ పుసులనెన్దు లోక ప్రసిద్ధనాయరుప్పా
నొరువన్, ఆనపిన్బు సీనుఖమేయిరుక్క వేణుమాకిల్ అవనై యాశ్రయి
క్కప్పార్'' ఎన్నుమ్ పరమహితోపదేశ తాలే.

అప్పడి యెగ్గజ్జేణ్ణోమెన్నిల్, పాపిష్ఠనాయ్ వట్టికెడనడన్దు తిరి
కిఱరావణ్ణైక్కుటిత్తు, (౧) “మిత్రమాపయికంక ర్తుం రామః స్థానం పరి
వృతా । వధంచానిచ్చతా ఘోరం త్వయాఽసౌపురుషర్షభః ॥ విది
తస్సహిధ ర్షజ్జశ్వరణా గతవత్సలః । తేనమైత్రీభవతుతే యదిజీవతుమి
చ్చసి” ఎన్దు-పెరుమాళోడుఱు పణ్ణుకై కా ణునక్కు ప్రాప్తుమ్ అతు
శైయ్యప్పార్ త్తిలైయాకిల్ వట్టియడిప్పార్ కుమ్ తరైయిలే కాల్
సావినిన్దు వట్టియడిక్క వేణుమే, ఉనక్కోరిరుప్పిడమ్ వేణ్ణియిరున్దా
యాకిలు మవరైప్పల్ వేణుమ్, అవరతల్లాతతోరు స్థలమిల్లైకాన్,
ఎళిమైయాక ఎతిరికాలితేకునిన్దు ఇవిరుప్పిరుప్పతిత్కాట్టిల్ పట్టుపోవ
మైయుమెన్దిరున్దాయోడిన్నై చిత్రనధమ్ పణ్ణావల్ నత్కొలైయాకక్కొ
ల్లుమ్మాతుమవరైప్పల్ గ్ర వేణుక్లాన్, నాన్ పణ్ణిసవపరాధత్తుక్కువెన్నై
యవత్తై క్కొక్కోల్ సరో వెన్దిరుక్క వేణ్ణా, అభిముఖ్యమ్ పణ్ణినాల్ మున్ను

(పత్తుమ్ పత్తాక)-ఒన్దుమ్ కు తైయామల్. ఈన్ శానిఱ్కుమ్-నశిప్పియానిఱ్కుమ్.
తీర్ త్తానిఱ్కుమ్ ఎన్దు అరుమ్బుదాతిరి క్తకోశజ్జిల్ పారమ్.

మూ.-౧౨. * ఉపదేశత్రాలే యిరువరుడై యవుమ్
కర్తపారతస్యమీకులై యుమ్.

శెయితవపరాధ తైప్పార్ తుచ్చిటుమన్దప్పన్దైఅవర్ వక్కలిల్లెకాణ్, అ
వర్ పురుషోత్తమర్ కాణ్, శరణాగతి పరమధర్మ మెన్జటియుమవరాయ్,
శరణాగత దోషమ్ పారాత వత్సలరాక ఎల్లారుమటియుమ్మడికాణ్ పెరు
మాళిరుప్పతు, నీ జీవిక్కవేణుమెన్జిచ్చిత్తాయాకిల్ అవరోడునక్కు-ఉట
వుణ్ణాక వేణుమ్” ఎన్దు ఇప్పడి అచ్చముటు త్రి ఉపదేశత్రాళితే. అవన్ తిరు
న్దాతోభీందతు - ఇవళుడైయ ఉపదేశక్కుత్తెయన్జే, అవనుడైయ పాప
ప్రాచుర్యమితే. ఇప్పడి ఉభయరైయు ముపదేశత్రాలే తిరుత్తుమెన్దై
యాలే, (౧) “శుశ్రవణే”, ఎన్దిఱ భాతువిలే నిప్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్
“శృణోతి” “శ్రావయతి” ఎన్దిఱ వ్యుత్పత్తికళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు
“శ్రావయతి” ఎన్దిఱవ్యుత్పత్త్యర్థమిశొల్లప్పట్టతు. “శ్రావయతి” ఎన్దిఱవితు
ఈశ్వరవిషయమాక వే పూర్వార్కళి గ్రన్థజ్జళిల్ పలవన్ద్రీలుమ్ కాణప్ప
ట్టతాకిలుమ్ “అథవా విముఖానామపి భగవదాశ్రయణోపదేశః
శ్రావయిత్వత్వమ్, (౨) ‘విదితస్సహిధర్తజ్ఞ శృరణాగతవత్సలః । తేన
మైత్రీభవతుతే యనిజీవితుమిచ్చసి’ ఇతి రావణంప్రత్యుపదేశాత్”
ఎన్దు తత్త్వదీప త్తిలే చేతనవిషయమాకవుమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్కై
యాలే, ఇప్పిడ త్తిలుమ్ చేతనవిషయమాకవుమ్ శొల్లక్కుత్తెయిల్లె.

౧౨. * ఇవ్యుపదేశత్రాల్ ఇరణ్ణుతలై యిలుమ్ ఫలిక్కుమతే
తెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపదేశత్రాలే ఎన్దుతుడన్ది). అతావతు-
ఇప్పడి యిరణ్ణుతలైక్కుమ్ తత్తదనుగుణమాక ఇవళో పణ్ణుముపదేశ
త్రాలే పుణ్యపాపజ్గళిక వశ త్తిలే యిఱుప్పణ్ణు భగవద్విముఖనాయ్ త్తిరి
కై యాకిట చేతననుడైయ కర్తపారతస్యముమ్, “ఇవన్ పణ్ణినక ర్తతై
ప్రధానమాక్కి అతుక్కిడాక వే శెయ్వని త్తనై” ఎన్దు ఇవనుడై యరతు.

౧౩. * ఉపదేశత్రా లే మీళాతపోతు, చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుమ్;

ణత్తిల్ విముఖనాయరుక్కైయాకిఱ ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారతస్త్రియముయే నివృత్తమామెనై, చేతననుడైయ కర్తపారతస్త్రియమ్ అనాద్యచిత్తస్మృత్యకార్యమాన అవిద్యానిబద్ధనమ్, ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారతస్త్రియమ్ నిరఙ్కుశస్వాతస్త్రికార్యమాన స్వసంకల్ప నిబద్ధనమ్; ఇనై యిరణ్ణు మనాదిసిద్ధమాయ్ పోన్ద్రతేయాకిలుమ్, మాతృత్వసమ్మృతత్రా లే చేతననుక్కుఱత్తైయాయ్, మహిషీత్వసమ్మృతత్రా లే ఈశ్వరనుక్కుఱ అభిమతైయమానవివళే, ఇరణ్ణుతలైయుమ్ నెళ్ళళకి ఆశ్రయణాగ్గీకారాభిముఖమామృడియాక ప్పణ్ణుముపదేశత్రా లే నివృత్తమాక తట్టిల్లె.

౧౩. * ఇవ్యపదేశత్రా లివక్ కళ మీళాతపోతు ఇవళో శైయవ తెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఉపదేశత్రా లే మీళాతపో తెన్టుతుడగ్గి). చేతనఁ మీళామైక్కడి - అనాదికాలమ్ (౧) “యాతానుమ్ వల్లీః సీఙ్గుమ్” ఎగ్గిఱపడియే భగవద్విముఖనాయ్ విషయాన్తరప్రవణనాయ్ పోన్ద్రకైయాల్ వన్ద దుర్వాసనాదికిళ్ ; ఈశ్వరక మీళామైక్కడి- అపరాధానుగుణ మివనై శిష్యీక-వేణుమెన్ను మభిసన్నియా లే నిష్టనిలై యిళ కామల్ నిత్రైక్కుడలాన నిరఙ్కుశస్వాతస్త్రియమ్. ఇవ్వోపేతు క్కళా లే ఇరణ్ణుతలైయుమ్ తన్నుడైయ ఉపదేశత్రాల్ స్వస్వకర్తపారతస్త్రియత్తిల్ నిష్టమ్ మీళాతవళవిల్.

చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుకై యావతు- “అయ్యో ! ఇవను

అచిత్సంబద్ధమ్ - ప్రకృతీసంబద్ధమ్, అవిద్యా-అజ్ఞానమ్. స్వాతస్త్రియమావతు- నిజైత్తకార్యతైచ్చెయ్యవల్ల సామర్థ్యమ్, అతు నిరఙ్కుశమాకై యావతు- ఒరువనాలుమ్ తడుక్క వొణ్ణొలిరుక్కై. తట్టిలైఎన్నతు- సంసారమనాదియాయసుమ్ కారణముజ్జాకిల్ నశిప్పగుపోల్, కర్తపారవశ్య సత్యసంకల్పత్వజుమ్ కులైకై ఉపపన్న మెన్దపడి.

దుర్వాసనా-దుష్టసంస్కారమ్, ఆదియనాల్-విషయాభిరుచి ముతలానవల్ వై.

మూ.—ఈశ్వరనై యత్రకాలే తిరుత్తుమ్.

జైయ దుర్బుద్ధినిగ్గి అనుకూలబుద్ధి యుక్తాకవేణమ్” ఎన్ఱు అవన్ఱిట
త్తిల్ తాక్ పణ్ణుకిట (౧) “పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళ్” ఎన్ఱిట పరమ
కృపైయాలే అవక్ సాపబుద్ధికుత్తెను భగవదభిముఖనామ్మడి పణ్ణుక్కె.

ఈశ్వరనై యత్రకాలేతిరుత్తు కై యావతు-“ఓక్షాన్ హా” ఉన్ఱుక్కు-
ప్పణియన్ఱొవితు” ఎన్ఱుఉపదేశ జైయతతినవాజే, కణ్ణెప్పరట్టతల్ కచ్చె
నెక్కిత్ తల్ శెయ్ తు తన్నుకాలే యవనైప్పిచ్చేత్రి త్తాక్ శొన్నపడి
శెయ్ తల్లతు నిఱ్ఱమాట్టతపడిపణ్ణి అక్షీకారోన్ఱుఖనాక్కుక్కె.

ఆక, (౨) “పురుషకారమామ్బొతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళనాక
పురుషకారత్వోపయోగికళాన గుణవిశేషగ్గళై యుమ్, అనై తన్నై త్తానే
వెళియిట్టపడియైయుమ్, సంశ్లేష విశ్లేషగ్గళిరణ్ణియమ్ పురుషీకర్తై యై
యుమ్, తత్ప్రకార విశేషగ్గళై యుమ్ శొన్ఱిత్ త్తాయ్ త్తై.

ఉపాయనై భవమ్.

౧౪. * కృపాదికళై వెళియిట్టమైశొన్నహాతే శ్రీరామాయణ
త్తిల్ పురుషకారనైభవ ముక్తమాన పడియై యుపపాదిత్తారాయ్,
మహాభారత త్తిల్ ఉపాయ నై భవ ముక్తమానమైయై యుపపాదిక్కి
తార్ మేల్, (అతీయూత ఎన్ఱుతుడగ్గి) * అజ్ఞాత జ్ఞాపన మాచార్య
కృత్యమితే, శరణ్య కృత్యమస్తే, ఆక్తైయితే (౩) “ఎన్నెప్పెన్ఱవత్తా
యాయ్ తనైయాయ్” ఎన్ఱు ప్రియకరత్వ హితకరత్వగ్గళాకిట మాతా

చ్చొల్లకిటతు. తిరువరుళ్ - శిత్పిష్టమానకృతై. పాపవిశేష త్తినాల్ ఉపదేశమ్ ఫలియా
తవళివో, కృపైయినాల్ ఆపాపనైపొప్పు మెన్ఱపడి. రావణమడైను పాపత్తై కృ
పైయినాల్ పోక్కాత్తోన్ఱిన్ఱు - దేవకగుమ్మ త్తామ్ రావణవధమ్ పణ్ణవత్తాక
ప్రతిజ్ఞెపణ్ణిక్కిడుత్త ఎమ్మెరుమామడైను ప్రతిజ్ఞెకులై గూమ్మక్కాక నెన్ఱుత్తాత్పర్మమ్.

౧౪. * అటియాతవర్ణజ్జలై అడైయవటివిత్తు

పితృకృత్యజ్జలై స్వయమేవతమకు-చ్చయిత ఉపకారత్తై యరుళిచ్చెయిత వనస్తమ్, ఆచార్యకశెయ్యమ్ విశేషాపకార త్తైయమ్ తానే శను ఎ-నె య-డైయై యరుళిచ్చెయ్ కిటవాహ్వాన్ (౧) “అటియాత వ-న-స్తమ్” ఎత్తరుళిచ్చెయ్ తతు. ఇన్నిడత్తిల్ ఇవరుళిచ్చెయ్ కిటవాహ్వాన్ - అన్య దిన్యరూక్తికు సూచకమాయితేయిరుక్కిటతు.

అటియాతవర్ణజ్జలైయడైయ వటివిత్తైయావతు-తత్వవివేకమేతుడజ్జి ప్రపత్తిపర్యస్తమాక అష్టననుక్కు మున్ను అజ్ఞాతమాయి రున్ద వర్ణజ్జలైయెల్లా మటివిత్తై. దేహాత్మాభిమానియాయ దేహాను బద్ధికళాన బద్ధుక్కుల్ పక్కులిలే * అస్థానే స్నేహాత్పైవృణ్ణి నిట్కిటవి వనై ప్రకృత్యాత్మ వివేకాదికళాలే తెలివిక-వేణుకైయాలే, (౨) “నత్వే వాహంజాతునాసంనత్వం నేమేజనాధిపాః! నన్యైసభవిష్యామ సుర్వే వయమతఃపరమ్ || దేహీనోఽస్త్రియథాదేహీ కామారంయావనం జరాతథాదేహీ స్తరప్రాప్తి ర్ధీరస్తత్రనముహ్యతి” ఇత్యాదికళాలే ప్రకృత్యాత్మవివేకమ్ ఆత్మపరమాత్మవివేకమాకిటతత్వవివేక త్తైయమ్, (౩) “అస్తవస్త ఇమేదేహా నిత్యస్యాత్కాశ్శరీరిణః | అనాశిన్తోఽప్రమేయస్య తస్మాద్యధ్యస్వభారత” (౪) “నజాయజేమియజేవాకదాచిన్నాయం భూత్వాభవితావానభూయః | అజోనిత్యశ్శాశ్వతోఽయం పురాణో నమాన్యతే మాన్యమానేశరీరే || వాసాంసిజీర్ణానియథావిహాయ నవాని గృహ్యంతినోఽపరాణి | తథాశరీరాణివిహాయ జీర్ణాన్యన్యాని సంయాతి నవానిదేహీ” ఇత్యాదికళాలే ఆత్మనిత్యత్వ దేహానిత్యత్వజ్జలై

అస్థానే స్నేహాత్పై-అనుచితవిషయత్తిల్ స్నేహాత్పై. “నత్వేవాహమ్” ఎన్నిట శ్లోకత్తిల్ జీవాత్మపరమాత్మ వివేకముమ్, “దేహీనోఽస్త్రిన్” ఎన్నిట శ్లోకత్తిల్ ప్రకృత్యాత్మవివేకముమ్ శొల్లిల్లు.

యమ్ ప్రథమ ముపదేశిత్తు ; అవనుడైయ స్వాత స్త్యభ్రమ తై త్రివిక్తైకాక, (౧) “భూమిరాపోఽనలోవాయుః ఖం మనోబుద్ధిరేవచ । అహజ్కార ఇతీయంమే భిన్నా ప్రకృతిరప్తథా ॥ అపరేయమిత స్త్వన్యాంప్రకృతింవిద్ధి మేపరామ్ । జీవభూతాం మహాబాహో య యేదంధార్యతేజగత్” ఎల్లెటపడియే చేతనాచేతనశరీరియాయ్, (౨) “సర్వస్యచాహంహృది సన్నివిష్టో మ త్తః స్మృతిర్జ్ఞాన మసోహసజ్చ” ఎన్టుమ్, (౩) “ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జునతిష్ఠతి । భామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా” ఎన్టుమ్ శొల్లు కిటపడియే సర్వజన హృదయస్థనాయ్నిన్తు, సకలప్రవృత్తి నివృత్తి కత్తైయుమ్ పణ్ణవిక్తైయాకిట తన్నుడైయ నియన్తృత్వత్తైయుమ్, అప్పడి సర్వనియన్త్రావాయ్కోణ్ణు సర్వస్తాత్పరనా యరుక్కును తవన్తిక్కే (౪) “పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచ దుష్కృతామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సమ్యవామి యుగేయుగే” ఎన్టు అవతార ప్రయుక్తమాన తన్నుడైయ సౌలభ్యత్తైయుమ్; (౫) “సమోఽహం సర్వభూతేషు నమేద్యేష్వోఽస్మిన్ప్రియః” ఎన్టు తన్నుడైయ ఆశ్రయణీయత్వే సామ్యత్తైయుమ్; (౬) “ప్రకృతేఃక్రియమాణానిగుణైఃకర్తాణిసర్వశః । అహజ్కారవిమూఢాత్మా కర్తాహమితిమన్యతే” ఎన్టుఅహజ్కారదోషత్తైయుమ్; (౭) “యతతోహ్యపికాన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః । ఇద్వియాణి ప్రమాధీని హరన్తి ప్రసభంమనః” ఎన్టు ఇద్వియ ప్రాబల్యత్తైయుమ్; (౮) “అసంశయంమహాబాహో మనోదుర్నిగ్రహం

ప్రకృతిః - శరీరమాయ్కోణ్ణు విశేషణమాన స్వభావమాయరుక్మిటతు. అహంహనమ్ - విస్తరణమ్. సామ్యమ్ - ఆశ్రితరుడైయ గుణదోషజ్ఞతైప్పారాతోభిక్తై. అహజ్కారదోషమ్ - ప్రకృతిసంబన్ధత్తినాలుణ్ణాన వ్యాపారజ్ఞతై త్రానే శేయతతాక భృమిక్తై. ఇద్వియజ్ఞతుడైయ ప్రాబల్యమావతు - ఇద్వియజ్ఞతై జయిక్కువొణ్ణామై.

చలమ్” ఎఱ్ఱ అఱ్ఱ ప్రాబల్యత్తిల్ మఱ్ఱై యిన్దియన్దలై పుఱ్ఱమన
 సినుడైయ ప్రాధాన్యతైయుమ్ దర్శిప్పిక్కెయాలే ఆశ్రయణవిరోధి
 క తైయుమ్; (౧) “తానినర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీతమత్పరః।వశే
 హియన్యేన్దియాణితన్యప్రజ్ఞాప్రతిష్ఠితా” ఎఱ్ఱమ్, (౨) “యతోయతో
 నిశ్చరతి మనశ్చఞ్చలమస్థిరమ్ । తత స్తతోనియమ్యైతదా త్తన్యేన వశం
 నయేత్” ఎఱ్ఱ ఆశ్రయణోపకరణశ్లోకాన బాహ్యభ్యంతర కరణజ్ఞతై
 స్వాధీనమాక నియమిక్కుమ్ ప్రకారతైయుమ్ ; (౩) “చతుర్విధా
 భజన్తేమాం జనాన్సుకృతినోఽర్దున। ఆర్తోజ్ఞానురథాథీ జ్ఞానీచ భరత
 ర్షభ” ఎఱ్ఱ ఆశ్రయిక్కుమధికారికభుడైయ చాతుర్విధ్యతైయుమ్; (౪)
 “ద్వాభూతసర్గాలోకేఽస్మిన్ దైవఆసురపవచ । దైవీసమ్పద్విమోక్షా
 య నిబన్ధనాసూరీమతా” ఎఱ్ఱ తన్నుడైయ ఆజ్ఞానువర్తన పరరాన
 వక్ కళో దేవక్ కళో, తదతివ ర్తన పరరానవక్ కళో అసురక్ కళెన్ఱు దేవా
 సురవిభాగ తైయుమ్; (౫) “హస్తతేకధయిష్యామి విభూతీరాత్మన
 శ్శుభాః।ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాన్త్యన్తో విస్తరస్యమే” ఎఱ్ఱతుడన్ది
 ఇవిభూతియిల్ సమస్తపదార్థజుక్కుమ్ వాచకమానశబ్దజ్ఞో తన్న
 శవిలే పర్యవసిక్కుమ్పడి ఇవన్ద్రైయడైయ స్వప్రకారమాకక్కుండ్లు
 వ్యాసిత్తునిఱుక్కుడియైయుమ్ ; (౬) “దివ్యందదామి తేచక్షుః పశ్యమే
 యోగమైశ్వరమ్” ఎఱ్ఱ దివ్యచక్షుసైన్దిక్కుడుత్తు, (౭) “పశ్యామి

యుక్త నావతు-భగవత్ప్రాప్తిమైయపేక్షిక్కిఱవన్. ఆర్త-భిష్టైశ్వర్యకామన్,
 ఆధార్థి - ఆపూర్వైశ్వర్యకామన్, జిజ్ఞాసుః - ఆత్మప్రాప్తికామన్, జ్ఞానీ-భగవత్ప్రా
 ప్తికామన్. దైవీసంపత్తావశు - భగవదాజ్ఞానువర్తనమాకటసంపత్తు, ఆసురసంపత్తా
 వశు - అతుక్కైతిర్ త్రెట్టానతు. విభూతిః - విశేషేణభూయతే అస్మిన్నితివిధూతిః
 ఎఱ్ఱాయ, విశేషభగవత్ప్రాప్తినిధ్యుశ్శ వస్తువెత్తపడి. చక్షుః - జ్ఞానమ్.

(౧) గీ-౨-౬౧. (౨) గీ-౬-౨౬. (౩) గీ-౭-౧౬. (౪) గీ-౧౩-౬.
 (౫) గీ-౧౦-౧౯. (౬) గీ-౧౧-౨. (౭) గీ-౧౧-౧౫.

దేవాంస్తవ దేవదేహీ సర్వాంస్తథాభూతవిశేషసజ్జా! బ్రహ్మణమీశం కమలాససస్థ మృషీంశ్చ సర్వానురగాంశ్చదీప్తాత్” ఇత్యాదియాతే తన్నుడైయ విశ్వరూపతైక్కణ్ణు పేరుమ్మడి పణ్ణుకైయాతే, తాను కన్దార్కుకు- దివ్యజ్ఞానస్తైక్కొడుత్తు త్తన్నడికత్తై దర్శిప్పిక్కు-మెన్ను మత్తైయమ్; (౧) “మత్తనాభవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాంసమనుస్కురు! మామేవైవ్యసియ్యువ మత్తానం మత్పరాయణః” ఎత్తుఇప్పడి యిరు స్తుళ్ళ పరత్వసాలభ్యయ్యుక్తనాన తన్తెరువడికల్లై ప్రాపిత్తైక్కయా కిఱ పరమ పురుషార్థత్తుక్కు ఉపాయమాయిరుస్తళ్ళ కర్తజ్ఞానరూ పాజ్ఞ సహితైయాన భక్తియైయమ్; (౨) “మామేవయే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాన్తరన్తితే” (౩) “తమేవచాద్యంపురుషం ప్రపద్యే” (౪) “తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత” ఎత్తు అన్త భక్త్యర్థమాన ప్రపత్తియైయమ్; చరమశ్లోకత్తాలే అన్త భక్త్యుపాయత్తిక్ దుమ్మర

(తమేవచాద్యమ్) ఇత్యాది, “పురుషంప్రపద్యేద్యతః ప్రవృత్తిః” (ఎవనిదత్తిర్ నిష్టుమ్ ఇన్దజగత్ప్రపర్తిక్కిఱతో, అన్త ఆదిపురుషునైయే శరణమాక అడైయక్కడగన్) ఎన్టొరుపారముమ్, “పురుషంప్రపద్యేయతః” (ప్రపద్య-ఇయతః- అజ్ఞాననివృత్త్యాదికళు క్కు క్కార్గరణమాకీయ ఆదిపురుషునైయే శరణమాక అడైన్దు) ఎన్టొరు పారముముణ్ణు, గీతాభాష్యసంమతమాన ఇవ్విరన్ణుపారత్తుక్కు మనుగుణమాక “ప్రపదే” ఎత్తు యథా దృష్టప్రతీ కోపాదానమ్ పణ్ణుకిఱార్. అన్తిక్కే-ద్వితీయపారత్తిల్ “పురుషంప్రపద్యే” ఎత్తే పదమాయ్, అవ్వాది పురుషునై నాన్ శరణమాకప్పదీ బుకిఱే నెన్దర్థమాయ్, ఎన్టొరు విన్దర్థత్తై విశ్వనిక్కే-క్కాకత్తాన్ అనుస్థితైక్కాణ్ణితానెన్దు తాత్పర్యమాకలొమెత్తు తిరుపుళ్ళమ్పదీ శ్రీ “ప్రపద్యే” ఎత్తు ప్రతీకోపాదానమ్ పణ్ణినారెన్డాకవుమామ్. ఇన్వర్తమ్ మహాచార్యరయళిచ్చెయిత బ్రహ్మవిద్యావిజయత్రిలుమ్, వాదికేసరి అగ్రాకిముణ వాళిచ్చియరయళిచ్చెయిత గీతావ్యాఖ్యానత్రిలుమ్, ఇగర్తామయళిచ్చెయితముముత్తు పుడి వ్యాఖ్యానత్రిలుమ్, కాణలామ్. (చరమశ్లోకత్తాలే) - సమస్తోపాయజ్ఞశిష్యుమ్ మేలానఉపాయత్తై యుపదేశిక్కిఱ “సర్వభర్తాన్” ఇత్యాదిశ్లోకత్తాలే.

2-౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ.-ఆచార్యకృత్యతైయుమ్, పురుషకార కృత్యతైయుమ్,

త్వాదికలై యుణార్ న్దు శోకిప్పార్ క్కు, సుకరముమాయ్ స్వరూపాను రూపముమానడపాయమ్ ప్రపత్తి యెన్నుమతైయుమ్ తానేయటివిత్త రుళినానితే ; ఆక ఇప్పడి అటియాతవర్ధజ్జలై యెల్లా మటివిక్కెయాలే ఆచార్యకృత్యతై తానేటిట్టుక్కొణ్ణానెగ్గిటతు.

ఇని పురుషకారకృత్యముమ్ శరణ్యనాన తన్నతస్తే, పిరాట్టికృ త్యమితే, (౧) “మత్స్యా”ప్రిప్రతిజన్తునాం సంసారేపతతామధః | లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టాపరమర్షిభిః | మమాపిచమతంహ్యేతన్నా న్యథాలక్షణంభవేత్” ఇత్యాదికళాలే ఇతుతన్నైభగవచ్చాస్త్రోత్తిలే తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే.

ఇవనుక్కు తత్వజ్ఞానాదికలై యుజ్జాక్కి-కొళ్ళవేణుకెయాలే ఆచార్యకృత్యతైయేటిట్టుక్కొణ్ణానాకితాన్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టు కొళ్ళవేణునానె? అక్లికరిత్తువిడవమైయాతో? వెన్నిల్ అక్లికారత్తుక్కి తువుమవశ్యాపేక్షితమాకై యాలే; ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వపాయత్తుక్కు పురుషసాపేక్షతైయోపాతిపురుషకారసాపేక్షతైయుముణ్డితే ఇవ్వభయ సాపేక్షతైయుమ్, ఉపాయవరణరూపమాన పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రథమ చరమపదగళిలే కాణలామ్; శ్రీశబ్దతాలే పురుషకారతైయుమ్, ఉత్తమ నాలే అధికారియైయుమితే శొల్లుకిటతు ; ఆకై యాలే చేతనర్తనై ఉపాయనూకప్పర్ ముడిత్తిల్ స్వాపరాధభయతాలే పిరాట్టియెప్పురు షకారమాకమున్నిడ, అవళే ఇవనపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ శీర్ మ్మతైయాల్ శీచ్చేరవిడ, కైకొళ్ళుకైము తైయాయరుక్క, అజ్జన

(దుష్కరత్వాది) ఎన్నిట ఆదియిశాల్, సాపాయత్వస్వరూపానను రూపత్వగ్ళే వివక్షితజ్ఞాన్.

(తత్వజ్ఞానాది) ఎన్నిట ఆదియిశాల్ - భక్తివైరాగ్యజ్ఞలై నివేక్కిటతు.

(౧) పాళ్ళారా.

ఉపాయకృత్యత్వైయుమ్ తానేయేటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే

త్రిక్కే ఇవనపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళు త్రిక్ కలక్కత్తైయుమ్ తానే తనిత్తుక్కొణ్ణు ఇవనైచ్చేర్ తుక్కొళ్ళుకై యాలుమ్, అతుతాన్ శెయ్ కిటవళిల్ అధిత్వనిర పేక్షమాక చ్చెయ్ కై యాలుమ్, పురుషకార కృత్యత్వైయుమ్ తానేయేటిట్టుక్కొణ్ణాక ఎన్నిటతు.

ఇని ఉపాయకృత్యమ్ తన్నతాయరుక్క అత్తైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొణ్ణా నెత్తతు-(౧) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవ” ఎన్దు ఇవనర్థి త్తాల్ కార్యమి శెయ్యవమైదిరుక్క, నామేయివనుకు-పాయమాయ్ అనిష్ట నివృత్త్యాదికత్తై పుణ్ణక్కడవోమెన్దు తానేయేన్దుకొణ్ణు (౨) “మామే కంశరణంవజ-సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్దైయాలే ; అల్లతు

(౩) “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవత త్వం నతుగుణౌ” ఎన్నిటవస్తు పుక్కు ఉపాయకృత్యమ్ వద్దేటియైట్టే; ఉభయలిజ్జవిశిష్టత్వైయాలే ఉపాయోపేయత్వజ్జలిరణ్ణుమ్ స్వతస్సిద్ధమాయితేయరుప్పతు. అన్దిక్కే, “ఉపేయమానత నై ఉపాయమాక్కుకై యాలే ఉపాయకృత్యత్వైయేటి ట్టుక్కొణ్ణా నెన్నిటతు” ఎన్నారుముణ్ణు, అతు, పాల్ మరుద్దామాపోలే ఇవ నుపాయమామిడమెక్కు ముళ్ళతోన్ద్రాకై యాలే, అర్జుననుక్కప్పోతు అసాధారణమాక చ్చెయ్ త తొన్ద్రలమైయాలుమ్, “ఉపాయమ్” ఎన్దే

తత్వమ్ - స్వరూప నిరూపకధర్మమ్, అతావతు-ఆశ్రయత్రిల్ ఎప్పోతు ముళ్ళ గుణమ్, నతుగుణౌ - కాదాచిత్కమన్దు. ఉభయలిజ్జవిశిష్టత్వైయోవతు - హేయప్రత్య సీకత్వమ్, కల్యాణత్వమ్, ఎన్నిట ఇరణ్ణు స్వరూపనిరూపకజ్జళాన ధర్మజ్జై యుడైన్దా యిరుక్కై. అతిల్ హేయప్రత్య సీకత్వమావతు-తాన్ హేయగుణ మున్దననాయ్, పిటరుడైయ హేయజ్జలై పోప్పక్కవల్లవనాయరుక్కై. ఇతిల్ ఉపాయత్వమన్దర్భు తమ్, కల్యాణత్వమావతు-తనక్కమ్ పిటర్ కుక్కుమ్ స్వతఃప్రియమాయరుక్కై. ఇతిల్ ఉపేయత్వమన్దర్భుతమ్. ఆయప్పడియిలర్గత్తైయను వదిక్కి-తార్ (అన్దిక్కే) ఇత్తాన్ది. ఉపాయమామిడమెక్కుమ్-గర్వశరణాగతవిషయత్రిలుమ్. (ఉపాయ మెన్దే) ఇత్తాన్ది.

(౧) గద్యత్రయమ్. (౨) గీతై-౧౮-౬౬, (౩) కీరణ-౨-౪౦,

వస్తువైని ద్వేశిత్తు తద్వైభవమ్ శోల్లుకిఱ ప్రకరణమాకై యాలుమ్ ఇవ్వి డత్తుక్కుచితమస్తు; ఆసవిన్సు కీర్త్తొచ్చన్న పడియే పొరుళాక వేణుమ్. ఆచార్యకృత్యమేటిట్టుక్కుళ్ళుకిఱవళవిల్, (౧) “కార్పణ్యదోషోపహత స్వభావః పృచ్ఛామిత్యాం ధర్మసమ్మూఢచేతాః । యచ్ఛ్రేయస్యాన్ని శ్చితం బ్రూహితస్తే శిష్యస్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్” ఎన్టిననర్థిత్యముణ్డాకై యాలే అన్యకృత్యత్తై తానేటిట్టుక్కుణ్డామాత్రమే వివక్షితమాకై యాలుమ్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టుక్కుళ్ళుకిఱవళవిల్ అన్యకృత్యత్తై యేటిట్టుక్కుణ్డామైయుమ్, అతుతన్నై అర్థిత్యనిరపేక్ష మాక ఏటిట్టుక్కుణ్డామైయుమ్ వివక్షితమాకై యాలుమ్, స్వకృత్యమేటి ట్టుక్కుళ్ళుకిఱవళవిల్ అర్థిత్యనిరపేక్షమాక చ్చెయ్తవళవే వివక్షిత మాకై యాలుమ్, (తానే యేటిట్టుక్కుళ్ళుకై యాలే) ఎన్టిఱవితు కృత్య త్రయత్తిలుమ్ యథాయోగమన్యయిక్కక్కడవతు.

ఆచార్య సజ్జాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణపిరాటిపురుషీకరిక్క, వస్తుతన్నై ఉపాయమాకప్పల్ బుమవనుక్కు అనిష్టనివృత్త్యాదికలైప్పణ్ణి క్కుడు క్కు వమైద్దిరుక్క, ఇనై యెల్లావల్ త్రైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కుణ్డాతు-

ఉపాయమ్ ఎన్టు ధర్మియై నిర్దేశక్తాయాలే ఉపాయత్వమ్ స్వరూప నిరూపకమాయే నూవదాత్తభావియెన్టు తోల్ బుకిఱతు, ఆకైయల్ అతువద్దేయిన్న క్కుడాత్తెన్టు పడి. అన్టునన్ ప్రార్థిక్తాయాలే “తానే” ఎన్నవొణ్ణాతు, ఉపాయత్వమ్ స్వతస్సి ధర్మాకైయల్ “ఏటిట్టుక్కుళ్ళుకైయాలే” ఎన్నవొణ్ణాతు ఎన్టు శజ్జైయైప్పరిహరిక్కి తార్ (ఆచార్యకృత్యమిత్యాది). అన్యకృత్యమ్ - ఆచార్యకృత్యమ్. అన్యకృత్యమ్-లక్ష్మీ కృత్యమ్. స్వకృత్యమావతు - ప్రార్థితవనైరక్షిక్తై. ప్రార్థనైయియై రక్షిక్తై యాలే “ఏటిట్టుక్కుళ్ళుకై యాలే” ఎన్టార్ ఎన్టు భావమ్, యథాయోగమయోగ్య తానుగుణమాక.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧ - ప్రకరణమ్. ౧౫

మహాభారత త్రిలుపాయనైభవముమొల్లిదొయిదొయి.

౧౫ * పురుషకారత్తుక్కుముపాయత్తుక్కుమ్ నైభవమావత్తు.

నైభవమితే, (ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే మహాభారత త్రిలుపాయనైభవమొల్లిదొయిదొయి) ఎన్ఱు - ఏటిట్టుక్కొళ్ళుమొయై ప్రతిసాదిక్కై యాలేమొల్లిదొయిదొయిదొయి.

ఉభయసాధారణనైభవమ్.

౧౫. * ఆక పురుషకారోపాయజ్ఞ శిరస్సుక్కు మసాధారణనైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్తీ ; ఉభయసాధారణ నైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (పురుషకారత్తుక్కుమ్ ఎన్ఱు తుడగ్గ), తత్తదసాధారణనైభవమ్ శొల్లుకైయాలే పురుషకారత్తైయు ముపాయత్తైయుమ్ తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్తీ; ఇతు ఉభయత్తుక్కుమ్ సాధారణనైభవ మూకైయాలే (పురుషకారత్తుక్కుమ్) ఎన్ఱు తన్ద్రోహోపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్కితార్. ఉభయత్తుక్కు మసాధారణనైభవమ్ శొల్లుకీరివిడగ్గళిల్, (౧) “ఇరువరై యుమ్

పురుషకారోపాయనైభవజ్ఞై కీర్తీయరుళిచ్చెయ్తిరుక్కు “పురుషకారత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదియనార్ మేలుమ్ అన్వైభవజ్ఞై నిరూపితైక్కు సజ్జతి (ఆక) ఇత్యాది. ఇప్పడి యరుళిచ్చెయ్కైక్కు మూలత్తిర్ నిరూపకమేలేన్న (తత్తదసాధారణత్యాది). తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణికై-వైభవ శబ్దత్తినిర్దేశజ్ఞో అన్వయిరణ్ణమ్ తనిత్తనియే అన్వయిక్కుమ్బడి వైభవశబ్దత్తోడు సమస్తమాక నిర్దేశక్కై. తన్ద్రోహోపాదానమ్ పణ్ణికై-ఏకవిధమాన వైభవ శబ్దార్థత్తిర్ ఇరణ్ణమ్ సమానమాక అన్వయిక్కుమ్బడి సమచ్చయిత్తు నిర్దేశక్కై. తన్ద్రోహ - కేరత్తు. పురుషకారత్తినుడైయపుమ్ ఉపాయత్తినుడైయపుమ్ వైభవజ్ఞై చొల్లుమ్మొత్తు అవద్రీన్ స్వరూపజ్ఞై మున్దుట చొల్లునేణ్ణియిరుక్కు అవద్రీ చొల్లువిలైయే యెగ్గిణ శబ్దైయై పురిహరిక్కితార్ (ఉభయత్తుక్కుమ్) ఇత్యాది. దోషవై పోప్పి గుణత్తైయున్

దోషశ్చైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తికే,

తిరుత్తువతు” ఇత్యాదియా లే శాబ్దమాక పురుషకార స్వరూపముమ్,
(౧): ఉపాయకృత్య తైయుమ్ తానే యేట్టిక్కొళ్ళుకైయా లే” ఎన్దై
యా లే ఆర్థమాక ఉపాయస్వరూపముమ్ శొల్లప్పట్టతు; ఇట్లు ఉభయస్వ
రూపకథన పూర్వకమాక వైభవశ్చై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషశ్చై
యుమ్ గుణహానియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తికే అక్లేకా
రత్తుక్క వై తన్నై యే పచ్చెయ్ ముక్కుకై) ఎన్దు. దోషమావతు-అకృ
త్యకరణాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్; గుణహానియావతు - విహితాకరణమ్;
ఇవై యిరణ్డైయుమ్, (౨) “మనోవాక్కాయై” ఇత్యాదిచూర్ణైయా లే
ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్ తారిణే. “ఇదంకురు” “ఇదంమాకార్దీ”
ఎన్దు విధినిషేధాత్తకమాన శాస్త్రున్దాన్ భగవదాజ్ఞారూపమాయిణే
యిరుప్పతు. (౩) “శ్రుతిః స్మృతిర్దమైవాజ్ఞా” ఎన్దు తానేయరుళిచ్చె
య్ తారిణే. ఏవమ్భూతశాస్త్రుత్తిల్ నిషిద్ధశ్చైచ్చెయ్ కైయుమ్ విహిత
శ్చైచ్చెయ్ ముమ్మెయుమిణే- అరాచికాలమ్, (౪) “క్షిపామి” (౫) “సత్తురూ
మి” ఎన్దుమ్ భగవన్నిగ్రహస్త్రిక్కిలక్కాయ్ పోర్పురైక్కుక్కారణమ్.
“ఇవై యిరణ్డైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తికే” ఎన్దుతు-ఆశ్రయగో

క్క. కైయాకీతి పురుషకార స్వరూపమ్ “తిరుత్తువతు” ఎన్దితి పద త్రినాలుమ్,
ఉపాయావపేక్ష రక్షకత్యహాకీతి ఉపాయస్వరూపమ్ సామాన్యమాక “ఉపా
యకృత్యై” ఎన్దితిపద త్రినాలుమ్ శొల్లప్పట్టత్యపడి, పురుషకారోపాయజగిరణ్డైక్కు
మ్ సామానాన స్వరూపమ్- దోషశ్చైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ ఉపేక్షీయాతొళ్ళి
కై. ఇన్దస్వరూపగుక్కు వైభవమావతు - దోషశ్చైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ పచ్చె
యాకక్కొళ్ళుకై. ఆశ్రయగుక్కు అపకర్ణావహమ్ దోషమ్; ఉత్పర్ణావహమ్ గుణమ్.
అకృత్యకరణమ్ భగవన్నిగ్రహపహమాకైయాల్ దోషమ్ ; కృత్యకరణమ్ భగవదను
గ్రహపహమాకైయాల్ గుణమ్. అత్తిప్రకర్ణ నిరాసార్థమ్ (ఆశ్రయఃకోస్తుఖ) ఇత్యాది.

అగ్నేకారత్తుక్కవై తన్నై యేప్పచ్చెయాక్కుకై.

స్థుఖ చేతనగతజ్ఞాన ఇవన్ దైవర్శిత్తు ఇవనై వేన్దోమెన్తు కై విడాతే అగ్నేకరిక్కుమ్ మాత్రమన్విక్కు యెన్తు పడి. అగ్నేకారత్తుక్కవై తన్నై యేప్పచ్చెయాక్కుకై యావతు - అప్పడిప్పట్ట దోషగుణహానికల్ తన్నై యే ముఖమల్ న్దు అగ్నేకరిక్కుక్కుఱుప్పాన ఉపహారమాక కొళ్ళుకై. ఉపేక్షియామైక్కు హేతు-దయాతో న్నికల్, పచ్చెయా కక్కుళ్ళుకైక్కు హేతు - వాత్సల్యమ్, శువడుపట్టతరైయిల్ పుఱ్ఱు వ్యాతపశు తకకడైయిల్ నిన్తుమ్ విఱ్ఱున్ కన్దినుడమ్మిల్ వఱ్ఱుమై భాగ్యమాక విరుమ్బునూ పోలే యిరుప్పత్తిన్తితేయతు; ఇగ్గుణత్తుక్కొప్ప తోరుగుణమిలైయిడే; ఆకై యాలేయిడే (౧) “నికరిల్ పుకథాయ్”

ఎన్దాన్దొరరుళిచ్చెయ్ తతు ; ఉడైయవరుమ్ (౨) “అపారకారుణ్య సౌశీల్యవాత్సల్య” ఎన్దు గుణాన్తరజ్ఞోహాకకవరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కుచ్చె య్ తే, ఇతికవ్యావృత్తితోన్ మీళవుమ్ (౩) “ఆత్రితవాత్సల్యైకజ లధే!” ఎన్దారితే. ఇవాత్సల్యన్దాన్ మాతృత్వసమ్మన్తతాలే, ఈన్దొరిని లుమ్ పిరాట్టిక్కతిశయ్ త్రితే యిరుప్పతు; ఆకై యాలే ఇరువరుమ్ తామ్ తామగ్నేకరిక్కుమ్ దలైయిల్, ఇచ్చేతనన్దైయ దోషగుణహానికల్ పచ్చెయాకక్కుఱు అగ్నేకరిప్పర్ కళెన్దై.

౧౬. * ఇప్పడి పురుషకారము ముపాయముమ్ దోషగుణహాని కల్ కులైవతఱుమున్నై అగ్నేకరిక్కియైకై? అనైకులైన్దై అగ్నేకరిక్కు

శువడు - గోమాత్రాదికల్. కడై - యోనిప్రదేశమ్. వఱ్ఱుమ్బు - హేయమానద్రవద వ్యమ్. ఇన్దాల్, వత్సగ్యఇదమ్ - వాత్సమ్, వాత్సంబాతీతి వాత్సల్య, వాత్సల్యాయా కర్రవాత్సల్యమ్ ఎన్దువన్ నూచితమ్. ఉలకమ్ యాన్దుడైయాయ్, ఎన్దై యాన్దాన్, తిరువేణ్డతానై, ఎన్దివన్ దాన్ క్రమమాక స్వామిత్వ సౌశీల్య సౌల్యజ్ఞైవ్వికై యాలే, పరిశేషాల్ పుకథ్ పదమ్ వాత్సల్యవాచి. పునరుక్తియాలమ్ ఏకశబ్దతాలమ్ వాత్సల్యస్తూధిక్యమ్ తోన్ ద్రివికటతేన్దపడి.

౧౬. * ఇరణ్ణమేకులైయవేణుమెన్ఱిరుక్కిల్
ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణముణ్ణాయిల్లతామ్.

క్కడవోమెన్ఱిరున్దాల్ వరువ తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇరణ్ణమెన్ఱు తుడక్కి). ఇరణ్ణ మెన్ఱిఱుతు - పురుష కారోపాయజ్జళై. ఇరణ్ణమేకులైయ వేణుమెన్ఱిరుక్కిల్ యావతు- ఇవనైయగ్గీకరిక్కుమ్బొత్తెక్కు ఇవనుడై యదోషగుణహానిక శిరణ్ణమ్ పోయ్ కొళ్ళ వేణుమెన్ఱు నినైత్తు, ఆశ్ర యణోన్ఱుఖనాన వివనై అగ్గీకరియూతిరుక్కి. ఇప్పడి యిరుక్కియిల్ ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణముణ్ణా కై యావతు- పురుష కారత్తుక్కు ముపాయత్తు క్కుమ్ దోషగుణహానిక శిరణ్ణమ్ వరుకై. ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; దోషమ్ వరుకైయావతు- (౧) “త్వంమాతా సర్వలోకానాం దేవదేవోహరిః పితా” (౨) “అఖిలజగన్నాతరమ్” (౩) “పితాసిలోకస్య” ఎన్ఱిఱుపడియే- సకలచేతనర్ క్కుమ్ నిరుపాధికమాన తాయుమ్ తమస్సును మాకై యాలే ఇచ్చేతననుడైయ ననైతీమొక శిరణ్ణమ్ తజ్జళతామ్బడియాన ఉఱువుణ్ణా యిరుక్కు, ఇచ్చేతననుడైయ దోషాదికళై ప్పార్తు అగ్గీకరియామైయాలే తాదృశసమృద్ధత్తుక్కు కొట్టెవిళైకై. గుణహానివరుకై యావతు- ఇవ నుడైయ దుఃఖమ్ కణ్ణిరణ్ణామైయాలమ్, ఇవనుడైయ దోషతె భోగ్య మాక కొళ్ళామైయాలమ్, కృపావాత్సల్యజ్జళుక్కు హానివరుకై. అథవా- (ఇరణ్ణముణ్ణాయిల్లతామ్) ఎన్ఱిఱువిడ త్తిలుమ్, బోషగుణహాని కళావన - అకృత్యకరణ కృత్యాకరణజ్జళాకవుమామ్. పురుష కార త్తుక్కు ఆకృత్యకరణమావతు - ఈశ్వరనైయు ముట్టడ దోషమ్ కాణ వొట్టాతతాక. దోషాదికళే కులైన్ఱి అగ్గీకరియే నెన్ఱిరుక్కి, కృత్యా

అకర్తవశ్యోక్కుదోషముమ్ - గుణహానియు ముణ్ణోవెన్న (ఎజ్జనేయెన్నిల్) ఇత్యాది. అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ రూపజ్జళాన దోషగుణహానికళై ప్పరామర్శిక్కిఱు “ఇరణ్ణమ్” ఎన్ఱుపదోక్కు దోషగుణహాని విశేషజ్జళిల్ లక్షణై శోల్లవేణుమెన్ఱు పూర్వకల్పితైవిట్ట కల్పనర పరుళిచ్చెయ్కితార్ (అథవా) ఇత్యాది.

కరణమావతు- ఇవనుడైయ దోషాదికల్ పారాతే కైక్కొణ్ణు ఈశ్వర
 నోడే శేర్ప్పికైయాయ్ కిట స్వకృత్యత్తై చ్చెయ్యామై. ఈశ్వరనుక్కు-
 ఆకృత్యకరణమావతు-సంసారిచేతనరుడైయ తణ్ మైయైప్పార్ త్తు కై-
 విడాతే, స్వాభావిక సమృద్ధమే హేతువాక, అద్వేషమ్మేణుడణ్ణి ఉణ్ణాక్కు-
 కైక్కు, (౧) * ఎతిర్ శూళిల్ పుక్కు త్తిరికిట సర్వభూత సుహృత్తా
 నతాన్, ఇచ్చేతననై యగ్గీకరిక్కు-మళవిల్ ఇవన్ దోషాదికల్ కులై
 న్దాబొళియ అగ్గీకరియే నెన్దిరుక్కై. కృత్యాకరణమావతు-ఇవనుడైయ
 దోషాదికల్ పారాతే కైక్కొణ్ణు స్వకృత్యమాన అనిష్టనిష్టత్వాది
 కల్తైప్పణ్ణామై. ఇతుతాన్ చేతననుక్కు-చొన్న వకృత్యకరణాదికల్తై
 ప్పొలే శాస్త్రుత్తైప్పొల్ చొన్లుకిటవైయడై, ఇవర్ కల్ స్వభావత్తై
 ప్పొల్ చొన్లుకిటవై యిత్తనైయితే. విముఖరై యు ముట్టుడ దోష
 గుణహానికల్ పచ్చెయక మేల్ విఘ్నగ్గీకరిక్కు-మస్వభావరాన వివర్
 కళుక్కు, ఆభిముఖచేతనర్ కల్తై అగ్గీకరిక్కు-మళవిల్, దోషాదికల్ కులై
 యవేణుమెన్దిరుక్కై తాన్ ముతలిలే కూడామైయాలే, ఇవర్ కళుక్కు-
 ఇవైవరుక్కై-వకాశమిల్లైయితే. అయిరుక్కు-చ్చెయ్ తే ఇప్పడి యరు
 లీచ్చెయ్ తతు - ఇవ్వర్ తత్త్వమితియాతవర్ కళుక్కు, అశ్రయణోన్ముఖ
 నాన చేతనగల్గళాన దోషగుణహానికల్ కులై యవేణుమెన్దిరామల్

శాస్త్రీవశ్యర్ క్కుణ్ణో ఆకృత్యకరణాదికల్ తన్న (ఇతుతాన్) ఇత్యాది. (ఇవర్
 కల్ స్వభావత్తై) (౨) “పాపానాంవా” (౩) “హోషాయద్యపి” ఎన్ద స్వభావత్తై.
 మూలత్తిల్ “ఇరణ్ణుమిమలైయ వేణుమెన్దిరుక్కిల్” ఎన్ద ఇల్ ఎన్ద త్తణ్ణు. ఆవర్ కల్
 ముతల్ అప్పడియిరార్ కల్ ఎన్ద తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిణ్ణార్ (విముఖరైయమ్)
 ఇత్యాది. (ఇవ్వర్ తత్త్వమ్)- హోషత్తై ప్పచ్చెయకక్కొళ్ళుకై. తత్త్వపదమ్-ఇవ్వర్ తమ్
 అర్థవాదమన్తనైక్కాక. పురుషకారోపాయ భూతర్ కల్ ఎన్ద మ్మైకవిడార్ కల్ ఎన్ద
 తై దృఢీకరిక్కై కాక ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్ తాన్ద కరున్దు.

(౧) తిరువాయ్-౨-౭-౬. (౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) రా-య-౧౦౮-౩.

౧౭. * ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కిల్

ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డాయ్దై న్నతామ్.

అవద్యుడనే యగ్గీకరికై ఇవర్కళుక్కవశ్యకరణీయ మెన్బటివిక్కిల్ కాక.

౧౭. * ఇప్పడి దోషాదికల్ కులైన్దాలొచ్చియ అగ్గీకరియోమెన్బిరుక్కిల్ అత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్బుమిడమ్ శొల్లి, దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్తో నమ్మైయగ్గీకరిత్త తెన్బిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్బితార్వేల్, (ఇరణ్ణమ్కులైన్ద తెన్బుతుడగ్గీ). ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కియోవతు - ఇత్తనై నాళుమ్ నమ్మై యగ్గీకరియోతిగున్దవర్కళే ఇన్దగ్గీకరిత్తు-నమ్ దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్తో, అత్తయోల్ నమక్కవై కులైన్ద తెన్బునుసన్బిత్తిరుక్కిల్. ఇప్పడియిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డాయ్దైయోవతు-అకృత్యకరణముమ్ కృత్యాకరణముమ్ వరుకై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వధికారికుల్, అనాదికాల మగ్గీకరియాతవర్కళే ఇన్బు నమ్మైయగ్గీకరిత్తు, నమ్మైయ దోషగుణహానికళిరణ్ణమ్ కులైన్దవాతేయన్తో ఎన్బునుసన్బిక్కిల్ యకృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్దైయాయిమ్; (౧) “నీశనేకానిత్తెవొన్బుమిలేక” (౨) “అమర్యాదః” (౩) “బుద్ధ్యాచనోచ” (౪) “అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్” ఇత్యాదిప్పడియే, నమ్మైయదోషగుణహానికళిపోతళవాక ఒన్బుమ్ కులైన్దతిల్లె యెన్బుమ్, ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్తే దోషాదికల్ పచ్చెయోక నమ్మై యగ్గీకరిత్తరుళువతే! ఎన్బు మనుసన్బిక్కిల్ కృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్దైయాయిమ్ ఇరణ్ణమ్ వరుమితే.

దోషగుణహానికల్ పోయిల్ న్నెన్బిరుక్కిల్ అయథార్థమైయోలే, అత్తెఅకృత్యమెన్బితు. “నీశనేన్” ఎన్బు దోషముమ్, “నిత్తెవొన్బుమిలేన్” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “అమర్యాదః” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “క్షుద్రః” ఇత్యాదియోల్ దోషముమ్.

౧౮. * రాక్షసికళో దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్.

౧౮. * ఇప్పడి పురుషకారము ముపాయముమ్, దోషాదికళో వచ్చెయక నక్షేరి త్తవిడముణ్ణో ఎన్నుమపేత్తైయిలే, తత్తదక్షిణకారమ్ పెత్తొ రాక్షసికళుడైయవుమ్ అర్జుననుడైయవుమ్ దోషజ్జలై దర్శిప్పి క్కవే, అతుసిద్ధిక్కు పెత్తొనిచ్చెత్తు, ప్రథమమ్ రాక్షసికళో దోషజ్జలై దర్శిప్పిక్కితార్, (రాక్షసికళుడై), ఏకాక్షి ఏకకర్ణి ముతలాన ఎఱునూఱురాక్షసికళుమ్, పరహింసైవణ్ణ పెత్తి లుణ్ణా తే తడిక్కుమ్మడి ప్రకృత్యా పాపశీలైకళాయ్, పత్తుమాస మొరుపడిప్పడతర్జునభత్తణమ్ పణ్ణి నల్లిన్దు పోన్దవర్కళితే; (ఇవర్కళో దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్) ఎత్తతు-ప్రే రామాయణమ్ నడై యూషుమ్ దేశత్తి లటియాతారిల్లయెన్దపడి. ఏవ

మూఱైకళానవర్కళైక్కు-టిత్తు (౧) “ రాజసంశ్రయవశ్యానామ్ ” (౨) “ పాపానాంవాశుభానాంవా ” ఎత్తు కుర్కొత్తైగుణమాక ఉపపాదిత్తుత్తిరునడియోడేమన్తాడి రక్షిక్కైయాలే, దోషమేపచ్చెయక నక్షేరి త్తమై ప్రసిద్ధమెత్తు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతోట్టొన్దతు,

విధినిషేధశాస్త్రవిరోధమాకై యాలే, దోషగుణహానికలైప్పారామలక్ష్యకరిక్కై అర్థవాద మెఱ్ఱిపత్తువై అవర్కళనస్తానజ్జలైక్కు-టి నిరసిక్కిణ్ణాన్దెన్దతార్ (ఇప్పడి పురుషకార ముమ్) ఇత్యాది. (ఎఱునూఱురాక్షసికళుమ్) ఎత్తు-ఏకజలై, హరిజలై, ప్రభునై, వికలై, దుర్బలై, విసలై, మద్రుయవికలై, చండోదరీ, అజాముఖీ, శూర్పణఖై, ఆకియ ఇప్పతిన్దరుమ్ పిరాట్టిక్కు భయములుత్తి చొచ్చిల్లమ్మైతు (౩) “ అజాముఖ్యాదుర్జంతు తదేవ మమహాచితే ” - ఇవర్కళో నడువే అజాముఖిశాస్త్ర తే ఎనక్కు ప్రియ మాయరుక్మిణుడు, అప్పడియే కెయ్యుణ్ణోళో ఎత్తు తన్నుడైయ ప్రాధాన్యమతోర్కొ శూర్పణఖైశొల్లకైయాలే, అప్పతిన్దర్కమ్ శూర్పణఖై ప్రధానైయెన్ద తోర్కొ లుక్కితు; ఇప్పడి పత్తుప్పత్తు రాక్షసికళుక్కు ఒన్వొరుత్తి ప్రధానైయాయ్, (౪) “ క్షీరసాస్రాణితేనైవ వశేస్థాస్యన్తి ” రావణాన్దైపురత్తిలశ్శ ఏఱాయరమ్ క్షీరకమఱునక్కు నశప్పట్టిరుప్పార్కళో ఎత్తు అర్జున ఏఱాయరమ్ పెణ్ణుళుళరాక చొచ్చిల్లకైయాలే, అవర్కళుక్కు ప్రధానైకళాన ఎఱునూఱుపేరై చొచ్చిల్లకైతు.

(౧) రా-య-౧౧౬-౩౮. (౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) రా-సు-౩౪-౪౫. (౪) రా-సు-

౧౨ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

౧౧. * జితేంద్రియరిల్ తలైవనాయ్, ఆస్తికాగ్రేసరనాయ్,
(౧) “కేశవస్వాత్మా” ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱ

దోషమేపచ్చైయామిడత్తిల్ గుణహాని పచ్చైయామెన్నుమిడమ్ శొ
ల్లవేడ్డావిజేయెన్ఱు. ఇవర్ కళ్ తజ్జుళుక్కు గుణహానియానతు-ఇజైవిడా
మల్ నలిన్దుపోరుకిఱవిడత్తిల్ ఇవళుమ్నమ్మోసాతి యెరు పెణ్ఱిఱన్దవళ
న్ఱో? ఎన్ఱాకిలుమ్ మఱన్దుమల్పమ్ నెజ్జేరక్కమున్ఱాతల్; (౨) “భవేయంశ
రణంహవః” ఎన్ఱతుక్కుప్పిన్ఱునలికిఱవిడత్తిల్, అయ్యో! ఇప్పడిశొన్న
వళన్ఱో? ఎన్ఱు శబ్దము నెజ్జుళుక్కుతల్ శెయ్యామై ముతలాననై.

౧౨. * ఇప్పడి దోషప్రసిద్ధి అన్ఱునకపక్కలిల్లామైయాలుమ్,
గుణప్రథైయన్ఱాకైయాలుమ్, ఇవనుక్కు దోషమే తెన్ఱిఱశజ్జేయై
అనువదిత్తుక్కున్ఱు, తద్దోషజ్జతైదర్శిప్పిక్కిఱార్, (జితేంద్రియరి లెన్ఱు
తుడన్ఱి, “జితేంద్రియరిల్” ఎన్ఱతు- (౩) “అభరణస్యాభరణంప్రసాధన
విధేః ప్రసాధనవిశేషః । ఉపమానస్యాపిసఖే ప్రత్యుపమానంవపున్ఱ
స్యాః” ఎన్నుమ్ నైలక్షణ్యముడైయడార్యశివన్ఱుమేల్ విఱ్ఱి, ముత్తైకూఱి
నమస్కరిత్తు క్కుడక్కనిన్ఱవనాకైయాల్, ఇన్ఱ్రియజయమ్ పణ్ఱినా
రిల్ తనక్కు మేచ్చిట్టారిల్లాతననెన్ఱై; (ఆస్తికాగ్రేసరక) ఎన్ఱతు-
ధర్మాధర్మపరలోకచేతనేశ్వరాదికళుక్కు ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రుత్తిల్
ప్రామాణ్యబుద్ధియుడైయవర్ కళుక్కు మున్ఱుడక్కుమవనెన్ఱై. (కేశవ
స్వాత్మా ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱ) ఎన్ఱతు- (౧) “అర్జునః

నెజ్జుళుక్కుతల్ - కృతజ్ఞతైయినాలున్ఱాన మనశ్శైలిన్ఱుమ్.

అభరణమ్ - వలయాది. ప్రసాధనమ్ - తిలజాఞ్జన వస్త్రాదికల్. (ముత్తైకూఱి)
“నీతాయన్ఱో?” ఎన్ఱ సంబన్ఱతైచ్చొన్ఱి, (ఈశ్వరాది) ఎన్ఱిఱ ఆదియినాల్ - నిత్యవి
భూతి నూరి పరిషదాదికల్ శొల్లప్పడఃకిన్ఱన.

(౧)

(౨) రా-సు-౨౧-౯౯.

(౩) విక్రమార్కయమ్.

అర్జుననుక్కుదోషమేతెన్నిల్, బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహముమ్,
కారుణ్యముమ్, వధభీతియుమ్.

కేశవస్యాత్మాకృష్ణశ్చాత్మాకీరీటినః” ఎన్టు అన్యోన్యమ్ ప్రాణభూతరా యరు
స్పర్కశ్చేన్ద్రాయాలే, ఇవనైప్పిరియిల్ కృష్ణకథిక్కుమాట్టానెన్నువ్వుడి
అభిరుతపిషయమాయిరుక్కుమవనెన్దై. ఇప్పడియిరుక్కిట (అర్జునను
క్కుదోషమేతు) ఎన్టుశ్చైక్, (ఎన్నిల్) ఎన్టు తదనువాదమ్.

దోషజ్గళితవైచ్చొల్లుకిటతుమేల్, (బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహ
ముమ్ కారుణ్యముమ్ వధభీతియుమ్) ఎన్టు. ఇవనైన్ద్రీల్ స్నేహకారుణ్యజ్గళిత
దోషజ్గళాకిటతు-అస్థానకృతజ్గళాకైయాలే ; వధభీతిదోషమాకిటతు-
స్వధర్మత్తిరిధర్మబుద్ధ్యావస్తతాకైయాలే. (౧) “అస్థాన స్నేహకారుణ్య
ధర్మాధర్మధియాకులమ్” ఎన్టైతే ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్తతతు. (౨) ధర్మ
క్షేత్రేకురుక్షేత్రేసమవేతాయుయుత్పనః” ఎన్టిటపడియేయధైచ్చెయ్త
లే ఇరణ్డతలైయుమ్ వన్దెన్దు నిన్టపిర్పు యుద్ధమేకర్తవ్యమాయిరుక్కు,
అద్దలైయిలే, (౩) “నకాష్టే విజయంకృష్ణ నచరాజ్యంసుఖానిచ । కి
న్నోరాజ్యేనగోవిన్ద కింభోగైర్జీవితేనవా॥ యేషామధేకాష్ట్రీతన్నోరా
జ్యం భోగాస్సుఖానిచ । త ఇమేనస్థితాయుధే ప్రాణాన్స్త్యక్త్వాధ
నానిచ” ఇత్యాదిప్పడియే ఇవర్కలైక్కున్టు నామ్ జీవిప్పత్తురుజీవన
ముణ్డో? ఎన్టుబద్ధుక్కల్ పక్కల్ పణ్ణనస్నేహమ్ స్వవర్ణవిరుద్ధమాకై
యాలే నిషిద్ధమితే. (౪) “తాకసమీక్ష్యసకాన్తేయ స్సర్వాన్ బద్ధునాన

(ప్రాణభూతరాయ్)-ప్రాణసమరాయ్. (శ్చైక్) శక్త్యా-గ్రన్థమ్. ఇప్పడియే
మేలుమ్ కణ్ణుకొళిక.

స్నేహమ్ - మనస్సిసుడైయ అర్జున్తై. కారుణ్యమ్ - దయ. అస్థానకృతజ్గళిత-
అనుచితవిషయత్తిల్ కెయ్యప్పట్టవై. ధర్మాధర్మధియా - ధర్మత్తిల్ ఆధర్మపెన్టిట బుద్ధి
యినాలే.

౨౦. * ద్రాపదీపరిభవమ్ కణ్డిరుద్దతు కృష్ణాభిప్రాయత్తాలే ప్రధానదోషమ్.

స్థితాః । కృపయాపరయావిప్రోవిషీదన్నిదమబ్రవీత్ ” ఎన్నుమ్మడి అద్ద శైయిల్ పణ్ణినకారుణ్యముమ్ పశ్చాలమ్మనత్తిల్ కారుణ్యమ్మోలే నిషిద్ధ మితే. (౧) “కథన్నజ్ఞేయమస్తాభిః పాపాదస్తాన్నివర్తితుమ్ । కులక్షయ కృతందోషంప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన” ఎన్తుతుడక్కి. (౨) “అహోబలమహత్వా పంకర్తుంవ్యససితావయమ్ । యద్రాజ్యసుఖలోభేన హన్తుంస్వజనము ద్యతాః” ఎన్నుమశవుమ్ స్వవర్ణధర్మమాన వధత్తిలే అధర్మబుద్ధ్యా పణ్ణినభీతియుమప్పడియేయితే.

౨౦. * ఇనై యెల్లామ్ అప్రధానమ్, ఇన్నముమ్ ప్రధానదోషమ్ వేతే ఎన్నితార్, (ద్రాపదీ ఎన్తుతుడక్కి). మున్ను ద్రాపదియై దుర్యోధనాదికళే పరిభవిక్కిటపడియై కణ్డిరుక్కచ్చెయితే, శూతిలేతోల్లొ మై నినైత్తు ధర్మభీతియాలే పొలుత్తిరుద్దాలుమ్, (౩) “గోవిన్ద పుణ్ణరీ కాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్తు కృష్ణనై శరణమ్ పురుద్దపిన్ను పరిభవిక్కిటపశవిల్, భగవదాశ్రితరైప్పిల్ పరిభవిక్కిక్కణ్డల్, శక్త నాకిల్ విలక్కవేణమ్, అశక్తనాకిలివోడేయవ్వరుకే పోకవేణమ్ ఎన్నుమ్ విశేషశాస్త్ర మర్యాదైయైప్పార్తాతల్, తన్నశవిల్ కృష్ణ సుక్కుణ్ణాన స్నేహపక్షపాతజ్ఞులై నినైత్తు, అవనై శరణమ్ పురుద్దవళ్ పరిభవప్పడ ప్పార్ త్తిరుద్దాల్, అవకముఖత్తిల్ నాళై విభిక్కుమ్మడి యెన్నైన్తాతల్ శడకెననెమ్మిరుద్ద విలక్కవితే అడుప్పతు, అత్తైచ్చి య్యాతేమున్నుత్తైయిత్తాట్టిల్ ఒరువిశేషమఱవిరుద్దానితే, ఇతువే యాయిల్ ఇవకదోషజ్ఞశైల్లావల్ గ్రీలుమ్ ప్రధానమాక కృష్ణన్ తిరు పుళ్ళత్తిట్టిట్టుక్కిడప్పతు, అత్తైప్పల్ (కృష్ణాభిప్రాయత్తాలే ప్రధాన

పశ్చాలమ్మనమ్ - యాగత్తిల్ పణ్ణమ్ పశుహింసై.

పక్షపాతమ్ - అవన్ కార్యత్తై త్తన్ కార్యమాకక్కొళ్ళుకై.

౨౧. * పాణ్డవర్కళైయుమ్ నిరసిక్క ప్రాప్తమాయరుక్క, వై త్తతు-ద్రాపదియుడై యమగళసూత్రత్తుకాక.

దోషమ్) ఎన్నిటతు. దోషత్తుక్కు ప్రాధాన్యమ్ - క్రార్యత్తాలేయితే, అల్లాతవైపోలన్బిక్కే (౧) “నతుమామి” ఎన్నుప్పడియాన దోష మితే యితు.

౨౧. *. ఇద్దోషత్తికొడుమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (పాణ్డవర్కళైయు మెన్జుతుడణ్ణి).—అన్బిక్కే, ఇద్దోషమైవర్కు మొ వ్వాతో? ఆనవిన్ను ఇత్తలైయైయుమ్ నిరసిత్తుపోషికామల్ వై త్తతెన్? ఎన్నికడైయిలే అరుళిచ్చెయ్ కితారాకవుమామ్. ముప్పట్టసగ్గతిక్కు, అర్జుననై యెన్నా తే “పాణ్డవర్కళై” ఎన్జతు-ఇద్దోషమైవర్కు మొక్కు మెన్జుతోల్ ముక్కై కాక ఎన్జు యోజిక్క-కడవతు ; అన స్తరసగ్గతిక్కు తానెతన్నడైయే శేరుమితే; పరిభవిత్తదుర్యోధనాదికలోపాతి పరిభ నమకణ్ణిరున్ద వివర్కళుమ్ నిర సనీయరెన్నిటతు-చశబ్దత్తాలే. (నిరసిక్క ప్రాప్తమాయరుక్క వై త్తతు) ఎన్జతు - ఇవర్కళే శేయ్ తకొడుమైక్కు త్తలైయటుత్తు ప్పొకడవేన్జి యిరుక్క, ప్రాణనోడే యిరుక్కు-ప్పడి వై త్త తెన్జ పడి. (ద్రాపదియుడై య మగళసూత్రత్తుకాక) ఎన్జతు-అవ భుక్కభిమతమాన మగళసూత్రమ్ పోకామైకాక వెన్జ పడి. విరిత్త తలై కాణమాట్టాతవక్ వెణుగ్గటుత్తు కాణమాట్టానితే. ఇత్తాల్ ఆశ్రిత రైప్పరిభవిత్రారోపాతి అతుకణ్ణిరున్దారుమ్ నిర సనీయరావరెన్నుమిడముమ్, అవర్కళే తాగ్గళే ఆశ్రితర్కు-విడవొణ్ణాత తోరుబన్దముడైయరాకిల్ అవర్కళుక్కా-కలవనాలే రక్షిక్క-ప్పశువ రెన్నుమిడముమ్ ప్రకటిత మాయ్ ము.

ఇత్తాల్ - “పాణ్డవర్కళైయుమ్” ఇత్యాదిగ్రన్థాల్.

(౧) వరాహపు.

౨౨. * అష్టననుక్కు-దూత్యసారధ్యజ్ఞో వణ్ణోత్తుమ్
ప్రపత్త్యుపదేశమ్ వణ్ణోత్తుమ్ ఇవళుక్కాక.

౨౨. * అనాల్, ఇప్పడి నిరసనీయనానవనుక్కు ఇట్టితోట్తోల్
శెయ్తతుమ్ పరమరహస్యతై యుపదేశే త్తతు మెకశెయ్య ? ఎన్న;
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అర్జుననుక్కిత్యాదియాల్). తూతుపోయిత్తు
(౧) * “పాయ్చ్చుత్తుమ్ పేళిచ్చెన్తు పేతమ్ శెయ్తు పూశల్ విశై
క్కైక్కాక ; (సారధ్యమవణ్ణోత్తుమ్)- ఆయుధ మెడుక్కవొణ్ణాతు ఎన్దై
యూలే, (౨) * “కొల్లామాకోల్ కొలై శెయ్తు పారతప్పొరెల్లాచ్చె
నై యు మిరునిల త్తవిక్కైక్కాక ; (ప్రపత్త్యుపదేశమ్ వణ్ణోత్తుమ్)-(౩)
“నయోత్సాపి” ఎచ్చిరున్దననై, (౪) “కరిప్పేవచనంతన” ఎన్నప్పణ్ణి
యుద్దేప్రవృత్తనాక్కుక్కైక్కాక ; ఇనై యెల్లామ్ శెయ్తతు-శరణాగతై
యాన వివళో సజ్జల్పత్తిన్బడియే దుర్యోధనాదికలై యట్టియచ్చెయ్తు
ఇవళో కుళుల్ ముడిప్పిక్కైక్కాక వితే. అక అర్జుననీతిల త్తిల్ శెయ్త
దూత్యాదిత్రయము మివళుక్కాక చ్చెయ్తానెన్నిటతు. (౫) “పాణ్డవర్
క్కలైయుమ్” ఎన్తుతుడక్కి ఇవ్వళవుమ్ కీర్తించ్చెన్న ప్రధానదోష
క్రొర్యముపపాదిత మాయిత్తు. అక ఇప్పడి అస్థాన స్నేహాదికళుమ్,
శరణాగతైపరిభవమ్ కణ్ణిరున్ద మహాదోషముమ్ ఇవనుక్కుణ్ణాయుక్కు,
(౬) “సర్వగుహ్యతమంభూయః శ్రుణుమేపరమంవచః! ఇష్టోఽసిమేదృఢ
ఇతి తతోవత్యోమి తే హితమ్ ॥ మన్తనాభనమద్భుతో మద్యాజీ మాం
నమసురు! మామేనైష్యసినత్యస్తే ప్రతిజానే సియోఽసిమే” ఎన్తు ఇవ
సళవిలుకప్పుత్తో ౨ వరుళిచ్చెయ్కైక్కూలే - ఇవదోషజ్ఞలై ప్పచ్చెచ్చె
యాకక్కొణ్ణు అక్కికరత్తమై ప్రసిద్ధమెన్తు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతో
ట్టిన్దతు, దోషమ్ పచ్చెచ్చెయ్యామిడత్తిల్ గుణహాని పచ్చెచ్చెయ్యామెన్తు

(౧) పెరియా-౨-౫-౩-౪. (౨) తిరువాయ్-౩-౨-౩. (౩) గీతై-౩.

(౪) గీతై-౧౨-౭౩.

(౫) ౨౧.

(౬) గీతై-౧౨-౭౪.

మిడమ్ * కిమ్మునర్నాయ సిన్ధమాకైయాలే. ఇనన్తనకుం గుణహాని కళావన- (౧) “తన్తాద్యధ్వస్వభారత” ఎన్తరుళిచ్చెయ్తపోతే (౨) “కరిష్యేవచనన్తవ” ఎన్తెబ్బుద్దరుద్దు స్వకృత్యమానయధ్వై ప్పన్ణమై యమ్, కృష్ణనైశరణమ్పుకన్తనల్లై ప్పరిభవికవిట్టు ప్పార్త్తు కొండ్ల రున్దోమ! ఎన్తు అనుతాపలేశమ్ నెన్జెలిల్లామైయమ్ తుడక్కుమాననై.

దూత్యసారధ్యగ్గళ్ ప్పణ్ణిన్దుమ్ ప్రపత్త్యుపదేశమ్ ప్పణ్ణిన్దు మివ భుక్కాక వాకిల్, ఇనన్దోషన్తై ప్పచ్చెచ్చయాక కొండ్లగ్గేకిత్తానెన్న మతుకూడా తేయెన్నిల్; అతుకుంకుత్తయిల్లై; ఇనళ్ కాన్యామాక

ఇననై కుంజ్రివైయెల్లామ్ శెయ్కిఱవిడత్తిల్, ఇనన్దోషన్తై ప్పార్త్తు ముకమ్సుళియామల్ ఉకప్పడై శెయ్కై యాలే; అన్దననై కుంజ్రివై అచార్యకృత్యాదికల్లై యేటిట్టుకొంభుకిఱవళవిల్ అవన్దోషన్తై ప్పచ్చెచ్చ యాకకొండ్లమ్, సారధియాయ్ ప్పరై యఱకలన్దు నిన్తుమ్ శెయ్కై ముతలానవైయన్ణాకైయాల్. (౩) “అఱియాతవర్గన్తై” ఇత్యాదియాలే ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకగ్గళాన వాత్సల్యాదిగుణగ్గళ్ సూచితయి; ఇన్దే “దూత్యసారధ్యగ్గళ్ ప్పణ్ణిన్దుమ్” ఎన్ఱిఱవిత్తాలే (౪), “అన్తాన్ వేత్త పరాన్ వేత్త వేత్తార్థం వేత్తభాషితుమ్ | యద్యదన్దితంకృష్ణ తత్త ద్వాచ్యస్సుయోధనః” ఎన్ఱిఱపడియే కార్యాకార్యజ్ఞానానతాన్పోనాల ల్లతు కార్యసిద్ధియున్ణాకాతెన్తు ఇత్తలై యై రక్షిత్తైక్కాకత్తాన్తూతు పోనమైయమ్, ఆయుధమెడుక్కువొన్ణాతెన్దెయాలే సారధ్యత్రిలే ప్రవృత్తనాయ్కొండ్ల తేర్క్కాలాలే ప్రతిపత్తై యభీయచ్చెయ్తమై యమ్ తోన్తుకైయాలే, అత్రిత కార్యాపాదకగ్గళాన జ్ఞానశక్త్యాదికల్

(తోడక్కుమాననై) ఎన్ఱిఱవిత్తాలే - లజ్జాభయాదికల్లెమ్మై గర్జ్యహీతమ్.

(ముకమ్సుళియామల్) జుగుప్సైయినాల్ ముఖవికారమిల్లెమల్. (అన్తాన్ వేత్త) ఇత్యాదిగ్గోకమ్ - తూతుపోమ్మెతు ధర్మపుత్రనైప్పార్త్తు “నానజ్ఞాబ్ధియై శొల్లమ్బడియన్” ఎన్త కృష్ణనైప్పార్త్తు చొన్న ధర్మపుత్రవాక్యమ్.

ప్రకారనియమముమ్, అధికారినియమముమ్, ఫలనియమముమిట్టై.

కాలజ్గళిలాకా తెన్నుమతు; ప్రకారనియమమావతు - స్నానపాదప్రతా
శనాదిపూర్వకమాక చ్చెయ్య వేణుమ్, ప్రకారాంతరత్తాల్ శెయ్యవొ
ణ్ణా తెన్నుమతు ; అధికారినియమమావతు - త్రైవర్ణికరాక వేణుమ్,
అత్రైవర్ణికరాకవొణ్ణా తెన్నుమతు; ఫలనియమమావతు - దృష్టాదృష్ట
ఫలజ్గళిల్ ఇన్న ఫలత్తుక్కితు సాధనమ్, అన్యఫలత్తుక్కు సాధనమన్తెన్ను
మతు. దేశకాల సాధ్యులై గుణ్యజ్గళిడియాకవరు మతిశయానతిశయ
జ్గళై యుడైతావతోష్టల్లామైయాలుమ్, కీర్థత్తిలేఅనగాహిక్కుమశవిల్
శుద్ధాశుద్ధవిభాగమతి అవగాహిక్కులాయరుక్కుమాపోలే, స్వయం
పవిత్రమాయ్ శుద్ధాశుద్ధవిభాగమతి తన్నోడన్వయిక్కులామ్మడి యిరు
క్కైయాలుమ్, వర్ణాద్యనురూపమాయరుప్పతోష్టల్లిక్కే స్వరూ
పానురూపమా యిరుప్పతోష్టాకైయాలుమ్, చేతనరుడైయ రుచ్యను
గుణమాన ఫలవి శేషజ్గళుక్కు సాధనమావతోష్టాకైయాలుమ్, ఇన్నియ
మజ్గళొన్తుమిత్తుక్కిల్లెయెన్నిటతు. (౧)“నబాతిభేదం నకులంనలిజ్గం నగుణ
క్రియాః | నదేశకాతా నావస్థాం యోగోహ్యయమపేక్షతే || బ్రహ్మక్ష
త్రవిశశ్శూద్రాః స్త్రియశ్చాంతరజాతయః | సర్వపవప్రపద్యేర్క సర్వ

ప్రకారమావతు-ఇతి కర్తవ్యతారూపమానక్రియావిశేషమ్-అతావతు-ఫలోపయోగి
వాపారమ్. అధికారమావతు-బ్రాహ్మణ్యాది; అత్రైయదైయవన్ అధికారి. త్రైవర్ణికర్-
బ్రాహ్మణక్షత్రియ వైశ్యదైనిట మూస్తువర్ణజ్గళిలుజ్జానవర్కళి. అత్రైవర్ణికర్-శూద్రాది
కళి. దృష్టఫలమ్-వృష్ట్యాది. అదృష్టఫలమ్- స్వర్గాది. సాధ్యుమ్- ఉత్పన్నమ్. వైగు
ణ్యమ్ - అపకర్షమ్. జుజ్జశాన కర్తాగుణ్యపాయజ్గళి దేశకాలోత్పన్నాప కర్షజ్గళినాల్
అతిశయానతిశయజ్గళై యుడైతాయరుక్కుమ్, పరమచేతన నాన సిద్ధోపాయస్తుక్కు-అతి
ల్లామైయాల్ దేశకాలనిగుమమిల్లె యెన్తపడి. స్వరూపానురూపమ్ - సిద్ధోపాయవర
ణమ్, అనన్యశరణత్వ స్వరూపస్తుక్కు ఉచితమాయరుక్కుమ్. అయంయోగః - ఇద్ద
ఉపాయవరణమ్. బాతిభేదమ్ - బ్రాహ్మణ్యాది. కులమ్ , త్రాన్యపేక్షయాది. లిజ్గమ్-
అశ్రమమ్, గుణమ్ - శమదమాది. అవస్థా-బాతపుత్రత్వాద్యుపలక్షితమయో విశేషమ్.

౨౪. * విషయనియమమేయశ్శతు.

౨౫. * కర్తృత్తుక్కు పుణ్యక్షేత్రమ్, వసంతాదికాలమ్, శాస్త్రోక్తజ్గళాన తత్తత్ప్రకారజ్గళః త్రైవర్ణికర్ ఎన్దివైయెల్లామ్ వ్యవస్థితజ్గళాయరుక్కుమ్.

ధాతారమచ్యుతమ్” ఎన్దు ప్రపత్తిక్కు దేశకాలప్రకారాధికారినియ మాభావమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్, (౧) “ప్రపత్తే క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షానవిన్యతే సాహిసర్వత్ర సర్వేషాం సర్వకామ ఫలప్రదా” ఎన్దు ఫలనియమాభావమ్ సనత్కుమార సంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టతితే.

౨౪. * ఇన్దైయైయెల్లామ్ మల్ ముళిమిళినియమజ్గళ తానితుక్కు

ణ్ణోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (విషయనియమమేయశ్శతు) ఎన్దు, అతా వతు-ఇన్న విషయత్తిలే శెయ్యవేణమ్ ఎన్ది నియమమేయితుక్కుళ్ళ తెన్ద పడి; ఇన్దైయెల్లామ్ తామే మేలే ఉపపాదిత్తరుళుకిఱారితే.

౨౫. * ఇతు కిన్దైయెన్దు మిల్దైయాకిల్ పిన్దైయెతుక్కుత్తానిన్దై

యెల్లాముళ్ళతెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (కర్తృత్తుక్కున్దుతుడక్కి). కర్తృమా వతు - జ్యోతిష్టామాదికళ్, పుణ్యక్షేత్రజ్గళావన- శాస్త్రజ్గళిల్ పావన తయాఽభిహితజ్గళానదేశజ్గళః. (వసంతాది) ఎన్దివిడత్తిల్ ఆదిశబ్ద త్తాలే-గ్రీష్మశర చుక్క కృష్ణపక్ష పూర్వాహ్లాఽపరాహ్లాదికాలజ్గళైచ్చి ల్లుకితు; (౨) వసన్తే వసన్తే జ్యోతిషా యజేత” ఇత్యాదికళాలే కాల నియమమే శొల్లప్పడానిట్టతితే. శాస్త్రోక్తజ్గళానతత్తత్ప్రకారజ్గళావన- శౌచాచనునస్నానవ్రతజపాదిరూపేణ అవ్వవకర్తృభుక్కును గుణమాక శాస్త్రవిహితజ్గళాన అవ్వవప్రకారజ్గళః; (త్రైవర్ణికర్) ఎన్దుతు - ఉపన యనసంసాహర పూర్వకమాక వేదాధికారికళానవర్కళుక్కే వైదిక కర్తాధికారముళ్ళత్తాయాలే; ఇతు తాగృహమేధిత్వ కృష్ణకేశిత్వ వేదవేదాజ్గయుక్తత్యాదికళుక్కు ముపలక్షణమ్. (వ్యవస్థితజ్గళాయరు క్కుమ్) ఎన్దుతు - నియతజ్గళాయరుక్కుమెన్ద పడి.

౨౬. * (౧) “సపషదేశకాలః” ఎన్యాయే ఇతుక్కు-దేశకాల
నియమమిల్లె.

౨౬. * ప్రపత్తిక్కివైయొస్తుమిల్లె ఎన్దు కీర్త్తప్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞయై
ఉపపాద్దిక్కెయిలే ప్రవృత్తరాయ్, ప్రథమమ్ దేశకాలనియమ రాహిత్య
త్యై ఉపపాద్దిక్కెయిలే, (సపషఃఎన్దుతుడణ్ణి). (౧) “బద్ధవైరాచ్చ
పాపాచ్చ రాక్షసేంద్రియభీషణః! అదేశకాలేనద్వాప్త స్సర్వభాశబ్ద్య
తామయమ్” ఎన్దు మున్దు శ్రీజామ్మవాకమహారాజర్ పెరుమా
ళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్తపక్షై దూషిక్కిఱతిరువడి, (౧) “అదేశకాలే
సమ్మాప్త ఇత్యయం స నిభీషణః! వివత్తాచాత్రమేస్తీయంతాం
నిబోధ యథామతిః సపషదేశః కాలశ్చభవతీహయథాతథా | పురుషా
త్పురుషమ్నాప్య తథాదోషగుణావపి | దారాత్త్యంరావణే దృష్ట్యా
విక్రమశ్చాతథాత్వయి! యుక్తమాగమనం తస్య సదృశంతస్యబుద్ధితః”
ఎన్దు-రావణనాలేఅవమానితనాయ్ స్వనికర్షతై మున్నిట్టుక్కొణ్ణు శరణ
మెన్దువన్ద శ్రీవిభీషణాహ్వాన్, అదేశ త్తిలే అకాల త్తిలేవన్దానెన్దు దేవరీ
రుడైయ మన్రికళాలే యాతోన్దు శొల్లప్పట్టతు, ఇన్దపక్షై త్తిల్ విశేషి
త్తు ఎనక్కిన్ద వివత్తై యున్దాకానిన్దతు; అవన్ వరుకిఱవళవిోయాతోరు
దేశ త్తిలే యాతోరుకాల త్తిలేవన్దాన్, అవన్ వరుపు క్కన్ద ఇతువే దేశ
ముమ్, అన్ద ఇతువే కాలముమామ్ యాతోరుపడి, అప్పడిప్పట్టవివత్తై
యై నానఱిన్దవళవుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కేట్టరుళవేణమ్ ; ఎన్జనే
యెన్నిల్ ; తమఃప్రకృతియూకైయాలే పరహింసైయేయాత్తై)యాన
రావణనిత్కాట్టిల్, సత్తోత్తరరాకైయాలే పరరక్షణ మేయాత్తై)
యాయరుక్కిఱ దేవరీరై ప్రాప్యరాకబుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే రావణాన్విట్టు
పోరాతోర్చిన్దాల్ అవనుడైయ అకృత్యత్తుక్కు సహకారియాయ్ అన్ద
ప్రాతికూల్యత్తోడే ముడిన్దుపోకైయాకిఱదోషయైయమ్, ధాన్తికరాన

౨౭. * ఇవ్వరమ్ మస్త్రీరత్నత్తిల్ ప్రథమపదత్తిలేసుస్పష్టమ్.

దేవరీరుడనే కూడప్పెల్లై ద్రాల్ తత్తులమానదేవరీర్ తిరువడికళిల్ కైక్క-
ర్యత్తైలభిత్తు వాట్టై కైయాకిఱ నన్నెయ్యెయమ్ బుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే
దేవరీర్ తిరువుళ్ళత్తిలే పుళిపడుమ్మడి కున్దత్తై త్తీరక్కయ్యైచ్చెయ్తు
నిట్కిఱ రావణ్ణ డారాత్త్యత్తైయుమ్, దురాత్తాక్కయ్యై అనాయా
సేన అట్టక్కవల్ల దేవరాణ్ణిల్లైత్తనత్తైయుమ్ కణ్ణాల్, విశేషజ్ఞనాన
వవనుక్కు ఇవ్వరపు ప్రాప్తమ్, న్యాయత్తిలే సజ్జరిక్కుమవనుడైయ
బుద్ధిక్కు మితు సదృశమెన్టానితే. ఆక, ఇప్పడి భావశుద్ధియైయుడైయ
నాన శ్రీవిభీషణాశ్వాన శరణమెన్టువన్ద దేశకాలజ్ఞలిల్ కుత్తావార్క్క
క్కడవత్తల్ల, అవన్వత్తువే దేశముమ్ కాలముమెన్టు, శరణాగతిధర్మజ్ఞ
నానతిరువడినిర్ణయైక్కయాలే, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలనియమమిల్లెయ్గె.

౨౮. * ఇతుతాక్ ప్రపత్త్యనుష్ఠానరూపమాన ద్వయత్తీల్
ప్రథమపదత్తిలే కాణలామ్మెత్తార్, (ఇవ్వరమ్ మెన్టుతుడణ్ణి), సకలోపనిష
త్సారమాయ్ సర్వాధికారమాయ్ అవిలమ్బ్యైఫలప్రదమాయ్ సర్వే
శ్వరనుక్కుత్తన్తాభిమతమా యిరుక్కైయాలే సర్వమన్త్రాన్తగోత్త్ర
ప్రతయా (౧) “ద్వయేనమస్త్రీరత్నైన” ఎన్నిఱపడియే మస్త్రీరత్నా
ఖ్యమాయితేద్వయమిరుప్పతు, అన్దనైభవమ్మోన్ద్రుకైక్కాక ద్వయ
మెన్నాతే (మస్త్రీరత్నమ్) ఎన్నిఱార్. ఆతిల్ ప్రథమపదత్తిలే మతు
ప్పర్థమాన పురుషకారోపాయ నిత్యయోగతుక్కు- ప్రయోజనమ్, ఏతే
నుమొరుదేశ త్తిలే ఏతేనుమొరుకాలత్తిలే ఒరుసంసారిచేతననుక్కు
భగవత్సమాశ్రయణరుచి నిల్లెన్దాల్, (౨) “చక్షులంహిమనః” (౩) “నిష్ట
వానిల్లానెళ్లు” ఎన్నిఱపడియే శూతావళి కాన్ద్రున్దోలే శుభ్రున్టువరుకి
ఱనెళ్లు తళమాక అఱ్ఱురిత్తు తుణభజ్జురైయాన రుచి తీరువతుక్కు

దారాత్త్యమ్ - దుష్టస్వభావమ్. ఆణ్ణిల్లెన్దనమ్ - శౌర్యమ్.

శూతావళిక్కాన్ద్రు - శుభ్రుల్ కాన్ద్రు, తళమాక - తేత్రమాక.

౨౮. * ప్రకారనియతియిల్లయెన్ను మిడమెఱ్ఱుమ్ కాణలామ్.

౨౯. * ద్రాపది స్నాతైయాయన్తే ప్రపత్తిపణ్ణిల్లు;
అర్జునకాశీశర్ నడువేయితే యిన్వర్థమ్ కేట్టతు.

మున్నే, తదుత్పత్తిక్షణత్తిలే ఆశ్రయిక్కలాయరుక్కైయితే ; అక్కై యాలే ప్రపత్తియిన్నుడైయ దేశకాలనియమరాహిత్య మనదపత్తిలే నష్టక త్తోల్లుమెనిఱార్.

౨౮. * ప్రకార నియమరాహిత్యత్తై దర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (ప్రకారనియతి ఎఱ్ఱుతుడక్కీ). (ఎఱ్ఱుమ్ కాణలామ్) ఎఱ్ఱతు - ఇత్తై యను ప్తిప్పార్ శ్రవిప్పార్ ఎల్లార్ పక్కలిలుమ్ కాణలామెఱ్ఱపడి.

౨౯. * అతేక్షేకణ్ణతెన్ను; పూర్వప్రకృత పిషయజ్జిలే దర్శిప్పిక్కి-తార్, (ద్రాపది ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (స్నాతైయాయన్తే ప్రపత్తి పణ్ణిల్లు) ఎఱ్ఱతు - దుశ్శాసనాకృష్టయాయ సభైయిల్ వరుకిఱ పోతు (౧) “ రజస్వలైకవస్త్రాహమ్ నతుమాంసేతుమర్హసి । గురూణాఞ్చపురఃస్థాతుం సభాయాం నాహముత్సహే” ఎన్నుప్పడి అశుద్ధి యూయరుక్కిఱవళి స్నానమ్ పణ్ణియన్తే ప్రపత్తిపణ్ణిల్ శ్రేష్ఠపడి. ఇత్తాల్, ప్రపత్తిపణ్ణువార్ ప్రయతరాయప్పణ్ణవేణు మెన్నుమ్ నియతియిల్లామై కాట్టప్పట్టతు. (నీశర్ నడువేయితే ఇన్వర్థమ్ కేట్టతు) ఎఱ్ఱవిడత్తిల్ (నీశర్) ఎన్నిఱతు (౨) “ నెఱున్ద కైయై నినైయతార్ నీశర్” ఎన్ఱాత్వార్ రుళిచ్చెయత * శౌరిచిన్తావిముఖరానహేయై. (౩) “ విష్ణుభక్తి

ద్రాపది ఆపత్కలత్తిల్ నేఱుగతియిల్లామల్ అశుద్ధైయాయరుద్దే ప్రపత్తిస్మృతానమ్ పణ్ణినాళి; అతు ప్రకారనియమాభావత్తుక్కుడాహరణమాక మాట్టా తేయెన్నిల్; ప్రపత్తిక్కు ప్రకారనియమ విధాయక శాస్త్రమిల్లామైయలుమ్, “నర్సింఘం న గణక్రియాః” ఎఱ్ఱ ప్రకారనియమాభావబోధక శాస్త్రముణ్ణా కైయలుమ్, తదనుగృహీతిమాన ఇన్వ స్మృతానమ్ ప్రకారనియమాభావత్తుక్కుడాహరణమాక క్కుక్కైయై.

30, * ఆత్మకైయాల్ శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్ణమ్ తేడవేణ్ణా;

విహీనస్తుయతిశ్చ శ్వపచాధమః" (౧) "విప్రాద్ధి ద్విషద్గుణయుతా దరవిన్ద
నాభపాదారవిన్ద విముఖాచ్ఛ్వాపచంపరివృత్తమ్" ఎన్న భగవద్విముఖురై
శ్వపచాధమరాక చ్చొల్లిన్ద్రోతే. అతుక్కుమలే శరణాగతైయై ప్పరిభ
విత్తుమ్ శరణాగతరానపాణ్ణవర్కళీఱుతి త్తిలే తీఱుకత్తై చ్చెయ్తుమ్ పోరు
కైయాల్ (౨) సద్వశ్చణ్ణాలతాంప్రజేత్" ఎన్నిట కర్తచణ్ణాలరితే కై కలన్దు
నిట్కిఱుతు. (నీశర్ నడువే) ఎన్నెయాల్-నీచస్పృష్టియా లివనుక్కుణ్ణాన
అశుద్ధియుమ్ నీచసకాశ త్తిలేయెన్ను మిడముమ్ శోర్ బుకిఱుతు, ఇత్తాల్-
ప్రపత్తిశ్రవణమ్ పణ్ణమోత్తు నీచమధ్యత్తిలాకా తెన్నుమ్ నియతియి
ల్లామై కాట్టప్పట్టతు.

30. * ఇత్తాల్ ఫలిత తైచ్చొల్లానిన్దుకొణ్ణ ఇవ్వర్ తైనిగమిక్కి-తార్,
(ఆత్మకైయా లెన్దుతుడణ్ణి). (ఆత్మకైయాల్) ఎన్దుతు-అనుష్ఠానదశైయిలుమ్
శ్రవణదశైయిలుమ్ అవర్కళిరువరు మిప్పడిశెయ్ కైయాల్ లెన్దు పడి.
(శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్ణమ్ తేడవేణ్ణా) ఎన్దుతు-ప్రపత్తియిల్ అన్వయిక్కుమళవిల్
అశుద్ధనాయిరుక్కు-మననుక్కు శుద్ధి సమ్పాదిక్కువేణ్ణా, శుద్ధనాయిరు
క్కు-మననుక్కు అశుద్ధిసమ్పాదిక్కు వేణ్ణా వెన్దుపడి. అశుద్ధి తేడవేణ్ణా వె
న్దుతు - కీర్తొచ్చొన్న వర్కళిరువరు మశుద్ధరాన దశైయిలే ప్రపత్తియిల
న్వయిత్త మైశొల్లుకైయాల్, అశుద్ధితానితుక్కు వేణ్ణమో వెన్దు శక్కి
యామైక్కాక. (ఇరున్దుపడియే యధికారియా మిత్తనై) ఎన్దుతు - ప్రప

ద్విషద్గుణమావతు - "శమోదమస్తపశ్శౌచం త్వాన్త్యర్జవవీరక్తతాః । జ్ఞాన
విజ్ఞానసన్తోషాస్సత్వాన్తిస్థే ద్విషద్గుణాః" పాణ్ణవర్కళిరువరు పూర్వోక్తదోషజ్ఞుణ్ణా
యినుమ్ శరణాగతరాకైయాల్ తద్విషయాపరాధికళీ నీశరావారెన్దుపడి. కర్తాగ్యపా
యజ్ఞశైయిమ్ నీశర్ నడువేకేట్టపోతిలుమ్, తచ్చృవణత్తిల్ ప్రకారనియమ బోధకా
స్త్రమిరుక్కైయాలుమ్, తాద్విశనియమాభావబోధక శాస్త్రమిల్లా మైయాలుమ్ అతు
అపద్విషయమెన్దు కల్పిక్కులామ్.

ఇరుస్తపడియేయధికారియామి త్తనై.

౩౧. * ఇవ్విడ త్రిలే వేల్ వెట్టి ప్పిల్వైక్కు-

ప్పిల్వై యరుళిచ్చెయ్ త వార్తై మై స్థరిప్పతు.

దనకాల తిలశుద్ధనాయాతల్ శుద్ధనాయాతల్ యాతారుపడి యిరున్నాన్, ఇరుస్తతోరుప్రకార త్రిలే ఇతుక్క-ధికారియామి త్తనై యెస్తపడి. ద్రాప దియుమ్ అర్జుననుమ్ ప్రప త్త్యనుష్ఠానతచ్చవణదత్తై కళిల్ తదభిమాన శుద్ధి సమ్పాదియాతవో పాతి అశుద్ధియుమ్ సమ్పాదిత్తుక్కొణ్డమైయిల్లై యితే, ఇరుస్తపడియే అధికారికళాన వి త్తనై యితే.

౩౧. * ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆత్తవచనత్తై స్థరిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (ఇవ్విడ త్రిలే ఎత్తుతుడన్ది). అతావతు-వేల్ వెట్టిప్పిల్వై, “పెరుమాళ్ కడలై శరణమ్ పుసుకిఱవిడ త్రిల్ ప్రాజ్ఞుభాదినియ మోపేతరాయ్ శరణమ్ పురురు కైయాలే, ఇతరోపాయభిలోపాతి ప్రప త్తిక్కుమ్ శిలనియమగ్గళ్ వేడియిరుక్కిఱతో?” ఎత్తునమ్మిల్వైయై క్కేట్టు, “పెరుమాళ్ పక్కల్ కణ్డ నియమమ్ ఇవ్వుపాయత్తుక్కుడన్వన్ది యూయిరుప్పతోత్తన్తు, ఉపాయపరిగ్రహమ్ వణ్ణినవరుడై యస్వభావత్తాలే వస్తతి త్తనై; పెరుమాళ్ తమక్కు(౧) “సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి” ఎత్తుపదేశిత్రాక్ శ్రీవిభీషణాహ్వానితే, అవన్తాక్ పెరు మాళ్లై శరణమ్ పుసుకిఱవిడ త్రిల్, కడలి లేయిరుముక్కుక్కిట్టువన్దా న్నెన్దిల్లై యే; ఇత్తాల్ శొల్లిన్ద్రాయున్ద నితు-పెరుమా లిత్తావకు వంశ్యరాయ్ ఆచారప్రధానరాయరు క్కైయాలే తమ్ముడైయనియమగ్గళ్ డే శరణమ్ పుక్కార్, ఇవక్ రాక్షసజాతీయనా కైయాలే నిన్దనిలైయిలే శరణమ్ పుక్కాక్, ఆకైయాలే యోగ్యనుక్కు అయోగ్యతై సమ్పాదిక్క వేడ్డా,

ఉడన్వన్ది - అపేక్షితమాక విధిప్రయుక్తమ్. స్వభావత్తాలే - ఆచారశీలతైయ కిఱస్వభావత్తాలే.

౩౨. * అధికారినియమమిన్దిక్కే యొభీందపడియెన్నెన్నిల్; ధర్మపుత్రాదికళుమ్, ద్రాపదియుమ్, కాకముమ్, కాళియనుమ్, శ్రీగజేంద్రాభ్యాసుమ్,

అయోగ్యసుక్కు యోగ్యతై సమ్పాదిక్కువేణ్ణా, నిష్టనిలైకళితే అధికారికళామి త్తనైయెన్నుమతు” ఎన్దరుళిచ్చయితవారై.

౩౨. * అన సరమధికారినియమాభావతై యుపపాదిప్పతాక తజ్జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై అనువదిక్కిఱార్, (అధికారినియమమిన్దిక్కే యొభీందపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు. అతుక్కు తరమరుళిచ్చయికిఱార్, (ధర్మపుత్రాదికళుమ్మెన్దుతుడగ్గి). అతావతు(౧) “ద్రాపద్యాసహితాస్స ర్వేనమశ్చ క్రుర్జనార్దనమ్,” ఎన్దు క్షత్రియరాన ధర్మపుత్రాదికళుమ్, (౨) “శబ్దచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుతః గోవిందపుణ్డరీకాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్దు స్త్రీయానద్రాపదియుమ్ ; (౩) “సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చ సమహర్షిభిః । బ్రీలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్య తమేవశరణఙ్గతః” ఎన్దు దేవరూపతై మత్తైత్తువన్దు మహాపరాధతై ప్పణ్ణినకాకముమ్ ; (౪) “సోఽహ నైదేవదేవేశ నార్చనాదాస్తుతౌనచ । సామర్థ్యవాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీదమే” ఎన్దు తిర్యగ్యోనిజనాయ్ ప్రతికూలనుమాన కాళియనుమ్ ; (౫) “పరమాపదమాపన్నో మనసాచి నయన్ధరిమ్ । సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః” ఎన్దు తిర్యగ్యోనిజనా

“నమశ్చక్రః” ఎన్దవిడత్తిల్ నమశ్శబ్దమ్ ప్రపత్తివాచకమాయ్ ; ప్రపత్తిపణ్ణినార్ కళైన్దపడి. “ద్రాపద్యాసహితాః” ఎన్దవిడత్తిల్ ద్రాపదిక్కుసాహిత్యమ్, అతావతు-అనుమన్ద్రత్వమ్ తోద్ బుకిఱతు ; ప్రధానకర్తృత్వమ్ తోద్ బుక్తాకాక “శబ్దచక్ర” ఇత్యాది ప్రమాణాన్దరోపాదానమ్. “సోహంతే” ఇత్యాదిన్దోకత్తిల్, “నార్చనాదా” ఇత్యాదియినాల్ ఆకిచ్చనయముమ్, “కృపామాత్రమనోవృత్తిః” ఎన్దు, రక్షణహేతుగుణవత్తాభ్యవసాయరూపమాన విశ్వాసముమ్, “ప్రసీద” ఎన్దు, అనిష్టవిన్దుత్తి ప్రార్థనైయుమ్ శొల్లుకైయాలే ప్రపత్తిశొల్లిద్ బు.

(౧) భార- (౨) భార-సభా-౬౬-౪౧. (౩) రా-సు-౩౨-౩౪.

(౪) వి-పు-౫-౭-౩౦. (౫) వి-ధ-౬౯-౪౭. (౬) రా-యు-౧౭-౧౩.

శ్రీవిభీషణాధ్యానుమ్, పెరుమాళుమ్, ఇళైయ పెరుమాళుమ్తండ
క్కమానవర్కళ్ శరణమ్ పుకురుకైయాలే అధికారినియమమిల్లై.

చాయ్లనుకూలనుమాయిరుక్కిఅశ్రీగజేన్ద్రాహ్వానుమ్;(౧)“సోఽహం
పరు పిత స్తేనదాపవచ్చావమానితః|త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చరాఘు
శరణజ్ఞతః” ఎన్ఱు రాక్షసజాతీయనాన శ్రీవిభీషణాధ్యానుమ్; (౨)
“బాహుంభుజగభోగాభ ముపధాయాఽసూదనః | అజ్ఞలింప్రాజ్ఞుః
కృత్వా ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః” ఎన్ఱు సర్వశరణ్యరాన పెరుమాళుమ్;
(౩) “సభాతుశ్చరణాగాఢంనిపీడ్యరఘునన్దనః|సీతామువాచాతియశా
రాఘవశ్చమహావ్రతమ్” ఎన్ఱు అక్కరైయరాయ్ తుడర్ న్దడిమైరైయ్య
వన్ద ఇళైయ పెరుమాళుమ్; (తుడక్కమానవర్కళ్) ఎన్ఱైయాలే (౪)

“సోఽహన్త్వాంశరణ మపారమప్రమేయం సమ్ప్రాప్తః పరమపదంయ
తోనకిచ్చేత్ | సంసారశ్రమపరితాపతప్తచేతా నిర్వాణే పరిణతథా
మ్నీనాభిలాషః” ఎన్ఱు ముచుకున్దనుమ్, (౫) “మూఢోఽయమల్పమతిర
ల్పవిచేష్టితోఽయం క్లిప్తం మనోఽస్యవిషయై ర్న మయిప్రసక్తి | ఇత్థం
కృపాంకురుమయిప్రణతేఽఖిలేశ త్వాంస్తోతుమమ్బుజభవోఽపిహిదేవ
నేశః” ఎన్ఱు క్షత్రబధ్ధపుమ్;(౬) “భగవన్తంపశ్నానా భగవన్రమ
వాపహ” ఎన్ఱు మాధవియుమ్; (౭) “తం పశ్నిభిన్నశిరోగ్రీవ మాస్యేభ్యః
స్ఫురితశోణితమ్ | విభోక్యశరణంజగ్దు స్తత్పత్నోఽయమధుసూదనమ్”
ఎన్ఱు కాళియపత్నికళుమ్; (౮) “ప్రణామప్రవణానాథ దైత్య సైన్య

“బాహుంభుజగ” ఇత్యాది స్తోత్రమ్, అజ్ఞలిశయనజ్ఞళ్ కాయకప్రపత్తి, అక్కరైయర్-సంసారపాగరత్తుమ్ అక్కరైయన పరమపదత్తిలశ్చ నిత్యమారి. “చరణానిపీడ్య” ఎన్ఱుకాయకముమ్, “ఉవాచ” ఎన్ఱు వాచికముమాన ప్రపత్తిశ్లోలిల్ ము.

(౧) రా-య-౧౭-౧౬. (౩) రా-అ-౩౧-౨. (౫) (౭) వి-పు-౫-౭-౪౭.

(౨) రా-య-౨౧-౧. (౪) (౬) (౮)

33. * ఫలనియమమిన్ద్రిక్నే యొభిన్దపడి యెన్నెన్నిల్; ధర్మ పుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ రాజ్యమ్, ద్రౌపదిక్కు ఫలమ్ వస్త్రమ్, కాక తుక్కుమ్ కాళియనుక్కుమ్ ఫలమ్ పాణమ్, శ్రీగజేన్ద్రాన్వనుక్కు ఫలమ్ కైజ్యర్యమ్, శ్రీవి భీషణాన్వనుక్కు ఫలమ్ రామప్రాప్తి, పెరుమాళుక్కు

పరాజితాః! శరణంత్యామనుప్రాప్తా స్సమస్తాదేవతాగణాః” ఎన్దు ఇన్ద్రాది దేవతైకళుమ్; (౧) “రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వాసరాణాం మహాచ మూః! శరణ్యం శరణయాతా రామందశరథా త్తజమ్” ఎన్దు శ్రీ వాస రసేనైయుమ్, ముతలానవర్క శెల్లారుమ్ శరణమ్ పుకురుకై యూలే ప్రప త్తిక్కు ఇన్నారధికారిక శెన్ద్రారునియతియిల్లె; రుచియుడై యూరెల్లారు మధికారిక శెన్ద్ర.

33. * అనస్తరమ్ ఫలనియమాభావ ప్రశ్నతై యనువదిక్కి తార్, (ఫలనియమమిన్ద్రిక్నే యొభిన్దపడి యెన్నెన్నిల్) ఎన్దు. అతు క్కు త్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్) ఎన్దు తుడగ్గి. ఇత్తాల్-కీర్తి అధికారి నియమాభావత్తుక్కుడలాక కాట్టప్పట్ట ధర్మపు త్రాదికళ తుడక్కమాన ప్రపత్తాక్కళానవర్కళ, రాజ్యార్థమాకవుమ్, వస్త్రార్థమాకవుమ్, ప్రాణార్థమాకవుమ్, కైజ్యర్యార్థమాకవుమ్, రా మప్రాప్త్యర్థమాకవుమ్, సముద్రతరణార్థమాకవుమ్, రామానువృత్త్య

మతిలానవర్క శెన్దిఱవిడత్తిల్ భృగుమూర్వాసాప్రభృతికళ వివక్షితర్.

ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ - అవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యమానఫలమ్. ఇవర్కళిత, విషయపూర్తియిల్లా మైయాల్ పెరుమాళుక్కు ప్రపత్తిఫలమ్ కిడైక్కొల్లె. ద్రౌపదిక్కు త్తిరునామసజ్జిర్తన ఫలమ్ వస్త్రమ్ - తిరునామ సజ్జిర్తనమాకిఱ కారణాన్తర రూప ప్రతిబద్ధకమిరుక్కైయాల్ ప్రపత్తిక్కు ఫలమ్ కిడైక్కొల్లె. విభీషణాన్వాన్ (౨) “భవద్గతం మే రాజ్యంచ” ఎన్దెయాలే అవరుక్కు ఉద్దేశ్యమరామప్రాప్తియే. (3) “రాజ్యం

ఫలమ్ సముద్రతరణమ్, ఇతి యపెరుమాళుక్కు ఫలమ్
రామానుజస్మితి.

3ర. * విషయనియమమానతు - గుణపూర్తియుశ్చవిడమే విషయమాక్షై; పూర్తియుశ్చతుమర్చానతారత్తిలే.

రథమాకవుమ్, ప్రపత్తిపణ్ణుకెయాలే ప్రపత్తిక్కు ఫలనియమమిలైయెన్ట
తాయీన్లు,

38. * ఆక, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలాది నియమాపేక్షైయిల్ల
యెన్ద ప్రపత్తిజ్జెయ్ ఉపపాదిత్తార్ కీడ్, “విషయనియమమేయశ్శతు”
ఎన్ద ప్రపత్తిజ్జెయ్ ఉపపాదిక్కిఱార్ మేల్, (విషయనియమమావతు) ఎన్దు
తుడట్ట. (గుణపూర్తియశ్శవిడమే విషయమాకై) ఎన్దుతు. పరత్వాది
కల్తెన్దిలుమ్ నైత్తుక్కిండ్లు సౌలభ్యాదిగుణపూర్తియశ్శవిడమే విషయ
మాకైయెన్దుపడి. అన్దుగుణపూర్తితానుశ్శ తేజ్జేయెన్దు, (పూర్తియశ్శ
తుమర్చావతారత్తిలే) ఎన్దిఱార్. (౧) “అర్చావతారవిషయమయా
పుద్దేశితస్తథా । ఉక్తాగుణానశక్యస్తే వత్తుంవర్షశఙ్కైరపి” ఎన్దు స్వత
స్సర్వజ్ఞానానతానే శొల్లప్పుక్కాలుమ్ శొల్లిత్తలైక్కట్ట పరితామ్పడి
యితే అర్చావతారగుణపూర్తి యిరుప్పతు.

3గి. * ఇగుణపూరియుళ్ళ అర్చావతారమే ప్రపత్తిక్కడైతే
విషయమెన్నువడై, ప్రపన్నజనకూటస్థుడైయ అనుష్ఠానతాలుమ్

‘‘ప్రార్థనామానశ్చ’’ ఎన్ను తీర్చవడిశొన్న శు-స్వాధీప్రాయత్నాలే యాతల్, మహారాజర్
కు-రాజనితియై యుపసాదిత్తైక్కాకనాతల్, ఉపపన్నమై.

భగవద్గురణవరణమాపమాన శ్రోత్రియే ప్రకృతమాక్రయాత్, ఇత్యుక్తమ్ ఎమ్మె
రుమా నేవిషయమ్. అవనితత్త్రిక్ గుణభగ్న్ పూర్తియ్యయమ్ అపూర్తియ్యయమ్ ప్రకా
రభేదజ్యుతిలే ఉపపాదిక్ నేణామెమ్మ తిరువుళ్ళమాయే అయళిన్మయళికాన్, (పరత్వాది
కల్పేదిఅమ్)ఇత్యాది. ప్రపశ్యదాహరణప్రకరణత్త్రిక్ సముద్రాజనీ విషయమానప్రపత్తియ్యె
యెడు తత్తు-పప తిసామ్యత్తాలే ఎమ్మతిరువుళ్ళమ్. ఉద్దేశతః - సత్తేపమాక.

౩౫. * ఆహ్వాన్ కళే పలవిడగ్గళిలుమ్ పప్రత్తిపణ్ణిల్లు మర్చా
వతారత్తిలే.

ప్రకాశిప్పిక్కితార్ మేల్, (ఆహ్వాన్ కళే) ఎన్ఱుఱుడగ్గి. * మయర్ నటమతి న
లమరుళ పెఱ్ఱుకై యాలేపరత్వాదికలై యెల్లామ్ కరతలామలకమాకక్క
ణ్ణిరుక్కి. అవర్ కళితే ఆహ్వాన్ కళే, ఇప్పడియిరుక్కి. అవర్ కళే, ప్రాచ్యత్వ
రాతిశయత్తాలే పలకాలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణికిటవళవిల్, పలవిడగ్గళిలు మ
ర్చావతారత్తిలేయితే ప్రపత్తిపణ్ణిల్లు, స్థలాన్తరత్తిల్ క్వాచిత్కు
మిత్తనైయితే. ఎజ్జనేయన్నిల్; ఆహ్వాన్ కళుక్కెల్లామ్ తలైవరాన
నమ్మాహ్వాన్, (౧) “అతెనక్కు నిన్బాతమేశరణాక త్తన్దొఱ్ఱిన్దాయ్” (౨)
“కళుల్ కళనైయే శరణాకక్కొణ్ణ” (౩) “నమ్మెరుమానడిమేల్ కేమ
న్దొళే తెన్దురుకూర్ చ్చుడకోపణ్” (౪) “ఉన్నడిక్కిళుమర్ న్దుపుకున్దేన్”;
ఎన్ఱిప్పడి పలవిడగ్గళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిల్లు అర్చావతారత్తిలేయితే
(౫) పిఱన్దవాలు ఒన్ఱిలుమితే అవతారత్తిలే శరణమ్ పుక్కతు. తిరుమ
ళైయాహ్వారుమ్, (౬) “నన్దున్ తిరువడియన్దేన్ నైమిశారణియన్తుళె
న్దాయ్” (౭) “విరై యార్ తిరువేగ్గడవా నాయ్ వన్దదేన్దే” (౮)
“కావళమ్బాడిమేయక్కణ్ణనేకలై కణియే” (౯) “అఱ్ఱిపణ్ణినిన్దొయిన్దై
యన్దే నణిపొళిల్ తిరువరగ్గత్తమ్మానే” ఎన్ఱిప్పడి అర్చావతారత్తిలే
యితే పలవిడగ్గళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిల్లు; మద్రైయాహ్వాన్ కళుక్కుమి
ప్పడి తత్తత్ప్రబద్ధగళిలే కణ్ణుకోళే వతు. “ప్రపత్తిపణ్ణిల్లుమ్” ఎన్ఱిట ఇన్ద

(సామ్యత్వరాతిశయత్తాలే) ఇత్యాది—విశ్వాసమాన్ద్యాద్యాశ్రయ దోషత్తాల్
పునః ప్రపత్తినిస్థింప; విషయస్వభావకృతత్వరాతిశయ ప్రయుక్తమాకీల్ పునః ప్రపత్తి
నిస్థింపన్దైవడి. (పిఱన్దవాలు ఒన్ఱిలుమ్) ఇన్దొమ్ (౧౦) “నాకన్దైమిన్దైవమ్మిరాన్
శరణేశరణ్ నమక్కెన్దొ నాడొలుమేకగ్గిన్దైయనాయ్”, ఎన్దవితు వివక్షితమ్.

(౧) తిరువాయ్-౫-౭-౧౦. (౪) తిరువాయ్-౬-౧౦-౧౦. (౭) తి-మొ-౧-౯-౧.

(౨) తిరువాయ్-౫-౮-౧౦. (౫) తిరువాయ్-౫-౧౦. (౮) తి-మొ-౪-౬-౧.

(౩) తిరువాయ్-౫-౯-౧౦. (౬) తి-మొ-౧-౬-౧ (౯) తి-మొ-౫-౮-౧౦.

(౧౦) తిరువాయ్-౫-౧౦-౧౦.

౩౬. ౧ * “పూర్ణమ్” ఎన్నెయాలే

చశబ్దతాలే, “పూర్తియుభృతుమ్” ఎన్ఱు కీర్తించున్నతై సముచ్చయి క్కీఱు.

౩౬. * ఇప్పడి ఇవ్వార్వార్ కళ్ ప్రపత్తిపణ్ణుమిడగ్గళిల్ పర త్వాదికల్లెల్లామిరుక్కు అర్చనతారత్తిలే పణ్ణుకెక్కడి-ఇతిఁ గుణపూర్తియితే, అన్దగుణపూర్తితనై సప్రమాణమాక వరుళిచ్చెయ్కీఱార్ మేల్, (పూర్ణమ్ ఎన్ఱుతుడగ్గి)-(పూర్ణమెన్నెయాలే) ఎన్ఱుతు-(౧) “పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే | సర్వంపూర్ణంసహామ్” ఎన్ఱు

(పూర్ణస్య) ఇత్యాది - “తదేషాభ్యుక్తా, తదేవభూతం తగుపాసితవ్యమ్, సత్యం తద్ద్యయమ్, పూర్వవాక్యమ్-శ్రీమన్నారాయణచరణాశరణంప్రపద్యే, ఇదంపూర్ణమదఃపూర్ణం పూర్ణాత్ పూర్ణముద్రిచ్యతే, పూర్ణస్యపూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే, సర్వం పూర్ణంసహామ్, ఉత్తరవాక్యమ్- శ్రీమతేనారాయణాయనమః, వేదేయంబ్రహ్మవిదః, వేదేనానేన వేదితవ్యమ్, యవంవేద ఇత్యుపనిషత్” ఎన్ఱు కఠవల్లీభిర్దమ్. ఇతిల్ - “ఇదంపూర్ణమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి “సహామ్” ఎన్నుమళవాసవాక్యమ్ ద్వయమభ్యుగతమాశ్రయాలే ద్వయోక్తౌపాయోపేయత్వాపేక్షిత సాలభ్యాదిగుణపూర్తియై చ్చొల్లుకీఱు; అతిల్ (౨) “ఉక్తాగుణానశక్యస్తే” ఎన్ఱిఱపడియే పూర్ణశబ్దాసంకీర్తనసిద్ధియాలమ్, (౩) “పఞ్చప్రకాశామ్” ఎన్ఱిఱసంఖ్యాప్రత్యభిజ్ఞేయాలమ్, (౩) “పూర్వస్తాదపిపూర్వస్తాత్” ఎన్ఱు ఉత్తరగోతరాధిక్య ప్రతిపాదనత్తాలమ్ లింగసన్నిధికళాలే ఇన్ద్రప్రతి అర్చనతార విశ్రాంతై.

ఇతిల్, “యదేవేవతదముత్ర” ఎన్ఱిఱవిడత్తిత్వోపేతే ఇదమదశ్శబ్దజ్ఞో అన్తర్యామి పరమాపజ్ఞతై చ్చొల్లుకీఱు. ఇదమ్ - ఇన్ద్ర అన్తర్యామిరూపమానతు, పూర్ణమ్-కల్యాణగుణజ్ఞకాలే పుష్కలమ్ ; అదః - నిత్యవిభూతియాకీఱ లోకాన్తరస్థమాన పరరూపమానతు, పూర్ణమ్ - గుణజ్ఞకాలే పుష్కలమ్ ; పూర్ణాత్ - సాధ్యణ్య పూర్ణమాన పరమాపత్తిలేనిన్ఱుమ్ అభివ్యక్తమాన, పూర్ణమ్, పూర్వరూపమానతు, ఉద్రిచ్యతే-ఇరజ్జిరణ్ణు గుణజ్ఞకాలే బహువిధత్వతై యడైకీఱు ; పూర్ణస్య - ఆనన్తావతార కన్దమాన

ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్పున్నులజ్ఞల్.

32. * ప్రపత్తిక్కపేషీతజ్ఞళాన సౌలభ్యాదికల్ ఇరుట్టత్తైయల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పత్తిళ్లే.

శ్రుతిశొల్లుకైయాలేయెన్టపడి. (ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్పున్నులజ్ఞల్) ఎన్టతు-
ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదకజ్ఞళాన గుణజ్ఞలోడు ఆశ్రిత కార్యాపాదకజ్ఞ
ళాన గుణజ్ఞలోడు వాళియట, సకలకల్యాణ గుణజ్ఞభు మివ్విషయత్తిలే
సమ్మూర్ణమెన్టపడి.

32. * ఆనాల్ (౧) “వాసుదేవోఽసిపూర్ణః” ఎన్లెటవరత్వత్తి
త్కాట్టిల్ ఇక్కున్దైక్కేన్దైమ్మెన్ను అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రపత్తి
క్కు) ఎన్టతుడక్కి. (ప్రపత్తిక్కపేషీతజ్ఞళాన) ఎన్టతు - ఉపాయమాక
ప్పన్దుమిడత్తిల్ వేణుమవైయానవెన్టపడి. సౌలభ్యాదికళావన - కణ్ణు
పన్దుకైక్కుఱుప్పాన సౌలభ్యముమ్, మే న్నైకణ్ణకలామైక్కుఱుప్పాన
సౌశీల్యముమ్, కార్యమ్ శెయ్యుమెన్ట విశ్వసిక్కైక్కుఱుప్పాన స్వామి
త్వముమ్, కున్దుగ్గుణ్ణు వెరువామైక్కుఱుప్పాన వాత్సల్యముమ్. (౧)
“నికరిల్ పుకళాయ్” ఇత్యాదియాలే ఇన్నులుగుణత్తైయుమిఱే ఆహ్వా

క్షీరాబ్ధిశాయిగూకిఱ పూహవిశేష ప్రాదుర్భూతమాకైయాలే పూహోత్తకపూర్ణ సం
బద్ధియన్, పూర్ణమ్ - కల్యాణగుణపూర్ణ విభవరూపత్తై, ఆదాయ - స్వపేతుత్వేన స్వీక
రిత్తుక్కుణ్ణు, పూర్ణమేవ-కల్యాణగుణపూర్ణమాన ఆర్చావతారమే, అవశిష్యతే-నిత్యా
శ్రయణీయతయా నిత్యసన్నిహితమాయమ్ సౌలభ్యాదిపూర్తి విశ్రాంతి భూమియా
యుమ్ పరత్వాదికళిల్ చరమమాయు మిరుక్కిఱతు. ఓమ్ - రక్షకత్వ ప్రాప్యత్వవిశిష్ట
మాన ఆర్చావతారత్తిలే, సర్వమ్ - ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాయమ్ ఆశ్రితకార్యా
పాదకమాయుమళ్ళ వెల్లాగుణజాతముమ్, సహపూర్ణమ్-మిళితమాయ్క్కుణ్ణు పుష్క
లమాయిరుక్కుమ్. ఇత్తాల్, పరపూహాదికళిలుణ్ణాన కాలసన్నికర్షముమ్, అన్తర్యామి
త్వత్తిలుణ్ణాన దేశకాల సన్నికర్షముమాన సౌలభ్యమ్ముతలాన ఆశ్రయణోపయుక్త
గుణజ్ఞభుమ్, జ్ఞానశక్త్యాది కారోపయయుక్త గుణజ్ఞభుమానవైయాయ్, పూర్వపతిత
పూర్వవాక్యస్థ నారాయణ పదోక్తజ్ఞభుమాన వెల్లాగుణజ్ఞభుమ్ అర్చావతారత్తిలేపుష్క
లజ్జశేష్టతాయ్గ్గు.

౩౨. * పూర్తియైయుమ్ స్వాతన్త్ర్యజ్ఞైయుమ్ కులైత్తుక్కొణ్ణు

రరుళిచ్చెయ్తతు. (ఇరుట్టతైయిల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిళ్లే) ఎత్త తు-పరత్వత్తిల్ ఇగుణజ్జల్లెముణ్ణాయుక్కుచ్చెయ్తే పరమసామ్యాప న్నర్క్కు ముకమ్కొడుత్తిరుక్కి-అవిడమాకై యాలే, పకల్ విళక్కుప్పో లే ప్రకాశమల్లీరుక్కుమ్; అర్చావతారమాన విడత్తిల్ తణ్మైక్కెల్లెనిలమాన సంసారికళుక్కు ముకమ్ కొడుత్తుక్కొణ్ణుదుక్కెయాలే, అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బాలే అత్యుజ్జ్వలమాయ్ తోల్మైప్పవడి. విష యముళ్ళ విడత్తేయితే గుణజ్జల్ ప్రకాశిప్పతు, అట్టుళ్ళారుమ్ శీలాదిగుణానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కు వరువతిళ్లేయితే; సాలభ్యమ్ మున్నాక వరుళిచ్చెయ్తతు-కణ్ణువల్మైక్కుటప్పాన సాలభ్యమే ప్రపత్తిక్కు ప్రధానాపేక్షితమెన్దు తోల్మైక్కుకైక్కాక.

౩౩. * “ఇగుణజ్జల్ ప్రకాశిప్పతిళ్లే” ఎత్తజ్ఞైయుపపాదిక్కి-తార్ (పూర్తియైయుమ్)ఎత్తుతుడణ్ణి. పూర్తియావతు - అవాత్తసమ సకామ త్వమ్, అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-ఇవనిటతుకొణ్ణు తృప్తనాక వేణుమ్బుడి సాపేక్షనాయుక్కు. స్వాతన్త్ర్య మావతు-స్వాధీనస్వరూపాదిమత్త్వమ్; అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-అగ్రితాధీనస్వరూపస్థిత్యాదికత్తైయుడైయనాకై. (౧) “తదిచ్చయామహతేజాభుజ్జైన్దై భక్తవత్సలః । స్నానంసానంతథాయాత్రాఁకురుతేవైజగత్పతిః । స్వతన్త్రీస్సజగన్నాథో ౨ శ్వస్వతన్త్రో యథాతథా । నరవృక్షీర్నగధాతా శ్వశక్త ఇవచ్ఛేతే” ఎన్నక్కడవతిళ్లే. (౨) “అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మ సిథిః” ఎత్తురుళిచ్చెయ్తారిణే భట్టర్. తన్నిచ్చెయ్మొళియ ఇవల్మై

సాలభ్యమ్ - కణ్ణుక్కుత్తోల్మైక్కు. శీలమావతు - పెరియన్ శిఠియవనోడు ఇడై యిచ్చిచ్చేర్నిరుక్కై. సాశీల్యమావతు - అప్పడి శేర్నిరుక్కుమ్బాతు తన్నైప్పెరియనా కనినైయాతిరుక్కై. (ప్రధానాపేక్షితమెన్దు) చేతనన్ సర్వేశ్వరనై యాశ్రయమ్బాతు సాలభ్యముమ్, సర్వేశ్వరన్ చేతననై యన్తీకరిమ్బాతు వాత్సల్యముమ్ ప్రధానజ్ఞైత్తు తిరువుళ్ళమ్.

తన్నెయనాదరిక్కి-అవర్కళై త్తానాదరిత్తునిట్కి-అవిడమ్.

కు-లై-కై-కు-హేతువిల్లామైయా లే(కులైత్తుక్కొణ్ణు) ఎన్ఱికార్. (తన్నెయనాదరిక్కి-అవర్కళై త్తానాదరిత్తునిట్కి-అవిడమ్) ఎన్ఱతు-తాని ప్పడిసులభనాయవన్దనిన్ట్రాల్, అరియవ నెళియవనాయనిఱ్ఱు-ప్పెల్-ఱ్ఱో మెన్ఱు విరుమ్పి మేల్ విఱ్ఱుకై యన్ఱిక్కే, అన్వెళిమెతానే హేతువాక ఉపేక్షిక్కి-అ సంసారికళై త్తా విడమాట్టాతవళవన్ఱిక్కే, అవర్కళై యెఱ్ఱియచ్చెల్లామైతోల్-ఱ్ఱుమ్పడినిట్కి-అఫలమ్అర్చావతారమ్మెన్ఱై. పూర్తియైయుమ్స్వాత స్త్రీయైయుమ్కులైత్తుక్కొణ్ణు నిట్కై-యా లే-సాలభ్యసాశీల్యజ్ఞభుమ్, తన్నెయనాదరిక్కి-అవర్కళై త్తానాదరిత్తునిట్కై-యా లే-సామిత్యవాత్సల్యజ్ఞభు మిడైతోల్-ఱ్ఱానిన్ఱతిత్.

అన్ఱిక్కే, (పూర్తియైయుమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి ఇవ్వాక్యమెల్లావల్-ఱ్ఱా లుమ్ గుణచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రధానమాన సాలభ్యత్తైయే ఓడవై త్తా రాకవుమామ్; అప్పోతు, ఇన్ఱియత్తినుడైయ సాలభ్యాతిశయత్తై దర్శి ప్పికి-ఱ్ఱారెన్ఱు వాక్యసగ్గతియొకకొడవతు. కణ్ణుకు విషయమామ్పడి నిత్యసన్నిధి వణ్ణుకిఱవళవన్ఱిక్కే, సర్వప్రకారపరిపూర్ణనాయ నిరఙ్గు శస్వత స్త్రీనాయురుక్కి-అ తన్నె, సాపేక్షనుమ్ పరతస్త్రీనుమాక్కి కొణ్ణు, తన్నెయనాదరిక్కి-అ సంసారికళై త్తానాదరిత్తునిట్కై-కు మేఱ్ఱుట్రసాలభ్యమిలైయిత్. (౧) “ఏవంపఞ్చప్రకారోఽహ మా

త్తనాంపతతామధః । పూర్వస్తాదపి పూర్వస్తాజ్ఞాయాంత్వైవోత్త రోత్తరః । సాలభ్యతోజగత్స్వామీ సులభోఽహ్యుత్తరోత్తరః” ఎన్ఱు పరత్వాదికళైన్ఱిలుమ్ సాలభ్యముణ్డాయురుకు-చ్చెయ్తే, పూర్వ పూర్వజైక్కొట్టిల్ ఉత్తరోత్తరత్తుక్కు సాలభ్యమతిశయిత్తిరుకు-మెన్ఱు

సాలభ్యతః సులభః - పూర్వపూర్వ సాలభ్యత్తైక్కొట్టిలుమ్ అధిక సాలభ్యత్తై యుడైయవన్.

౩౯. * భూగతజలమ్యాలే అస్తర్యామిత్వమ్ ;

ఆవరణజలమ్యాలే పరత్వమ్; పాఞ్కడల్పోలే వ్యూహమ్ ;

తానేయరులిచ్చయ్యేయై యాలేసాలభ్యత్తుక్కెల్లెనిలమ్ అర్చావతారమితే.

౩౯. * పరత్వాదికలిసత్తైయ దార్లభ్యత్తైయమ్ అర్చావతార సాలభ్యత్తైయమ్ దృష్టాస్తముఖేనదర్శిప్పిక్కెత్తాల్ మేల్, (భూగతజలమ్) ఎన్దుతుడన్ది. తృషార్తనుక్కు దేశాన్దరత్తిల్ పోకవేణ్ణాతపడి నిట్కి అవిడన్దన్నిలే యుక్తాయరుక్కచ్చయ్యేతేయుమ్, కొట్టమ్ కున్దాలియు బొండ్లు కల్లినాలల్లతు కుడిక్కెక్కిడై యాతభూగతజలమ్యాలే యాయిల్లు, కణ్ణుపల్లె వేణుమెన్ద్రాళై స్పట్టవనుక్కు హృదయత్తిలే యరుక్కచ్చయ్యేతేయుమ్, (౧) “కట్ కిలీ” ఎన్గిటపడియే కణ్ణుక్కువిషయమన్ది క్కే, అష్టాశ్చయోగరూపయత్నత్తాలే కాణవేణ్ణుమ్బడియాస అస్తర్యా మిత్వమ్. అవనుక్కు, అణ్ణత్తుక్కుప్పఱమ్మే పెరుకిక్కిడక్కిఱ ఆవరణ జలమ్యాలేయాయిల్లు, ఇవనుక్కుమ్, (౨) “అప్పాల్ ముతలాయ్ నిన్దవళప్పరియవారముతు” ఎన్గిటపడియే లీలావిభూతిక్కప్పాట్టప్పిరు క్కిఱ పరత్వమ్, అప్పడి అతివిప్రకృష్టమన్దియే అణ్ణాన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చయ్యేతేయుమ్, అవనుక్కు దుష్పాపమాన పాఞ్కడల్ పోలేయాయిల్లు, ఇవనుక్కుమ్, (౩) “పాలాత్తిసికిడక్కుమ్ ప్పణ్డై యామ్ కేట్టేయుమ్” ఎన్గిటపడియే కేట్టిరుక్కుమిత్తనైయల్లతు శెన్దు కాణవరితామ్బడియిరుక్కిఱ వ్యూహమ్. ప్రత్యాసన్నమాయమ్ తా త్కాలికర్ కుఱుడపజీవ్యమాయ్ పాశ్చాత్యనాసవనుక్కు దుర్లభమాన పెరుక్కాటుపోలేయాయిల్లు, (౪) “మన్దీత్తుల్ వాయ్” ఎన్గిటపడియే

అవనుక్కు - తృషార్తనుక్కు. తాత్కాలికర్ కుఱు - ప్రవాహకాలత్రివిశ్వవర్ కకుక్కు. డపజీవ్యమాయ్ - డపయోగయోగ్యమాయ్.

(౧) తిరువాయ్-౨-౨-౩.

(౩) పె.తి.అ-౩౪.

(౨) తి.నె-౧౪.

(౪) తిరువాయ్-౬-౯౫.

పెరుక్కాఱుపోలే విభవజ్ఞః ;

అతిలేతేజ్ఞన మడుక్కళ్ పోలే అర్చావతారమ్.

౪౦. * ఇతుతా శాస్త్రజ్ఞశాల్ తిరు త్తవణ్ణా తే

భూమియిలేయవతరిత్తు సజ్జరిత్తుమ్, తత్కాలవ ర్తికభక్తకాశ్రయ
ణీయమాయ్ పిత్తకల త్రిలుశేనానవివనుక్కుక్కిట్టాతపడియానవిభవమ్
మున్నుశొన్నవై పోలవ్విత్తే అవనుక్కు విడాయ్ కడప్పరుకలామ్బడి
పెరుక్కాఱ్ శీలే తేజ్ఞనమడుక్కళ్ పోలే యాయిల్లు, ఇవనుక్కుమ్
దేశకాలకరణ విప్రకృష్టమవ్విత్తే కోయిల్ కళిలుమ్ గృహజ్ఞళిలుమ్
ఎడ్లుమొక్క ఎల్లార్ కుమ్ కణ్ణుక్కిలక్కామ్బడినిటిగఱ(౧) * పిన్నా
నార్ వణ్ణుమ్ శోతియాన అర్చావతారమ్, (౨) “భామని కేతనేష్వ
పికుటీకుష్టేషు” ఎన్ఱిపడియే పలవిడజ్ఞళిలుమ్ సన్నిధిపణ్ణి నిఱుగమ్బడి
యై ని నై త్తి తే (మడుక్కళ్ పోలే) ఎన్ఱు బహువచనత్తాలే యరుళిచ్చె
యేతతు. అవతారగుణజ్ఞళెల్లా మర్చావతారస్థలజ్ఞళిలే పరిపూర్ణమా
యిరుక్కైయాలుమ్, అవతార విగ్రహజ్ఞళై అర్చారూపేణ పలవిడజ్ఞళి
లుమ్ పరిగ్రహిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కైయాలుమ్, (అతిలేతేజ్ఞనమడుక్కళ్
పోలే) ఎన్ఱిటతు.

౪౦. * ఇప్పడి ఆశ్రయణరుచి పిఠ్దార్ కు ఆశ్రయణీయత్వే
సులభమాయిరుక్కు మళవేయన్ఱు, రుచిజనకత్వాదికభ మివ్వర్చాన
తారత్తుక్కుణ్ణెన్ఱుఇతివై భవత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఇతుతాన్)
ఎన్ఱుతుడజ్ఞి. ప్రకృతమాన సౌలభ్యాది గుణయోగత్తై యుట్కొణ్ణు
“ఇతుతాన్” ఎన్ఱు పరామర్శిక్కిఱార్, శాస్త్రజ్ఞశాల్ తిరు త్తవణ్ణా
మైయావతు - హితానుశాసనమ్ పణ్ణుకిఱ శ్రుతిస్మృత్యాది శాస్త్రజ్ఞశా
ననై, అరుచిపిఠక్కుమ్బడి ఇతర విషయజ్ఞళినుడైయ దోషాధిక్యత్తై
యుమ్, రుచిపిఠక్కుమ్బడి భగవద్విషయ త్తినుడైయ గుణాధిక్యత్తైయు
ముపదేశితాలుమ్, అవత్తాలే ఇతరవిషయజ్ఞళై విట్టు ఇవిష్వయత్తై

కిట్టాత-దుల్లభమాన.

విషయా నరగళిలేమణి విముఖరాయ్ పోరుమ్ చేతనర్ కుమ్మై ముఖ్యత్తైమాన్ శ్రీ రుచియై విళైక్కక్కడవతాయ్, రుచిపిటన్దాల్ ఉపాయమాయ్,

ప్పల్ ముమ్మడిపణ్ణపో కామై. దుర్వాసనాబలమ్ ఉపదేశ శైనిరర్థకమాక్కి విషమితే; (౧) “జన్తా నరసహస్రేషు యాబుద్ధిర్భావితాన్యణామ్ | తామేవలభతేజన్తు రుపదేశో నిరర్థకః” ఎన్నక్కడవతితే. విషయా నరగళిలే మణివిముఖరాయ్ పోరుక్కెయావతు- (౨) “శిలమ్మడియురు విల్ కరు నెడుజ్జణ్ణార్ తిల త్రనాయలత్తైయేమలన్దు పులన్ పడిన్దుణ్ణమ్ పోకమే పెరుక్కి” ఎన్దుమ్, (౩) “శురికుళిన్ మడన్దైయర్ తిలత్తుక్కాత లేమికుత్తు క్కణ్ణవా తిరిన్” ఎన్దుమ్, (౪) “మాతగార్ కయల్కాణన్దుమ్ వలై యుళే పట్టయన్దు వేనై” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిలపడియే ఇతరవిషయజ్గళిలే అత్యభినివిష్టరాయ్, (౫) “*యాతానుమ్ పల్ శ్రీ సీజుమ్ విరతశైయేటిట్టుక్కొణ్ణు, భగవద్విషయ త్రిల్ ముకమ్ వైక్క విళైయాతే వర్తిక్కై. ఇప్పడిపోరుమ్ చేతనర్ కుమ్మై ముఖ్యత్తైమాన్ శ్రీ రుచియై విళైక్కైయావతు - (౬) “పోతరేయెన్దు శొల్లి పున్దియిఱ్వుకున్దు తన్బాలా తరమ్ పెరుకన్దై త్తవత్తక” ఎన్దిలపడియే స్వసాన్దర్యాదికళాలే చిత్తా పహారమ్ పణ్ణి, తన్నైక్కాణవేళ్ళో మెట్టిరుక్కు మిరుప్పైక్కులెత్తు, కణ్ణణమాటవైక్క మాట్టాతపడి పణ్ణుకై. రుచిపిటన్దాలుపాయమా కైయావతు-ఇప్పడి తక్ వైలక్షణ్యదర్శనత్తాలే “తన్నై నిత్యానుభవమ్

దుర్వాసనా - శాస్త్రజన్యజ్ఞాన విపరీతజ్ఞాన జనక సంస్కారమ్. అతిసుద్దేయ బలమావతు - శాస్త్రార్థానుసానత్వము ప్రతిబద్ధకమాకై. ఉపదేశః - శాస్త్రమ్ - నిరర్థకః-అనుసానరూప ప్రయోజనశూన్యమ్. చతుర్భుజత్వాది సంస్థానవిశేష భగవదత్యంతాభిమతత్వాది సారాప్యమ్ పరవిగ్రహత్తుక్కు మర్పావిగ్రహత్తుక్కు ముజ్జాకైయాలే అత్తై త్తిరుపుళ్ళమ్ పల్ శ్రీ యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్నై నిత్యానుభవమత్యాది).

ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణినాల్ భోగ్యముమాయరుక్కుమ్.

పణ్ణిప్పెటవేణుమ్” ఎన్నుమరుచిపిటన్ద వనన్తరమ్, (౧) “ఆతెనక్కునిన్నా తమేశరణాక తన్దొట్టెదాయ్” ఎన్నిటపడియే సంసారనివృత్తి పూర్వితై యాన స్వప్రాప్తిక్కు త్తానే సాధనమాకై. ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణి నాల్ భోగ్యముమాయరుక్కుయావతు- తన్నై ఉపాయమాక పరి గ్రహితాల్ ఉపేయసిద్ధిక్కురుదేశవిశేష త్తిలే పోమళపుమ్పార్ త్తిరుక్కు వేణాతే, (౨) “అణియరణ్ణనెన్నముతనై క్కుణ్ణకణ్ణళ్ మల్లొన్ఱివై కాణావే” ఎన్దుమ్, (౩) “ఎనక్కు త్తేనే పాలే కన్నలే యముతే తిరు మాలిరుణ్ణోలైక్కునే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకటపడియే నిరతిశయభోగ్యమా యరుక్కుయాలే, తానే ఉపేయముమాయరుక్కు.

ఆక, ప్రపత్తిక్కు గుణపూర్తియశ్శవిడమే విషయమాక వేణు మెన్దుమ్, అతుతానుశ్శతు అర్చావతార త్తిలే యెన్దుమ్, అత్తైప్పల్, అ ఆహ్వాంకశెల్లారుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిల్ మివివిషయత్తిలే యెన్దుమ్, ఇవివి షయత్తిలే యెల్లాగుణజ్ఞుమ్ పుష్కలమెన్దుమ్, విశేషిత్తు ప్రపత్తిక్కు పేక్షితగుణజ్ఞో విశదమాక ప్రకాశిప్పత్తిగ్గెయెన్దుమ్, ఇతుతా తన్ను డైయ నైరపేక్ష్యాదిక శ్చైయధ్యయమాటి, తన్నై యనాదరిప్పారె యా దరిత్తుక్కుణ్ణు నిజ్జిజ్ఞాసలమెన్దుమ్, పరత్వాదికళోరారు ప్రకారత్తాలే దుర్లభమ్ ఇతుస్వప్రకార సులభమెన్దుమ్, ఇవ్వళవే యన్దు, ఇవివిష యమ్ రుచిజనకముమాయ్ ఉపాయోపేయముమా యరుక్కుమెన్దుమ్ శొల్లప్పట్టు.

(సంసారనివృత్తి) ఇత్యాది- రుచిజనక సాక్షాత్కారమ్ సుఖరూపమాకైయాలే ఫలమ్ ప్రాప్తమానాబుమ్, సంసారనివృత్తి పూర్వకభగవత్పాప్తియే పరమప్రాప్యమాకైయా ల్ అతుక్కు అర్చావిగ్రహమే సాధనమాకటతెన్దు కరున్దు. భగవద్వివ్యాత్త స్వరూపమే ఉపాయమానాబుమ్ కేవలమత్యయనుసద్ధిక్కు శక్యమల్లా మైయాలే విగ్రహ విశిష్ట స్వరూ పమే ఆశ్రయణీయమాకైయాలే విగ్రహాత్తుక్కు సాధనత్వముణ్డెన్న మభిప్రాయత్తాలే యురళిచ్చెయికితార్ (తానే సాధనమాకై) ఎన్దు.

రగ. * ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికళ్ మూవర్.

౪౨. * అజ్ఞుడు, జ్ఞానాధికరుడు,

ఇతాల్, ఉపాయోపేయజగతిరజ్జుమతానేయాయ్, స్వేతరవిషయ
విరక్తిపూర్వకమాక స్వవిషయరుచియై జనిష్ఠికుమతాయ్, సర్వగుల
భమాయ్, తన్ పడికట్టై అభియమాటికొమ్మ తన్నై అనాదరిప్పాగైయు
మాదరికుమతాయ్, ప్రపత్త్యి పేక్షిత గుణోజ్జ్వలమాయ్, సమస్త
గుణ సమూర్ణమాయ్, ప్రపన్నజనకూటస్థకు ఉపాయవరణవిష
యమాయరుద్దళ్య అర్చావతారమే ప్రపత్తికు నియతవిషయమేపిస్త
తాయ్.

(౧) “ప్రపత్తిక్కు దేశనియమముమ్” ఎన్నతుడగ్గి, ఇవ్వళ
 వుమ్ ఉపాయ వరణాత్తికై యాన ప్రపత్తియినుడైయ దేశకాలాది
 నియమాభావముమ్ విషయనియమముమ్ దర్శిప్పిక్కు ప్పట్టెను.

రగ * ఇప్పటి విషయ విశేషమై దర్శిప్పిత్తవన సరమ్, “భగవచ్చాస్త్రాదిసిద్ధమానఅధికారివిశేషజ్ఞతైయుమ్ ప్రకాశిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పహ్ ని, అధికారివిశేషమైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికళ్ మూవర్) ఎన్ఱు. అతావతు - సాలభ్యాదిగుణ పూర్తియాలే ప్రపత్తిక్కు నియతవిషయమాన ఇవ్వర్చానతారత్తిలే ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికళ్ ప్రపదనహేతు భేదత్తాలే మూన్ఱువక్తై ప్పటిరుప్పర్కళెన్ఱై.

౪౨.* అవకళారెన్నమాకాజ్ఞయిలే యరుభిచ్చెయ్కితార్,

(అజ్ఞరుమ్) ఎస్తుతుడగ్గి. అజ్ఞరాకితార్ - భగవల్లాభతుక్కుఱుప్పాక
సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకైక్కోడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్కళి. అజ్ఞానమ్
అశక్తిక్కుఱు ముపలక్షణమ్, (౨) 'ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగతుక్కుఱు మజ్ఞా

క్రిస్ట్ అధికారి నియమమిల్లె యొక్క కోడు విలోధియ్యామైక్కాక (ప్రపదనహేతు
భేదస్తాల్) ఎన్నరభిచ్చయేకితార్,

భక్తిపరవశరుమ్.

౪౩. * అజ్ఞానత్రాలే ప్రపన్నర్ అస్తదాదికల్,
జ్ఞానాధిక్యత్రాలే ప్రపన్నర్ పూర్వాచార్యకల్,

నాశక్తికళన్తు" ఎన్తు మేలే ఇవర్ తామే యరుళిచ్చెయ్కితార్తే. జ్ఞానాధికరాకితార్-జ్ఞానశక్తికళన్తాయరుకు-చ్చెయ్తేయుమ్, భగవదత్యస్తపరతన్త్రమానస్వరూపయాథాత్మ్యదర్శనత్రాలే, "ఉపాయాన్తరజ్ఞల్ స్వరూపవిరుద్ధమ్" ఎన్తు పరిత్యజ్జైక్కిడాన జ్ఞానపూర్తియెయ్యైయవర్ కల్. భక్తిపరవశరాకితార్-ఒన్తెయుమడైవుపడ అనుష్ఠిక్కుక్షమరల్లాతపడి భగవత్ప్రేమాతిశయత్రాలే శిథిలకరణరాయరుక్కుమవర్ కల్.

౪౩. * ఇప్పుడి ఇవ్వజ్ఞానాదికళడియాక ప్రపత్తిపణ్ణినవర్ కల్ ఇన్నా రెన్నుమిడమ్ కాణలామిడముణ్ణోవెన్నుమాకాన్తైయిలే అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అజ్ఞానత్రాలే) ఎన్తుతుడగ్గి. అజ్ఞానత్రాలే ప్రపన్నర్ ఎన్తు - ఇతరోపాయానుస్థానత్తిలిభిక్కిడానజ్ఞానాదికల్ ముతలిలే యిల్లామైయాలే, అనన్యగతికళాయ్కొండ్లు భగవద్విషయత్తిల్ భరన్యాసమ్పణ్ణినవర్ కళెన్తుపడి. (అస్తదాదికల్) ఎన్తు-స్వనైచ్చానుసన్ధానత్రాలే మన్దాధికారికళోడ తమైయుమ్కూటి యరుళిచ్చెయ్కితార్.

(జ్ఞానాధిక్యత్రాలే ప్రపన్నర్) ఎన్తు-ఉపాయాన్తరజ్ఞల్ స్వరూపనాశకమెన్తు నడుజుప్పడియాన స్వరూపయాథాత్మ్యదర్శనత్రాలేవన్తు

అత్యస్త పరతన్త్రమాన - అదృష్టద్రావకసాధన ప్రపుత్త్యనర్తమాన. ఇత్రాల్-తై శ్శుర్యప్రపుత్త్య నర్తత్విమ్ వుపదన్తమ్. ఒన్తెయుమ్ - అజ్ఞాన్తికళిలాన్తెయుమ్.

(ముతలిలే యిల్లామైయాలే)- సాన్ధవేదాధ్యయనమ్, సర్వశాఖాప్రత్యయన్యా యాది పరామర్శమ్ ముతలన స్వకారణజ్ఞోదుకూడ ఇల్లామైయాలే యెన్తుపడి. అనన్యగతికళాయ్-ఉపాయాన్తరశూన్యరాయ్. (స్వనైచ్చానుసన్ధానత్రాలే)- సకల వేదపారాధ నిష్కర్షక స్వవచనబాహుళ్యతైలుమ్, కీర్తించున్న స్వప్రవృత్తాన్తైలుమ్, ఇనరుడైయజ్ఞానాధిక్యమ్ ప్రామాణికమెన్తు కరుత్తు.

భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్ ఆహ్వాకళే.

రర. * ఇప్పడి శొల్లుకిఱుమ్ ఉల్లైప్పైప్పల్లై.

జ్ఞానపూరితాలే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు, స్వరూపాను రూపమాక భగవతీన్యస్తభరరానవర్కళెన్ద్రపడి. పూర్వాచార్యర్ కళాకిఱార్ - నాథయామునయతివరాదికళే.

(భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్) ఎన్ద్రతు-భగవత్ప్రేమ పాష్కల్యతాలే, (౧) “కాలాఱుమ్ నెజ్జుఱ్ఱియమ్ కణశుఱులుమ్” ఎన్ద్రమ్ (౨) “ఇట్టకాల్పిత్తై” ఎన్ద్రమ్ శొల్లుకిఱుపడియే శిథిలకరణరాయరు క్కైయాలే, సాధనానుష్ఠానత్తుక్కు ఆళన్దిక్కే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు, అవన్బక్కులిలే భరసమర్పణమ్ పణ్ణినవర్కళెన్ద్రపడి. భక్తిపరవశర్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిప్పొకాతెన్నుమిడమ్. (౩) “ఉన్నైక్కాణు మవావిల్ ఏఱ్ఱ్ఱునానెఱ్ఱుల్ ద్రేనుమల్లై” ఎన్ద్రమ్, (౪) “ఎన్కొళ్వన్” ఎన్దిఱపాట్టిలు మాహ్వార్ సుస్పృష్టమాక వరుళిచ్చెయ్తారిఱే.

రర * ఇప్పడి అజ్ఞానాదికళిలోరొట్టే ఇవర్కళుక్కు ప్రపదన హేతువాక చొల్లుకైక్కు మూలమిన్న తెన్దిఱార్, (ఇప్పడి) ఎన్ద్రతు డగ్గి. అతావతు-అజ్ఞానాశక్తికళుమ్ స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానముమ్ భగవద్భక్తియుమాకీఱ ఇవైమూన్దిలుమ్. నూవర్కు-మన్వయముణ్ణా

(నాథయామునయతివరాదికళే) ఇత్తొడి - నాథాదికళుక్కు భక్త్యనుష్ఠాన యోగ్యజ్ఞానాదికళుణ్డెన్ద్రు సర్వసమృతమ్. అవతారరహస్య జ్ఞానాభిక్తి ప్రారభినివర్తకమెన్నుకుమ్ సర్వసంపతమ్, అవర్కళే భక్త్యతిశయత్తాలే శిథిలకరణరాయప్రపత్తిపణ్ణినార్కళెన్ద్రులిలే ప్రమాణమిల్లై, ముఖ్యకల్పయానభక్త్యనుష్ఠానత్తుక్కుయోగ్యతైయిరుక్కు అనుకల్పమాన ప్రపత్త్యనుష్ఠానమనుచితమ్. అత్తైయల్ అవర్కళే జ్ఞానాభిక్తితాలే ప్రపన్నరెన్ద్రే కొళ్ళవేణుమ్. “విలమ్పాక్షమతయా ప్రపన్నర్” ఎన్ద్రమత మసజ్జతమెన్ద్రభావమ్. భరన్యాస స్వస్తభరభర సమర్పణశబ్దగళే ఉపాయవరణాన్తక ప్రపత్తి వాచకజ్జళెన్ద్రు తిరువుళ్ళమాయ మూన్దిడల్లిలుమ్ మూన్దుకల్లై ప్రయోగిత్తార్.

(౧) పె-తి-౨-౩౪.

(౩) తిరువాయ్-౧-౨-౨.

(౨) తిరువాయ్-౨-౨-౪.

(౪) తిరువాయ్-౧-౧-౪.

యిరుక్కచ్చెయ్తే, ఓరోష్టే ఇవర్ కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు
 కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరోష్టే ఇవ్వధికారికళ్ పక్కల్ ఉత్తై త్తిరుక్కేయా లే
 యెన్దై. ఇత్రాల్-ముప్పట్టవర్ కళ్ పక్కల్ జ్ఞానభక్తి కళిరణ్ణుమ్ కుత్తెన్దు
 అజ్ఞానమే విజ్ఞేయిరుక్కుమ్ ; నడువిలవర్ కళ్ పక్కల్ అజ్ఞానమల్పు
 మాయ్ భక్తియుమళవుపట్టు జ్ఞానమే విజ్ఞేయిరుక్కుమ్ ; పిప్పట్టవర్
 కళ్ పక్కల్ అజ్ఞానమత్యల్పమాయ్ స్వరూపజ్ఞానముమ్ కుత్తెవల్ శ్రీరు
 క్కచ్చెయ్తే ప్రేమమే కరై పురణ్ణిరుక్కుమ్; ఆకై యాల్, ఎల్లామ్ ఎల్లార్
 పక్కలిలుముణ్డేచుగిలుమ్, అల్పజ్ఞానవై కిడక్కచ్చెయ్తే అధికమాన
 తువే యవ్వవర్ కుక్కు ప్రపదనహేతువా మెన్దైతాయ్ ము.

ఇన్దయోజనైక్కొరుకుత్తెయ్దొ; “* మయర్ నఱమతి నలమ్మై
 శ్రీ వాక్వార్ కళుక్కుమ్, అజ్ఞానమ్ శిఱితుకిడక్కిఱతుణ్డెన్దు కొళ్ళవేన్దై
 వరుకై యాలే. ఆనాల్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; (ఊల్ దైప్పల్) ఎగ్గిఱవిన్దై
 అనుసన్ధాన పరమాక్కి యోజిక్కుమళవిల్ ఇవ్విరోధమిల్లై; అహేతు
 (ఇప్పడి) ఇత్యాదిక్కు - అజ్ఞానాశక్తి కళుమ్ స్వరూపయాధాత్మ్యజ్ఞాన
 ముమ్ భగవద్భక్తియుమాకిఱ విమ్మొన్దినుడై యవు మనుసన్ధానముమ్,
 మూవర్ కుమ్మే నేను మొరుపడియుణ్డాయిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఓరోష్టే ఇవర్
 కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరోష్టై లే ఇవ్వ
 ధికారికళుక్కుఊల్ మాకై యాలే ఎన్దు పారుళాకక్కడవతు; అతావతు-
 అనన్యగతికళాయ్ ప్రపన్నరాకై కుక్కుడలాన అజ్ఞానాదిత్రయానుసన్ధాన
 ముమ్ మూవర్ కుమ్ ముణ్డనాలుమ్, మూన్దిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్డప్రచుర

స్వరూపయాధాత్మ్యదర్శనమిరున్దప్రోతిలుమ్ అజ్ఞానసంస్కార మనువర్తికై
 యాల్ (అజ్ఞానమల్పమాయ్) ఎన్దతు. తీవ్రముముత్తుత్వ మిరున్దప్రోతిలుమ్ కరణశైలి
 మ్పిఱిపా మైయాల్ (భక్తియుమళవుపట్టు) ఎన్దతు. మూన్దిట్టిలుమ్ (ఆనన్యగతిక
 యొక్కొణ్డ) ఎన్దతు - ఆకిచ్చన్యమ్ అనుగతాధికార మెన్దు తోల్ ముక్కుకక.

౪౫. ఇమ్మాన్యుమ్ మూన్యుత త్వత్వైయుమ్ పల్ శీవరుమ్.

మానతే తిన్దాముక్కు అనన్యగతికళాయ్ ప్రప త్తియి ల్లి కైక్కు-హేతు
వాక వనుసన్నితిరుక్కెయాలే యెన్టపడి. ఇతిల్ ప్రభమాధికారి
కళుక్కు అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ స్వరసమ్; నమవిత్సాన్న వర్కకళుక్కుమ్
పామాణికరాకైయాలే అజ్ఞాన త్తినుకైయ సవాసననివృత్తి కూడా
మైయాలే అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ కూడుమ్; పిల్పుట్టవర్కకళో * మయర్
వఱమతినలమ్ పెల్ శీవర్కకళాకైయాలే అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ నైచ్యనిబ
ధనమామి త్తనై.

౪౫. ఇవ్వజ్ఞానాదిత్రయత్తుక్కుమ్ కారణమిన్న తెన్లితార్, (ఇమ్మా
న్యుమ్) ఎన్టుడుక్క. (మూన్యుత త్వత్వైయుమ్ పల్ శీవరుమ్) ఎన్టు-సాధ
నానుస్థాన త్తిల్ అజ్ఞానాశక్తికళుక్కుమూలమ్, కర్తనిబధనమాన వచి
త్వమ్భస్థమాకైయాలే, అజ్ఞాన మచి త్త త్వత్వై ప్పల్ శీవరుమ్; ఇతర
సాధనక్కళ్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్టు పరిత్యజ్జెక్కుడులాన జ్ఞానపూర్తి
కొడి, మధ్యమపద త్తిల్ శొల్లుకిఱ ఆత్మస్వరూపయాథాత్మ్యవర్సన
మాకైయాలే, జ్ఞానాధిక్యమా త్తత త్వత్వైప్పల్ శీవరుమ్; బన్దైయుమ్కై
పుపడ వనుస్మిక్తమాట్టాతపడికరణశైధిల్యతైప్పణ్ణమ్ భక్తివివృద్ధిక్కు-
కూరణమ్(౧) “కాతల్కడల్ పురైయవిళైవిత్తకార మర్ మేని” ఎన్నుమ్
భగవద్విగ్రహవైలక్షణ్యమాకైయాలే భక్తిపారవశ్యమ్ భగవత్త
త్వత్వైప్పల్ శీవరుమెన్టపడి.

౪౬. అధికారిత్రయత్తుక్కు మజ్ఞానాదిత్రయ త్తిలు మశ్వయము
ణాయరుక్కు ఓరొన్టే ప్రపదనహేతువాక చొల్లుకిఱతు-(ఊల్ శ్ తైప్ప
ల్ శీ) ఎన్టితొల్లిల్ శీ, ఇప్పడి ఏకాధికారిపక్కలిలే ఇమ్మాన్యుముడైన్ను

ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు యాథాశ్చ్యమావతు - అపృష్టద్వారకసాధకప్రవృత్తి
సర్వమాయరుక్కై.

౪౬. (౧) 'ఎన్నాక శెయ్ కేన్' ఎన్నిటవిడ త్తిలిమ్మాన్తుముణ్ణు.

౪౭. అజ్జొన్దెప్పల్ శీయిరుక్కుమ్.

౪౮. ముఖ్యమతువే.

మిడమ్ కాణలా మిడముణ్ణో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎన్నాక) ఎన్తు తుడజ్జి. అతావతు-ఎప్పెరుమాక తమ్ముడైయ వా ర్తికణ్ణిరజ్జక్కాణామై యాలే, తన్నె పెఱుమిడ త్తిల్ శిలసాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణవేణ మెన్దిరు న్దానాకక్కొణ్ణు, ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యతైయిల్లాతపడి అజ్జనాననాన్ ఎక శెయ్ కేన్? జ్ఞానమీతన్దోమేయెన్నిల్, సీతన్దజ్ఞానతాలే స్వరూపపారతన్త్ర్యతైయెణర్ న్దు సాధనానుష్ఠాన మప్రాప్తమెన్దిరు క్కిటనాక ఎక శెయ్ కేన్? స్వరూపత్తుక్కు చ్చేరాతాకిలుమ్ ఉన్నె పె ఱులామాకిల్ అతుతన్నెయ సుష్టిక్కలాయల్ శీతే, జ్ఞానమాత్ర తైత్తదా యాకిల్; భక్తిరూపపన్నజ్ఞాన తైత్తరుకై యాలేబన్దెయమడైవువడి వను

ష్టిక్కతుమనల్లాతపడి భక్తిపరవశనాన నాక ఎక శెయ్ కేన్ నెన్తు ఇమ్మాన్తు మాత్వార్ కు వివక్షితమాకై యాలే, అవిడి త్తిలేయిమ్మాన్తుముణ్ణెన్;

అకైయా లవిడి త్తిలే కాణలామెన్తుకరుత్తు.
౪౭. ఆనా లిమ్మాన్తు మవిడి త్తిల్ ప్రపత్తికారణమాకిటతో వెన్న, (అజ్జొన్దెప్పల్ శీయిరుక్కుమ్) ఎన్దితార్. అతావతు-అవిడి త్తిల్ ప్రపత్తియానతు మూన్దిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఉన్దియిరుక్కిట భక్తిపారవశ్యతై యే తనక్కు హేతువాకప్పల్ శీ యిరుక్కుమెన్తు పడి.

౪౮. ఇన్దహేతుత్రయ మడియాక వరుమ్ ప్రపత్తికళిల్ ముఖ్య మే తెన్న, (ముఖ్యమతువే) ఎన్దితార్. అతావతు - భక్తిపారవశ్యమడి యాక ప్రపత్తిపణ్ణుమిడ త్తిల్ ప్రాప్యరుచి కణ్ణిహిట ఉడ్డాకై యాలే అతువే ముఖ్యమెన్తు పడి.

ప్రాప్యరుచి శీఘ్రసంసిద్ధి హేతువాకై యాలే భక్తిపారవశ్యతై ముఖ్యమాక చ్చొన్దిలుకిటతు.

౪౯. (౧) "అవిద్యాతః" ఎన్నిజ్ఞోక్తి త్తిలే ఇమన్మాన్యుమ్ శొల్లిన్ బు.

౪౯. ఇవ్యధికారిత్వయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణముణ్ణో వెన్న, ప్రభ
మమ్ భట్టరళిచ్చెయ్తొరుళ్ళోక్తి త్తై ఉదాహరిక్కితార్, (అవిద్యా
తః) ఎన్ఱుతుడన్ణి. "అవిద్యాతో దేవే పరిబృధతయావా విదితయా
స్వభక్తేర్భూమ్నావా జగతి గతి మన్యామవిదుమామ్ | గతిర్గమ్యశ్చై-
సాహరితి జితన్తావ్వాయమనో రహస్యం వ్యాజహే" సఖలుభగవాన్
శౌనకమునిః. "ఇన్ఱ్ఱోక్తి" జితన్తావ్యాఖ్యానో పోష్ఠత త్తిలే, ప్రపత్తి
క్కుధికారికల్ అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశరుమెన్ఱుత్రివిధమాక
భట్టరళిచ్చెయ్తొరుళ్ళోక్తి ఎన్ఱుతుడన్ణి, అజ్ఞనాకితాన్-భగవల్లాభత్తుక్కు-
త్తన్ఱక్కులిల్ జ్ఞానశక్తికలిల్లాతవన్, సర్వజ్ఞనాకితాన్-దేవకాలవన్ఱు
క్కుళాల్ పరిచ్ఛేదిక్కువాన్ణాత వైభవత్తైయుడైయన సేశ్వర నెన్ఱిరుక్కై-
యాలే అనన్యసాధ్య నెన్ఱిరుక్కుమవన్, భక్తిపరవశనాకితాన్-జ్ఞాన
శక్తిభుక్తాయరుక్కుచ్చెయ్తే అడైవుపడవన్ఱిక్కుమాట్టాతవన్; ఇవర్
కల్ మావరుమ్ భగవద్విషయమెన్ఱియ వేణుపాయముడైన్ఱటి యూత
వర్కల్; ఇవర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయరుక్కుమ్
సర్వేశ్వరన్" ఎన్ఱు, జితన్ఱై ఎన్ఱు పేరైయుడైత్తాన మన్త్రరహస్యజ్ఞై,
సర్వజ్ఞనానశ్రీశౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పన్ఱి ప్పెలువతే! ఎన్ఱిఱార్
ఎన్ఱాచాచిన్ఱిత్తై యరుళిచ్చెయ్తొరు. (జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్)
ఎన్నిజ్ఞవిడ త్తిల్ స్వరూపనూథాత్వజ్ఞానమ్ ప్రిపదన హేతువాక చొ-
ల్లిన్ బు, ఇన్ఱ్ఱోక్తి త్తిల్ భగవదనన్యసాధ్యత్వజ్ఞానమ్ ప్రిపదన హేతు
వాక చొల్లిన్ బు, ఆకై యాలిరణ్ణుమ్ జ్ఞానాధికర్క్కు అనన్యగతిత్వ
పూర్వకమాన ప్రపదనత్తుక్కు హేతువామెన్ఱు కొళ్ళవేణుమ్. క్కీరుమి
తుతానే అర్థమానాలో వెన్నిల్, ఒన్ఱాతు, (ఇమన్మాన్యుమ్ మూన్ఱుత త్తై

(ఒన్ఱాతు) ఇత్యాదిక్కు-మూల త్తిల్ "మూన్ఱుతత్వత్తైయుమ్" ఎన్ఱ హేతు తత్వ
క్రమమ్ శొల్లివిడైయైకైయల్ వేటిడన్ఱిల్ శొల్లియరుక్కి-అ క్రమజ్ఞైక్కిణ్ణు ఇన్ఱా

౫౦. (౧) “ఇదంశరణమజ్ఞానామ్.

తైయమ్ పద్ శీవరమ్) ఎన్టత్తోడు శేరామైయాల్.

౫౦. అనన్తరమ్ ఇవ్వర్థ విషయమాక, అఖిలజగత్సతావాయ్ ఆ పుత్రమైయాన విరాట్టి, లక్ష్మీతన్త్రీత్తి లరుళిచ్చెయ్ తవచనత్తై ఉపాదా నమ్ పణ్ణకితార్, (ఇదంశరణమజ్ఞానామ్) ఎన్ట. “ఇదంశరణమజ్ఞానా మిదమేనవిజానతామ్. ఇదంతిత్తీర్ తాంపార మిదమానన్త్యమిచ్చతామ్” ఇన్తల్లొకత్తిల్ “ఇదమ్” ఎన్ట పరామర్శిక్కిఱతు క్కీడ్ చొన్నశరణా గతియై. (౨) “అపాయోపాయ నిర్దుక్తామధ్యమాంసితిమాస్థితా శరణా గతిరగ్రైమాసంసారార్ణవతాని” ఎన్టితేక్కీడ్ చొల్లినన్టతు. (ఇయమ్” ఎన్ట (శ్రీ)లింగనిర్దేశమన్టికే “ఇదమ్” ఎన్టనవుంసక) లింగస్య త్యయమ్ శరణశబ్దవివక్షేయాలే. ఇతిల్ అజ్ఞానర్వజ్ఞకత్తై స్పష్టమాక చొల్లుకైయాలే మేల్ భక్తి పరవశరై చొల్లుకిఱ తెన్ట కొళ్ళవేణుమ్. “ఇదంతిత్తీర్ తాంపారమ్” ఎన్టతు. శడక్కెనవనిప్టనిప్టత్తి పిఱక్కవేణు మెన్నుమ్ త్వరై యుడైయాల్ క్కెన్టపడి; “అనన్త్యమిచ్చతామ్” ఎన్టతు.

సమన్వయమ్ శేయ్యవేణుమ్; ఈశ్వరతత్వత్తై ఎల్లావిడగ్గలిలుమ్ కడైశియిలేయే పరి గణనమ్ శేయ్ తిరుక్కిఱతు, ఇరణ్ణావతాక ఎల్లుమెడుక్కలివై; ఆకైయాల్ పచ్చికోశ శ్రుతియిల్ చిత్తత్వత్తై నడువిల్ ఎడుత్తిరుక్కైయాలే అతైప్పద్ పవరుకిఱ స్వరూప యాథాత్మవిజ్ఞానమే, “జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్” ఎన్టివిడత్తిల్ వివక్షితమాక వేణు మెన్ట భావమ్.

అపాయోపాయనిర్దుక్త - అనర్థకరమాన పాపభ్రలో ప్రవృత్తిగూలుమ్, ఉపా యాన్తరగ్గలిబాలుమ్ విడప్పట్టతాయ్, మధ్యమాంసితిమాస్థితా - అనర్థకరము మన్టిక్కే ఉపాయాన్తరజ్ఞకుజ్ఞమాయ్ స్వయముపాయముమన్టిక్కే యిరుక్కైయాలే నడవు పట్టిరుక్కిఱ నిత్యవైమిత్తిక ర్జజ్జతై యుడైతాయ్, అగ్రాగ - సర్వాధికారముమాయ్ అవిలమ్మ్యఫల్పదముమాయ్ స్వరూపానురూపముమాయురుక్కైయాలే క్లాఘ్యమాయి రుక్కిఱ, ఇన్తప్రపత్తి సంసారసాగరత్తై క్కడత్తివైక్కుమెన్తర్థమ్.

(౧) లక్ష్మీతన్త్రీ-౧౭-౧౦౦, (౨) లక్ష్మీతన్త్రీ-౧౭-౯౯. § మణ్డలితమ్ క్వాచిక్కమ్.

౫౧. భక్తితన్నిలేయవస్థాభేదమపిఱ్ఱవాతే ఇతుతాన్

స్వరూపప్రాప్త పరిపూర్ణ భగవదనుభవతైప్పిల్లతు ధరిక్కుమా
ట్టాతార్ క్కెన్ద్రపడి. ఇవైయిరణ్ణుమ్ భక్తియిన్నుడైయ భూమావాలే
వరుమనైయితే; భక్తిపారవశ్యమ్ ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తిల్ అశక్తి
క్కుముఱుప్పాయ్, అనిష్టనివృత్తియిలు మిష్టప్రాప్తియిలు ముణ్ణానవిశ
మ్బాత్తుమత్తైక్కు ముడలాయితేయిరుప్పతు; అతిల్ విశమ్బాత్తుమత్తై
క్కుడలానవాకారత్తై ఇన్ద్రోకత్తిల్ శొల్లుకిఱుతు. అనాల్ కీడ్ అశక్తి
క్కుడలాకవన్దో శొల్లిపోన్ద్రతు, అతుక్కితు ప్రమాణమామోవెన్నిల్,
అధికారిత్తైవిధ్యమిదర్శిప్పిఱువళవే ఇన్దిడత్తి లపేయీతమాన్దైయాలే
ఇతుప్రమాణమాక చ్చొల్లత్తట్టి; “అవిద్యాతః” ఎన్దిఱ్ఱోకత్తిల్ జ్ఞానా

ధిక్యత్తుక్కుడలాక చ్చొన్ద్రతుమ్ కీడ్ చ్చొల్లివన్ద్రతుమ్ భిన్నమాయుక్కు
చ్చెయ్తే, అధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కు ప్రమాణమాకవ తైచ్చొన్నాట్పిలే.

౫౧. ఈ, ప్రపత్త్యధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టి
నారాయనిష్టార్ కీడ్; ఇన్ద్రవిధిప్రపత్తియిలుమ్ భక్తిపారవశ్యప్రపత్తియే
ముఖ్యమెన్దితే కీడ్ చ్చొల్లిల్లు, ఏవమ్భూత ప్రపత్తినిష్ఠరానవర్కళో
తన్ని పైకులైన్ద్ర భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిశే మూఘవతు, అవన్
వరక్కొళ్ళ అవనైయుపేయీప్పతాకిఱ వినన్ద్రుక్కు నిదానమేతెన్న,
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (భక్తితన్నిలే) ఎన్దుతుడన్ది. (భక్తితన్నిలే యవస్థా
భేదమపిఱ్ఱకై యానతు)-కరణశైధిల్యత్తాలే స్వయత్నత్తుమరన్దికే,
అవనేయుపాయమాక వధ్యనసిత్తు, అవన్ వరపు పార్ తిరుక్కుమవన్దైయళ
వన్దికే, కణ్ణాన్దులైయిట్టు ఏతేను మొరుపడియాలే యాకిలుమ్ అవ
నైయిప్పోతే పెఱవేణుమెన్ను మతిమాత్రత్వరావన్దైవ్దైకై. (ఇతు)

భక్తియిన్నుడైయ భూమావాలే-భక్తివైపుల్యత్తాలే. (అశక్తిక్కుడలాక) భక్తి
పారవశ్యత్తాలే అదైవుపడ ఉపాయాన్తరజ్జలై అనుస్థిక్కుమాట్టాతపడియాన అశక్తి
క్కుడలాకవన్దో భక్తిమైచ్చొల్లి పోన్ద్రతెన్ద్రపడి.

కణ్ణాన్దులైయిట్టు - అతివ్యాకూహమ్ పిఱన్దు,

కులై యక్కుడవతాయరుక్కుమ్.

౫౨. తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్, తరిక్కువుమ్ పణ్ణమ్.

ఎఱ్ఱ-ప్రప త్తియైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు, తాద్య శావ స్థేపిఱ్ఱాల్ ప్రప త్తి కులై కై యావతు-(౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేళ్” ఎఱ్ఱు స్వప్రవృత్తియిలన్వయమల్లు భగవతీన్యస్తభరరా యరుక్కు-మిరుప్పక్క-లైకై.

౫౨. ఇప్పడి ప్రపత్తినిపైకులై యుమ్మడిపిఱ్ఱభక్తి యుమ్ అవస్థా భేదమ్ విశైక్కుమ్ పై యరుళిచ్చెయ్ కిఱ్ఱాల్, (తన్నై) ఎఱ్ఱతుడజ్జి. (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్ కై యావతు)-(౨) “కాతైపూణమ్” ఇత్యాదియిఱ్ఱడియే అవకావరవుక్కుడలాక తన్నై యలఙ్కరిక్కుమ్మడి పణ్ణమ్; అతావతు - భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిలే మూట్టుమెఱ్ఱ పడి. ఇతు మడలెఱ్ఱై ముతలానపల్లీలే మూట్టుమతుక్కు ముపలక్షణమ్. (తరిక్కు-పణ్ణమ్ కై యావతు) - అరైక్షణమవనై యెఱ్ఱియ త్తరిక్కు-మాట్టా మైయాలే, అవకావరవుక్కుడలాక స్వయత్నత్తిలే మూళుమ్మడిపణ్ణీనవతు తానే, అవకావరక్కొళ్ళు విశమ్మరోషతాలే (౩) “పోకునమ్మి” (౪) “కక్కుక మేతేల్ నమ్మి” ఎఱ్ఱు అవనై యుపేక్షిత్తుత్తళ్ళి ధరిత్తిరుక్కుమ్మడిపణ్ణమ్. ఆక ఇవై యిరణ్ణాలుమ్ (౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేళ్” ఎఱ్ఱమ్ (౫) “తరియేనిని” ప్పీఱ్ఱుమిరుక్కు-మిరుప్పక్క- ప్రతికోటియైచ్చొల్లు మెఱ్ఱ పడి. ఆకై యాల్ ప్రప త్తినిపైకులై న్దు స్వప్రవృత్త్యాదికళిల్ ఇళిక్కై క్కడి భక్తియినుడైయ వనస్థాభేదమెఱ్ఱు కరుత్తు.

౫౩. (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్ తరిక్కువుమ్ పణ్ణమ్) ఎఱ్ఱు ఎమ్మై రుమాళ్ వరుక్కైక్కుడలాక కృపి. పణ్ణమ్ కై యుమ్, అవకావరక్కొళ్ళు అవ

ఆకైయల్ - “అశ్వస్తభక్తియు క్తస్య స శాస్త్రం నైవచక్రమః” ఎన్దిఱపడి యే విశ్వాసమాద్యా ద్యాశ్రయ దోషఙ్గాలన్విక్కే నిర్దేతుక సిద్ధిపాయ సిద్ధికాష్టాపన్న భక్తియల్ వందతాకైయాలే, “ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయాపీయతేనయా” ఎన్నతు - మద్దమధ్యమాధికారి విషయమెఱ్ఱకరుత్తు.

(౧) తిరువాయ్-౫-౮-౩. (౨) శెరియాళ్వార్ తిరు-౩-౨-౮. (౩) తిరువాయ్-౬-౨-౨. (౪) తిరువాయ్-౬-౨-౬. (౫) తిరువాయ్-౫-౮-౩.

తిరుక్కుళులోశైయిలుమ్ కాణలామ్.

క్కుళులోశై విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్ద్రపడి. ఎన్దు మొక్కభోగ్య
జ్జళాయిరున్దుళ్ళ కల్యాణగుణాదికల్ ధారకమాయ్త్తోడ బువతు బాధక
మాయ్త్తోడ బువతాకిటతు, అనుభోక్తాక్క శానవివర్కభుడైయ ప్రేమ
స్వభావవిశేషజ్జళాలేయితే, అల్లతు గుణాదికళిన్ స్వరూపభేదత్తాలస్తే;
ఆకై యాల్ భక్త్యవస్థాభేదజనితజ్జళాన స్వభావవిశేషజ్జల్, ఇన్వోవన్దు
క్కల్ విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్దిటతు. గుణాదికత్తై ధారకజ్జళాక
వుమ్ బాధకజ్జళాకవుమ్ పేరుకిటవిడత్తిల్, ఇరణ్దు మొరువర్ పేచ్చున్దిక్కే
యిరున్దతేయాకిలుమ్, ఆహ్వాంకళెల్లారు మేకప్రకృతికళాకై యాలుమ్,
ఎల్లారుడైయభక్తియుమ్ భగవత్ప్రసాదలబ్ధేయాన పరభక్తియాకై
యాలుమ్, అన్దభక్తిస్వభావవిశేషజ్జల్ కాట్టుకిటమాత్రమే ఇన్విడ
త్తి లపేక్షితమాకై యాలే విరోధమిల్లె. (౧) “శరణ్ణళేకొడితాయడూ
కిన్ద్ర” ఎన్దిట వితు పరాజితరాననర్ పాశురమన్దో, అత్తై (౨) “శరణ్ణ
ళాణ్ణ” ఎన్దైక్కుప్రతికోటియాకచ్చొల్లలామోవెన్నిల్, “రామవిజయమ్
తమక్కిన్ద్రమాకై యాలే, అన్దవిజయత్తుక్కిలక్కాయ్త్తోడ సరాక్షుసర్
దశైపిటరు, పిరాటిమార్దశైపిటరు పేరుమాపోలే, తామానతన్దై
త్తోడరాతే, తోడసరాక్షుసర్ పాశురత్తాలే విజయన్దైప్పేరి అనుభవిక్కి
తూర్, ఎన్దితే అత్తిరు మొట్టిక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణియరుగుకిట వాచార్యర్
కళరుళిచ్చెయవతు; ఆకై యాల్ తమ్ముడైయ ప్రేమస్వభావత్తాలే తదవ
స్థాపన్నరానపిన్దు, తిరుచ్చరజ్జల్ బాధకమాయ్త్ సతుమ్ తమక్కే యా
య్త్తోడ గ్రీ ప్పేరుకై యాలే, అప్పడిశొల్లక్కుత్తైయిల్లె.

పూర్వమ్, కల్యాణగుణజ్జళిలుమ్” ఎన్దైవిషయసప్తమియాక వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణి,
విషయసప్తమిస్థలజ్జళితే (౧) “అప్రా ప్తవిషయజ్జళితే” (౨) “ఆచార్యవిషయత్తిల్”
ఎన్దు విషయపదసమభివ్యాహరమ్ కాణ్ణకుపోల్ ఇన్దుకాణామైయాలుమ్, సవిషయక

(౧) తిరు మొట్టి-౧౦-౨-౯.

(౩) ౮-౯.

(౨) తిరు మొట్టి-౩-౩-౪.

(౪) ౩౫౦.

అథవా, (తన్నై ప్పేణవునువణ్ణమ్ తరిక్కవునువణ్ణమ్) ఎన్టవిన్లై
యిరణ్ణామి, అవన్తానే వరుమళవుమ్ ధరియామల్ వరవుక్కుడలాక్
యత్తిక్కప్పణ్ణవతు, వరక్కొళ్ళ ప్రణయరోషత్తాలే తిళిధరిత్తిరుక్క
ప్పణ్ణవతామ్మడియైయితే శొల్లైన్దు; ఇప్పడి విరుద్ధస్వభావజ్గళైయొన్తు
తానేవిళైక్కుమెన్నుగుతు వేటుశిల విషయజ్గళిలుమ్ కాణలామోనెన్ను,
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇన్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడిప్పట్ట స్వభావ
విశేషజ్గళ్ (౧) “ఊవిన్దక్ కుణమ్బాడి” ఎన్తుతుడగ్గి కీల్ చ్చొన్నప
డియే ఒరుదళైయిలే ధారకమాకప్పేళువతు, ఒరుదళైయిలే బాధక
మాకప్పేళువతామ్మడి, అవర్ కళుక్కు ధరిప్పమ్ బాళైయమాకిణ
విరుద్ధస్వభావజ్గళై విళైక్కిత కల్యాణగుణాదికళిలేయుమ్ కాణలామెన్దై

ఆక-(౨)(ప్రపత్తిక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి ఇవ్వళవాక్ ప్రపత్తివైభవత్తై
యుమ్, తద్విషయవైభవత్తైయుమ్, తదధికారిత్వైవిధ్యత్తైయుమ్,
త్రివిధప్రపత్తియిలుమ్ భక్తిపారసశ్య హేతుకప్రపత్తియినుడైయముఖ్య
త్తైయైయుమ్, అతు తనక్కుస్వహేతుభూతభక్త్యవస్థాభేదత్తాల్ వరుమ్
కులైత్తలైయుమ్, అన్దభక్త్యవస్థాభేదమ్ శెయ్విక్కు మంశజ్గళైయు
మరుళిచ్చెయ్ తార్.

గీర. ఇప్పిపత్తితనక్కు (౩) “ధర్మపుత్రాదికళుమ్” ఎన్తుతు
డగ్గి కీల్కుత్తమాన వధికారికళోపక్కులిలే సాధనతయా అనుష్ఠానమ్
కాణ్డైయాలమ్, కర్తజ్ఞానభక్తిప్రపత్తికళో ఎన్తు ఉసాయజ్గళోశే సహ
పరితమాయ్ స్పొరుత్తైయాలమ్, (౪) “యద్యేనకామకామేనససాధ్యం
వస్తువాచక పదసమభివ్యాహరవిల్లామైయాలమ్, అప్పత్తత్తైవిట్టు అధికరణసప్తవియా
కవ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళుకిణార్ (అథవా) ఇత్యాది.

(యద్యేన) ఇత్యాదిక్కు - ఐశ్వర్యార్థియి నాల్ ఎన్దవిశ్వర్యమ్ సాధనాన్తరజ్గళో
నాలడైయప్పడుకిణిల్లైయో, ముముక్షువి నాల్ పునరావృత్తియిల్లాత ఎన్ద పరమస్థాన

గీ. ఇతుతన్నైప్పార్తాల్ పితావుక్కుప్పత్తై
నెట్టుత్తువాణ్ణమాపోలే యిరుప్పత్తోన్ఱు.

సాధనా న్తరైః । ముముక్షుణామతాస్పృశ్యేన యోగేననచభక్తితః । ప్రా
ప్యతే పరమద్దామయతోనావర్తతేపునః । తేనతేనాప్యతే తత్తన్నాన్య
సేనైవ మహామునే । పరమాత్మాచతేనైవ సాధ్యతే పురుషోత్తమః”
ఎన్ఱుమ్, (౧)“ఇదంశరణమజ్ఞానామ్” ఎన్ఱుమ్ ఇప్పడియే శాస్త్రజ్ఞశ్చై
సాధనమాక చొట్టుకెయాలమ్, ఉపాయత్వ ప్రతిపత్తి యోగ్యతై
యుక్తాకైయాలే, అత్తై వ్యావర్తిక్కైక్కాక అతుక్కుడలాన పలన
బోలైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్ ; అతిల్, ప్రథమత్తిలే ఇప్ప
పత్తియై యుపాయమాకక్కొణ్ణాల్ వరుమవద్యతై దర్శిప్పిక్కితార్,
(ఇతుతన్నై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇతుతన్నైప్పార్తాల్) ఎన్ఱుతు-ఇచ్చేతన
నీశ్వరవిషయత్తిల్ పణ్ణమిప్పపత్తితన్నై యుపాయమెన్నప్పార్తాల్
ఎన్ఱుపడి. ఈశ్వరన్ తన్నై రక్షిక్కైక్కుపేతువాక, ఇచ్చేతనన్
పణ్ణమ్ప్రపత్తితన్నై నిరూపితాల్, ఎన్ఱిజ్జనే అనధ్యాహారేణ యోజి
క్కవుమామ్. అప్పోతు మర్గమొక్కుమితే. (పితావుక్కుప్పత్తనెట్టుత్తు
వాణ్ణమాపోలే యిరుప్పత్తోన్ఱు) ఎన్ఱుతు-ఉత్పాదకనాకైయాలే హిత్తై
షియాన్, తానటియాల దళైయిలుమ్ తన్నై రక్షిత్తుక్కొణ్ణపోరుమ్
తమప్పసుక్కు, పుత్రనానవక, తానటిందళైయిలే “ఎన్నెనీరక్షిక్కు
వేణుమ్” ఎన్ఱు ఎట్టుత్తువాణ్ణినాల్ ఇరణ్ణుతలైక్కు-ముణ్ణాన ఉఱివుక్కు
క్కొణ్ణైయామాపోలే, సత్తాకారణభూతనాయ్ సర్వదళైయిలుమ్ రక్ష
కనాయ్కొణ్ణపోరుకే అకారవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుక్కుమ్

మానకైవల్యమ్ కర్తజ్ఞానభక్తియోగజ్ఞానాలడైయప్పడానో, అన్దన్ద అధికారియ
నాల్ ఆన్దజన్దపురుషార్గమ్ ప్రసత్తియనాలేయే అడైయప్పడుమ్ ఎన్దరమ్.

ఉఱివుక్కు కొణ్ణైయావతు - రసావహమన్విక్కేయైత్తై.

౫౫. ఇతుతనక్కు స్వరూపమే తన్నైప్పొఱాతోఱ్ఱిక్కై.

౫౬. అజ్గమ్ తన్నైయొఱ్ఱిన్దవన్ తైప్పొఱాతోఱ్ఱిక్కై.

మకారవాచ్యనాన వివనుక్కుముణ్ణాన సమ్మన్దత్తుక్కవద్యకరమెన్ద్రపడి. (ఎఱ్ఱుత్తువాఱ్ఱుకై యావతు) - రక్షకన్ పేరైత్తకమాన్ పితే యెఱ్ఱుతి కొళ్ళుక్కై.

౫౫. ఆనాల్ ఇతుతనక్కు స్వరూపమే తన్నై, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇతుతనక్కు) ఎన్ద్రతుడగ్గి. (ఇతుతనక్కు స్వరూపమ్) ఎన్ద్రతు - ప్రపత్తితనక్కు సాధారణాకారమెన్ద్రపడి. (తన్నైప్పొఱాతోఱ్ఱిక్కై యావతు) - ఉపాయవరణాత్తకమాన తన్నై ఉపాయమెన్న సహాయాతపడియరుక్కై; అతావతు- ఆపాతప్రతీతియిలొఱ్ఱియ ఉళ్ళపడి నిరూపితాల్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిక్కు యోగ్యనూక మాట్టాతపడియరుక్కై యెన్ద్రపడి. అన్దిక్కే, (తన్నైప్పొఱాతోఱ్ఱిక్కై) ఎన్దిఱవిడత్తిల్, ఉపాయత్వేన ప్రతీతమానతన్నై పొఱాతోఱ్ఱిక్కై, ఎన్ద్ర అనభ్యాసాచేణ యోజిక్కవుమామ్; ఇప్పడిశొన్నాటుమ్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిసహత్వమే పొరుళామితే.

౫౬. చరమన్లోక త్తిల్ ఇత్తైసాఱ్గమాకవిధిక్కై యాలే (౧) “యద్యత్సాఱ్గమ్, తత్తత్సాధనమ్” ఎన్దిఱ న్యాయమితుక్కుమ్ వారాతో వెన్న, అజ్గస్వరూప తైదర్శిప్పిక్క-వే అన్దన్యాయమిజ్జువారా తెన్ద్రపార్ త్తు అతుతన్నై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అజ్గమ్) ఎన్ద్రతుడగ్గి. (తన్నైయొఱ్ఱిన్దవన్ తైప్పొఱాతోఱ్ఱిక్కై యావతు) - స్వీకారరూపమానతన్నైయొఱ్ఱిన్దచేతనప్రవృత్తికళిల్ ఒన్ద్రైయుమ్ సహాయాతపడియరుక్కై. సాధనరూప సకల ప్రవృత్తికళినుడై యవుమ్ సవాసనత్యాగమితే యితుక్కుజ్గమ్. “యద్యత్సాఱ్గమ్” ఎన్దిఱవిడత్తిల్, ప్రవృత్తిరూపాజ్గ సహితమాన

అవద్యకరమ్ - సమ్మన్దాభావావభాస రూపమానవోషక్తుక్కు. హేతువామ్. రక్షకన్ పేరై-అసంబద్ధి యానరక్షకన్ పేరై. తన్ మాన్దిలే - తదసంబద్ధియాన తన్మాన్దిలే.

౧౨౪ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౫౭. ఉపాయమ్ తన్నైప్పొటుక్కుమ్.

వల్లభైయితే సాధనమాకచ్చొల్లుకిఱతు; అప్పడియన్తిక్కే ఇతినుడైయ వల్లమ్ నివృత్తిరూపమాకైయాలే, ఇతుతానే ఇతినుడైయ వనుపాయ త్వసూచకమెన్టుకరుత్తు.

౫౭. ఇతినుడైయవనుపాయత్వత్తై దృఢీకర్పితైక్కాక సిద్ధ సాఖ్యోపాయజ్ఞభిన్నడికలైచ్చొల్లి, అవైయిరణ్డైయమ్ వల్లభై ఇతుక్కుణ్డైన వ్యావృత్తియైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపాయమ్) ఎన్టుతుడణ్డి, (పాతాతు) ఎన్నుమళవాక. (ఉపాయమ్ తన్నైప్పొటుక్కుమ్) ఎన్టుతు - సిద్ధోపాయమాన సర్వేశ్వరక్ ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజ్ఞభిరణ్డుక్కుమ్ స్వయమేవ నిర్వాహకనాకైయాలే, తన్నైఉపాయమెన్టాల్ అతుక్కుత్తకుతియా యిరుక్కుమెన్టుపడి. (౧) “ఉపాయోపేయత్వేతదిహతవ తత్త్వం సతుగుణా” ఎన్టు ఉపేయత్వత్తోపాతి వస్తువుక్కుస్వరూపమాయిితే ఉపాయత్వమిరుప్పతు. (౨) “యేచవేదవిదోవిప్రా యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః తేవదన్తిమహత్తానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్” (౩) శరణ్యం శరణజ్ఞత్వా మాహు ర్దివ్యామహర్షయః । అమృతంసాధనంసాధ్యం సమృశ్యన్తిమనీషిణః” ఎన్నక్కడవతితే. (తన్నైప్పొటుక్కుమ్) ఎన్ఱిఱి వివృళవే శొల్లివిడుకైయాలే, తన్నైయొట్టిన్దవల్లై ప్పొతామై అర్థాత్సిద్ధమ్, ఇన్దసిద్ధోపాయమ్ సహాయాన్తర సంసర్గాసహమాయిితే యిరుప్పతు, ఇవ్వుపాయవిశేషమ్ స్వవృత్తిరిక్తమా యిరుప్పతోన్టై సహియామైయాలితే “ (౪) *అనుకూల్యసమ్మల్పాదికళుక్కు ఉపాయాగ్గత్వమన్తిక్కే, అవఘాతస్వేదమ్పాలే సమ్భావిత స్వభావత్వముణ్డాకిఱతు” ఎన్టు ఇవ్వర్కై ప్పరన్దపడియిలే ఇవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్ తారితే.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౨౫

౫౮. ఉపాయా స్తరమిరణ్డయుమ్ పొలుక్కుమ్.

౫౯. ఇ తు ఇ రణ్డయుమ్ పొతాతు.

౫౮. (ఉపాయా స్తరమిరణ్డయుమ్ పొలుక్కుమ్) ఎన్ఱతు-సిద్ధో పాయేతరమాన సాధ్యోపాయమ్, స్వపారతస్త్రిజ్ఞానరహితరాయ్ స్వయత్పరరాయరుప్పర్క్కు మోక్షసాధనతయా శాస్త్రవిహిత మాకై యాలే, స్వస్తిన్నపాయత్వప్రతిపత్తిసహముమాయ్, స్వత్పత్త్యాదికలిల్ ప్రవృత్తిరూపాజ్ఞసాపేక్షమాకై యాలే స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞతై యమ్ సహిక్కుమతా యరుక్కుమెన్ఱపడి, (౧) “భక్త్యాలభ్యస్తవ నశ్యయా” (౨) “ఉభయపరికర్షితస్వాన్వైక్య కాన్తికాత్యన్తికభక్తి యోగైకలభ్యః” (౩) జన్తాస్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః సరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టేభక్తిః ప్రజాయతే” ఎన్నక్కడవతే.

౫౯. (ఇతిరణ్డయుమ్ పొతాతు) ఎన్ఱతు- సిద్ధోపాయనరూప మాయ్ నివృత్తిసాధ్యమాయ్ అధికారివిశేషణమాయ్ స్వరూపాసతిరే కియా యరుక్కిఱ విన్దప్రపత్తి, ఉభయానహమా యరుక్కుమెన్ఱ పడి. ఆకై యాన్ సిద్ధసాధ్యోపాయవ్యావృత్తవేషైయా యరుక్కిఱ విన్ద ప్రపత్తిక్కు ఉపాయత్వమ్ అసమాభివితమెన్ఱతాయ్.

౫౧. అన్ఱిక్కే (ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్) ఇత్యాదిక్కు, ఆనాల్ సాజ్ఞమాక శాస్త్రవిహితమాన విన్దప్రపత్తిక్కు స్వరూపమెతు, ఇతుక్కుచ్చొల్లుకిఱవజ్ఞనానేతెన్న, అవై ఇరణ్డయుమ్ జైవేయరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదివాక్యస్వయత్తాలే. = ౫౧. ఆనాల్ తన్నై పొలుప్పతే తెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఉపాయమ్) ఇత్యాది. = ౫౮.

౬౦. ఫలత్తుక్కు-ఆ త్తజ్ఞానము మప్రతిషేధముమేవేణువతు.

తన్నైయుమ్ తన్నైయొచ్చిదవల్ శైయుమ్ పొలుక్కు-మతే తెన్నవరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (ఉపాయాస్తరమ్) ఇత్యాది. = ౫౯. ఇన్దసిద్ధసాధ్యోపాయ
జ్జళిరణ్ణిలు మిప్పిపత్తిక్కుణ్ణాన వ్యావృత్తియై దర్శిప్పియానిష్టుకొణ్ణు
ఉక్తార్థతై నిగమిక్కి-తార్, (ఇతిరణ్ణయమ్) ఇత్యాది; ఎన్దిజ్జనే సజ్జతి
యాకవుమామ్.

౫౯.-అథవా, ఇతిననుపాయత్వత్వైసాధికైకాక ఇతిన్దజ్జయ
స్వరూపాజ్జళి రణ్ణయమ్ తామే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతనక్కు-)
ఇత్యాదివాక్యద్వయత్వై, = ౫౮.- ఇతిననుపాయత్వత్వైస్ఫుటమాక్కుకై
కాక సిద్ధసాధ్యోపాయజ్జన్ పడిక్కలై దర్శిప్పిపొమ్మెన్దు తిరువుళ్ళమ్
పల్ శీ, ప్రథమమ్ సిద్ధోపాయజ్జిన్ పడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఉపాయమ్) ఇత్యాదియాల్ ; ౫౮.-నస్తరమ్ సాధ్యోపాయత్తిన్
పడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్. (ఉపాయాస్తరమ్) ఇత్యాదియాల్. =
౫౯. ఇన్దైయిరణ్ణిలుమ్ ప్రపత్తిక్కుణ్ణానవ్యావృత్తియైదర్శిప్పిక్కి-తార్,
(ఇతిరణ్ణయమ్) ఇత్యాదియాల్. ఎన్దిజ్జనే సజ్జతియాకవుమామ్ ; ఇన్ద
భయ సజ్జతిక్కుమ్ వాక్యజ్జభుక్కుర్థమ్ పూర్వవత్.

౬౦. ఇప్పడి ఇప్పిపత్తి ఉపాయమల్లవాయ్ విట్టాల్, ఫల
సిద్ధిక్కి-వచ్చక్కు-లిలుమ్ శిలవేణ్ణావోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఫలత్తు
క్కు) ఎన్దుతుడణ్ణి. (ఫలత్తుక్కు) ఎన్దుతు - ఫలసిద్ధికైన్దుపడి. ఆత్తజ్ఞాన
మావతు - స్వస్వరూపజ్ఞానమ్; అతావతు - తదేకశేషత్వ తదేకరత్వ
త్వజ్జలైయటికై. అప్రతిషేధమావతు - నిరుపాధికరక్షకనానవనన్ పణ్ణుమ్
రక్షణ తైవిలకామై; అతావతు - స్వరక్షణేన్దన్దయనివృత్తి. అవధా
రణత్తాల్ - ఇన్దైయిరణ్ణమొచ్చియ ప్పిన్నైయొన్దుమ్ వేణ్ణావెనపడి. చర
మపదత్తిల్ శొల్లుకిఱఫలత్తుక్కు, ప్రథమపదత్తిల్ శొల్లుకిఱ ఆత్తజ్ఞాన
ముమ్ మధ్యమపదత్తిల్ శొల్లుకిఱ అప్రతిషేధముమితే వేణువతు.

౬౦. అల్లాతపోతుబ్ధత్తుకుమ్ పూర్తిక్కుమ్కొత్తైయూమ్,

౬౧. ఆపత్తైప్పొక్కిక్కొళ్ళుకిఱ్ఱోమ్మెన్దుభిమిత్తు
అత్తైవైత్తుక్కొళ్ళుతోఱ్ఱైయే వేణువతు.

౬౦. ఇష్టడియన్టిక్కే- ఫలసాధనమాక ఇవనుమ్ శిలశైయ్యవే
ణుమెన్దూల్ వరుమ్ తీగ్గెత్తెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱ్ఱార్. (అల్లాత) ఎన్దుతు
డగ్గి. (అల్లాతపోతు) ఎన్దుతు - ఇవ్వళవన్టిక్కే ఫలహేతువాక ఇవన్ శిల
శైయ్యవేణుమొత్తైవడి. (బద్ధత్తుకుమ్ పూర్తిక్కుమ్ కొత్తైయూమ్
యావతు)-ఇవనుడైయ రక్షణమ్ తన్నేతామృడియాన అవనుడైయ
నిరుపాధిక శేషిత్వత్తుక్కుమ్, ఇవనుడైయప్రవృత్తియిలొన్డైయు మపేషి
యాత నిరపేక్షోపాయత్వత్తుక్కుమ్వద్యమాయ్ తల్లెక్కట్టుమెన్దై.

౬౧. ఆనాలుమ్ (౧) *అనన్తశ్లేశభాజనమాన సంసారసాగర
త్తిశేత్రున్టిక్కిడన్దలైకితన్నాపత్తైయన్దొన్దూల్, ఆపత్తఖనాన వీశ్వర
నై స్వప్రపత్తియాలే వళికెత్తు, తత్త్వన్తాలే ఇత్తైక్కోఱ్ఱైయూమ్
వేణ్డూవోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱ్ఱార్. (ఆపత్తై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
సర్వేశ్వరక తిరువడికళిలే ప్రపత్తిపణ్ణి, సంసారమాకిఱ్ఱ ఆపత్తైప్పొక్కి-
క్కొళ్ళుకిఱ్ఱోమ్మెన్దు తాన్ పణ్ణుకిఱ్ఱ ప్రపత్తియాలే, తన్నాపత్తైప్పొక్కి-
క్కొళ్ళుకిఱ్ఱానాక భిమిత్తు, తదేకపారతన్యరూప స్వరూపహనియా
కిఱ్ఱ ఆపత్తై విత్తైత్తుక్కొళ్ళుతోఱ్ఱైయే, తన్నివృత్తికి-వన్ శైయ్య
వేణువత్తెన్దువడి. ఓరాపత్తై ప్పడిహరిక్కివ్వుక్కుమ్, ఓరాపత్తై విత్తైత్తుక్కొ-
ళ్ళుతే, ఇవన్ స్వయత్నత్తిల్ నివృత్తనాయుక్కువే, ఎమ్మెరుమాన్డానే
రక్షిక్కుమ్మెన్దుకరుత్తు. (అత్తై) ఎన్దుతు-ఆపత్తామాన్యత్తైప్పోమ్; అల్లాతు
ప్రకృతావత్తు తన్నైయే పరామర్శిత్వపడియన్దు.

౬౩. రక్షణత్తుక్కు పేక్షితమ్ రక్ష్యత్వానుమతియే.

౬౪. ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాకైయాలుమ్, చైతన్య
కార్యమాకైయాలుమ్,

౬౩. ఆనాలుమ్ (౧) “ రక్ష్యాపేక్షాంప్రతీక్షతే” ఎన్దు రక్షక
నాన సర్వేశ్వరక, రక్ష్యభూతనాన ఇచ్చేతననుడైయవపేక్షైయెప్పార్
త్తిరుక్కుమెన్దైయాలే, అవన్పణ్ణమ్ రక్షణత్తుక్కు ఇవనుడైయ వపే
క్షైయమ్ వేడియన్దో ఇనుక్కిఱతెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (రక్షణత్తు
క్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావళు - నిరుపాధికరక్షకనానవన్ పణ్ణమ్ రక్షణ
త్తుక్కు ఇచ్చేతనన్పక్కల్ వేణ్ణవతు. “సీయెనకు రక్ష్యమ్” ఎన్దాల్
“ అన్దేన్” ఎన్నాణే, తన్నుడైయ రక్ష్యత్వత్తై ఇన్దైయమివ్వళవేయెన్దై.

(౧) “రక్ష్యాపేక్షామ్” ఎన్గిఱవిడత్తిల్ శొల్లుకీఱవపేక్షై, రక్ష్యత్వాను
మతిద్యోతకమి త్తనై యెఱ్ఱుకరుత్తు. (౨) “యాఘ్నాప్రపత్తిః” (౩) “ప్రార్థ
నామతిః” ఎన్గిఱస్వీకారత్తై అప్రతిపేదద్యోతకమెన్దితే ఇవర్ తామరుళి
చ్చెయ్తతు.

౬౪. ఇప్పడి అనుమతి సాక్షేతనాయ్ రక్షిక్కుమాకిల్ ఇవ్వ
నుమతితాక సాధనమాకాతోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఎల్లామ్)
ఎన్దుతుడగ్గి. (ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాకైయావతు)- భోగమో
క్షోపాయగ్గళిల్ ఏతేసుమెన్దిలే యధికరిక్కు మవనుక్కుమ్, సీఇవ్వుపా
యత్తై యనున్దియెన్దై అప్పడియేశెయ్కిఱేక, ఎన్నమనుమతి పూ
ర్వకమాక వతిలిఱ్ఱియ వేణ్ణకైయాలే సకలోపాయ సాధారణమాయి
రుక్తై. ఇత్తాల్, ఓరిడత్తిలుమ్. ఇవ్వనుమతిక్కు అధికారివిశే
షణత్వమొఱ్ఱియ, ఫలసాధనత్వ మిల్లామై కాటప్పట్టతు. చైతన్య
కార్యమాకైయావతు-రక్ష్యత్వమ్ చేతనాచేత ససాధారణమా యరు
క్కుచ్చెయ్తే, జ్ఞానశూన్యమాకైయాలే అవ్వకారత్తై అఱిక్కైక్కు

శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౨౩

పాప్తిదక్షైయిలు మనువర్తిక్రైయాలుమ్, స్వరూపాతిరేకీయల్లా
మైయాలుమ్, అచిద్వాప్యవృత్తవేషత్తై సాధనమాక్క వొణ్ణాతు.

౬౫. అచిద్వాప్యవృత్తిక్కు ప్రయోజనమ్-

యోగ్యమల్లాత అచేతనమొల్పిలన్తిక్కే, జ్ఞానాశ్రయభూతనాకై యూలే
అత్తైయత్తిక్కై క్కు యోగ్యనాయురుక్కిఱ విచ్చేతనన్ పక్కలుణ్ణాన వను
మతి, ఇవనుడైయజ్ఞానకార్యమాయ్ కొణ్ణువన్దతాయురుక్కై. ఇత్తాల్,
ఇవ్వనుమతి చేతననానవాశియైప్పన్ వన్దతాకైయూలే, సాధనకోటి
యిలన్దయియా తెన్దపడి. (పాప్తిదక్షైయిలు మనువర్తిక్రైయావతు)-
ఉపాయదక్షైయళవన్తిక్కే ఉపేయదక్షైయిలు మవక్ వ్యామోహను
గుణమాకక్కొళ్ళుమ్ వినియోగవిశేషజ్ఞల్, తిరువుళ్ళమానపడి కొణ్ణ
రుళవేణుమెన్దు మనుమతి ఇవనుక్కు నడన్దు శెల్లుకై. ఇత్తాల్, సాధ
నమాకిల్ ఫలసిద్ధియళవిలేమీళవేణుమెన్దుకరుత్తు. (స్వరూపాతిరేకియల్లా
మైయావతు)-శేషి శెయ్యుమతుక్కుడన్ పట్టిరుక్కై శేషత్వపారతన్య
కార్యమాకైయూలే, ఇవ్వనుమతిస్వరూపత్తుక్కు ప్పఱుమ్మన్తిక్కే స్వరూ
పమాయురుక్కై. ఇత్తాల్, సాధనమాకిల్ స్వరూపాతిరేకియా యిరు
క్కవేణుమెన్దు కరుత్తు. (అచిద్వాప్యవృత్తవేషమావతు)-జ్ఞాతృత్వత్తాలే
జ్ఞానశూన్యమానవచిత్తిల్ వేఱుపట్టిరుక్కిఱ ఆత్మాపినుడైయవాకా
రమ్ ; ఇవిడత్తిలవా కారమావతు-జ్ఞానకార్యమానవనుమతి ; ఇత్తై
(సాధనమాక్కవొణ్ణాతు) ఎన్దతు - ఇప్పడి ఇతినుడైయ అసాధనత్వ
హేతుక్క శనేకముణ్ణాకైయూల్ ఇత్తై సాధనమాకక్కల్విక్క ప్పొకా
తెన్దపడి. (అచిద్వాప్యవృత్తవేషమ్) ఎన్దు పాతమాకిల్, జ్ఞానశూన్య
మానవచిత్తిత్కాట్టిల్ ఆత్మావుక్కుణ్ణాన జ్ఞాతృత్వరూప వ్యావృత్తి
యిక్ వేషమాన వనుమతియై ఎన్దు శబ్దార్థమ్.

౬౫. అనాల్, ఇవ్వచిద్వాప్యవృత్తి తనక్కొరు ప్రయోజనమ్
వేణ్ణావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱ్ఱార్, (అచిద్వాప్యవృత్తిక్కు) ఎన్దుతుడన్

ఉపాయ త్తిలుపకార స్మృతియుమ్ ఉపేయ త్తి లుకప్సమ్.

౬౬. (౧) “ఉ స్సనతాలెన్నినైన్దిరున్దాయ్” ఎన్ఱిఱ

పడియే ప్రాప్తిక్కుపాయమవన్నినైవు.

౬౭. అతుతా నెప్పోతు ముణ్ణు.

(ఉపాయ త్తిలుపకార స్మృతియూవతు)-(౨) “ఎన్నై త్తీమనజ్జెడుత్తాయ్”

(౩) “మరువిత్తొమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్ఱిఱపడియే సిద్ధోపాయ మాన వెమ్మెరుమాన్ తన్ తిఱ త్తిఱ్ఱణ్ణి ఉపకారజ్జలైయనుసన్ధిక్కు.

(ఉపేయ త్తిలుకప్పావతు) - అవన్దిరువడికళిల్ తాన్ పణ్ణమ్ కై జ్జుర్యజ్జ శిల్, (౪) “ఉకన్దపణిశెయ్తు” ఎన్ఱిఱ ఉకప్సమ్, అత్తాలవనక్కు విళైకిఱ ప్రీతియైక్కుణ్ణు తనక్కు విళైకిఱ ప్రీతియుమ్.

౬౬. ఇప్పడి ఇవన్బక్కులుశ్శుత్తోన్త్రు ముపాయమన్టాకిల్, ఇవను క్కుత్తత్తాప్రొప్పుపాయన్దా నేతెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉ స్సనతాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి, అతావతు-ఇ త్తలైయిలుశ్శుత్తోన్త్రుమ్ పేర్ ముక్కుపాయమ ల్లామెయాలే, (౧) “ఉ స్సనతాలెన్నినైన్దిరున్దాయ్” ఎన్ఱు-కైకభీన్దవన్ ముక్కు మొరుపోక్క డిపార్ త్తిరుక్క-క్కడవడన్దిరువుళుత్తాల్నినై త్తిరున్ద తె న్నెన్ఱు, పి-తైపియానవవన్నినై వేఉపాయమెన్టాన్దొరునుసన్ధి త్తపడియే, అవనై ప్రాప్తిక్కుపాయమ్- సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తియాయ్ ప్రా ప్తనాయ్ పరమదయాళువాయిరుక్కిఱ అవనుడైయ ఇచ్చేతనోజ్జీవ నార్థమాన నినై వెన్ఱపడి.

౬౭. అన్నినైవుతా నవను క్కెప్పోతుణ్ణావతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతుతానెప్పోతుముణ్ణు) ఎన్ఱు. (ఎప్పోతుమ్) ఎన్ఱుతు - ఇవన్ (గి) * యాతానుమ్ పన్ద్రీ న్ణి త్తిరికిఱకాలత్తోడు ఇన్ఱోడువాళియఱ సర్వకాల త్తిలు మెన్ఱపడి.

(౧) తిరుమొళి-౨-౭-౧.

(౨) తిరునాయ్ - ౨-౭-౮.

(౩) తిరునాయ్-౨-౭-౭.

(౪) తిరునాయ్-౧౦-౮-౧౦.

(౫) తి - ౨ - ౯౫.

౬౮. అతు ఫలిష్పతు ఇవన్ ని నై వ్రమాటినాల్.

౬౯. “అ నిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్-ఇప్పోతు త్తజ్జమెన్
ఎన్గితి ని నై వ్రకులైకై” ఎన్దు జీయరరుళిచ్చెయవర్.

౭౦. ప్రాప్తావ్రమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే.

౬౮. ఆనాల్, అతు ఇన్నాల్ వరై ఫలియాతిరుప్పానెన్నెన్న
అరుళిచ్చెయకితార్, (అతు ఫలిష్పతు ఇవన్ ని నై వ్రమాటినాల్) ఎన్దు.
అతావతు-అన్ ని నై వ్ర ఇవనుక్కుక్కార్ కరమావతు, ఇవనుడైయ
స్వరక్షణచి నైమాటిన కాల త్తిలెన్దవడి.

౬౯. ఇవ్వర త్తినుడైయ ఆ ప్పర్థమాకనజ్జీయర్ వారైయైయ
రుళిచ్చెయకితార్, (అ నిమకాలత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- నజ్జీ
యర్, తమ్ముడైయ శ్రీపాద త్తిలేయుళ్ళారారు శ్రీవైష్ణవరై నోవటికై
క్కాక చెప్పెట్టున్దరుళియిరుక్కి అవళవలే, అన్ శ్రీవైష్ణవర్ “అడియే
నుక్క నిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమాయిరుప్ప తొన్దరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్”
ఎన్దు, “అ నిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్- నమక్కిప్పోతు త్తజ్జమెన్ ఎన్గితి
తన్నుడైయ స్వరక్షణ చి నై కులైకై కాణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయితవారై
ఆకైయాల్, ఈశ్వర నివాత్తోజ్జీవనత్తుక్కు-అప్పాక ప్పణుమ్ చి న్దనై
ఫలిష్పతు, ఇవనుడైయ స్వరక్షణచి నై మాటినాల్ వై తాయిల్లు.

౭౦. ప్రాపకనీశ్వరనానాలుమ్, ప్రాప్తావ్రమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పా
నుమివనన్దో. ఆనప్పిన్దు ఇవన్ ని నై వై ఇప్పడి నేరాకత్తుడైక్కలామో
వెన్నవరుళిచ్చెయకితార్, (ప్రాప్తావ్రమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అష్టిక్కే, ఇచ్చేత
నకై యిలుళ్ళవల్లీలు పాయత్వ గన్దమటత్తుడైత్తు, ఈశ్వరనే యు
పాయమెన్దు నిమ్మిన్ది త్తపోతే, ప్రాప్తత్వముమ్ ప్రాప్తియిల్ వరుము
కప్పు మివనతన్దిక్కే, ఉపాయ భూతనాన వీశ్వరన తేయాయ్ ఫలిత్తు
విడుకై ; ఆకైయాల్ (ప్రాప్తావ్రమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పాను

౭౧. స్వయత్న నివృత్తి పారతన్య ఫలమ్ ; స్వప్రయోజన నివృత్తి శేషత్వఫలమ్.

మవనే) ఎఱ్ఱు నిగమి తరుళుకితారాకపుమామ్. (ప్రాప్తా అవనాకైయా వతు) - (౧) “స్వత్వమాత్తనిసజ్ఞాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిభిత్తమ్” ఎఱ్ఱి స్వతస్సిద్ధమానస్వస్వామిత్వ సమృద్ధమడియాక, ఉడైమైయైప్రాపిక్కుముడైయవనెప్పోలే, ఇవాత్తావైప్రాపిప్పాన్ తానాయరుక్కై. (ప్రాపకకనవనాకైయావతు) - తానివనై ప్రాపిక్కుమిడత్తిల్ ప్రాప్తిక్కుపాయముమ్, సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వ సత్యసజ్గుల్పత్వాది గుణవిశిష్టనాయ్, నిరఙ్గుశస్వతన్త్రినాన తానాయరుక్కై. (ప్రాప్తిక్కుకప్పాను మవనాకైయావతు) - స్వత్తినుడైయలాభత్తిలే తద్వోక్తావానస్వామి హృస్సనామాపోలే, ఇవనైప్రాపితాల్ ప్రాపిక్కుప్పైల్ మేయెఱ్ఱు కప్పానుమ్, ఇవాత్తావుక్కు నిత్యభోక్తావాన తానాయరుక్కై. ఇవైమూఱ్ఱుమ్ (అవనే) ఎఱ్ఱి అవధారణత్తాలే-ఇవనోలివనోడన్వయిప్పత్తోఱ్ఱు మిల్లెయైన్. ఇతిల్, “ప్రాప్తావుమ్ప్రాపకనుమ్అవనే” ఎఱ్ఱెయాలే, ఇవనుక్కు స్వయత్న తిలన్వయమిల్లె యెన్నుమిడముమ్, “ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే” ఎఱ్ఱెయాలే, స్వప్రయోజనత్తి లన్వయమిల్లెయెన్నుమిడముమ్ సిద్ధమాయిల్లు.

౭౨. ఆనాల్, జ్ఞాతృత్వకార్యమాన కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞతైయుడైయవనాకైయాలే స్వయత్న స్వప్రయోజనజ్గళుక్కర్హనాయరుక్క, ఇనైయిరణ్ణినుడైయవుమ్ నివృత్తి ఇవనుక్కవ్వభియాలేవరుకితైన్దిటక్కైయిలే అత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వయత్న) ఇత్యాదివా క్యద్యయత్తాలే. అతావతు - జ్ఞాతృత్వనిబద్ధనమాన కర్తృత్వముణ్డాయరుక్కచ్చెయ్తే భగవత్ప్రాప్తిక్కుత్తానారుయత్నమ్ పణ్ణామలిరుక్కైయూకిత ఇన్ స్వయత్న నివృత్తి పరాధీన స్వరూపస్థిత్యాది మత్త్వ

౭-౨. పరప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్న ఫలమ్.

తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్.

మాకిట పారతన్యస్త్రిక్ కార్యమ్ ; అప్పడియే భోక్తృత్వమున్నాయి రుక్కచ్చెయ్ తే, అత్తలెయై రసిప్పిక్కుమతోట్రియ తనక్కెన్న ఒట్టిల్ రసమిట్టిక్కేయిరుక్కేయాకిట స్వప్రయోజన నివృత్తి, పరాతిశయా ధాయకత్వమే వడివాయిరుక్కేయాకిట శేషత్వత్రికార్యమ్. ఇత్తాల్, పారతన్యశేషత్వజ్ఞశిరణ్ణమాత్తావుక్కుస్వరూపమాకై యాలేలవా వా కారజ్ఞలై యటియవే ఇన్వైయిరణ్ణమ్ తన్నడై యేవరుమెన్ఱతాయీల్లు.

౭-౨. ఆనాల్, ఇప్పడి స్వయత్న స్వప్రయోజనజ్ఞలి లన్వయమద్రీరి రుక్కుమాకిల్, ఇవనుడైయ ప్రయత్నత్తుక్కుమ్ చైతన్యత్తుక్కుమ్ ప్రయోజనమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (పరప్రయోజన) ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు- (౧) “అహంసర్వజ్ఞురిష్యామి” (౨) “వఘ్నివిలావడిమైశెయ్యవేణుమ్” (౩) “ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్ వోమ్” ఎన్నిటపడియే పరనుక్కుప్రయోజనమాక ప్లణ్ణమ్ కైజ్జర్వరూప ప్రవృత్తి, ఇవనుడైయ ప్రవృత్త్యద్యోగరూపమాన ప్రయత్నత్తుక్కు ప్రయోజనమ్. (౪) “నిత్యకిజ్జరః ప్రహర్షయిష్యామి” ఎన్నిటపడియే అత్తలెయిరుక్కుప్పక్కుఱుప్పాక తాన్ పణ్ణికికైజ్జర్వరూపత్తాలే అత్యంత హృష్టనాయుక్కిట వస్తపరనైవిషయమాక వుడైత్తానప్రీతి, ఇవనుడైయ అచిద్వా్యవృత్తిరూపమాన చైతన్యత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్ఱై. (౫) “పడియాయ్ క్కిడన్దున్ పవళనాయ్ కాణ్బేనే” ఎన్నక్కడనతితే. ఇత్తాల్, పారతన్యశేషత్వజ్ఞాలే ఫలిత స్వయత్న స్వప్రయోజన నివృత్తి

(౧) రా-అ-౩౧-౨౫.

(౨) తిరువాయ్-౩-౩-౧.

(౩) తిరుప్పావై-౨౯.

(౪) స్తా-౪-౪౬.

(౫) పెరుమాళ్ తిరు-౪-౯.

23. అహమర్థతుక్కు జ్ఞానానన్దజ్ఞో

తటస్థమెన్నుమృడి దాస్యమితే అన్తరంగనిరూపకమ్.

కల్మషుడైయనాన చేతననుడైయ ప్రయత్నచైతన్యజ్ఞతుక్కు, పార తస్త్రిశేషత్వానుగుణమాక ప్రయోజనజ్ఞో శొల్లిల్ త్రాయ్ ము.

23. శేషత్వాదికభుమ్ జ్ఞాతృత్వాదికభుమ్ ఆత్మధర్మజ్ఞా యిరుక్కుచ్చెయ్ తే, శేషత్వాదికలై ప్రధానమాక్కి జ్ఞాతృత్వాదికలై తదనుగుణమాక యోజ్యైక్కు-కు నియామకమేతు, మల్ బుప్పడితానా నాలోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అహమర్థతుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. (అహ మర్థమావతు) - ప్రత్యక్షేనాహముద్భివ్యవహారార్థమాన వాత్త వస్తు. (జ్ఞానానన్దజ్ఞానాన)-తద్గతమాన ప్రకాశత్వాచుకూలత్వజ్ఞో. (౧) “జ్ఞానానన్దమయస్వాత్మా” (౨) “స్వరూపమణుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానా నన్దైకలక్షణమ్” ఎన్టు ఇవల్ త్రైయిట్టితే వస్తువై నిరూపిప్పతు. (తటస్థ మెన్నుమృడి) ఎన్టుతు-బహిరంగనిరూపకతయా పుటవిత్తయెన్నుమృడియెన్టు పడి (దాస్యమావతు)-శేషత్వమ్. ఇతు (అన్తరంగనిరూపక మాకై యావతు)-భగవత్స్వరూపతుక్కు ప్రకారతయా శేషమాయ్ కొడ్డై తక సత్తైయామృడి యిరుక్కుమ్ వస్తువాకై యాలే, ప్రథమమ్ శేషత్వత్తై యిట్టు నిరూపిత్తుకొడ్డై మల్ బుళ్ళవాకారజ్ఞలైయిట్టు నిరూపిక్కువే ణుమృడియిరుక్కు. ఇత్తాల్, (నిరూపకమాకై యావతు)-వస్తువై వ స్వ న్తర త్తిత్కాట్టిల్ వ్యావ ర్తిక్కుమత్తాకై యాలే, దాస్యమ్ ఈశ్వరవ్యావ ర్తకమాయ్, జ్ఞానానన్దజ్ఞో అచిద్వ్యావ ర్తకజ్ఞా యిరుక్కుమ్. ఇప్పడి నిరూపకద్వయముమ్ వస్తువుక్కు పేక్షితమాయిరుక్కుచ్చెయ్ తే భగవ త్ప్రకారతయా లభనత్తైకమానవస్తువుక్కు, అచిత్తిత్కాట్టి లుడ్డాన వాళియైయటివిక్కిఱుమాత్రమాన జ్ఞానానన్దజ్ఞో పుటవిత్తమామృడి ప్రకా

౧౪. ఇతుతావదేటియన్తు.

రత్నప్రయుక్తమాన శేషత్వమే అన్తరంగనిరూపకమా యరుక్కుమెన్త
తాయీః (ఇతే) ఎన్తు ఇవ్వర్ త్తిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధి ప్రథమమ్ శేషత్వం
యిట్టు వస్తువై నిరూపిత్తుకొణ్ణు, పిన్నై జ్ఞానానన్తలక్షణముమాయ
జ్ఞానగుణకముమాయ్ అచిద్వ్యావృత్తముమాయరుక్కుమెన్తు మిడ తై
తృతీయపదతాలేనిరూపిక్కిట ప్రణవముమ్, సమస్తవస్తుకళుమ్ సర్వే
శ్వరనుక్కు ప్రకారమెన్తుమ తై ప్రతిపాదిక్కిట నారాయణపదముమ్,
ముతలానవై ఇతిల్ ప్రమాణమ్. (౧) “దాసభూతాస్వతస్సర్వేహ్యత్తానః
పరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణం తేషాం బనేమోక్షేతథైవచ” ఇత్యా
దికళుముట్టితే. (౨) “అడియేనుళ్ళా” ఏన్ఱొరితే యాథ్వార్. తిరు
కోట్టియూర్ నమ్మి శ్రీపాదత్తిలే అథ్వానాటుమాసమ్ సేవిత్తునిన్తు
మహానిధియాక పెన్ద్రు నివర్థమితేయితు ఇప్పడి శేషత్వమన్తరంగనిరూపక
మాకై యాలే నిరూపిత స్వరూప విశేషజ్ఞాన జ్ఞాతృత్వాదికలై ఏత
దనుగుణమాక యోజిక్కవేణుమెన్తు కరుత్తు.

౨౪. ఇతు స్వరూపనిరూపకమాకిల్, ఆత్మావృత్తవన్తే తుడన్తి
యన్ఱాయ్ పోర వేణ్ణావో, ఇతుక్కుమున్బిన్బిక్కి ఇపోతున్ఱాకై యా
లుమ్, లోక త్తిలితుతా నాపాధికమాయనడక్కాన్ఱైయాలమ్, దా
స్యమాత్మావృక్కు వదేటియన్తో వెన్తు, అరుళిచ్చేయ్ కిటార్, (ఇతుతా
వదేటియన్తు) ఎన్తు. (ఇతుతా) ఎన్తు ప్రకృతమానదాస్యతై పురామ
ర్చిక్కిటతు. (వదేటియావతు)-అగన్తుకమ్. (అన్తు) ఎన్ఱైయాలే-స్వాభా
వికమెన్తపడి. (౩) “సోజ్జీవనేచ్చాయదితే స్వసత్తాయాంస్పృహాయది
ఆత్మదాన్యంహరేస్సాన్వయ్యం స్వభావజ్ఞానదాన్తర” (౪) “నానుము
నకుప్పన్దినడియే” ఎన్నక్కడవతితే.

(౧)

(౨) తిరువాయ్ - ౨ - ౮ - ౨.

(౩)

(౪) తిరుప్ప-౧౧.

౭౧. స్వాత స్త్రిముమ్ అన్యశేషత్వముమ్ వద్దేటి.

౭౨. శేషత్వవిరోధి స్వాత స్త్రిమ్.

తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్.

౭౩. అహజ్జాగ్రమాకిటనార్ వైత్తుడైతాల్

ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ “అడియాన్” ఎన్టై.

౭౧. ఆనాల్, వద్దేటియాక వివక్షితజ్గల్ తానెనైయెన్న; ఇతు క్కు-విరోధికళాననై యెన్టరుభిచ్చెయ్ కితార్, (స్వాత స్త్రిముమ్) ఎన్టతుడగ్గి. (స్వాత స్త్రిమావతు) - నానెనక్కురియ నెన్టరుక్కై. (అన్యశేషత్వమావతు) - భగవదన్యవిషయజ్గళితే తొణ్ణపట్టిరుక్కై. ఇవల్లై (వద్దేటి) ఎన్టెఱతు. ఇవనుడైయ అవిద్యాదికళడియాక నన్దనై యాకై యాలే.

౭౨. ఇనై ఇతుక్కు- విరోధికళానమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్ (శేషత్వవిరోధి) ఎన్టతుడగ్గి (శేషత్వవిరోధి స్వాత స్త్రిమ్) ఎన్టతు - నానెనక్కురియ నెన్టరుక్కుమళవిల్, ఒరువిషయ త్రిలుమ్ శేషత్వమిల్లామైయాలే స్వాత స్త్రిమ్ శేషత్వతైయదిక్క-వొట్టాతెన్టపడి.

(తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్) ఎన్టతు-స్వాత స్త్రిమ్ కులెన్ట శేషత్వత్తుక్కినైదైలుమ్, భగవద్వ్యతిక్త విషయజ్గళితే ఒన్టకు-త్తన్నై శేషమెన్టరుక్కుమతు, నిరుపాధిక శేషియానవన్పక్కల్ శేషత్వతై త్తలైయెడుక్కు వొట్టాతెన్టపడి.

౭౩. ౧-“ఇతుతావద్దేటియన్ట” ఎన్టతుడగ్గి ఉపపాది త్తవర్గజై మూతలిక్కితార్ మేల్, (అహజ్జాగ్రమ్) ఎన్టతుడగ్గి. అహజ్జాగ్రన్దా దేహ-త్మాభిమానమాపమాయుమ్ స్వాత స్త్రిమావమాయు మిరణ్ణవక్తె ప్పట్టితే యిరుప్పతు; అతిల్ ఇన్ట స్వాత స్త్రిత్తైవొల్లుకిటతు. (ఆర్ ప్పు) ఎన్దైయాలే అతినుడైయ తిరోధామకత్వముమ్ ఆగన్తుకత్వముమ్ తోల్ కుకిటతు. అత్తై (తుడైక్కైయావతు) - సదాచార్యోపదేశాదికళాలే సవాసనమాకప్పొక్కుక్కై. (ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ అడియాన్) ఎన్టతు-

౭౧. గ్రామకులాదికళాల్ వరుమ్ పేర అనర్థహేతు.

౭౨. (౧) “ఏకాస్తీవ్యపదేష్టవ్యః”

ఔపాధికమాన జాతివర్ణాశ్రమాదికళాలేవద్దభిద్దపోమ్ నామగ్ధో పోల్చి క్కే, యావదాత్మానువర్తియాన నామమ్ దాననెన్నుమతెష్టపడి.(ఇతే) ఎష్టు-ఇవ్వర్థతిల్ - ప్రమాణప్రసిద్ధి.(౨)“దాసభూతాస్వతః”(౩)“ఆత్మ దాస్యమ్” ఇత్యాదికల్పివిడ త్తిలే వినక్షితగ్ధో.ఆకై యాల్ స్వాతన్త్ర్యా దిశాపాధికమ్, దాస్యమ్ స్వాభావికమెన్నుక్కుతైయిల్లెయెట్టుకరుత్తు.

౭౩. అతువె? గ్రామకులాదికళాల్ వరుమ్ వ్యపదేశమన్త్రో నడద్దపోరుకితెన్న వరుచ్చెయ్ కితార్, (గ్రామ) ఇత్యాదియాల్. అతావతు - ౧ గ్రామకులాదివ్యపదేశ మహజ్కరజనకమాకై యాలే స్వరూపహనిరూపానర్థకరమెట్టపడి.ఆకై యాల్ అవశ్శ్రానిపక్ వ్యపదేష్టవ్యనల్ల నెట్టుకరుత్తు.

౭౪. ఉక్తార్థతుక్కు ప్రమాణజ్ఞాట్టుకితార్ మేల్, (ఏకాస్తీ వ్యపదేష్టవ్యః) ఎష్టు. “ఏకాస్తీవ్యపదేష్టవ్యో నై వగ్రామకులాదిభిః | విష్టునా వ్యపదేష్టవ్యస్తస్యసర్వంసంవహి” ఇత్తల్ భగవదేక పర నాయిరుక్కుమవక్ గ్రామకులాది సమ్యక్జ్ఞతైయిట్టు చొల్లెప్పడుమవ నల్లక్, భగవత్సమ్యక్జ్ఞతైయిట్టు చొల్లెప్పడుమవక్; అవనుక్కుస్త గ్రామ కులాదిక శెల్లామ్ భగవానేయితే ఎక్కిఱు.(౪)“ప్రాప్తావృన్” ఇత్యాది వాక్యత్తిలే ఇచ్చేతననుడైయ స్వయత్తు నివృత్త్యాదికల్ తోల్ శీనపడి యాలే, ఇవశ్శ్రుక్కు నిదాసమిన్నతెట్టుమ్, ఏవమ్భూతననుడైయప్రయ

శ్చ భగవతాభిమానశ్చుక్కు స్వకమాన్త గ్రామాదికల్గ్ల వివక్షితజ్గో, ఆకై యాల్ “తొణ్డూర చమ్పి, వేయర్ తగ్గళ్ తుత్తిత్తివిట్టుచిత్తినో” ఇత్యాదికలమ్మ విరోధమిచ్చె.

(౧) విప్రశ్నేనసం.

(౨) హరితప్త

(౩) విష్టుకత్తే.

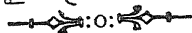
(౪) ౭౮-

౮౦. ఉపాయత్తుక్కు ప్పిరాట్టియైయుమ్ ద్రాపదియైయుమ్తిరు
క్కణ్ణమజ్జైయాణ్డానైయుమ్బాలే యిరుక్కవేణుమ్; ఉపే

త్తుచైతన్యప్రయోజనముమ్, శేషత్వాది ప్రాధాన్యహేతు-ఆత్మస్వరూ
పత్తినుడైయ దాస్యస్తరజ్గ నిరూపకత్వమెన్యుమ్, ఇష్పడియిరుక్కిఱ
వితు స్వాధావికమ్, ఏతద్విరోధికల్ బౌపాధికమెన్యుమ్, తన్నివృత్తియి
లాత్తావుక్కు దాస్యమేనిత్యనిరూపకమా యిరుక్కుమెన్దైయాలే ఇన్వ
రత్తై మూతలిత్తుమ్, గ్రామకులాదికళాలివళ వ్యపదేప్తవ్యనల్ల నెన్యుమ్,
ఉత్తారత్తిల్ ప్రమాణముమ్ శొల్లుకైయాలే (౧) “స్వయత్ననివృత్తి”
ఇత్వాదివాక్యమేతుడజ్గి ఇన్వళవుమ్ ప్రాసజ్గిక్.

ఆక, ఇష్పకరణత్తాల్. ప్రపత్తిక్కు దేశాదినియమజ్గళిల్లె, విష
యనియమమేయుశ్శ తేన్ను మిడముమ్, అవ్విషయగ్దా నిన్నతెన్నుమిడ
ముమ్, అవ్విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధి
కారికళుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణ మధికారికళు
డైయ త్రైవిధ్యముమ్, ప్రపత్తియై యుపాయమాక్కినాల్ పరుమ
వద్యముమ్, ప్రపత్తితన్నుడైయ స్వరూపాదికళుమ్, ప్రపత్తవ్యనే
ఉపాయమెన్ను మిడముమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు.

ఉపాయవైభవప్రకరణమ్ సమాప్తమ్.

అధికారిశోధనమ్.

౮౦. అన నరమ్ అధికారి శోధనమ్పణ్ణుకిఱిఱు. ఉపాయమ్ఉపే
యార్థమాకైయాలమ్, (౨) “ఉపేయత్తిలుకప్పమ్” ఎన్యుమ్, (౩) “పర
ప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్నఫలమ్, తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్”
ఎన్యుమ్ఉపేయాధికారముమ్కీర్త ప్రసక్తమాకైయాలమ్, ద్వయనిష్ఠనాన
వధికారిక్కు ఉభయము మపేక్షితమాకైయాలమ్, ఉపాయోపేయా
ధికారజ్గళిల్ ఇచ్చేతననిన్నవిన్నపడి యిరుక్కవేణుమెన్నుమత్తైత్తత్త
న్నిష్ఠరై నిదర్శనమాక్కి కొణ్ణరుళిచ్చెయ్కెఱార్, (ఉపాయత్తుక్కు)

యత్తుక్కు ఇతై య పెరుమాళై యమ్ పెరియవునై యానై
యమ్ ప్పిళ్ళైతిరునత్తాయూరళై యనై యమ్ చిన్మయన్
యైయుమ్బాలే యిరుక్కువేణుమ్.

౧౧. పిరాట్టిక్కుమ్ ద్రాపదిక్కుమ్ వాళి, శక్తియుమశక్తియుమ్.

ఇత్యాదివాక్యద్వయత్రాణే. (ఉపాయత్తుక్కు) ఎన్ఱతు-ఉపాయత్తక్కుళి
కారియామ్బా తెన్ఱపడి; ఉపాయాళికారత్తుక్కున్ఱునమామ్. అప్పడియే
(ఉపేయత్తుక్కు) ఎన్ఱతువుమ్. (ఉపాయత్తిల్) ఎన్ఱు పారమానహాతు-
ఉపాయవిషయత్రిన్ఱపడి, ఇప్పడియే మన్ద్రైయతువుమ్. అవర్కళై
సోలే యిరుక్కువేణుమెన్ఱతికకరుత్తై నర్చిప్పిక్కైక్కాక, ఆవర్కళై
తద్గళై పడికళైయడై వే యరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్. అతిల్ పిరాట్టి
యుడై యవున్ ద్రాపదియుడై యవుమ్ పడికళై యరుళిచ్చెయ్కిక్కు
డలాక, ప్రథమత్రిలే ఉభయర్కున్ వాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(పిరాట్టిక్కుమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి, అతావతు-(౧) “తత్తస్యసదృశంభవేత్”
ఎన్ఱిరున్ద పిరాట్టిక్కుమ్, (౨) “రక్షమామ్” ఎన్ఱ ద్రాపదిక్కుమ్
తమ్మిలోవాళి, (౩) “శీతోభవ” ఎన్ఱు నెరుప్పై సీరాక్కినాట్పోలే,
“దగ్ధోభవ” ఎన్ఱు విరోధివర్గతై భన్ఱమాక్కి త్తనై రక్షిత్తుక్కుళ్ళ
వల్ల శక్తియున్ఱాకై యమ్, స్వయత్తుత్రాణే విరోధికతై త్తళి తనై
నోక్కిక్కుళ్ళప్పార్త్రాలుమ్, నోక్కిక్కుళ్ళుకై క్కీడాన † శక్తితనక్కి
ల్లామైయుమెనై.

† వాళి-వైలక్షణ్యమ్. † “పస్తోపిమమగోచరే” ఎన్ఱ ఇవళి తనమ్ కర్ణనిడ
త్రిల్ చాపల్కతై ఇవళితానే శ్లోకైయాలే పిఱరైధన్ఱమాక్కువల్ల పాతివ్రత్య
మిలైయెన్ఱపడి.

(౧) రా-సు-౩౯-౨౦.

(౨) భా-సభా-౨౧-౪౩.

(౩) రా-సు-౪౩-౨౦.

౮-౨. పిరాట్టిస్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్,
తిరుక్కణ్ణమణ్డేయాణ్డాక్ స్వవ్యాపారత్తై విట్టాక్.

౮-౨. ఏవమ్భూతరానవర్కళ్ శెయ్తవై తన్నై యరుళిచ్చయ్
కితార్, (పిరాట్టి స్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్) ఎన్టు.
(స్వశక్తియైవిడుకై యావతు) - నాయకరానపెరుమాళ్ రక్షిక్కుమత్త
నైయల్లతు, నమ్మడైయశక్తియాల్ నమ్మెరక్షిత్తుక్కుళ్ళుకై నమ్పార
తన్మ్రొత్తుక్కు నాశకమెన్టు స్వశక్తియైక్కుణ్ణకార్యమ్కొళ్ళాత్తోకై;
(౧) “అనన్దేశాత్తురామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్ । నత్వాకుర్చి దశ
స్రీవ భస్మభస్మార్చణేజసా” ఎన్టాళితే. (లజ్జయైవిడుకై యావతు)-దుశ్శా
ససక్ సభామధ్యే ‡ తుకిలై యురికిఱవళవిల్, లజ్జావిష్టైయాన్కొణ్ణ
తానొరుతలైయిడుక్కుకై యన్టిక్కే, ఇరణ్ణుకై యుమ్ విడుకై. * పేరళ
వుడై యాళాకై యాలే పిరాట్టిక్కు, “పెరుమాళ్ రక్షకర్” ఎన్టు విశ్వసిత్తు
స్వశక్తియై విట్టిరుక్కలామ్; అత్తనై యళవిన్టిక్కే యిరుక్కచ్చయ్తే,
మహాపద్మశైయిలే, “ఇన్ద్రశిఖిల్ కృష్ణనే రక్షకన్” ఎన్టు మహావిశ్వాసమ్పణ్ణి
మహాసభామధ్యే ఇవళో లజ్జయైవిట్టాళితే యరితు. (తిరుక్కణ్ణమణ్డేయా
ణ్డాక్ స్వవ్యాపారత్తైవిట్టాక్) అతావతు. స్వరక్షణహేతువాన స్వవ్యా
పారణ్డళై విట్టాన్టపడి. ఒరు సేవకనుడైయనాయై ఒరు సేవకనడిక్క, అవన్
అతుసాతామల్ అడిత్తవనో డెతిర్ తుప్పొరుతుఅవనై యుమ్ కొన్టుతానుమ్
కు త్రిక్కోళ్ వతాక ఇరుక్కిఱపడియైక్కణ్ణు, “ఒరుక్షుద్రచేతనన్ తన్న
భిమాన త్రిలేమొతున్గిన తెన్ము మిన్దళవుక్కాక తన్నైయభీయమాఱినపడి

‡ తుకిలై యురికై-వస్త్రోత్తైఇట్టాకై.

* పేరళవు-నిరతిశయజ్ఞానమ్.

౮౩. పశియరాయరుప్పార్ అట్టశోఱుముణ్ణవేణు మడుకిఱిశోఱు
ముణ్ణ వేణుమెన్నుమాపోలే, కాట్టుక్కుప్పోకిఱిపోతు ఇళై
యపెరుమాళ్, పిరియిల్ తరిమామైయైమున్నిట్టు, అడిమై

కణ్ణాల్, పరమచేతనసభిమాన త్రిలే యొతుక్కినాల్ అవనెన్ పడుమో!"
ఎఱ్ఱుస్వర్క్షణవా్యాపారజ్జలై యడైయవిట్టు, అన్నా యోపాతియాక త్తన్నై
యనుసనిత్తుక్కొణ్ణు, అప్పోతేవద్దు తిరుక్కణ్ణుమజ్జెయిల్ పత్తరావి తిరు
వాళిలిల్ శ్రైప్పడైయిలే పుకుర్దు కణ్ నళర్ ద్దారెఱ్ఱు ప్రసిద్ధమితే.

౮౩. ఇని ఉపేయాధికారికళిల్ ప్రధానరాన ఇళైయపెరుమాళ్
పడియై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పశియర్) ఎఱ్ఱుతుడక్కి. అతావ
తు-పశియరాయరుప్పార్ తగ్గళ్ పశియిన్ కనత్తాలే, “ఇతుక్కుమున్నా
క్కినశోఱుమ్ ఇప్పోతాక్కుకిఱిశోఱుమ్ ఎల్లామ్ నామే ఉణ్ణవేణుమ్”
ఎఱ్ఱు మనోరథిక్కుమాపోలే, పెరుమాళ్ కాట్టుక్కుఘొన్నరుళుకిఱిపోతు
(౧) * బాల్యాప్రభృతినున్నిగదరాన ఇళైయపెరుమాళ్, పడైపీట్టిల్
నిఱ్ఱుమ్ పుఱిప్పడువతఱ్ఱుమున్నే కూడప్పవతాక ఉద్యోగిక్కిఱిపడియై
క్కణ్ణు, “సీర్ నిల్లుమ్” ఎఱ్ఱు నిర్బన్దిత్తరుళ, (౨) “కురుష్వమామను
చరం వైధర్త్యంసేమావిద్యతే కృతార్థోఽహంభవిష్యామితవచార్థఃప్రక
ల్పతే” ఎఱ్ఱుమ్, గడ్డెడదైజినవన్తు మీళ విడుకై కుఱుప్పాక అనేకమరు
ళిచ్చెయ్య, (౩) “నచసీతాత్వయాహీనా సచాహమపిరాఘవముహూ
ర్తమపిజీవావో జలాన్తత్యావినోద్ధృతౌ” ఎఱ్ఱుమ్ శొల్లుకెయాలే, పిరి
యిల్ తాముళరాక మాట్టామైయై మున్నిట్టు (౨) “కురుష్వమామ్”

శ్రైప్పడైయెఱ్ఱు - కై - శిఱియ, పుడై - ఇడమాము, గోపురవాళిలుళ్ళ శిన్న
అత్తక్కుప్పెయిల్.

(౧) రా - బా - ౧౮ - ౨౭.

(౨) రా - అ - ౩౧ - ౨౨.

(౩) రా - అ - ౫౩ - ౩౧.

౧౪౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

శైయ్య వేణుమ్, ఎల్లావడిమైయుమ్ శైయ్య వేణుమ్, ఏవిక్కొ
శ్శువుమ్ వేణుమ్ ఎట్టార్ ; పడైవీట్టిల్ పుకున్దపిన్దు,

ఎత్త వనన్తరత్తిలే, (౧) “భనురాదాయసగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః ।
అగ్రతస్తేగమిష్యామి పథాన మనుదర్శయన్ ॥ ఆహరిష్యామితేనిత్యం
మూలానిచఫలానిచ । వన్యానియాని చాన్యాని స్వాహారాణితపస్విनाమ్”
ఎన్లెయాలేస్వశేషత్వానుగుణమాకవడిమై శైయ్య వేణుమెచ్చుమ్ ; తదనన్త
రత్తిలే (౨) “భవాంస్తుసహవైదేహ్యగిరిసానుషురంస్యతే । ఆహంసర్వం
కరిష్యామి జాగ్రతస్వపతశ్చతే” ఎన్లెయాలే, ఆతుతన్నిలు మిన్న
వడిమైయెచ్చు ఒరునియతియిచ్చిక్కే ఎల్లావడిమైయుమ్ శైయ్య వేణుమెచ్చు
మ్ ; పళ్ళవటియిలే యెచ్చున్దరుళినపోతు, “సీరుమ్ నిళలుమ్ వాయ్ త్తి
రుప్ప తోరుప్రదేశ్ తైప్పార్ త్తు పర్ణశాలెయెచ్చమైయుమ్” ఎన్న, (౩)
“ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణస్సంయతాజ్ఞలిః । సీతాసమక్షంకాకుత్స్థ
మిదం వచనమబ్రవీత్” ఎత్తుతన్ తలైయిలే స్వాతన్త్ర్యైవై త్తపోతే
పెరుమాళ్ నమ్మైక్కైవీట్టారెత్తు వికృతరాయ్, పిరాట్టి మున్నిలైయాక
క్కైయు మజ్జలియుమాయ్నిచ్చు, (౪) “పరవానస్తి కాకుత్స్థత్వయివర్ష
శతంస్థితే । స్వయన్తు రుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద” ఎన్లెయాలే,
అడిమై శైయ్యుమళవిల్ స్వాతన్త్ర్యచూకిఅదోషమ్ కలశాతపడి, ఉచిత
కైజ్జుర్యజ్గళితే యేవిక్కొశ్శువుమ్ వేణుమెచ్చు ప్రార్థితారెన్తై. (పడైవీ
ట్టిల్) ఇత్యాది. తిరు*పడైవీట్టిలే యెచ్చున్దరుళివన్దు పుకున్దు తిరువభిషే
కమ్ పణ్ణియరుళినపోతు, తమ్మోషుకూడవడిమై శైయ్ కైక్కొరువరుమిల్లాత

* పడైవిడు-రాజధాని.

(౩) రా-ఆ-౧౫-౬-

(౧) రా-ఆ-౩౧-౨౩.

(౪) రా-ఆ-౧౫-౭.

(౨) రా-ఆ-౩౧-౨౫.

కాట్టిల్ తనియిడ తిల్ స్వయమ్మాక త్తిలే వయిల్ పైప్పెరు
క్కినవడియా లే, ఒప్పుణ్ణమాట్టా తే ఒరుతిరుక్కేయా
లే తిరువెళ్ కొల్ మక్కుడైయెయుమ్ ఒరుతిరుక్కేయా
లే తిరువెళ్ శామర టైయుమ్ తరి త్తడిమైశెయ్ తార్.

తనిక్కాట్టిలే, తామేయడిమైశెయ్ తు కైజ్కుర్యాభినివేశ తై పైపురు
క్కుకైయా లే, స్వయమ్మాక త్తిలే వయిల్ పైప్పెరుక్కినవళ్ ఒప్పు
ణ్ణతావప్పిలే, శ్రీభరతాత్వాన్ తుడక్కమానవర్ కళో డొక్క
త్తాము మోరడిమైశెయ్ తు నిఱ్ఱమాట్టా తే, తిరువెళ్ కొల్ మక్కుడై
యెడుక్కై, తిరువెళ్ శామరమ్ పరిమాటుకై యూకితిగరణ్ణడిమైయెసక కా
ల త్తిలే శెయ్ తారెన్దై, ఇస్తవృత్తాస్తనాన్ శ్రీరామాయణ ట్టిలిల్లై, (౧)

“అత్రచామర పాణిస్తులత్సృణోఽనుజగామహః” ఎన్నిఱు శ్రీరామాయణ
మన్తోవెన్నిల్, కాట్టుక్కేముద్దురుళువతుక్కుమున్నే తిరువభిషేకార్థ
మాక వలజ్కుడితు త్తమ్మడైయ దివ్యాస్తవపుర త్తిల్ నిన్దుమ్ పుఱప్పట్టు
చక్రవర్తి తిరుమాళికైయెనోక్కి త్తిరు త్తేరిలేయేటి పెరుమాళ్ ముద్దురుళు
కిఱపోతు ఇళైయ పెరుమాళ్ శెయ్ తవృత్తాస్తమాక త్తిరువయోధ్యాకా
ణ్ణత్తి లేళ్ళొల్లప్పట్టతాకై యూలే ఇవిడత్తుక్కుతు శేరాతు. ఆనాల్ ఇవరెళ్
కొణ్ణిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ తారెన్నిల్ ; పార్థపురాణప్రక్రియేయా లే య
రుళిచ్చెయ్ తార్. (౨) “అథత స్థిన్ దినే పుణ్యే శుభలగ్నే శుభాన్వితే |
రాఘవస్యాభిషేకార్థం మజ్జళ ఇచ్చక్రేజనాః” ఎన్దుతుడజ్జి పరక్కచ్చొల్లి
కొంణువన్దు, (౩) “మస్త్రీపూతజలైశ్చుద్ధైర్దనయస్సంశ్రితవ్రతాః |

జపనోవైష్ణవానూక్తాః చతుర్వేదమయాశుభాః | అభిషేకం శుభం
చక్రః కాకుత్స్థం జగతాం పతిమ్ | తస్మిన్ శుభతమేలగ్నే దేవదుష్టభ
యోదివి | సినేదుః పుష్పవర్షాణి వపద్మశ్చ సమస్తతః | దివ్యామ్బరై
రూభిషణైశ్చ దివ్యగన్ధానులేపనైః | పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యైర్దేవ్యా

క్కి కొల్ మక్కుడై-జయశీలమాన వుడైయెన్దుపడి.

+ (పా) శుభోదయే,

(౧) రా-అ-౧-౩౨. (౨) పా-పు-ఉ-౪౯. (౩) పా-పు-ఉ-౪౯.

౧౬. పెరియప్పడేయారుమ్,

సహారఘూర్షహః! అలఙ్కృతశ్చశుశుభేమునిభిర్వేదపారకైః । ఛత్రఞ్చ
చామరందివ్యమ్ ధృతవాణలత్పణస్తథా । సార్వభృతతనత్రుఘ్నా
తాశచస్తేవివేజతుః । దర్పణస్పృహా శ్రీమాణరాక్షసేన్ద్రోపకీషణః ।
దధారపూర్ణకలశం సుగ్రీవోవానరేశ్వరః । జామ్బవాంశ్చ మహాతేజః
పుష్పమాలాం మనోహరామ్ । వాలిపుత్రస్తు తామూర్భలం సకర్పూరం
దదాప్రియాత్ । హనుమాణదీపికాందివ్యాంసుపేణస్తుధ్వజంశుభమ్ ।
పరివార్యమహాత్మానం మ నిగ్రాస్సముపాసితే” ఎన్తు పాద్మపురాణత్తిల్
ఉత్తరఖణ్డత్తిల్ నాన్పుత్రిన్ద్రతామధ్యాయత్తిల్ శొల్లప్పట్టతిత్తే. (౧)
“ఛత్రఞ్చచామరందివ్యః ధృతవాణః” ఎన్తు తోల్గొనితే, (తిరువెన్
కొల్గొక్కడై మైయుమ్ తిరువెన్ శామరత్తైయుమ్ ధరిత్తు) ఎన్దురుళి
చ్చాయ్తతు.

౮౪. (పెరియప్పడైయారుమ్ పిళ్ళైకిరునత్తాయూరరై యరుమ్ ఉడమ్బై యు పేక్షి త్రార్ కళి) శ్రీజటాయుమహారాజరై పెరియప్పడై యారెన్టాయినై నమ్మతలిక శరుళిచ్చెయ్ వతు, ఇవర్ తామ్ పళ్ళవటి యిలే పెరుమాళ్ళెఱ్ఱున్దరుళి, తమ్మైయ్ క్కరిత్తు (౨) “ఇహవత్స్యామిసా మిత్రే సార్థమేతేనపక్షిణా” ఎన్టనన్టతుడక్కి తిరువడికళుక్కు మికవుమ్ పరివరాయ్, పెరుమాళ్ళెఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కిఱ దివ్యాశ్రమత్తుక్కు ఆసన్న మాక వర్తియానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, అచిన్తితమాక రావణావన్తు పిరాట్టి యైప్పిరిత్తుక్కుఱ్ఱుపోక, అప్పోతు పిరాట్టి ఇవరై యెరువృత్. త్రికమేలే కణ్ణ, “ఎన్నైయిననిప్పడి యపహరిత్తుక్కుఱ్ఱు పోకానిన్టాన్” ఎన్ట ఇవరోపేరై చొల్లిక్కుప్పిడ, ఉఱ్ఱుకీఱ వివర్ అన్దవా ర్దధ్వనియై కే-ట్రుణార్ న్దు, రావణాకొణ్ణపోకీఱ పడియొక్కణ, “ఉనక్కితాకాతు కాణ్” ఎన్ట ధర్మోపదేశమ్ పణ్ణన వళివిల్ అవన్ కేళామైయాలే, “నమ్ ప్రాణసోడైఇతుకణ్ణిరుక్కడవోమల్లొమ్, యుద్ధమ్ పణ్ణి, మీట్టుతలిలై

పిశ్చైతిరున్మతాయూరనైయరుమ్ ఉడమ్మై ఉపేక్షితార్కళి.

చిన్తయన్తిక్కుడమ్మ తన్నడైయే పోయిల్లు.

యాకిల్ ముడితల్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎన్మధ్యవసిత్తు, అతిబలహరా క్రమరాకై యాలే అవనోడే మహాయుద్ధతైప్పణ్ణి, అవకైయాలే.
* ఈడుపట్టువిట్టున్దు తమతిరుమేనియైవిట్టారితే.

పిశ్చైతిరున్మతాయూరనైయర్ సకుటుమ్మమాక త్తిరునారా యణపురత్తిల్ వేదనారాయణప్పెరుమాళై సేవిక్క-చ్చెన్దు పుకున్దవళ విలేళి-పరసమయికళి అన్దక్కొయిలిలే అగ్నిప్రక్షేపతైప్పణ్ణి, ఉళ్ళునిన్దు వర్కళెల్లారుమ్పుటప్పట్టడిప్పొక్కచ్చెయ్తే, అన్దవెమ్మెరుమాన్ తిరుమే నిక్కభీవు వరుకిటపడియైక్కణ్ణు సహక్కమాట్టత ప్రేమాతిశయత్తాలే తాముమొక్కముడివతాక వధ్యవసిత్తు ఇవర్నిన్జ్కయాలే, పిశ్చైక్కళుమ్ఇవరై విట్టుప్పొక్కొమ్మెన్దునిన్జ్క, అవర్కళుమ్ తాముమ్కూడలతు క్కుళ్ళేనిన్దు తిరుమేనియైవిట్టారెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

(చిన్తయన్తిక్కుడమ్మ తన్నడైయేపోయిల్లు). అతావతు.

(౧) “కాచిదావసధస్యాన్తేస్థిత్యా దృష్ట్యాబహిర్గురుమ్ । తన్మయత్వేన గోవిందం దధ్యామీతితలోచనా । తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుష్పచయా తదా । తదప్రాప్తిమహాదుఃఖ విలీనాశేషపాతకాచిన్తయన్తిజగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణమ్ । నిరుచ్ఛాస్వసశయాముక్తింగతాన్యాయోగోపకన్యకా” ఎన్జిటడియే తిరుక్కురవైయినన్దు తిరుక్కుళులోళైయైక్కేట్టు, శ్రీబృందావనత్తైప్పొక్కప్పటప్పట్టవళవిలే,గురుదర్శనత్తాలే పోకమాట్టమల్నిన్దు, కృష్ణనైధ్యానమ్మణ్ణి,తద్గతచిత్తైయాకైయాలేవద్దనిర్మలసుఖత్తాలుమ్, తదప్రాప్తినిబద్ధనమాన నిరవధికదుఃఖత్తాలుమ్, ప్రక్షీణాశేషపుణ్యపాపైయాయ్, తత్సన్దానమ్ శెల్లానిన్జ్క తత్సాక్ష్యలాభక్షేత్ర

* ఈడుపట్టు-విద్దరాయ్, “అడిపట్టు” ఎన్దు పాతాన్దరమ్.

† పరసమయికళి-పరమతర్థర్.

(౧) వి-పు-౫-౧౩-౨౦.

౮౫. ఉపాయత్తుక్కుశక్తియుమ్ లజ్జయుమ్ యత్నముమ్కులై
యవేణుమ్. ఉపేయత్తుక్కు ప్రేమముమ్ తన్నైప్పేణా
మైయుమ్ తరియామైయుమ్ వేణుమ్.

తా. లేధరిక్కమాట్టామల్ మూచ్చడఱ్ఱుకై యాలే, ఇనళుక్కుతా నుపే
క్షిక్కవేణాతపడి దేహమ్ తన్నడైయే విట్టుక్కొణ్ణునిష్టలైన్.

౮౫. ఆక ఇప్పడి నిదర్శనభూతర్పడికలైచ్చొల్లి, ఇని ఇవర్
కలైప్పోలే యిరుక్కవేణుమ్ ఎన్ఱటికకరుతై యరుచ్చెయ్కితార్, (ఉపా
యత్తుక్కు) ఇత్యాదివాక్యద్వయతాలే. అతావతు - ఉపాయత్తుక్కు
కారియామోత్తు, తన్నడైయరక్షణమ్ తానే పణ్ణిక్కొళ్ళుకై కుటుప్ప
నశక్తియుమ్, తాన్ పరిగ్రహిక్కిఱ ఉపాయత్తుక్కు. విరోధికళానవర్త
విడుమళవిల్, నాట్టార్ శిరిక్కుమతుక్కు కూశుమ్ లజ్జయుమ్, త
పారతన్యవిరోధియాన స్వయత్నముమ్ కైవిడవేణుమ్. ఉపేయత్తు
క్కుధికారియామోత్తు, శేషియైప్పిరియాతేనిన్ఱు, “ఎల్లావడిమైయుమ్ అవ
సేవివడి శెయ్యవేణుమ్” ఎన్నుమ్ ప్రేమముమ్, అత్తలైక్కొరుతీఱు
నరిల్ అతుకణ్ణాల్ మాట్టామల్ తన్నడమ్బెయు పేక్షిక్కైయుమ్, తద్వి
గ్రహానుభవాలాభత్తిల్ ధరిత్తిరుక్కుమాట్టామల్ మూచ్చడఱ్ఱుమ్బడి
యాకైయుమ్ వేణుమెన్ఱపడి. ఆకై యాలే, అవర్ కలైప్పోలే యిరుక్క
యానతు - ఇవ్విధికారణలై యుడైయరాకై యెప్పు కరుత్తు.

౮౬. (౧) “విష్టాః కార్యం సముద్దిశ్య దేహత్యాగోయదాకృతః ।
తదావై కుణ్ఠమాసాద్య ముకోభవతిమానసః” ఎన్ఱుఆగ్నేయపురాణత్రి
లుమ్, (౨) “దేవకార్యపరోభూత్వాస్వాంతనంయః పరిత్యజేత్ ।
సమాతి విష్ణుసాయుజ్యమపిపాతకకృత్సరః” ఎన్ఱువాయవ్యత్రిలుమ్,
(౩) “రజ్జనాథంసమాశ్రిత్య దేహత్యాగంకరోతియః । తస్యవంశేమృతా

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౪౭

౮౬. ఇవనుక్కు వైధమాయవరుమతితో త్యజకలావతు;
రాగప్రాప్తమాయవరుమతు త్యజకలావతు.

౮౭. ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నివర్తకమ్;

స్వర్ణేగచ్ఛ*న్యాయత్వైకలయమ్" ఎన్దువామనీయత్తిలుమ్ శొల్లునై
యాలమ్, విశేషిత్తు ఆశ్వమేధికపర్వత్తిల్ వైస్సవధర్మశాస్త్రత్తిల్
వచ్చమాధ్యాయత్తిల్ (౧) అగ్నిప్రవేశంయశ్చాపికురుతేమద్గతాత్తనా
సయాత్యగ్నిప్రకాశేన విమానేనమమాలయమ్ । ప్రాణాన్ద్ర్యజతి
యోమర్త్యమాంప్రపన్నోఽప్యనాశకమ్; బాలసూర్యప్రకాశేనవ్రజే
ద్యానేనమద్గ్రహమ్" ఎన్దు భగవాన్తానే యరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్,
ఇప్పడి మోక్షసాధనమాక చ్చొల్లప్పడుకీట భగవద్ధమాన స్వదేహ
త్యాగమ్, అనన్యసాధననాన ఇవనుక్కు త్యాజ్యమన్తో, ప్రపన్నరా
యిరుక్కిఁబిచ్చేతిరునకైయారరైయరిత్తై యనుష్ఠిప్పానెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్కీతార్, (ఇవనుక్కు) ఎన్దుతుడణ్ణి, అతావతు-“ఇదఁబ్బుర్యాత్”
ఎన్దు ఒరువిధిప్రయుక్తమాయవరుమతితో ప్రాప్తాప్రాప్తవివేకమ్ పణ్ణి ఇవ
నుక్కు కైవిడలావతు; అజ్ఞనన్తిక్కే, తావిరహత్తిలాన్ బోహికాత
పడి భోగ్యమునూయ్ ప్రాప్తముమానవిషయత్తిల్ రాగప్రయుక్త
మాయవరుమతు, వరుద్దియుమ్ కైవిడబోహికాతితోయెన్దై.

౮౮. వైధమాయవరుమతితో సుత్యజమాయ్, రాగ
ప్రాప్తమాయవరుమతితో దుస్త్యజమావానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కీ
తార్, (ఉపాయత్వ) ఇత్యాదియాలే (ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నివర్త
కమ్) ఎన్దు - వైధమాయవరుమదైయిల్ దేహత్యాగమాప్రపవ్వు

* అత్యైకలయమ్-మోక్షమ్.

† అనాశకమ్-విషయాన్తరస్థాకాలైయ

స్థాతపడి, ఆశ్రితనాశపరిపథియాన ఎన్నె ఉద్దేశిన్దు ఎన్దుమామ్. (౧)

౧౪౫ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

ఉపేయత్వాను సన్ధానమ్ ప్రవర్తకమ్.

౮౮. అప్రాప్తవిషయజగితేన క్తనానవన్ అతులభిక్ష్వేణుమెన్ద్రి
రానిన్ద్రియే, ప్రాప్తవిషయ ప్రవణానుక్కుచ్చిల్ల వేడ్డావిత్తే.

త్తియిల్ ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నడక్కయాలే, అవ్వనుసన్ధానమ్
ఇవనై సాధనతయా సమ్ప్రతిపన్నమాన ఇద్దేహత్కాగరూపప్రవృత్తి
యిల్ నిన్ద్రియే మీళువిక్కుమెన్ద్రిపడి. (ఉపేయత్వానుసన్ధానమ్ ప్రవర్త
కమ్) ఎన్ద్రతు - రాగప్రాప్తమాయవరుమ్దళైయిల్, ఇవ్వవిషయత్తుక్కు
హానివరక్కణ్డీరుప్పతిల్ ముడికై యే నల్ల తెన్ద్రదేహత్కాగన్దన్దైప్పురుమా
ర్థమాక వనుసన్ధికైయాలే, అవ్వనుసన్ధానమ్ ఇవనైయతిలే మూళు
విక్కుమెన్ద్రిపడి. - అన్ద్రికే, వైధమాయవరుమ్బాతు భగవద్విషయ
త్తిలుసాయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు నివర్తకమ్; రాగప్రాప్తమాయ
వరుమ్బాతు అవ్వవిషయ త్తిలుపేయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు ప్రవర్తక
మామెన్నపుమామ్.

౮౯. ఇవ్వడి ఒరుసాధనబుద్ధ్యావన్ద్రికే తద్విషయప్రావణ్యాతి
శయత్తాలే స్వదేహత్తైవిషమృడియాన నిలైవిలైయక్కుడుమోవెన్నె,
అనుళిచ్చెయ్ కేతాల్, (అప్రాప్త) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - స్వరూ
పప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజగితే ప్రవణానానవన్, తన్దైయట్టియ
మాటిరూకిలుమ్ అవ్వవిషయత్తై లభిక్ష్వేణుమెన్ద్రి, స్వదేహత్కాగ త్తిలే
ప్రవర్తియానిన్ద్రియే, స్వరూపప్రాప్తమాన విలక్షణవిషయ త్తిలే ప్రవణ
నానవనుక్కు, అవ్వవిషయత్తైప్పట్టి తన్దైయట్టియ మాటుకైయా
కివితుక్కుడుమెన్నుమిడమేకిమునర్నాయసిద్ధమన్ద్రొవెన్దై. ఒరువేళై
యళవిలే ఒరువనతిస క్తనాయ్ కొణ్డు పోరుమవనాయ్, అవళుక్కు
వ్యాధికనక్కవన్దనళవిలే “ఇవళాటియెన్దునిరున్దవాతే నానెన్ తలైయై
అరిన్దుతిరుకితేన్” ఎన్దు ఒరుదేవతైక్కుప్రార్థిత్తు, పిన్దు తన్ తలైయై
యరిన్దుకొడుప్పతుమ్ శెయ్ తానెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౪౯

౮౯. అనుష్ఠానముమ్ అననుష్ఠానముమ్ ఉపాయకోటియిల
స్వయియాతు.

౯౦. అనన్యోపాయత్వముమ్

౮౯. ఉపాయోపేయాధికారభక్తుక్కుడలాక మల్మూమ్ శోన్న
వనుమానభక్తే పోల్చి క్కే, ఉపాయతయా శాస్త్ర సిద్ధమాకైయాలే,
అనన్యసాధననుక్కు + అననుష్ఠానమాన ఇన్ద దేహత్యాగమ్ రాగప్రాప్త
మాకైయాలే దుస్సజమాయరుద్దతేయాకిలుమ్, ఉపాయకోటియిలే
అన్వయి త్తప్తినిల్లాతే యెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అనుష్ఠానముమ్) ఎన్దు
తుడక్కి అతావతు- అనుమానమాకచ్చొన్న స్వశక్తిత్యాగాదికళుమ్
ప్రేమాదికళుమ్ ఉపాయోపేయాధికారానైర్భూతమాకైయాలే ఉపా
యకోటియిలన్వయియాతాప్పిలే, అననుష్ఠానమాకచ్చొన్న స్వదేహ
త్యాగముమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుస్థితమన్వి క్కే రాగప్రాప్తమాకై
యాలే ఉపాయకోటియిలే అన్వయియాతు, ఉపేయాధికారైల నైర్భ
విక్కు మత్తనై యెన్దై. ఉపాయతయా శాస్త్రసిద్ధమే యాకిలుమ్,
ఉపాయబుద్ధ్యాఅనుస్థితనూనతుక్కేయితే ఉపాయత్వమఃశ్శతు. అజ్ఞన
న్తాకిల్, ప్రపన్న నాననన్ ఉపాయబుద్ధియతి ఉపేయబుద్ధ్యా పణ్ణుకితి
పుణ్యదేశవాసాదికళుమ్ ఉపాయకోటియిలే అన్వయిక్కవేణుమితే.

౯౦. అన్వి క్కే, ఇన్దప్రవృత్తితా సుపాయకోటియిలే అన్వయి
త్తతాకిలుమ్ అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుక్కులైతల్ వరుమి త్తనైయితే,
అతుపేమపరవశర్ క్కు అవద్యనన్దెన్దైక్కాక పేమపరవశర్ ప్రవృత్తి
కళై దర్శిప్పిక్కితార్, (అనన్యోపాయత్వముమ్) ఎన్దుతుడక్కి. (అనన్యోపా
యత్వమేకులై యుమ్బడియాన ప్రవృత్తియావతు). (౧) తిరున్దవేనో
జ్జిక్కిన్” (౨) “నోజ్జిన్దనోన్బినైక్కుజ్జిక్కిన్” (౩) § కుతిరి

+ అననుష్ఠానమాన-అనన్యసాధనత్వ విరుద్ధానుష్ఠానమాన.

(౧) నా-తి-౧-౬.

(౨) నా-తి-౧-౮.

(౩) తిరువాయ్-౫-౩.

§ కుతిరి-కుత్తిత స్త్రీ.

అనన్యోపేయత్వముమ్ అనన్యదైవత్వముమ్ కులైయుమ్బుడి
యాసప్రవృత్తి కాణానిష్టోమితే.

౯౧. జ్ఞానవిపాకకార్యమాన

యామ్మడలూర్ తుమ్” (౧) “ఓతినామమ్” (౨) “ఊరాత్తోయేన్
నాన్ వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్” (౩) “ఉలకటియవూర్ వణ్ నాన్
మన్నియపూమ్ పెణ్ణెమడల్” ఎన్ఱు నోన్ఱునోన్ఱై మడలెడుక్కై ముత
లానన్యాపారజ్గళితేయిత్తై. (అనన్యోపేయత్వమ్ కులైయుమ్బుడియా
నప్రవృత్తియావతు)-అత్తలైక్కతిశయత్తై విత్తైక్కైయే పురుషార్థమె
న్ఱిరుక్కైతవిన్ఱు, (౪) “నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్ఱుమ్, (౫) “తూమ
డల్ తిణ్ణన్ఱుమాయ్ మలర్ కొణ్ణుశూడువోమ్” ఎన్ఱుమ్తనక్కతిశయమ్
తేడన్ఱుడన్ఱుకై. (అనన్యదైవత్వమ్కులైయుమ్బుడియాసప్రవృత్తియా
వతు) - (౬) “కామతేవా (౭) * ఉన్ఱైయుముమ్బియైయుమ్తోమ్
తేన్” (౮) “పేశువతోన్ఱుణ్ణెమ్మెరుమాన్” ఎన్ఱు కామన్ పక్కలిలే
దేవతాబుద్ధిపణ్ణి యారాధిక్కై. (కాణానిష్టోమితే) ఎన్ఱు - ప్రాప్య
వస్తువిల్ ప్రావణ్యాతిశయత్తాలే పేరళవుడైయవర్ కళే పక్కలియ
ముణ్ణాకక్కాణానిష్టోమితేయెన్ఱై. మున్ఱుశొన్నప్రవృత్తిక్కుడిపాయకో
ట్యన్వయమ్ వస్తుగత్యావరుమెన్ఱుకొళ్ళుకిఱమాత్రమితే; అజ్ఞనన్ఱిక్కే,
నేరేడిపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమానవైయితేయివై; ఆకైయాల ప్రేమ
పరవశర్ క్కితు అవద్యమనైన్ఱు కరుత్తు.

౯౧. ఇత్తనైయుమ్కలక్కత్తాలే వన్దవైయితే; అజ్ఞానమూల
మాయ్ వరుసువైయొన్ఱు మాదరణీయమన్ఱై యెన్నలరుళిచ్చెయ్కితార్,
(జ్ఞాన) ఇత్యాదియాలే. (జ్ఞానవిపాకమావతు)- (౯) “జ్ఞానమ్కనిన్ద
నలమ్” ఎన్ఱిఱుడియే, జ్ఞానత్తినుడైయ పరిపాకరూపైయానభక్తి;

(౧) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౨) శిఠి-తిరు.

(౩) పెరి-తిరుమ.

(౪) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౫) తిరువాయ్-౫-౩-౧౦.

(౬) నా-తి-౧-౨-

(౭) నా-తి-౧-౧.

(౮) నా-తి-౧-౪.

(౯) ఇరా-నూ-౬౬.

అజ్ఞానత్తాలే వరుమవైయెల్లామ్ * అడిక్కళుజ్జు పెఱుమ్.
౯-౨. ఉపాయఫలమాయ్ ఉపేయాస్తర్భూతమా యిరుక్కు
మతు ఉపాయప్రతిబంధకమాకాతు.

అతీకార్యమాన (అజ్ఞానమావతు) - అన్దభక్త్యతిశయత్తాలే వరుమ్
ప్రాప్తప్రాప్తవివేకాభావమ్. అత్తాలేవరుమ్ ప్రవృత్తివిశేషశ్చెల్లామ్
(అడిక్కళుజ్జు పెఱుమ్) ఎన్దతు - అతిశ్లాఘ్యజ్ఞానియిరుక్కు మెన్దపడి.
కర్మనిబంధనమాన వజ్ఞానత్తాలే వరుమవైయే హేయశ్చెన్దకరుత్తు.

౯-౨. ఆనాఱుమ్, ఇవ్వతిప్రవృత్తి ఇత్తలైయిల్ ప్రవృత్తియి
లొన్దైయమ్ సహియాత సిద్ధోపాయత్రికార్యకరత్వత్తుక్కు ప్రతి
బంధకమాకాతోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపాయ) ఇత్యాదియాలే.
(ఉపాయఫలమ్) ఎన్దతు- సిద్ధోపాయమాన అవన్పణ్ణి కృషిఫలమెన్ద
పడి. (౧) “మయర్ వఱమతివల మరుళినన్” (౨) “పేరమర్కాతల్
కడల్పురైయ విళైవిత్తకారమర్మేనినజ్జుణ్ణన్” ఎన్ద పవమ్భూత
ప్రవృత్తిహేతువాన భక్తిక్కు ఉత్పాదకనుమ్ నర్దకనుమవనేయితే.
ఆకైయాలే భక్తిపారవశ్యనిబంధనమాన ఇప్పవృత్తియై ఉపాయఫలమె
న్దితు. (ఉపేయాస్తర్భూతమాయిరుక్కుమతు) ఎన్దతు - “ప్రాప్త్యత్వ
రైయిన్ శ్చ ముఱుకుతలాలే కణ్ణాఱుజ్జులైయిట్టు ఇత్తలై పడుకిఱవలమా
పెల్లామ్, నమ్మైయాలై ప్పట్టు ఇప్పడిపడప్పెఱువతే!” ఎన్ద అవన్ముఖ
మలరుక్కుఱుప్పాకైయాలే, మడలెడుక్కుతడక్కమాన ఇన్దప్రవృ
త్తికల్ అవన్ముకమలర్ త్రిక్కాకప్పణ్ణమ్ కైజ్జుర్యత్తోపాతియాయ్
క్కొణ్ణా, ఉపేయత్తిలే అస్తర్భూతమాయిరుక్కుమెన్ద. (ఉపాయప్రతి

* క్కళుజ్జు-సువర్ణత్రిన్ పరిమాణవిశేషమ్-అత్యుత్కృష్టస్థానవిశేషశ్చ-పదమా
త్రత్తియమ్ మహాష్టమెన్దపడి. శ్చ ముఱుకుతలాలే-త్రివ్రతైయాలే.

(౧) తిరువాయ్-౧-౧-౧.

(౨) తిరువాయ్-౫-౪-౪.

* (పా) ఎన్దిఱపడియే.

౧౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౩. సాధ్యసమానమ్, విశమ్భాసహమ్ ఎన్నితే సాధనత్తు క్కేల్ శిమ్.
సాధ్యప్రావణ్యమడియాక వితే సాధన త్తిల్లికిఱు.

బద్ధకమాకాతు) ఎన్నతు-ఏవమ్భాతమానతు ఉపాయ త్తినుడై య కార్య కరత్వత్తుక్కు విలక్కాకాతెన్దపడి.

౯౩. ఇప్పుడి మడలెడుకై ముతలానవై సిద్ధోపాయ ప్రతిబద్ధ కమాకాతెన్న మిడమోల్లి, అవై తనక్కు సిద్ధోపాయ సావ్యత్తై వివక్షి త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (సాధ్యసమానమ్) ఇత్తోదివాక్యద్వయ త్తానే. అతావతు - సాధ్యవస్తువే సాధనమాకై యాలే సాధ్యత్తుక్కు సమానమెన్దమ్, ఫలవిశమ్భత్తై సహియా తే శీఘ్రనూకక్కార్యమ్ శెయ్ తుకొడుక్కు మెన్దమితే ఇతర సాధనజ్జితాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తు క్కేల్ శిమ్. సాధ్యత్తిల్ ప్రావణ్యమడియాక వితే ఇన్ద సాధనపరిగ్రహద్దన్ని ల్లికిఱుతు; అవై యిరణ్డమివన్ దుక్కు ముణ్డెన్దకరుత్తు. ఎన్దనేయెన్నిల్ - మడలెడుకై ముతలానప్రవృత్తికళే, శేషిక్కతియకరజ్జళాకై యాలే కైజ్జర్యరూపసాధ్యత్తుక్కు సమానజ్జళాయరుక్కై యాలుమ్, “మడ లూరుతలే నోన్బునోన్బుతల్ శెయ్ వన్” ఎన్దతుణిన్దపోతే, సర్వేన్ త్వరిత్తుక్కొణువన్ద ఇవర్ కళే కాలిలే విఘ్నమ్బడిపన్దొక్కొడుక్కై యాలే ఫలవిశమ్భాసహజ్జళా యిరుక్కై యాలుమ్, సిద్ధసాధనమ్మాలే ఇతర సా ధనజ్జితాట్టిల్ శ్తైయుడై త్తాయ్, సాధ్యప్రావణ్యమడియాక ఇవ డ్ శిల్లికిఱ వాకారము మొత్తరుక్కై యాలే. ఇత్తాల్ సిద్ధోపాయ త్తై యెన్దయప్రమే ఇతుతానే కార్యమ్ శెయ్ వన్ ద్రాకై యాలే, శత్రుత్తిబద్ధక మెన్నమ్ దూషణమిల్లెయెన్ద కరుత్తు. - అన్దిక్కే, (ఉపాయప్రతిబద్ధక మాకాతు) ఎన్నతై ఇన్నముమ్ముఖభేదత్తాలే ఉపపాదిక్కితార్, (సాధ్య) ఇత్తోదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు - పాల్ మరున్దామాపోలే సాధ్య

వస్తుతానే సాధనమకై యాలే, సారస్యత్తిల్ సాధ్యత్తోడొత్తిరుక్కు-
మెట్టుమ్; సాధ్యత్తై ప్రాపిక్కుమళవిల్ కాలవిళమ్బుత్తై ప్పొతాతు, కడుకప్రా-
పిత్తువిడుమెట్టుమన్తో సాధనా సరజళితాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తుక్కేల్; అమ్;
ఇప్పొత్తితుళొల్లుకిఱతు, ఇన్వారద్యయముమ్ సాధ్యప్రావణ్యహేతువా
మెట్టు తోల్ ముకైక్కాక; ఇప్పడియాకై యాలే తానడియాకవిత్తెన్దు
ఉణకాలవిళమ్బుమ్ పొతామల్ తుడిక్కుమ్బడి ముఱుకడియిడుకిఱ
సాధ్యప్రావణ్యనుడియాకవిత్తే మడలెడుక్కెముతలాన్, ఇస్సాధనత్తి-
లిఱ్ఱికిఱ తెన్దై. ఆకై యాలే ఏవమ్బూత ప్రావణ్యత్తిన్ ముఱుకుతలానే
కణ్ణాళ్ళుళై యిట్టుచ్చెయ్కిఱ ఇల్పవృత్తికళ్, ఉపాయమ్మేల్ విత్తున్దు
కార్యమ్ శెయ్కై కుడలామి తనై యల్లతు, తత్ప్రతిబద్ధకమాకా తెన్దు
కరుత్తు.

ఆక (౧) “ఇవనుక్కునైధమాయ్ వరుమతిత్తేత్యజిక్కలావతు”
ఎన్దుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్వర ప్తిళైతిరునతైయూరరై యర్ ప్రవృత్తివ్యా-
జత్రాలే, భగవత్ప్రపన్ననాయరుద్దానేయాకిలుమ్ ఉపేయపరనానవ
నుక్కు తద్విషయప్రావణ్యత్రాలవరుమ్ స్వదేహత్యాగమ్ దుస్స్య
జమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమల్లామైయాలే అతుతానుపాయగోటియి
లన్వయియాతు; వస్తుగత్యాఅన్వయిత్రతాకిలుమ్ ప్రేమపరవళర్కుదో
షాయవస్తు; బుద్ధిపూర్వకమాక అనన్యోప్రాయత్వాదికళ్ కులై యుమ్బడి
యానప్రవృత్తికళ్ తెళియక్కణ్ణవర్కళ్ పక్కలిలుమ్కాడైయాలే. ఇవై
తాన్ అజ్ఞానమూలమేయాకిలుమ్ ప్రేమకార్యమానవజ్ఞానత్రాలే వస్త్వై
యాకైయాలే అతిశ్లాఘ్యుగళ్, సిద్ధోపాయప్రతిబద్ధకమాకాతు. అవ్వళ
వన్దిక్కే అత్తోడొక్కచ్చొల్లలామ్బడియన్తో ఇవన్ శ్రీకపెరుమైయెన్దు
ళొల్లుకై యాలే, ఉపేయాధికారత్తిల్ (౨) “తనై ప్పేణామై” ఎన్దు

౧౫౪ శ్రీపంచభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౮. ఇవనుక్కు ప్పిఱుక్కుమాత్తు గుణజ్జెల్లావల్ ముక్కుమ్
ప్రధానహేతు ఇంద్రప్రావణ్యమ్.

౯౯. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభ్రీప్ప” (౨) “పరమాత్మనియోర క్కః”
శొన్నవితు అనన్యసాధనత్వత్తుక్కు చ్చేరు మోవెన్ను మతిశజ్కాపరిహా
రమ్ పణ్ణప్పట్టు.

౯౮. ఏవమ్భూతమానప్రావణ్యమ్ విషయవైలక్షణ్యాధీనమి
తనైయన్తో, శమదమాద్యాత్మగుణజ్జన్తో అధికారత్తై మినుజ్జువిప్ప
తెన్న, అవైతనైయుమితుతాసే యుణ్ణాక్కు మెన్గితార్ మేల్, (ఇవ
నుక్కు) ఎన్ఱుతుడక్కి (౩) “శమదమనియ తాత్తా” (౪) “అమానిత్వమ్”
ఇత్తాదియిల్ శొల్లుకిఱవడియే ఇచ్చేతననుక్కుణ్ణాక త్తక్కు * ఆత్మ
గుణజ్జో తాననేకముణ్ణితే; అవైయెల్లావల్ ముక్కు మింద్రప్రావణ్యమ్
(ప్రధానహేతువాకై యావతు) - అనుకూలసహవాస † శాస్త్రాభ్యాసా
చార్యోప దేశాదికళాన హేత్వస్తరజ్జళితాక్కిట్టల్ ‡ ముఖ్యహేతువా
యిరుక్కై.

౯౯. ఇవ్వరత్తిల్ ప్రమాణోపాదానమ్ పణ్ణకితార్ (మా
త్పాల్) ఎన్ఱుతుడక్కి. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభ్రీప్ప మజ్జెయర్ తోళ్
కె విట్టు నూత్పాల్ మనమ్ వైక్కు నోయ్ వితామ్” ఎన్ఱు సర్వేశ్వరన్
పక్కలిలే హృదయమ్ ప్రపణమాక, భోక్తృకళాన స్త్రీకళుడై యతో
లోడే యజ్జైకైయిల్ న్నైయల్ ము, ప్రమాణజ్జళిలే మనస్సెన్ఱైక్కు
వెళితా మెన్ఱుమ్; (౨) “పరమా త్మనియోరక్తోవిరక్తో పరమా త్మని”
ఎన్ఱు పరమాత్మావిన్ పక్కలిలే రక్తనాయ్ అత్తాలే పరమాత్మేతరవిష

* ఆత్మగుణజ్జో - ఆత్మోత్పన్నావహజ్జళానగుణజ్జో. † ఆదియిలాల్ ఆహారశుద్ధి
జ్ఞానర సుకృతాదికైచ్చొల్లుకిఱతు. ‡ ముఖ్యత్వమావతు - కార్యోత్పాదనకైపురి
ముమ్, కార్యస్వరూపాత్మర్షప్రయోజకత్వముమ్

(౧) “కణ్ణకేట్టుల్ మొమ్మొచ్చు.”

౯౬. ఆత్మగుణజ్ఞుల ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్.

యత్తిల్ విరక్తనానవనెత్తుమ్, (౧) “బుద్ధోఽపియాశ్ తిరునుకళుమ్ సీయుమేనిలానిట్టుక్కణ్ణశతేర్ కణ్ణ - కణ్ణకేట్టుల్ మొమ్మొచ్చులుమైర్లు రువి కణ్ణవిన్బమ్ తెరివరియవళివిల్లాచ్చిల్ బిన్బమ్ - బుద్ధిన్దే” ఎత్తు పెరియపిరాట్టియారుమ్ దేవరుమాయ్ ఒరుదేశవిశేషత్తిలే యెఱున్దరుళియిరుక్కిఱ శేర్ త్తియెక్కణ్ణ అజ్గేప్రవణనాయ్, ఐశ్వర్యకైవల్యజ్ఞుల విరక్తనాననెత్తుమ్, భగవత్ప్రావణ్య మితరవిషయపిరక్తి హేతునాక చొచ్చిల్లప్పట్టితే.

౯౭. భగవత్ప్రావణ్యమాత్మగుణజ్ఞుల్లావల్ ముక్కుమ్ ప్రధాన హేతువెత్తు ప్రస్తావిత్తు. ఇతరవిషయ విరక్తి హేతుత్వ మాత్రత్తిల్ ప్రమాణజ్ఞులై దర్శిప్పిప్పానెన్నెనిటశ్చైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఆత్మగుణజ్ఞుల ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎత్తు. శమమావతు - అన్తఃకరణనియమనమ్. దమమావతు - బాహ్యకరణనియమనమ్. (౨) “శమశ్చైతప్రశాన్తిస్యాద్దమశ్చేద్వియనిగ్రహః” ఎన్నక్కడవత్తితే. (౩) “క్షమాసత్యందమశ్శమః” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ (౪) “దమో బాహ్యకరణానా మనర్థవియేభ్యోనియమనమ్; శమోఽన్తఃకరణస్య తథానియమనమ్” ఎన్నితే భాష్యకారుమరుళిచ్చెయ్ తతు. మాణిచొచ్చిల్లమిడముముణ్ణ. ఇన్ద్రశమదమగ్గభుక్తానవిడత్తిల్ అల్లాతగుణజ్ఞులై తన్నజ్ఞై యేవరుమాకై యాలే ప్రధానమానవివల్ ముక్కు హేతువెన్నుమిడత్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టప్పట్టతెన్తుకరుత్తు. —, అన్తిక్కే, కీర్థ్ చొన్నవిరక్త హేతుత్వమ్, సకిలాత్మగుణోత్పత్తిక్కుమ్ హేతువెన్నుమిడత్తుక్కుపలక్షణమాక్కి, ఇవ్వాత్మగుణజ్ఞుల ప్రధానమ్ జ్ఞేనిఱ

(౧) తి - వాయ్ - ౪ - ౯ - ౧౦.

(౨)

(౩) గీ - ౧౦ - ౪.

(౪) గీతాధా - ౧౦ - ౪ - బాళ.

౯౭. ఇవై ఇరణ్ణముణ్ణానాల్ ఆచార్యకై పుకురుమ్.

ఆచార్యన్ కై పుకున్దవాతే తిరుమ స్త్రీమై కై పుకురుమ్.

శ్చక్రైయిలే (ఆత్మగుణజలిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎన్దురుళి చెయ్ తారాకపుమామ్.

౯౭. ఇన్ద్రశమదమజ్గభుణ్ణానాల్ ఇవనుక్కుణ్ణాకక్కడవ ఫలపర మ్మరైయై యరుళి చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇవై యిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడక్కి. భగవత్పావణ్యమడియాకవరుమ్ పరిపూర్ణమానశమదమజ్గలై కీర్త్త చ్చొల్లిల్ శ్రీయాకిలుమ్, ఇవ్విడత్తిల్ ఆచార్యాన్తకారత్తుక్కు పూర్వ భావియానవళవిలే యెతుక్కిచ్చొల్లుకిఱతు. (ఇన్ద్రశమదమజ్గభుణ్ణము ణ్ణానా లాచార్యకై పుకురుకై యావతు) - ఇవాన్తగుణమ్కణ్ణుకన్దు సుంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమ స్త్రీమై సార్థమాక ఉపదేశిక్కు మ్మడి ఇవనుక్కువశ్యనాకై. (౧) “తస్మై సవిద్యాసుపసన్నాయ సమ్యక్ప్రశాంతచిత్తాయ శమాన్వితాయ యేనాక్షరం పురుషం వేదసత్యం ప్రానాచతాం తత్త్వతోబ్రహ్మవిద్యామ్” ఎన్దు శమదమోపేతనాయ కొణ్ణు ఉపసన్ననానవనుక్కితే బ్రహ్మవిద్యైయై తత్త్వతః ఉపదేశిక్కు చ్చొల్లిల్. ఇన్ద్రశ్రుతియిల్ ఆచార్యోపసత్తిక్కుడలాకచ్చొన్న శమ దమజ్గభుక్కు, (౨) “ఏతేన శ్రవణోపయుక్తమవధానం వివక్షితమ్, నతూపాసనోపయుక్తాత్మజేన్ద్రియజయాదిః” ఎన్ది తేన తప్రకాశికాకారో వ్యాఖ్యానమ్ పణ్డిల్. (ఆచార్యకై పుకున్దవాతే తిరుమ స్త్రీమై కై పుకురుకై యావతు) - (౩) “తస్మై స్త్రీం బ్రాహ్మణాధీనమ్” ఎన్దు తిరుమ స్త్రీమై ఆచార్యాధీనమాకై యాలే ఉపదేశావానవకై పుకున్ద వాతే, తదపదేశముఖత్తాలే సార్థమాక ఇవన్ నెన్జులే ప్రతిష్ఠితమాకై. (౩) శ్చ “బ్రహ్మవిద్యాబ్రహ్మణోవిదుః” ఎన్దిఱపడియే (౪) “బ్రాహ్మణాధీనమ్”

శ్రీవర్ణరూపబ్రాహ్మణత్వమ్ తిరుమన్లోపదేశస్తుక్కుధికారమాకో అధికృతాధికార త్విత్వ ప్రసక్తిక్కు మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పణ్డిల్ బ్రాహ్మణాద్ధారముళిచ్చయకి తార్ (బ్రహ్మవిత్) ఇత్యాది.

(౧) ము-ఉ-౧-౨-౧౨. (౨) జిజ్ఞాసాధికరణశ్రుతప్ర. (౩) (౪)

తిరుమస్త్రమ్ కై పుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కై పుకురుమ్,
ఈశ్వరన్ కై పుకున్దవాతే (౧) “వైకున్దమానకర్ మల్ తు
తు కై యతువే” ఎన్నిటపడియే పాప్యభూమి కై పుకురుమ్.

౯౦. పాప్యలాభమ్ పాప్యకత్తాలే, పాప్యకలాభమ్ తిరుమస్త్ర కత్తాలే,
తిరుమస్త్ర లాభమాచార్యనాలే, ఆచార్యలాభమ్ ఆత్మ గుణకత్తాలే.

ఎన్నిటపడితిల్ బాహ్యణశబ్దకత్తాలే ఆచార్యనై చొచ్చిట్టుకిటతు. (తిరుమస్త్రమ్
కై పుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కై పుకురు కై యావతు) - (౧) “మన్తాగ్రీధీన
శ్చదైవతమ్” ఎన్టు తిరుమస్త్ర మిట్టవళక్కా యిరుక్కుమవనాకై
యాలే, అర్థసహితమాక అతు కై పుకున్దవాతే, తత్ప్రతిపాద్యనాన
తాన్ ఇవనుక్కు అనిష్టనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కు ప్రాపకనాకై.
(ఈశ్వరన్ కై పుకున్దవాతే వైకున్దమానకర్ మల్ తు కై యతువే ఎన్ని
టపడియే పాప్యభూమి కై పుకురు కై యావతు) - (౨) “దైవాగ్రీధీనంజగ
త్సర్వమ్” ఎన్టు ఉభయవిభూతియుమీశ్వరనిట్టవళక్కా కై యాలే అవన్
ప్రాపకనాయ్ కై పుకున్దవాతే, పాప్యభూమియాన శ్రీవైకున్ఠమివనుక్కు
త్యస్తసులభమాకై.

౯౧. ఇప్పడిశమదమద్గళుణ్ణాక వే ఉత్తిరో తరమివై యెల్లామ్ సిద్ధి
క్కుమ్ ప్రకారం కై ఆరోహణక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తు, ఇతిల్ యాతొ
న్టుక్కు యాతొన్టుహేతునాక చొచ్చిల్లిల్ ము, అతు నియత మెన్నుమిడ కై
*అవరోహణక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పాప్యలాభమ్) ఇత్యాది
యాలే. ఇతు తనక్కు సయోజనమ్, ఇన్ద్రహేతుపరవ్వరై యిల్ ప్రథమ
హేతు శమదమద్గళాకై యాలే, అవశ్యమివై యిరన్ఱు మివనుక్కుణ్ణాక

గ్రీ ఆరోహణక్రమమ్-మతల్ కారణత్వే చొచ్చిల్లి పిన్దుకార్యత్వే చొచ్చిల్లి కై. *అవ
రోహణ క్రమమాకతు-కార్యత్వే చొచ్చిల్లి కారణత్వే చొచ్చిల్లి కై.

౯౯. ఇతుతాన్ ఐశ్వర్యకామర్ కుమ్ ఉపాసకర్
కుమ్ ప్రపన్నర్ కుమ్ వేణుమ్.

౧౦౦. మూవరిలుమ్ వైత్తుక్కిణ్ణుమికవుమ్ వేణువతు ప్రపన్ననుక్కు,
వేణుమ్మెన్. ఈశ్వరనే ప్రాపకనాకై యాలే, ప్రాప్యలాభమీశ్వరనాలే
ఎన్దిఱుఘానత్తిలే (ప్రాపకత్తాలే) ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతు.

౯౯. ఇద్దశమదమాదితాన్ భాగమోక్షకామరెల్లార్ కుమ్
వేణుమ్మెన్దితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దుతుడక్కి. ఐశ్వర్యకామర్ కుమ్ శబ్దాది
భాగమే పురుషార్థమాకిలుమ్, తత్సాధనానుష్ఠానదశైయిల్ శమద
మాదికళే వేణుమ్. (౧) “ఇన్ద్రియాని పురా జత్వా జితం త్రిభువనం
త్వయా” (౨) “పడిమన్ను పల్కలన్ పల్ పోడఱుత్తైమ్బులన్ వెన్దు”
ఎన్నక్కడవతితే. “ఐమ్బులన్ వెన్దు” ఎన్దుతు - మనోనియమనత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్. ఉపాసకర్ కుమ్ విద్యాజ్ఞతయా శమాదివేణుమ్; (౩) “తస్మా
దేవం విచ్చాన్తోదా న్దఉపరత స్తితితుస్సమాహితో భూత్వా త్ర్యేవాత్మా
నమ్మశ్యేత్” (౪) “పున్బులవభీయడై తరక్కిలచ్చినై శేయతు నన్బుల
వభీతిఱుద్రుఘాననన్బుడర్ కొళేఱి” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రపన్నర్ కుమ్ ధికారార్థ
మాక శమదమాది వేణుమ్; (౫) “ఏకా స్తితివినిశ్చిత్తదేవతావిషయా
న్దైః । భక్త్యుపాయంసమం కృష్ణప్రాప్తౌకృష్ణైకసాధనః” (౬) “అడ
క్కురుమ్ పులగ్గళై న్దడక్కియాలై యామవై తుడక్కుఱుత్తువన్దు నిన్తో
భీఱుణిన్దు వెన్దై” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౦౦. ఇప్పడి అధికారిత్రయత్తుక్కు మపేక్షితమేయాకిలుమ్,
అధికమాక వేణువతు ప్రపన్ననుక్కు-న్దితార్, (మూవరిలుమ్) ఎన్దుతుడక్కి.
ఇవనుక్కితిలాధిక్యమ్ శొల్లుకై కాకవితే అల్లాతవర్ కళై ఇవ్విడత్తిల్
ప్రసగ్గిత్తుతుమ్.

(౧) రా-య-౧౧౪-౧౮.

(౨) తి-వా-మ-౪-౧-౮.

(౩) బృ-ఉ-౨-౪.

(౪) తి-చ-వి-౭౬.

(౫)

(౬) తి-చ-౯౫.

౧౦౧. మత్ శ్రైయిరువర్ కుమ్ నిసిద్ధవిషయ నివృత్తియేయమై యుమ్; ప్రపన్ననుక్కు విహితవిషయ నివృత్తి తన్నే త్తమ్.

౧౦౨. ఇతుతాక శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్, శిలర్ క్కురు తాలేపిఱక్కుమ్,

౧౦౧. అవ్యాధిక్యస్తవై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (మత్ శ్రైయిరు వర్ కుమ్) ఎవ్వుతుడగ్గి అతావతు- శబ్దాదిభోగపరనాన వై శ్వర్యకామ నుక్కుమ్, సాధనాన్తరపరనాన ఉపాసకనుక్కుమ్, శాస్త్రనిసిద్ధవిషయ మాన పరదారాదియిల్ నివృత్తిమాత్రమమైయుమ్; తదుభయవ్యా వృత్తనాయరుక్కిఱ ప్రపన్ననుక్కు, శాస్త్రవిహితవిషయమాన స్వదార త్తిల్ నివృత్తి అవర్ కళైప్పత్త వేత్తమ్మైన్. ఆవర్ కళిరువరిలుమ్ ఐశ్వర్యకామనుక్కు స్వదార త్తిల్ సాధనదశైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృ త్తియుమ్, ఘటదశైయిల్ భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవృత్తియుమా యరు క్కుమ్; ఉపాసకనుక్కు ఫలమ్ భగవదనుభవమాకై యాలే, అవనై ప్పోలేఫలదశైయి లన్వయమిల్లయేయాకిలుమ్, ఉపాసనదశైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తివేణుమ్; ప్రపన్ననుక్కు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవ ర్తికై యుమ్ స్వాధి కారభజ్జకమాకై యాలే విహితవిషయ త్తిలుమ్ నివృత్తి వేణుమెన్ద తాయిత్తు.

౧౦౨. ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృ త్తిక్కుప్పరిఁగర్ మపణ్ణవతుభోగ్యతా బుద్ధ్యాప్రవృత్తితా తవిర్ ద్దాలన్వో, అనాదికాలమ్ వాసనై పణ్ణి ప్పొన్దవి షయజ్గళిల్ నివృత్తితా పిఱక్కుమ్మడి యెజ్జనేయెన్గిఱళై యిలేయరు లిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతాక శిలర్ క్కు) ఎవ్వుతుడగ్గి. (శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్) ఎవ్వుతు- సాత్మాత్మత భగవ త్తత్వరాన భ క్తిపారవశ్య ప్రపన్నర్ క్కు, సకలజనమోహనమానతద్విగహసాన్దర్యానుభవత్తాలే పిఱక్కుమ్మైన్ద పడి. (శిలర్ క్కురు తాలేపిఱక్కుమ్) ఎవ్వుతు-త త్త్వయా

శిలర్ క్కాచారత్తాలేపిఱక్కుమ్.

౧౦౩, పిఱక్కుమ్క)మమెన్నెన్నిల్; అఱ్ఱు అజ్ఞానత్తైవిలైక్కుమ్;
అరుళ్ అరుచియైవిలైక్కుమ్; ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కుమ్

థాత్త్యనర్మికళాన జ్ఞానాధిక్యప్రపన్నర్ క్కు, “నమ్రైయనుభవిక్కుఱ్ఱు
ప్పిఱన్దవన్దు, ఇప్పడి అన్యవిషయప్రవణమాయ్ అనర్థప్పడువ తే!” ఎన్దు
అన్యవిషయసద్గమఱుమ్బడి అవన్ పణ్ణమ్ పరమకృపైయా లే పిఱక్కు
మెన్దపడి. (శిలర్ క్కాచారత్తాలే పిఱక్కుమ్) ఎన్దు తు-అళవిలికళాన
అజ్ఞానప్రపన్నర్ క్కు, అవతారజ్గళిల్ (౧) “మర్యాదానాశ్చలోకస్య
కర్తాకారయితాచసః” ఎన్నిఅపడియే అధికారానుగుణమాక అవనాచ
రిత్తుమ్ ఆచరిప్పిత్తుమ్ పోన్దపడికలై యమ్, అళవుడైయరాన పూర్వా
చార్యర్ కళాచరిత్తు పోన్దపడికలై యమ్, శాస్త్రముఖత్తాయ్ మాచా
ర్యోపదేశాదిక్రమత్తాలుమఱిక్కై యా లే, అవ్వారజ్గళై యనుసన్నిక్కు
ప్పిఱక్కు-మెన్దపడి.

౧౦౩. ఇన్వోహేతుక్కుళాల్ పిఱక్కుమ్క)మత్తై, తజ్జిజ్ఞాసు
ప్రశ్నత్తైయనువదిత్తుక్కు ణ్ణరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పిఱక్కుమ్క)మమ్)
ఎన్దుతుడగ్గి. (అఱ్ఱు అజ్ఞానత్తైవిలైక్కుయావతు) - చిత్తాపహారియాకై
యా లే విషయాన్తరన్దన్నై యొన్ఱాక వఱియాతపడియాక్కుకై (అరుళ్
అరుచియైవిలైక్కుయావతు)- విషయాన్తరజ్గళై క్కాణమ్బాతు అరు
వరుత్తుక్కురిత్తుమిట్టన్దు పోమ్బడిపణ్ణకై (ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కు
యావతు) - రుచిశెల్లచ్చెయ్ తే అవర్ కళాచరి త్తపడి శెయ్యాతపోతు
నమక్కునర్థమేఫలిక్కుమెన్దు, విషయస్పర్శత్తి లిట్టియ నడుఱుమ్బడి
పణ్ణకై. ఆకై యాల్ ఇక్రమత్తి లే పిఱక్కు-మెన్దుకరుత్తు.

§ (పా) ఆచార్యోపదేశాదికళాలుమ్,

(౧)

౧౦౪. ఇవైయుమ్ † ఊర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొల్లుకిటతు.

౧౦౪. ఇంద్రత్రివిధప్రపన్నర్ కు-మసాన్దర్యాదిత్రయ త్రిల్ ఓరొన్దై
ఏర క్తి హేతువాకచ్చొల్లుకిటతుకు- నిదానత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఇవై యుమూర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొల్లుకిటతు) ఎన్దు. అతావతు-(౧) “అజ్ఞాన
త్తాలే ప్రపన్నర్” ఇత్యాదియాల ఇవర్ కళుక్కు చొన్న ప్రపత్తి
హేతుక్కళానవై ఓరొన్దైనూర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొన్నాత్పలే, (౨)
“అహ కా లేపిటక్కుమ్” ఎన్దుతుడగ్గి చొన్న విర క్తి హేతుక్కళానవివై
యుమ్, ఓరొన్దైనూర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొల్లుకిట తెన్దై. ఇత్తాల, భక్తిసార
వశ్యప్రపన్నర్ కు-అరు చిక్కడియాన కృపై యుమ్, అచ్చత్తుక్కడి
గూన ఆచారానుసన్ధానముముణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, భగవద్విగ్రహ
వైలక్షణ్యత్తై సాత్మాత్కరి త్రనుభవిక్కుమువర్ కళాకై యాలే పడివళు
కిలే ఎప్పొత్తుమ్ నెన్జు పర్ న్దొక్కిడైక్కయాల, విషయా న్దరజ్జళై యటి
యాతపడివణ్ణుమవ్వళుకే అవర్ కళో పక్కలుత్తై త్తిరుక్కుమ్; జ్ఞానా
ధిక్యప్రపన్నర్ కు- అజ్ఞానహేతువాన విగ్రహసాన్దర్యత్తై అర్చావతార
త్రిలే కణ్డనుభవిక్కైయుమ్, భయహేతువాన ప్రా క్తనశిష్టాచారాను
సన్ధానముముణ్డైకైయరుక్కచ్చెయ్ తే, అవ తన కృపైయై ముఱుమడై
శెయ్ తెడు త్త విషయగళాకై యాలే ఆరుచిక్కడియాన కృపై అవర్
కళో పక్కలుత్తై త్తిరుక్కుమ్; అజ్ఞానప్రపన్నర్ కు- అర్చావతార త్రిలే
కాదాచిత్కమాక విగ్రహసాన్దర్యానుభవముమ్ అరుచిహేతువాన కృపై
యుమ్ † ఒరుమర్యాదైయుణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, పూర్వర కళాచా
రజ్జళై యే పలకాలుమనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డపోరుకై యాలే భయహేతువాన
అవ్యాచారగళో అవర్ కళో నెన్జు లేయూన్దియిరుక్కుమ్, ఇవ్వాన్ సత్తై
ప్పర్ ఓరొన్దై విర క్తి హేతువాక చొల్లుకిట తెన్దై తాయిల్లు.

† ఊర్ సమ-భూ య స్వమ్. ‡ ముఱుమడైశెయ్ తు-కృత్స్నపరివాహమాక్కి.

† ఒరుమర్యాదై-అల్పమ్. (౧) ౪౩. (౨) ౧౦౩.

౧౬౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౦౧. అరుచిపిఱక్కుమో^{శ్చై}క్కుదోషదర్శన
మ పేషీతమాయరుక్కుమ్,

౧౦౬. అతు ప్రధానహేతువస్తు.

౧౦౭. అప్రాప్తతైయే ప్రధానహేతు.

౧౦౧. విషయవైలక్షణ్యాతిశయతా^{లే} విషయాస్తరాజ్ఞానమ్
విశ్లేయపుష్కరాడుమ్, ఆ పరానశిష్టకళుడైయ ఆచారానుసంధాన
తా^{లే} అవిహితవిహితవిషయస్వర్పత్తిల్ అచ్చమ్విశ్లేయపుష్కరాడుమ్,
అనాదికాలమా^{నై}ప్పట్టుమేల్విట్టునుపోన్లవిషయజ్ఞులి^{లే} *అరుచిపిఱక్కు
అగుటితమితే ; అప్పడిప్పట్టఅరుచితా^{న్} అవసరుతాలేపిఱక్కుమో^{శ్చై}
క్కు అపేషీతాంశ^{త్తై} యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అరుచి) ఎత్తుతుడగ్గి.
(దోషదర్శనమావతు)- భోగ్యతాబుద్ధ్యాపరివృత్తికి^{న్} అయోషి^{న్} ద్దేహమ్,
(౧) *మాంసాసృక్పూయవిష్ణాత్రస్నాయు మజ్జాస్థిసముగాయమాయ్
చర్మావనస్థమాయ్ దుర్గధిగూయరుక్కుమ్బుడియైయుమ్, భోగద్వా^{న్} అల్ప
మాయ్ అస్థిరమాయ్ దుఃఖమిశ్రమాయ్ అనర్థానహమాయరుక్కుమ్బుడి
యైయుమ్, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణజ్ఞతాలేదర్శిక్కు.

౧౦౬. ఆనాల్ అతువో పిన్నై యరుచిహేతువెన్నవరుళిచ్చెయ్
కితార్, (అతు) ఇత్యాదియూల్. (ప్రధానహేతువస్తు) ఎత్తుతు, † అతువు
మొరుహేతు, ‡ ముఖ్యహేతువజ్జెత్తుపడి.

౧౦౭. ఆనాల్ ప్రధానహేతుతానేతెన్న, (అప్రాప్తతైయేప్ర
ధానహేతు) ఎన్గితార్, (అప్రాప్తతైయావతు)- భగవదేకభోగమాన
స్వరూపత్తుక్కు చేరతతాయరుక్కు. ఇతూల్, అరుళ్ అరుచియై
విశ్లేక్కుమిడత్తిల్ దోషదర్శనానిక^{లై} ప్పణ్ణువిత్తు విశ్లేప్పిక్కుయూల్,

* అరుచి-రుచివిపరీతమాన^{న్} జ్యేషమ్. † అగుటితమ్-దోషదర్శనానిక^{లై} విశ్లేపి
పిఱవా^{న్} తెత్తుపడి. ‡ అరుకుక్కు ద్వారభూతమాయ్^{న్} కొడ్డు అతువు మొరుహేతు
వెత్తుపడి. † ముఖ్యహేతు-అవ్యభిచరితహేతు. (౧) వి-పు-౧-౧౭-౬౩.

౧౦౮. భగవద్విషయ త్తిలిఖితిమగుణమకణ్డస్తు; స్వరూపప్రాప్తమెస్తు.

౧౦౯. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు గుణహీనమెస్తు నిన్నై తదై
యిల్ భగవద్విషయ ప్రివృత్తియమ్, దోషారుసన్ధాన
దైయిల్ సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియమ్ కూడాతు.

దోషదర్శనముమ్ అప్రాప్తిదర్శనముమ్ తత్త్వవిత్తుక్కుళుడైయ అరు
చిక్కు-గౌణముఖ్య హేతుక్కుళాయిరుక్కు-మెన్ద తాయిల్ ము.

౧౦౯. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభ్రీపు” ఇత్యాదిప్పడియే
ప్రావణ్య విషయమాకచ్చొన్న భగవద్విషయ త్తిల్ గుణమకణ్డీఖితివో
పాతి, ఇతువుమ్ దోషమకణ్డీవిషుకీతానాలోవెన్నిల్, (భగవద్విషయ
త్తిలిఖితిమగుణజ్ఞు-జ్ఞు) ఎన్గితార్. ఆకిల్ ఎత్తా లేయెన్ద, (స్వరూప
ప్రాప్తమెస్తు) ఎన్గితార్. అతావతు - భగవద్విషయతైప్పట్ బుకీతిమ,
అత్తలైయిల్ కల్యాణగుణ్యశడియాకవన్ద, ఇవాత్తావుక్కు వకుత్త
విషయమెన్ను మత్తా లేయెన్ద.

౧౦౯. కీర్థితామరుళిచ్చెయ్ తపడియే అరత్తైయ క్కీకరియాతపో
త్తైక్కువిరోధమ్ కాట్టుకీతార్, (ఇప్పడి) ఎన్దుతుడక్కి. (ఇప్పడికొళ్ళాత
పోతు) ఎన్దుతు - ఇతరవిషయజ్ఞులరుచిక్కు హేతు అప్రాప్తతై, భగవ
ద్విషయ త్తిల్ రుచిక్కు హేతు ప్రాప్తతైయెన్దుకొళ్ళాతే, దోషదర్శనతై
యమ్ గుణదర్శనతైయమివట్ బుక్కు హేతువాకక్కుళ్ళు మ్పొత్తెన్దవడి.
(గుణహీనమెన్దునిన్నై తదైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తియావతు) -
పిరివాట్ ద్రామైకరై పురణ్ణ పెరువిడాయ్ ప్పట్టుతుడి తలమావానిక్కు,
శడక్కుననన్దు ముకమ్ కాట్టామైయాలే, గుణహీనమెన్దుచిన్ది తదై
యిలే, పిన్నైయమ్ “అవనైయల్ల తటియే” ఎన్దు అవన్బక్కులిలే
అత్యభినివేశతైప్పణ్ణుకై. (దోషారుసన్ధానదైయిల్ సంసార త్తిల్
ప్రవృత్తియావతు)- మాతాపిత్రాదికళుమ్ భార్యపుత్రాదికళుమ్ ఇతి

౧౧౦. (౧) “కొడియ వెన్నెళ్ళ మవ నెట్టికిడక్కుమ్” (౨) “అడియే నాక పిన్నముక శేవడియన్దినయ వేక” ఎన్నానిన్దొర్ కళ్ళితే.

కళుమ్ బన్ధుక్కళుమ్ గృహక్షేత్రాదికళుమాయ్, శబ్దాదిభోగజ్ఞతై యనుభవిత్రుకై క్కయాకిట సంసార త్తిక దుఃఖబహుళ త్వాదివోషత్తై, ప్రత్యక్షాదికళాలే యతిన్దనుసస్థిమానిట్రుచ్చెయ్ తేయుమ్ అతిలే అభినివేశమ్ నడన్దు శెల్లుకై. ఇవై యిరణ్డమ్ కూడా తెన్ద పడి. — *అన్ది క్కే, (దోషానుసన్ధానదత్తైయిల్ సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియావతు) - తత్త్వ విత్తుక్కళానమహర్నికళ తుడక్కమానార్ సారాసారవివేకవత్తయా విషయ దోషానుసన్ధానమున్డా యిరుక్కచ్చెయ్ తే, శాస్త్రవిహిత తయాప్రాప్తమెగ్గిటబుద్ధియాలే వజ్జుకిటప్రజోత్పాదనాదిరూప సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియాకపుమామ్. (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతివై కూడాతు) ఎన్దు విరోధమ్ కాట్టుకై యాలే. ఇప్పడి కొళ్ళ వేణుమెన్ను మిడమ్ స్థాపిక్కప్పట్టతు.

౧౧౦. గుణహీనమెన్దునినై తదత్తైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తి యెగ్గేకణ్డతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కొడియ వెన్నెళ్ళమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- (౧) “కడియక” ఎన్దుతుడగ్గి, (౨) “అతివరుమేనిమాయ త్తక” ఎన్ను మళపుమ్ స్వకార్యపరక, పిఱన్ వటియూతనక, బరువర్ కుమ్మెట్టాతనక, నచ్చకక, దుజ్జేయ స్వభావక ఎన్దు అవక గుణహీనియైచ్చొల్లి, ఇప్పడియిరున్దానాకిలుమ్ అతిలోకక్రూరమాన వెన్నెళ్ళ అవనై యల్లతటియూతేయిరుక్కు-మెన్దుమ్; వేమ్బుక్కిట్టుప్పిటన్దపులు అన్ద వేమ్బేయే భుజిక్కు-మతోళియ క్కరుమ్బైక్కణ్డాలుమ్ విరుమ్బాతు,

* మున్దినయోజనైయిల్ దుఃఖబహుళ త్వాది దోషానుసన్ధానముమ్, ఇరణ్డామ్ మోజనైయిల్ విషయదోషానుసన్ధానముమ్ వివక్షితమ్.

౧౧౦. గుణకృతదాస్యత్తిలుజ్జాట్టిల్ స్వరూపప్రయుక్తమానదాస్యమితే ప్రధానమ్.

౧౧౧. అనసూయైక్కు ప్పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్త వాగైయై స్మరిప్పతు.

అప్పుడియే (౧) “కడల్ నుల్లెక్కేడన్దకరుమ్బు” ఎన్నుప్పడి నిరతిశయ భాగ్యనాన సీతానేవేమ్బుపోలేవరసనానవన్తుమ్, త్వదనన్వార్త శేషభూతనాననాన్, ఎనక్కువకుత్త శేషియానడన్ తిరువడికలై యెఱ్ఱియట్టై ప్పడేనన్తుమ్ * మయర్ వఱమతి నలమరుళప్పెన్ గ్రవర్క శరళిచ్చెయ్యా నిన్టార్ కళితేయైన్.

౧౧౦. (౨) “గుణైర్దాస్యముపాగతః” ఎన్టారుమిల్లెయోవెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గుణకృతదాస్యత్తిలుమ్) ఎన్తుడన్గి. (గుణకృతదాస్యమావతు)- అవన్ గుణజ్ఞుకుత్తోన్ అడిమైయాయరుక్కై; (స్వరూపప్రయుక్తమానదాస్యమావతు) - శేషత్వైక నిరూపణీయమాన తన్దాస్యరూపత్తై ప్పార్ త్తు అడిమైయాయరుక్కై, స్వరూపమిప్పడియరుద్దాలుమ్, గుణాధికవిషయమాకై యాలే గుణకృతదాస్యముమ్ ఇవిషయత్తిలే యనువర్తియూనిట్టుమ్; అకైయితే శేషత్వైక నిరూపకరాన ఇళైయ పెరుమాళ్ తామప్పడియరుళిచ్చెయ్ తతుమ్. ఆనాలుమ్ గుణకృతదాస్యమానతు ఔపాధికమాకై యాలే అప్రధానమాయ్, మన్ శ్చైయతు నిరుపాధికమాకై యాలే ప్రధానమాయరుక్కుమ్; అత్తై ప్పన్ శ్చైతే తత్పాదాన్య ప్రసిద్ధితోన్ శ్చైవరుళిచ్చెయ్ తతు.

౧౧౧. ఇవ్వర్థత్తుక్కు సంవాదమాక ప్పిరాట్టి వాగైయై స్మరిప్పిక్కితార్ మేల్ (అనసూయైక్కు) ఎన్తుడన్గి. అతావతు - అక్రిధగనానాశ్రమత్తిలే పెరుమాళ్ యెన్దురుళిమహర్షియైయు మనునర్తిత్తిరున్దనన్దరమ్, తత్పత్తియాన అనసూయైయై ప్పిరాట్టిశైవనవర్తిత్తిరుక్కి-ఆ

౧౧౩. భగవద్విషయప్రవృత్తి పిన్నై శేరుమో వెన్నిల్ ; అతు
క్కడిప్రావణ్యమ్; అతుక్కడిసమ్మన్దమ్;

వశవిలే, అవళ్ పిరాట్టియైప్పార్తు “బంధుజనత్తైయుమభిమానత్తైయు
మైశ్వర్యత్తైయుచివిట్టు పెరుమాళ్ పిన్నై కాట్టిలేపోన్దవితు దైవయోగ
త్తాలే ఉమక్కునన్తాకక్కుడిత్తు, నగరస్థనాకిలుమామ్, వనస్థనాకి
లుమామ్, నల్లవనాకిలుమామ్, తీయవనాకిలుమామ్, స్త్రీశుక్కు
దైవమ్ భర్తావేడికిర్, నీరిప్పడియెప్పొరుమ్ పెరుమాళ్ విషయమాక
అనుకూలిత్తుప్పొరుమ్” ఎన్న ; పిరాట్టి లజ్జత్తుక్కవిత్తలైయిట్టిరున్దు,
“ఎనక్కుపెరుమాళ్ పక్కల్ శ్రీ భావబంధమ్ స్వతః ఉణ్ణాయరుక్కు
చ్చెయ్తే, అవర్ తా గుణాధికరా యిరుక్కైయాలే, ఎన్నుడైయ
భావబంధత్తై గుణవిబంధనమెన్దిరుప్పర్కళ్ నాట్టార్, అవ్వాశ్రయత్తై
గుణజ్ఞులొడు వృత్తిరేకిత్తు కాట్టవొణ్ణమైయాలే నానవర్ పక్కలిరు
క్కుమిరుప్పై యటిచిక్కప్పెఱుకిటిలే ; అవర్ గుణహీనరుమాయ్
విరూపరుమానవన్తుమ్ నానవర్ పక్క లిప్పడి కాణుమిరుప్పతు” ఎన్తు
రుళిచ్చెయ్తవార్తై.

౧౧౩. ఇప్పడి స్వరూప్రప్రయుక్తమాన దాస్యమే ప్రధానమా
కిల్, శేషిశైయ్తపడి కణ్డేరుక్కుమత్తోఱ్ఱియ, అనన్యోపాయత్వాది
కళ్ కులైయుమ్మడి అవ్విషయత్తైక్కుఱిత్తుప్పణ్ణకిఱ స్వప్రవృత్తిశేరు
మోవెన్ఱి శక్కైయై యనువదిక్కిఱార్, (భగవద్విషయప్రవృత్తి)
ఇత్యాదియాలే. అత్తైప్పరిహరిక్కిఱార్. (అతుక్కడిప్రావణ్యమ్) ఎన్తు
తుడగ్గి. ప్రావణ్యమావతు - అతిమాత్రస్నేహమ్. అన్తప్రావణ్యత్తుక్కడి
విషయవై లక్షణ్యమన్తోవెన్న, (అతుక్కడిసమ్మన్దమ్) ఎన్ఱిఱార్. సమ్మ
న్దమావతు - శేష శేషిభావమ్. అతుతా గుణకృతమాయమ్ వారా

అతుతానాపాధికమస్తు ; సత్ప్రాయ క్తమ్.

౧౧౮. అన్దసశ్చై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవమిల్లాతపోతు కు
లై యుమ్. అతుకులై యామైక్కాక వరుమవై యెల్లామవర్జసి
యజ్గళుమాయ్ ప్రాప్తజళుమాయరుక్కుమ్. ఆకై యాలే
భగవద్విషయ ప్రవృత్తి శేరుమ్.

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

తోవెన్న (అతుతానాపాధికమస్తు సత్ప్రాయ క్తమ్) ఎన్లితార్. (సత్ప్రాయ క్తమ్) ఎన్దతు - ఇవ్వాత్తావినుడైయ సత్తైయేపిడిత్తుళ్ళతోటైన్దై.

ఇత్తాల్, కీర్త్ పుణ్ణిన శక్కైక్కు పురిహారమాన తేతెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కితార్ మేల్ నాక్యత్రయత్తాశే, అన్దసశ్చై ప్రావణ్యకార్యమాన
వనుభవమిల్లాతపోతుకులై యుమ్) ఎన్దతు - అప్పడిప్పట్ట సత్తైతాన్
స్వప్రాయ క్త సమ్మన్దనుడియాకవరుకిఱి ప్లావణ్యకార్యమాన భగవదను
భవమిల్లాతపోతు క్షణకాలముమ్ నిల్లాతెన్దపడి. (అతుకులై యామైక్కాక
వరుమవై యెల్లా మవర్జసియజ్గళుమాయ్ ప్లాప్తజళుమాయరుక్కుమ్)
ఎన్దతు - అన్దసశ్చైయభియామైక్కుఱుప్పాక వరుకిఱిమడలెడుక్కై ముత
లానసకలప్రవృత్తికళుమ్, భగవదనుభవ మొభియ త్రిప్పిల్లామైయాలే,
తవిరువోమెన్దాలును తవిరప్పోకాతవై యుమాయ్, ఎల్లామ్ శేషిక్కతిశ
యకరజ్గళాకై యాలే స్వప్రాయ ప్లాప్తజళుమాయరుక్కుమ్ మెన్దపడి. (ఆకై
యాలే భగవద్విషయ ప్రవృత్తి శేరుమ్) ఎన్దడు క్తతై హేతువాక్కిక్కొణ్ణు,
ప్రకృతశక్కైయై పురిహరిత్తు త్తలై క్కట్టుకితార్.

ము త ల్ ప్ర క ర ణ మ్ స మ్పూ ర్ణ మ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ ర ఙ్గా మ్ ప్ర క రణ మ్.

౧౧౫. ప్రాపకాస్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ అజ్ఞానాశక్తికళప్తు;
స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు..
౧౧౬. ప్రాపకాస్తరమ్ అజ్ఞర్క్కుపాయమ్.

౧౧౫. ఇతరవిషయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ భగవద్విషయ పరిగ్రహత్తుక్కుమ్, ప్రధానహేతుకకళిన్న తెన్టార్ కీడ్; ఇన్ద్రప్రసజ్జ త్రిలే ఇతరోపాయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ప్రధానహేతు విన్న తెన్దితార్ మేల్, (ప్రా)పకాస్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ఎన్దుతుడజ్జి. (ప్రా)పకాస్తరగ్గళావన)-ప్రపత్యుపాయ త్తైయ్మిన్ద ఉపాయజ్జల్; (అజ్ఞానాశక్తికళప్తు) ఎన్దుతు-అవన్దైయత్తికైక్కు మనుష్ఠికైక్కుమీడాన జ్ఞానశక్తికళిల్లామై, తత్త్యాగత్తుక్కు ప్రధానహేతువన్దుపడి. (స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు) ఎన్దుతు-భగవదత్యస్త పారతన్యమాకిట స్వరూపత్తుక్కు చేరాలెన్ను మతువే ముఖ్యహేతువన్దుపడి. ఇత్తాల్ ౧ “అజ్ఞానతాలే ప్రపన్నర్” ఎన్ది అవిడ త్రిల్ శొన్న అజ్ఞానాశక్తికళ ముఖ్యహేతువన్దు మిడమ్ శొల్లు కిటతు. అజ్ఞానాశక్తికళడియూక విడిల్, జ్ఞానశక్తికళుణ్ణాకిల్ పరిగ్రాహ్యమామితే; స్వరూపవిరోధమెన్దు విట్టాలితే మలువలిడాతోన్దెవతు.

౧౧౬. ఇప్పడి ప్రాపకాస్తరత్తై విరోధియెన్దు తిళ్ళలామో, అతు వుమ్ మోక్షోపాయమాయన్దో పోయకిటతు, అతు పిన్దై ఆర్క్కుపాయమెన్ను, అరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ప్రా)పకాస్తరమ్ ఎన్దుతుడజ్జి. (అజ్ఞర్క్కుపాయమ్) ఎన్దుతు - స్వరూపసేవ్యయత్తు గ్ధాసహమానస్వరూపత్తైయళ్ళపడి దర్మికైక్కిడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్కళుక్కుపాయమాయిరుక్కుమెన్దుపడి.

౧౧౭. జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్.

౧౧౮. అపాయమాయిత్ బ్రతు స్వరూపనాశకమాకై యాలే.

౧౧౯. (౧) “నెటికాట్టిసిక్కుతియో” ఎన్నానిష్టతితే.

౧౨౦. (౨) “వరతేమేమహాద్భయమ్” ఎన్నెయాలేభయజనకమ్;

౧౧౭. అనాల్ జ్ఞానికళుక్కు ఇతు ఎజ్జనేయెన్న, (జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్) ఎన్నితార్. అతావతు-స్వరూప యాథా త్యజ్ఞానముడైయ వర్కళుక్కుపాయమాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౧౮. ఇవర్కళుక్కుతు అపాయమానానెన్నెన్న, (అపాయమాయిత్ బ్రతు స్వరూపనాశకమాకై యాలే) ఎన్నితార్. స్వరూపమావతు - అత్యంతపారతన్యమ్ ; ఇతుక్కు స్వయత్న రూపమాన అతు నాశకమితే.

౧౧౯. తదపాయత్వతై జ్ఞానినామక్రేసరరాన ఆహ్వాన్ పాశురత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (నెటికాట్టి) ఎన్నతుడజ్జి. అతావతు-ఉన్నెయొయ్యియ వేటోరుపాయత్తైక్కాట్టి ఉన్బక్కులిల్ నిన్దుమకల్ నిప్పార్క్కితా యోవెన్నెయాలే, ప్రాపకాన్తరాపాయత్వమ్ సిద్ధమితేయెన్నె నీక్కుకై యావతు - పరతన్యమాన వస్తువై స్వతన్యకృత్యమాన ఉపాయానుష్ఠాన త్తిలే మూట్టిత్తనక్కళలాక్కుకై యితే.

౧౨౦. ఇతినుడైయస్వరూపనాశకత్వ ప్రయుక్తమానదూషణ విశేషగ్గై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (వరతే) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు-(౨), “కాలేష్వపిచనర్యేషు ధితుసర్వానుచాచ్యుత । శరీరేచ గతౌచాపి వరతేమేమహాద్భయమ్” ఎన్న ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కుయోగ్యమాన కాలదేశ దేహవిషయమాకవుమ్, ఉపాయాన్తరణ్ త్తవిషయమాకవుమ్ ఎనక్కు మహాభయమ్ వర్తియానిష్ట తెన్నెయాలమ్ ; ఉపాయాన్తరశ్రవణానన్తరమ్ అర్జుననుక్కు శోకమ్పిఱక్క,

(3) “మాశుచః” ఎన్ద్రయా లే శోకజనకమ్.

౧౨౧. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధికూడాతు.

స్వరూపానురూపాపాయతై యుపదేశిత్తు, (౧) “మాశుచః” ఎన్ద్ర శోకాపనోదనమ్ పణ్డి యరుళుకై యాలుమ్, స్వరూపవిరోధియానప్రాప కాన్తరమ్ జ్ఞానికళుక్కు భయజనకముమాయ్ శోకజనకముయాయరు క్కుమెన్దై.

౧౨౧. కీర్తించొన్న పడియే అర్థతైయన్గీకరియాతవళవిల్ † (వరు మ్) విరోధమ్ కాట్టుకితార్, (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు) ఎన్ద్రతుడగ్గి. (ఇప్ప డికొళ్ళాతపోతు) ఎన్ద్రతు - స్వరూపనాశకమెన్ద్ర కొళ్ళాతపోతెన్ద్ర పడి. (ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధికూడాతు) ఎన్ద్రతు-(౨) “సకృ దేవహిశాస్త్రార్థః కృతోఽయంతారయేన్నరమ్ । ఉపాయాపాయసం యోగే నిష్టయాహీయతేనయా । అపాయసమ్లువేనద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్ర యత్పునశ్శరణంప్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వ స్వీకారేప్యేతదేవహి” ఎన్ద్ర ప్రపన్న నానవనుక్కు ప్రామాదికమాక ఉపాయాన్తర ప్రవృత్తి వన్దకాలత్తిల్, అపాయ ప్రవృత్తియిత్తోలేపునః ప్రపదనరూప ప్రాయశ్చిత్తతై విధిక్కుకూ డాతెన్దై. ‡ పునః ప్రపదనమావతు - పూర్వప్రపదన స్థరణమ్ ; పునః ప్రయోగమన్ద్ర.

౧౨౨ ఇప్పడి స్వరూపనాశకమాన ఉపాయాన్త రత్తినుడైయ అత్తన్దనిష్పదత్వతై అభియుక్తవచనత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (తిరుక్కు-

† మణ్డిలితమ్కాన్దిత్తుమ్. (౧) గీ-౧౫-౬౬. (౨) లక్ష్మీతన్త్రే-౧౭-౯౦

§ “సకృదేవహిశాస్త్రార్థః” ఎన్ద్రతుడత్తిల్, సకృత్పద ఏవకారజ్ఞుక్కుమ్ “పు నశ్శరణంప్రజేత్” ఎన్ద్రతుమ్ మిథోవ్యాహుతమ్ వారామెక్కాక ఉపక్రమావ గత సకృత్ప్రాగుగుణమాక ఉపసంహరగత పునఃప్రపత్తివచనమ్, పూర్వకృత ప్రపత్తి స్థరణ వరమెన్ద్ర * ఉపక్రమాధికరణన్యాయత్తాలే అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పునఃప్రపదన మావతు) ఇత్యాది.

౧౨౨. తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్ పిళ్ళాళ్ పణిక్కుమ్మడి - “మది రాబిన్దు మిశ్రమానశాతకుమ్మమయ కుమ్మగత తీర్థ సలిలమ్మోలేఅహజ్కారమిశ్రమానఉపాయా న్దరమ్.”

రుకై ప్పిరాన్ పిళ్ళాళ్) ఎన్ఱుతుడన్గి తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్ పిళ్ళానాకితార్, సర్వజ్ఞరాన భావ్య కారర్ తిరువడికళిలేనేవిత్తు తదభిచుతవిషయమాయ్ సకలశాస్త్రజ్ఞతైయు మారాయ్ న్దఱుతియిట్టిరుక్కు మవరాకైయాలే ఆస్తతమరాయరుక్కుమవరితే. (పణిక్కుమ్మడి) ఎన్ఱుతు - అరుళిచ్చెయ్యమ్ ప్రకారమెన్ఱుపడి. (మదిరైయావతు) అత్యన్తనిషిద్ధ ద్రవ్యమాయ్ స్వస్పర్శలేశముళ్ళ వన్ఱుక్కతైయుమ్ తన్నెప్పోలే నిషిద్ధమాక్కుమతితే ; ఇత్తై అహజ్కారత్తుక్కు దృష్టాన్తమాక్కుకైయాలే అతినుడైయ అత్యన్తనిషిద్ధత్వముమ్, తత్స్పర్శలేశముళ్ళ వన్ఱువుమ్ తద్వన్నిషిద్ధమెన్ఱు మిడముమ్తోన్ యికిఱుతు. (శాతకుమ్మమావతు) సువర్ణమ్. (తన్తయకుమ్మమ్) ఎన్ఱుతు - ఉళ్ళుద్రవ్యాన్దరమాయ్ సువర్ణమ్ మేల్ పూచ్చాయరుక్కు యన్ఱిక్కి, అతుతానే ఉపాదానమాకప్పణ్ణి నకుడమెన్ఱుపడి. ఇత్తాల్ పాత్రశుద్ధిశొల్లుకిఱుతు. (తన్దతతీర్థసలిలమ్) ఎన్ఱైయాలే అతుక్కుళ్ళిరుక్కిఱు జలత్తిక్ పావనత్వమ్ శొల్లుకిఱుతు. (అతుపోలే అహజ్కారమిశ్రమాన ఉపాయా న్దరమ్) ఎన్ఱైయాలే ఇజ్జుమ్ పాత్రశుద్ధియుమ్ తన్దతపదార్థశుద్ధియుమ్ శొల్ల వేణుమ్ ; అతావతు- (౧) “ఆత్తజ్ఞానమయోఽమలః” ఎన్ఱిఱు స్వతోనిర్మలత్తైయాలుమ్ భగవదనన్యార్తశేషత్తైయాలుమ్ పరిశుద్ధమాయితే భక్త్యాశ్రయమాన ఆత్మ వన్ఱువిరుప్పతు ; తన్దతభక్తియుమ్ భగవదేకాగ్రతయా పరిశుద్ధైయితే; అహజ్కారమ్ కలశిన్ద్రీలైయాకిల్ ఒరుకుత్తైయిలైయే. ఆక, ఇత్తాల్ శొల్లిన్ద్రాయ్ తన్నెన్ఱిల్ ; సువర్ణపాత్రగతమాన తీర్థజలమ్, పాత్రశుద్ధియుముణ్డాయ్ తానుమ్ పరిశుద్ధమాయరుక్కు, సురాబిన్దు

౧౨౩. రత్నత్తుక్కు పులకత్తైపోలేయుమ్ రాజ్యత్తుక్కు ఎలుమిచ్చు
వ్వుళుమ్మోలేయుమ్, ఫలత్తుక్కు-సదృశమన్తు.

మిశ్రతైయాలే నిషిద్ధనూనూపోలే, స్వతోని ర్లత్యాదికళాలే పరిశుద్ధ
మానస త్తన స్తుగతైయాయ్, భగవదేకవిషయతయా పరిశుద్ధైయాయరు
క్కిఱభక్తితా, స్వయత్నమూలమాన + అహఙ్కార స్పర్శతాలే
జ్ఞానికళక్లికరియాతపడి నిషిద్ధైయాయరుక్కు మెన్దతాయ్. (పణి
క్కుమ్బడి) ఎన్దత్తుక్కుచ్చేరవాక్యత్తిముడివిలే, “ఎన్దు” ఎన్దిఱవి త్తనై
యుమ్ కూట్టి నిర్వహిప్పతు.

౧౨౩. ఇన్నముమితుక్కు ఫలవిసదృశత్వ మెన్బతోరుదూషణ
మున్దైన్దై, (రత్నత్తుక్కు) ఎన్దుతుడక్కి, అతావతు- ద్వీపాన్తరత్తిలే
శిలర్ పలకత్తైయెఱభరణమాకప్పుణ్డైయాలే, పలకత్తైయెక్కిడు త్తనర్
కళుక్కు రత్నత్తైక్కిడుప్పర్కళ్ ; ఉదారరాన రాజాక్కళ్ రాజ్యా
రియాయ్ వన్దు ఓరెలుమిచ్చువ్వుళుత్తై క్కిడు త్తవనుక్కు రాజ్యత్తై
క్కిడుప్పర్కళ్ ; ఇప్పడి క్కిడుప్పర్కళ్ న్దై మహార్థమాన రత్నత్తు
క్కుమ్ మహాసమ్మతాన రాజ్యత్తుక్కుమ్, పలకత్తైయు మెలుమిచ్చు
వ్వుళుముమ్ సదృశసాధనమల్లాతాత్పిలే, (౧) “భక్త్యా లభ్యత్వనన్య
యా” (౨) “భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః” ఎన్దిఱపడియే భక్తిచపల
నాయ్ పరమోదారనాన విశ్వరక, ఇవన్బక్కల్ భక్తిమాత్రమే ప
రబ్రాహ్మణాక పురమపురుషార్థ లక్షణ మోక్షత్తై క్కిడుత్తాలుమ్ ఫలత్తు
క్కితు సదృశ సాధనమన్దైన్దై.

+ అహఙ్కారమావతు-కర్తృత్వ బోక్తృత్వానుసంధానమ్. “సజ్జంత్యక్త్యా”
ఎన్దు గీతైయిల్ ఉపాయాన్తరనిష్ఠనుక్కుచ్చొన్న అహఙ్కారత్యాగమావతు- స్వత
న్త్రీనాక “వాన్కర్తా, భోక్తా” ఎన్దిఱ నూనాహఙ్కారత్యాగమ్. ఆయనమ్ అవ
నుక్కు “పరమాత్మాధీనమాయ్ పుణ్ణుక్కితేన్” ఎన్దిఱ నూన్దాహఙ్కారమున్దు. అతువు
మ్ నిషిద్ధమెన్దిఱ్ఱి - ఇతు మూలస్థ “బిన్దు” పదత్తినాల్ నూచితమ్.

పరబ్రాహ్మణాక-అవలంబమాక. (౧) గీ-౮-౨౨. (౨) గీ-౧౧-౪౫.

౧౨౪. తాన్ దరిద్రాన్ కైయా లేతనక్కుక్కొడుక్కలావతోన్తిల్లె.

౧౨౫. అవన్ తన్దైక్కొడుక్కుమిడ త్తిల్, అడైవిలేకొడుక్కిల్

౧౨౪. ఆనాల్, విసదృశమాన పలకత్తెయ్యెయుమ్ ఎలుమిచ్చుమ్మహు
త్తెయుమ్ ఉపహారమాకక్కొడుక్కు, రత్నత్తెయుమ్ రాజ్యత్తెయుమ్
పెఱుకిటవర్కళ్ తాన్ పెఱుకిటపడియెన్? అవ్వుళాతియాకిటతెన్న;
అతుతనక్కుమ్ యోగ్యతెయిల్లెయెన్దితార్, (తాన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతా
వతు - అఱుతానుమ్ తనక్కురియనాయ్, తనక్కెన్న ఒరుపలకత్తె
యుమ్ ఎలుమిచ్చుమ్మహు ముణ్ణాకైయా లే అతుశెయ్యలామ్; ఇఱ్ఱ
ప్పడియన్తిక్కే, (౧) “యానేనీయెన్నుడైమెయుమ్నీయే” ఎఱిటపడియే
ఆత్తాత్తియజ్గళిరణ్ణ మఱుత్తెయతాయ్, తనక్కెన్న ఒన్ఱుమిల్లాత అకిఱ్ఱ
ననాకైయా లే, పేర్దుక్కుహేతువాక అవన్ విషయత్తిల్ తనక్కు
సమర్పిక్కలావ తొన్ఱుమిల్లెయెన్.

౧౨౫. స్వగోదాన త్తిల్ పితాపుక్కుప్పత్తినదక్షిణైక్కొడుక్కు
మాపోలే, అవన్ తన్దతు తన్నై యవనక్కుక్కొడుక్కుత్రాలో వెన్నుఅరుళి
చ్చెయ్కితార్, (అవన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అవన్ తన్దైక్కొడుక్కుకైయావ
తు)- (౨) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్| పూర్వమేవ
కృతాబ్రహ్మ హస్తపాదాదిసంయుతా” ఎన్ఱుమ్ (౩) “అన్నాల్
నీతన్దవాక్కై” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే ఆడియిలే అవన్ తన్ద కరణకళే
బరజ్గళై (౪) “మన్దనాభవమద్భక్తో మద్యాజేమాంసమస్కురు” ఎన్ఱు
మ్, (౫) “సతతంకీర్తయంతోమాం యతస్తశ్చదృఢవ్రతాః” ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకిటపడియే ధ్యానార్చనప్రణామాదికళాలే తచ్చేషమామ్మడిపణ్ణ
కై. (అడైవిలేకొడుక్కుకైయావతు)-తదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియా లే సమ

స్వగోదానమ్-చాళమ్.

(౧) తి-వాయ్-౨౯-౯. (౨) విష్ణుతత్త్వై- (౩) తి-వాయ్-౩-౨-౧.

(౪) గీ-౯-౩౪.

(౫) గీ-౯-౧౪.

౧౭౪ శ్రీవచనభూషణమ్ నవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

అనుపాయమామ్ ; అడైపుకెడక్కొడుక్కిల్ కళవు వెళి
ప్పడుమ్.

౧౨౬. భర్తృభోగ తైవయిటువళర్క్కైక్కుఱుప్పాక్కుమాపోలే
ఇరువర్క్కుమవద్యమ్.

ర్పిక్కై. ఇప్పడికొడుక్కిల్ (అనుపాయమామ్) ఎన్ఱతు - † అవనత్తై
యవనుక్కొడుత్త విత్తనైయొఱ్ఱియ, తానొన్ఱు కొడుత్త తాకామై
యాలే, ఆతుపేర్దుక్కు సాధనమాకాతెన్ఱపడి. (అడైపుకెడక్కొడు
క్కయనతు)- మదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియాలే సమర్పిక్కై. ఇప్పడిశె
య్యిల్ (కళవువెళిప్పడుమ్) ఎన్ఱతు - భగవద్ద్రవ్యాపహారమ్ ప్రకా
శిక్కుమెన్ఱపడి. ‡ రాజమపేన్ద్రన్ పడియైరహస్యత్తిలే కళవుకణ్డు ఓల
క్కత్తిలే కొడుక్కుమాపోలే యితే ఇనకొడై.

౧౨౬. ఇన్నముమ్డిపాయాన్తరత్తుక్కొరుదూషణమ్ శొల్లొకి
తార్, (భర్తృభోగ) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - భార్యైయానవళో
స్వయమ్ ప్రయోజనమాన భర్తృభోగతై స్వోదరపోషణత్తుక్కు సాధ
నమాక్కి కొఱ్ఱుమళవిల్, తన్నై భార్యైయాక విరుమ్మిన భర్తా
వుక్కుమ్, తద్భార్యైయెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ తనక్కు మనస్యమామా
పోలే, భగవద్దైవలక్షణ్యానుభవత్తాలేవిత్తెన్ఱ భోగరూపైయానభక్తియై
మోక్షసాధనమాక్కుమళవిల్, తన్నై శేవభూతనాక విరుమ్మి తన్నోడే
కలన్ఱు పరిమాణిన ఈశ్వరనుక్కుమ్, తచ్చేచ భూతనెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ

† అవనత్తై ఆవసుక్కుక్కొడుక్కై దత్తప్రతిదానమాకైయాలే మోక్షార్థప్ర
సాద జనకమాకాతెన్ఱపడి.

‡ రాజమపేన్ద్రన్ పడియావళు - రాజమపేన్ద్రన్ ఎన్ఱిఱ రాజాసమర్పి
త్తై పడితిరువాభరణమ్. అఱ్ఱియమణవాళన్ తిరుమార్పిలిరుక్కిఱ కాన్ఱునస్థానీయమా
నపన్ఱై.

౧౨౭. వేదాస్తజ్జఘపాయమాక విధిక్కిటపడియెన్నెన్నిల్ ;

౧౨౮. ఔషధసేవై పణ్ణాతవర్కళుక్కు అభిమత వస్తుక్కు
ళిలేఅత్తైక్కలశియిడువారైప్పోలే, ఈశ్వర నైక్కలన్దు

తనక్కుమవద్యమాయ్ తలైక్కట్టుమెన్దై. “రాత్రిభర్తావోడేసంశ్లేషిత్తు విడివోడే ‘కైక్కులీతరవేణమ్’ ఎన్దు వలైక్కుమాపోలే, భక్తియై ఉపాయమాకక్కొళ్ళుకై” ఎన్నితే పిళ్ళానుమరుళిచ్చెయ్తతతు.

౧౨౯. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధాదిదోషదుష్టమానవిత్తై, హితా నుశాసనమ్పణ్ణుకిట వేదాస్తజ్జల్ (౧) “ఓమిత్యాత్మనంధ్యాయథ” (౨) “ఆత్మనమేవలోకముపాసీత” (౩) “ఆత్మావా అరేద్రస్త్వవ్య శ్శ్రోతవ్యో మస్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దు ఇచ్చేతననుక్కు మోక్షోపాయమాక విధిక్కిటతుక్కు నిదానమరుళిచ్చెయ్వతాక, తజ్జిజ్ఞాసుప్రశ్న తై యను వదిక్కితార్, (వేదాస్తజ్జల్) ఎన్దుతుడక్కి.

తన్నిదానస్సన్నై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఔషధసేవై) ఇత్యాది యాలే. ఆతావతు-అత్యస్తరుగ్గరాయ్ త్రిరియానిక్కుచ్చెయ్తే, అత్తై అవిళిమ్మేనపోక్కు మాస్తమాన మహాషధత్తై సేవిక్కుచ్చొన్నాల్, అతుక్కిశైయాత బాలపుత్రాదికళుక్కు, అవర్కళాశైప్పట్టు వినియో గమేకొళ్ళుమ్ వస్తుక్కుళిలే, అన్దఔషధత్తై క్కులశియిడుమ్ వత్సలరాన నూత్రాదికళైప్పోలే, శీఘ్రమాక సంసారవ్యాధియైత్తీర్కుమ్ సిద్ధో పాయమాకిట (౪) * నచ్చుచూమరున్దై, స్వప్రవృత్తి నివృత్తిపూర్వక మాక సేవిక్కుచ్చొల్లి ముతలిలే, ఉపదేశితాల్ అనాదియాయ్వరుకిట స్వయత్న వాసనైయాలే అతుక్కిశైయాత చేతనరైయుమ్ విడమాట్టా మైయాలే, అవర్కళుక్కుభిమతమాన స్వయత్నరూపమాయరుక్కిట ఉపాసనత్తిలే తదజ్గత్వేన సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వరనైక్కలన్దు, తాదృ

విధిక్కిరివిత్తనై.

౧౨౯. ఇత్యైప్రవర్తిస్పితృతు పరహింసైయైనివ రిస్పికైకాక్క.

శమాన ఉపాసన తై అవర్కభుక్కు మోక్షోపాయమాక విధిక్కిరి విత్తనైయై. దృష్టాన్త త్రిభుతవస్తు వ్యాధిహరమన్తియే, తన్నిశ్ర మాక ప్రయోగిత్త బౌషధమే వ్యాధిహరమాకితాప్సోలే, దాన్తాన్తి కత్తిలుమ్ ఉపాసనమన్తిక్కే తన్నిశ్రనాన ఈశ్వరనే ఉపాయమెన్నుమి డమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. అవ్యవధానేన నేవిక్కుమళవిల్ అవిశమ్పేన వ్యాధియైప్పొక్కు మాషధమ్, అభిమతవస్తుమిశ్రమానపోతు విశమ్ప్య కార్యకరమాకితాప్సోలేయాయిత్రు, ఉపాసన మిశ్రనానపోతు ఈశ్వ రక్ విశమ్ప్య ఫలప్రదనాకితముమ్.

౧౩౦. ఇని ఇస్పడి ఇతుత్తనై విధిత్తతు, కీర్తన్తిన్తిన్తియైక్కు తైత్తు మేలే కొణ్ణిపోకైక్కాక విత్తనైయైన్తిత్తార్, (ఇత్యై) ఎన్తుతు డక్కి. అతావతు - శాస్త్రమాకితతు- (౧) “జ్యోగ్యువిషయావేదాః” ఎన్తిపడియేపెన్తిత్తాయ్ అన్తబధిరాదికళాన వికలకరణరోడు పటుతర కరణరోడువాశియతి వత్సలైయాయురుక్కుమాపోలే, * మాతా పితృ సహస్రజ్జళిత్యాట్టిలుమ్ వత్సలతరమాకైయాలే, తమప్రచు రరోడు రజఃప్రచురరోడు సత్త్వప్రచురరోడు వాశియతి, అవర్కళో అపభేప్రస్పత్తరాయ్ నశిక్కవిడ త్తమమల్లామైయాలే, అన్వోరుడై యగుణానుగుణమాక పురుషార్థజ్జలైయుమ్ తత్సాధనజ్జలైయు ముప దేశిత్తు, కొళిక్కిమ్మిలేయేన్తిక్కు చ్చుళ్ళిక్కాల్ నాట్టువారో పాతి, ఇన్వోముఖజ్జళాల్ తన్నుడైయ తాత్పర్యాన్త త్తిలే ఆరోపిక్కైక్కాక ప్రవర్తిస్పిక్కిరితాకైయాలే, శ్యేనవిధితుడక్కిప్రవర్తిపర్యన్త మాక వరుమళపుమ్ చేతనర్నిన్తిన్తి వళపుక్కిడాక, ఉత్తరోత్తర పురుషార్థసాధనజ్జలై ప్రవర్తిస్పిత్తు, పూర్వపూర్వజ్జలై నివర్తిస్పిక్కి డవతాయురుక్కుమ్ ; ఆకైయాలే. ఇన్వపాసనజ్జై ప్రవర్తిస్పిత్తతు

పరహింసై యైనివ రిషిక్వైక్కాక. (పరహింసై) ఎష్టతు-మేలానహింసై యైష్టపడి; “పర దేవతై, పరగతి” ఎన్దిటవిడజ్జలిల్-మేలానదేవతై, మేలానగతి ఎష్టర్థమాకితాహ్వానే. అతావతు-శ్యేనవిధిక్కు మేలాకవిధిక్కు పుట్ట పశ్వాలమ్భనాదికలై చొన్నపడి. అతై హింసై యెన్నలామో వెన్నిల్ ; విహితహింసై యెన్న క్కడవతితే. (౧) “అగ్నిహోమాయం పశుమాలభేత” ఎన్దిటవిడత్తిల్, ఆలమ్భశబ్దమ్ (౨) “ఆలమ్భః స్పర్శ హింసయాః” ఎన్దెయాలే హింసావాచియితే. ఇత్తాలే కామ్యక ర్తతై చొన్నపడి. (౩) “పూర్వవిహితహింసై” ఎష్టశ్యేనవిధియైచొన్నట్లుకై యాలుమ్, తదుపరివిహితమాన కామ్యమే ఇవిడత్తిల్ వివక్షితమ్. అన్దిక్కే, విహితమేయాకిలుమ్, భగవచ్ఛేషత్వజ్ఞానపూర్వకమాకలనస్యప్రయోజననాయక్కుణ్ణు, అగ్నిద్వాది దేవతాస్త్రామిసమారాధనమాకవేషణమ్ పశ్వాలమ్భనాది యుక్తయాగాదిక ర్తతైష్టమి, స్వతస్త్రినాయక్కుణ్ణు స్వరాదిఫలసాధనమాక అగ్నిద్వాది దేవతామూతజ్జలై యుద్దేశిత్తుష్టమ్ పశ్వాలమ్భనాదియుక్త కామ్యక ర్తమ్, విశేషజ్ఞానక్కు పరహింసాప్రాయమెన్నలామ్బడి అత్యస్తనిష్కప్తమాయరుక్తైయాలే, ఇవ్వకార తైయిట్టు అతుత్తన్నై పరహింసై యెష్టరుళిచ్చెయ్తారాకప్రమామ్. శాస్త్రవిహితముమాయ్ భగవదేకవిషయముమాయరుక్కిఅప్రాపకాస్తరతై, (౪) “జ్ఞానికళుక్పాయమ్” ఎష్టహోపాతిః ఇతుప్రమధికారివిశేష తైయిట్టుచొల్లలామితే. (౫) “అథపాతకభీత స్త్వమ్” ఎష్ట ఉపాయాస్తర తైష్టాతకమాకచొల్లిల్లితేధ ర్తదేవతై

శ్రి(అన్దిక్కే) పూర్వయోజనైయిల్ హింసాపదమ్ - హింసాజ్ఞకర్తపరమ్ - ఇన్ద్ర ఇరణ్డామ్యోజనైయిల్-హింసాసద్భుతపరమ్. † (ఇతుప్రమ్) ఇత్యాది - కామ్యకర్తజ్ఞాన అనుమానకాలత్రిల్ దుఃఖబహుళమాయ్, ఉత్తరత్రిల్ బద్ధరూపమానసాంసారికఫలతైక్కుడుక్కైయాలే, హింసాపక్షతుక్కు అనైమఖ్యార్థజ్ఞామెష్ట తిరువుళ్ళమ్.

(౧) (౨) నానార్థత్వమాలాయమ్, త్ర్యక్షరకాణ్డే-౨౯౫.

(౩) ౧౩౦. (౪) ౧౧౭. (౫) విషుదత్తే.

౧౭౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౩౦. ఇతుతాఁ పూర్వవిహితహింసైహితే
విధినిషేధజగ్గర్ణుక్కుమ్ కుఱ్ఱైయిల్లై.

౧౩౧. అఱ్ఱై శాస్త్రవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధిత్తతు;
ఇఱ్ఱైస్వరూపవిశ్వాసత్తుక్కాక విధిత్తతు.

యమ్. బుభుతువుక్కు ఉపాదేయమానపుణ్యద్దానే ముముక్షువుక్కు పాపశబ్దవాచ్యమాకానిష్టతీతే; ఆక ఎల్లావత్త్రాటుమ్ ఇవిడత్తిల్ కామ్యకర్తైచ్చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడితాఁ యోజిక్కిఱతు ఉపాసనవిధి క్కునివర్త్యమ్ కామ్యకర్తమాక ఇవర్తామే పరస్పరహాస్యత్తిలే యరుళిచ్చెయ్కైయాతే.

౧౩౦. ఆనాల్ ఇప్పడివిధిత్తై ప్పిన్నైనిషేధిక్కిఱతెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱిఱతు-క్కిత్త చొన్న ఉపాసనఱ్ఱై (పూర్వవిహితహింసైయావతు) (౧) “శ్యేనేనాభి చరణయజేత” ఎన్ఱుప్రథమత్తిలే విధిక్కప్పట్ట అభిచారకర్తమ్, అతు తమః ప్రచురరాయ్ నాస్తిరా యిరుప్పార్దైప్పట్, విధిక్కప్పట్ట, ఆస్తిరాయ్ కారీర్వాదికామ్యకర్తజిలే యిత్తైక్క యోగ్యరాన రజః ప్రచురరైప్పట్ నిషేధిక్కప్పడుకితావ్సలే, ఉపాసనముమ్ స్వాతన్త్ర్యాన్యకేషత్వనివృత్తిపూర్వకమాక భగవచ్ఛేషత్వత్తిలే యూన్ఱుకైక్కు-యోగ్యరాన సత్వప్రచురరైప్పట్ విధిక్కప్పట్ట, సా తన్త్ర్యాన్యకేషత్వనివృత్తి భగవదేవోపాయత్వత్తిలే యూన్ఱుకైక్కు-యోగ్య రాన పరమసత్వనిష్ఠరైప్పట్ నిషేధిక్కప్పడవుమ్ కుఱ్ఱైయిల్లై.

౧౩౧. ఇప్పడినిషేధిక్కప్పడుమవైయాన ఇవైతనై అడియితే ఏతుక్కాక విధిత్తైతెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అఱ్ఱై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అశా వతు (౨) “శరచిత్తశాస్త్ర వశతోపాయోభిచారశ్రుతిః” ఎన్ఱిఱప డియే అభిచారకర్తైవిధిత్తతు, శాస్త్రై ఇన్ఱైయెన్ఱిరుక్కుమ్ నాస్తి

౧౩౨. అతు తోల్ పురై యేహమ్ ; ఇతుమ ర్కన్పర్చి.

౧౩౩. ఇతుతాక క ర్తసాధ్యమా కై యాలే

కరుక్కుశాస్త్రవిశ్వాసమ్ పిఱక్కైక్కాక; ఉపాసన తైవిధి త్తతు, త్తనై స్వతన్త్రినెన్దుమ్ అన్యశేషభూతనెన్దుమ్ భ్రమిత్తుప్పొన్ద చేతననుక్కు “అవై యిరణ్డుమ్ వణ్డేఱి ; భగవచ్చేషత్వమే నిలైన్దివేషమ్” ఎన్దు త్తన్వరూపత్తిల్ విశ్వాసమ్ పిఱక్కైక్కాక వెన్దె.

౧౩౨. ఇప్పడి ఓరోవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధిత్తు నిషేధి త్తమై ఒత్తి రున్దతాకిలుమ్, ి ఇవ్వుపాసన తైవిడామల్ పల్ శీనిన్ద్రుల్ అభిచారక ర్త మ్మాలే క్రూరమష్టేయితువెన్దు; అతిలుక్కాట్టిల్ క్రూరమెన్దితార్, (అతు) ఎన్దుతుడణ్డి. పరహింసారూపమాన అన్దఅభిచారక ర్తమ్, దేహ త్తాభిమానిశెయలాయ్ విశిష్టవేషవిరోధియాయ్, అత్తొల్ వరుమ్ ఫల ముమ్ శిలదుఃఖానుభవమాత్రమాయ్కొండ్లు మేలెళిప్పొన్దై యాలే (తోల్ పురై యేహమ్) ఎన్దిఱతు - అహక్కారగర్భమాన ఇన్ద్రుపాస నమ్, ఆత్తజ్ఞానమ్ పిఱన్దవక శెయలాయ్ నిష్కల్పవేష విరోధియాయ్ భగవదేకపారతన్త్ర్యరూప స్వరూపనాశకమాకై యాలే (మర్కన్పర్చి) ఎన్దిఱతు.

౧౩౩. ఇన్వళవేయన్దు. ఇతుతాక దుష్కరముమెన్దితార్, (ఇతు తాక) ఇత్యాదియాలే. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధియాయ్ రుక్మిణ ఇన్వ పాసనన్దొ (౧) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావిదిషన్తి” (౨) “అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయామృతమశ్నుతే” (౩) “సర్వా పేక్షాచయజ్ఞాది శ్రుతేర్శ్వవత్” (౪) “కషాయపక్షికర్మాణిజ్ఞానన్తుపర

ి (ఇన్వపాసనన్దై) ఇత్యాది- ఉపాసనమ్ మోక్షఫలకమాకైయాలే అభిచారమ్ పోలే అనర్థహేతువష్టవేయన్దు శక్కా భిప్రాయమ్, † (విశిష్టవేషమ్) వర్ణాశ్రమాదివిశిష్టవే షమ్, ‡ (నిష్కల్పవేషమ్) భగవదతిశయాధానుకర్తవ్యరూపశేషత్వమ్.

(౧) బృ-ఉ-౪-౪-౨౨. (౨) మైత్రీయ-ఉ-౭౯. (౩) కా-మీ-౩-౪. (౪)

౧౮౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

దుష్కరముమాయరుక్కుమ్.

౧౩౪ స్వప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు ఇక్కున్ శిష్టాన్తమిల్లై.

మాగతిఃకమాయేక ర్భిఃవక్వేతతోజ్ఞానమ్మి)వ ర్తతే” (౧) “జన్మాన్తర సహస్రేషుతపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టే భక్తిః ప్రజాయతే” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియేకాయక్లేశకరమాన కత్తాను స్థానత్తాలే సాధిక్కుప్పదుమత్తాకై యాలే, అశక్తనానభవనాల్ శెయ్తు త్తలైక్కట్టవుమ్ అరితాయరుక్కుమెన్దై.

ఆక (౧) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్” ఎన్తుతుడగ్గి ఇవ్వ శవ క ఉపాయాన్తరదోషమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అభసిద్ధోపాయాధికారప్రకరణమ్.

౧౩౪. ఇప్పడి ప్రాపకాన్తరత్తుక్కు అనేక కున్ శిష్టాన్తై ప్రతి పాదిత్తీర్, ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కురు కున్ శిష్టాన్తైయోవెన్న, అరు భిచ్చెయ్కితాక్, (ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. (ఇక్కున్ శిష్టాన్తై) ఎన్తు - స్వరూపవిరోధమ్ ముతలాక దుష్కరత్వపర్యన్తమాక చొచ్చి న్నవై యెల్లావన్ శైయుమ్ పరామర్శిక్కిఱతు. (బిష్టమిల్లై)ఎన్తు, ౨ దుదోషము మితిన్ పక్కలిల్లై ఎన్తుపడి. “ఇక్కున్ శిష్టాన్తమిల్లై” శిష్టాయా లేమన్ శ్రొదుకున్ శిష్టాన్త ఎన్నుమిడమ్తోన్ ముకిఱతు. అతా వతు-వస్తుతః ఉపాయత్వమ్ తనక్కిన్తిక్కే యిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఆపాత ప్రతీతియిలే ఉపాయత్వప్రతిపత్త్యర్థమామ్బడియిదుక్కై.

స్వ (ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు) ఎన్తు ఉపాయపదప్రయోగత్తాలే ఉపాయత్వగ్రామ విషయతాపాదకమాన నియతాన్వయవ్యతిరేకిత్వమ్ ఆనుపదిక్కుప్పడుకిఱతు.

౧౩౫. ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానకార్యమౌక్తాయాలే
స్వరూపత్తుక్కు ఉచితముమాయ్, (౧) “శిబ్బవేణా”
ఎన్జిటపడియే నివృత్తి సాధ్యమౌక్తాయాలే సుకరముమా
యిరుక్కుమ్.

౧౩౫. ఇక్కుబ్బజ్జ శీతుక్కిల్లెయెన్నుమత్తై ప్రకాశిప్పిక్కై
క్కాక, ఇతినుడైయ స్వరూపాచితత్వ సుకరత్వజ్జలై యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (ఆత్మయాథాత్మ్య, ఇత్యాదియాలే. ఇప్పివత్తి (ఆత్మయాథా
త్మ్యజ్ఞాన కార్యమౌక్తాయావతు)- తిరుమన్త్రిత్తిల్ మధ్యమపదత్తిల్
శొల్లుకిటపడియే, ఆత్మావినుడైయ యథావస్థితవేషమానభగవదత్యస్త
పారతన్త్ర్యమాకిటపైడెణరుక్తైయాలేవన్దతాయుక్కై (స్వరూపత్తుక్కు
ఉచితమౌక్తాయావతు) - అన్దపారతన్త్ర్యస్వరూపత్తుక్కును రూపమా
యిరుక్కై (శిబ్బవేణా) ఎన్జిటతు-శిబ్బులిల్-శితటుతలాయ్, పరక్క
వేణావెన్దై. అతావతు-ఒరువ్యాపారముమ్ పణ్ణవేణా వెన్దపడి. (నివృత్తిసాధ్య
మౌక్తాయాలే సుకరముమాయిరుక్కుమ్) ఎన్దతు. (౨) “భగవత్ప్రవృత్తి
విరోధిస్సప్రవృత్తినివృత్తిః ప్రపత్తిః” ఎన్జిటపడియేస్వప్రవృత్తి నివృత్తి
యాలే సాధిక్కుప్పదుమతాక్తై యాలే ఎళితాకచ్చెయ్యలుమాయిరుక్కు
మెన్దై. ఇన్దైయిరణ్డైయమ్ శొల్లవే కీర్తచ్చొన్నదోషజ్జొన్ద మితుక్కిల్లె
యెన్ను మిడమ్ సిద్ధిత్తపడియెన్నెన్నిల్; అపాయత్వభయజనకత్వశోకజన
కత్వ అహజ్కారమిశ్రేతయానిషిద్ధత్వావద్యకరత్వజ్జల్, స్వరూపవిరోధి
త్వత్తెప్పబ్బీవరుకిటవైయాలే యాలుమ్, ఫలవిసదృశత్వమ్, ఇతు ఫల
సాధనమన్త్రిక్కే సిద్ధోపాయమే ఫలసాధనమాయ్ ఇతు తద్వరణమాత్ర
మాయ్ అధికారివిశేషణమాయిరుప్పతోన్దైయాలే ఇతిన్సక్కుల్
వరుక్కై అవకాశమిల్లామెయాలమ్, ఇవ్వాటుదోషముమితుక్కిల్లామై
(స్వరూపత్తుక్కుచితమ్) ఎన్దతిలే సిద్ధమామితే. కర్మసాధ్యతయానరుమ్

౧౩౬. పూర్ణవిషయమాకైయా లే పెరుమైక్కిఱాకప్పచ్చై
యిడవొణ్ణాతు.

౧౩౭. ఆభిముఖ్యసూచకమాత్ర త్తిలే సన్తోషమ్విత్తైయుమ్.

దుష్కరత్వ మిల్లెయెన్ను మిడమ్ (నివృత్తిసాధ్యమాకైయా లే సుకరమ్)
ఎత్తతిలే సుస్పష్టమితే. ఆకైయా లే స్వరూపాచిత్య సుకరత్వజ్ఞాశిఱ
ఇవైయిరణ్ణమితుక్కుడైన్నవే, కీర్తించున్న దోషజ్ఞాన్తు మితుక్కిల్ల
యెన్నుమిడమ్ ప్రకాశితమాయిత్రు.

౧౩౮. ఇప్పుడి ఉపాయమవనెత్తధ్యనసిత్తు స్వప్రవృత్తియిల్
నివృత్తనాయరున్దు విడవమైయుమో, తత్సన్తోషార్థమాక ఇవకశిలపచ్చై
యిడవేణావోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్ణవిషయమ్) ఎత్తుతుడణ్ణి.
అతావతు - లోకత్తిల్ పచ్చైయిడువార్ అవ్వోవిషయజ్ఞాన తరత్తు
క్కిఱాకవితే యిడువతు ; ఇట్లుమ్ పచ్చైయిడప్పార్ కిల్ అప్పుడి యిడ
వేణమితే; అవక అవాప్తసమస్తకామతయా పరిపూర్ణనాయరుక్కు
మవనాకైయా లే, అవనుడైయ వైభవత్తుక్కునుగుణమాక ఇవనా
లారు పచ్చైయిడప్పోకాతెనై.

౧౩౯. ఆనాల్, అవనుక్కివన్ విషయత్తిల్ సన్తోషమ్ విత్తైయు
మ్మడియెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆభిముఖ్య) ఇత్యాదియా లే. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ (౧) * యాతానుమ్ పత్రి నీఝమ్ విరతత్తైయే
టిట్టుక్కుణ్ణ తన్నక్కల్ విముఖనాయ్ పోవ్దవివన్, అన్నినై వుక్కులెన్దు
తన్నక్కలభిముఖనానమైక్కు సూచకమాన తోరువ్యాపారమ్ పెత్రి
వళవలే, “ఇత్తనైకాలమ్ విముఖనాయ్ పోవ్దవన నిష్టభిముఖనాక పె
ఱువలే!” ఎన్దు అవన్ తిరువుళ్ళమ్ మికవుముక్కుమ్మెన్దవడి.

౧౪౦. అననప్పడిగరున్దాలుమ్ అవక పూర్తియావతు, “అకిళ్ళు
నరాన నమ్మాలవనై యుక్ ప్పిత్తేణుకప్పోకాతు” ఎన్దు ఇవకై వాఙ్ము

౧౩౮. పూర్తి కై వాక్యాతే మేల్ వియ్యై కై కుమారు వి త్తనై.

౧౩౯. (౧) “పత్రంపుష్పమ్”

మృడి పణ్ణాతో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పూర్తి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా వతు - అవనుడైయ అనా ప్తసమస్త కామత్వమ్, ఆశ్రయణోన్ఱు ఖనాన ఇవన్, సమూలవనై యెరుపడియాలమ్ సన్తోషిష్ఠిక్కవ్వుకాతు ఎన్ఱు తదాశ్రయణత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీళుకైయన్ఱిక్కే, “నామిట్టతుకొన్ఱు త్తప్పనాక వేణ్ణాత పరిపూర్ణనాకై యాలే, సమ్మక్కల్ పెన్ శతుకొన్ఱు సన్తోషిక్కుమ్” ఎన్ఱు భనివేళిత్తు పున్ శుకై కుడలామి త్తనై యెన్ఱై. అన్ఱిక్కే, అవన్ పూర్తి అవనై ఇప్పడి సన్తోషిక్కువొట్టుమో, ఉపేషి త్తువై వాగ్గప్పణ్ణాతో వెన్న, (పూర్తి) ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితారాక వ్రమామ్. అతావతు - అవనుడైయ పూర్తియనతు, “ఇవన్ పచ్చెయ్ ట్టిలన్” ఎన్ఱు నాదరిత్తు అగ్గీకార త్తిల్ నిన్ఱుమ్ కై వాక్యాతే, “ఆభిము ఖ్యసూచకమాత్రత్తుక్కుమేఱ్వుడ నమక్కివన్ శిల శెయ్య వేణ్ణువతున్ఱో?” ఎన్ఱు విరుమ్మిక్కొక్కళ్ళు కై కుడలామి త్తనై యెన్ఱై.

౧౪౦. ఇప్పడి ఇవనల్ప సన్ఱుప్త నెన్ఱు మతుక్కు ప్రమాణముణ్ణో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (పత్రంపుష్పమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. “పత్రం పుష్పం ఫలంతోయం యోమేభక్త్యాప్రయచ్చతి | తదహంభక్త్యుపహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మనః” ఎన్ఱు పత్రతైయాక వ్రమామ్, పుష్పతై యాక వ్రమామ్, ఫలతైయాక వ్రమామ్, జలతైయాక వ్రమామ్, యావ నారువన్ ఎనక్కుభక్తియాలే తరుకితాన్; అనన్యప్రయోజనతైయా కిఱ శుద్ధియోడే కూడిన మనన్ఱై యుడైయనావనుడైయ అప్పడిప్పట్ట భక్తియాలే తరప్పట్టవత్తై, అనా ప్తసమస్త కామనాన నాన్, అవన్ ప్రేనుత్తాలే కలగ్గి తరుమావాలే, వ్యామోహత్తాలే కలగ్గి అడైపు

(౧) “అన్యత్పుర్ణాత్” (౨) “పురివతుపుమృతై పూవే”

కడ వినియోగమ్ కొళ్ళుననెట్టు తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే. “అన్యత్పుర్ణాదపాఙ్కు-మృదన్యత్పదావనేజనాత్ । అన్యత్పు-శల సమ్మృశ్నాన్నచేచ్ఛతి జనారణః.” అతావతు - శ్రీతూతెఱ్ఱున్దరుళుకిఱిపోతు, ధృతరాష్ట్రః “పాణవపక్షపాతియాయరుక్మిణి కృష్ణ వారానిష్ఠా, అవనుక్కుచ్చిలనాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్కొడుత్తు నమక్కాక్కి-కొళ్ళుకితోమ్” ఎన్ఱాత్పలే శిలవల్లైచ్చిల్ల, నినైపుమ్ శొల పుమైత్తిరాత వచ్చకనానవవక్ కరు తైయటిన్ద సజ్జయక్, “వరుకిఱి వన్ అజ్జనొత్తవనల్లకాణ్, అవనుక్కు వేణువతివ్వళపు” ఎన్నితాఁ, అతావతు - తాకకుడిక్కుమ్ తణ్ణీరై ఒరుకుడత్తిలే నితైత్తు క్కుళిర వైక్కక్కడవనే, అత్తై అవక్వరుకిఱివఱ్ఱియిలే వాశలిలే వైక్కవ మైయుమ్, అతుక్కు మెలొన్ఱుమ్వేణా; తక్గృహత్తిలే అతిథివన్దపుకు న్దొల్ కాలెక్కఱువువతాక సామాన్యశాస్త్రమ్విధిత్తువైత్తతితే, అవ్వో పాతి అవన్దిరువడికళై విళక్కవమైయుమ్, అవనానవాశిక్కు విశేషి త్తిన్ఱుమ్ శెయ్యవేణా; నెమన్దూరమ్వద్దవనై కుశలప్రశ్నమ్ పణ్ణక్కడవతితే, అవ్వోపాతి ఓర్ ఇన్ శొల్ శొల్లవనైయుమ్, ఏన్మాక ఒన్ఱుమ్వేణా; ఇవ్వళపుక్కళై యెఱ్ఱియ మన్ద్రొన్ఱై ఇచ్చియాక్ కాణవనెన్దై. ఇత్తొల్, నీకొడుక్కు నినైక్కిఱి నాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్ అవనొరుశరక్కాక నినైత్తిరుక్కుమో? వల్లెయాకిల్ ఉన్నాభిముఖ్యసూచకమాక ఇవ్వళపుక్కళై చ్చెయ్యప్పారెన్ఱపడి. (౨) “పరివతిలీశనై” ఎన్ఱుతుడన్ది (౩) “పురివతుపుమృతై పూవే” ఎన్ఱు పేయప్రత్యసీకనాన సర్వేశ్వరనై, సంసారాన్తుక్తరాయనుభవిత్తు, అవ్వ నుభవజనితప్రీతియాలే (౩) “ఏతత్సమగాయన్నాస్తే” ఎన్నిఱపడియే

౧౮౦. పుల్లెక్కాట్టియత్తైత్తుప్పల్లెయిడువారై ప్పొలే ఫలసాధనజ్ఞ
భుక్కు భేదమిల్లె.

౧౮౧. ఆకై యాలేసుఖరూపమునూయరుక్కుమ్.

పాడివి స్త్రుతరాకైయై పె్పెటవేణ్ణియరుప్పీర్! ఉపకరణజ్ఞుల్ కుజైవుసా
ర్ త్తు అకలుకై తవిర్ న్దు, అసంస్కృతమానజలత్తై ఏతేను మొరువడి
ప్రయోగిత్తు, పిన్నై అవనుక్కురుళ్ కొడై యాకొండుప్పతుమ్ ఏతేను
మొరువుకై యుమ్ ఏతేను మొరుపూవున్, ఇవ్వళవమైయుమ్ కిడికోళ
వనుక్కెన్డు అవనుడైయ స్వారాధత్తైయై సుస్పష్టమాక అఘ్నో
రరుళిచ్చెయ్ తారితే.

౧౮౦. (౧) “పూర్ణవిషయమ్” ఎన్ఱుతుడణ్ణి, ఇవ్వళవుమ్ ప్రస
క్తానుప్రసక్తమాక వన్దవిత్తనైయితే; ప్రపత్తి వైలక్షణ్యమితే కీర్త్
చ్చొల్లపట్టతు; ఆకై యాలే అతుక్కిన్నము మొరు వైలక్షణ్యమ్ కొల్లు
కైక్కాక, సిద్ధోపాయత్తుక్కుమ్ ఫలత్తుక్కుమున్దాన విశ్వత్తైమున్దుఱు
వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లెక్కాట్టి) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - గోవైవర
వత్తైత్తు ప్పిన్నైయతుక్కుధారకాదికలైయిట్టునోక్క నినైప్పార్, తదోభి
గ్యమాన పుల్లుతన్నైయే తద్వశీకారసాధనమాక మున్నిట్టత్తైత్తుక్కు
ణ్ణు, అతుతన్నైయే మేలుమిడుమళవిల్, ఫలసాధనజ్ఞభుక్కు భేదమిల్లా
తాత్పర్యే, విలక్షణగుణవిగ్రహవిశిష్టనాన తానే మున్దుఱు ఇవనైచ్చేర్ త్తు
కొళ్ళుకైక్కుపాయమాయ్, పిన్నై ఎన్ఱు మొక్క ఇవనుక్కు ఉపేయ
మాయిరుక్కైయాలే, ఫలసాధనజ్ఞిరణ్ణు మేకవన్ఱు వాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౮౧. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కువైలక్షణ్యమ్ ఫలిత్తపడియైయరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆకై యాలే) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు-సాధ్యవన్ఱు తానే

సాధనమాకై యాలే, తద్వరణరూపమాన ఇత్యుతేవై యాయీరాతే సుఖ
 రూపమాయీరుక్కుమెన్త పడి. — అన్నిక్కే ఇన్నముమ్ ప్రప త్తిక్కొరు
 వైలక్షణ్య మదుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లె) ఇత్యాదిగూలే. అశావతు.
 పుల్లెక్కాట్టి భేనువై యత్తైత్తుక్కొణ్డ పిన్నై అప్పల్లెయే యిడుమళవిల్
 ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లాతాత్తోలే (౧) “సకృత్కృతోఽజ్జలిః” (౨)
 “నమశ్చక్రుర్దనార్దనమ్”. ఇత్యాదికళిల్ శొల్లకిఱపడియే అజ్జల్యాది
 రూపైయాన ప్రప త్తియైమున్నిట్లు ఈశ్వరవై వశీకరితాల్, పిన్నై అవ
 నుక్కుకప్పాక చెయ్యిమడిమైయుమ్ (౩) “బద్ధాజ్జలిపుటాహృష్టా నమ
 ఇత్యేవవాదినః” (౪) “కైకళాలారత్తొచ్చుతుత్తొచ్చుతున్నై” ఇత్యాదికళిల్
 శొల్లకిఱపడియే తకస్వరూపానురూపమాన అజ్జల్యాదివృత్తి విశేషజ్గ
 లాకై యాలే, ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లె. ఇప్పడిఫలమానతుతానే సాధన
 మాకై యాలే, ఇప్రప త్తితాక తేవై యాయీరాతే ఇననుక్కు సుఖరూ
 పమాయీరుక్కుమెన్తై. ఆక (౫) “ప్రపత్యుపాయత్తుక్కు” ఎన్తుతుడక్కి
 ఇవ్వళవాక ప్రప త్తియినుడైయ దోషరాహిత్యముమ్ గుణసాహిత్య
 ముమ్ శొల్లప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అథసిద్ధోపాయనిష్ఠోనైభవప్రకరణమ్.

౧౮౨. ఇప్పడిప్రస్తుతైయానప్రప త్తియినుడై యఅనుపాయత్వ
 తైయుమ్ తత్ప్రతికోటియాన పరగతస్వీకారోపాయత్వ తైయుమ్, (౬)
 “ఇతుతన్నైస్సార్తాల్” ఇత్యాదియాలుమ్ (౭) “పాప్తిక్కుపాయమ

గ్గి (తేవై యాయ్) దుశ్యకమాయ్ + (అన్తిక్కే) ఇత్యాది “ఫలసాధనజ్గళుక్కు
 భేదమిల్లె” ఎన్తుమాలత్తుక్కు మున్దినయోజనైయిల్ ఫలసాధనమెన్తు - ఈశ్వరవై.

ఇరణ్ణామ్ యోజనైయిల్ అజ్జలియై.

(౧) స్తోత్ర-

(౨) భార-ఆర-౧౮౯-౫౮ (౩) భార-మోక్ష- (౪) తి-నాయ్-౩-౮-౪.

(౫) ౧౩౪-

(౬) ౫౪.

(౭) ౬౬.

౧౪౨. ఇవనవనై ప్పెఱు నినై క్కుమ్బొత్తు

ఇప్పప్రప త్రియు ముపాయమస్తు.

౧౪౩. అవనివనై ప్పెఱు నినై క్కుమ్బొత్తు

పాతకముమ్ విలక్కన్తు.

వన్ నినై వు” ఇత్యాదియూలుమ్ కీడుగలిచ్చెయ్యతపడియన్దియే, ముఖాస్త
శేణవరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్.

అతిల్, ఇప్పడి స్వరూపాను రూపమానవిత్తై సాధనమాక్కి-
క్కొణ్ణు, స్వతస్త్రీనానవవనై ఇవన్ పెఱప్పార్ క్కుమ్మస్తు, అవన్
నినై వుకూడాతాకిల్ ఇతువిధలిక్కుమెన్దితార్, (ఇవనవనై) ఎన్ఱు
తుడగ్గి. అతావతు-ఉడైమైయై ఉడైయవన్ శెన్ఱు కైక్కొళ్ళుమాపోలే,
స్వామియాన అవన్ తానేనన్దగ్గీరక్క క్కణ్డిరుక్క-క్కడవవరత స్త్రీనాన
విచ్చేతనన్, తాన్ ఫలియాయ్, తన్ స్వీకారత్తాలే, స్వతస్త్రీనాన అవనై
ప్పెఱు నినై క్కుమ్మళవిల్, అవన్ నినై వుకూడాతాకిల్, ఇప్పడి విలక్ష-
ణైయాయరుక్కిఱు ప్రప త్రియుమ్ తల్లాభసాధనమాకా తెన్ఱవడి.

౧౪౩. ఇని, అవనే స్వీకరిక్కుమ్మళవిల్ ఉళ్ళవాళి శొల్లుకీతార్,
(అవనివనై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-స్వామియాయ్ స్వతస్త్రీనానవవన్
స్వమ్నాయ్ పరతస్త్రీనాయరుక్కిఱు ఇవనై స్వేచ్ఛెయ్యాలే పెఱునినై
క్కుమ్మళవిల్, పాపగ్గళిల్ ప్రధానమాక ఎణ్ణప్పడుమ్ పాతకముమ్ ప్రతి
బద్ధకమాకమాట్టా తెన్ఱై. ఇవై యిరణ్ణాలుమ్, స్వగతస్వీకారా నుపాయత్వ
ముమ్ పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్ కాట్టప్పట్టతు. (౧) “చితఃపరమ
చిల్లాభేప్రప త్రిరప్పినోపధిః । * విపర్యయేతు నైవాస్య ప్రతిషేధాయ
పాతకమ్” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౮౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౪. ఇవై యరణ్ణమ్ శ్రీభరతాధ్వన్ పక్కలిలుమ్
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ కాణలామ్.

౧౮౫. శ్రీభరతాధ్వనుక్కు న నైతా నేతీమైయాయీల్. ॥
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్కు తీమైతా నేన నైయాయీల్. ॥

౧౮౪. ఇప్పడి యివై యరణ్ణమ్ కాణలామిడముణ్ణో వెన్న అరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి.

౧౮౫. అవర్ కళ్ తణ్ణళ్ పక్కలివై కణ్ణవడి యెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (శ్రీభరతాధ్వనుక్కు) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాల్. అతా
నతు-పెరుమాళ్ మేట్టుక్కొణ్ణువన్దుతిరువభిషేకమ్ పణ్ణువిత్తు త్తక స్వరూ
పానురూపమానాడిమైయైప్పిల్. ॥ వాల్ కై కాక, (౧) “ఏళిళ్ళసచి
వైస్సార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియే వట్టియేపిడుత్తు మనోరథిత్తుక్కొణ్ణు శెన్ఱు
పెరియవార్తియోడే అవర్ తిరువడికళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణిన శ్రీభరతాధ్వ
నుక్కు, అప్పడిపణ్ణిన ప్రపత్తియాకిటన నైతానే, ఓ శరణ్యరాన పెరుమా
ళ్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు అనిష్టమాకై యా లేతీమైయాయ్ విట్టతు. (౨) “ఏత్తై

ఓ ఇణ్ణా ప్రపత్తి అనుపాయమాకీల్, ప్రపత్తిక్కు-మోక్ష తైన్. ॥ తిన్ననియిల్ సాధన
త్వమ్ శోణ్ణుకీట “ఆత్మానంద్యుళ్ళితే” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞప్రమాణబ్రహ్మ. భరతప్రపత్తి
యిల్ ఆణ్ణవైకల్యమాతల్, ప్రతిబద్ధకమాతల్ కల్పిక్క వేణుమ్. అనురవధాగమాక ఇత
ఱుమున్నే దేవర్ కళ్ ప్రపత్తిపణ్ణియిరుక్కైయాలే కారణక్రమాత్ ఫలదానమాకై
యాలే అన్దభరతప్రపత్తియిల్ వైఫల్యశఙ్కైయిల్. ఆకై యాల్ ప్రపత్తి అనుపాయ

మెన్ఱుతనుపపన్నమ్ ఎన్ఱుపూర్వపక్షత్తుక్కు సమాధానమ్—సర్వజ్ఞ రాయనిత్యసూరియా
న భరతాధ్వనుడైయై ప్రపత్తియిల్ ఆణ్ణవైకల్యముమ్ ప్రతిబద్ధకముమ్ కల్పిక్క వొణ్ణా
తు. దేవర్ కళ్, ఇస్సోలేరావణవధమ్ పణ్ణువేణు మెన్ఱు సేషీయామైయాలే, అతినాలి
తుక్కు విలహ్మశఙ్కైయిమిల్. ఇతిహాస శ్రేష్ఠమాన శ్రీరామాయణత్తిల్ భరతప్రపత్తి
యిన్ఱుడైయై అప్పోలే ఫలియామైయై చొట్టైయాలే “నాయమాత్తై” ఇత్యాదిప్రతి
క్కు, ప్రపత్తిప్రాయః ఫలిక్కు-మెన్ఱుతాత్పర్వమ్ కల్పిక్కలామ్. భరతాధ్వన్ ప్రపత్తి
పోల్ కాలాన్దరత్తిలేయావతు ఫలిక్కుమాకైయాలే అప్రామాణ్యశఙ్కైయిమిల్.
ఆకై యాల్, శరణ్యస్వదయాను గుణైయల్లాతే ప్రపత్తి అనుపాయమామ్ ఎన్ఱుకణ్ణుకొళ్ళవు.

(౧) రా-అ-౧౦౪-౧౨. (౨) తి-మె-౫-౮-౧.

౧౪౬. సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాన ప్రపత్తితానుమ్
అపరాధకోటియిలేయాయ్

యేతలక్” ఇత్యాదివృద్ధియే పెరుమాళ్ తామే వస్త్రక్షేపిక్కు-
ప్పెల్ ౧ శ్రీగుహాపెరుమాళుక్కు, దోషమేపచ్చెయ్యాక వక్షేపిక్కు-
యాలే, † పాతకమాకిఱిత్తిమైతానేనామైయాయ్ ఎట్ట తెన్దై. (౧) ‡ “యత్ప్ర-
ప్తియం తదిహ పుణ్యమపుణ్యమన్యత్” ఎన్దితే పుణ్యపాపలక్షణమ్ ;
ఆకైయాల ఇవర్కళ్ పక్కలిలేకాణలామెన్దై.

౧౪౬. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపదనమ్, శరణ్యహృదయానుసారియల్లా
తపోతు, అపరాధకోటి ఘటితమామెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్థి;
ఇతుతాన్, ఇవనుడైయపూర్వవృత్తతైప్పార్ త్తాలుమ్ అపరాధకోటియిలే
యాయుక్కు మెన్నుమిడ తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక, భాష్యకారరు
డైయ అనుష్ఠానప్రకార తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (సర్వాపరాధ
జ్ఞభుక్కుమ్) ఎన్తుడుజ్జి. అతావతు (౨) “అహమ స్త్యపరాధానామా
లయః” ఎన్దిఱుడియే, అపరాధజ్ఞభుక్కుల్లామ్ కొళ్ కలమాయరుక్కిఱ
ఇచ్చేతనా ప్రపత్తియైప్పణ్ణవే, (౩) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యా-
మి” ఎన్నుమ్మడి ఇవనశవిల్ సర్వేశ్వరన్ తిరువుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాయ్
విడుకైయాలే, సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాయితే ప్రప-
త్తితానిరుప్పతు - ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ ప్రపత్తియై (౪) “త్వత్పాదా-
రవిన్దయగళం శరణమహంబ్రపద్యే” ఎన్తు పణ్ణియరుళిన భాష్యకారర్
క్కు, స్వపూర్వవృత్తతై యచుసన్ధిత్తనాతే అతుతాను మపరాధకోటి

† “మత్స్యమాతోనిషాదానామ్” ఎన్తు నిషాదనుక్కు మత్స్యమాతమ్ జీవికై
యాకైయాలే, అతుతానా పాతకమాకైయాలే, (పాతకమాకిఱిత్తిమైతానే) ఇత్యాది.

‡ (యదిత్యాది) ఫలప్రదనుడైయ ఇష్టమ్ పుణ్యమ్, అవనుక్కునిష్టమ్ పాపమెన్తు కరున్కు.

* కొళ్ కలమ - పాత్రమ్. (౧) ఆతిమానుషస్తవే-౫౩. (౨) భగవచ్చాక్రే.

(౩) గీ-౧౫-౬౬.

(౪) గ-త్ర-౧.

తామణమ్ పణ వేణుమ్బుడి నిల్లానిస్త తితే.

౧౪౭. నెడునాళన్యవరై యాయ్ పోదదభా రైల్లజ్జాభయగ్గళిన్తి క్కే-భ ర్తృ
సకాళ త్తిలేనిన్తు, “ఎన్నై యగ్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్త పేక్షిక్కుమాపోలే
యిలేయాయ్, (౧) “త్వ మేవమాతాచ” ఎన్తుతుడగ్గి ఇ త్తలై యిలపరా
ధత్తై ప్పొఱుక్కైక్కుఱుప్పాన బద్ధవిశేషగ్గళై యెల్లామ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్
తుక్కొడ్డు, (౨) “తస్మాత్ప్రేణమ్య” ఇత్యాదియాలే, ఇప్పడి తిరుమున్నే
కూశామల్ నన్దునిన్తు ప్రపత్తివణ్ణి ఇవ్వపరాధత్తై ప్పొఱుక్కై త్తరుళవేణు
మెన్తు తామణమ్ పణ వేణుమ్బుడి నిల్లానిస్త తితేయెన్దై. ఆకై యాల్, ఇవ్వ
భీయాలుమ్ ఇతు అపరాధకోటిఘటితమాయరుక్కుమెన్దై. అనాదికా
లమపరాధత్తైప్పణ్ణి ప్పిన్నోరునాళిలే ఆభిముఖ్యత్తైప్పణ్ణినానేయాకి
లుమ్, (౩) “ఋపూణామపివత్సలః” (౪) “యదివారావణన్వయమ్”
ఎన్జిరుక్కుమీశ్వరహృదయత్తైప్పార్ త్తాల్ అవకైక్కొళ్ళ ఒరుక్కుత్తై
యిల్లై ; అవనప్పడియరున్దానేయాకిలుమ్, తాపూర్వవృత్తతై యుణర్
న్దాల్ ఇవనిత్తై యపరాధమాకవే నిన్దెన్తు తామణమ్ పణ వేణుమ్బుడి
యాయితే యిరుప్పతు.

౧౪౮. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి స్వపూర్వవృత్తతైయనుసన్దిత్తాల్
అపరాధకోటియిలేయాయరుక్కు మెన్నుమత్తై దృష్టాన్తముఖేన దర్శి
ప్పిక్కితార్ మేల్, (నెడునాళి) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు- నెడుజ్గాలమ్ భర్తావో
డాట్టల్ బు, పరపురుష కామినియాయ్ తిన్నిగ్రహపాత్రమాయ్ పోదదా
ళోరుభారై, “ఇప్పడిప్పట్ట నామ్ అవకసన్నిధియిలే కూశామల్
శెన్తు నిఱుక్కుప్పడి యెన్?” ఎన్దిఅలజ్జెయుమ్, “ఇత్తనై కాలముమ్ నామ్
శెయ్తు తిరిన్ద తెల్లామ్ కణిరుక్కిఅవక, “ఇపోళు నమ్మైవన్దిప్పడి యపే
క్షిప్పతే” ఎన్తు దణ్ణిక్కిల్ శెయ్వ తెన్నెన్నుమ్ భయమునిన్తి క్కే, అవక
మున్నే శెన్తునిన్తు, “ఎన్నై యగ్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్త పేక్షిక్కుమపోలే ఎత్త

(౧) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౨) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౩)

(౪) రా-య-౧౫-౩౪

యిరుప్పతోన్జితే ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రప త్తి.

౧౮౮. కృపైయాలేవరుమ్ పారత స్త్రీత్తిత్తాట్టల్
స్వాత స్త్రీత్తాలేవరుమ్ పారత స్త్రీమ్ ప్రబలమ్.

౧౮౯. ఇవ్వర్థత్తై

నై యపరాధముణ్ణు, అప్పడియే యిరుప్పతోన్జితే, భగవదనన్యార్హ
మాయ్ నైత్తు అనాదికాలమవనుడకా ప్పట్టిక్కే అన్యవరనాయ్
పోస్తవకా, స్వపూర్వవృత్తాః (నా)నుసన్ధానత్తాలేవరుమ్ లజ్జయమ్, “స్వత
స్త్రీనానకదణ్ణిక్కిల్ శెయవ తెన్” ఎన్నమ్ భయముమిన్జిక్కే, తత్త
న్నిధియిలే శెన్జు నిన్జు తన్నై యగ్గీకరిక్క వేణుమ్ ఎన్జు పణ్ణుకిఱ శరణ
వరణమెన్జై- ఆక, ఇవ్వళవుమ్ స్వగతస్వీకారాను పాయత్వముమ్ పరగత
స్వీకారోపాయత్వముమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు.

౧౮౮. ఇన్ ఇవకాస్వీకారమ్ కిడ్డరగ్గి అవనివనుక్కు ప్పరత స్త్రీ
నావతిలుమ్, తకాస్వాత స్త్రీత్తాలేవరు పరతి స్త్రీనానాతే ప్రబలమెన్జితార్,
(కృపైయాలే) ఎన్జుతుడగ్గి. అతాపతు - ఆతురగారయ్ అనన్యశరణ
రాయ్ త్తన్జిరువడికళిలేవదు శరణమ్ పుకున్దవర్కళళేవిల్ తనక్కుణ్ణాన
కృపైయాలే అవర్కళళే శొన్న తే శెయ్యుమ్బడి పరత స్త్రీనాకై యమ్,
పట్టత్తుక్కురియవానై యమరసుమ్పాలే తన్నిరక్కు శస్వా
త స్త్రీత్తాలే నిన్జై తుకమాకచ్చిలరై యగ్గీకరిత్తు త్తన్నై యవర్కళిట్టతు
వక్కుక్కాక్కివైక్కెయమ్, ఇరణ్ణు మీశ్వరనుక్కుళ్ళతోన్జుత్తు; ఇతిల్
ముఱ్ఱుట్టతు ఒరోదరైక్కళిలే స్వాత స్త్రీనిరుద్ధమాయ్ విఫలిక్కప్పేమ్ కూ
డుమ్ ; పిఱ్ఱుట్టతు అప్రతిహతమాకైయాలే ఒరుకాలుమ్ కణ్ణుత్తివ్విల్లై.
ఆకై యాలే అతిలుమ్ కాట్టిలితు ప్రబలమెన్జై.

౧౮౯. ఇవ్వర్థనాక వేదాభిమతమెన్జితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థత్తై)
ఎన్జుతుడగ్గి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్జిఱతు - కీర్త్ ప్రబలమాకచ్చిల్లప్పట్ట పర

౧౯౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

వేదపురుషసపేక్షితా.

౧౫౦. అపేక్షానిరపేక్షమాక త్తిరువడిక్కుమ్

శ్రీగుహప్పెరుమాళుక్కుమ్ ఇతుణ్డాయిల్లై.

౧౫౧. ఇవన్ మున్నిడుమవర్ కళైయన్ మున్నిడుమెన్నుమిడమ్
అభయప్రదాన త్తిలుమ్ కాణలామ్.

గతస్వీకార తై. (వేదపురుషనిత్యైయపేక్షితా) ఎన్ఱతు (౧) “నాయ మాత్తా ప్రవచనేనలభ్యో నమేధయాన బహునాశ్రుతేన । యమేనైష వృణు తేతేనలభ్యః తస్యైష ఆత్మావివృణు తేతనూంస్వామ్” ఎన్ఱ కతవ ల్లియిలుమ్ ముణ్డోపనిష. త్తిలుమ్ శొల్లుకైయాలే ఆదరిత్తానై. అస కృత్కీర్తన మపేక్షాకార్యమితే.

౧౫౦. ఇత్తలైయిల పేక్షైయిన్ఱి క్కేయిరుక్క, ఇవ్విషయాకారమ్ సిద్ధిక్కప్పెల్ వర్ కళుణ్డోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అపేక్షానిరపేక్షమాక) ఎన్ఱతుడన్ఱి. అతావతు-తన్దామ్ పక్కల పేక్షైయిన్ఱి క్కే యిరు క్కచ్చెయ్ తే, పమ్పాతీర త్తిలుమ్ గణ్డోకూల త్తిలుమ్ పెరుమాళ్ తానే శైవన్దీకరిక్కప్పెల్ తిరువడిక్కుమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళుక్కుమ్ ఇన్ఱ పరగతస్వీకారముణ్డాయిల్లై.

౧౫౧. ఇప్పడిన్ఱై నైనాయ్ ఇవర్ కళై యన్దీకరిక్కిఱవిడ త్తిలుమ్,
(౨) “తమభ్యభాషసామిత్రేనుగ్రీవసచివంకపిమ్” (౩) “మాత్తేనూన్ మడనోక్కి యున్ తోళియుప్పియెప్పి” ఎన్ఱ ఇతైయ పెరుమాళ్ యిమ్ పిరాట్టియెయిమ్ మున్నిట్టాలోలే, మల్లైయిమ్ పురుషకార తై మున్ని ట్టన్దీకరి త్తవిడమ్ కాణలామోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవన్) ఎన్ఱ తుడన్ఱి. అతావతు-ఇచ్చేతనన్ తానాశ్రయిక్కుమ్బాతు పురుషకారమాక మున్నిడుమవర్ కళై, అవనుమన్దీకరిక్కుమ్బాతు మున్నిడు మెన్ను మిడమ్, తిరునడియెయిమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ యి మన్దీకరి త్తస్థల స్థళిల్ మాత్రమన్ఱి క్కే, శ్రీవిభీషణాశ్వానై యన్దీకరి త్తస్థల త్తిలుమ్ కాణ

౧౫౨ ఇరువర్మున్నిడుకీటతుమ్ తన్నామ్ కున్ శిష్టై శమిప్పిక్కైక్కాక.

లామెన్టై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౧) “సోఽహంపరుషితస్తేన దాసవచ్చావ
మానితః | త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః” ఎన్ఱు
శరణమ్ పుకున్ఱు, (౨) “సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే
నివేదయత మాంఘోషప్రం విభీషణముపస్థితమ్” ఎన్ఱు నిన్ఱ శ్రీవిభీషణాశ్వా
నై అభయప్రదానపూర్వకమాక అగ్గీకరిక్కిఁటవిడత్తిల్, (౩) “అనయై
నం హరిశ్రేష్ఠ దత్తనసాగ్రభయం మయా విభీషణోవాసుగ్రీవ యదినా
రావణస్సయమ్” ఎన్ఱు ముతలిః భుక్కెల్లామ్ మూలభూతరాస మున్ఱు
రాజరై మున్నిట్టిఱే యగ్గీకరిత్తతు. తిరువడియైయుమ్ శ్రీవిభీషణాశ్వా
నైయు మగ్గీకరిక్కిఁటవిడత్తిల్ పిరాట్టిసన్నిహితై యల్లామైయూలే అవ
త్తై మున్నిట్టమైతోన్ శిథ్ శిథ్ శిథ్లయే యాకిలుమ్, పిరాట్టి లక్ష్మైక్కెల్లున్ఱు
భుకిటపోతు మహారాజరుమ్ తిరువడియుమ్ నిజ్జిఁటవిడత్తిలే తిరువాభర
ణగ్గై యుమ్ పొకట్టు కటాక్షిత్తువైత్తు ప్పిక్కై యాలుమ్, లక్ష్మైయిలే
యెల్లున్ఱరుళినపిచ్చు శ్రీవిభీషణాశ్వానై పెరుమాళ్ తిరువడికలిలే వరు
వ్వుడి కటాక్షి తరుళ్ళుక్కై యాలుమ్, పెరుమాళిరువరైయు మగ్గీకరిక్కు
మిడత్తిల్ పిరాట్టియై మున్నిట్టై యగ్గీకరిత్తారెన్ఱు కొళ్ళవేణుమ్.
పరతన్త్రైయాననభుక్కు ఇత్తలైయిల్ నిన్ఱెవొళ్ళియ తనిత్తొరు ప్రవృత్తి
కూడాఱితే. ఆకైయాలేయితే పరగతస్వీకారమ్ శొల్లుకిఁటవిడత్తిలే
శ్రీవిభీషణాశ్వానై యగ్గీకరిత్తత్తైయుమివర్ సహపరిత్తతు.

౧౫౨. ఇనన్ నిరుపాధిక శేషభూతనాయ్ అవన్ నిరుపాధిక శేషి
యాయుక్కైయాలే, అవ్యవధానేన. ఆశ్రయిక్కపు మగ్గీకరిక్కపు
మమైన్ఱిర్కు, ఇప్పడి ఇరువరుమ్ ప్రపమకారత్తై మున్నిడువతు ఎతు
క్కాకవెన్ఱు, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇరువర్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. చేతననుక్కు
క్కున్ శివమానతు - అనాదికాలమవన్ పక్కల్ విముఖనాయ్ అన్యవిషయ
ప్రవణనాయ్ తదాజ్ఞాభిలష్టనమేషణి కూడుపూరితువై త్తనపరాధమ్.

౧౫౩. స్వరూపసిద్ధియుమత్రాలే.

౧౫౪. ఔపాధికముమాయ్ నిత్యముమానపారతన్యమ్ ఇరు
వర్క్కుముణితే.

ఈశ్వరనుక్కుక్కుల్ సమావతు-అవర్జనీయసమ్బంధముణ్ణాయరుక్కు అప
రాధత్వైకకణక్కిట్టు అనాదికాలమివనై యకలవడి త్తిరుస్తవితు. ఇవన్
తన్ కుల్ సత్తై శమిప్పిక్కైయావతు - ఇత్తైప్పార్ త్తు ఈశ్వరన్ శీతాత
పడిపణ్ణుకై. అవన్ తన్ కుల్ సత్తై శమిప్పిక్కైయావతు-ఇత్తైనినైత్తు చేత
సన్ పెరువాతపడి పణ్ణుకై.

౧౫౩. ఇవ్వశవేయన్తు ఇన్నముమితుక్కొరు ప్రయోజనముణ్ణి
తార్, (స్వరూప) ఇత్యాదియాలే. స్వరూపమావతు- ఇవనుక్కు త్తదీ
నియపారతన్యమ్. అవనుక్కుశ్రితపారతన్యమ్, (౧) “తేప్రమితన్నె
యుమ్” ఎన్తు ఆశ్రితపారతన్యత్తైయితే అవనుక్కు త్తానానతన్తై
యాక ఆత్మారరుళిచ్చెయ్తతు; ఇవైయిరణ్ణు మిరువర్క్కుమ్ సిద్ధిప్పతు
పురుషకార పురస్కరణత్తాలేయెనై.

౧౫౪. కీర్తే “స్వరూపమ్” ఎన్తుశొన్నత్తైయుపపాదిక్కితార్,
(ఔపాధికముమాయ్) ఎన్తుతుడగ్గి-అతావతు-చేతననుక్కివ్విషయ త్తిల్
పారతన్యమ్ తదీయత్వప్రయుక్తమాకై యాలే ఔపాధికముమాయ్,
అవ్వపాధితా నిత్యమాకై యాలే, నిరుపాధిక భగవత్పారతన్యత్తో
పాతి నిత్యముమాయిరుక్కుమ్; ఈశ్వరనుక్కివ్విషయ త్తిల్ పారతన్యమ్
మాశ్రితత్వప్రయుక్తమాకై యాలే ఔపాధికముమాయ్, అవ్వపాధినిత్య
మాకై యాలే అతుతానుమ్ నిత్యముమాయిరుక్కు మెనై. (ఇరువర్క్కు
ముణ్ణు) ఎన్నా తే, (ఉణ్ణితే) ఎన్తు-ఇవ్వర్థత్తిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధియైత్తో
త్తైరువ్విక్కైక్కాక.

౧౫౫. అనిత్యమానవిరువర్ పారతస్యముమ్ కులైవతుమత్తాలే,
౧౫౬. ససాక్షికమాకైయాలే ఇబ్బన్తై ఇరువరాలుమిల్లై శెయ్యప్పొకాతు.

౧౫౫. ఇవ్వళనన్తు ఇన్నముమితుక్కొనుప్రయోజనముజ్జిత్తార్, (అనిత్యమాన) ఎత్తుతుడక్కి. (అనిత్యమానపారతస్యమావతు) - కర్త పారతస్యమ్, అతిల్ చేతననుక్కు కర్తపారతస్యమావతు - అవశ్యమనుభూక్తవ్యక్తశాన శుభాశుభకర్తజ్జలికవశ తిలేయియ్యున్నుసం సరికైక్క. ఈశ్వరనుక్కుకర్తపారతస్యమావతు. తా శెయ్తక ర్తమతాననుభవిక్కి తానాకిల్ నామ్ శెయ్వతన్? ఎన్నివశెయ్తకర్తై యేప్రధానమాక్కి, అతుక్కిడాక వేనిర్వహిత్తుక్కొణుపోరుత్తై. ఇతున డప్పతు (౧) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్నుమశేషమాకై యాలే ఇత్తై అనిత్యమెగ్గిటతు. ఇవై పురుషకారపురస్కరణత్తాలేకులై కైయావతు - ఇన్మున్నిడుమళవిల్ అత్తలైయైత్తిరుత్తియుమ్, అవన్ మున్నిడుమళవిల్ ఇత్తలైయైత్తిరుత్తియుమ్, ఇరణ్ణుత్తలై యుమిరత్క్యరక్షక భావేన శేరుమ్బడిపణ్ణుకై యాలే ఇనైత్తన్నడైయే నివృత్తమాకై.

౧౫౬. అనాదికాలమ్స్వతస్త్రినాయ్(౨)*యాతానుమ్పల్ శ్రీ నీజిత్తిరిన్దవివ ఇత్తితే ఆభిముఖ్యమ్పణ్ణోల్లు, ప్రకృతియోజేయిరుక్కై యాలే దుర్వాసనై మేలిట్టు, ఆశ్రయణాక్కికారజ్గళాలే ఉద్భూతమాన ఇన్దరత్క్యరక్షకబన్ధుత్తైయిల్లై శెయ్తుపత్తైయపడియే పోకప్పార్క్కుతల్, నిరజ్కుశస్వతస్త్రినాయ్ కర్తానుగుణమాక ఇవనైలీలైయిలే అనాది కాలమ్వినియోగమొణ్ణుపోన్ద ఈశ్వరన్తానిబ్బన్తై ఇల్లై శెయ్తు మున్ను పోలే ఇవనైక్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిత్కప్పార్క్కుతల్ శెయ్యిలో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ససాక్షికమ్) ఎన్తుతుడక్కి. అతావతు-ఇన్దరత్క్య రక్షక సమృద్ధ మిరణ్ణుత్తలై యుమజిన్దతాకవన్దత్తిక్కి, పురుషకారరూప సాక్షి సహితమాక వన్దత్తాకై యాలే, ఇత్తై ఇరువరాలుమిల్లైయమాఅప్పొ కాత్తెన్దై.

౧౫౭. (౧) “ ఎన్నె నెకిత్తోక్కిలుమ్ ” (౨) “ కోలమల్ పావైక్కన్బాకియ ”

౧౫౮ కర్తవ్యత్వత్తియిల్ స్వరూపగుణభా లవరుకిట కర్తృ సజ్జోచరాహిత్యత్తెనినై పుత్రుః

౧౫౯. ఇతుక్కుప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ మేల్, (ఎన్నె ౨) ఎన్నెతు డక్కి నప్పినై ౨ప్పిరాట్టిపురుష కారమాక నిత్యసూరికళో నడువేయెన్నె ౨ యక్కికరి త్తపిన్బు సర్వశక్తియానతానుమ్ కై విడమాట్టా న్నెనైయాలే “ఎన్నె నెకిత్తోక్కిలుమ్” ఎన్నిటపాట్టు అవనాటిబృన్ధత్తైయిల్లై శైయ్యప్పో కామైక్కు ప్రమాణమ్ పెరియపిరాట్టియార్ కుక్కు స్నేహియా కైయా లే అవళో పరిగ్రహమానవెన్బక్కులిలేతి స్నేహియా, అరియన శైయ్ తువనెన్నో డేకలన్దపునై ౨ పెన్బువైత్తు ఇనినఘువవిడువేనో వెనైయాలే “కోలమల్ పావైక్కు” ఎన్నిటపాట్టు పురుష కారమ్ మున్నా కవ్వ ఇబ్బ సత్తై చేతననాలుమిల్లై శైయ్యప్పో కాతెన్ను మతుక్కుప్రమాణమ్

౧౬౦. “ససాక్షికమాన విబ్బన్ధత్తైయిల్లై శైయ్యప్పో కాతు” ఎన్నెతు సాక్షియాన పురుష కారవిషయ త్తిలిరునర్ కుక్కుముడ్డాన నిత్యపారతస్యై త్తైపున్బువా కైయా లే, ఇరువర్ కుక్కుమివ్విషయ త్తిలుడ్డాన నిత్యపార తస్యై త్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ మేల్, (కర్తవీ) ఎన్నెతు డక్కి. (కర్తవ్యత్వత్తియావతు) (౩) “శ్రీజ్ - సేవాయామ్” ఎన్నిటాతు విల్ “శ్రీయతె” ఎన్నిటపుత్తన్బి ఇతుక్కురమ్ - నివిక్కుప్పడానిన్బా శె ణ్ణితే ఇత్తవత్తైయిల్ (స్వరూపగుణభా లవరుకిట కర్తృ సజ్జోచ రాహిత్యమాను) - శేషత్వమాకీట స్వరూపత్తాయుమ్ ప్రణయిత్వ తాయుమ్ వరుకిచేతన పరమచేతనర్ కళాకిట సేవాకర్తాక్కు కుక్కు సజ్జోచమిల్లా మై, అతావతు-ఇరణ్ణుతలైక్కు మివళో విషయత్తి లుడ్డాన సేవై అవిచ్చిన్న మాయ్ చెల్లుకై ఇశై (ఇన్ద్ర పుతు) ఎన్నెతు -

౧౫౯. అధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ పురుషకార మవర్జనీయమ్.

ఇప్పుడి ఇవ్విషయ త్రిలింగములైక్కుముచ్చాన పారితస్త్యైస్సరిప్ప తెస్తపడి.

౧౫౯. ఇప్పుడియిదుక్రైయాల్ ఇప్పురుషకారమ్ ప్రపత్త్యధికారిక ఖెల్లార్ కు మవశ్యాపేక్షితమెనితార్ మేల్, (అధికారి) ఇత్యాది యాలే. (అధికారిత్రయమావతు) అజ్ఞర్, జ్ఞానాధికర్, భక్తివివశర్ ఎగ్గిట మూన్దధికారికళుమ్. ఇవర్ కళుక్కు (పురుషకారమవర్జనీయమ్) ఎన్దతు-కుల్ సత్తైశిమిప్పిక్రైముతలాననిల్ ముక్కుప్ప. రుషకారాన్వయమ్ వేణ్ణు కైయాల్ సర్విధాకై విడవొణ్ణానై. — ధనా, ఇప్పురుషకారన్దాక

అనన్యప్రయోజనరాయ్ ప్రపత్తివణ్ణమవర్కళుక్కేయో, ప్రయోజనాన్తరపరరాయ్ పుణ్ణమవర్ కు వేణు మోవెన్ద వరుళిచ్చెయ్. కిటార్, (అధికారి) ఇత్యాదియాలే. (అధికారిత్రయమ్) ఎగ్గిటతు-కత్వర్యకైవల్యభగవచ్చరణార్థికతై. ఇవర్ కళే మూవర్ కుమ్ (పురుషకారమవర్జనీయమ్) ఎన్దతు - స్వస్వాభిలషితసిద్ధిక్కు ఈశ్వరన్దే ఉపాయమాకస్వీకరిక్కుమళవిల్ ఇవర్ కళపరాధజ్జలై పొవుతు అపసంగ్గకరిక్కుమ్బడివణ్ణు కై కుక్కుప్పరుషకారమవశ్యాపేక్షితమెన్ద. పూర్వవాక్యత్తిల్ పురుషకారపూర్వకమానఉపాయవరణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరర్ కుమ్ పాతువాకై యాలే యితే, ఉత్తరవాక్యత్తాలే అనన్యప్రయోజనత్వత్తై ప్రకాశిప్పిక్కు వేణు కిటతు, “పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రతిపాదితమానసాధనవిశేషమ్ ఫలచతుష్టయసాధారణమాయితేయిరుప్పతు; అతిల్ ఇవ్విధికారిక్కు అభిలషితమానఫలవిశేషమిన్న తెన్ను విడతై ప్రకాశిప్పిక్కిటతివ్వాక్యమ్” ఎన్దు పరస్దపడియిలుమ్; “కీర్త్ చొన్న సాధనమ్ ఫలచతుష్టయసాధారణమాయిరుక్రైయాలే ఇవనుక్కు పేక్షితమాన్ద ఫలవిశేషతై చొన్లు కిటతు” ఎన్దు శ్రియఃపతిపడియిలుమ్; “ఉత్తరవాక్యత్తాలే ప్రాప్త్యమ్ శొల్లు కిటతు, పాస్వాన్తరత్తుక్కునై” ఇత్యాదియాలెముముత్తుప్పడియిలుమివర్ తా

మేయరుళిచ్చెయ్తారితే. (౧) “తిరుమాల్వైక్కైతొళివర్” (౨) “అడియార్వైచ్చేర్తల్ తీర్క్కుమ్తిరుమాల్” ఎన్నిటపడియే పురుషకారమ్ మున్నాకప్పన్ శ్రీప్రయోజనజ్ఞళైక్కొణ్ణకలాలే అవన్ శ్రైయొచ్చెన్దు (౩) *బణ్ణడియాళ్ తిరుమకళుమననుమానశేర్ త్తియిలడిమైయై ప్పేత్తెన్దు కీర్తొచ్చొన్న ఉపాయఫలత్తైక్కాట్టుకిటతుపిఱ్ఱులు” ఎన్నితే, ఇవర్ తిరుత్తప్పియారుమ్ అరుళిచ్చెయల్ రహస్య తిలరుళిచ్చెయ్తతు.

అక, (౪) “ఇవనవనై” ఎన్దుతుడణ్ణి ఇవ్వళవాకస్వగతస్వీకారానుపాయత్వముమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్, తత్ప్రాబల్యముమ్, అవనేస్వీకరిక్కుమళవిలుమ్ పురుషకారమ్మున్నాకవే స్వీకరిక్కుప్పడియైయుమ్, ఇరువరుమ్ పురుషకారత్తై మున్నిదుకిటతుతనక్కుప్రయోజనమిన్న తెన్దు మిడముమ్, ప్రపత్త్యధికారికళెల్లార్క్కుమ్పురుషకారమవర్జనీయమెన్ను మతువుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

ప్రథమప్రకరణత్తిలే పురుషకారవై భవకథనముఖేన శ్రీమత్పదార్థతైయుమ్, ఉపాయవై భవకథనముఖేన “నారాయణచరణాశరణమ్” ఎన్నిటపదజ్ఞళిలర్జ్జళైయుమ్ ప్రతిపాది త్తవన న్తరమ్, (౫) “ప్రపత్తిక్కుదేశనియమముమ్” ఎన్దుతుడణ్ణి “ప్రపద్యే” ఎన్నిటపదత్తాల్ శొల్లప్పట్ట ప్రపత్తియినుడై యదేశకాలాది నియమాభావతైయుమ్, అతుక్కువిషయనియమమ్ శొల్లుకైక్కాక (౬) “గుణపూర్తియుళ్ళవిడమే విషయమాకై” ఎన్దుతుడణ్ణి ముక్తకణ్ణమాకమీళవుమ్ నారాయణపదార్థతైయుమ్ (౭) “ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణుమధికారికళ్ మూవర్” ఎన్దు ఉత్తమనాలే ఆక్షిప్తనానవధికారియైయుమ్, ప్రపత్తియిల్ సాధనత్వసిల్లామైయైయుమ్, ప్రపత్త్యధికారాపేక్షితమాన శక్తిలజ్ఞాయత్తు నివృత్తిశమదమాతిశయమ్ ముతలానవన్ శ్రైయుమ్, ప్రపత్త్యజ్ఞతయాత్యాజ్యమాన ఉపాయాన్తరత్తి నుడైయదోషభాయ స్తతైయైయుమ్, తత్ప్రతికోటితయాప్రపత్తియినుడై యనైర్దోష్యాదికళైయుమ్, ప్రపత్తిప్రసంగత్తాలేముఖభేదేన స్వగతస్వీకా

౧౬౦. తనక్కుత్తా తేడుమ్ నన్దైత్తిమైయోపాతి

వి ల క్కాయిరుక్కుమ్.

రానుసాయత్వైత్తైయుమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వైత్తైయుమ్, తత్త్వా
బల్యత్తైయుమ్, ఆవసే స్వీకరిక్కు మళవిలుమ్ పురుషకారత్తైమున్నిట్టై
స్వీకరిక్కుమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ఉభయరుమ్ పురుషకారత్తైమున్నిడు
మతుక్కుణ్ణానప్రయోజనవిశేషజ్గళైయుమ్, అధికారిత్రయత్తుక్కుమ్
పురుషకారమవర్జనీయమెన్నుమత్తైయుమ్ ప్రతిపాదిత్కైయాలే, ఇవ్వ
ళవుమ్ పూర్వఖణ్డార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్లు. ఇప్పికరణాది
యిలే (౧) “ఉపేయత్తుక్కు” ఎన్దుతుడగ్గిఉపేయాధికారముమ్ శిలశొల్లి
ల్లదేయాకిలుమ్ అతుపాసగ్గికమిత్తనై.

౧౬౦. ఇనిఉపేయాధికారపరమానప్రకరణశేషత్తాలుమ్ ఉత్తర
ఖణ్డార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్. అతుశెయ్ కిటివిడత్తిల్ భాష్యకారర్
గద్యత్తిలు త్తరఖణ్డార్థ మనునన్దిత్తరుళినక్రమత్తిలే నమశ్చబ్ధార్థమ్ము
న్నాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ అతిల్ ఇన్దనమస్సుతాన్ ప్రాప్యవిరోధి
నివృత్తి ప్రతిపాదకమాకైయాలే ప్రాప్యవిరోధికళానవల్లై దర్శిప్పి
ప్పతాకత్తిరువుళిమ్ పల్లై ప్రథమమ్ అవల్లైయై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (తనక్కుత్తా) ఎన్దుతుడగ్గి కీధై (౨) “శ్రీభరతాధ్వా
నుక్కు నన్దై తానేత్తిమైయాయిల్లు” ఎన్దున్దగతప్రపత్తి శరణ్యహృద
యానుసారియల్లాతపోతు తీమైయాయ్ తల్లై కట్టుమ్బడిశొన్నవిత్తాలే,
ఉపాయదశైయిల్ తనక్కుత్తా తేడుమ్ నన్దై తీమైయామెన్నుమిడమ
రుళిచ్చెయ్ తారాయి, ఇవ్వసగ్గిత్తిలే ఉపేయదశైయిలుమ్. తాన్ తనక్కు
త్తేడుమ్ నన్దై తీమైయా మెన్నుమిడమరుళిచ్చెయ్ కితార్ ఎన్దుకీహోడితుక్కు
నగ్గతి. (తనక్కు) ఇత్త్యాది. అతావతు - శేషియావవళభోగదశైయిల్
తత్వ్యామోహత్తాలే (౩) “ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు” ఎన్ను
మ్బడితన్ తిటత్తిల్ మికవుమ్ తాన్ నిన్దుపరిమాటుమళిల్, “నామ్ శేష
భూతరన్దో? నమ్ శేషత్వత్తై నోక్కవేణ్ణావో?” ఎన్దు న్దనై చ్చానుసన్ధాన

౨౦౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౬౧. అహుకుక్కిట్టశట్టైత్తైక్కైక్కు విరోధియామాపోలే.

౧౬౨. (౧) “హరోఽపి.”

౧౬౩. పుణ్యమోలే

త్రాలేపితార్కాలిత్తు, తనక్కుత్తాళేషుకితశేషత్వమాకిటనన్తై, అనాది కాలమ్ “స్వతంత్రోఽహమ్” ఎన్నిరున్దతీమైయోపాతి అనభోగత్తుక్కు ప్రతిబంధకముమాయరుక్కుమెన్తై. (తీమై)ఎత్తు అకృత్యకరణాదికలైచ్చొల్లవుమామ్.

౧౬౧. శేషియిన్దుడైయ విరుప్పత్తుక్కుడలాయ్ ఆత్మవుక్కుల జ్ఞానరమాయరుక్కిట శేషత్వమ్, భోగవిరోధియాకిటవడియెజ్జనేయెన్న అరుళిచ్చెయ్కీతార్, (అహుకుక్కిట్టశట్టై) ఎన్తుతుడన్తై. అతానతు - (స్త్రీ) అహుకుక్కిట్టశట్టై నాయకనుకర్పక్కు విషయముమాయ్ అనభుక్కుల జ్ఞానముమాయరున్దతేయాకిలుమ్, భోగదశైయిల్ ఆలిజనవిరోధియా మాపోలే, ఇతువుమ్భోగవిరోధియామెన్ద పడి.

౧౬౨. అహుకుక్కుడలనతుఅనుభవవిరోధియామెన్నుమిడమ్, శేషి వచనత్రాలే దర్శిప్పిక్కితార్మేల్, (హరోఽపి) ఎన్తుతుడన్తై. “హరోఽపినార్పితః కణ్ఠే స్పర్శసంరోధభీరుణా । ఆమయారన్తరేజాతాః పర్వతా స్సరితోద్రుమాః” ఎన్తు సంశ్లేషకశేయిల్ స్పర్శవిరోధియామెన్ను మచ్చత్రాలే పిరాట్టి తిరుక్కుఱ్ఱుత్తిలారు మున్తునడముట్టడ పూర్ణుత్తిలై ఎన్టారిత్తే పెరుచూళ్. “భీరుణా” ఎన్దిట లిజ్జర్యత్యయమా ర్షమ్—అన్తిక్కే, అహుకుక్కిట్టశట్టైక్కైక్కు విరోధియామెన్ను మిడను టివిక్కైయే ప్రయోజనమాక్కి, లిజ్జానుగుణమాక పెరుమాళ్ తన్దు శవిలే యోజిక్కువుమామ్.

౧౬౩. ఆనాల్ ప్పిన్దై పాగతన్యోమేయొన్లైన్దు, అరుళిచ్చెయ్కీతార్మేల్, (పుణ్యమోలే) ఎన్తుతుడన్తై. (పుణ్యమ్) ఎన్దిట-

పారతస్యముమ్ పరానుభవత్తుక్కువిలక్కు.

౧౬౪. గుణమౌలే దోషనివృత్తి.

కీర్త (౧) “న నై” ఎన్నిజాల్లా లేజొన్న శేషత్వత్తై; అతుకీర్త చొచ్చన్న పడియే స్వనైచ్యానుసన్ధానత్తాలే ఇతాయ్ కైక్కుఱుప్పయ్ కొణ్ణు యాతొరుపడి భోగవిరోధియా కానిఱుమ్; అప్పడియే భోగదశైయిల్ అవనుక్కు ఎతిర్ విభికోడా తే అచిత్తుప్పోలే కిడకైక్కుఱుప్పాన కేవల పారతస్యముమ్, † ఎతిర్ విభిసాపేక్షనాన వీశ్వరనుడై యభోగత్తుక్కు మిడఱుపిడియా మెన్దపడి. — అష్టకే (పుణ్యమ్) ఎన్నిజతు సత్కర్తై యాన్, అతుయాతొరుపడి పాప త్రిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమాయరుక్కు చెయ్ తే భగవత్ప్రాప్తి ప్రతిబంధకమా కానిఱుమ్, అప్పడియే ఇతాయ్ కైక్కుఱుప్పాన శేషత్వత్తిత్కాట్టిల్, అచిత్తుప్పోలే ఎతిర్ త్తలై యిట్టతుపథక్కాయరుక్కు క్కుఱుప్పాకై యాలే వ్యావృత్తమాన పారతస్యముమ్, ఎతిర్ విభికోడుకైక్కుఱుప్పల్లామైయాలే పరనుడై యవనుభవత్తుక్కు ప్రతిబంధకమా మెన్దపుమామ్. ఇత్తాల్, కేవల శేషత్వముమ్ కేవలపారతస్యముమ్ ఓరోరాకారజ్ఞాలే భోగవిరోధి యాకా నిఱుమ్; పారతస్యత్తోడేకూడిన శేషత్వమే ఉద్దేశ్యమెన్ద.

౧౬౪. ఇప్పడి ఉపేయదశైయిల్ శేషత్వపారతస్యజ్ఞో పరానుభవత్తుక్కు విలక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ తవన న్దరమ్, ప్రాప్తి దశైయిలివనుడైయ నిర్బంధమూలమాక ఉణ్ణానదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు విలక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గుణమౌలే దోషనివృత్తి) ఎన్దు. (గుణమ్) ఎన్నిజతు-కీర్త విరోధియాక చొచ్చన్న శేషత్వపారతస్యజ్ఞిరణైయమ్. ఇవై తానాత్తాపుక్కు అ న్దరజ్ఞనిరూపక గుణమాయితే యరుప్పతు; ఇతుపోలే (దోషనివృత్తి) ఎన్దతు-ఇవ్వాత్త గుణద్యయముమ్ కీర్త చొచ్చన్న పడియే యాతొరుపడి పరానుభవత్తు

‡ భగవత్ప్రియమానతే పుణ్యపదార్థమాకైయాలే భగవత్ప్రియమాన శేషత్వ. † పుణ్యమెన్నిజతు. † ఎతిర్ విభి - భోగదశైయిల్ శేషత్వప్రాపానగుణమాకైయముమ్ శిషితువ్యాపరిక్కై.

(౧) ౧౬౦.

౧౬౫. ఆభరణమనభిమతమాయ్ అఘ్రుక్కభిమతమాయీరానిష్ఠతితే.

౧౬౬. “స్నానమ్ రోషజనకమ్” ఎన్నిటవారైయైస్సరిప్పతు.

క్కు విలక్కాకిటు; అప్పడియేఇవక నిర్బన్ధిత్తు ప్పణ్ణవిత్తుక్కొళ్ళుకిట ప్రకృతిసమ్మన్ధమాకిట దోషత్తినుడైయ నివృత్తియుమ్, చరమశరీర మ్మాయై, ఇఱ్ఱోడేశిటితునాళ్ వై త్తనుభవిక్కి విచ్చిక్కిట అవను డైయ అనుభవత్తుక్కు విలక్కామెన్దై. (గుణమ్బాలే) ఎన్ఱు పారత స్త్రీ మొన్ఱైయుమ్ దృష్టాన్తిక్కిటతాకపుమామ్.

౧౬౫. దోషనివృత్తియిలా త్తస్వరూప మత్త్య స్తపరిశుద్ధమాయ్ భోగ్యమాయరుక్కుమ త్తనైయన్ఱో, ఆనపిన్ఱు, దోషనివృత్తి అనభిమ తమాయ్ దోషమభిమతమా యిరుక్కుక్కుడుమోవెన్ఱ; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఆభరణమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-లోక త్తిల్ విషయప్రవణ రాయరుప్పార్ క్కు అభిమతవిషయత్తినుడైయ బౌజ్జ్వల్యహేతువాన ఆభరణమ్ అనభిమతమాయ్, అనౌజ్జ్వల్యహేతువాన అఘ్రుక్కభిమత మాయీరానిష్ఠతితేయెన్దై.

౧౬౬. ఇతుతాక తాకిక త్రిలన్ఱిక్కే పిరాట్టితిట త్రిలవన్ఱనక్కు మిప్పడియిరున్దమైక్కు సూచకమానవారైయై స్సరిప్పిక్కిఱార్ మేల్, (స్నానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-పిరాట్టి తిరుమజ్జనమ్ శెయ్తున్దతు పెరుమాళ్ళుక్కు రోషజనకమెన్నుమత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిట (౧) “దీపో నేత్రాతురస్యేవ ప్రతికూలాసిమేద్రువమ్” ఎన్నిటవారైయై ఇవ్వర్థత్తు క్కుడలాక స్సరిప్పతెన్దై. (౨) “సపజ్కామనలజ్కారమ్” ఇత్తాది ప్పడియే పత్తుమాసమ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణామ అఘ్రుక్కడైన్దిరున్ద వడివై క్కాణవాళై ప్పట్టితున్దనర్ క్కు, ఇవళ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణివన్ద వితు రోష జనకమాక చొల్ల వేడ్డావితే. ఆనాల్ (౩) “దీర్ఘముష్ణం వినిశ్వస్యమేది నీనుపలోకయక్” ఉనాచమేఘసజ్కాశం విభీషణముపస్థితమ్ । దివ్యా

జగరాగాం వై దేహీం దివ్యాభరణభూషితామ్ । ఇహసీతాం శిరస్సాన్
తా ముపస్థాపయమాచిరమ్” ఎన్టు ఇవర్ తామేయన్తో తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణి
అలక్కురిత్తుక్కొణ్ణువరుమ్బుడి శ్రీవిభీషణాశ్వానై ప్పార్ తరుళిచ్చెయ్
తవర్ ; ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్ తే పిన్నై రోషమజనిష్సానెన్నిల్ ;
నామ్ నల్లవార్తై శొల్లి విడక్కడవోమ్, తానేయతియాళోవెన్టు శొల్లి
విట్టారి త్తనైపోక్కి, అతు సహృదయమాక చొన్న వార్తైయల్ల; అల్లాత
పోతు రుష్టరాకక్కుడాతితే. అవళ్ తా (౧) “అన్నా తాద్రష్టమి
చ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప” ఎన్టురుక్కచ్చెయ్ తే, (౨) “యదాహరా
మోభర్తా తేతథాతత్కర్తుమర్హసి” ఎన్టు శ్రీవిభీషణాశ్వాన్ నిర్బన్ధిత్తు
చొన్న పిన్నన్తో తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణిల్ శైన్నిల్ ; అవక పెరుమాళ్ తిరు
వుళ్ళక్కరు త్తఱియాతే, అరుళిచ్చెయ్ తవార్తైయ్ కొణ్ణు శొన్నాని త్తనై
యితే ; ఎల్లామ్ శెయ్ తాలుమ్ పత్తుమాసమ్ రావణభవన త్తిలే
యిరున్దవివళ్ “శ్చిత్రైయిరున్దవేషత్తోడే శెన్టుకాణుమి త్తనైయల్లతు తిరు
మజ్జనమ్ పణ్ణేన్” ఎన్టురుక్కవేణుమితే; అతు శెయ్యాతే శడక్కెన త్తిరు
మజ్జనమ్ పణ్ణివన్దాళితే, అతు అవ్విరుప్పక్కాణ వాశై ప్పట్టవర్ కు
రోష హేతువాయిల్ యి. ఆకై యాలే (స్నానమ్ రోషజనకమ్) ఎన్న
క్కుత్రైయిల్లె.

అన్తిక్కే, (స్నానమ్ రోషజనకమెగ్గి అవార్తై యావతు)-శ్రీవిభీష
ణాశ్వాన్ తిరుమజ్జనమ్ శెయ్ తరుళిచ్చొన్న పోతు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళై
యతియుమవళాకై యాలే, అవర్ క్కితు అనభిమతమాకై యాలే రోష
జనకమాయవన్దు ముడియుమెన్టునినైత్తు, (౧) “అన్నా తా ద్రష్టమి
చ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప” ఎన్టు పిరాట్టి యరుళిచ్చెయ్ త వార్తై
యాకవుమామ్, రోషజనకమెన్నుమత్తే ప్రకాశిప్పిక్కి అవార్తై ఎన్టు
క్కిళ్ చొన్న న్యాయమ్ ఇన్దు మొక్కుమ్.

౧౬౭. (౧) “వజ్రకృష్ణ” (౨) “మగ్గవౌట్టు”.

౧౬౮. వేర్ చూచుడుమవర్కళ మణిపద్మముగదా
తానొప్పలేజ్ఞానియైవిగ్రహత్తోడేయాదరిక్కుమ్.

౧౬౭. ఇప్పడి అభిమతివిషయ త్రి లఘుక్కుకక్కుమాపోలే, ఆ త్త
జ్ఞానమేపిటద్దవివక్ (౩) “అఘుక్కుడమ్ము” ఎన్తుకట్టికిటవిద్దేహ తై, ఈశ్వ
రక్ విరుమ్మ ఎగ్గేకడ్డ తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (వజ్రకృష్ణ) ఇత్యాది
యాల్. అతావతు- (౧) “వజ్రకృష్ణ” ఎన్తుతుడగ్గి (౨) “మగ్గవౌట్టు”
ఎన్నుమళవాక త్తమ్ముడైయ తిరుమేనియిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణిఅవననుభ
విత్తపడికలైయుమ్, అవ్వళవన్తిక్కే అతిచాపలత్తాలే ఇత్తిరుమేనియాడే
తమ్మై తిరునాటిలే కొండ్లపోవతాక అవనభినివిష్టనాయిరుక్కిట పడియై
క్కణ్ణు. “షిరానే ! ఇప్పడి శెయ్ తరుళవాణ్ణాతు” ఎన్తు నిర్బన్దిత్తు, ఇతి
నుడైయదోప తై యవనుక్కుణార్ త్రి, ఇప్పడి హేయమానవితు మట్లు
మ్మడి ఇశైయవేణుమెన్తుకాలోకట్టి, అవన్ ఇతై విడువిత్తుకొండ్లు పో
మ్మడివరున్ది ఇశై విత్తుకొండ్లుపడియైయు మరుళిచ్చెయ్ తారితేయాళ్వార్.

౧౬౮. అభిమతివిషయ త్రి లఘుక్కుపోలే ఆదరిక్కిట మాత్ర
మన్తిక్కే, ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళమ్ ఇద్దేహ త్తిలే ప్రకాశిక్కైయా
లుమ్ ఇతైయాదరిక్కుమెన్నుమిడతై సద్బన్దాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్
కితార్, (వేర్) ఇత్యాదియాల్. అతావతు-మణి త్తిన వాళియటిను
వేర్ చూచుడుమ్ భోగికళానవర్కళ, మణ్ణైయుతటిల్ మణమ్ కున్తుమెన్తు
మణిపద్మముగదాతే శూడుమాపోలే, పరమభోగియాన సర్వేశ్వ
రక్ జ్ఞానియాన ఇవనై విరుమ్మి అనుభవిక్కుమిడత్తిల్ (౪) “అహ్లాద
శీతతేత్రామ్ముః” ఇత్యాదిప్పడియే జ్ఞానకార్యమాన వికృతికలుక్కెల్లా
మాత్రయమాయ్ కొండ్లు ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళమెల్లామ్ తోడై
మ్మడియరుక్కిట విగ్రహత్తోడేకూడ విరుమ్మ మెన్తు పడి.

౧౬౯. పరమార్తనానభవనుడైయశరీరస్థితిక్కుహేతు
కేవలభగవద్విచ్చెయితే.

౧౭౦. (౧) “తిరునూలిరుజ్జోలైమలైయే” ఎన్నిటపడియే

౧౬౯. ఇన్నముమ్ ముఖాన్తరత్తాలే ఇవణదేహత్రిలవణ విరు
ప్పత్తై దర్శిప్పిక్కితార్, (పరమార్త) ఎన్తుతుడణ్ణి. (పరమార్తనాకి
తాణ్, (౨) “ఇన్నిన్జనీర్ మై యినియాముతామై” (౩) “ఎన్నాళ్
యాన్ నైయినివన్దుకూడువణ్” (౪) “ఎన్గిసి త్తలైప్పెయ్ వణ్” (౫)
“నాళేలటేయ్” (౬) “తరియేనిని” (౭) “కూవిక్కిళ్ళుమ్ కాల
మిన్నమ్ కుటుకాతో” ఎన్తు సంసారత్రిలడిక్కితిప్పాలుమ్ భగవదను
భవత్తిల్ పెరువిచాయాలుమ్ ఇతుక్కుమేలిల్లెయెన్నుమ్మడి ఆర్తి

విల్లైదవణ్. ఏవమ్భూతనానవనుడైయ శరీరస్థితిక్కుహేతు, ప్రారబ్ధ
కర్తమెన్నవొణ్ణాతితే, (౮) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్త
తోడు విరోధిక్కైయాలే; (౯) “ఆర్తానామాశుఫలదా సకృదేవకృ
తాహ్యసా । దృప్తానామపిషన్తూనాం దేహాన్తరసివాణీ” ఎన్తితే ప్రప
త్తిస్వభావన్తానిరుప్పతు. ఆకైయాలే ఇవనుడైయ శరీరస్థితిక్కుహేతు,
ఇన్నముమ్ శిలనాళివనై ఇశ్వరీరతోడేవై త్తనుభవిక్కువేణుమెన్గితి ఈశ్వ
రేచ్చెయ్యెయ్ వేటొన్జిల్లామైయాలే, (కేవలభగవద్విచ్చెయితే) ఎన్గి
తార్. ప్రారబ్ధకర్తమడియాకవిరుక్కితి దృష్టవిషయత్రిలుమ్, భగవ
ద్విచ్చెయ్యెన్జాకైయాలే అత్తైవ్యావర్తిక్కితితు కేవలశబ్దత్తాలే.

౧౭౦. ఇప్పడితణ్ విరుప్పత్తుక్కు విషయమాన ఇవణశరీరత్తై
అవణవిరుమ్ముమ్ ప్రకారమరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (తిరునూలిరుజ్జో
లైమలై) ఎన్తుతుడణ్ణి. అతావతు-తెఱ్ఱుత్తిరుమలైయెయ్ మ్ తిరుప్పాట్రు
డలైయమ్ ఎన్నుత్తమాణ్ణి త్తైయ్ మొక్క విరుమ్బానిన్జాణ్, శ్రీవైకుంఠ
త్తైయమ్, వడక్కుత్తిరుమలైయెయ్ ఎన్నుడైయ శరీరత్తైయ్ మొక్క

(౧) తి-వాయు-౧౦-౭. (౪) తి-వాయు-౭-౬-౪. (౭) తి-వాయు-౬-౯-౯.

(౨) తి-వి-౧. (౫) తి-వాయు-౯-౮-౪. (౮) గీ-౧౮-౬౬.

(౩) తి-వాయు-౩-౨-౧. (౬) తి-వాయు-౫-౮-౭. (౯) భగ-౩౮.

ఉకస్తరుళిననిలజ్జలెల్లావల్ శ్రీలుమ్పణ్ణమ్విరుప్పై

ఇవనుడైయ శరీరై కదేశ త్రిలేపణ్ణమ్.

౧౭౧. అజ్గుత్తైవాసమ్సాధనమ్ ; ఇజ్గుత్తైవాసమ్సాధ్యమ్.

౧౭౨. (౧) “కల్లుమ్క నై కడలుమ్”

విరుమ్పానిన్టా నెన్టారితే ఆర్వార్. ఇప్పడి ఓరోరవయవజ్జళిలే ఇరణ్డి రణ్ణ తిరుప్పతియిల్ పణ్ణమ్విరుప్పైత్తెప్పణ్ణినానెన్టవితు, ఎల్లాత్తిరుప్పతి కళిలుమ్పణ్ణినవిరుప్పైఓరోరవయవజ్జళిలేపణ్ణినానెన్నుమతుక్కుఉపలడు ణమ్. ఆత్తైయాలే ఇన్నాట్టిల్ శొల్లుకిటపడియే తనక్కభినుతమానదివ్య దేశజ్జలెల్లావల్ శ్రీలుమ్ పణ్ణమ్విరుప్పైత్తె, జ్ఞానియాన ఇవనుడైయశరీ రై కదేశ త్రిలే పణ్ణమెన్టితార్.

౧౭౧. ఉకస్తరుళిన నిలజ్జళిలెల్లావల్ శ్రీలుమ్పణ్ణమ్ విరుప్పైత్తె ఇవ్విషయమెన్టిలుమ్పణ్ణమెన్టార్ కీర్తీ; ఇవ్విషయమ్ సిద్ధితాల్ ఉకస్తరు లిననిలజ్జళిలాదరమ్ అవనుక్కుసజు-చితమామెన్నుమిడ మనుళిచ్చెయ్ కైక్కాక, ఇరణ్డిడతుక్కుముణ్ణాన వాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అజ్గుత్తై) ఎన్టుతుడక్కి. ఉకస్తరుళిననిలజ్జళిల్ విరుమ్పివన్రిక్కిటతు, ఉచి తోసాయజ్గళాలే చేతనరై యకప్పడుత్తి కొళ్ళుకై కాకై యాలే, (అజ్గుత్తైవాసమ్సాధనమ్) ఎన్టిటతు. ఇచ్చేతనకతిరున్ది ఇవకహృదయ త్తినుళ్ళే తాకవసిక్కప్పెన్రివితు, అజ్గునిన్టుమ్పణ్ణిన కృషిఫలమాకై యాలే (ఇజ్గుత్తైవాసమ్సాధ్యమ్) ఎన్టిటతు. (౨) “నాక త్తడైక్కుడన్డై”

(౩) “మలై మేల్తాన్నిన్టు”(౪) “పనిక్కడలుళ్ పళ్ళికోళై” ఇత్యాది కళిలే ఇవల్ శ్రీనుడైయ సాధనసాధ్యత్వజ్గళ్ తోన్దానిన్టుతితే.

౧౭౨. ఇన్దసాధనసాధ్యత్వప్రయుక్తమానఆదరతారతమ్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ “కల్లుమ్” ఎన్టుతుడక్కి. అశావతు-తమితిరువుళ్ళ త్రిలే పుకున్దపిన్బు తనక్కు పుటమ్మొన్టిలు మాదరమిలైయెన్టుతోన్దు

ఎన్నిటవడియేగతుసిద్ధితాల్

అవన్ శ్రీలాదరమ్ మట్టమాయరుక్మమ్.

౧౭౩. (౧) “ఇశ్లోయిల్ కై విడేల్” ఎన్దు ఇవక ప్రార్థిక్కు వేణ్ణు
మృడియాయరుక్మమ్.

౧౭౪. ప్రాప్యప్రీతివిషయత్వతాముక్కుతజ్జతైయాలముపిన్నవై

మృడి అవన్ ఇతిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి నిత్యవాసమ్ వణ్ణు కైయాలే, తిరు
మలై యమ్, తన్ సన్ని ధానత్తాలే ఘోషిక్కిఱ తిరుప్పాఱుడలుమ్,
ఒరు త్తర్ కుమ్మెట్టత పరమపదమానదేశముమ్, పుల్లియవాయ్ శీన
వో? ఎన్ఱారిత్ ఆఱ్ఱోర్. ఇప్పడిసాధ్యమాన ఇచ్చేతనహృదయమ్ సిద్ధి
త్తాల్ ఇతుక్కుసాధనమాక మున్నువిరుమ్మిప్పొన్ద దివ్యదేశజళిలాదరమ్
సజ్జుచితమాయరుక్మమెన్ఱై. సాధ్యమ్ కై పుకురుమశ్చపుమితే సాధన త్తి
లాదరమ్ మిక్కిరుప్పతు.

౧౭౩. ఆదరమ్ మట్టమామృడిక్కు అవధియెడర్నిప్పిక్కిఱార్, (ఇశ్
లోయిల్) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - శ్రీపూతత్తార్, తమ్మైప్పెఱుకై
క్కుఱుప్పాక మున్నుతావిరుమ్మిన దివ్యదేశజళిల్ మున్నువైయోదర
మిచ్చిక్కే, తమేతిరువుళ్ళత్తిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి చ్చెల్లుకిటవడియై
క్కణ్ణు, అవ్వోదివ్యదేశజళై కైవిడప్పకుకిఱానో వెన్ఱతిశ్చెల్లవణ్ణు,
ఎకహృదయత్తిలే పుకురుకైక్కు బాలాలయమాన తిరుప్పాఱుడలై
కైవిడాతోట్రియ వేణుమెన్ఱారిత్. ఆకై యుల్ ఇప్పడిఇవక ప్రార్థిక్కు వే
ణుమృడియాయ్ అవననుక్కు అవన్ శ్రీలాదరమ్ మట్టమామృడియెన్ఱై.

౧౭౪. ఇప్పడి ఇవనర్థితాలుమ్, సాధ్యమ్ సిద్ధి త్తపిన్ను అవనుక్కు
వై యభిరుతజ్ఞతాయరుక్కుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ప్రార్థ్య)
ఇత్యాదియాలే. (ప్రార్థ్యప్రీతివిషయత్వమావతు)- తనక్కు ప్రాప్య
భూతనాన ఇచ్చేతననుడై య ఉకప్పక్కు విషయమాయరుక్మకై. (౨)
“కణ్డియారరగ్గమ్ మెయ్యమ్ కచ్చి పేర్ మల్లై” ఎన్దు మణ్ణియితే ఇవ

అభిమతజ్ఞానిరుక్కుమ్.

౧౭౫. ఆకై యాలే దోషనివృత్తిపోలే

నిరుప్పతు. (కృతజ్ఞతైయావతు)-ఇవ్వోదేశవాసత్తాలేయన్తో నామివనై
ప్పిల్ శతెన్దు అదేశమ్ తనక్కు-ప్పణ్ణిన ఉపకారత్తై యనుసన్ధిక్కై.
ఇవైయిరణ్ణాలుమ్ సాధ్యమాన ఇచ్చేతనక్ కైపునురుక్కు చ్చెయ్ తే
యుమ్ అవనుక్కువ్వోదేశజ్ఞభిమతజ్ఞానిరుక్కుమ్మెన్దై.

ఆక (౧) “గుణమోలై దోషనివృత్తి” ఎన్దు కీర్తించున్న
శేషత్వ పారతన్యరూపఆత్మగుణమోలై దోషనివృత్తియుమ్ (౧)
“పరానుభవత్తుక్కు విలక్కు” ఎన్దు ప్రతిజ్ఞైపణ్ణి తదుపపాదనార్థమాక,
అభిమతవిషయ త్రిలక్కుక్కు అభిమతమాయిరుక్కుమ్మడియైయుమ్, ఇవన్
“ఆత్తుక్కుడమ్బు” ఎన్దు కట్టక్కి-అవితిలై అవనత్యానర తై పుణ్ణమ్బు
డియైయుమ్, జ్ఞానియానవివనై సవిగ్రహమాక వాదరిక్కై-హేళు
విశేషత్తైయుమ్, పరమార్తనానఇవన్ దేహస్థితికొణ్డై ఇవన్ దేహత్తి
లవన్ విరుప్పమతీయలామెన్ను మత్తైయుమ్, అవన్ ఇనన్దుడైయదేహత్తై
విరుమ్బుమ్ ప్రకార తైయుమ్, సాధ్యమానవితు సిద్ధితాల్ సాధనాదరిమ్
మట్టమామ్మడియైయుమ్, అతిన్దెల్లైయైయుమ్, ఇవన్ “అవ్వోదేశజ్ఞతై
క్కైవిడాతోళియవేణుమ్” ఎన్దుర్థితాల్ స్వసాధ్యమ్ సిద్ధి త్తిరుక్కు చ్చెయ్
తేయుమ్ హేతుద్వయత్తాలే అవనుక్కువై అభిమతజ్ఞానిరుక్కు
మ్మడియైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తార్.

౧౭౫. ఇప్పడిదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు విలక్కున్దు మిడమ్
సుస్పష్టమామ్మడియాన హేతుక్కల్ పలవల్ తై యు మరుళిచ్చెయ్ తై
యాలే అత్తైసిద్ధిపితైరాయ్, అతుతనై దృష్టాన్తమాక్కి-సింహవలో
కనన్యాయత్తాలే కీర్తించున్న శేషత్వ పారతన్య రూపాత్మగుణత్తిన
డైయ పరానుభవవిరోధిత్వ తై స్థిరీకరిక్కి-తార్, (ఆకై యాలే) ఎన్దు
తుడక్కి. (ఆకై యాలే) ఎన్దు కీర్తైసిద్ధిపితైవర్థతైయనువదిక్కి-తార్ ;
(దోషనివృత్తిపోలే) ఎన్దు - దోషమ్ కట్టక్కై స్వరూపాజ్జ్వల్యత్తుక్కు

ఆ స్తరగుణమువిరోధియాయరుక్కుమ్.

౧౭౬. దోషనివృత్తితానే దోషమామితే.

ఋష్యాపిరుక్కుచ్చైయేతేయమ్, దోషతైయేభోగ్యమాక విరుమ్బుకిఱ ప్రణయియానవవనుక్కునభిమతమాకైయాలే యాతొరుపడిపరాను భవత్తుక్కు విరోధియాకిఱతు. అతుపోలేయెష్టపడి; (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు-శేషత్వపారతస్యోగ్గతై. ఇవత్తై (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు - జ్ఞానానందగిలుమ్కాట్టి లాత్తావుక్కు స్తరగమాకై యాలే. ఇతినుడైయ పరానుభవవిరోధిత్వప్రకారమ్ కీర్తించొల్లప్పట్టతిత్. ఇవిడైతిలుమ్(ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు పారతస్య మొన్టైయమాకప్రమామ్.

౧౭౭. ఇప్పడిశొల్లుకైక్కు దోషనివృత్తియిల్ వరుమ్దోషమే తెన్న; వేటొరుదోషముమ్వేణా, ఇతుతానే దోషమెన్నితార్, (దోష) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కామినియానవళ తన్నుడమ్మిలమ్మైక్కు క్కుత్తిత్తై భోగత్తిలే యన్వయిక్కు-విచ్చిక్కుమాపోలే, స్వతఃపరిశుద్ధ మానవాత్మస్వరూపత్తుక్కు వన్డేటియానదోషతైక్కుత్తిత్తు స్వశేషి క్కుభోగ్యమాక వినియోగప్పడవేణుమెన్టు స్వనిర్భన్తతాలే ఇవ్కపణ్ణ విత్తుక్కుఘృకిఱ దోషనివృత్తితానే, కామినియినుడైయ అమ్మిక్కు కక్కుమ్కాముకనైప్పాలే దోషమేయభిమతమాయ ఇత్తోడతనై భుజిక్కువాదరిక్కిఱపరనుడైయ భోగత్తుక్కు విలక్కాకై యాలే దోష మామితేయెన్టై. అవనుక్కునిష్టమామితితే దోషమావతు. (ఇతే) ఎన్టు ప్రసిద్ధితోత్తవరుళిచ్చైయతతు, కీర్తుపపాది త్తతైయెల్లామ్నినైత్తు.

౧౭౮. ఆక (౧) “నన్టైతానే తీమైయాయితై” ఎన్టుమ్(౨) “తనక్కుత్తాత్తేడుమ్ నన్టైతీమైయోపాతి విలక్కాయరుక్కుమ్” ఎన్టుమ్, (౩) “దోషనివృత్తితానే దోషమామితే” ఎన్టుమ్ తనక్కుత్తాత్తేడుమ్నన్టై హేయమెన్నుమిడమ్ శొల్లుకై యాలే, అవన్ తేడుమ్

శ్రీ (ఇవిడైతిలుమ్) ఎన్నిఱసముచ్చయత్తో (గుంసొలే) ఎన్టగుణపడై సముచ్చయిక్కిఱతు. (౧) ౧౮౫. (౨) ౧౬౦. (౩) ౧౭౬.

౧౭౭. “తన్నాల్ వరుమ్ నన్నై విలై ప్పాల్ పోలే; అవనాల్
వరుమ్ నన్నై ములై ప్పాల్ పోలే” ఎన్ఱువిళ్ళావాడై.

౧౭౮. అవనై యొత్తియత్తా తనక్కునన్నై తేమకై యావతు-
స్తనన్దయప్రజ్జెయైమాతాపితాక్కళ్ళై యిల్ నిన్ఱుమ్ వాణ్ణి
ఘాతుకనాన ఆట్టువాణియక్కై యిలే కాట్టిక్కొడుక్కుమా
పోలేయిరుప్పొన్ఱు.

నన్నైయే ఉపాదేయమెన్ఱు ఫలిత్తతితే. ఇప్పడితాన్ తనక్కు-త్తేడుమ్
నన్నై హేయమ్, అవత్తేడుమ్ నన్నై ఉపాదేయమెన్నుమత్తై ఆ పవచ
నత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (తన్నాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (తన్నాల్ వరుమ్
నన్నై యావతు) - స్వయత్నత్తాలే తాన్ తనక్కుణ్ణాక్కొళ్ళుమ్ నన్నై.
(విలై ప్పాల్ పోలే) ఎన్ఱుతు-బైపాధికముమాయ్ విరసముమాయ్ అప్రాప్త
ముమా యిరుక్కుమెన్ఱై. (అవనాల్ వరుమ్ నన్నై యావతు) - నిరుపాధిక
స్వామియానఅవన్ఱాసే ఇవనుక్కితువేణుమెన్ఱుణ్ణాక్కుమ్ నన్నై. (ములై
ప్పాల్ పోలే) ఎన్ఱుతు-నిరుపాధికముమాయ్ సరసముమాయ్ ప్రాప్తము
మా యిరుక్కుమెన్ఱై.

౧౭౯. ఇవ్వళవన్ఱి కేఎమ్మెరుమానై యొత్తియత్తా తనక్కునన్నై
తేడవిత్తిన్దాల్, స్వవి నాశమే ఫలిక్కుమెన్నుమిడత్తై సనిదర్శనమాక
వరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (అవనై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - ప్రాప్తసుమా
యాప్తసుమానవత్ ఇవనుక్కు నన్నై తేడుమతోళియ, అతుక్కెత్తిర్
త్తట్టాన తా తనక్కుస్సోజ్జీవనార్థమాన నన్నై సమ్పాదిక్కై యావతు,
స్వరక్షణోపయోగియాన జ్ఞానశక్తికళొన్ఱుమిన్ఱి కే స్వమాత్రాదికళు
ణర్ న్దు నోక్కవేణుమ్ పుడియాన స్తనన్దయప్రజ్జెయై, రక్షరాసమాతా
పితాక్కళ్ళై యిల్ నిన్ఱుమ్ వలియవాణ్ణి, కొలై క్కుక్కుళాతేడయిర్
కొలై యాకొన్ఱుమాంసజ్గళోడేకలళి విత్తువిడుమ్ ఘాతుకనాన
ఆట్టువాణియక్కై యిలే, “ఇత్తెనోక్కిక్కో-” ఎన్ఱుకాట్టిక్కొడుక్కు-

౧౭౯. తనై ౨ త్తానేయితేముడిప్పాన్.

౧౮౦. తనై ౨ త్తానేముడిక్కైయావతు-అహజ్జార్ తై యమ్
విషయజ్జై యమ్ విరుమ్బుకై.

మాపోలేయరుప్పత్తోనైన్. ఇత్తాల్ సర్వేశ్వరనేరక్షక, తాన్ తనక్కు-
నాశక నెన్ను మిడమ్ శొల్ల ప్పట్టతు.

౧౭౯. శ్రీ ఇప్పడియవ తనై ౨ త్తానేముడిత్తుక్కొళ్ళు మోవెన్న,
అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (తనై ౨) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-సర్వేశ్వరనివనై
యుజ్జీవిప్పిక్కైక్కవసరప్రతీక్షనాయ్ పోరుమవనాకై యాలే ఇవను
డైయ విసాశత్తుక్కొరునాళు మవన్ హేతువన్ఱు; ఇని (౧)+“అసన్నేవ”
ఎన్ను మ్మడితనై ౨ నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళువాన్ తానేయితేయెన్ఱై, (౨)-“యానే
యెనై ౨” ఎన్ఱుపాట్టిలే “యానే” ఎన్ఱు-ఎన్నియపు భగవత్కృతమల్ల,
అవన్ (౩)*ఎత్తి శూన్యల్ పుక్కుత్తిరియానిఱ్ఱు నానేకీర్ విసాశతై
చ్చూత్తైత్తుక్కొణ్డేనెన్ఱారితే ఆత్మార్.

౧౮౦. ఇవన్ తనై ౨ త్తానేముడిక్కైయావతేతెన్ను మాకాజ్జై
యిలే యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (తనై ౨ త్తానే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అహజ్జార్
మావతు)-దేహత్తాభిమానముమ్ స్వాతన్త్ర్యాభిమానముమ్. (విషయజ
ళావన)నిహితనివిధవిషయజ్జో ఇవన్ శ్రీ(విరుమ్బుకై యావతు)ఇవన్ శ్రీలే
మికళుమ్ ప్రవణనాకై. ఆత్మస్వరూపమ్ తాన్ భగవదనన్యార్తజేషమాయ్
భగవదేభోగమాయితేయరుప్పతు, తాదృశస్వరూపజ్ఞానశిప్పిక్కైయితే
ఇవన్ శ్రీలేయివన్ ప్రవణనాకై యావతు. ఉత్తరవాక్యనమశ్చ బ్రాహ్మణిశొల్లు
కిత్తారాకిలే ఇనై యెల్లామెన్నెన్నిల్; ఉత్తరవాక్యత్తిల్ నమస్సిలే పురుషా
ర్థత్తుక్కిడై చ్చువరాన పిరోధిక శెల్లామ్ తళ్ళుణ్ణుమెన్ను మిడమ్ తోన్ శ్రీవితే

శ్రీ స్వతః ప్రేమాస్వదానతనై ౨ త్తాన్ ముడిక్కై అసంభావితమెన్ఱుకాక్కి
ప్రాయమ్. + నిత్యమాన ఆత్మవస్తువుక్కునాశమ్ కూడామెయాలే (అసన్నేవ)
ఇత్యాది. (౧) తై-౨-౬-౧. (౨) తి-వాయ్-౨౯-౯. (౩) తి-వాయ్-౨౭-౬.

౨౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౧. అహజ్కారమగ్నిస్పర్శమౌబలే.

౧౮౨. (౧) “నకామకలుషంచిత్రమ్”

(౨) “మనోవాక్కాయైః” ఎన్టుతుడగ్గి మూన్టుచూర్చెయాలే సకలవిరోధి నివృత్తియైయుమ్ భావ్యకార రరుళిచ్చెయ్తతు. ఇవర్తాముమ్ ముముక్షుప్పడియిలే ఇన్ద్రనమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లుకిఱవళవిల్ (3) “ఇతి లే యవి ద్యాదికభుమ్ కశ్చియున్లుమ్” ఎన్టారిఱే; అకై యాలే, ఇవిడ్ త్తిలుమ్ దేహః త్తాభిమానాదిరూపాహజ్కారమ్, తత్కార్యమానవిషయప్రావణ్యమ్, తదుభయకార్యమాన భాగవతాపచారమ్ ముతలానవిరోధికల్లై యెల్లామ్ ప్రసక్తాను ప్రసక్తమాకనరుళిచ్చెయ్ కీతారాకై యాలే విరోధమిల్లై.

౧౮౧ ఇవ్వహజ్కారాదికళికొడుమైయై విస్తరేణఉపపాదిష్సు తాక త్తిరువుళ్ళమ్పల్లీ, ప్రథమమ్ అహజ్కారత్తినొడుమైయైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అహజ్కారమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (అగ్నిస్పర్శమౌబలే) ఎన్టుతు - అగ్నిస్పర్శమానతు - అన్వయి త్తవిడమెల్లుమ్ శుట్టుఉరువట్టిక్కుమాపోలే, † ఇళువుమాశ్రయాశియాయ్ స్వరూపత్తేనేరాక ఉరువట్టిత్తు విమమెన్లై.

౧౮౨. ఇవ్వహజ్కారత్తినైయకార్యత్తుక్కుప్రమాణమ్ కాట్టు కిఱార్ మేలే ; అతిల్ ప్రథమత్తిలే ఋగ్వేదఖలమాన జితన్తావచనత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ “నకామకలుషంచిత్రంమమతే పాదయోస్థితమ్ | కామయైవైష్టవత్వన్తు సర్వజన్తసుకేవలమ్.” ఇతుక్కుర్థమ్- నిరుపాధిక శేషిగూయ్ నిరతిశయభోగ్యరాన దేవరీర్ తిరువడికళిలే వ్యవస్థితమాన వెన్నజ్ఞానతు, శ్రీవైకుంఠాదికళాకిఱ వేటొన్టై స్వయంపురుషార్థమాక నిన్టైత్తుక్కులగ్గియిరుక్కిఱతన్తు ; సర్వజన్తజ్జిలుమ్ దేవర్క్కే రసమా

† ఉపమానోపమేయజ్ఞశానఅగ్నిస్పర్శహజ్కారజ్జుకుసాధారణభర్తమాక పావనత్వాద్ వివక్షణమనుపపన్నమాకైయాల్, ఆశ్రయాశియాయెన్లుఱార్.

(౧) జి.స్తో-

(౨) గ-త్ర-౧.

(౩) ముముక్షు-౨-౬౮.

(౧) “సహిమే జీవితేనారః” (౨) “సదేహమ్”

మృడియిరుక్కిఱదాస్యతైయే ఆశైష్పదానిన్తతెన్తు. కేవలపదత్తాల్, ఇత్త
 లైక్కుమాయరుక్కు మిరుప్పెక్కుఱ్ఱిఱు. తుశబ్దమనధారణార్థమ్.
 ఇత్తాల్, మోక్షపర్యంతమాకత్తన్నకప్పాల్వరుమతెల్లామ్ అహజ్కా
 రగర్భనూకైయాలే త్యాజ్యమెన్నుమిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అనన్తరమ్
 పిరాట్టివచనత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, “సహిమేజీవితేనారోనైవార్థైర్న
 చభూషణైః । వసన్త్యారాక్షసీమధ్యే వినారామంమహారథమ్” ఇతుక్కు
 ర్థమ్ - మహారథరాన పెరుమాళైప్పిరిన్దు రాక్షసికల్ నడువే వసియాని
 ట్టిఱవెనక్కు, ప్రాణనాలొరు ప్రయోజనమిల్లై, అర్థజ్ఞాలు మొరు
 ప్రయోజనమిల్లై, ఆభరణజ్ఞాలు మొరుప్రయోజనమిల్లైయెన్తు. ఇత్తాల్,
 ప్రాణాదికల్లెల్లా మత్తలైయిల్ వినియోగత్తుక్కాక వన్దిక్కేతనక్కాన
 పోతు అహజ్కారస్పర్శియూకైయాలే త్యాజ్యమెన్నుమిడమ్ శొల్ల
 ప్పట్టతు. అనన్తరమ్, పరమాచార్యరాన ఆళవందార్ వచనత్తై యరుళి
 చ్చెయ్కితార్, “సదేహంనప్రాణాన్ నచనుఖమశేషాభిషేతం నచా
 త్తానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్ । బహిర్భూతం నాథక్షణమపి
 సహేయాతు శతథా వినాశంతత్సత్యం మధుమథన విజ్ఞాపనమిడమ్”
 ఇతుక్కుర్థమ్ - ఎనక్కువకుత్త శేషియానవనే! ఉన్నుడైయ శేషత్వ
 మాకిఱ వైశ్వర్యత్తుక్కు ప్పఱిమ్మానదేహత్తైయుమ్ క్షణముమ్ సహి
 యే; ఇద్దేహత్తుక్కు ధారకజ్ఞాన ప్రాణన్తలైయుమ్ సహియేన్; ఎల్లా
 రాలుమాశైప్పడప్పట్ట సుఖత్తైయుమ్ సహియే; పుత్రమిత్రకళత్రా
 దికళాన మద్ర్ద్రొన్తైయుమ్ సహియే; ఇన్ద్రైత్తైన్దుమ్ భోక్తా
 వాన్యవాత్తాత్తన్నైయుమ్ సహియే; ఇతెల్లామురుక్కాణవొణ్ణాతపడి
 శతథావాక నశిత్తుప్పోకవేణుమ్ ; ఇన్ద్రవిజ్ఞాపనంసత్యమ్ ; ఇజ్జనన్తాకిల్

§ “సచాత్తానమ్” ఎన్ద్రవిడత్తిల్ చశబ్దమ్ ప్రాధాన్యశ్చిలెన్ను మభిప్రాయస్తాతే
 (ఆత్మత్వనైయుమ్) ఇత్యాది. (౧) రా-సు- (౨) స్తో-ర-౫౭.

(౧) “ఎమ్మావీట్టు త్రితిముమ్.”

౧౮౩. ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్ విషస్పర్శమ్యాశే ;
అనుకూల విషయస్పర్శమ్ విషమిశ్ర భోజనమ్యాశే.

దేవర్ కుప్పొయ్యనానమథుపట్టతుపడుకితేనెన్టు. ఇత్తాల్ అత్తలైయిల్ శేపత్తత్తుక్కు ప్పొటమ్మాన తెల్లామ్ అహజ్కార దుష్టమాకై యాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అన నరమ్ * మయర్ వఱమ తినలమరుళప్పెల్ వరకళిల్ తలైయానవర్ వచన తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎమ్మావీట్టు త్రితిముమ్) ఎన్టు. అతావతు-“ఆభీర్ ! మోక్ష తైక్కొళ్ళుమ్” ఎన్న, ఎన్నుకప్పుక్కాక తేరుకిఱమోక్షమ్ ఎప్పకార త్తా లుమ్ విలక్షణమాయిరున్దతేయాకిలుమ్ అతినిడై యాట్టముమ్ ప్రసజ్జి క్కక్కడవో మల్లోమెన్టె. ఇత్తాల్, తన్నుకప్పాల్ వరుమ్ మోక్షముమ్ అహజ్కారగర్భమాకై యాలే, ఐశ్వర్యాదికళోపాతి త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౧౮౩. ఆక, అహజ్కార త్తికొడుమైయె యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీథ్ ; అన నరమ్ విషయజ్గళిక కొడుమైయెయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్) ఎన్టుతుడజ్జి. (ప్రతికూలవిషయమావతు)- లోకవిరుద్ధముమాయ్ నరకహేతుప్రమాయిరున్దుళ్ళ నిషిద్ధవిషయమ్ ; తత్సర్వతై (విషస్పర్శమ్యాశే) ఎన్టు. ప్రాణబాధకత్వేన ప్రసిద్ధ మాకై యాలే ప్రాతికూల్యమ్ తోల్ నిన్టు ప్రాణనై ముడిక్కుమ్ విషస్పర్శమ్యాశే, శాస్త్రనిషిద్ధతయా ప్రసిద్ధమాకై యాలే ప్రతికూల మెన్టే తోల్ నిన్దురున్దు స్వరూపనాశ తైష్ఠ్యజ్ఞాకై యాలే. (అనుకూలవిష యమావతు)- లోకవిరుద్ధముమన్టిక్కే నరకహేతుప్రమన్టిక్కే విశిష్ట వేషానుకూలమాయిరున్దుళ్ళ విహితవిషయమ్ ; తత్సర్వతై (విషమి శ్రభోజనమ్యాశే) ఎన్టు - విషమిశ్రాన్నభోజనమ్ అతటియాతనను క్కనుకూలమెన్టే తోల్ నిన్దురున్దు అవప్రాణనై ముడిత్తు విషుమా

శ్రీ విషయస్పర్శమ్ సుఖకరమాక సత్యక్షసిద్ధమాయిసుమ్ ప్రాణబాధకత్వమ్ శా స్త్రసిద్ధమాకై యాలే “విషస్పర్శమ్యాశే” ఎన్టు. (౧) తి-వాయ్-౨౯-౧.

౧౦౮. అగ్నిజ్వాలైయైవిభుజ్గి విడాయ కడనినైక్కుమాపోలే
యమ్, ఆడుకిటపామ్మిన్ నిదులిలే యొతుడనినైక్కుమా
పోలేయుమ్, విషయప్రవణనాయ్ సుఖక్కనినైక్కె.

పోలే, శాస్త్రవిహితతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే అనుకూలమోలే
తోడైయిరున్దు ఆత్మవినుజైయ అనన్యభోగత్వరూపమాన స్వరూ
పతై నశిప్పిక్కెయాలే (౧) “విషస్యవిషయాణాశ్చ దూరమత్యంత
మన్తరమ్ | ఉపభుక్తంవిషంహన్తి విషయాః స్వరణాదపి” ఎన్దు భుజి
క్కవుమ్ వేణ్ణాతే స్వరణమాత్రతాలుమ్ ముడిక్కెయాలే, విషత్తిలుమ్
కాట్టిల్ విషయమతికూగ్రమెన్నానిన్దతితే.

౧౦౯. ఇష్టపడివిన్యాకరమానవిషయజ్గళిలేప్రవణనాయ్ సుఖక్క
నినైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్నుమతై ప్రమాణ ప్రసిద్ధదృష్టా
స్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అగ్నిజ్వాలై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
(-౨) “అన్వాద్యదహనజ్వాలా ముదన్యాశమనంయథా | తథావిషయ
సంసర్గాత్సుఖచిన్తాశరీరిణః” ఎన్దుమ్ (౩) “విషయాణాన్తు సంసర్గాద్యో
బిభర్తిసుఖంసరః | నృత్యతఃఫణినశ్చాయాం విశ్రమానూశ్రయేతసః”
ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే తణ్ణీర్ కు విడాయపట్టక విపరీతజ్ఞానతాలే
తావహేతువాన అగ్నిజ్వాలైయైవిభుజ్గి త్తవిడాయతీర నినైక్కుమా
పోలేయుమ్; ఆదిత్యకిరణజ్గళాలే యతిమాత్రత ప్రనానవక అన్దతాపతై
యాబ్బుకైక్కాక, నిదులెగ్గిమాత్రతైక్కొణ్ణు ఆగామ్యనరత్తైనిరూ
పియాతే అత్యంతకుపితమాయ్ పడతైవిరిత్తు నిన్దాడుకిట పామ్మిన్ది
లిలే యొతుడనినైక్కుమాపోలేయు మిరుప్పత్తోన్దు, బాధకమాన విష
యజ్గళై సుఖావహమాకభ్రమిత్తు అవశ్శిలే ప్రవణనాయ్, అవశ్శై
యసుభవిత్తు సుఖక్క నినైక్కుమతెన్దపడి.

౧౧౦. విషయస్పర్శమ్ స్వరూపనాశకమ్, విషయప్రవణనాయ్
సుఖక్క నినైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్దితే కీర్త్తచ్చొల్లనిన్దతు;

౧౦౫. అశుణమాముడియమాపోలే, భగవదనుభ
వైకపరనాయ్ మృదుప్రకృతియాయరుక్కు-
మవక్ విషయదర్శనతా లే ముడియుమ్మడి.

౧౦౬. (౧) “కాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౦౭. అజ్ఞనాన విషయప్రవణ్ కేవలనా స్తిక నైప్పోలే;

అవ్విషయస్పర్శ మేవేణా, భగవద్గుణజ్ఞిలే నై ద్విరుక్కు-మవక్ ఇవన్ శ్రీ
క్కాణవే ముడియుమెన్నితార్ మేల్, (అశుణమా) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతా
వతు - అశుణమాఎన్నిటపక్షి అతి మధురమాన గాన శ్రవణతా లే నెఱ్ఱు
నీర్ పుణ్ణమానిశక్కినదైయిలే, అతికఠినమానపత్తయైయడిక్కేట్టు
ప్పట్టుక్కిడక్కు-మాపోలేయాయ్ బు, భగవదనుభవ మొన్ఱిలుమేతత్పర
నాయ్ తద్గుణసత్తిలేనైన్ఱు ఇతరవిషయజ్ఞికోపేర్ కేట్టి-లుమ్
మాన్ఱుమ్మడి మృదుప్రకృతియా యరుక్కు-మవక్, భగవదేకభోగత్వ
రూప స్వరూపనాశకజ్ఞాన పిషయజ్ఞలైక-జ్ఞమాత్రత్తిలే యేడ్డిముడి
యుమ్మడియైన్ఱే.

౧౦౮. ఇవ్వర్థత్తై ఆప్తవచనత్తా లే యిళైవిక్కి-తార్, (కాట్టి)
ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు- అల్పరసజ్ఞళాయ నేకవిధజ్ఞళాయరున్ఱుళ్ళ దుర్విష
యజ్ఞలైక్కాట్టి, అవన్ బోడుపారున్ఱాతపడియాయ్, అవన్ బుక్కుప్ప
జ్ఞాన నిలత్తిలే యిరుక్కైక్కి-డానపాప తైప్పణ్ణినవెన్ఱై ముడిక్కప్పార్
క్కి-తాయో ఎన్ఱుపడి.

౧౦౯. ఏవమ్భూతవిషయదోష త్తైయటియూమైయాలేయితిలే
ప్రవణనామవనుక్కుమ్ ఇత్తైయటిన్ఱువైత్తై ప్రవణనామవనుక్కుమ్
వాళియై యరుళ్ళిచ్చేయ్కితార్ మేల్, (అజ్ఞనాన) ఎన్ఱుతుడక్కి. (అజ్ఞనాన
విషయ ప్రవణనాకితాణ్) - విషయజ్ఞళిన్ఱుజ్జేయ దోషభూయస్సైయై
యమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మఱియాలే, అవన్ బైయూళైప్పట్టు
మేల్ విఘ్నపిటవక్ ; (కేవలనా స్తికనాకితాణ్) - ధర్మాధర్మపరలోకచేత

జ్ఞానవానానవిషయప్రవణా ఆ స్తికనా స్తికనై హ్యేతే.
౧౮౮. కేవలనా స్తికనై తిరు త్తలామ్;
ఆ స్తికనా స్తికనై యిరునాళుమ్ తిరు త్తవొణ్ణాతు.

నేశ్వరాదికళుక్కు ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రుత్తిల్ ప్రామాణ్యబుద్ధి
యొస్తు మిన్ది కేక్కు నైర్వరసజ్ఞాపరనాయ్ తిరికిఱ శుద్ధనా స్తికన్.
(జ్ఞానవానాన విషయప్రవణానాకితాన్) - విషయజ్గళిన్ దోషదుష్టుతై
యెయుమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయెయు మఱిన్దువైత్తే, అవన్ శ్రీవిరుమ్బి
మేల్ విఘ్నకిఱవన్. (ఆ స్తికనా స్తికనాకితాన్)-ధర్మాధర్మాదిసకల ప్రతి
పాదకమాన శాస్త్రుత్తై ప్రమాణమెన్దితైకైకై యాలే ఆ స్తికనెన్దు శొల్ల
లామ్బడి యిరుప్పానాయ్, అన్దో శాస్త్రమర్యాదై యిలడజ్జా తేతోన్ శ్రీ
న్దుచ్చెయ్తుతిరికై యాలే సా స్తిక సమనాయ్దుక్కు-మవన్.

౧౮౯. దృష్టాస్తభూతరానవివర్కళిరువర్ క్కుమ్ విశేషమే తెన్ను;
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కేవల) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - శాస్త్రుత్తై
యిల్లెయెన్దు తోన్ శ్రీన్దుచ్చెయ్తు తిరికిఱవనై, శాస్త్రాస్తిక్యమ్పిఱ
క్కైక్కుఱుప్పాన ఉపదేశజ్గళైప్పణ్ణి విధినిషేధవశ్యనామ్బడి తిరు త్త
లామ్; † శాస్త్రాస్తిక్యముడై యనాయ్ తత్ప్రతిపాద్య ప్రమేయజ్గళై
యుమఱిన్దువైత్తు పాపభయమిన్దియే, నా స్తికవత్తైర్వరమ్ సజ్గరిక్కిఱ
వనై చొన్ది యఱివిక్కు త్తక్క తొన్దిల్లామెయాలే ఉపదేశముఖత్తాలా
రునాళుమ్ తిరు త్తవొణ్ణాతెనై. ఇత్తాల్, అజ్ఞానాన విషయ ప్రవణనై
విషయదోషాద్యుపదేశముఖత్తాలే విరక్తనామ్బడి తిరు త్త లామ్; జ్ఞాన
వానాన విషయప్రవణనై, విషయదోషాదికళై వ్యక్తమాకసఱిన్దువైత్తే
ప్రవర్తిక్కిఱవనాకై యాలే తదుపదేశత్తా లొరునాళుమ్ తిరు త్తవరితెన్దు
తాయ్న్దు. † (౧) “అజ్ఞస్సుఖి మారాధ్యస్సుఖతర మారాధ్యతే

‡ శాస్త్రమర్యాదైయిల్-శాస్త్రబోధిత ప్రవృత్తినివృత్తియిల్. † శాస్త్రా
స్తిక్యమ్ - శాస్త్రప్రామాణ్యబుద్ధి. ‡ అజ్ఞః - గుణదోషవివేచనమిల్లాతవన్.

¶ ఆరాధ్యః-గుణదోషవివేచనత్రినాల్ అగ్గుణదోషజ్గళిన్ ప్రవృత్తినివృత్తికళితే
ప్రీతియుడైయవన్. (౧) భ-హ-మూ-ప-౧

౨౧౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౯. ఇవైయిరణ్ణమ్స్వరూపేణముడిక్కుమళవన్తిక్కే-
భాగవతవిరోధత్వైయుమ్ విశ్లేతుముడిక్కుమ్.

౧౯౦. నామరూపజ్జలైయుడైయరాయ్ భాగవతవి-
రోధవృణ్ణి పోరుమవర్కళ్ దగ్ధపటమోబ్బలే.

విశేషజ్ఞః | * జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం బ్రహ్మపినరం నరజ్ఞయతి" ఎన్న
క్కడవతితే. అకైయాల్, అవనిలుమిసన్ నిక్కవృతమనెన్తుకరుత్తు.

౧౯౯. (౧) "తన్నైత్తానే" ఎగ్గిటవాక్యత్తిలేస్వరూపనాశకజ్గళా
కచ్చొన్న అహజ్కారత్తినుడైయవుమ్ విషయజ్గళినుడైయవుమ్ కా-
ర్యత్తై త్తని త్తనియే యరుళిచ్చెయ్తార్కీర్తు; ఉభయత్తుక్కు ముళ్ళ
తోరు కా'ర్యవిశేషత్తై త్తన్త్రేణవరుళిచ్చెయ్కీతార్మేల్, (ఇవై) ఎన్తు
తుడగ్గి. అతావతు - ఉక్తదోషయక్తమాన ఇవ్వహజ్కారముమ్ విష-
యప్రావణ్యముమాకిటవివై యిరణ్ణమ్, తానానవాకారత్తాలే నిన్తునశి
ప్పిక్కుమళవన్తిక్కే, భాగవతాపచారమాకిటమహానర్థత్వైయుమ్విశ్లేతు
స్వరూపనాశత్వైప్పణ్ణమెన్దై. (స్వరూపేణ) ఎన్తు-స్వేనరూపేణవైప్పడి.
అహజ్కారాదికళితే ప్రవణనానా లుళ్ళవళవన్తితే భాగవతాపచారమ్
పణ్ణినాలుళ్ళ భగవన్నిగ్రహమ్.

౧౯౦. ఆనాల్ భాగవతవిరోధమ్ విశ్లేన్దపోతే స్వరూపనాశమ్
పిటక్కుమాకిల్, భాగవతవిరోధత్వైప్పణ్ణి పోరునిఱ్ఱుచ్చెయ్తే స్వరూ-
పానురూపమాన నామరూపజ్జలైయుడైయరాయ్ కొణ్ణిరుక్కిటపడి
యెజ్జనేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కీతార్, (నామరూపజ్జలై) ఎన్తుతుడగ్గి.
అతావతు - వైన్దనత్వచిహ్నమాన దాస్యనామత్వైయుమ్ తదనుగుణ
మాన * రూపత్వైయుముడైయరాయ్కొణ్ణు, ఉల్లోరుపళైయిన్తిక్కే-

* జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధమ్-అల్పజ్ఞానముణ్ణాయరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ అజ్ఞేన్దపడియే
శేయామో అజ్ఞనైప్పోలేయరుక్కిటవనై. § తన్త్రేణ-ఒరేవాక్యశ్చాతే.

* రూపమ్-తిరువిలచ్చిన్దై-తిరుమణ్ కాప్పములలాననై. (౧) ౧౭౯.

౧౯౧. మడిప్పుడైవై వెన్దొల్ ఉణ్డెయుమ్ పావు మొత్తు

క్కిడక్కుమ్ ; కాన్ మడి త్తనాతే పటన్దపోమ్.

౧౯౨. “ఈశ్వర నవతరిత్తుప్పణ్ణినలై త్తొచ్చిల్ కళెల్లామ్

భాగవతాపచారమ్ పొతామై” ఎన్దు జీయరుళిచ్చెయ్ వర్.

† అహజ్కారాదివశ్యరాయ్ భాగవతర్ కళ్ తిఱ త్తిలే † విరోధ తైప్పణ్ణిప్పోరునువర్ కళ్, ఉరుక్కులైయ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఉరువుడైత్తుప్పోలే తోన్ శ్రియిరుక్కుమ్ దగ్ధపటత్తోడు సదృశరెన్దై.

౧౯౧. దగ్ధపట త్తిన్మడి త్తనై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (మడి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - త్తప్పిమడి త్తిరుక్కిఱ వుడై నైయావతు తట్టురువ ఎఱ్ఱమ్ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే * ఉణ్డెయుమ్ పావుమ్ మున్దుపోలే ఒత్తిరుక్కుమ్ ; ఒరుకాన్ మవన్దు శితఱవడి త్తనాతే ఉరుక్కాణవొణ్ణాత పడి † పాటిప్పటన్దుపోమెన్దై, అప్పడియే అపచారాగ్ని దగ్ధరాయ్ నైత్తు నామరూపజ్గళోడే యిరుక్కిఱవర్ కళుమ్ భగవన్నిగ్రహవిశేషత్తాలే † పాఱవడియుణ్ణు ఉరుమాయ్ న్దుపోవర్ కళెన్దుకరుత్తు.

౧౯౨. భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినాల్ ఈశ్వర నసహమాననాయ్ ఉచి తదణ్ణమ్ పణ్ణు మెన్దు మత్తై ఆ ప్తవచనత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వరన్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-సక్కుల్పనూత్రత్తాలే సర్వత్తైయుమ్ నిర్వహి క్కువల్ల సర్వశక్తియాన సర్వేశ్వరన్, త్తనై యథోయమాతి ఇతర సజాతీయనా యవతరిత్తు * క్కై తోడనాయ్ నిన్దు శెయ్ తహిరణ్యరావణాది నిరసనరూపాద్యతిమానుష చేష్టితజ్గళెల్లామ్, ప్రహ్లాదన్ మహర్షి కళ్ తుడక్కుమాన అవ్యోభాగవతవిషయజ్గళిల్ అన్వవర్ పణ్ణిన అపచారమ్ సహియామైయాలేయెన్దు, ఆ ప్తతమరాననజ్జీయరుళిచ్చెయ్ వరెన్దై.

† అహజ్కారాది ఎన్దిఱదియినాల్ - విషయప్రావణ్యమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు.

† విరోధమ్-వైరమ్. * ఉణ్డె-కుఱుక్కిత్తై. † పావు-నెట్టిత్తై. † పాటి-ఒడి.

† పాఱ-నష్టాక. * వైతుడనాయ్-వైయ్యోజనోత్సవనాయ్.

౧౯౩. (౧) “అవమానక్రియా”

౧౯౪. భాగవతాపచారద్వాననేకవిధమ్.

౧౯౫. అతిలేయ్యున్టు అవర్కళోపక్కల్ జన్మనిరూపణమ్.

౧౯౬. ఇతుతాన్ అర్చావతార త్తిలుపాదాన స్మృతియిలుమ్

౧౯౩. ఇన్ద్రభాగవతాపచార త్తినుడైయ కౌర్యత్తిల్ భగవదు క్షియై దర్శిప్పిక్కితార్, (అవమానక్రియా) ఎన్టు. “యాప్రీతి ర్మయసం నృతా మద్భుక్తేషుసదాస్తుతే| అవమానక్రియా తేషాం సంహరత్యఖిలం జగత్” ఎన్టానితే.

౧౯౪. ఇప్పడిప్పట్ట భాగవతాపచార త్తినుడైయ వైవిధ్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (భాగవతాపచారస్తోత్రం) ఎన్టుతుడగ్గి. (అనేకవిధమ్) ఎన్టుతు-జన్మనిరూపణమ్, జ్ఞాననిరూపణమ్, వృత్తనిరూపణమ్, ఆకారనిరూపణమ్, బద్ధనిరూపణమ్, † వాసనిరూపణమ్, ఇత్యాదికళాతే పలపడిప్పట్టిరుక్కుమెన్టుపడి.

౧౯౫. అవర్ శీల్ వైత్తుక్కొణ్ణుజన్మనిరూపణ త్తినుడైయ కౌర్యత్తై యరుళిచ్చెయ్వతాక, అత్తై ఉపాదానమ్పణ్ణుకితార్, (అతిలేయ్యున్టుఅవర్కళోపక్కల్ జన్మనిరూపణమ్) ఎన్టు. (జన్మనిరూపణమావతు)-నికృప్తకులజగళితే యవతీర్ణరాస భాగవతరకళై, భగవదీయత్వ ప్రయుక్తమాన నూహ త్యత్తైప్పారాతే నికర్వబుద్ధ్యా తత్త జన్మజలై నిరూపిక్కె.

౧౯౬. ఇత్తినుడైయ కౌర్యన్దనై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఇతుతాన్) ఎన్టు భాగవత జన్మనిరూపణ తై పురామర్శిక్కిటతు. (* అర్చావతార త్తిలుపాదాన స్మృతియావతు) - ఆశ్రితరుక్షతేతేను మొరుద్రవ్యత్తై త్తనక్కుత్తిరుమేనియాకొణ్ణు అతిలే

‡ ఆకారమ్-పణ్ణుత్వవక్రత్వాది. † వాసమ్-ఆరణ్యచష్టాలవాటికొది. * అర్చా-ప్రతిమై. అవతారమ్-ఆవిర్భావమ్, ఉపాదానమ్-పరిణామప్రయద్రవ్యమ్. (౧)

కాట్టిల్ కూరమ్.

౧౯౭. అత్తైమాత్యయోనిపరీత్తైయోడొక్కుమెన్ఱుశాస్త్రమ్ శొల్లుమ్.

౧౯౮. త్రిశఙ్కువై పోలే

అపాకృతదివ్యవిగ్రహాత్తిల్ పణ్ణమ్విరుప్పత్తైప్పణ్ణి యెఱున్దరుళి యిరుక్కిఱ వై భవత్తై యటియాతే నికర్వబుద్ధిపణ్ణి, “విగ్రహోపాదాన ద్రవ్యమిన్నతన్తో” ఎన్ఱు చిన్ఱిక్కె ; (అతిలుమ్ కాట్టిల్ కూరమాకైయావతు)- అత్తైప్పణ్ణిపుమ్ సర్వేశ్వరనుక్కత్త్యన్త నిగ్రహహేతువాకై.

౧౯౭. అతుతన్నినుడైయ కాగ్రిన్దానెవ్వళనెన్ఱు, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అత్తై) ఇత్యాదియాలే. (౧) “అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తిచిన్తనమ్ । మాతృయోనిపరీత్తాయా స్తుల్యమాహుర్గనీపిణః” ఎన్నానిష్ఠతితే. ఇప్పడి ఉభయత్తైయుమ్ మాతృయోనిపరీత్తా సమమాక శాస్త్రమ్ శొల్లిల్ శ్రేయాకిలుమ్, అతుఅర్చావతారత్తిలుపాదాన స్మృతిక్కు నిదర్శనమామిత్తనై ; వైష్ణవోత్పత్తి చిన్తనమ్ అతిలుమ్ కూరమెన్ఱివర్ కరుత్తు. (మాతృయోని పరీత్తయ్యావతు)- అన్యస్త్రీయోనివైలక్షణ్యావైలక్షణ్య నిరూపణవాసనైయాలే ఇత్తైయుమప్పడి నిరూపిక్కె. (అత్తోడొక్కుమ్) ఎన్ఱతు-ఇప్పడినిరూపితాల్ అతుక్కెత్తనై పాపముణ్ఱు, అర్చావతార విగ్రహోపాదాన చిన్తనత్తిలుమత్తనై పాపముణ్ఱెన్ఱపడి.

౧౯౮. ఇవ్వపచారత్తుక్కుఘలమ్, దగ్ధపటమ్బాలే నప్తకల్పనా యిరున్ద దేహోపసానత్తిలే ఉరుమాయ్న్ద పోమళవేయల్ల ; ఇవ్వపచారమ్ పణ్ణినపోతే కర్తృచణ్డాలనాయ్ విడుమెన్ఱితార్, (త్రిశఙ్కువై పోలే) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు - ఇత్తోకువంశ్యనాయురుక్కిఱ త్రిశఙ్కువాకిఱ రాజా, తక్కులగురువాయురుక్కిఱ వసిష్ఠమహర్షియై “సశరీరస్వగ్రావాస్యైర్థమాక ఎన్నైయజిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు ; మహర్షి “అతునమ

కర్తవ్యజాలనాయ్ మార్ విలిట్టయజ్జోపవీతమ్
తానే వారాయ్ విడుమ్.

కులశక్యమ్ ఎన్న; అట్లు నిష్ఠమ్ తత్పుత్రకళ తపస్సుపణ్ణుకిఱవిడ
త్తిలేశెన్ఱు ఇచ్చయ్ తియైచ్చొల్లి అవర్ కళై మికవు మనువ ర్తిత్తు “నీజ్
శెన్నై యిప్పడి యజిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు నిర్బన్ధిక్క; “నీదుర్బుద్ధియా
యిరుదాయ్; మహర్షి ‘పోకాతు’ ఎన్ఱై ఎజ్జళాల్ శెయ్యప్పోమో?”
ఎన్న; (౧) “తేమాంతద్వచనంశ్రుత్వా క్రోధపర్వాకులాక్షరమ్ । సరా
జాపునరేవై తానిదంవచనమబ్రవీత్ । ప్రత్యాఖ్యాతోభగవతా గురు
పుత్రైస్తథైవచ । అన్యాంగతిం గమిష్యామి స్వస్తి వోస్తుతపోధనాః”
ఎన్ఱు అవక్ క్రుద్ధనాయ్ గురువాన అవరుమ్ తత్పుత్రీరాన నీజ్జభుమ్
“మాట్టామ్” ఎన్ఱిన్తోళాకిల్ నామన్ద్రోరిడత్తిల్ పోకితే, నీజ్గళే
సుఖమేయిరుజ్జోశెన్న; (౨) “ఋషిపుత్రాస్తతచ్చుత్వా వాక్యం ఘో
రాభిసంహితమ్ । శేషుఃపరమసజ్కుద్ధాశ్చణ్ణాలత్వంగమిష్యసి” ఎన్ఱు
స్వాచార్యనై యుమ్తత్పుత్రీరానతజ్జళైయుమ్ ఇవన్ అవమతిషణ్ణిచ్చొన్న
వారైమైక్కేట్టు అవర్ కళై మికవుమ్ క్రుద్ధరాయ్ “నీచణ్ణాలనాకక్క
డవై” ఎన్ఱు శపిక్క; (౩) “అథరాత్మాంవ్యతీతాయాం రాజాచణ్ణాల
తాగ్గతః । నీలవస్త్రధరోనీలః పురుషోద్వస్తమూర్ధజః । చిత్రమాల్యాజ
రాగశ్చ ఆయసాభరణోభవత్” ఎన్ఱిఱపడియే అనన్తరమవక్ కర్త
చణ్ణాలనాయ్ నిట్టానితే. అప్పడియే భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినపోతే
కర్తవ్యజాలనాయ్ బ్రహ్మవర్చసత్వత్తుక్కుఱుప్పాకమార్విలిట్టయజ్జోపవీత
న్దా చణ్ణాలవేషత్తుక్కడై తవారాయ్ విడుమ్మెన్ఱై. అట్లు శాపసిద్ధమా
కైయాలే ప్రత్యక్షమాయీదు ; ఇట్లు శాస్త్రసిద్ధమాకైయాలే జ్ఞాన
దృష్టివిషయమాక ఇరుక్కుమ్. (౪) “అనాచారాదురాచారా నజ్ఞా
త్కాహీనజ న్ననః । మద్భక్తాశోత్రియోనిర్దక్ సద్యశ్చణ్ణాలతాంప్ర
జేత్” ఎన్నక్కడవతితే.

(౧) రా-బా-౫౮-౬. (౨) రా-బా-౫౮-౮. (౩) రా-బా-౫౮-౧౦.
(౪) బ్రహ్మసూ.

౧౯౯. జాతిచణ్డాలనుక్కు కాల్లాస్తరత్తిలే భాగవతనా
కైక్కుయోగ్యతైయుణ్ణు, అతువుమిల్లెయివనుక్కు.

౨౦౦. ఆరూఢపతితనాకైయాలే.

౨౦౧. ఇతుతనక్కు అధికారినియమిల్లె.

౨౦౨. (౧) “తమర్కళిల్తలైవరాయ శాతి

౧౯౯. చణ్డాలనోపాతియాకిలుమ్ ఇవను మొరుకాలత్తిలే యీజే
ఋమెచ్చుని నైక్కైక్కు అవకాశమిల్లాతపడి జాతిచణ్డాలనిల్ కర్తచణ్డాలను
క్కుళ్ళ తణ్డయెరుళిచ్చెయ్కితార్, (జాతిచణ్డాలనుక్కు) ఎన్నతుడగ్గి.
అతావతు-జాత్యాచణ్డాలనావనుక్కు తజ్జనత్తిలేయాలే జన్నాస్తర
త్తిలే యాలే భాగవత్కటాక్షముళ్ళతోరు కాలవిశేష త్తిలేనామరూప
జ్జళైయుడైయనాయ్ భాగవత్సమృద్ధ నిరూపితనాకైక్కు యోగ్యతై
యుణ్ణు; అన్దయోగ్యతైయుమిల్లె భాగవతాపచారరూప కర్తతాలే
చణ్డాలనాన ఇప్పాపిష్టనుక్కు.

౨౦౦. అతుక్కడి భాగవతత్వమాకిఱ ఉయర్ న్దనిలత్తిలేయేటి
(౨) “ప ద్దకోటిశతేనాపి నక్షమామి” ఎన్నుమ్మడి అతికూరమాన
భాగవన్నిగ్రహత్తుక్కు హేతువాన భాగవతాపచారతాలే పాటవడి
యుణ్ణు అధఃపతిత్తవనాకైయాలేయెన్దె.

౨౦౧. ఇతుతా జన్నాదికళాలుమ్ జ్ఞానాదికళాలు మపకృష్ట
రానవర్కళి ఉత్కృష్టవిషయ త్తిల్ పణ్ణుమళవిలేయో అవల్ శాలుత్కృ
ష్టరానవర్కళి అపకృష్టవిషయ త్తిల్ పణ్ణుమళవిలు మొక్కుమో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-
భాగవతాపచారత్తుక్కుప్పడియిరుప్పతో రధికారినియతియిల్లెయెన్దె.

౨౦౨. ఇతుతనక్కు ప్రమాణముణ్ణోవెన్ను మాకాజ్జైయిలే
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (తమర్కళిల్) ఎన్నతుడగ్గి. అతావతు - సాజ్జ

యస్థగర్కళేలుమ్” ఎన్నెయాలే.

౨౦౩. ఇవ్విడత్తిలే వైనతేయవృత్తాన్తతైయుమ్

మాక సకలవేదజ్ఞశ్చైయు మధ్యయనమ్ పణ్ణి తదీయశ్రేష్ఠరుమాయ్ ఉత్కృష్టజన్మాకళుమా యిరున్దార్కళేయాకిలుమ్, దేవర్ తిరువడికళిల్ సమ్మనైకనిరూపకరాన శ్రీవైష్ణవర్కళై జన్మాదికళై యిట్టు నిన్దిప్పర్ కళాకిల్, కాలాన్తరే దేశాన్తరేయన్దిక్కే అప్పోతే అవ్విడన్దన్ని లే అనర్కళ తాన్దళ, చణ్ణాలరుమ్ ఇపర్ కళుక్కొరుపోలిమాత్రమెన్నుమ్మడి అవర్కళితాట్టి లత్యన్దీచరావరెన్దు తత్త్వయాధాత్వ దర్శికళాన శ్రీతోన్డరడిప్పడి యాత్వార్దుళిచ్చెయ్ కైయాలేయెన్దై.

౨౦౩. ఇవ్వర్థవిషయమాక ఇరణ్ణైన్యతైన్దరిప్పిక్కిఱార్, (ఇవ్వి

డత్తిలే) ఎన్దుతుడజ్జి. (వైనతేయవృత్తాన్త మావతు) - విశ్వామిత్రన్ పక్కలిలే విద్యైకళెల్లా మధికరి త్తగాలవన్దెన్దిట బ్రాహ్మణ్, గురుదక్షిణైయైక్కొడుతా లొట్టియ నమక్కివ్విద్యైకళే నిలైనిల్లాతెన్దుపార్తు “నానిజ్జు తెక్కు దక్షిణైయాక త్తర త్తక్క లేతు” ఎన్దుకేట్క, “నీన మక్కొన్దుమ్ శెయ్యవేణ్, నామున్నుడైయ శిశూమ్మెయాలమ్ భక్తి యాలమ్మికవుమ్, పీతరానోమ్, ఇనిఉన్నుడైయ ఇన్ద్రత్తిలేపోయిరు” ఎన్దు పలకాలుమ్ శొన్న వళవిలుమ్, ఇవనతు శెయ్యతే, “సర్వధా ఎన్దక్కలిలే దక్షిణై వాక్కిక్కొళ్ళ వేణుమ్” ఎన్దు అతినిర్బన్ధమ్ పణ్ణుకై యాలే, (౧) “కిళ్ళి దాగత్య సంరమ్భా విశ్వామిత్రో బ్రవీదిదమ్ | ఏకతః శ్యామకర్ణానాం శతాన్యమౌతు దేహిమే | హయానాంచన్ద్రశుభ్రాణాం గచ్ఛగాలవమా చిరమ్” ఎన్దు అవ్ కుపితనాయ్ ఇవనై ప్పార్తు ఉడప్పెన్దుమ్ చన్ద్ర మణ్ణలమ్మోలే వెళుతురు శెవిప్పచ్చెయాయిరుక్కు మెన్ణాటుకుతిరైనమ క్కుక్కొన్దువన్దుతా వెన్న, ఇత్తైక్కేట్టుమహావ్యాకులనాయ్, ఇతుక్కినిచ్చెయ్ వ తెన్నెన్దు బహుముఖమాక విచారిత్తు సర్వాపేక్షిత ప్రదనాన సర్వేశ్వర నైయుపాసిప్పో మెన్దుఉద్యోగిక్కిటవళవిలే, మున్నేయివనుక్కు

సఖానాయురుక్కిట పెరియతిరువడినాయనార్ ఇవనుక్కువన్దు మున్ని
 ట్టు, అనలై న్నొత్తమ్ పణ్ణి. “ఇతుక్కుచ్చెయ్యవడుప్ప తెన్?” ఎన్ఱు కేట్టు,
 అనర్, “ఉన్నె నానిబూభుమియెజ్జుమ్ కొణ్ణుపోకితేణ్, ఇరువరుమ్ కూడ
 ఆరాయ్ వోమ్ నా” ఎన్ఱు ఇవనై యిడుక్కిక్కిణ్ణు తిరికిటవళివలే, ఇన్ఱై
 ప్పాననాతే “ఇన్ఱై ప్పాటి పోకక్కడవోమ్” ఎన్ఱు మేల్ సముద్ర
 త్తిల్ ఋషభమెన్ఱిట పర్వత త్తినేమేల్ వసియానిత్పాళాయ్ జ్ఞానాధి
 కై యాయురుక్కిట శాణ్ణిలై యెన్ఱిట భాగవతైయైచ్చెన్ఱు కణ్ణు అభివాద
 నాదికన్ఱై ప్పణ్ణు, అనళత్తాదరత్తోడే మికవుమ్ సత్కరిక్క, అన న్దరమ్
 విశ్రాంతరాయ శయిక్కిటవళివలే, “ఇప్పడివిలక్షణై యాయురుక్కిట
 వివళో ఒరువిలక్షణదేశజళితే వసిక్కప్పెన్ఱై” ఎన్ఱు పెరియతిరు
 వడినాయనార్ విచారిత్తు, “ఇవనై యిజ్జునిన్ఱుమ్ నామెరుదివ్యదేశజ
 లితే కొణ్ణుపోయ్ వైక్కక్కడవోమ్” ఎన్ఱు నినైత్తుకొణ్ణు కిడక్కచ్చె
 య్తే, అన్దభాగవతైయిరున్దదేశత్తై క్కుత్తెయనినైత్త ఇవ్వపచార
 త్తాలే శిటకుకళుముతిన్ద నిశ్చేష్టరాయ్ విడ, ఇన్ఱైక్కుడప్పొన బ్రా
 హ్మణాకణ్ణు, (౧). “కిన్ను తేమనసాధ్యత మశుభంపతతాంవర | సహ్య
 యంభవతస్స్వల్ప వ్యభిచారోభవివ్యతి” ఎన్ఱు, ఏతేను మున్ముడైయ
 తిరువుళ్ళత్తాలే తీజుకళో నినైత్తతున్దో? దేవరీర్ కల్పముమ్ వ్యభిచా
 రమ్ వరుక్కు యోగ్యతై యిల్లయేయెన్ఱు, “ఉణ్ణాయిల్ ముకాణ్”
 ఎన్ఱు తామన్ద భాగవతైవిషయ త్తిల్ నినైత్తప్రకారత్తై అవనుక్కురు
 లిచ్చెయ్తు; అన న్దరమ్, “ఇన్ఱైప్పొటుక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు అవనైచ్చెన్ఱు
 నువర్తిత్తు, అనళనుగ్రహత్తాలే అవ్వపచారమ్ సీజ్ మున్ముపోలేయానా
 రెన్ఱిటతు. ఇతుతాన్ శ్రీకృష్ణన్ శ్రీతూతెఱున్దరుళినపోతు నారదాదిమ
 హర్షికళో పలరుమ్ వన్దిరుక్కిటవళివలే కృష్ణన్ తిరువుళ్ళక్కరుత్తై ప్పిన్

* వ్యభిచారమావతు - భగవద్భాగవతానుభవకైబ్బర్యజుక్కు ఇట్టుప్పిన్ద
 కరణకళేబరన్దైక్కిణ్ణు దోషగ్రహదాదికన్ఱై ప్పణ్ణున్. (౧) భార-ఉద్యో-

పిల్లైప్పిల్లైయాళ్వారునుక్కు-

ఆత్వాన్ పణి త్తవార్తైయైయుమ్ సరిప్పతు.

శెల్లుకైక్కులు పాపకథృతరాష్ట్రనైక్కుటిత్తు పలకణ్ణ కళుమ్ శొల్లి వరుకిఱి ప్రకరణ త్తిలే, శ్రీనారదభగవా ననుగ్రహి త్తతాక ఉద్యోగపర్వత్తిలే ఉత్తమాకై యాలే, వేదాన్తోపబృంహణ సిద్ధమితి.

(పిల్లైప్పిల్లైయాళ్వారునుక్కుత్వాన్ పణి త్తవార్తైయావతు)-
పిల్లైప్పిల్లై యాళ్వారై యక్షీకరి త్తనాళిలే, ఇవర్ ఆభిజాత్యాదికళాలే ఉత్కృష్టరాకై యాలే భాగవతవిషయజ్ఞులి † అవినయమాకవ ర్తిత్తు కొంఱుపోరుకిఱిపడియెక్కణ్ణ, “ఇవర్ కు ఇబ్బాగవతాపచారమ్ ఇవ రుడై యజ్ఞానానుఘానజ్ఞ శెల్లావల్ త్తైయుమ్ కీర్త ప్పడు త్తి త్తానేమేలాయ్ వినాశ పర్యన్తమాక్కివిడుమ్, అతుక్కు- † వేలియిట్టువైక్క వేణుమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పల్ శీ, ఓరయన త్తివన్ఱు నీరాడియేఱినవళవిలే, ఇవరై ప్పార్ త్తు, “ఎల్లారుమ్ దానమ్ పణ్ణుకిఱి కాల త్తలే నీరుమ్ నమక్కు రుదానమ్ పణ్ణమాట్టిరో” †; ఎన్న, అడియే నైతైదానమ్ పణ్ణవతు, ఎల్లారుణ్ణు తై యతాయరున్దతే” ఎన్న ; “అర్థస్థితియన్తోవతు, * అవ్వళ పుటోరాతు, కరణత్రయత్తాయమ్ భాగవతాపచారమ్ పణ్ణమల్ వర్తిక్కక్కడవేన్” ఎన్ఱు నజ్జైయిలే ఉదకమ్ పణ్ణిత్తర వేణుమ్” ఎన్న ; అప్పడి ఇవరు ముదకమ్ పణ్ణిక్కొడుత్త వనన్తరమ్ ఒరుభాగ వతదాషత్తై పూర్వనానై యాలే నినైత్తు “నామిని ముడిన్దోమ్” ఎన్ఱు భయప్పట్టు మూడిక్కిణ్ణు తమ్ తిరుమాళికైయిలే కణ్ వళర; ఇవర్ మున్ఱువరుకిఱి కాల త్తిల్ వరక్కాణామైయాలే ఆత్వానివర్ తిరు మాళికైయిలే యెఱున్దరుళి, “ఎన్ఱా, ముళిప్పెన్” † ఎన్ఱు వినవియ రుళ; తామ్మనస్సాల్ నినై త త్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు, “కరణత్రయత్తాలు మపచారమ్ పుకురాతపడి ఇద్దేహత్తోడువ ర్తిక్కై యుఱితాయరానిన్ఱతు,

† అవినయమాక - భాగవతకళుడైయ జన్మాద్యపకర్షావిష్కారయ క్తమాక.

† వేలి-వ్యవస్థై. * అవ్వళపు టోరాతు-శాస్త్రసిద్ధమానస్వాప్యమటోరాతు.

౨౦౪. జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞలై యోగీంద్రులుమ్ పేదోరుక్కులవర్కళో
పక్కల్ సమ్మన్తమేయమైకితాప్సోలే అవై యుక్తానా
లుమ్ ఇహుక్కులవర్కళో పక్క- లపచారమేహోరుమ్.

ఎకశైయ్యక్కడవేన్” ఎన్టు తిరువడికలైక్కట్టిక్కొణ్ణు కిడన్ద శ్లోకిక్క,
“ఇత్తనై అనుతాపమివర్క్కుణ్ణా పెన్ద్రోమే!” ఎన్టుకన్దరుళి, “హా-
స్సాలే నినైత్త తుక్కులనుతాప ముక్తాకవే ఈశ్వరక తుమి త్తరుళుమ్,
ప్రత్యక్షదణ్డయత్తాలేకాయకమాకబరువరై యుమ్నలియక్కుడాతు,
ఆనసిన్బుఅనైయిరణ్ణముమక్కుక్కట్టిత్తుత్తనోమ్, ఇనివాక్కియైయమ్
నన్టాకక్కుటిక్కొణ్ణు వర్తిత్తుపోరుమ్” ఎన్టురుళిచ్చెయ్తతు.

౨౦౪. భగవల్లాభహేతువాన జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞశిరణ్ణుమ్ శరీరూ
ర్ణమాక వుడైయానోరువనుక్కు భాగవతాపచార ముక్తాయీదీతా
కిలుమ్, భగవానతుక్కు లఘువానతోరు దణ్డజ్ఞలైప్పణ్ణి కూట్టిక్కొణ్ణు
విడానో; అవైయిరణ్ణ మసత్తమమాయ్, అపచారమే ప్రబలమాయ్,
ఎమ్మెరుమానై యిన్ద్రోమేవిడుమ్ ఎన్నలామోఎన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞళో) ఎన్టుతుడన్ది. ఆతావతు- (౧) “ఉభాభ్యా
మేవపతూభ్యా మాకాశేపక్షీణాంగతిఃత్వైవజ్ఞానకర్తవ్యం ప్రాప్యతే
భగవాహరిః” ఎన్టుమ్, (౨) “వీశుమ్ శిఱకాల్ పఱత్తీర్ విణ్ణాడు
నుగ్గుళితు” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే భగవల్లాభహేతువాన తత్త్వ
జ్ఞానముమ్ తదనురూపానుష్ఠానముమిన్ది కే యోగీంద్రులుమ్, భగవల్లా
భత్తుక్కు (౩) “పశుర్ననుష్యః పక్షీవా యేచ వైష్ణవసంశ్రయాః
తేనైవతేప్రయాస్యన్తి తద్విష్టోఃపరమంపదమ్” ఎన్టుమ్, (౪) “యం
యంస్మృతపాణిభ్యాంయం యంపశ్యతిచతుషా । స్థావరాణ్యపిముచ్య
స్తే కిముసర్వాన్ధనవాజనాః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే భాగవతసమ్మన్తమే
నిరపేక్షసాధనమాకితాప్సోలే, అన్జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞశిరణ్ణుమ్ కుజ్జెనః

౨౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాశ్యాసమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమములై.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్

ఉద్దాయీ^స సతాకిలమ్, భగవద్విషయ తైయిన్దుపోకైక్కు-భగవదభిమతరాన అన్దభాగవతర్కళో విషయత్తిల్ పణ్ణమపచారమే నిరపేక్ష సాధనమాక పోరుమెన్ద్రపడి.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమముల్లో వెన్నుమాకాజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతిల్) ఎన్దుతు--“పేర్^బలుక్కు-భాగవతసమృద్ధమేయమైయుచు, ఇళువుక్కు-అవర్కళో పక్క లవచారమేపోరుమ్” ఎన్దుశొన్న వివైయిరణ్ణిలుమెన్ద్రపడి. (జన్మవృత్తాదినియమములై) ఎన్దుతు - జన్మవృత్తాదికళాల్ ఉత్కృష్టరాన భాగవతర్కళోడుణ్ణాన సమృద్ధమేపేర్^బలుక్కు హేతువావతు; అవర్^బద్రాలపకృష్టరాన వర్కళోజ్జై సమృద్ధమ్ పేర్^బలుక్కు హేతునాకాతెన్దిని నియమముమ్, జన్మవృత్తాదికళా లుత్కృష్టరానవర్కళో తిఱత్తిల్ పణ్ణమపచారమే ఇళువుక్కు-డలావతు; అవర్^బద్రాలపకృష్టరానవర్కళో తిఱత్తిల్ పణ్ణమపచారమ్ అప్పడిఇళువుక్కు-డలాకాతెన్దిని నియమముమిలైయెన్ద్రపడి.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్ కాణలామిడముల్లో వెన్ను; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - చరకకులోద్భవనాన సోమశర్తావాకిఱ బ్రాహ్మణ్, యాగతైచ్చెయ్వతాక ఉపక్రమిత్తు యథాక్రమమనుష్ఠియామల్ అతు సమాపిష్టతఱ్కు-మున్నే మరిప్పతుమ్ శెయ్కై యాలే బ్రహ్మరాక్షసనాయ్ప్పిఱన్దు తిరియూనిఱ్కు, (౧) “మన్భక్తంశ్చేపచంనాపి” ఎన్దిపడియే జన్మసిద్ధమాన నైచ్చుత్తెయ్దైయరాయ్ భగవద్భక్తియే నిరూపకమామ్మడి యిరుప్పారొరుభాగవతర్, *ఉత్తానైకాదశియినన్దు రాత్రి సిద్ధాశ్రమమాన తిరుక్కుఱుగ్గుడియిలే నమ్మియై ప్పాడిప్పత్తెకొళో వతాకవిణాపాసియాన్ కొంట్టుపో కానిఱ్కుచ్చెయ్తే,

* ఉత్తానైకాదశి-కార్తికమాస త్తిల్ శుక్లకాదశి.

కైశికవృత్తాన్తత్తిలమ్,

అవరై భక్షిపుతాక వద్దడర్క్క, అవర్ మీణువరుకైక్కుఱుప్పాన
అనేకశపథక్కై ప్పణ్ణిక్కొడుత్తు తదనుమతిక్కొణ్ణుపోన్ యధామనోర
థమ్ సేవిత్తు హృష్టరాయ్, అన్ద బ్రహ్మరాక్షసన్ నిన్దవిడత్తిలే మీళవుమ్
విరైన్దవన్ద, “యథేష్టమిన్యిఎకశరీర త్తైసీభుజి” ఎన్న; అవన్ ఇవరుడైయ
సత్యవాదిత్వాది వైభవ త్తైక్కణ్ణు “సీఇన్ద్రుపాడినపాట్టిన్ ఫలత్తైత్తా,
నానున్నైప్రాణనోడేపోకవిడుమ్మడి” ఎన్న; అవర్ అతుక్కి శైయాతొ
ఢ్రియ; “అర్ధరాత్ర త్తిల్ ఫలమ్, ఏకయామ త్తిల్ ఫలమ్” ఎన్టాత్పిలే
శొల్లిక్కొణ్ణువన్దవళిలుమ్, “నానతుశైయవత్తిల్లె, మున్నుసీశొన్న పడియే
ఎన్నై భక్షిక్కుమత్తనై” ఎన్ట ఒరున్దైన్దపడియాలే, (౧) “త్వం
వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి, ఏవముక్త్యాఽథచణాలం రాక్షస
శ్వరణ్ణతః” ఎన్టెనపడియే నీడన్నుడైయ గీతప్రభావత్తాలే ఎన్నై ఇ
ప్పాపత్తిల్ నిన్దమీకరైయేన్, బ్రవేణ మెన్ద్రుశరణమ్ పురుర; అన్దభాగవతర్
(౨) “యన్తనూపశ్చిమంగీతం స్వరం కైశికముత్తమమ్” ఇత్యాదిప్ప
డియే తామ్ పిన్బుపాడిన కైశికమాకిట పణ్ణి ఫలత్తైక్కొడుత్తు కర్
దోషత్తాల వన్ద రాక్షస వేషత్తైక్కభిత్తు మున్నుపోలే బ్రాహ్మణనాయ్
అతుక్కుమేలే భాగవతనుమాయుజ్జీవిక్కుమ్మడి పణ్ణినారెన్టె కైశికవృ
త్తాన్తత్తిలే, జన్మాదికళాల్పుష్టరానభాగవతర్కళోట్టై సమ్మన్దమే ఉజ్జీ
వనహేతువావతు; అవన్ ద్రాలపకృష్టరానవర్కళోట్టై సమ్మన్ద ముజ్జీవన
హేతువాకా తెన్టెని నియమమిల్లెయెన్నుమతు కాణలామ్.

ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్ తన్ పక్కలిలే ధర్మసన్దేహమ్ కేట్టు
మ్మడి విద్యాధికనుమాయ్, స్వవర్ణానురూప వృత్తమాత్రమన్తిక్కే
సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్ భగవదారాధన తత్పరనాయ్కొణ్ణుపోరు

గ్ (పా) ఎన్నై. + (పా) తు. (౧) కైశికనూహత్తే. (౨) కైశికనూహత్తే.
గ్ సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్ శ్రీశాఖ్యారాత్రిమ్.

ఉపరిచరవసువృత్తాంత తిలుమ్ కాణలామ్.

కై యాలే వద్దవృత్తాధికనుమాయ్, స్వతపోబలత్తాలే సవాహన పరివార నాయ్క్కొణ్ణు అన్తరిక్షచరనాయ్ త్రిరియుమ్ ఉపరిచరవసువెన్దిట రాజా వానవక్, యాగార్థమానవశునిమి త్రమాంక ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్ తల్లలిల్ వివాదమ్పణ్ణుకిటవళవిలే, (౧) “మార్గాగతోన్మపశేష్మస్తం దేశంప్రాప్తవాక్వనుః । అన్తరిక్షచరశ్రీమాక్ సమగ్రబలవాహనః । తందృష్త్వాసహసాయాన్తమ్ వసుంతేత్వన్తరిక్షగమ్ । ఊచుర్ద్విజాత యోదేవా ఏషచ్ఛేత్స్యతినంశయమ్” ఎన్తు, ఆకాశత్తిలే పోకానిష్ట ఇవనైక్కణ్ణు, ఇవన్ సమ్ముడైయ సంశయత్తై యఱుక్కవల్ల నెన్ఱుటతి యిట్టు, ఇవనై చ్చెన్ఱుకిట్టి “శెయ్యవడుప్ప తెతు?” ఎన్తు కేట్కు; అవక్ “ఉద్దాముడై య మతల్లళ్ తన్నైచ్చొల్లజ్జళ్” ఎన్న; (౨) “ధాన్యై ర్యుష్టవ్యమిత్యేష పక్షోఽస్తాకంసరాధిప । దేవతానాంహిషశుభిఃపక్షో రాజక్వదదస్యనః” ఎన్తు, “† ధాన్యాదికళాలే యజక్కుప్పడుమెన్ఱెజ్జళుక్కుప్పడుమ్, పశుక్కుళాలే యజక్కువేణుమెన్ఱు దేవర్కళుక్కుప్పడుమ్, నాల్లళ్ శెయ్యువుమతేక్ శొల్” ఎన్తు ఋషికళో కేట్కు, (౩) “దేవానాన్తు మతంశ్రుత్వా వసునాపక్షసంశ్రయాత్ । * ఛాగేనాజేనయష్టవ్య మేవ ముక్తం వచస్తథా” ఎన్దిటపడియే, అవక్ దేవర్కళుక్కుప్పడుమ్ పక్షపాత త్తాలే “ఛాగత్తాలేయజక్కువేణుమ్” ఎన్న; (౪) “కుపితాస్తేషదాసశ్వే మునయస్సూర్యనర్చనః । ఊచుర్వసుంవిమానస్థందేవ పక్షార్థవాదినమ్ । సురపక్షోగృహీతస్తే యన్తాతన్తాద్దినఃపత । అద్యప్రభృతితేరాజ న్నా కాశేవిహతాగతిః । అస్మచ్ఛాపాభిఘాతేన మహింభిత్యాప్రవేక్ష్యసి । విరుద్ధంవేదసూత్రాణాముక్తంయదిభవేన్నృప । నయంవిరుద్ధవచనాయది తత్రపతామహే” ఎన్తు ఋషికళెల్లారుమ్ కుపితరాయ్, దేవపక్షార్థ

* ఛాగేనాజేన-ఆడాకిటయాలొరు అజశబ్దవాచ్యుణ్ణు, అత్తాలే యజక్కువేణుమెన్ఱపడి, ధాన్యైతి నాల్ శెయవతు కూడా తెన్ఱెక్కాక. “ఛాగేన” ఎన్తు విశేష త్తతు. † (పా) ధాన్యజ్జళాలే. (౧) భార-మోక్షధర్తే. (౨) భార-మోక్షధర్తే. (౩) భార-మోక్షధర్తే. (౪) భార-మోక్షధర్తే.

౨౦౭. బ్రాహ్మణ్యమ్ విలెశెల్లుకిటతు

వాదియాయ్ విమానస్థనాయుక్కిట ఇవనై ప్సార్త్తు “నీశొన్న తువేద సూత్రజ్ఞకుర్కు విరుద్ధమాకిల్, దేవపక్షపాతియాయ్ వాచైశొన్ననీ జ్యోషిల్ నిస్తు మధఃపాతియాయ్, ఇహోత్తుతుడజ్గి ఉన్నుడైయ ఆకాశ గమనముమ్మాటి పాతాళ త్రేవిహిక్కడవై; నాజ్గల్ తావిరుద్ధవచనమ్ శొన్నమాకిల్ అప్పడియేపాతాళ త్రిలేవిహిక్కడవోమ్” ఎప్పుశపిక్క, (౧) “తత స్త స్థిన్ముహూరేతురాజోపరిచర స్తథా! అథోవై సమ్యభావాశు భూమేర్వివరగోనృపః” ఎస్తి అపడియే అహోతే పాతాళ త్రిలే విబుద్ధా నెగ్గి ఉపరిచరవసు వృత్తాన్తత్తిల్, ఋషికళుమ్ ధర్మసద్దేహజ్గల్ త్తన్నై క్కేట్టుమ్మడివిద్యాదికళాల్ అవర్ కళిలుత్తుప్తనానవక్ అవర్ కళ తిటత్తి లపచారత్తాలే అధఃపతి త్తమైకాణ్డెయాలే, జన్మవృత్తా దికళాలుత్తుప్తర్ తిటత్తిల్ అపకృప్తర్ పణ్ణమపచారమే ఇహుక్కు డలావతు, అవర్ గ్రాలుత్తుప్తరానవర్ కళ అపకృప్తర్ తిటత్తిల్ పణ్ణ మపచారమ్ ఇహుక్కుడలాకా తెన్గిటనియమమిల్లెయెన్ను మతుకాణలా మెన్దై. జన్మాధిక్యమ్ ఋషికళుక్కుణ్డా నాలుమ్ జ్ఞానాధిక్యమివనుక్కుణ్డా కై యాలే అవర్ కళిలివనుక్కేల్ ౨౦౭ శొల్లక్కు తెయిల్లై. జన్మముమ్ జ్ఞానా దికళు మొరుతలై యానాల్ జ్ఞానాదికల్ ప్రబలజ్గళాయితే యిరుప్పతు. కై శికవృత్తాన్తమ్ శ్రీవరాహపురాణత్తిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు శ్రీవరా హనాయనా రరుళిచ్చెయ్ తతాకై యాలుమ్, ఉపరిచరవసువృత్తాన్తమ్ పశ్చుమవేదమాన మహాభారత త్తిలే మోక్షధర్మత్తిలే ధర్మపుత్రర్ క్కు శ్రీభీష్మరా లేశొల్లప్పట్టతాకై యాలుమ్, ఇవైతానా పుప్రమాణసిద్ధమితే.

౨౦౭. ఇప్పడి జన్మాదికళాల్ వరుముత్కర్షత్తిల్ శీపశై యిల్లెయెన్దు

శొల్లలామో, శాస్త్రుజ్ఞశెల్లామ్ బ్రాహ్మణ్యతై అత్యదరమ్ పణ్ణిచ్చొల్లా నిఱుచ్చెయ్ తేయెన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ మేల్, (బ్రాహ్మణ్యమ్) ఎన్దు

వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువైష్ణుః;
అతుతానే ఇహువుక్కుఱుప్పాకిల్ త్యాజ్యమామితే.

౨౦౮. జన్మవృత్తజళినుడైయఉత్కర్షముమపకర్షముమ్

తుడగ్గి. (విలై శెల్లుకై యావతు)- విరుప్పత్తుక్కు విషయమాయ్చెల్లు కై. (వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతుపాకై యావతు)-
(౧) “సర్వేవేదాయత్పదమానునన్తి” ఎన్టుమ్, (౨) “వేదైశ్చసర్వై రహమేవేద్యః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ఆరాధనస్వరూపతైయుమ్ ఆరాధ్యస్వరూపతైయుమ్ పూర్వోత్తరభాగజ్ఞతాలే ప్రతిపాదియానిన్టు కొణు భగవదేకపరమాయరుక్మిటవేవతై, (౩) “స్వాధ్యాయోఽధ్యే తవ్యః” ఎన్గిట విధిపరతన్త్రినాయ్ అధ్యయనమ్పణ్ణి, మీమాంసాదిక తాలే తదర్థనిర్ణయమ్శెయ్తు, భగవదుపాసనాదికళితే యిత్తిన్దు భగవ ద్విషయతై పెఱుకైక్కుఱుప్పాకై. (అతుతానే ఇహువుక్కుఱుప్పా కిల్) ఎన్టు - అన్ద్రబ్రాహ్మణ్యమ్తానే అహజ్కారహేతువాత్మకొణు, (౪) “మద్భక్తా శ్రోత్రీయోనిన్ద్రా సద్యశ్చృణ్దాలతాంప్రవేత్” ఎన్గిటపడియే భగవదత్యన్తనిగ్రహ హేతువాన భాగవతాపచారతై పృచ్ఛిభగవద్విషయత్తుకళలాయ్ పోకైక్కుఱుప్పాకిలెన్టువడి. (త్యాజ్య మామితే) ఎన్టు, ప్రసిద్ధితోన్ శివరుళిచ్చెయ్తతు - యాతోన్టు భగ వల్లాభత్తుక్కుఱుప్ప, అతు ఉపాదేయమ్; యాతోన్టు తదలాభత్తుక్కుఱుప్ప, అతు త్యాజ్యమాయ్ శిసిన్సు, ఇతువు మిథువుక్కుఱుప్పాన పోతే అప్పడియాక కుఱైయిల్లై ఎన్గిటనిశ్చయత్తాలే.

౨౦౯. ఇప్పడి ఉత్కర్ష జన్మాదికళివుక్కుఱుప్పాకిల్ అపకృష్ట జన్మాదికళితాన్ పేన్ దుక్కుడలామోవెన్న్, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మవృత్తజళినుడైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-జన్మవృత్తజళినుడైయ ఉత్కర్షముమ్ పేన్ దుక్కుమిథువుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టు; అవన్ద్రీ నుడైయఅపకర్షముమి వైయిరణ్ణుక్కుమ్ప్రయోజకమన్దైన్. - అన్దిక్కే,

పేజ్ బుక్కు మిక్కువుక్కు మప్రయోజకమ్.

౨౦౯. ప్రయోజకమ్ భగవత్సమ్మన్తముమ్, తదసమ్మన్తముమ్.

“ఇతిల్ జన్తవుత్తాది నియమమిల్లె” ఎన్నతు, “ఇమ్మవుక్కుఁబ్బాకిల్ త్యాజ్యమామితే” ఎన్నతా కానిస్తీర్, ఇజ్జనేశొల్లలామో, వేదాధ్యయ నాదిముఖత్తాలే భగవల్లాభహేతువాకైయాలే జన్తవుత్తజ్జళినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేజ్ బుక్కుడలాకవుమ్, అవహ్నీనుడైయ అపకర్షమ్ అధ్యయనాదికళుక్కుఅసర్వనూకైయాలే ఇమ్మవుక్కుడలాకవుమ్ కొళ్ళ వేడ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్తవుత్తజ్జళినుడైయ) ఎన్నతు డడ్డి, అతావతు-జన్తవుత్తజ్జళినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేజ్ బుక్కు ప్రయో జకమన్తు; అవహ్నీనుడైయ అపకర్షముమ్ ఇమ్మవుక్కు ప్రయోజకమన్తేన్తే. పేజ్మిక్కుకళావన - భగవల్లాభతడలాభజళి. ప్రయోజకమావతు - ఫలి ప్పిక్కుమతు. ఉత్కృష్ట జన్తవుత్తజ్జళుడైయవర్కళిల్ శిలర్మిప్పారుమ్ శిలర్ పెఱువారుమాకక్కాక్కాయాల్మ, అపకృష్టజన్తవుత్తజ్జళుడైయ వర్కళిలు మప్పడియే ఇరణ్ణువ్వైయు ముణ్డాక్కాక్కాయాల్మ, ఇవై యిరణ్ణుమిరణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్తేన్నుమిడమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధమితే.

౨౦౯. ఆనాల్ పేజ్మిక్కుకళుక్కు ప్రయోజకమావతే తేన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రయోజకమ్) ఎన్నతుడడ్డి. అతావతు-భగవల్లా భమాకిఱపేజ్ బుక్కు ప్రయోజకమ్, నామ్భగవదనన్యార్త శేషభూత రెన్దిరుక్కైయాకిఱ భగవత్సమ్మన్తమ్; తదలాభమాకిఱ మిక్కువుక్కు ప్రయోజకమ్, తదనన్యార్త శేషత్వ జ్ఞానాభావమాకిఱ తత్సమ్మన్తా భావమెన్తపడి.

౨౧౦. ఉత్కృష్టపక్వప్రజన్తాక్కళిరువర్ కుమ్ భగవత్సమ్మన్త ముణ్డానాల్ భాగవతత్వ సామ్యమన్తోడళ్ళతు, అత్తోడే జన్తోత్కర్ష ముడైయవక మహ్నైయవనై పుజ్ శి విశిష్టనన్తోవెన్తు నిన్తెత్తుప్పణ్ణుకిఱ

౨౩౪ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౧౦. భగవత్సమృద్ధముణ్డానాలిరణ్ణమొక్కుమోవెన్నిల్;

౨౧౧. ఒవ్వాతు.

౨౧౨. ఉత్కృష్టమాకభిమిత్తజన్తమ్ భింశసమ్భావనై
యాలే (౧) “శరీరేచ” ఎన్నిటపడియే భయజనకమ్.

ప్రశ్న తై యనుపదిక్కితార్, (భగవత్సమృద్ధముణ్డానా లిరణ్ణమొక్కు
మోవెన్నిల్) ఎన్టు. (ఇరణ్ణమ్) ఎన్టు ఉత్కృష్టాపకృష్ట జన్తజలై
చొల్లుకిటు.

౨౧౩. ప్రప్టావానవక ఉత్కృష్టమాక నిన్తైత్తై అపకృష్టమా
కవుమ్ అపకృష్టమాక నిన్తైత్తై ఉత్కృష్టమాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్
పల్లీ, ఆతుక్కుడత్తర మరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒవ్వాతు) ఎన్టు.

౨౧౪. అ తై ఉపపాదిక్కితార్, (ఉత్కృష్టమాక) ఎన్టుతుడక్కి.
ఆభిజాత్యాదికళాలే అపాంబురిత్తు నళిక్కైక్కుటుప్పాకై యాలే అప
కృష్టమాయిరుక్కిటవితై ఉత్కృష్టమాకనిన్తైత్తు ప్రశ్నమ్ పణ్ణిల్లు
* అత స్థిం స్తద్బుద్ధియాలే యెన్నుమిడమ్తోల్ (ఉత్కృష్టమాకభర
మిత్తజన్తమ్) ఎన్గితార్. (భింశసమ్భావనై యావతు)- ఉపాయాన్త
జళిలన్వయత్తాలే అనన్యోపాయత్వమాకిటాధికారత్తిల్ నిన్తుమ్ నమ్మవు
తల్ వరుకైక్కు యోగ్యమాయిరుక్కై. (శరీరేచ ఎన్నిటపడియే భయ
జనకమ్) ఎన్టు - (౧) “కాలేష్వపిచ” ఎన్టుతుడక్కి ఉపాయాన్తరాను
ష్ఠానతుక్కు యోగ్యజళాకై యాలే భయహేతుక్కుళానవల్ తై చొల్
లివరుకిటవడైలై అన్తైయెల్లావల్ శీలుమ్ ప్రధానమాక (౧) “శరీరేచ
వర్తతేమే మహద్భయమ్” ఎన్టు శొల్లుకిటపడియే స్వరూపయాథాత్మ్య
విత్తుక్కుళాయ్ ఉపాయాన్తరగన్ధాసహరాయిరుక్కు మధికారికళుక్కుమ్
“ఇతుఇరుక్కవిరుక్క ఎక శైయ్యత్తేడుకిటు” ఎన్నుమ్ భయత్తై విల్లై
క్కుమతాయిరుక్కుమెన్తు పడి.

౨౦౩. అతుక్కు-స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమభావిక్కు-వేణుమ్.

౨౦౪. అపకృష్టమాకభ్రమి త్తడత్కృష్టజ స్తత్తుక్కు-
ఇరణ్ణదోషముమిల్లై.

౨౦౫. నై చ్యమే జ స్తసిద్ధమ్.

౨౦౬. ఆకై యాలేఉత్కృష్టజ స్తమేశ్రేష్ఠమ్.

౨౦౩. ఇన్నముమితుక్కురుదోషమరుళిచ్చెయ్కితార్, (అతుక్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (అతుక్కు) ఎన్ఱు కీర్త్త-చ్చొన్న జ స్తత్తై పురామర్చిక్కి-అతు. (స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమ + భావిక్కు-వేణుమ్) ఎన్ఱుతు- భాగవతానువర్తనాదికళిల్ వన్దాల్ శేషత్వమాకిట స్వరూపత్తుక్కు-త్తకుతి యూన తాల్ చ్చి, పిఱర్ శెయ్కిటతుకణ్ణనుకరిత్తు క్కు-అ-వేణు మెన్ఱుపడి.

౨౦౪. ఏతత్ప్రతికోటియాన జ స్తత్తినుడైయ దోషాభావత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అపకృష్టమాక) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. ఆభిజాత్యాదికళాల్. వరు మహాజ్ఞానయోగ్యత్తై యిన్ఱి క్కే శేషత్వానుకూలమా యిరుక్కై-యాలే, ఉత్కృష్టమాయరుక్కి-అవి తై అపకృష్టమాకనినై త్తతుమ్ అతస్సిన్ఱిస్తద్భుద్ధి యెన్నుమిడమ్ తోశ్శ (అపకృష్టమాక భ్రమిత్త ఉత్కృష్టజ స్తమే) ఎన్ఱితార్. (ఇరణ్ణదోషముమిల్లై) ఎన్ఱుతు - భ్రంశ సమ్భావనై యాలేవరుమ్ భయజనకత్వముమ్, స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమే భావిక్కు-వేణుకై యు మాకిట దోషద్వయముమిల్లైయెన్ఱుపడి.

౨౦౫. భ్రంశసమ్భావనై యన్ఱో ఇల్లాతతు, నై చ్యభావనై యిల్లై యోవెన్ఱు; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (నై చ్యమే జ స్తసిద్ధమ్) ఎన్ఱు. అతావతు- భాగవతానువర్తనాదికళుక్కు-అప్పానతాల్ చ్చి పిఱన్ఱుడైవైయాయిరుక్కై-యాలే, భావిక్కు-వేణుత్తై పళ్ళమడైయాయిరుక్కు-మెన్ఱుపడి.

౨౦౬. ఇన్ఱ్వురత్తై నిగమిక్కి-తార్, (ఆకై యాల్) ఎన్ఱు తుడణ్ణి. (ఆకై యాల్) ఎన్ఱుతు-ఇప్పడి అతుసదోషముమ్ ఇతునిర్దోషముమాకై యాలెన్ఱుపడి. (ఉత్కృష్టజ స్తమేశ్రేష్ఠమ్) ఎన్ఱుతు- శేషతోచితమాయ్

౨౩౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౦౭. (౧) “శ్వపచోఽపిమహీపాల”

౨౦౮. నికృష్టజన్మత్వాల్ వందదోషమ్ శమిప్పతు విలక్షణసమ్బంధత్వాలే.

౨౦౯. సమ్బంధత్వం యోగ్యతైయన్తామౌభతు

కొండుఉత్కృష్టమాయరుక్మిణిజన్మజన్మమే, తదనుచిత జన్మకైష్ట్యం శ్రేష్ఠమేన పడి.

౨౦౭. ఇవ్వర్థత్వం ప్రమాణమ్ కాట్టకితార్, (శ్వపచోఽపి మహీపాల) ఎన్దు. (౧) “శ్వపచోఽపిమహీపాల విష్ణుభక్తోద్విజాధికః! విష్ణుభక్తివిహీనస్తయతిశ్వపచాధమః” ఎన్దు ఎత్తనైయేనుమ్ నికృష్టజన్మవాయరుద్దానేయాకిలుమ్, భగవద్భక్తనానవక్ ద్విజనిత్యాట్టి లధికః; ఉత్కృష్టజన్మవానవశవన్తి కే ఉత్తమాశ్రమియా యరుద్దానే యాకిలుమ్, భగవద్భక్తిహీననానవక్ శ్వపచనిత్యాట్టి లధమన్ ఎన్దు వర్ణాశ్రమజగిత శరక్రమత్తు భగవత్సమ్బంధమే ఉత్కర్షణేతువాక చొల్లుతైయాలే, భృంశసమ్భావనాదికళాలే తత్సమ్బంధిరోధియాన జన్మత్తిత్యాట్టి తదనరూపమానజన్మమే శ్రేష్ఠమేన్దుకరుత్తు. ఇజ్జనస్థానీల్ కీర్తించొన్న వర్థత్వం ఇతు ప్రమాణమాకమాట్టాతితే.

౨౦౮. ఆక నికృష్టోత్కృష్ట జన్మభిన్నతెన్దు నిశ్చయిక్కప్పట్టు కీర్తి; అతిల్ నికృష్టజన్మత్వాల్ వందదోషమ్ శమిప్పతైయాలే యెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (నికృష్ట) ఇత్యాదియాలే. ఆతావతు-అహంకార హేతుతయా నికృష్టమాన జన్మమడియాకవన్ద నైచ్చమ్ భవిక్క వేణుకై ముతలానదోషమ్ మఱువలిడాతపడి మఱువతు, జన్మసిద్ధమాన నైచ్చతైయైయరాయ్ ఉపాయ స్థరాన్వయ యోగ్యతా గన్ధరహితరాయరుక్మమ్ విలక్షణాధికారికళోడున్తాన శేషత్వరూప సేచ్ఛతైయాలేయెన్దు.

౨౦౯. తత్సమ్బంధయోగ్యతై సమ్భవిక్కుమ్బుడియెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సమ్బంధత్వం) ఎన్దుతుడన్ది. ఆతావతు-అన్దవిలక్షణ

(౧) భాగవతే.

జన్మకొత్తై పోక వేణుమ్.

౨౨౦ జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్ అతుక్కు ప్పరిహారముమ్

(౧) “పట్టుతిలావొమ్ముకల్”

ఎట్టిఱపాటిలే యరుళిచ్చెయ్తార్.

రోట్టై సమ్మన్మత్తుక్కుర్వొత్తై ఇవనుక్కుణ్డా మ్బొత్తు, తన్నుడైయ జన్మ గతమాన † కొత్తైకట్టియ వేణుమెస్త పడి.

౨.౨౦. జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైవతు, తత్పరిహారమేతుఎన్ను మాకా జ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్)ఎన్మతుడగ్గి. అతావతు * మయర్ నటమతిసలమరుళప్పిల్లు తత్త్వవిద్రోసర రాయ్ తదీయశేషత్వ సీమాభూగియాన శ్రీతొణ్ణరడిప్పొడియాథ్వార్ (౧) “పట్టుతిలావొమ్ముకల్” ఇత్యాదియాలే, బ్రహ్మతుడగ్గిత్రజ్జళళవుమ్ వర నెడుకప్పొరుకిటవంశప్రవాహాత్తిల్ ఒరుదోషమిద్దిక్కేయిరుక్కుమ వర్కళాయ్ పలరాయిరుక్కిఱ చతుర్వేదికాల్! ఇతిల్ కీర్త్న్మట్టత్తిలై యెన్నుమ్ నిహీనకులత్తిలే పిఱన్దార్కళేయాకిలుమ్, ఎన్నొడుణ్డాన అసాధారణసమ్మన్మత్తైయటిన్దు అన్దజ్ఞానానురూపమాన స్వాచారత్తైయు డైయరాకిల్, నీజ్గళ్ అవర్కళ్ కాలిలేవిట్టున్దుఆరాధియుజ్గోళ్; అవర్కళ్ భు జ్గళ్ పక్కలిలే జ్ఞానాపేక్షైపణ్ణిల్ నీజ్గళాదరిత్తుచ్చొల్లుజ్గోళ్, అవర్కళ్ భగవద్దానత్తై యుజ్గళుక్కు ప్రసాదిక్కిల్ కేట్టుకృతార్థరాకుజ్గోళ్; ఎన క్కుమేల్ పూజ్యరిల్లామైయాశే ఎన్నాత్రమాకిలు మవర్కళై యారా ధిత్తునల్ వట్టిపోక్కోళైన్దు, ఇన్దపరమరహస్యత్తై(౨) “భక్తిరప్టవిధాప్యే షాయస్త్విక్లైచ్చేపివర్తతే తస్మైదేయంతతోగ్రాహ్యం సచపూజ్యో యథాహ్యహమ్” ఎన్మ పరమాప్తరాన దేవరరుళిచ్చెయ్తపిన్పు ఇతి లారు సంశయముణ్ణో? ; ఇప్పుడి ఉపదేశమాత్రమాయ్ పోకాణే కోయిలిలేవన్దరుళి లోకసారజ్ఞ మహామునితలైయిలే తిరుప్పాణ్డాన్వైరై వైత్తు ఇన్వర్థత్తై వ్యాపరిత్తు కాట్టిల్ జీవీరోవెన్దు; ఇప్పొట్టలే, అభి

† కొత్తై-దోషమ్, ‡ వ్యాపరిత్తు-అనుష్ఠానవర్తమాక్కి. (౧) తి.మ-౨౦, (౨)

—౩౩— శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౨౦. వేతకప్పొన్నోలే ఇవర్కళోట్టెసమ్మన్దమ్.

౨౨౧. ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్యబుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్
నడక్కవేణుమ్.

౨౨౩. అతావతు - ఆచార్యతుల్యరెన్ఱుమ్ సంసారికళిలుమ్

జనాద్యభిమానమ్ జన్మకొత్తై, అన్ద దురభిమానమిల్లాత విలక్షణ
రాన తదీయరళవిల్ పణ్ణుమనువర్తన విశేషమ్ అతుక్కు వ్పరిహారమ్
ఎన్ఱు సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్తార్కెన్.

౨౨౦. ఏవమ్భూతమాన జన్మకొత్తైకట్టిన్దు విలక్షణరోడే
సమ్మన్దముణ్ణాకవే ఇవనుమ్ విలక్షణనాయ్ విడుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్
కితార్, (వేతకప్పొన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. వేధకమ్ ఎన్ఱిఱవిత్తై వేతకమెన్ఱు
దావిడోక్రియాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (వేతకప్పొన్నావతు)- అనేక
సిద్ధాపధజ్జైయిట్టు పలకాలురుక్కి గుళికైయాకప్పణ్ణి రసవాదికళో
కైయిలిరుక్కుమ్ స్పర్శవేధియానపొ; అతుస్పర్శమాత్రత్తాలే ఇరు
మ్మైప్పొన్నాక్కు-మాపోలే యాయిబ్బు, జన్మసిద్ధమాననైచ్చాదికళై
యుడైయ విలక్షణరాన ఇవర్కళోట్టెసమ్మన్దమ్, నిక్టప్తజన్మత్తాల్ వన్ద
దోష తైప్పొక్కి ఇవనై యుమ్ విలక్షణనాక్కి-విడుమ్మడి.

౨౨౧. ఇప్పడి స్వసమ్మన్దత్తాలే ఇత్తలైయిల్ దోష తైక్కట్టిత్తు
స్వసామ్యాపత్తియైత్తరుమ్ విలక్షణరానవర్కళై ఎజ్జనే ప్రతిపత్తిపణ్ణి
యిరుక్కువేణుమెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్య
బుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్ నడక్కవేణుమ్) ఎన్ఱు.

౨౨౩ ఇత్తైవివరిక్కితార్, (అతావతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఆచార్య
తుల్యరెన్ఱు నిన్దైక్కైయావతు)- (౧) “గురురేవపరం బ్రహ్మ” ఇత్యా
దిప్పడియే తనక్కు సర్వప్రకారోద్దేశ్యనాన ఆచార్యనోడుఇవర్కళై
సమరాక ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై. (సంసారికళి లధికరాకనిన్దైక్కై యావతు)-
జాత్యాదికళైయిట్టు సంసారికళోడు సమబుద్ధిపణ్ణాతే జ్ఞానాదికళాల్ వన్ద

తన్నిలుమ్ ఈశ్వరనిలుమ్ అధికరెన్టుమ్నినైక్కై.

౨౨౪. ఆచార్యసామ్యత్తుక్కడి ఆచార్యవచనమ్.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతోట్టికై యునుపచారమ్.

వ్యావృత్తియాలేతదధికర్ ఎన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై. (తన్నిలధికరెన్టు నినైక్కైయావతు)- సంసారికళిల్ వ్యావృత్తి తనక్కు ముణ్ణాకై యాలే ఆత్మైయిట్టు త్తనోడొక్క నినై త్తిరుక్కై యన్దిక్కే, తనక్కు శేషి కళాన ఆకారత్తాలే తన్నిలధికరెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై, (ఈశ్వరనిలధికరెన్టు నినైక్కైయావతు)- శేషిత్వత్తైయిట్టు “నమక్కు అవనుమ్ ఇవర్ కళుమొక్కుమ్” ఎన్దిరా తే, కర్మానుగుణమాక లీలై యిలుమ్ వినియోగమ్ కొళ్ళక్కడవనాయ్, స్వచరణకమలసమాశ్రయణ దక్షైయిల్ పురుషకారమ్ వేణుమ్మడియాయ్, ఉకన్దరుళిన నిలగళిలే సన్నిహితనా యరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అర్చావతార సమాధియాలే వాయ్తిఱన్దొరు వార్తైశొల్ల క్కడవనుమ్మన్ది క్కేయిరుక్కుమవనైప్పొలన్దియే, స్వరూపానుగుణమాక వే వినియోగమ్ కొళ్ళుమవర్ కళాయ్, స్వాశ్రయణత్తిల్ పురుషకార నిరపేక్షరాయ్, వాయ్తిఱన్దు త్యాజ్యోపాదేయగ్నై యుపదేశిత్తు నోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమవర్ కళాకై యాలే తదధికరెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై.

౨౨౪. ఆచార్యనోడొరు విషయత్తైయుమ్ సమబుద్ధిపణ్ణుకై అయుక్తమాయరుక్క, ఆచార్య సామ్యబుద్ధిక్కడియే తెన్నుమాకాణ్ణై యిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్య) ఇత్యాదియాలే. అతావతు- ఆచార్యసామ్యప్రతిపత్తిక్కుమూలమ్, “శ్రీవైష్ణవర్ కళైక్కణ్ణాల్ నమ్మైక్కణ్ణాత్పోలే కాణుమ్” ఎన్టు ఉపదేశసమయత్తిలే ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్ తవచనమెన్ది.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతపోతు వరుమనర్థముణ్ణో వెన్న; అళిరుచ్చెయ్ కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-జన్మాదికళైయిట్టు నికర్షబుద్ధి పణ్ణుకై అపచారమానాత్పోలే, ఇప్పడి గౌరవిత్తు నినై యాతోట్టికై యు మపచారమాయ్ త్తలైక్కట్టు మెన్టపడి.

౨౪౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨-౨౬. ఇవ్వర్థమ్ ఇతిహాస పురాణజ్ఞలిలుమ్

౨-౨౬. ఇప్పడిఇన్దభాగవత వైభవమ్ ఆప్తవచనజ్ఞలిల్ విశేదమా
కక్కాణలా మిడజ్ఞభుక్తావేనన; ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవ్వర్థమితిహాస
పురాణజ్ఞలిలుమ్) ఎన్దుతుడక్కి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దు, కీర్తవిన్దరేణోక్తమాన
భాగవతవైభవత్తై స్పరామర్చిక్కి-అతు. (౧) “మద్భక్తం శూద్రసా
మాన్యా దవమన్యన్తియేనరాః । సరకేష్వవత్త్వన్తి వర్షకోటిర్నరాభ
మాః । చణ్డాలమపి మద్భక్తం నావమన్యేతబుద్ధిమాన్ । అవమానాత్పు
తత్త్వేన రారవే సరకేచసః” ఇత్యాదియాలుమ్, (౨) “నశూద్రాభగ
వత్సక్తా విప్రాభాగవతా స్త్వప్రతాః । సర్వవర్ణేషు తే శూద్రాదేహ్యభక్తా
జనార్దనే” ఇత్యాదియాలుమ్, (౩) “మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజా
యాశ్చానుమోదనమ్ । స్వయమభ్యర్చనశ్చైవ మదర్థేదమ్భవర్జనమ్ ।
మత్కథాశ్రవణేభక్తిః స్వరసేత్రాజ్ఞవిక్రీయా ॥ మమానుస్థరణనిత్యం
యచ్చమాంసోపజీవతి । భక్తిరప్రవిధాప్యేషా య స్తి క్షేప్తేచ్ఛివ ర్తతే ।
సవిపేంద్రోమునిశ్శీర్షిమాన్ సయతిస్సచపణ్డితః । సమేపూజ్యశ్చతుర్వేదీ
పూజయన్ భక్తివర్జితః । సమేపూజ్యస్సదాచాసా మద్భక్తశ్శ్వపచోఽపి
యః । తస్మై దేయంతతోగ్రహ్యం సచ పూజ్యో యథావ్యాహమ్” ఇత్యాది
యాలుమ్ పలవిడజ్ఞలిలుమ్ భాగవతవైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇతిహా
సోత్తమత్తిలే (౪) “శూద్రం వాభగవద్భక్తమ్ నిషాదంశ్వపచంతథా ।
వీక్ష్య తేజాతిసామాన్యా త్సయాతి నరకం నరః” ఇత్యాదియాలే భాగవత
ప్రభావమ్ ప్రకీర్తితమ్. ఇన్నము మితిహాసత్తిలే పలవిడజ్ఞలిలుమ్ భాగ
వతమాహాత్మ్యప్రతిపాదనమ్ వన్దవిడజ్ఞలిలే కణ్ణకొళ్ వతు. శ్రీవరాహ
పురాణత్తిలే (౫) “మద్భక్తంశ్వపచం వాపి నిన్దాఙ్కుర్వన్తియేనరాః ।
పద్మకోటిశతేనాపి కీనక్షమామివసున్ధరే” ఇత్యాదియాలే భాగవతవైభవ
మ్ ప్రోక్తమ్; శ్రీభాగవతత్తిలే (౬) “శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో

శీ (పా) కదాచన,	(౧)	(౨)	(౩)
(౪)	(౫)	(౬)	

ద్విజాధికః । విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చశ్చపచాధమః” (౧) “విప్రా
ద్విషడ్గుణయుతాదరవిద్వనాభ పాదారవింద విమూఖాచ్ఛ్వాపచంపరిష్ఠమ్ ।
మన్యేతదర్పిత మనోవచనేహితార్థప్రాణః పునాతిసకలం సతుభూరి
మానః” ఇత్యాదికళాలే భాగవతవైభవమ్ పలవిడగ్గళిలుమభిహితమ్,
లైజ్జత్తిలుమ్,(౨)“వైష్ణవానాం విశేషోఽస్తి విష్ణోరాయతనంమహత్ ।
జగ్గమశ్రీవిమానాని హృదయానిమనీషిణామ్ । యఃపశ్యతి శుభాచారం
వైష్ణవంవీతకల్మషమ్ । యస్మిన్కాకస్మిన్కకులేజాతం ప్రణమేద్దణ్డవద్భువి”
ఇత్యాదియాలే భాగవతవైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్, ఇప్పడి భాగవత
మాహాత్మ్యప్రతిపాదనమ్ పలపురాణగ్గళిలు ముణ్డాకై యాలే తత్తత్
స్థలగ్గళిలే కణ్డుకొళోవతు, ఇతిహాసాదికళిలుపాత్రవచనగ్గళిలే, భాగవతర్
కత్తై జన్మనిరూపణేనావమతిశేయతాల్ వరుమనర్థవిశేషముమ్, భాగ
వతరాసపోతే అవర్క శపకృష్టజాతీయరల్లర్ ఉత్కృష్టజాతీయతుల్య
రెన్నుమిడముమ్, ఉత్కృష్టజాతీయరిలుమ్ శ్రేష్ఠరాయ్ అవర్కళుక్కు
జ్ఞానప్రదాతృతయా గురుక్కుళుమాయ్ పరమశేషియాన వీశ్వరనోపాతి
పూజ్యరుమావర్కళెన్నుమిడముమ్, అవర్కళో తిఱితిలపచారమ్కాలత
త్వముశ్శుతవైయు మీశ్వరకపోతానెన్నుమిడముమ్, కరణత్రయవ్యా
పారత్తోడు అర్థత్తోడు ప్రాణాదికళోడు వాశియతి భగవద్విషయత్తిలే
నమర్పిత్తు నిరభిమానరా యిరుక్కుమవర్కళో స్పర్శపావనరెన్నుమిడ
ముమ్, అవర్కళుడైయ హృదయమీశ్వరనుక్కు జగ్గమవిమానమెన్ను
మిడముమ్, అవర్కళైక్కణ్డాల్ దణ్డవత్ప్రణామమ్ శేయవానెన్ను
మిడముమ్ శొల్లప్పట్టతితే, ఇప్పడి ఇతిహాసపురాణగ్గళిలుమ్; నమ్మా
ళ్వార్ (౩) “పాక్కాడల్ శేర్స్తవరమనై ప్పయిలుమ్ తిరువుడై
యార్ - పయిలుమ్ పిఱిప్పిడై తో తెమ్మైయాళుమ్పరమరే” ఎన్ఱుతుడగ్గి
భగవద్గుణచేష్టితాదికళిలే ప్రవణరాసభాగవతర్కళే నమక్కుశేషికళె
న్నుమిడత్తై ప్రతిపాదిత్తరుళుకిఱివిడత్తిల్, (౩) “యవరేలుమవర్

(౧) * పయిలుమ్ శుడరొళి (౨) * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్

కణ్డీర్” (౩) “కుమ్బినరకర్కళేత్తునరేలుమవర్కణ్డీర్” (౪) “ఎత్తనె
నలదానిలాతశణ్ణాళశణ్ణాళర్కళాకిలుమ్” ఎన్దు జన్నాదికళాలెత్తనెయేనుమ్
తణ్ణియరేయీకిలుమ్ శేషత్వవిరోధియాన జన్నాద్యభిమాన మిల్లాతవర్
కళేకిడిర్ నమక్కు మికవుముద్యేరైన్దురుళిచ్చెయేత * పయిలుమ్ శుడ
రొళియిలుమ్; (౫) “కొడుమావిన్దెయేనవనడియారడియే కూడుమితు
వల్లాల్ - వియ్కమూవులకు. పెటినుమ్ - విడుమాతెన్నతెన్నన్దు” ఎన్దు
తుడన్ది భాగవతర్కళే తమక్కు పరమప్రాప్యరెన్నుమిడతై ప్రతిపాది
క్కిఱవళవిల్, జన్దవృత్తాదివిభాగమన్దిక్కే, (౬) “శయమేయడిమై
తలైన్దిన్దు” (౭) “అపనడియార్” (౮) “మణిమలైపోల్ కిడన్దా
న్దుమర్కళే” (౯) “కోతిలడియార్” (౧౦) “సిక్కుమిల్లావడియార్”
ఎన్దు భగవత్సన్దర్శాదికళిలే తోత్ శ్రిరుక్కుమాకారమే అవర్కళుక్కు
నిరూపకమాక వరుళిచ్చెయేత * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్ ; తిరుమజ్జై
యాథ్వార్, (౧౧) “తణ్ శేతై యెమ్మెరుమా తాళ్ తొమ్మివార్ కాణ్
మినన్ తలై మేలారే” ఎన్దుతుడన్ది, అర్చావతార ప్రవణరాన శ్రీవైష్ణవర్
కళే నమక్కు శిరసావాహ్యార్, సదాధ్యేయర్, సూరికళిలుమ్ కై జ్ఞా
ర్యసంపృద్ధియుడైయనర్కళే, అవర్కళై యెరుక్షణకాలముమ్ పిరియక్ష
మనల్లై, అవర్కళుక్కే హృదయమ్ (౧౨) * తేనూటియెప్పొతుమినితా
కానిన్దుతు, అవర్కళై క్కణ్ణమాత్ర తిలే కణ్డీకోళేయెన్నుడైయ మనో
దృష్టికళే కళిక్కిఱవడి, అవర్కళళవిలే యాకానిన్దుతు ఎన్నన్బానతు,
అవర్కళై నెజ్జాల్ నిన్దెక్కవే మృత్యువుక్కుమ్ పావత్తుక్కు మజ్జ

(౧) తి-వాయ్-౩-౭. ౧

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౮-౩.

(౩) ,, ౮-౧౦.

(౪) ,, ,, ,, ,, ౮.

(౫) ,, ౩-౭-౮,

(౬) ,, ,, ,, ,, ౯.

(౬) ,, ,, ౯.

(౧౦) ,, ,, ,, ,, ౧౦.

(౭) ,, ౮-౧౦-౧.

(౧౧) తి - మొ ౭- ౪- ౧.

(౮) ,, ,, ,, ౨.

(౧౨) ,, ,, ,, ,, ౫.

(౧)*కణ్ శోర వెణురుతియిలుమ్,(౨)*నణ్ణతవాళవుణరిలుమ్,

(౩) * తేట్టరుమ్ తిఱల్ శ్రేనిలుమ్(౪) *మే మ్మొరుళుక్కుమేలిల్

వేణా, ఎన్నుడై య హృదయమ్ అవర్ కళ విషయ త్తిలే ఇట్టికిఱపడి కణ్ శోశే, ఎన్ఱిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ కిఱవిడగళిల్ జన్మాది ప్రసజ్గమఱ వరుళిచ్చెయ్ త * కణ్ శోర వెణురుతియిలుమ్;(౫)*“కడల్ మల్లైత్తల శయన మా రెణ్ణమ్ వెణ్ణుడై యారవ రెమ్మెయాళ్ వాళే” ఎన్ఱు ఏతేనుమ్ జ స్తవృత్తాదికల్లై యుడై యరాకవుమామ్, తిరుక్కుడల్ మల్లైత్తల శయన త్తైయను సన్నిక్కుమవర్ కళ నిన్ఱువ్విలై కళిలే ప్రమాణమ్ కాట్టా తేనమ్మైక్కారియమ్ కొళ్ళువురియా రెన్ఱుతుడన్ఱి (౬) “జాన త్తినొళియురువై నినై వా రెన్నా యకర్”(౭)“అవరెగళి కుళై తేయవమే” ఎన్ఱు ఉకన్దరుళిననిల త్తిలే ప్రవణ గాయరుక్కుమవర్ కళే నమ్మొక్క శేషిక శ్చెన్దరుళిచ్చెయ్ త *నణ్ణతవాళ వుణరిలుమ్; శ్రీకుల శేఖర ప్పెళ్ళుమాళ్, (౮) “మెయ్యడియార్ కళ తమ్మాట్టమ్ కణ్డిడక్కుడుమేలత్తు కాణమ్ కణ్ణయనావతు”(౯) “తోణ్ణరడిప్పడియాడనామ్ పెటిల్ క జైనీర్ కుడై న్నాడుమ్ వేట్ కైయెన్నా వతు” ఇత్యాదికళాలే తమ్ముడై య భాగవతప్రేమ ప్రకర్షణై ప్రతిపాది క్కిఱవళవిల్, జన్మాద్యత్కర్మాపకర్షప్రసజ్గమిన్ఱి యేభగవద్భక్తిపారవశ్యమే అవర్ కళుక్కు నిరూపకమాక వరుళిచ్చెయ్ త * తేట్టరుమ్ తిఱల్ శ్రేనిలుమ్; శ్రీతోణ్ణరడిప్పడియాళ్వార్ ద్వయనిష్ఠర్ పక్క లీశ్వరనుక్కుణ్ణాన ఉకప్పై యరుళిచ్చెయ్ త “మే మ్మొరుళ్” ఎన్ఱిఱిపాట్టక్కుమేల్, ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియజ స్తగళిలే విఱన్దార్ కళేయాకిలుమ్ *మే మ్మొరుళిల్ శొన్నజ్ఞాన త్తిలే నిస్థైయై యుడై యరాకిల్ తిరుత్తుళా యో పాతి ఈశ్వరనుక్కు శిరసావాహ్యరెన్ఱుమ్, జ స్తత్రాల్ వన్ద తణ్ మైయే యన్ఱిక్కే ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియవృత్తమ్ముడై యారు మిన్దజ్ఞాననిస్థవా

(౧) తి-మొ-౨-౪.

(౪) తి-మా-౩౮.

(౭) తి-మొ-౨-౬-౪.

(౨) ,, ౨-౬.

(౫) తి-మొ-౨-౬-౨.

(౮) పెరు-తిరు-౨-౧.

(౩) పెరు-తిరు-౨.

(౬) ,, ౨-౬-౩.

(౯) ,, ,, .౨.

౨౪౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

పాట్టుక్కళిలుమ్ విశదమాక క్కాణలామ్.

౨౨౭. శ్మత్రియనానవిశ్వామిత్రబ్రహ్మర్షియానాన్.

కిల్ అన్దదుష్కృతఫలమనుభవియారెన్టుమ్, తజ్జళుక్కు జన్మవృత్తాది కళాల్ వరుమ్కుత్తై యిల్లామైయేయన్టు, తజ్జళోడు సమ్మన్దిత్తై సఁసారి కళుమ్ తజ్జళో ప్రసాదస్వీకారత్తాలే పరిశుద్ధరామ్యుడియాన ఉత్కర్షము డైయారెన్టుమ్, జన్మవృత్తాదికళాల్ కుత్తైయనిన్టే ఇన్దజ్ఞానముడైయ వర్కళో, ఇన్దజ్ఞానవిధురరాయ్ జన్మవృత్తాదికళాలుయర్ న్దవర్కళుక్కు సర్వేశ్వరనోపాతిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానదానప్రతిగ్రహజ్ఞుక్కుర్వారావరెన్టుమ్, జన్మవృత్తాదికళుక్కుమేలే జ్ఞానాధికర్షణానవర్కళో జన్మవృత్తాది వైలక్షణ్యమిన్టిక్కే ఇన్దజ్ఞానముడైయ నవర్కళై భగవత్ప్రభావత్తాలే వన్దవైలక్షణ్యత్తై బుద్ధిపణ్ణాతే క్కునిబన్ధనమాన జన్మాద్యపకర్షత్తైయే బుద్ధిపణ్ణి త్తాత్రినివైత్తార్కళాళి అన్దక్షణత్తిలే అవర్కళో కర్తృచక్రాలరావరెన్టుమ్, ఇప్పడి ప్రతినిది త్తవర్థజ్జళో సమ్మవిక్కు మెన్ను మిడమ్, బ్రహ్మాదికళుక్కుదుర్లభమాన పేర్తై తిర్వజ్ఞాతయిలే పిఱిందా నొరువక్ పెర్ పిన్న్దు శొల్ల వేణుమోవెన్టు మరుళిచ్చెయ్త ఆఱు పాట్టుక్కళిలుమ్ ; (విశదమాక క్కాణలామ్) ఎన్టుతు - సంశయవిపర్యయమఱి దర్శిక్కలామెన్టుపడి.

౨౨౭. ఇప్పడిఇతిహాసాదికళిలేభాగవతవైభవమ్ శొల్లప్పట్టతే యాకిలుమ్ (౧) “నశూద్రాభగవద్భక్తా విప్రాభాగవతా స్త్యైతాః” (౨) “సవిప్రేంద్రోముని శ్రీహిమాన్ సయతిస్సచపణ్ణితః” ఎన్టుశొన్న విప్రత్వాదికళర్థనాదహూమి త్తనైయల్లతు, అపకర్షప్రజ్ఞావానవక్ అన్ద శరీరన్దనిలే ఉత్కర్షనాకక్కుడుమోవెన్న;కూడుమెన్నుమిడత్తుక్కు ఉదాహరణతయా వరుళిచ్చెయ్కీతార్, (శ్మత్రియనాన) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - శ్మత్రియకులోద్భవనాన విశ్వామిత్ర అజ్జన్మత్తిలే తాన్ పణ్ణిన తపోవిశేషమడియాక వసిష్ఠవాక్యత్తాలే శ్మత్రియత్వమ్ పిన్నాట్టా తపడి బ్రహ్మర్షియాయ్ విట్టానితే. అత్తైయాలే అత్యన్తాపకర్షకులోద్భవ

౨౨౮. విభీషణనైరావణ్ (౧) “కులపాంసనమ్” ఎన్ట్రా, పెరు మాళ్ ఇత్వోకువంశ్యరాకనినైత్తు వార్తైయరుళిచ్చెయ్తార్.

రానాలుమ్ అన్దశరీరమ్ తన్నీడే అనవధికశక్తికభగవత్సమ్మన్మదూప సంస్కార విశేషత్తాలే, అత్యంతోత్కృష్టకుల జానువర్తనీయరామ్మడి ఉత్కృష్ట తమరాకక్కుటైయిల్లెయ్దై. అల్పశక్తిక వసిష్ఠవాక్యమ్ శెయ్ తవడికణ్డలో సర్వశక్తిసమ్మన్ద విశేషమ్ ఎకశెయ్యమాట్టాతు?

౨౨౯. ఇతీహాసాది ప్రమాణముఖత్తాలే భాగవతవైభవత్తై దర్శి ప్పిత్తార్ కీర్తీ ; శిష్టర్కభుడైయ ఆచారముఖత్తాలుమ్ భాగవత వైభవత్తై దర్శిప్పిక్కిత్తార్ మే. (౨) “ధర్మజ్ఞనమయఃప్రమాణంవేదాశ్చ” ఎన్ట్ర ఆప్తప్రమాణమానవేత్తక్కుమున్నే యెడుక్కుమ్మడియితే శిష్టాచారత్తినుడైయ ప్రామాణ్యురుప్పతు. అతిల్ ప్రథమత్తిలే, అపకృష్ట జాతీయరావర్కళే అన్దశరీరత్తేడే సజాతీయవ్యానృత్రరాయ్ ఉత్కృష్టతమరావర్కళెన్ట్ర కీర్తించొన్నవర్థత్తై స్థిరీకరిక్కైక్కాక, రావణాను జనైక్కుటిత్తు పెరుమాళరుళిచ్చెయ్తవార్తైయెరుళిచ్చెయ్కితార్, (విభీషణనై) ఎన్ట్రతుడగ్గి. అతావతు- (౩) “ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ” ఎన్ట్ర తనక్కు హితత్తైచ్చొన్న ధర్మాత్తావాన శ్రీవిభీషణాత్వొనై, పాపిష్ఠనానరావణ్ కుపితనాయ్, (౧) “త్వాన్మధిక్కుల పాంసనమ్” ఎన్ట్ర ఇక్కులత్తు*క్కిఱుక్కాక ప్పిఱన్దపున్నై వేణ్డేనన్ట్ర పరుషిత్తు తల్ళివిట్టా ; ఇత్వోకుకులనాథరాన పెరుమాళ్ ఇననై ఆదరపూర్వకమాక అగ్గీకరి త్తవనన్దరమ్, (౪) “ఆఖ్యాహిమఃతత్త్వేన రాక్షసానాం బలాబలమ్” ఎన్ట్ర రాక్షసరుడైయ బలాబలవిరుక్కుమ్మడి నమక్కుచ్చొల్లుమెనైయాలే, ఇవనై రాక్షసజాతీయనాకనినైయాలే తిరుత్తమ్మి మారోపాతీయాక వభిమానిత్తు వార్తైయరుళిచ్చెయ్తారెన్టై. ఇవాక్య

(౧) రా-య-౧౬-౧౫.

(౨) ఆపస్తంబ.

(౩) రా-య-౧౪-౩.

(౪) రా-య-౧౯-౭.

* ఇక్కుక్కాక-ఆశమనాక.

౨౪౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౨౯. పెరియపుడైయార్ కు ప్పెరుమాళ్
బ్రహ్మమేధసంస్కారమ్ పణ్ణియరుళినాక్.

౨౩౦. ధర్మపుత్రర్

త్తిలే రావణాపరిత్యజి త్తమైయుమ్ పెరుమాళ్ పరిగ్రహి త్తమైయుమ్ శొల్లుకైయాలే, భగవదానుకూల్యముణ్డొక వే ప్రాకృతర్ “ఇవన్ నమ క్కుడలల్లన్” ఎన్దు కై విడువర్క శెన్నుమిడముమ్, భగవాన్ విరుమ్మి మేల్ విఘ్నన్దు పరిగ్రహిక్కుమెన్నుమిడముమ్ శొల్లప్పట్తు.

౨౨౯. ఇప్పడి ఉక్తిమాత్రత్తాలవ్విక్కి భాగవతవైభవమై వృత్తి యాబుమ్ పెరుమాళ్ వెళియిట్టపడియైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (పెరియపు డైయార్ కు) ఎన్దుతుడన్. (౧) “మర్కాం నాశ్చలోకస్య కర్తాకార యితాచనః” ఎన్దిటపడియే లోకమర్కాం స్థాప నార్థమాక వనతరిత్తు పితృవచన పరిపాలనాదికళాలే సామూహ్యధర్మ స్థాపనశీలరా యిరుప్పా రొరువరితే పెరుమాళ్; ఏవమ్బూతనవర్, పిరాట్టి పిరివుకణ్డు పొటు క్కమాట్టామల్ తమ్మైయట్టియమాటిన పెరియపుడైయార్ కు, జన్మ వృత్తాదికళాల్ ఉత్కృష్టరానవర్కళుక్కు తత్పుత్రశిష్యర్కళే పణ్ణిమ్ బ్రహ్మమేధసంస్కార తై, అవరుడైయ ప్రేమాధిక్యమే హేతువాక, తి రుత్తమ్మియారుమ్ కూడనిట్టచ్చెయ్తే తామే సాదరమాక ప్పణ్ణి యరుళినారితే. ఇత్రాల్, జన్మాద్యుత్కృష్టరానవర్కళే అవన్ శాల్ కుత్తెన్దిరుక్కుమ్ విలక్షణ భాగవతవిషయ త్రిల్ పుత్రకృత్యమనుష్టిక్కు లామెన్నుమిడమ్ కాట్టప్పట్తు.

౨౩౦. ఇన్ద్రధై ధర్మపుత్రరసుస్థానతాలుమ్ తెళివిక్కితార్, (ధర్మపుత్రర్) ఎన్దుతుడన్. పెరుమాళ్ పరార్థమాక సామాన్యధర్మ తైపణ్ణిప్పొన్దొరేయాకిలుమ్ విశేషధర్మ త్తిలే తిరువుళ్ళమ్ ఊర్ శ్శిరు క్కైయాలే అవర్ కుచ్చెయ్యలామ్; ఇవర్ శెయ్తతితేయరితు. స్వవ ర్ణధర్మ తైయే ఉద్దేశ్యమాకనినైత్తు సర్వావస్థైయిలుమతుక్కురు నఘ్న

అశరీరివాక్యతైయుమ్ జ్ఞానాధిక్యతైయుమ్కొణ్డ
 శ్రీవిదురరై బ్రహ్మమేధత్తాలే సంస్కరిత్తార్.

౨౩౧. ఋషికళే ధర్మవ్యాధకావాళలిలే తువణ్ణధర్మ సద్దేహజ్ఞై శమి
 ప్పిత్తుకొణ్డార్ కళే.

పుతల్ వారాతపడి సావధానమాక నడత్తికొణ్డు పోగుమసరితే
 యివర్, ఇప్పడియిరుక్కిఱవివర్ శ్రీవిదురరై సంస్కరిక్కిఱదైయిల్
 అవరుడై యవర్ తై ప్పార్ ప్పతు జ్ఞానాధిక్యతై ప్పార్ ప్పతాయ్ , ఎక
 శైయ్యక్కడవోమ్' ఎన్ఱువ్యాకులప్పడా నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, (౧) : 'ధర్మ
 రాజస్తుతత్రై'నం సజ్జుస్కారయిష్టుత్తథా । దధుకామోఽభవద్విద్యా
 నథాకాశేవచోఽబ్రవీత్ । భోభోరాజన్నదగ్ధవ్యమేతద్విదురసంజ్ఞకమ్ ।
 కళేభరమిహైతత్తే వైషధర్మస్సనాతనః । లోకవైలక్షణోనామ భవి
 ష్యత్యస్యస్థాని । యతిధర్మ మహేష్తోఽస్తా నశోచభరత్సభా' ఎన్ఱు
 ఇవర్ బ్రహ్మమేధసంస్కారార్హ రెన్ఱుశొన్న అశరీరివాక్యతైలుమ్, సమ్మి
 తిపన్నమాన ఇవరుడైయ జ్ఞానాధిక్యతైలుమ్ సద్దేహమబ్బి, వైదికా
 గ్రేసరర్ క్కుచ్చెయ్యక్కడవ బ్రహ్మమేధసంస్కార త్తాలే సంస్కరిత్తారితే.

౨౩౧. అన సరమ్, జన్మాద్యుత్పన్నరాన ఋషికళే తదవకృష్టన్
 పక్కలిలే ధర్మశ్రవణమ్ పణ్ణినపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఋషికళే)
 ఎన్ఱుతుడగ్గి, చతుర్వేదధరరాయ్ సర్వోత్కృష్టరాయితే ఋషికళిరుప్పతు;
 పవమ్భూతరానవర్ కళే, వేదశ్రవణ యోగ్యతై యిల్లాత కులత్తిలే
 పిఱన్దళ్ళవనాయ్, జాతిస్త్వతియోడే జాతనాకైయాలే పూర్వజన్తసిద్ధ
 మానజ్ఞానత్తిల్ భృంశమిల్లామైయాలుమ్ మాతాపితృ శిశ్రూషా
 విశేషత్తాలుమ్ సకలధర్మ సూక్ష్మజ్ఞాననాయిరుక్కుమ్ ధర్మవ్యాధకావాళ
 లిలే శెన్ఱు, మాతాపితృ శిశ్రూషైకపరనాయిరుక్కిఱ అవనవసరమ్
 పార్ త్తువన్ఱు జ్ఞాతవ్యజ్ఞాన ధర్మగ్గలిల్ తజ్జభుక్కు సద్విగ్ధజ్ఞానవైయె
 ల్లామవన్ పక్కలిలే కేట్టుఱతిల్ సద్దేహజ్ఞై ప్పొక్కికొణ్డార్ కళెన్ఱె. (౨)

“కచ్చిద్విజాతిప్రపరో వేదాధ్యాయా తపోధనః । తపస్వీధర్మశీలశ్చ

కాశికోనామభారత|సాక్షోపనిషదాకవేదానధీతేద్విజనత్తమః| సవృక్ష
 మూలేకస్తింశ్చిద్వేదానుచ్ఛారయన్స్థితః| ఉపరిష్టాచ్ఛవృక్షస్యవలాకా
 సవ్యలీయత | తయాచురీషముత్సృప్తం బ్రాహ్మణస్యతదోరసి” ఎన్టుతు
 డగ్గి, కాశిక నెన్టు పేరై యుడైయనాయ్ అధీతసాక్షసశిరస్క సకలసేద
 నాయరుప్పానారు బ్రాహ్మణోత్తమన్, ఒరువృక్షమూలత్తిలే వేదజ్ఞలై
 యముచ్చరిత్తుక్కొణ్ణు నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, అతికమేలేయరున్దతొరుకొక్కు
 ఎచ్చమిట్టతు త్కమాన్ పిలేవన్దు పట్టవాతే క్రుద్ధనాయ్ ప్పార్ త్త
 పార్ వై యిలేఅళివట్టువిళి, అత్తైక్కణ్ణుత ప్పచిత్తనాయ్కనక్కళోకిత్తు
 “రాగ ద్వేషబలాత్కృతరాయ్కొణ్ణు అకృత్యత్తైచ్చెయ్తోమ్” ఎన్టు
 పలకాలుమ్ శొల్లికొణ్ణు, ఆసన్నమానతొరుగ్రామత్తిలే భిక్షార్థమాక
 ప్పోయ్, ప్రథమమెరుగ్పహత్తిలేశెన్టు “భిక్షాం దేహి” ఎన్టు యాచి
 త్తవళివితే, అన్దగృహిణీయానవళ్ “నిల్లుమ్ వరుకిణేన్” ఎన్టుశొల్లికర
 శుద్ధ్యాదికలైప్పణ్ణి భిక్షైకొణ్ణువరువతాక ఉద్యోగియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే,
 భర్తావానవళ్ అతీవ తుధా ర్తనాయ్ వన్దుపుకుర, అవళ్ పతివ్రతైయా
 కైయాలే భిక్షైకొణ్ణు వరుకిణ్ణు తైవిట్టు పాద్యాచమనీయాసనప్రదానాది
 కళాలే అవనై శిశూపిక్కిఱుపరాక్కిలే బ్రాహ్మణన్ నిఱ్ఱిఱు తైమఱన్దు
 నెడుమ్బొతునిన్దు, పిన్నై అవన్ నిఱ్ఱిఱు తైక్కణ్ణు నడుగ్గి భిక్షైకొణ్ణు
 వన్దవళివితే, “ఎన్నై నిఱ్ఱుచ్చొల్లి ఇత్తనైపోతు నీవుఱప్పడాతిరుప్ప
 నెన్?” ఎన్టు అవన్ కుషితనానవాతే, అవళ్ అవనై సాన్ద్రవమ్ పణ్ణి
 “ఇత్తైప్పొటుక్కవేణుమ్” ఎన్టు వేణ్ణిక్కొణ్ణు, “నాన్ భర్తావేదైవమె
 వ్విరుప్పొళురుత్తి, అవనిలైత్తువరుకై యాలే తచ్చిశూషైవణ్ణినిన్దై నిత్త
 నై” ఎన్న ; “ఉనక్కు భర్తావేయన్తో సత్కరిక్కివేణువతు, బ్రాహ్మ
 ణరళివితే కారవప్రతిపత్తియిల్లైయే” ఎన్టు వ్యజ్ఞమాకచ్చొల్లి, “గృహ
 ధర్మత్తిలే వర్తిక్కిఱు నీబ్రాహ్మణరై అవమశివణ్ణు లాకాతుకాన్”
 ఎన్న ; “నానొరుకాలుమ్ బ్రాహ్మణరై అవమతిపణ్ణేక, బ్రాహ్మణరు
 డైయ వైభవమెల్లామ్ నన్తాకవటివన్” ఎన్టు పరక్కచ్చొల్లిక్కాట్టి

ఇవ్వపరాధత్వైష్టిపృటుక్కు-వేణుమ్, భర్తావేదైవమెన్దిరుక్కు-యా లేతచ్చు శ్రూషైయిలే పరవశై యాయనిన్ద్రే ని త్తనై, ఎన్నుడైయ పతిశ్రూషై యినుడైయ బలత్వైప్పరీర్, ఉమ్ముడైయరోషతైలే అన్దక్కొ-క్కు యా తొరుపడి దగ్ధమాయిల్లొ, అతువు మెనక్కు విదితమ్ కాణుమ్” ఎన్దుశొల్లి (౧) “శ్రోధశ్శత్రుశ్శరీరస్థో మనుష్యాణాం ద్విజో త్తమ! యః శోధ మోహశాత్యజతి తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః” ఎన్దులుడగ్గి, కామ శ్రోధాదికభో బ్రాహ్మణనుక్కా-కాతు, సత్యాజ్జవాదికభుజ్జాక తేణు మెన్దు విస్తరేణ తాప్రతిపాదిత్తు, (౨) “భవానపిచధ ర్నజ్ఞ స్సాన్విభ్యాయ నిరతశ్శుచిః । నతుత త్వేనభగవత్ ధర్మా వేత్సీతిమేమతిః । మాతా పితృభ్యాం శుశ్రూషుస్సత్యవాదీజితేన్ద్రియః । మిథిలాయాం వసన్ వ్యాధ సుతేధర్మా ప్రవక్ష్యతి । తత్రగచ్ఛస్వ భద్రస్తే యథాకామంద్విజో త్తమ! వ్యాధః పరమధర్మాత్మా సతేఛేత్సన్ధిసంశయాన్” ఎన్దు, నీరుమ్ ధర్నజ్ఞర్, వేదాధ్యయన నిరతర్, శుద్ధర్, ఆయిరుక్కు-చ్చెయ్ తేయుమ్ ధర్నజ్నై యుశ్శపడి యటియారెన్దైనక్కు నిన్దెవు; మాతాపితృశుశ్రూషువాయ్ సత్యవాదియాయ్ జితేన్ద్రియనాయ్కొ-ణ్ణ మిథిలైయిలే యిరుక్కి-టవ్యాధనుమక్కు ధర్నజ్నైచ్చొల్లక్క-డవత్, అజ్జేపోమ్, ఉమ క్కు నన్దైయుణ్ణావతాక, పరమధర్మాత్మావాయిరుక్కి-ట అన్దవ్యాధక్ వేడ్డినపడి ఉమ్ముడైయ సంశయజ్గళై యెల్లామ్ పోక్క-క్క-డవనెన్న; అవక్ ప్రితనాయ్ ఇవళైక్క-నక్క స్తోత్రమేపణ్ణి, అక్కునిన్దుమ్ మిథిలైయిలే శెన్దు, (౩) “పశ్చాకాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా । ఏతన్తహ మతేవ్యాధ ప్రబ్రహ్మీయథాతథమ్” ఎన్దు శిష్టాచారగళిలే ఎప్పొతు ముళవాయిరుక్కి-ట పవిత్రజ్గళుమెన్దై, మహామతియానవనే! అశైచ్చొల్ల వేణుమెన్న; (౪) “యజ్ఞోదానం తపో వేదాస్సత్యశ్చ ద్విజస త్తమ! పశ్చాతాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా” ఎన్దు, యజ్ఞముమ్ దానముమ్ తపస్సుమ్ వేదజ్గళుమ్ సత్యముమాకిట పవిత్రజ్గళాన ఇన్దై

(౧) భార-ఆర.

(౩) భార-ఆర.

(౨) భార-ఆర.

(౪) భార-ఆర.

౨౩౨. కృష్ణభీష్మద్రోణాదిగృహజ్జలై విట్టు

యైస్తుమ్ శిష్టాచారజ్జలిలే ఎప్పోతు ముళవాయరుక్కుమెన్తు ఇత్యాది
యాలే అవని తెయుపదేశిక్క, మేల్ మేలుమ్ తనక్కు సంశయమానవై
యెల్లా మివక్ కేట్టు కేట్టు ఉపదేశముఖతాలే నకలధర్తసంశయజ్జ
లై యుమ్ ధర్తవ్యాధనలు త్తప్రకార తె ధర్తపుత్రర్కు మార్కణ్డేయ
ననుగ్రహిత్తతాక, అరణ్యపర్వతిలే ఇరునూతామధ్యాయమ్ తొడజ్జి
పతిన్ మూన్తధ్యాయతాలే పరక్కచ్చిల్లప్పట్టతితే. ఇన్నము మిప్పడి
పలరు మివక్ వాశలిలే తువణు ధర్తసన్దేహగ్గళ్ శమిప్పిత్తుక్కొణ్డమై పల
విడజ్జలిలుముణ్డు. ఇత్తాల్, జన్మాద్యుత్పత్తరానవర్కళుక్కు తదపకృష్ట
రానవర్కళ జ్ఞానాధికరాయిరుక్కిల్ అవర్కళ వాశలిలే తువణు జ్ఞాత
వ్యాధిగ్గళ్ కేట్కక్కుత్తెయిలైయెన్ను మిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౨. అనస్తరమ్ (౧) “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః” ఎన్తుకృష్ణనా
చరిత్తపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (కృష్ణన్) ఎన్తుతుడజ్జి, (౨) ధర్తసంస్థాప
నార్థమాకవవతరిత్తురుళి, (౩) “లోకసజ్జహమేవాసి సంవశ్యకర్తమ
ర్హసి” ఎన్తు జ్ఞానియానాలుమ్ లోకసజ్జహ తైప్పార్తు వర్ణాశ్రమధర్త
జ్జలై నన్తాకవనుస్తిక్క వేణుమెన్తుపదేశిత్తుమ్, (౪) “యదిహ్యహంసవస్తే
యం జాతుకర్త్యుతిన్దితః । మమవర్తానువర్తస్తే మనుష్యాఃసార్థ
సర్వశః” ఎన్తు ఒరుకాల్ కర్తజ్జిల్ శోమ్బుతే నాక్రప్రవర్తియేనా
కిల్ మనుష్యరెల్లా మెక్వభుయై ప్పికళెల్లుమెన్తుపడియే. పరార్థమాక
త్తాక్ కుఱిక్కొణ్డనుస్తిత్తుప్పోరుమ్ స్వభావనితే కృష్ణకా; ఏవమ్బుత
నానవక్ శ్రీతూతెల్లున్దరుళినపోతు, (౫) “భీష్మద్రోణావతిక్రమ్య మా
జ్ఞాప్తవమధుసూదన । కిమర్థంపుణ్డరీకాక్ష భుక్తం వృషశభోజనమ్” ఎన్ను
మ్బడి ఉత్కృష్టపర్ణ వృత్తరాయ “ఇగ్నేష్మన్దరుళువర్” ఎన్తు పార్తు
క్కొణ్డరున్ద భీష్మాదికళుడైయ గృహజ్జలై యుపేక్షిత్తు, వర్ణాద్యుత్కర్ష

౧ అన్యథాబిధికజ్జెయిలైయెన్తెక్కాక (భక్తత్యాది.) కుఱిక్కొణ్డు-మేల్ వరుముత్తె
యనునదిత్తు. (౧) గీతె-౩-౨౧. (౨) గీతె-౧-౨. (౩) గీతె-౩-౨౧. (౪) భారత-ఉద్యో-

శ్రీవిదురర్ తిరుమాళికై యిలే అముతు శెయ్ తరున్ తాన్.

౨౩౩. పెరుమాళ్ శ్రీశబరికై నూలే అముతు శెయ్ తరున్ తాన్.

రహితరాయ్, అత్తా లే, “ఇక్కేయ్ మున్దరుళువర్” ఎన్నుమ్ నిన్దై వుమన్ శీరున్ద శ్రీవిదురర్ తిరుమాళికై యిలే సావరమాక చెన్చువువుక్కు. (౧) “సమ్మ” మై స్తుప్యగోవిందపతన్నః పరమంధనమ్” ఎన్చుభక్తి పరవశరాన అవర్ పణ్ణిన సమ్మ ముగ్ధకై యెల్లామ్ కణ్ణుకన్ద, (౨) “విదురాన్నా నిబుభుజే శుచీని గుణవన్తిచ” ఎన్గిటపడియే అహజ్కారోపహత మల్లామైయూలే పర మపావనమాయ్, భక్తుప్రహృతమాకై యూలే పరమభోగ్యమాయరు క్కీట అన్నతై, అద్దపాపనత్వభోగ్యత్వజ్ఞశిడియాక అత్యాదరమ్ పణ్ణి అముతు శెయ్ తానిణే.

౨౩౩. ఏత త్పూర్వావతారత్తియ మిప్పడి యనుష్ఠిత ప్రకారత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పెరుమాళ్) ఎన్చుతుడన్ణి అతావతు-రఘు కులతిలకరాయ్ ఆచారప్రధానరాన పెరుమాళ్, (౩) “శబర్యాపూజ తస్సమ్య గ్రామోదశరథాత్తజః” ఎన్నుమ్మడి వేకువిచ్చియాయ్ వైత్తే గురుశుశ్రూసై యిలే పట్టుత్తు జ్ఞానాధికై యాయ్, తన్ నావుక్కు ఇనితా యిరున్ద ఫలమూలాదిక శెల్లామ్, “ఇట్టైత్తెక్కు” ఎన్చు సజ్చయిత్తుక్కొణ్ణు వరపుపార్ త్తిరున్ద శ్రీశబరి, తన్నా దరానుగుణమాక త్తకై యూలే యము తు శెయ్యప్పణ్ణి, ఆతిసన్తుష్టరా యముతు శెయ్ తారెన్దై. ఇత్తాల్, అభి జనాదికళాల్ పరు మభిమానగన్ధమన్, జ్ఞానప్రేమాధికరుడైయ అభి మానస్పర్శముళ్ళవై ఆత్మసున్దైకదర్శికళాన విశేషజ్ఞర్ క్కు అతీవపావన భోగ్యజ్ఞళాయరుక్కు మెన్ను మిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౪. ఇప్పడిశ్రీరామాయణ మహాభారతసిద్ధమాన శిష్టాచారజళాలే భాగవతవైభవత్తై ప్రకాశిప్పిత్తార్ కీర్త్తి ; ఇన్ని ముమివ్వర్థవిషయమాక పూర్వాచార్యవచనత్తై స్మరిప్పిక్కితార్, (మాటనేరినమ్మి)

౨౩౪. మాఱినేరినమ్మి విషయమాక పెరియనమ్మి
ఉడైయవర్ క్కరుళిచ్చెయ్ తవార్తైయై స్థిరప్పతు.

౨౩౫. (౧) “ప్రాదుర్భావైః” ఇత్యాది.

ఎన్దుతుడన్ది, అతావతు - అభిమానహేతువాన జన్మన్మత్రాదికళిన్దిక్కే
ఆళవన్దార్ శ్రీపాద తైయుడైయరాయ్ ఆధ్యాత్మజ్ఞాన పరిపూర్ణరాయి
రుక్మిణి మాఱినేరినమ్మి, తమ్ముడైయ అన్తిమదశైయిలే, “ఆళవన్దార్ భి
మానిత్తరుళిన ఇద్దేహ తై ప్రకృతిబద్ధుక్కళ్ స్పర్శిక్కిల్ శెయ్ వతెన్?”
ఎన్దుతిశ్చైవ-వణ్ణి, †సబ్రహ్మచారియాన పెరియనమ్మియైప్పార్ త్తు, “పురో
డాశ చైనాయ్ క్కిడా తేకిడిర్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తు తిరునాట్టుక్కెఱ్ఱున్ద
రుళ, పెరియనమ్మియుమప్పడియే పిఱర్ కైయిల్ కాట్టిక్కోడా తే
తామేపళ్ళిపడుత్తు వన్దున్దురుళియిరుక్క ; ఇత్తై ఉడైయవర్ కేటరుళి
పెరియనమ్మి శ్రీపాద త్తిలేవన్దు, “జీయా! మర్యాదెకిడక్క క్కారియమ్
శెయ్య వేణ్ణావో? దేవరీర్ శెయ్ తరుళ వేణ్ణిన్ శ్లో?” ఎన్న ; “ఆళిటన్ది
తొళివో? నాక పెరుమాళితాట్టిలుత్కప్పన్? ఇవర్ పెరియన్దుడై
యారిత్కాట్టిలపక్కప్పరో? (౨) “వయిలుమ్ శుడరోళి” (౩) “నెడు
మాఱిడిమై” కడలో శైయోపాతియో? ఆఱ్ఱురరుళిచ్చెయ్ త వర్తై
శితిరుకుత్తైయ వాకిలు మాచరిక్క వేణ్ణావో?” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తవార్తై.

౨౩౫. ఇనిభాగవతజన్మాది శ్లోఘ్యతాకథనపూర్వకమాక ఆభా
గవతోత్కర్ష నిర్ద్యతైయై ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (ప్రాదుర్భావైః ఇత్యాది)
ఎన్దు. (౧) “ప్రాదుర్భావై స్సురనర సమో దేవదేవ స్తదీయా జాత్యా
వృత్తైరపిచ గుణతస్పాదృశోనాత్రగర్వా । కిన్తు శ్రీమద్భవనభవన త్రాణ
తోఽన్యేషు విద్యావృత్త ప్రాయోభవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః”
ఇత్తాల్, * అయర్ వలుమమరర్ కళతిపతియానవక ప్రాదుర్భావజ్ఞ
భాలే సురనర సజాతీయనా కానిఱ్ఱుమ్, తదీయరుమ్ జాతియాలుమ్
వృత్తజ్ఞాలుమ్ గుణత్తాలు మప్పడియే ఇతరసమరాయిరుప్పర్ కళ్,

(౧)

(౨) తి-వాయ-౩-౭. (౩) తి-వాయ-౮-౧౦.

‡ ఆధ్యాత్మజ్ఞానమ్ - ఆత్మపరమాత్మ యాభ్యాస్తా భవనసాయమ్. † సబ్రహ్మ
చారికళ్ - పరబ్రహ్మచారి యాత్రయిత్తవర్ కళ్

౨౩౬. “భాగవతనన్ని క్షే వేదార్థజ్ఞానాదికలైయుడైయవక
కుక్కుమమ్ శుమన్దకళుజ్జెయోపాతి” ఎన్టు శొల్లానిన్టతితే.

౨౩౭. రాజావానశ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్

ఇతిల్ గన్టైయిలై, శ్లాఘైయేయుళుతు ; ఉభయరు మిప్పడినిట్కిటతు
ఇన్దలోకరక్షణనిమిత్తమాక ; ఇని అభాగవతర్పక్కలుణ్ణాన విద్యా
వృత్త బాహుళ్యరూపమాన ఉత్కర్షమ్ విధవాలజ్ఞాన మ్మాలే నిన్ద్య
మాకానిన్ట తెనిఱుతు.

౨౩౮. భాగవతర్కళన్టెన్నా అవర్కళుక్కుణ్ణాన వేదవిద్యాదికల్
వ్యర్థమామోవెన్న ; అప్పడిప్రమాణమ్ శొల్లానిన్టతితేయెన్దితార్, (భాగ
వతనన్ని క్షే) ఎన్టుతుడన్ది. అతావతు-(౧) “చతుర్వేదధరోవిప్రా వాను
దేవంసవిన్దతి । వేదభారభరాత్రాస్తస్యవై బ్రాహ్మణగర్వభః” ఎన్టు వేద
తాత్పర్యమానభగవద్ శ్జ్ఞానాదికళిల్లామెయాలే భాగవతనన్ని క్షే వేదా
ధ్యయనత్తోడే అతిల్ స్థూలార్థ శ్జ్ఞానాదికలైయుడైయనాయిరుక్కుమవక,
భోగికళాయిరుప్పర్ విరుమ్బుమ్ పరిమళద్రవ్యమాన కుక్కుమతై
చ్చుమన్దు తిరియానిఱుచ్చెయ్ తే అతిక్వాశియటియూత కళుతైపోలే,
పూర్వోత్తరభాగజ్గళాలే ఆరాధన స్వరూపతైయు మారాధ్యస్వరూప
తైయుమ్ ప్రతిపాదియానిన్టుకొన్డు భగవదేక పరమాయిరుక్కిట వేద
మాశిఱవిలక్షణవస్తుభారతై క్కినియచ్చుమన్దు క్కొన్డిరుక్కచ్చెయ్ తే,
అతిక్ శువడటియూత బ్రాహ్మణకళుజ్జెయన్టు వేదోపబృంహణమాన
ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్టతితేయెన్దై.

౨౩౯. భగవత్సమ్మన్దరహితమాన జన్మాదికల్ సద్గన్తితమెన్ను
మతై దర్శిప్పిత్తార్ క్కీర్ ; తత్సమ్మన్దరహితమాన తిర్యగాదిజన్మముమ్
సత్సమ్మన్దరహితమతై దర్శిప్పిక్కిత్తార్ మేల్. (రాజావాన) ఎన్టుతుడన్ది.
అతావతు - ద్వితీయవర్ణరాన ఏల్. ౧౧ తైయుడైయ శ్రీకులశేఖరప్పె
రుమాళ్, తిర్యక్ స్థావరజన్మశాననై, (౧) “వాచితైః పక్షిమృగతామ్”

(౧)

(౨)

శ్రీ ఆదియినాల్-భక్తిశొల్ల

ప్పడుకటతు. † ఇన్ద ఆదియినాల్-ప్రధారాహిత్యమహావక్షాతమ్.

౨౫౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

తిర్యక్ స్థావరజ స్తజ్జలై యాశైష్వట్టార్.

౨౩౮. బ్రాహ్మణో త్రమరాన పెరియాళ్వారుమతిరుగుకళారుమ్
గోపజ స్తజై యాస్థానమ్ పణ్ణినార్ కళై.

ఇత్యాదికళాలే పాపయోనికళాక చ్చొల్లప్పడానిఱుచ్చెయ్తే, (౧)
“వేదజత్తుక్కో నేరివాళుమ్ కురుకాయప్పిఱప్పేనే” (౨) “మీనాయ్
ప్పిఱుక్కుమ్ వితియుడై యేనావేనే” (౩) “శెణ్బికమాయ్ నిఱుమ్ తిరు
వుడై యేనావేనే” (౪) “తమ్మకమాయ్ నిఱుమ్ తవముడై యేనావేనే”
ఎన్దు తిరుమలై యాళ్వారోడు సమ్మన్దముడైయ తిర్యక్ స్థావరజ స్తజ్జలై
పైతాప్పేతాక ఆశైష్వట్టార్ నెన్దు పడి.

౨౩౯. ఇప్పడియాశైష్వట్టవళవన్దిక్కే తాన్ద్రన్దజ స్తజై యాస్థానమ్
పణ్ణినవర్ కళై యరుచ్చెయ్ కితార్, (బ్రాహ్మణో త్రమరాన) ఎన్దుతుడన్ది,
అతావతు - “ఇని ఇతుక్కుమేలిల్లై” ఎన్నుమ్బడియానవర్ణ త్తిలేయవత

రిత్తు విద్యామాహాత్మ్యాదికళాలే తజ్జాతీయ సకలో త్రమరాన పెరి
యాళ్వారుమ్, (౫) *వేతప్పయ్ కొళ్ళవల్లవర్ తమ్మైప్పోలే పేతైప్పరువ
త్తిలేవేనసార్థవి త్తమైయారుక్కుమ్ అవర్ తిరుమకళాన ఆణ్డాళుమ్,
శ్రీకృష్ణావతారానుభవత్తిల్ అభినివేశాతిశయత్తాలే, (౬) “మిడుక్కిలా
మైయూల్ నాక మెలిన్దే నజ్జాయ్” (౭) “ఎఱమకకకోవిన్దే” (౮)
“పన్నిరుతిజ్జళ్ వయిన్దీల్ కోణ్డవప్పాణ్ణినాల్” ఇత్యాదియాలుమ్, (౯)
“ఆయ్ ప్పాడిచ్చెల్ వచ్చిఱుమీర్ కాళై” (౧౦) “నాముమ్ నమ్బావై
క్కు” (౧౧). “ఆయ్ క్కులత్తున్దు ప్పిఱవి పెఱున్దనై పుణ్ణియమ్ యాము
డైయోమ్” ఇత్యాదియాలుమ్ తానవళాక ప్పేరుమ్బడి తాజ్జళవతరిత్తవర్ణ
త్తుక్కుమున్దానవర్ణమాకై యాలే తణ్ణితాయరున్దుళ్ళ (౧౨) *అఱివొన్దు
మిల్లాత గోపజ స్తజై వున్దు యఱివఱిట్టుక్కిణ్డార్ కళైన్.

గీ (పా) సకలలోత్తమరాన.

(౧) పెరు-తిరు-౪-౧.	(౫) పెరి-తిరు-౨-౮-౧౦.	(౯) తి-పా-౧.
(౨) పెరు-తిరు-౪-౨.	(౬) పెరి-తిరు-౧-౨-౯.	(౧౦) తి-పా-౨.
(౩) పెరు-తిరు-౪-౪.	(౭) పెరి-తిరు-౧-౫-౧.	(౧౧) తి-పా-౨౮.
(౪) పెరు-తిరు-౪-౫.	(౮) పెరి-తిరు-౨-౨-౮.	(౧౨) తి-పా-౨౪.

౨౩. కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్ సర్వార్ కుమ్ (౧) * నారీణాము త్త
మైయుడై యలవన్దై వరక్కడవతాయరుక్కుమ్.

౨౪౦. ఆఱుప్రకారత్తాలే పరిశుద్ధాత్మస్వరూప
త్తుక్కు త్తత్తాన్మయుణ్డాయరుక్కుమ్.

౨౩౯. ఇప్పడి ఆశై పుడుకై యమ్ ఆస్థానమ్ పణ్ణుకై యుమొట్టి
య, కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్ స్వరూపమిరుక్కుమ్మడి తానెన్నెన్న; అరుళిచ్చె
య్కితార్, (కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అన్ఱిక్కే, ఇప్పడి విశిష్ట
వేషప్రయుక్తమానసతారతమ్యాచక్కిళ్ళిన్ఱిక్కే, కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్ సక
లాత్మాక్కళుక్కుమ్ వరుమవన్ఱైతానే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితా రాకవు
మామ్, (కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్) ఇత్యాది. అతావతు - ఆత్మస్వరూపత్తై
ఉళ్ళపడి ప్రకాశియాతపడి అనాదికాలమభిభవిత్రుప్పొన్ఱ వన్ఱ్ఱియాన
అవిద్యాదిదోషమ్, భగవత్ప్రసాద విశేషత్తాలే విన్నాట్లాతపడి సవా
సనమాక ప్పొనాల్, సకలాత్మాక్కళుక్కుమ్, (౧) “సర్వలక్షణ సమ్మ
న్నానారీణా ముత్తమావధూః” ఎన్ఱిటపడియే స్త్రీత్వలక్షణజ్ఞ శెల్లావ
న్ఱ్ఱాటుమ్ కుత్తెవన్ఱ్ఱు, స్వేతరసకలస్త్రీణా ముత్తమైయా యిరు
క్కుమ్ పెరియ పిరాట్టియారుడైయ నిలై తన్నడైయే వరక్కడవతా
యిరుక్కుమ్మెన్ఱై.

౨౪౦. అతెజ్జనేయెన్ను మసేన్ఱైయిలే అత్తై ఉవపాదిక్కి-తార్,
(ఆఱుప్రకారత్తాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అనన్యార్థ శేషత్వమ్,
అనన్యశరణత్వమ్, అనన్యభోగ్యత్వమ్, సున్లైషత్తిల్ ధరిక్కే, విన్లైష
త్తిల్ ధరియామై, తదేక నిర్వాహ్యత్వమ్, ఆకిఱ, ఆఱుప్రకారత్తాలే
నిశ్శేషసంపత్తావిద్యానిదోషతయా “పరిశుద్ధమాన ఆత్మస్వరూపత్తు
క్కు, ప్రకారవట్టు పరిపూర్ణైయాన పిరాట్టియోడు సామ్యమ్ నై సత్తి
కమాక ఉణ్డాయరుక్కుమ్మెన్ఱై. ఇన్ఱసామ్యవట్టు తైనినై త్తిత్తే (౨) “కడి

౨౪౧. గృష్టత్తిలుత్కుర్నమ్ అహజ్కారత్రాతే; అదృష్టత్తిలుత్కుర్నమ్ అహజ్కారరాహిత్యత్రాతే.

౨౪౨. బ్రహ్మవాయున్ద్రపోతల్, ఇడై చ్చియాయ్ పెప్పల్ మివిడు తల్ శెయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్.

మామలర్ ప్పావైయెప్పాల్” ఎన్ఱు ఆహ్వారదుళిచ్చెయ్ తతు. ఆక ఇన్ఱు రణ్ణవాశ్యముమ్ ప్రాసగ్గిమ్.

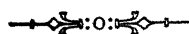
౨౪౩. ఇని, అవర్కళి ఉత్తప్పమాన జన్మజల్లె యుపేక్షిత్తు నికృష్టమానజన్మజల్లె విరుమ్పువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దృష్టత్తిల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అభిజాత్యాదికళు మైశ్వర్యముమాకిఱ దృష్టపురుషార్థత్తిల్ ఒరువనుక్కుణ్ణామ్ ఉయర్ త్తి విశ్వామిత్రాదికళై ప్పాలే తాన్ నిన్దనిలైక్కుమేలే ఉత్కర్నమ్ శేడప్పణ్ణమహజ్కారత్రాతే యుణ్ణామ్; శేషత్వాదికళుమ్ కైజ్కర్యసమ్మత్తుమాకిఱ అదృష్టపురుషార్థత్తిల్ ఒరువనుక్కుణ్ణామ్ ఉయర్ త్తి ఇన్ఱు న్నిన్దయ అభివృద్ధియిలా శైయినాలే నీనిలైక్కునిలై తామిప్పొమ్మడియాన అహజ్కారరాహిత్యత్రాతే ఉణ్ణామెన్ఱె.

౨౪౪ ఇవ్వహజ్కారతద్రాహిత్యజల్లె ఇళువుపేఱుకళుక్కుడలా మ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్; (బ్రహ్మవాయ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-దృష్టత్కర్నాతిశయత్తుక్కుత్తక్క అహజ్కారాధికనాన బ్రహ్మవాయ్, (౧) “ద్విపరాధావసానేమాం ప్రాప్తుమర్హసివ ద్దజ” ఎన్ఱమ్, (౨) “కడిక్కమలత్తుళిరున్దమ్ కాణ్ణిలాన్ కణ్ణనడిక్కమలన్దన్నైయయన్” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఇళున్ద్రపోతల్; అహజ్కార హేతుక్కళొన్ఱు మిల్లామైయాలే తద్రహితైయాయ్ ఇడక్కైవలక్కైయటియాత ఇడై చ్చియాన చిన్తయన్తియాయ్ (౩) “ముక్తిం గతాన్యాగోపకన్యకా” ఎన్నుమ్మడి అవన్తిరువడికళై పెప్పల్ మివిడుతల్ శెయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్ ఇవ్వహజ్కారతద్రాహిత్యజల్లె స్వరూపమెన్ఱె. ఇప్పడి

౨౪౩. ఇప్పడి సర్వప్రకారతాల్ముమ్ నాశహేతువానఅహజ్కారత్తు
కుమ్, అతినుడైయకార్యమానవిష సప్రావణ్యత్తుకుమ్

అహజ్కార తద్రహిత్యజ్గల్ ఇననైయిక్కైక్కుమ్ పెఱుకైక్కుమ్
ముడలొకైయాలే, శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్ ముతలానవకళ్ అహ
జ్కారహేతువాన జన్మజ్జలై అనాదరిత్తు తద్రహితజన్మజ్జలై యాదరి
తార్కకజ్జెన్దుకరుత్తు.

సిద్ధోపాయనిష్ఠు వైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్.

౨౪౩. (౧) “తన్నైత్రానేముడిక్రైయావతు” ఎఱుతుడగ్గిఇవ్వళవాక
అహజ్కారాదికర్ణదోష మునపాదికప్పట్టతు; అనన్తరమ్, ప్రాప్య
ప్రాపకజ్గల్లిణుమనె” ఎఱ్ఱిరుక్కుమ్ ప్రపన్నాధికారియుడైయ దిన
చర్యావిశేషమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు, (ఇప్పడి సర్వప్రకారతాల్ముమ్) ఎఱు
తుడగ్గి. “సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వధిక్కుమ్బడి పణ్ణొణ్ణు పోరక్కు
డవ” ఎఱ్ఱుమళవాక. (ఇప్పడి) ఎఱ్ఱుక్కిఱు క్తమాన ప్రకారత్తై పురా
మర్మిక్కిఱతు. (సర్వప్రకారతాల్ముమ్ నాశహేతు వాక్రయావతు)-
స్వరూపేణముడిత్తుమ్ భాగవతవిరోధత్తై విలైత్తు ముడిత్తుమ్ భగవల్లాభ
విరోధియాయమ్ ఎల్లాప్పడియూలుమ్ (౨) “అనన్నేవ” ఎఱ్ఱిఱపడియే
అనత్కల్పమామ్బడి స్వరూపత్తై యరువళియ ప్పణ్ణమతాయురుక్రై.
అహజ్కారమ్తా దేహత్తాభిమాన రూపమాయమ్ దేహతిరిక్తాత్త
విషయత్తై స్వాతంత్ర్యాభిమాన రూపమాయమ్ ఇరణ్ణవకై ప్పట్టితేయి
రుప్పతు. ఇన్విడత్తిలవై యిరణ్ణమ్ శేరచ్చొల్లప్పడుకిఱతు. (అతినుడై
యకార్యమాన విషయ ప్రావణ్యత్తుకుమ్) + దేహత్తాభిమానముమ్
+ స్వాతంత్ర్యాభిమానముమ్ విషయజ్గలై స్వభాగ్యత్వేన విరుమ్బుకై కుమ్

† దేహత్తాభిమానమ్-దేహత్తిరత్తభగ్గిమమ్. ‡ స్వాతంత్ర్యాభిమానమ్-స్వకేవత్వభగ్గి
మముమ్, స్వాధీనస్వార్థభోక్తృత్వభగ్గిమముమ్. (౧) ౧౦౦. (౨) తై-ఉ-౨-౬-౧.

౨౫౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

విశ్లేనిలమ్ తానాకై యాలే, తన్నైక్కణ్డాలే
శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్, అవల్ ముక్కువర్ధకరాన
సంసారికళైక్కణ్డాలే సర్పత్తైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్,

మూలమాకై యాలే విషయప్రావణ్యత్తై అహజ్కారకార్యమెనిటతు.
విషయశబ్దత్తాలే - కీమినుకూలమాకవుమ్ ప్రతికూలమాకవుమ్ శొల్ల
ప్పట్ట విహితనిసిద్ధరూప విషయద్వయత్తైయుమ్ శొల్లుకిటతు. (విశ్లే
నిలమ్ తానాకై యాలే) ఎన్దతు- ఇనైయిరణ్ణుక్కుమ్ జన్మభూమి, భగ
వత్స్వరూప తిరోధానాదికళైప్పణ్ణక్కడవ గుణత్రయాత్తక ప్రకృతిపరి
ణామరూపమాయ్ స్వకర్త విశేషారబ్ధమా యిరుక్కిట శరీరవిశిష్టనాన
తానాకై యాలే యెన్దపడి. కర్తానుగుణమాక రజస్తమస్సుక్కళాలే
కలజ్గపడిక్కుమ్ శరీరవిశిష్టత్తై యాలే మతిమయగ్గి, తానల్లాతడేహత్తై
త్తానాకవుమ్ తనక్కురియ నల్లాతత్తన్నై స్వతన్త్రినాకవు మభిమాని
ప్పతుమ్, తనక్కనర్ధకరమాన విషయగ్గిలై అత్యాదరత్తై ప్పణ్ణవతు
మనన్దా నేయుడే.

(తన్నైక్కణ్డాలే) ఇత్యాది. ఇప్పడి అనాదికాలమ్ పోన్దవనాయ్
ఇప్పోతుమతుక్కు యోగ్యమాన శరీరవిశిష్టనా యిరుక్కిట తన్నై
దర్శిత్రాలే, “కొన్దల్లతు విడేన్” ఎన్దు సాయుధనాయ్ పల్కవ్విత్తిరి
యుమ్ శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేకుడల్ కరిత్తుత్తనక్కు నాళకనాకనినైత్తుమ్.

తజ్గళుడై యడ్కైకళాలే దుర్వాసనైయైక్కిశప్పి అహజ్కారా
దికళై మేల్ మేలుమ్ వళరుమ్బడిప్పణ్ణమ్ తదుభయవశ్యరాన సంసారి
కళై క్కణ్డాతిరేకణ్డాలే, అణుకిల్ మేల్ విఱున్దు అళిక్కొళ్ళుమ్ అతి
క్రూరమాన సర్పత్తైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్ ఆజ్జినడుగ్గి ప్పిత్కొలిత్తు నమ
క్కుబాధకరైన్ద నినైత్తుమ్.

అవద్ బుక్కు నివర్తకరాన శ్రీవైష్ణవరక్తై
క్కణ్డాల్ బన్దుక్కళైక్కణ్డాత్పిలేయుమ్,
ఈశ్వరనైక్కణ్డాల్ పితావైక్కణ్డాత్పిలేయుమ్,

తద్గళుడైయ ఉపదేశానుష్ఠానజళిరణ్డాలుమ్ అహజ్కారాదికళికా
దోషదర్శనతైష్ణవిత్తు, తత్ప్రసక్తిలే భీతభీతనామ్బడివణ్ణి సనాసన
మాక అవద్ బై నివర్తిప్పిక్కుమ్మ్యమధ్యమపదనిష్ఠరాన శ్రీవైష్ణవరక్తై
క్కణ్డాల్ పెన్ద్రాల్, తన్నుడైయ అనర్థాభ్యుదయజళిరణ్డమ్ తద్గళతా
య్ త్తీయతువిలక్కి నల్లతిల్ మూట్టి రక్షిక్కుమా పుబ్బుక్కళైక్కణ్డా
త్పిలే అత్యాదరవచణ్ణి “నమక్కు నద్ బుడైయానవరక్తై” ఎన్దు
నినైత్తుమ్.

అడియిలే కరణకళేబరన్దైత్తన్దు అవద్ బైక్కొణ్డు వ్యభిచరి
యామల్ నల్ వట్టి నడక్కుమ్బడి శాస్త్రజ్ఞులైక్కాట్టి అకృత్యకరణాది
కళిల్ శిష్యిత్తు సర్వావస్థైయులుమ్ తన్నుడైయ హితమేపార్తు పోరు
మీశ్వరనై * అర్చాస్థలజళితే కణ్ణళారక్కణ్డాల్, ఉత్పాదకనాయ
విద్యాప్రదనాయ అపభేదవృత్తనాకాతపడి నియమిత్తు నడత్తిక్కొణ్డు
పోరుమ్ హితైషియాన పితావైక్కణ్డాత్పిలే స్నేహాసాధ్యస వినయ
జ్ఞుడై యుడైయనాయ్క్కొణ్డు “నమక్కు హితపరన్” ఎన్దునినైత్తుమ్.

అనాదికాలమ్ (౧) “అసన్నేవ” ఎన్నుమ్బడి కిడన్దత్తనై భగ
వత్సమ్మనైతైయటివిత్తు సత్తావానాక్కి మేన్దేలుమ్ తన్నుపదేశత్తాలే
జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికళైవిత్తైత్తు (౨) “* కైయిక్కినియెన్న భగవద్వి
షయతైక్కాట్టిత్తరుమ్ మహోపకారకనాయ (౩) “ఉకళి కేడియి
క్కుయిరాయ్” ఎన్దుమ్ (౪) “ఉన్దన్దైయిట్టి అగ్గియశీరన్ది వేణ్డిల”
ఎన్దుమ్ శొల్లుమ్బడి గుణవిగ్రహజ్ఞళాలే తనక్కు భారకభోగ్యనాయరు

శ్రీ మధ్యమపదమ్-నమఃపదమ్. * పరవ్యూహాదికళిల్ కాట్టిక్కుప్రసక్తిమిల్లామై
యాలే (అర్చాస్థలజళితే యత్యాది.) సాధ్యసమ్-సయమ్.

(౧) తై-ఉ-౨-౯-౨.

(౨) ఇరా-నూ-౨౪.

(౩) ఇరా-నూ-౧౦౪.

అచార్యనై క్కణ్డాల పశియళోల్ శ్చైక్కణ్డాత్పీ
 లేయుమ్, శిష్యనై క్కణ్డాల అభిమతవిషయ శ్చైక్కణ్డాత్పీ
 లేయుమ్ ని నైత్తు; అహజ్కారార్థకామజ్గళీ మూస్తుమ్,
 అనుకూలర్ పక్కలనాదర త్తైయుమ్,

కుమాచార్యనై క్కణ్ణుక్కిలక్కామ్మడికణ్డాల, కణ్ణాజ్జులై యిడుమ్
 పెరుమ్మశియళాధారకముమాయ్ భోగ్యముమానళోల్ శ్చైక్కణ్డాత్పీ లే
 అత్యభివేషత్తోజే అనుభవిత్తు “సమక్కు ధారకభోగ్యవిషయమ్”
 ఎత్తేని నైత్తుమ్.

సాధ్యాస్తరనివృత్త్యాది సమస్తస్వభావ సమ్పన్నతయా సమ్యక్
 జ్ఞాన ప్రేమవానాయరుక్కుమ్ సచ్చిష్యనై క్కణ్డాల, తనక్కానన్దా
 వహమాన అభిమతవిషయ శ్చైక్కణ్డాత్పీ లే “జ్ఞగవద్గుణానుసద్ధానదత్తై
 యిల్ నామ్ శొల్లుటి అ భగవద్గుణజ్ఞతై యాదరిత్తు క్కేట్ వతు అనుభాషి
 ప్పతువిధనావతామాకారజ్గళినా లేనమక్కానన్దావహన్” ఎత్తుని నైత్తుమ్.

(అహజ్కారార్థకామజ్గళీ మూస్తుమ్) ఇత్యాది. ఇనై మూన్దిలుమ్
 వైత్తుక్కిణ్ణు (అహజ్కారమనుకూలర్ పక్కల్ అనాదర త్తై ప్పిటిప్పి
 క్కుమ్) అతావతు - శేషత్వత్తై త్తక్ సన్నిధియిల్ జీవిక్కవొట్టా తపడి
 యితే అహజ్కార త్రికబలమిరుప్పతు. అహజ్కారియూనవళి (౧) “నన
 మేయమ్” ఎన్దిగుక్కుమలోఱ్ఱియ ఒరువిషయ త్తిలుమ్ తలైతాఱ్ఱ్ క్క
 విళైయానే; ఆకై యాలే అహజ్కారమ్ మేలిడుమాకిల్ * స్వరూప
 వర్ధకరాయ్ కొణు అనుకూలరాయరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కతై క్కణ్డాల
 నమ్మడైయ శేషికళైత్తు తుడై నడుగి యెఱ్ఱున్దిరున్దు ప్రణామాది పూర్వ
 కనూక అనువర్తనజ్ఞతై ప్పణ్ణవొట్టాతే, తన్నై అవర్కళిలధికనాకవా
 తల్ అవర్కతై త్తన్నోడు సమరాకవాలే బుద్ధిపణ్ణ అనాదరి త్తిరుక్కు
 మ్మశి పణ్ణమెన్దై;

ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతైయుమ్, ఉపేక్షిక్కు-మవర్ కళ
పక్కలపేక్షైయైయుమ్ పిఱప్పిక్కు-మెన్దజ్జె;

(అర్థమ్ ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతై ప్పిఱప్పిక్కు-మ్) అతా
వతు-“ఆరై యాకిలుమ్ శెన్బు నువ ర్తిత్తు బరుకాశు పెన్ద తాయ విడవేణు
మ్” ఎన్నుమ్మడియితే ఆర్థరాగమిరుక్కుమ్మడి; ఆరై యాలే, అతు స్వ
రూపనాశకజ్జేన ప్రతికూలరాససంసారికలై క్కుణ్డల్ శ్రీ వెరువియోడి
ప్పొకవేణ్డియిరుక్కు, బరుకాలై † నచ్చి అవర్ కళోడే ఉఱవుపణ్డి అవర్
కళిరుద్దపడల్లళిలే పలకాలుమ్ శెల్లువతు, అవర్ కళైయత్తైత్తు విరుద్దిడు
వతు, అవర్ కళో గుణకీర్తనమ్ పణ్ణువతామ్మడి అవర్ కళో విషయత్తిలే
ప్రావణ్యతైయుణ్డక్కు-మెన్దై.

(కానుమ్ ఉపేక్షిక్కు-మవర్ కళో పక్కలపేక్షైయైప్పిఱప్పిక్కు-మ్)
“కాన్యతథితికామః” ఎన్దిటపడియే కామశబ్దతాలే విషయసమ్భాగ
సుఖతైవ్విల్లుఱటతు; ఆతు- (౧) “ఈశిపోమిన్” ఇత్యాదిప్పడియే
దాగిద్ద్యోనార్థకాదికడియాక తన్నెముఖమ్ పారామల్ తల్చి క్కుఱవ
డైత్తు ఉపేక్షావాగమ్ పణ్ణుమ్ స్త్రీకళో పక్కలిలే (౨) “పత్తైయర్ తా
మిల్లప్పచ్చెల్ వర్” ఎన్దిటపడియే అవర్ కళు పేక్షావాగమ్ మాతలానవై
తన్నెయే ఉదేశ్యమాకక్కొణ్డు శెల్లుమ్మడి విలక్షణర్ కేట్టల్ శరీక్కు-
మ్మడియూన హేయాపేక్షైయై విలైక్కు-మెన్దై.

ఆక, ఇప్పడి అహజ్కారాదికళో మూన్దుమ్ స్వరూపవర్ధకరై
అనాదరిక్కుమ్మడియుమ్ స్వరూపనాశకరై ఆదరిక్కుమ్మడియుమ్ స్వ
రూపనాశకతైయోడే ఉపేక్షిక్కు-మాయిరుక్కు మవర్ కళై అపేక్షి
క్కుమ్మడియుమ్ పణ్ణుమెన్దు అవర్ శీకొడుమొకలై యనునన్దైత్తు “ఎక
శెయ్యత్తెడుకిఱటో?” ఎన్దజ్జె. —(అర్థకామాభిమానజ్జళో మూన్దుమ్) ఎన్దు

ఆత్మగుణజ్ఞో నమ్నూలుమ్ పిఠరాలుమ్ పిఠప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణా
తు, సదాచార్యప్రసాదమడియాకవరుకిఱ భగవత్ప్రసాదత్తాలే
పిఠక్కుమ త్తనై యెన్ఱు తుణిన్ఱు ; దేహయాత్త్రైయిలపేత్తైయు
మ్, ఆత్మయాత్త్రైయిలపేత్తైయుమ్,

పారమానాలుమ్ (౧) “గర్వోఽభిమానోఽహంకారః” ఎన్నిఱపడియే
అభిమానశబ్దత్తాలేఅహంకార త్రైచ్చొల్లుకిఱ తాత్తైయాలే (అనుకూలర్
వక్కల్) ఇత్యాదియైస్సెరినిత్తైయాక్కాతే యథాయోగమకొణ్ణ కీర్త
చ్చొన్నప్రకారత్తిలే యోజకకకడవతు.

(ఆత్మగుణజ్ఞో) ఇత్యాదిశమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞో అనాదికాలమహ
జ్ఞారాదికళుక్కు విత్తై నిలమాయ్ అనాత్మగుణజ్ఞై క్కుడుపూరి
త్తుక్కొణ్ణ కర్తవరతన్త్రాయరుక్కిఱ నమ్మడైయ యత్నత్తాలుమ్
ఆత్మగుణోదయవిరోధికళాన అహంకారాదికళుక్కు వరకరాయ్ అనా
త్మగుణపరిపూర్ణరాయ్ కర్తవశ్యరాయరుక్కిఱ పిఠరుడైయ యత్నత్తా
లుమ్ పిఠప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణాతు ; ఆత్మగుణజ్ఞభుక్కెల్లామ్ కొళ్ళకల
మాయ్ అడియిలే తన్నుడైయ నిర్దేతుకకృపెయాలే నమ్మైయగ్గీకరిత్త
రుళి “నమక్కాత్మగుణముణ్ణావ తెప్పోతో?” ఎన్ఱు పలకాలుమ్ కరై
వతు భగవాన్తై యర్థిప్పతాయ్కొణ్ణపోరుమ్ సదాచార్యనుడైయ
ప్రసాదమడియాకవరుకిఱ నమ్మడైయ ఆత్మగుణోదయవిరోధి పాపక్ష
యమ్ పిఠక్కుమ్బడి (౨) *చమలజ్ఞాకవిత్తిక్కుమ్ భగవాన్మడైయ
పరిపూర్ణప్రసాదత్తాలే పిఠక్కుమత్తనై యెన్ఱు ధ్యనసిన్ఱు.

(దేహయాత్త్రైయిలపేత్తైయావతు)- దేహరక్షణార్థమాన వ్యా
పారత్తిల్ విరుప్పమన్ శీరుక్కై.

(ఆత్మయాత్త్రైయిలపేత్తైయావతు)- శేషత్వమే వడివానవా
త్తావుక్కు ధారకాదికళాన గుణానుభవకై జ్ఞార్యప్రవృత్తియిల్ పెన్ శి
వళవాల్ తృప్తనాయిరాలే మేమేలుమాన్తైప్పడుకై.

ప్రాకృతపస్తుక్కళిల్ భోగ్యతాబుద్ధినివృత్తియుమ్, దేహధారణమ్ పరమాత్మసమారాధనసమాప్తి ప్రసాదప్రతిపత్తియెన్నిట బుద్ధివిశేషముమ్, తనక్కరుక్లేశముణ్డానాల్ కర్తృఫలమెన్డా తల్ కృపాఫలమెన్డాతల్ పిఱక్కున్ప్రీతియుమ్,

(ప్రా)కృతపస్తుక్కళిల్ భోగ్యతాబుద్ధి నివృత్తియావతు-అశనా చ్చాదనజ్జఘ్నుక్కుఱుప్పాన ప్రాకృతపదార్థజ్జలి లాదరత్తు క్కుడియాన భోగ్యత్వబుద్ధి తవిరుకై.

(దేహధారణమ్) ఇత్యాది అతావతు-అస్తప్రాకృతపస్తుక్కళిల్ దేహమ్ ధరిక్కైక్కుత్తక్కవశపుభుజ్జికై, పరమాత్మావాన సర్వేశ్వరినుడైయ సమారాధనత్తి సమాప్తిరూపైయాన ప్రసాద ప్రతిపత్తియెన్నిట బుద్ధివిశేషముమెన్దై - అచ్చిక్కే, (పరమాత్మసమారాధనసమాప్తి) ఎన్నిటబుద్ధివిశేషముమ్, (తత్ప్రసాద ప్రతిపత్తియెన్నిట బుద్ధివిశేషముమ్) ఎన్నపుమామ్.

(తనక్కు) ఇత్యాది. అతావతు - ముముక్షునాయ్ ప్రపన్న నాలుమ్ ప్రారబ్ధశరీరమిరుక్కుమళపుష్మతాపత్రయమ్వరుకై తవిరాతితే; ఆకైయాలే, ఇశ్వరీరత్తోడె యిరుక్కిట తనక్కు- త్తాపత్రయజ్జలి లేతేను మొరుక్లేశముణ్డానాల్, “ఇతు అనుభవవివాశ్యమాన ప్రారబ్ధకర్తృఫలమస్తో, ఏవమ్యాతకర్తృజ్ఞభుశ్చవై కఙ్గీయుమళవస్తో ఇశ్వరీరత్తోడు నమై యెమ్మెరుమాకవైక్కిటతు, ప్రాప్తిప్రతిబద్ధకజ్జలిలే యెన్డాకిలుమ్ కఙ్గీ యప్పెల్లోమే” ఎన్నిటవనుసన్ధానత్తాలేయాతల్, “దుర్వాసనైయాలే ఇవ్యుడమైవిడవిలై యామల్ ప్రాకృతపదార్థజ్జలై యుజ్జీవిత్తుక్కొణ్ణు సంసారత్తుక్కుళ్ళే పొరుచ్చియిరుక్కిటనమై దుఃఖదర్శనతైప్పణ్ణువిత్తు ఇతిల్ హల్ నిఱుత్తుక్కొణ్ణుపోక నిన్దైక్కిట సర్వేశ్వరనుడైయ కృపైయిక్కుల మస్తో ఇతు” ఎన్నిట వనుసన్ధానత్తాలేనూత బుద్ధాకక్కడవ ప్రీతియు

స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధినివృత్తియుమ్,
విలక్షణరుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళిల్ వాఙ్జాయమ్,

మెన్దై. కీపూర్వాఘమ్ †ఉత్తరాఘమ్ ‡ప్రారబ్ధజ్ఞమ్ ఎల్లామ్కట్టిక్కిఱ
వనుక్కు వర్తమానశరీర త్తి లనుభావ్యకర్తమత్తనైయుమ్ కట్టిక్కై
అరితన్బితే; కర్మఫలమాన దుఃఖపరమృతై కళైయనుభవియూ నిష్టాలుమ్
ఇద్దేహ తైవిడ వెన్టాలి శైయాతవివనై. నిర్దుఃఖనాక్కినై పోమాకిల్, ఇశ్వ
రీరత్తోడేనెమజ్గాలమిరుక్కవిచ్చిత్తల్, ఇన్ను మొరుశరీరమేతన్నైయిచ్చి
క్కులల్ శైయ్యుమాకైయాలే ఇశ్వరీరత్తుక్కుళ్ళకర్తమనుభవిత్తేయిరు
క్కక్కడవనెన్బితే వైక్కిఱతు ; ఆనపిన్బు, మఱ్ఱొణాన కర్మశైల్లామ్
కట్టిత్తతు సంసార త్తిల్ నిన్బు మివనైక్కడుక త్తిరువడికలై శేర్ తు
క్కొళ్ళుకైయిన్బాన కృపైయాలేయూనాటొలే, ఇత్తనైయుమ్ కట్టి
యూసుల్ వైత్తతుమ్ కృపైయాలేయితే; అనాదికాలమ్ పరిగ్రహిత్త శరీ
రస్తోమనుభవిత్తదుఃఖమ్ భగవన్నిగ్రహఫలమ్, ఇతులవననుగ్రహ
ఫలమ్. (౧) ‘యస్మానుగ్రహమిచ్చామితస్యవిత్తం హరాష్యహమ్’
ఎన్టానితే ; ఆకైయాలే ఇత్తై (కృపాఫలమ్) ఎన్దిఱతు.

(స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధి నివృత్తియావతు)- ప్రపన్న
నాన తన్నుడైయ వధికారానుగుణమాక వనుష్ఠిత్తుక్కొణ్ణ పోరుమ్
నల్లొట్టుక్కబ్బళై ప్పేర్ మిక్కు సాధనమాక నిన్దాయూతోట్టికై.

(విలక్షణరుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళిల్ వాఙ్జాయావతు)- (౨)
* నాట్రోడియల్ మొట్టిన్ద నారణనై నణ్ణియిరుక్కైయాలే, నిర్మలజ్ఞాన
భక్తికరాయిరుక్కుమ్ విలక్షణరాన పూర్వోకభుడైయ విలక్షణమాన
అన్దజ్ఞానముమ్ అనుష్ఠానముమ్ నమక్కుణ్డాక వేణుమెన్నుమాకై.

కీ పూర్వాఘమ్-ఉపాయవరణత్తుక్కు పూర్వవివక్షిన పుణ్యపాపజ్ఞో. †ఉత్తరా
ఘమ్-ఉపాయవరణాన వ్రరవేపణ్ణిన పుణ్యపాపజ్ఞో. ‡ప్రారబ్ధమ్-దేహస్తరాన
భావ్యమాయ సద్యఃఫలప్రదానోస్తుభిమానకర్తమ్. (౧) గీతై- (౨) తిహాయ్-౧౦-౬-౨.

ఉకన్దపశిననిలజ్గళి లాదరాతిశయమున్, మగ్గళాశాసనముమ్,
ఇతరవిషయజ్గళి లరుచియుమ్. ఆర్తియుమ్, అనువర్తననియతి
యుమ్, ఆహారనియతియుమ్,

(ఉకన్దపశిననిలజ్గళి లాదరాతిశయమనవతు)-(౧) "తానుకన్దపశిన్"
ఎగ్గిటపడియే సర్వేశ్వరనుకన్ద వర్తిక్కిట దిన్యదేశజ్గళెన్టాల్ (౨)
"కణ్డియూరరజ్గమ్ మెయ్యున్ కచ్చిన్ కమలైయెన్ మున్దనాన్" ఎగ్గిట
పడియే మనస్సులజ్గేమ్మేవిట్టుచ్చుడి మేకమేలుమ్ సెరుకుటివాదిరమ్.

(మగ్గళాశాసనమావతు)-అవ్వోదిన్యదేశజ్గళై విరుమ్మిన ర్తిక్కిట
అవనుడై య శీ (సాదర్ప్యతైయుమ్) సాకుశూన్యతైయుమ్ నాయెచ్చున్
నోక్కుమ్ పరివరిల్లామైయెయుమ్, ప్రతికూలవర్గజ్గళి సతిశయతైయుమ్
నిలైత్తేగ్గి, "ఎకశెయ్యత్తేడుకిటతు" ఎట్టు వయితెచ్చున్ ఇరవుమ్పకలుమ్
తిరుప్పల్లొలుపాడుకై.

(ఇతరవిషయజ్గళిలరుచియావతు)-భగవద్వ్యతిరిక్తగళానహేయ
విషయజ్గళిల్ దోషదర్శనాదికళాల్ విరుప్పవల్ శ్రీరుక్కై.

(ఆర్తియావతు)-ఇతరవిషయప్రావణ్యహేతువాస ఇవ్వపమ్బాడే
(3) *ఇరుక్ తరుమాళాల త్తిలిరుక్కిటవిటిలడిక్కిలిప్పాలమ్ ప్రావ్యవైల
త్యణ్యదర్శనత్తాల్ వన్ద ప్రాప్తివిలమ్బాసహత్వత్తాలుమ్ పడుమ్గేశమ్.

(అనువర్తననియతి యావతు)- భగవద్బాగవత విషయజ్గళిల్
స్వశేషత్వానుగుణమాక నీచోక్తి నీచవృత్తికళాల్ పణ్ణమనువర్తనజై
ప్రాప్తివిషయజ్గళిల్ మఱియుమ్ శెయ్యుతోక్తికై

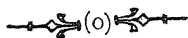
(ఆహారనియతియావతు)- శీ జాత్యాశ్రయసిమిత్రాదుష్కళాయ్
సర్వేశ్వరనుడైయవున్ తదీయరుడైయవున్ ప్రసాదగళాన పస్తుక్కుళై

శీ కణ్డిలిశంకవచిన్నాస్తి. శీ జాతిదుష్టమ్-అనునాది ఆశ్రయదుష్టమ్-పతితాస్వాది.
నిమిత్తదుష్టమ్-నూతకాస్వాది ఇను-కాలక్రియాసంసర్గహేతుకదోషకాన్యజగుక్తుము
పలక్షణమ్ కాలగుష్టమ్-తౌగద్యగృప్తసమ్యక్ తాదికమ్. క్రియాదుష్టమ్-ఘృతానన్విత
దోషుః క్వాది. సంసరుదుష్టమ్-క్రిమికళాదియుక్తమ్. (౧) తి-శె-౬-

(౨) తి-కుటు-౧౯.

(౩) తి-చ-మీ-౧౦-౬౫

అనుకూలసహవాసముమ్, ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియుమ్,
సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవన్.
పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

యే ఆహారమాకక్కొళ్ళుమతోఱియ, తదితరజ్జళానవై కొళ్ళక్కడవో
మల్లోమెద్దిరుక్కై.

(అనుకూలసహవాసమావతు)-స్వసంసర్గతాతే జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళై
వర్ధిప్పియానిఱ్కుమ్ మనుకూలరానవర్కళుడనే త్తణకాలముమ్ పిరియాతే
కూడివర్తిక్కై.

(ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియావతు)- స్వసంసర్గతాతే జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్గళై నళిప్పియానిఱ్కుమ్ ప్రతికూలరానవర్కళుడన్ త్తణకాల
ముమ్ కూడి వర్తియాతోఱిక్కై. ఇజ్జుచ్చొన్న అనుకూలరుమ్ ప్రతికూ
లరుమ్ ఇన్నా రెన్ను మిడమ్ మేలే తామేయరుళిచ్చెయ్యక్కడవరితే.

(సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కొణ్ణు పోరక్కడ
వన్) అతావతు- కీఱ్చొచ్చొన్న వివైయి త్తనైయుమ్ జ్ఞానానుష్ఠాన పరి
పూర్ణనాన సదాచార్యనుడైయ సర్వమజ్గళావహమాన ప్రసాదతాతే
తన్నడైయే మేకమేయ మభివృద్ధమామ్బుడి శెయ్తుకొణ్ణు పోరక్కడవ
నెట్టపడి. సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి ఇవన్ పణ్ణిక్కొణ్ణు
పోరుక్కైయావతు- తత్ప్రసాదకజ్గళైచ్చెయ్తు కొణ్ణుపోరుక్కై. తత్ప్రసా
దకజ్గళావన-ఇతినుడైయ † ఉపపాదనస్థలత్తి లరుళిచ్చెయ్తిటివై. (పోర
క్కడవన్) ఎట్టు విధిరూపేణ వరుళిచ్చెయ్తతు-ఇతినుడైయ అవశ్యా
నుష్ఠేయత్వమ్ తోబ్రిరుక్కైక్కాక.

ఇరణ్ణామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

† “కర్తివ్యమ్ అచార్యకైర్జ్యమ్” ఇత్యాదిస్థలజ్ఞాపితే.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీ వ చ న భూ ప ణ మ్.

మూన్తామ్ ప్రకరణమ్.

౨౪౪. మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; జ్ఞానదశైయిల్
రక్ష్యరక్షకభావమ్ తకకప్పిలే కిడక్కుమ్; ప్రేమదశైయిల్

౨౪౪. ఇద్ద దినచర్యైయిల్ శొన్నవశ్శీల్ వివరిక్కవేణుమన
జ్ఞై వివరిప్పతాక త్తిరువుళ్ళవేపశ్శీ, ప్రథమత్తిల్ మగ్గళాశాసన తె
వివరి త్తిరుళుకితార్, (మగ్గళాశాసనమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. హేయప్రత్యసేక
నాయ్ కల్యాణైకతాననాయ్ స్వేతర సకలరక్షకనాయితే సర్వేశ్వరనిరు
పుతు ; ఇప్పడియిరుక్కిఱవననై కొండ్లు తనక్కుణ్డాన అమగ్గళజ్జై
హప్పిక్కి ఇల్లాతమగ్గళజ్జై యుణ్డాక్కికొళ్ళక్కడవ తద్రక్ష్యభూతనాన
ఇవన్ తనక్కు రక్షకనాన అవనుక్కుతాన్ మగ్గళజ్జై యాశాసిక్కై
తదేకరక్ష్యత్వరూపమాన స్వరూపత్తుక్కు విరుగ్గమన్తో వెన్ఱిఱజ్జై
యై యనువదిక్కితార్; (మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్)
ఎన్తు. అ తైప్పరిహరిక్కితార్, (జ్ఞానదశైయిల్) ఎన్తుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశై
యావతు)-సర్వేశ్వర సేతుకనాకవుమ్ తాన్ అవనుక్కు రక్ష్యభూతనాక
వుమ్ ప్రణమత్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే తెళియక్కణ్డానుసన్నిక్కుమ్దశై.
అద్దదశైయిల్ (౧) “కళైవాయ్ తున్మమ్ కళై యాతొళివాయ్” ఇత్యా
దిప్పడియే తన్నుడైయ అనిష్టనివృత్త్యాదికళుక్కు అవనే కడవనెన్ఱిరు
క్కైయాలే, రక్ష్యరక్షకభావమ్ తనక్కుడై త్త ఆశ్రయ త్తిలేకికక్కుమ్
(ప్రేమదశై యావతు)- సర్వేశ్వరమడైయ సౌందర్య సౌకుమార్యజ్జై
యనుసన్నిత్తు “ఇవ్విషయశ్శుక్కై వరుకిఱతో?” ఎన్తు శ్రీ అస్థానేభయ
శక్తై-పణ్ణే, అవన్ స్వరూప తైయనుసన్నిక్కుత్తు మరన్ఱిక్కై నెన్ఱు + మఱు

శ్రీ అస్థానే-అవిపయత్తిల్, + మఱుకుమ్మడి-సన్దపిక్కుమ్మడి. (౧) తి-వాయ్-౧౮-౮.

౧౬౮ శ్రీవచనభాషామే సవ్యాఖ్యానమ్-౩ ప్రకరణమ్.

తట్టుమాటిక్కిడక్కుమ్.

౧౮౫. అవక్షస్వరూపతై యనుసన్నితాల్ అవనై క్కడకాకక్కొణ్ణు తనైన్దోక్కుమ్; సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్ తనైన్ద క్కడకాకక్కొణ్ణు అవనైన్దోక్కుమ్.

౧౮౬. ఇవ్వర్థమ్, చక్రవర్తి,

కుమ్బుడియానదశై. అన్దదశైయిల్ ఈశ్వరనైరక్షిక్కవత్తేడి త్తడు మాటుకై యాలే ఈశ్వరన్ పక్కలిలే రక్ష్యభావముమ్ చేతనన్ పక్కలిలే రక్షకభావముమాయ్, తనక్కడైత్త ఆశ్రయ త్తిలన్బి క్కే మాతాడి క్కిడక్కు మెన్ట పడి.

౧౮౭. ఉక్తార్థతై విశదీకరిక్కితార్, (అవక్షస్వరూపతై) ఎన్టతు డక్కి. అతావతు ప్రథమాక్షర త్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే సర్వజ్ఞనాయసర్వ శక్తియాయ్ సర్వరక్షకనాన అవన్దైయస్వరూపతై యనుసన్నితాల్, అవనై త్తనక్కనిన్టనివారకనాకక్కొణ్ణు అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్ అప్రాప్త నాన తనైన్ద రక్షిత్తుక్కొళ్ళుమ్; † పేశప్పిశకుమ్బుడియాన అవన్దైయ సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్, అవన్దైయ సర్వశక్తి్యాదికళైమఱన్దు కుత్తైచ్చరక్కాకనిన్దైత్తు, తనైన్ద రక్షకనాకక్కొణ్ణు మగ్గళాశాన సమ్పణ్ణి అవనైరక్షిక్కుమెన్దై. ఇవ్విడ త్తిల్ సాన్దర్యమ్ శొల్లిన్ శీల్లయే యాకిలుమ్ అతువుమ్ మగ్గళాశానన హేతువాకై యాలుమ్ * మేలే శొల్లు కై యాలుమ్, సాకుమార్యమ్ ఇతుక్కుముపలక్షణమ్.

౧౮౮. ఇప్పడి సాకుమార్యాదికళైక్కొణ్ణు కలన్దీ రక్షకనాన అవన్దైయ శక్తివై భవతై మఱన్దు, తానవనైరక్షిక్కుమెన్దిఱ ఇవ్వర్థ మెన్దే కాణలామెన్ను మపేక్షైయిలే, ఇతు శిషాచారసిద్ధమెన్ను మిడమ్ కాట్టు కితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్టతుడక్కి. చక్రవర్తి, పెరుమాళ్ పిరాట్టైయై

† పేశప్పిశకుమ్బుడియాన. పేశినాల్ నలుసమ్బుడియాన.

* మేలే శొల్లు కై యాలుమ్ ఎన్టతు. పెరుమాళ్ ముఖి త్తిలే విత్తి త్తివర్ కళై వడివగ్గుకు పడుత్తుమ్ పాడాయిన్ బుచ్చెన్. ఎన్టశొల్లు కై.

శ్రీజనకరాజ్ తిరుమళ్,

త్తిరుమణిమృణాల్ న్దు మీళ్ళెల్లున్దురుళానిళ్ళా, పరశురామన్ న్దు శో
 శ్ శ్రీనవళవిలే, తాటకాతాటకేయ నిరసనగళాలే ఇవరుజ్జెయ శక్తివైళ
 వత్తై వ్యక్తమాక వడిద్దిరుక్కచ్చెయ్ లేయుమ్, ఇవరుజ్జెయ బాల్వై
 యుమ్ సోకుమార్క త్తెయుమే సార్త్తు “ఎన్నా కప్పకుటితో?” ఎన్దుభీతనా
 య్, తాన్మున్నే యోడిచ్చెన్దు (౧) “క్షతరోషాత్ప్రళాస్తస్త్వం బ్రాహ్మ
 ణశ్చమహాయశాః బాలానాం మమపుత్రాణా మభయం దాతుమర్హసి”
 ఎన్దు శరణమ్ పుక్కు, పిన్నైయు మవన్ పెరుమాళ్ మేలేయడర్ న్దు
 శెల్లుకిపడియైక్కణ్ణు నిమ్మిణనాయ్ నిన్దు, (౨) “గతోరామఇతి శ్రు
 త్వాహృష్టః ప్రముదితోవృషః | పునర్దాలం తదామేనే సుతానాత్తాన
 మేవచ” ఎన్దిపడియే అవన్తోల్ మ్మిణ్ణుచోనానెన్దు కేట్టిపిన్సు తా
 నుమ్ ప్పిళ్ళైకళుమ్ మఱుపిలవిపిలన్దారాక నిన్దై త్తిరున్దానితే.

శ్రీజనకరాజఁ తిరుమకళ్, తలైసీర్ ప్పాట్టలే ఇవరుడైయవైభవ
మెల్లొమఱియు మవళాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, తిరువభిషేకమ్ పణ్ణుకై
క్కాక అలఙ్ఘృతదివ్యగాత్రరాన్మక్కొణ్ణు చక్రవర్తి తిరుమాళికై
క్కెఱ్ఱున్దరుభుకిఱిపోతు, ఇవరఱుకిలేఱ్ఱోన్ దు, ఇఱుక్కెన్ వరుకిఱిఱోన్
ఎఱ్ఱు ప్రేమత్తాలేకలక్కి, (3) “పఱిసమ్మానితానీతా భర్తారమసిఱేక్షణా
ఆద్వారమనుపవ్రాజ మఱ్ఱళాన్యభిదఱ్ఱ్యషీ” ఎఱ్ఱు తిరువాళలళవుమ్ తాన్
మఱ్ఱళాళాసనమ్ పణ్ణొక్కొణ్ణు పిన్ శెఱ్ఱు, (౪) “పూర్వాదిశంపవ్రజ ధరో
దక్షిణాంపాతుతేయమః । వరుణఃపశ్చిమామాళాం ధనదస్తాత్తరాం
దిశమ్” ఎఱ్ఱు దిక్పాలకర్కలై ఇవర్క్కు రక్షకరాక వపేషీత్తాళితే.

(శ్రీజనకరాజ్) ఎప్పుమ్ (తిరుమకల్) ఎప్పుమ్ పిరిత్తుచ్చొల్లవు
మామ్. అప్పోత్తెక్కు, శ్రీజనకరాజ్, మహేశ్వరధనుర్భగతాలే పెరు
మాళ్ళుడైయత క్కైవై భవత్తెక్కుణ్ణిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, (గీ) “ఇయంసీతా

(၇) က-ဃ-၃၂-င.

(3) ಕ-ಅ-೧೬-೨೧.

(੭) ਰਾ-ਬਾ-੨੨-੬.

(੪) ਸਾ-ਭੁ-ਨਿ-ਉੜ.

(2) ரா-வா-23-22.

విశ్వామిత్రన్, శ్రీదణ్డకారణ్యవాసికశాసనముపకల్, తిరువడి,

మమసుతా సమాధర్తచరీతవ । ప్రతీచ్ఛచ్చైనాంభద్రం తే పాణిం గృహ్ణీ
వ్యపాణినా” ఎన్టు అభిజాత్యాదికశాల్ వీటుడై యశాన ఇవల్లైక్కై
కొణ్డరుళుమెన్టు కాట్టిక్కొడుక్కిఱవళవిలే, ఇవరుడైయవళుకై యుమ్
సాకుమార్యత్తెయుమ్ కణ్డకలగ్గి ఇచ్చేర్ త్రిక్కొరు తీగ్గువారాత్తోట్ట
యవేణుమెన్టు “భద్రస్తే” ఎన్టు మగ్గళాశాసనమ్పణ్ణినానెన్టే.

విశ్వామిత్ర, తన్నుడైయ అధ్వరత్రాణార్థమాక పెరునూ
లైయల్లైత్తు కొణ్డపొరుకిఱపొతు, నడువే తాటకై పెరియ ఆర్ప్పరప
తోడే ఆక్రమిన్తుకొణ్డవరుకిఱపడియెక్కణ్డు, (3) “అహంవేద్దిమ
హంతానం రామంసత్యపరాక్రమమ్” ఎన్లెఱపడియే పెరుమాళుడైయ
శక్తివైధవ తైయటిన్దిరుక్కచ్చయ్తేయుమ్ సాకుమార్యత్తెప్పార్త్తు
క్కలగ్గి, (౨) “విశ్వామిత్రస్త బ్రహ్మర్షి ర్హుజ్కారేణాభిధర్తస్యతామ్ ।
స్వస్తిరాఘవయోరస్త జనుశ్చౌవాభ్యభాషత” ఎన్లెఱపడియే తా
మున్నేనిన్టు అవలై హుజ్కరిత్తు పెరుమాళుక్కుమ్ తిరు తమ్మియా
ర్క్కుమ్ ఒరుతీగ్గు వారామైక్కాక మగ్గళాశాసనముమ్ శెయ్తానితే.

శ్రీదణ్డకారణ్యవాసికశాసన ముపకల్, (3) “తేతంసోమమిహో
ద్యస్తగ్ దృష్ట్వావైధర్తచారిణః । మగ్గళాని ప్రయుజ్జానాః ప్రత్యగృహ్ణాన్
దృఢవ్రతాః” ఎన్టు తగ్గళాపన్నిప్పత్తియెయుమ్ అభిమతసిద్ధియెయుమ్
పణ్ణిత్తరువారివరే యెన్టు సాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణికిఱ తాగ్గళే, ఇవర్
సన్నిహితరానవాతో అవల్లైమఱన్దు, ఇవర్ వడివళుకిలేతువళుగ్గు మగ్గ
ళాశాసనమ్పణ్ణినార్ కళితే.

తిరువడి, ప్రథమదర్శన త్రిలే, (౪) “ఆయతాశ్చ సుప్యతాశ్చ బా
హవఃపరి ఘోషమాః । సర్వభూషణభూషార్హాః కిమర్థం ననిభూషితాః”
ఎన్టు † కణ్డైయగ్గళే పోలే యిరుక్కిఱ సిరుత్తోల్ కళిల్ మిడుక్కైక్కణ్డు

గ్గ అధ్వరత్రాణార్థమాక-యాగరక్షణార్థమాక. (౧) రా-బా-౧౯-౧౮.

(౨) రా-బా-౨౬-౧౪. (3) రా-ఆ-౧-౧౧. (౪) రా-కి-౩-౧౪.

† కణ్డైయమ్-అనేకట్టుమకమ్మమ్.

“సమస్య వరకర్తృకాక త్వు” ఎట్టు బుద్ధిపణ్ణి నిట్టుచెయ్తే యుమ్, అవగోళిస్తేకొత్త కొడువట్టు “పిటర్ కణ్ణెచ్చిల్ పడిల్ శెయ్ వణెన్” ఎట్టు అలిశిక్కి పడ్డ లిగువాభరణాళాల్ ఇతైమత్తైట్టువై యాతే ఇప్పుడైతే మిద క్కరణమెన్నెన్టు నయిటుపిడిన్టు, పిన్న పెరు మాళుడైయ శక్తివిశేష తైహుముఖమాక క్కాణానిట్టుచెయ్తేయుమ్, సాకుమార్కానుసన్ధానతాల్, ఇవర్ క్కెల్ వరుకటతో?” ఎట్టుతుణు క్కుత్తుణు క్కెన్టుసర్వశైయిలుమ్ కూడనిన్టునోక్కికొన్టు తిన్దానితే. మహారాజర్, వాలివధాదికళాల్ పెరుమాళుడైయ శక్తిగౌరవత్తై క్కరుక్కుచెయ్తేయుమ్ సాకుమార్క తైయే పార్త్తుక్కులక్కి, శ్రీకృష్ణాత్మా నాలుపేరుమ్ తానుమాయ్ వన్టుతోన్ శ్రీనహతు(౧) “ఏష సర్వాయుధోపేత శ్చతుర్భిస్సహరాక్షసైః | రాక్షసోఽభ్యేతి పశ్యథ్వమస్తాక్ హన్తుం ససంశయః” ఎట్టు నమక్కెల్లా మోరుయిరాస పెరుమాళై నలికిపవడియాల్ నమ్మెయెల్లారై యుమ్ ముడిప్పతాకవరుకితా నివనెన్టుతియిట్టు ముతలికళుక్కుక్కాట్టి, (౨) “రాఘవంశరణంగతః” (౩) “నివేదయతమాంక్షీప్రమ్” ఎట్టువుక్కిలై క్కెట్టువైత్తుమ్, (౪) “వధ్యతామేషతీవ్రేణ దణ్డేన సచివైస్సహ | రావణస్యన్యశంసస్య భ్రాతాహ్యేషవిభీషణః” ఎట్టు రావణసమ్మన్దతైయే: ప్పార్త్తు ఇవనై చిత్రనధమ్ పణ్ణ వేణుమెన్పుతు, (౫) “రావణేన ప్రణిహితం తిమవై హినిశాచరమ్ | తస్యాహమ్ నిగ్రహం మన్యే త్తమంతమవతాంవర” ఎట్టు రావణా వరవిడవన్దనెన్డే అవనై త్తిరువుళ్ళమ్ పల్ వేణుమ్, అవనై దణ్డిక్కెయే ప్రాప్తమెన్టు బుద్ధిపణ్ణానిన్డే నెన్పుతాయ్, ఇప్పుడైకళిలే పలవన్ టైయుమ్ శొల్లి ఇవనై సర్వధాకైక్కొళ్ళవొణ్ణా తెన్టు ఒరునిలై నిన్టు, (౬) “పిశాచాన్ దానవాన్” ఇత్యాదియాల్ తమ్మడైయ బలత్తై

(౧) రా-౧౭-౩- (౩) రా-యు-౧౭- (౫) రా-యు-౧౭-౨౬-
(౨) రా-యు-౧౭-౧౬. (౪) రా-యు-౧౭-౨౯. (౬) రా-యు-౧౮-౨౩.

శ్రీనందగోపర్,

క్మాట్టియుమ్ న కపోతోపాఖ్యానమ్ కణ్ణాపాఖ్యానమ్ ఇనైయరుళిచ్చె య్తుమ్, తెలివిత్తు భయత్తై క్కెగుత్తు, (౧) “అనయైనంహరిశ్రేష్ఠ” ఎన్న వేణ్ణుమ్బడి పెరుమాళై క్కుఱైచ్చరక్కా-కనినైత్తు క్కాత్తు క్కొణ్ణు పోనానితే.

(మహారాజర్) ఎగ్గితు - శ్రీజటాయమహారాజరై యెన్ఱుమ్ శొల్లువర్ కళ్ళ; అతావతు - శ్రీజటాయమహారాజర్, పిరాట్టిక్కాక రావణనోడేపారుతుక్కుఱ్ బుయిరాయ్ క్కడక్కితమై పెరుమాళ్ వన్ఱు కణవళవిలే, జనస్థాన త్తిలిరున్ఱ పతినాలాయిరమ్ రాక్షసరై యుమ్+తని వీరమ్ శెయ్తు నిన్ఱుకాన్ఱ తోళ్ళ వలియై యత్తినిరుక్క చెయ్ తేయుమ్, (౨) “యా మోషధిమి నాయున్ఱన్ఱ స్వేషసిమహవనే సాదేవీమమచప్రాణారావణేనోభయంహృతమ్” ఎన్ఱు అరుమరున్ఱు తేమవారటవిఱోటుమ్ తడుమాటుమాపోలే యావళోరు త్తియై యిన్ఱపరన్ఱకాట్టిలే తేడిక్కొణ్ణు తిరికిఱీర్, ఉమక్కు నిత్యమ్ ప్రాణసమైయాన అపభుమ్ ఎన్నుడైయ ప్రాణజ్ఞు మిరణ్ణుమ్ రావణనాకిటపైయలాలే అపహృతమాయ్ బు కాణుమెన్ఱు శొల్లానిక్కుచ్చెయ్ తే, ఇవరుడైయ విరహాన్లేశత్రాల్ వన్ఱ తళర్ త్తియైయుమ్ సాకుమార్యత్తైయుమ్ రాక్షసరొట్టై వాపకైయై యుమ్ నినైత్తు “ఎన్నా కత్తేషుకిటతో?” ఎన్ఱజ్జ, “ఆయున్ఱ” ఎన్ఱు ఆయున్ఱైప్రార్థితారితే.

శ్రీనందగోపర్, పూతనానిరసనత్తాలే కృష్ణనుడైయ దివ్యశక్తి యోగ తై క్కణ్ణిరుక్క చెయ్ తేయుమ్, * శైశవప్రయుక్తమాన సాకు మార్యత్తైయే పార్త్తుక్కలగ్గి వయితెన్ఱు, (౩) “రక్షతుత్వామశేషాణాంభూతానాం ప్రభవోహరిః | యస్యనాభిసముద్భూత పఙ్కజాదభ వజ్రగత్” ఎన్ఱు సర్వజగత్కారణ భూతనాయ సకలవిగోధ నిరసనశీల నాన సర్వేశ్వరనుమ్మై రక్షి ప్పానాక వెన్ఱు రత్నైయిట్టారితే.

† ఇవ్విరణ్ణు ఉపాఖ్యానజ్ఞకుమ్-శ్రీరామాయణత్తిల్ పతిన్ఱ్ఱివతున్ఱమ్-౨౪-౨౬-శ్లోకభగీర్ కాణ. ‡ కుఱ్ బుయిరాయ్-అల్పప్రాణరాయ్. † తనివీరమ్-అసహాయ యుద్ధమ్. * శైశవమ్-బాల్యమ్, (౧) రా-యు-౧౮-౨౪, (౨) రా-౪-౬౭-౧౫, (౩) భార-

శ్రీవిమరర్, ప్తిశ్చైయుఱక్గావిల్లిదాసర్,
తుడక్కమానవర్కళి పక్కలిలే కాణలామ్.

శ్రీవిమరర్, కృష్ణనుజైయ సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాదికత్వైయ
జిద్దిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, దుర్యోధనగోష్ఠీయిలే యొడ్డుదళిసహతు
పాయాసనమిట్టపడియై క్కణ్ణజ్జి, ప్రేమాన్ద్రైయాలే (౧) “సంస్పృశ
న్నాసనంశౌరే ద్విదురస్సమహామతిః” ఎన్ఱు తమ్ముజైయతిరుమాళ్ళికై
యిల్ తామిట్ట ఆసన జైయుమ్ అతిశక్తైపణ్ణి త్తన్కైయాలే అము
క్కిప్పార్ త్తారిఱే.

ప్తిశ్చైయుఱక్గావిల్లిదాసర్, అత్తలైయిల్ జ్ఞానశక్త్యాదిక
తెల్లామఱిన్ఱు “పెరుమాళ్ నమక్కు రక్షకర్” ఎన్ఱిరానిఱ్ఱుచ్చయ్ తే
యుమ్, ప్రేమపరవశరాకై యాలే కి పెరుమాళులావియరుళుమ్మాత్తు
ఎగ్గేను మొరుచలనమ్పిఱిక్కిల్ నమ్ప్రాణనై విడుమిత్తనైయెన్ఱుశొ
త్తైయై యరువిప్పిడిత్తుక్కిణ్ణ సేవిప్పరెన్ఱు ప్రసిద్ధమిఱే.

తుడక్కమానవర్కళెన్ఱిఱిత్తాల్, (౨) “స్త్రియోవృద్ధా సరు
ణ్యశ్చ సాయంప్రాతస్సమాహితాః । సర్వాదేవాన్ సమస్యన్తి రామ
స్యాన్తేయశస్వినః” ఎన్ఱు తిరువయోధ్యావాసిజనగళి ; (౩) “యన్దజ
ళంసుపర్ణస్య వినతాకల్పయత్పురా । అమృతంప్రార్థయానస్య తత్తేభవ
తుమజ్గళమ్” ఎన్ఱు శ్రీకౌసలైయార్ ; (౪) “జాతోఽసిదేవదేవేశ శబ్ద
చక్రగదాధర । దివ్యరూపమిదం దేవ ప్రసాదేనోపసంహర” ఎన్ఱు శ్రీవసు
దేవర్ ; (౫) “ఉపసంహరసర్వాత్మక రూపమేతచ్ఛతుర్భుజమ్ । జానా
తు మావతారన్తే కంసోఽయందితిజన్మజః” ఎన్ఱు దేవకిప్పిరాట్టిముతలా
నారైయెల్లామ్ నిన్ఱెక్కిఱతు.

శ్రీ పెరుమాళులావియరుళుమ్మాత్తు-న మ్మెరుమాళ్ పుఱప్పాడుకొన్ఱెరుళుమ్మాళ్ళు.
† శొత్తై-తురికై. (౧) భార-ఉద్యో (౨) రా-అ-౨-౫౨. (౩) రా-ఆ.౫౨-౩౩.

(౪) వి-పు-౫-౩-౧౦.

(౫) వి-పు-౫-౩-౧౩.

౨౭౪ శ్రీవచసభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౭౨. ఇతైయ పెరుమాళై శ్రీగుహ ప్పెరుమాళతిశ్శైవణ్ణ, ఇరువరై
యు మతి శ్శైవణ్ణి శ్రీగుహ ప్పెరుమాళ్ పరికరమ్ పెరుమా
ళై నోక్కిత్తీ తే.

౨౭౨. ఇద్విషయవై లక్షణ్యమ్ ఎల్లారై యుమ్ మగ్గళాశాసన త్తిలే
మూట్టుమెన్ను మిడత్తుక్కు ఇన్ను మొరుడదాహరణమ్ కాట్టుకితార్ (ఇతై
య పెరుమాళై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-శృగ్గి బేరపుర త్తిలే యెమ్మనరుళి శ్రీ
గుహ ప్పెరుమాళై విషయికరి త్తరుళినవన్ఱు, పాణ్ణిన్ఱు ఇతైయ పెరు
మాళ్ పడుత్తుక్కుడు త్తపర్ణశయ్యైయిలే పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియమ్
పళ్ళికొణ్డరుళానిట్టు, (౧) * బాల్యాత్ప) భృతినున్సిగ్ధరాకై యాలే ఎ
వరుకిటతోవెన్ఱు, ముతుకిలిట్ట అమ్మతాత్తూనియుమ్ కట్టినవిరత్తుర
డుమ్ సానియేటిట్ట నడుక్కొత్తుప్పిడి త్తవిల్లుమ్ తాముమాయనడై యా
డుమ్ మతిళోపోలే వతైయవరుకిట ఇతైయ పెరుమాళైక్కణ్ణు, శ్రీగుహ
ప్పెరుమాళ్, “ఒరుతమ్మితాయెక్కొణ్ణు రాజ్యతైవాగ్గి కట్టినకాప్పోడే
కాట్టిలేతళివిట్టా, ఇవనుమవ్వోపాతి ఒరుతమ్మియన్ఱో, తనియిడ త్తిలే
ఎకశైయ్యనినై త్తు ఇప్పడిఁ ఆయ త్తమాయ నిన్ఱా నెన్ఱు తెరియాతు” ఎన్ఱు
శ్శైవణ్ణి, “అప్పడివతేను మొరుతీజునినై క్కిల్ ఇవన్ఱునై త్తిర క్కాణ
క్కడవోమ్” ఎన్ఱు విల్లుమ్ * కోలుమాయ్ కొణ్ణు ఇవరిట్టనడియిలేయ
డియిట్టునిట్టు; శ్రీగుహ ప్పెరుమాళ్ ఏవల్ తొత్తీల్ శెయ్తు తిరియుమ్
పరికరమ్, “అవకాజ్ఞాతి, ఇవకాక్కిరుఱుమ్మనానవన్యన్, ఇవర్ కళిరువరు
మాక ఇద్విషయ త్తై ఎకశైయ్య త్తేడుకితార్ కళో?” ఎన్ఱు ఇరువరై యుమతి
శ్శైవణ్ణి, “అప్పడిశైయ్యల్ ఇవర్ కళైయ్ త్తీయ చ్చెయ్ తుమనాను త్తలై
యెనోక్కక్కడవోమ్” ఎన్ఱు తని త్తనియేకై యుమ్ విల్లుమాయ్ కొణ్ణు
పెరుమాళై రక్షి త్తతితేయెన్ఱై. శ్రీభరతాహ్వానక్కు విశేషమ్ శొల్లు

† ఆయ త్తనాయ సన్దనాయ. * కోల్-బాణమ్, ధీ కుఱుమ్మన్-కుటిలవృత్తికన్,

౨౮౮. ఒరునాళ్ ముక త్రిలేవిట్టి త్తవర్ కళై వడివట్టుకుపడుత్తుమ్ -
సాడాయిల్ బ్రితు.

౨౮౯. ఇవర్ కళి

కిఱవిడ త్రిలే శ్రీగుహ పెరుమాళ్, (౧) “నియమ్యపృష్ఠేతు తలాఙ్గుళిత్ర
వాన్ శరైస్సుపూర్ణామిషుధింపరంతపః । మహద్ధనుస్సజ్యమపోహ్య
లత్తుణ్ నిశామతిష్ఠ త్వరితోఽస్య కేవలామ్ । తత స్తవ్వాభాష్పిత్రమ
చాపబాణభృత్ సితోఽభవం తత్రసయత్రలత్తుణః । అతన్నిభిర్జాతిభిరా
త్తకార్తు కైర్మహేన్ద్రకల్పంపరిపాలయంస్తదా” ఎన్ఱుఅల్ తైరాత్రియిల్
వృత్తాన్తైచ్చొన్నానితే.

౨౮౮. శ్రీగుహ పెరుమాళ్కుమ్ పరికరత్తుక్కుమ్ అన్ఱుకణ్డమాత్ర
మొట్టియ పెరుమాళ్కుడక్ మున్ఱు వాసనై యిల్లైయిటే ; ఇప్పడియరు
క్కచ్చెయ్ తే ఇవర్ కళుక్కిన్వాకారమ్ కూడినపడియెన్నెన్న; అరుళిచ్చె
య్ కిఱార్, (ఒరునాళ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - నెడునాళ్ వాసనై
పణ్ణుకై యన్ఱిక్కే ఒరునాళ్ ముఖదర్శనమ్ పణ్ణినవర్ కళైయుమ్, అవక్
విగ్రహవైలక్షణ్యమ్ పడుత్తుమ్బడియాయిల్ బ్రితువెన్ఱై. (౨)*నదాపశ్యన్తి
పణ్ణినారోపాతి సకృద్దర్శనమ్ పణ్ణినారైయుమ్, ప్రేమాస్థరాయ్ అస్థానే
భయశక్తైరూలే అనుకూలరైయు మతిశక్తైః పణ్ణి ప్పరిన్దనోక్కు
మ్బడిపణ్ణవత్ థాయితే భగవద్విగ్రహసౌందర్య మిరుప్పతు.

౨౮౯. ఇన్నముమివ్వర్థత్తుక్కుడదాహరణమాకక్కిల్ చొన్నవర్ క
ళిఱ్కాట్టిల్ వ్యావృత్తరాన ఆఱ్వార్ కళుడైయ మఱ్గళాశాసననిష్ఠయై
యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇవర్ కళి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇవర్ కళి) ఎన్ఱు చక్ర
వర్తిముతతాకక్కిల్ చొన్న వధికారికళైయడైయ పరామర్శిక్కిఱతు.
ఆనాల్ పిరాట్టియైయు మొక్కచొల్లలామోవెన్నిల్; ఆఱ్వార్ కళిల్
తలైవరాననమ్మాఱ్విరిలుమ్ కాట్టిల్ పెరియాఱ్వార్ క్కువత్ సమ్ శొల్లు

నమ్ముడైయగోటియిలే యెన్నుమ్బడియాయిల్ ముఱ్ఱార్ కళన్తిలై.

౨౫౦. ఆర్వార్ కళెల్లారై యుమ్పోలల్లర్ పెరియాళ్వార్.

౨౫౧. అవర్ కళుక్కు ఇతుకాదాచిత్కమ్, ఇవర్ కు ఇతునిత్వమ్.

కిఱివోపాతి, భోగపరవతైయాన అవళిత్కాట్టిల్ మజ్జళాశాసనత్తి
లూల్ శిత్తాలే ఆర్వార్ కళుక్కేల్ శిమ్ శొల్లక్కుఱైయిలై. ఆనాలుమ్

(నమ్ముడైయగోటియిలే) ఎన్నలామోవెన్నిల్; ఇవ్వర్నిష్టైయిలవర్ కళు

డైయ ఆధిక్యతై దర్శిప్పికైక్కా-క చొన్నతాకైయాలే విరోధ
మిలై. ఆకైయాల్, ఇవిష్వయవైలక్షణ్యకలుషచిత్తరాయ్ “ఇతుక్కే

వరుకిఱితో?” ఎన్దుపరిన్దునోక్కినవర్ కళాక క్కీల్ చొల్లపట్టవర్ కళెల్ల
రుమెన్టపడి. (నమ్ముడైయగోటియిలే యెన్నుమ్బడియాయిల్ ము) ఎన్దుతు-

ఇవిష్వయ త్తిలే యన్వయి త్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, ప్రేమాభావత్తాలే
మజ్జళాశాసనత్తి లూల్ శిమ్ శిరుక్కిఱ, నమ్మోల్ నార్ మాత్రమెన్దు

శొల్లలామ్బడియాయిల్ శ్రెన్టపడి. (ఆర్వార్ కళన్తిలై) ఎన్దుతు- *మయర్
వఱిమతిసలమ్ పెల్ శివర్ కళాకైయాలే నిరతిశయ ప్రేమయక్తరాన

ఆర్వార్ కళుడైయ మజ్జళాశాసన నిష్టైయెన్టపడి.

౨౫౦. ఇవార్వార్ కళే తాళ్ళల్ మజ్జళాశాసనత్తిల్ వన్దాల్
తజ్జళిలాప్పర్ కళోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఆర్వార్ కళే) ఎన్దు
తుడక్కి. అతావతు- (౧) * మజ్జళాశాసనత్తిల్ ముల్ మళ్ళి ఆర్వార్ కళు
క్కుమ్ పెరియాళ్వారుక్కుమ్ నెమనాశియుడ్డెన్ట.

౨౫౧. అవర్ కళైప్పల్ ఇవర్ క్కితిలేల్ శిమ్ మేతెన్న; అరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్, (అవర్ కళుక్కితు) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు- *మయర్
వఱిమతిసలమ్ పెల్ శిమ్ యై త్తిరుక్కచ్చెయ్ తే శ్రీ వయరపురుక్కాయ్
ఆణ్ణళైయుమ్ పెణ్ణుడై యుడుత్తుమ్ భగవద్విగ్రహ వైలక్షణ్యతై యను
సన్దితాల్, ఉత్తరోత్తరానుభవకామరాకానిక్కుమ్ ముల్ శ్రీయాళ్వార్

౨౫౨. అవర్కళుడైయ ఆళిక్కాల్ తానే ఇవర్క్కు మేడాయిరుక్కుమ్.

౨౫౩. అవర్కళుక్కుడభయశేషత్వత్తైయుమభిత్తుస్వరూపత్తై

కళుక్కు పరసమృద్ధియేప్రయోజనమానఇంద్రమజ్జళాశాసనమ్ ఎప్పోతు మొక్కవిట్టిక్కే ఎక్లేను మొరుదలైయిలే తేడిప్పిడిక్క వేణుమ్బడియాయిరుక్కుమ్; తద్వైలక్షణ్య గర్మానానస్తరమ్ తదనుభవపరరాకైయిట్టిక్కే అస్థానేభయశక్తైపణ్ణి త్తిరుప్పల్లాణ్ణుపాడుమ్ ప్రేమస్వభావగాన ఇవర్క్కుఇంద్రమజ్జళాశాసనమ్ సర్వకాలవర్తియాయ్చెల్లుమెన్దై.

౨౫౨. అతుక్కు హేతువెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవర్కళుడైయ)ఎన్ఱుతుడజి. అతావతు-అనుభవపరరానఅవర్కళై దృష్టిచిత్తాపహరమ్పణ్ణి ఆళిక్కాల్ పడుత్తుమవన్దుడైయ సౌందర్యన్దాసే, “అతుక్కే వరుకిఱి?” ఎన్ఱజ్జి మేకమేలుమ్ కాప్పిడుమ్బడి మజ్జళాశాసనపరరానఅవర్క్కుత్తిరిత్తునిన్ఱు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకైక్కిడాన నిలమాయిరుక్కుమెన్దై.

౨౫౩. అతెజ్జనేయెన్నుమ పేత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవర్కళుక్కు డభయశేషత్వత్తైయమ్)ఎన్ఱుతుడజి. అతావతు-భగవదనుభవైకపరరాయ్ తదలాభత్తిలాన్ద్రామై కరైపురళుమ్బడి యిరుక్కుమ్ మన్ద్రాయాత్వార్కళుక్కు (౧) “కణ్ణపుర మొన్ఱుడైగూనుక్కడియేనొరువర్క్కురియేనో” ఎన్ఱమ్, (౨) “ఉన్ద్రతుమున్నడియార్క్కడిమై” ఎన్ఱు మనుసన్ధిక్కుమ్బడి, ప్రథమమధ్యమపదసద్ధనూన భగవచ్ఛేషత్వముమ్ తత్కాంతైయాన భాగవతశేషత్వముమాకిఱ ఉభయశేషత్వత్తైయమ్ (౩) “నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్నుమ్బడి స్వప్రయోజనత్తిలేమూట్టియుమ్, విలప్పరోషత్తాలే(౪) “పోకునమ్మి”

(౧) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౩) తి-మొ-౯-౪-౯,

(౨) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౪) తి-వాయ్-౬-౨-౨.

క్కుమిట్ నీరుణ్ణప్పణ్ణమతు, ఇవర్ కు ఉభయవృద్ధి
క్కుమ్ హేతువాయ్ స్వరూప తైక్కరై యేర్ ముమ్.

౨౫౪. భయ నివర్తకజ్ఞుక్కు భయప్పడువతు.

(౧) “కళికమేతేల్ నమ్మి” ఎన్ను మ్మడియాక్కియుమ్, స్వప్రవృత్తియా
కా తెన్ను మళవిల్ (౨) “ఉజ్జళోడెజ్జళిడై యిల్లై” ఎన్ఱు ఉతలుమ్మడిప్పణ్ణి
యుమ్, (౩) “వెజ్జైత్తప్పళ్” ఇత్తాదియాలే వెలుత్తు వార్తై శొల్లువిత్తు
మట్టిత్తు, పరాతిశయకరత్వమేవడివాన స్వరూప తై మజ్జళాశాసనమెన్న
తోన్ఱటియాలతపడి తన్ పక్కలిలే మగ్నమాక ప్పణ్ణమతాన భగవత్సేంద్ర
ర్యమ్ ; అన్దసాన్దర్యదర్శనత్తిల్ అనుభవత్తిల్ నెజ్జు శెల్లాతే “అతు
క్కేవరుకిఱితో?” ఎన్ఱు వయితెరిన్ఱు కాప్పిడుమవరాన ఇవర్ కు (౪)
“ఉజ్జ శెవ్వుడి శెవ్వితిరుక్కాప్పు” (౫) “మజ్జైయుమ్ పల్లాణ్ణు” “శుడ
రాట్టియుమ్ పల్లాణ్ణు” “అప్పాజ్జశన్నియముమ్ పల్లాణ్ణు” ఎన్ఱు తద్విష
యత్తుక్కుమ్ తద్దీయవిషయత్తుక్కుమ్ మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణవిక్కె
యాలే ఉభయ శేషత్వవృద్ధిక్కుమ్ హేతువాయ్, స్వరూప తై త్తన్న
క్కల్ మగ్నమాకాతపడి నడత్తుమెన్ఱపడి. ఆక, అవర్ కళుక్కుప్పడి
స్వరూప తై క్కుమిట్ నీరుణ్ణప్పణ్ణిఱి అవను డైయసాన్దర్యమ్ ఇవర్ క్కి
ప్పడి శెయ్ కైయాలే, అవర్ కళుడైయ ఆఱిక్కాల్ తానే ఇవర్ కు మేడా
యిరుక్కెయాలే, అవర్ కళుక్కుప్పిలే కాదాచిత్కమాకై యన్ఱిక్కే,
మజ్జళాశాసన మివర్ కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమెన్ఱతాయ్ ముమ్.

౨౫౪. ముత్తైయాత్వార్ కళుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ కాదాచి
త్కమాక చెయ్తే, ఇవర్ కు నిత్యమాకైక్కు నిదానమిన్న తెన్ఱు
దర్శిప్పితార్ కీర్త్తి; ఇతుతానివర్ కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమ్మడి తన్నై
వ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (భయనివర్తకజ్ఞుక్కు) ఎన్ఱు
తుడగ్గి. అతావతు- తక సాకునూర్య తై క్కుణ్ణుకలగ్గి “ఇవ్విషయత్తు

(౧) తి-వాయ్-౬-౨-౬.

(౪) తిరుప్ప-౧.

(౨) తి-వాయ్-౮-౩-౭.

(౫) తిరుప్ప-౨.

(౩) తి-వాయ్-౧-౪-౧.

ప్రతికూలరై యమనుకూలరాక్కిక్కొళ్ళువతు, అతీతకాలజ్గళిల
పదానజ్గళుక్కు ఉత్తరకాలత్తిలేవయితెరివతు,

“కై-వరుకిటతో?” ఎన్ఱు మటుకుకిట ఇవర్ భయత్తై ప్పరిహరిక్కై-
క్కాక, మల్లవర్గత్తై అనాయాసేన అట్టి త తోళ్ వలియైక్కాట్ట, ఇన్ద
తోళ్ వలియై నిన్దైత్తు మతియాతే అసురరాక్షసయుద్ధత్తిలేవుకి లేన్నా
కక్కడవతెన్ఱు అతుతనక్కు భయప్పట్టు మజ్గళాశాసనమ్ పణువతు;
ఉడ్డానఅమజ్గళజ్గళ్ పోకైక్కుమ్ ఇల్లాత మజ్గళజ్గళున్డాకైక్కుమ్ తక
కటాక్షమేయమైదిరుక్కిట ఇవళ్ (౨) “అకలకిల్లేనితైయుమ్” ఎన్ఱు
నమ్మైప్పిరియమాట్టాతేయిరుక్క, నమక్కువరువతోరు అమజ్గళజ్గళున్దో?
ఎకశెయ్యప్పడుకిటీర్” ఎన్ఱు లక్ష్మీసమ్మనతైక్కాట్ట, ఇచ్చేర్ త్రితన
క్కిరుతీజువరిల్ శెయ్ వతెన్నేన్దజ్జి, “మడైయుమ్ పల్లాణు” ఎన్ఱు మజ్గ
ళాశాసనమ్ పణువతు ; ఇన్దభయత్తై ప్పరిహరిక్కైక్కాక “ఇచ్చేర్ త్రి
క్కిరు తీజునారాతపడి కల్ మతిళ్ళిట్టాతోలేయిరుక్కిట ఇవర్ కత్తై
ప్పూర్” ఎన్ఱు ఇరణ్డిడైలుమేన్దిన ఆత్వార్ కత్తైక్కాట్ట, అవర్ కళ్
తజ్గళుక్కిరుతీజువరిల్ శెయ్ వతెన్నేన్దజ్జి, “శుడరాట్టియుమ్ పల్లాణు”
“అప్పజ్జశన్నియముమ్ పల్లాణు” ఎన్ఱు మజ్గళాశాసనమ్ పణువతు; అన్దన్ద
ప్రయోజనతయా అనుకూలరాన భగవచ్చరణార్థిక తై మజ్గళాశాసన
త్తుక్కు త్తుణై యాక క్కూట్టిక్కొణ్డవళనాల్ పర్యాప్తి పిఱివామై
యాలే, ప్రయోజనాన్తరపరతయా ప్రతికూలరాన కేవలరై యమ్
ఐశ్వర్యార్థికతై యమ్ తిరుత్తి మజ్గళాశాసనత్తు క్కాళామ్మడి అనుకూ
లరాక్కిక్కొళ్ వతు ; (౩) “ఇలగ్గిపాళాళాకప్పడై పారుతానుక్కు
ప్పల్లాణుకూటుతుమ్” ఇత్యాదియాలే కీర్తీక్కట్టిన్ద కాలత్తిలవకశెయ్
తవపదానజ్గళుక్కుప్పితాల్ త్తిలే సమకాలత్తిలే పోలేవయితెరిన్దమజ్గ

ప్రాప్తిఫలముమితవేయెన్నతు, అనిమిషరైప్పార్తు (౧)
 “ఉఱకలుఱకల్” ఎన్నతాయ్కొణ్ణ ఇతుతానేయాఱై
 యాయనడక్కుమ్.

౨౧౧. అల్లాతవర్కళైప్పోలే కేట్కిఱవర్కళుడైయవుమ్ శొల్లు
 కిఱవర్కళుడైయవుమ్తనిమైయై త్తవిర్క్కైయన్బిక్కే,

శాశాసనమ్ పణ్ణవతు ; (౧) “శూర్త్ నిరుదైత్తువర్ పల్లాడే” ఎన్దు భగ
 వత్ప్రాప్తిక్కుఫలముమ్ అన్దమజ్జశాశాసనమేయెన్నతు ; (3) “స్నేహ
 దస్థానరత్నావ్యసనిభిరభయం శార్దచక్రాసిముఖైః” ఎన్నిఱపడియేఅస్థా
 నే రత్నావ్యసనికళాకైయాలే అనిమిషరాయరుక్కిఱదివ్యాయుధాహ్వార్
 కళో ముతలనారైప్పార్తు గుణవిధరాయనజ్జుణ్డారైప్పోలే ఉన్దామై
 యఱియాతిరుత్తల్ అనుభవత్తేయిళిన్దు కైజ్జుర్యపరరాయరుత్తల్
 శెయ్యూతే ఉణ్డొన్దు నోక్కుజ్జోళెన్దు పలకాలుమ్ శొల్లువతాయ్కొణ్ణ
 ఇమ్మజ్జశాశాసనమే వృత్తియాయ్ చెల్లుమెన్దై.

౨౧౨. ఇప్పడి మజ్జశాశాసనత్తుక్కు ఆళోతేడి ప్రతికూలరై
 అనుకూలరాక్కుకైక్కు ప్పణ్ణకిఱ ఉపదేశమ్ తిరుప్పల్లాణ్ణిలుమవ్వు
 వుళ్ళతు, మేలివరుపదేశి త్తవిడజ్జళిల్ అల్లాతారుపదేశ త్తిత్కాట్టిల్ వ్యా
 వృత్తియెన్నెన్నిఱ శక్కైయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్, (అల్లాతవర్కళైప్పో
 లే) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు-పరోపదేశ త్తిల్ వన్దాల్ ముఖ్యవాహ్వార్
 కళైయుమ్ ఆచార్యర్కళైయుమ్మోలే ఉపదేశిక్కిఱవర్కమ్ కేట్కిఱ
 సంసారికళుడైయ అనాద్యజ్ఞానతాలే న్నోబుడైయాన భగవద్విషయత్తై
 యకన్దుతిరికైయాలే వన్దతనిమైయెయుమ్, వక్తాక్కళాన త్తజ్జుడైయ
 భగవద్గుణానుసన్ధానదళైయిల్ (3) * బోధయన్తః పరస్పరమ్ పణ్ణకై
 క్కు ఉశాత్తుడైయిల్లామైయాలే వన్ద తనిమైయెయుమ్ తవిర్క్కై
 ప్రయోజనమాక ఉపదేశిక్కైయన్బిక్కే, సాకుమార్యానుసన్ధానతాలే

(౧) “అశుమాశాన్” ఎన్నిటవన్నడై య తనిమైయై త్తవిక్ కైక్కాక వాయిల్లు భాష్యకారరు మివరుముప దేశిప్పతు.

౨౫౬. అల్లాతార్ కున్నతా సమృద్ధికళ

వయిటుమటుకిన ఆళ్వార్ ఆరాయ్ న్దుపార్ త్తవిడ త్తిల్ అడై య అస్య పరరాయ్ త్తోల్లు కై యాలే “ఉభయవిభూతియిలుమ్ పరికైక్కానిలై, తమ్ వాళియత్తిడు పరిన్దు నొక్కుకై కుమ్ ఓరాళుమాళుకిఱిల కే!” ఎన్దు పేశుమ్బడియిరుక్కిఱ నిరతిశయ సౌకుమార్యయు క్తనాన సర్వేశ్వరను డై య తనిమైతీర మగ్గళాశాసనత్తుక్కు ఇవర్ కళాళాక వేణుమెన్దు, ఇతువే ప్రయోజనమాక వాయిల్లు ప్రామాణిక రాన ఆచార్యర్ కళిల్ భాష్యకారరుమ్, *మయర్ వఱమతినలమరుళప్పెల్ శివర్ కళిల్ ఇవ్వాళ్వారుముప దేశి త్తరుళువ తెన్దై. ఆకై యాల్, ఇవ్వాళ్వార్ ప్రతికూలరై యనుకూలమాక ఉపదేశిక్కు మిడమెల్లామ్ మగ్గళాశాసనార్థమాక వెన్నక్కుత్తై యిలైయెన్దుకరుత్తు. ఎమ్మెరుమానారెన్నా తేభాష్యకారరెన్దు-శ్రీభాష్యముఖతాలే వేదాంతతాత్పర్యనిర్ణయమ్ పణ్ణి యరుళినవరెన్నుమ్ వైభవమ్ తోల్లు కైక్కాక.

౨౫౭. *మయర్ వఱమతినలమ్ పెల్ శివర్ కళెల్లార్ కుమ్ సతాసమృద్ధికళ భగవద్దర్శనానుభవకై జ్ఞర్యజ్గలాళే యాక వన్తో తోల్లు కిఱుతు, అవ్వాకారమివర్ కు మొవ్వాతో, అప్పొత్తెక్కు మగ్గళాశాసనమేయాత్తై యాక నడక్కు మెన్ను మితు కూడుమ్బడియె న్నెన్గిఱ శైజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అల్లాతార్ కు) ఎన్దుతుడగ్గి. సత్తైయావతు - తాగ్గళుళరాకై. ఇతు భగవద్దర్శనానుభవ కై జ్ఞర్యకామరాన మల్ శైయాళ్వార్ కళుక్కు, అవనైక్కాణాతపోతు ధరిక్కు మాట్టాతే (౨) “కాణవారాయ్” ఎన్దు కూప్పిడుకై యాలే తద్దర్శన త్తాలే యాయిగుక్కుమ్ ; (3) “అవరావితువరామున్ - అవర్ పీతియె

దర్శనానుభవకైర్జ్యుర్యజ్ఞతాలే; ఇవర్ కుమభృతాశాసనత్రాలే.

రునాళ్ అరుళాఢిప్పటోకడవిర్” ఎన్దు ఎజ్జళ్ సత్తైడ్క్కైక్కుళ్ళ జాలక రన్ద్రాత్రాయాకిలు మొరుకాల్ కాణుమ్బడి ఎజ్జళ్ తెరువేయిరునాళ్ పోకవమైయుమెన్దు శొల్లెన్దెయాలే, దర్శనమే సత్తాహేతువెన్నుమిడమ్

సిద్ధమితే. (సమృద్ధియావతు)- ఉళరాయరుక్మిఅమాత్ర మన్త్రిక్కే మేలుణ్డాయ్ చెల్లుమ తథైప్ప. అతుఅవర్ కళుక్కు, (౧)*అద్దామ త్తన్ను (౨) *ముడిచోత్తి తుడక్కమానవల్ శీటోలుణ్ణాన వనుభవత్తాలుమ్, (౩)*బుడ్డివిల్ కాల్ త్తిట్టిడియే శెయ్యమ్ కైజ్యుర్యత్తాలుమాయరుక్కుమ్.

అన్త్రిక్కే, దర్శనానుభవజ్ఞశిరణ్డాలుమ్ సత్తైయుమ్, కైజ్యుర్యత్తాలే సమృద్ధియుమాక చొల్లెన్దెయమామ్.

అజ్ఞనుమన్త్రిక్కే, (౪) “అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవ మిల్లాతపోతు కులైయుమ్” ఎన్దు ఇవర్ తామే కీర్తయరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నాళైవినియోగమ్ కొళ్ళుకితోమెన్నిల్ అఱుకవుమ్ కూడనత్తై యిల్లెయెన్దు కైజ్యుర్యమ్ సత్తాహేతువాక † అనుసన్ధానత్తిలే శొల్లెకై యాలుమ్, (౫) “కణ్ణకళిప్ప” ఎన్దు దర్శనన్దాక సమృద్ధిహేతువాక వుమ్ తోల్ బుక్కై యాలుమ్, సత్తైక్కుమ్ సమృద్ధిక్కుమ్ మూన్దుమ్ కార మెన్ను వుమామ్. *మయర్ వఱుమతినలమ్ పెల్ శివన్దుముతల్ భగ వత్తొకుమార్యాదికళై క్కణ్ణ “ఇవల్ బుక్కై వరుకిఱితో?” ఎన్దు వయితెరిన్దు మజ్జళాశాసనాభినివిష్టరానవివర్ కు, మజ్జళాశాసన విచ్చే డమ్ వరిల్ తాముళరాకమాట్టామైయాలుమ్, అప్పడి అవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లుకై తానే తథైప్పక్కడలాయ్ రుక్కై యాలుమ్, సత్తైయుమ్ సమృద్ధియుమిరన్దుమ్ మజ్జళాశాసనత్రాలేయాయరుక్కుమ్. ఆకైయాలే ఇవర్ కుమభృతాశాసనమ్ నిత్యమాయ్ చెల్లెత్తైట్టెయెన్దుకరుత్తు.

శ్రీ జాలకరన్ద్రమ్-గవాక్షరన్ద్రమ్. † అనుసన్ధానత్తిలే-“అనుసన్ధానమ్” ఎన్దిఱ గ్రన్థత్తిలే. (౧) తి-వాయ్-౨-౫-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౧.

(౩) తి-వాయ్-౩-౩. (౪)

(౫) తి-వాయ్-౧౦-౮-౨.

౨౪౭. ఉకస్తరుళిననిలజ్జలై యనుసన్ధితాల్ ఊణముఱక్కము
మిన్మిక్కేఱవరుడైయయాత్రైయే నమక్కెల్లార్ కుమ్
యాత్రైయాక వేణుమ్.

౨౪౮. ఆకైయాలే మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపానుగుణమ్.

౨౪౭. ఆక, మజ్జళాశాసన త్రిల్ పెరియార్వాల్ క్కుణాన
అనవరతనిష్ఠైయై దర్శిప్పిత్తార్ కీఠ్; ఇనిమేల్ అవరుడైయ యాత్రైయే
నమక్కెల్లార్ కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెన్మ (౧) “ఉకస్తరుళిననిల
జ్జలై లాదరాతిశయముమ్ మజ్జళాశాసనముమ్” ఎన్మ మున్నుదినచర్వై
యిలుక్తమాన మజ్జళాశాసన త్రిన్మడైయ అవశ్యక ర్తవ్యతైయై యమళి
చ్చెయ్ కితార్, (ఉకస్తరుళిననిలజ్జలై) ఎన్మతుడన్గి, అతావతు - అత్త్యన్మ
సుకుమారనాన సోర్వేశ్వర ఆశ్రితసులభత్వార్థమాక త్తన్నైయమై
త్తుక్కొణ్ణ, (౨) “తానుకస్తపూర్” ఎన్నుప్పడి తానత్గాదర తైప్పణ్ణి
వర్తిక్కుమ్ కోయిల్ తిరుమలైముతలాన దివ్యదేశజ్జలై యనుసన్ధితాల్,
“అనాయబహుళమానదేశమాకైయాలే ఇక్కెల్లుస్తరుళినిఱ్ఱిఱిని లెక్కు
ఏతేనుమొరుట్టిక్కుకల్ వరిలెన్నాకక్కడవతు?” ఎన్నుమ్ వయితెరిచ్చ
లాలే, ఆహారనిద్రైకలిలు మన్వయమిన్మిక్కే నిఱ్ఱిశయ ప్రేమయుక్త
రాన ఇవ్వాత్వారుడైయ నిరస్తర మజ్జళాశాసనయాత్రైయే శేషభూత
రాన నమక్కెల్లార్ కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెన్మ.

౨౪౮. ఉక్తార్థతైనిగమిత్తరుళుకితార్, (ఆకైయాలే) ఎన్మ
తుడన్గి, అతావతు - ఇప్పడి శేషభూతరానవర్ కళుక్కెల్లా మవశ్య
క ర్తవ్యమాయిరుప్ప తొన్మకైయాలే, మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపత్తు
క్కుచ్చేరుమెన్మై, శేషవస్తువాకిల్ శేషిక్కతిశయ తైవ్విళై త్తే తాస్వరూప
సిద్ధియాకైయాలే, శేషిక్కతిశయతై యాశాసిక్కిఱవితు శేషభూత
నాన ఇవనుడైయ స్వరూపత్తు క్కునుగుణమితే.

౨౫౯. అనుకూలరాకితార్ జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞానో ఇట్లు
మాటినాటోలే, వడివిలేతోడైకొళ్ళలామ్బడియరుక్కుమ్

౨౫౯. ఇప్పుడి దినచర్యైలు క్రమాన మజ్జళాశాసన త్రి
నుజైయ స్వరూపవిరుద్ధత్వశ్చైవైయై పురిహరి త్తవన సరమ్, (౧) “అను
కూలసహవాసముమ్” ఎత్తవిడ త్రిత్సన్న అనుకూలరుడైయలక్షణ తై
యరుళిచ్చెయ్కతార్, (అనుకూలర్) ఎత్తుతుడజ్జి, (అనుకూలరాకితార్)
ఎత్తుతు-జ్ఞానాదివర్ధక రాకైయాలే సహవాసయోగ్యరాక కీ-హ్ చొచ్చెల్ల,
ప్పట్ట అనుకూలరాకితార్ రెప్టపడి, (జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞానవన)-త త్త్వ
యాథా త్త్వజ్ఞానముమ్ భగవదేకవిషయోయానభక్తియుమ్, తదుభయ
కార్యమాయవరుమ్ భగవద్వ్యతిరిక్త విషయవిరక్తియుమ్, ఇవైతాన్
వైష్ణవాలజ్ఞానరజ్జళితే, ఇవశ్శైవైట్టితే శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు-పశ్శమ్ శో
ల్లువతు, ఆకైయితే నాథమునికళుడైయ దివ్యవైభవ తైయరుళిచ్చెయ్
కితి ఆశవందార్, (౨) “అచిన్త్యాద్భుతాన్లీప్తజ్ఞాన వైరాగ్యరాశయే-
లగాధభగవద్భక్తిసిన్ధవే” ఎత్తురుళిచ్చెయ్తతు, (ఇట్టుమాటినాటోలే) ఎత్తు
తు-బరుపదార్థమిరున్ద పాత్రత్తిలే పదార్థాన్తర తైయిట్టు మున్నిరున్దతై
మాశ్శీనాల్ అతువేయుళ్ళతాయ్తోశ్శీనుమాపోలే, ఇన్దజ్ఞానాదికళే
మాన్తుమ్ ఏకాశ్రయగతమాయరుక్కుచ్చెయ్తే ఇవశ్శీలోరొన్దైయే
పార్కుమళవిల్ ఒన్దైయిట్టు మశ్శైయవశ్శై మాశ్శీనాటోలే
ఇతువే ఇవాన్త్రయ త్రిలుళ్ళ తైన్దు తోశ్శీనుమ్బడియరుక్కు, (వడివిలే
తోడైకొళ్ళలామ్బడియరుక్కుయాయవతు)- ఇవర్కళే వడివుకణ్డపోతే
ఇవశ్శోడివర్కళుక్కున్దాన సమ్మన్దమ్ గ్రహిక్కులామ్బడి యరుక్కు,
త్యాజ్యోపాదేయ వివేకపూర్వకమాన పరిమాశ్శీన్తాలే, జ్ఞానమ్
వడివిలే తోడైకొళ్ళలామ్; (౩) “అహ్లాదశీత సేతా”మ్బు; (౪) “కా
లుమెహాకణ్డసిరుమ్నిల్లా” ఇత్యాదిప్పడియే యరుక్కుయాలే భక్తి

† తత్త్వమ్-స్వస్వరూపాదికమ్, శ్రీ తోడై-సంబంధమ్-కొత్తై-గ్రహిత్కై, అతా
వతు-అమ్మనితిరూపజ్ఞానమ్, (౧) ౨౪౩. (౨) స్తో-౪-౧.

పరమార్తర్.

౨౬౦. ఒరుశైయనిరమ్మనీర్నిన్టాల్ అశల్ శైయపాశిన్దు కాట్టు మాపోలే, ఇన్వైయిల్లాతార్ క్కుమ్ ఇవర్ కళోత్తెనమ్మ

సత్తాలే ఉతాపుతల్ తీరక్కడవతా యిరుక్కుమ్.

౨౬౧. ఆటునీర్ వరవణిత్తానాల్ అతుక్కుణ్ణాన వడైయాళు

వడివిలేత్తోడైకొళ్ళలామ్; ఇతరవిషయజ్ఞలైక్కడైక్కణియామలిరుక్కై యాలే వైరాగ్యమ్ వడివిలే తోడైకొళ్ళలామ్. అన్తిక్కే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞో మూన్దుమ్ నవనవోన్మేష శాలికళాయ్ వరుక్కైయాలే అపూర్వమాన జ్ఞానాదికళైయిట్టు పూర్వత్తిలవ్ శ్రైమాన్ శీనాత్పోలే, తద్గళో వడివిలే ఇన్వై కాణలామ్మడియిరుక్కుమ్ పరమార్త రెన్నపుమామ్, (పరమార్తర్) ఎన్దుతు- సంసారత్తిల్ పొరున్దామైయాలమ్, భగవద్విషయ తైక్కిట్ట ప్పెళ్ళామైయాలమ్, ఇనియితుక్కు మేలిల్లై యెన్నుమ్మడి యాన ఆర్తియైయుడైయవర్ కళెన్దై.

౨౬౨, ఇవర్ కళోత్తెనమావాసత్తాల్ సిద్ధిక్కుమ్ తే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తాల్ మేల్, (ఒరుశైయ్) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు - ఒరువయలిలేనిత్తైయనీర్నిన్టాల్, నీరన్దు సీఉతావిక్కిడక్కిటాళల్ వయల్ తదా సత్తియాల్ వన్దపాశివాలే వాట్టమన్ బుక్కిడక్కుమాపోలే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞాళాకిట ఇన్వైయిల్లామైయాలే స్వరూపముతావి క్కిడక్కిట వర్ కళుక్కుమ్ ఇవన్ శాల్ పరిపూర్ణరాన ఇవర్ కళోత్తెనమావాసరూప సమ్మనత్తాలే ఇవన్ శీలే శిఱితు అన్వయముణ్ణాయ్, ఇన్వై నేరాక ఇల్లామైయాలుడైన ఉతాపుతల్ తీరక్కడవతాయిరుక్కుమెన్దై.

౨౬౩. ఏతత్సమావాసత్తాల్ ఇప్పడి ఉతాపుతల్ తీర్న్దు కిడక్కుమ్ శవోవెన్నిల్; ఇవ్వళపుమన్దు, ఇన్దస్వభావవిశేషజ్ఞో ప్రాప్తిక్కుమున్నే పూర్ణమాక విశ్చెన్దటుమెన్దితార్, (ఆటునీర్) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతా

౧౮౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

భుజ్జామాపోలే, ప్రాప్తియణిత్రానవాతే ఇన్దస్వభావ
విశేషజ్ఞో తన్నడైయే విశ్లేయక్కడవతాయిరుక్కుమ్.

౧౮౭. ఇన్దోక్కోణ్ణు చరమశరీరమెన్దు తనక్కే యటుతియిడ
లాయిరుక్కుమ్.

౧౮౮. ప్రతికూలరాకితార్ దేహత్వాభిమానికభుమ్స్వత స్త్రుమ్

వతు - పోశీక్కిడక్కిట ఆటు నీర్ వరత్తుఆనన్న మానవాతే తత్సూచక
మాన మణిలోపొశ్చికైముతలాన అడైయాళజ్ఞభుజ్జామాపోలే, భగవ
త్ప్రాప్తి ఆసన్నైయానవాతే తత్సూచకమాన ఇన్దజ్ఞానాది స్వభావ
విశేషజ్ఞో న్వయమేవ విశ్లేయక్కడవతాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౮౯. ఇన్దై యిప్పడివిశ్చెన్దు నరప్పక్కాల్ ప్రాప్తియణి
తైన్దు తోశీయిరుక్కుమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇన్దోక్కోణ్ణు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి మేళమేలుమ్ పుత్తుకొణిత్తు
విశ్చెన్దునరుక్కి జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞైక్కోణ్ణు, “ఇని నమక్కొరుశరీర
పరిగ్రహమిల్లె, ఇతుచరమశరీరమ్” ఎన్దు తామనస్సుక్కే నిశ్చయిత్తు
క్కొళ్ళలాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౯౦. ఆక, ఇప్పడిసహవాసవిషయమాక దినచర్యైయిల్
శొన్న అనుకూలరుడైయ లక్షణతైయుమ్ తత్సహవాసఫలతైయు
మరుళిచ్చెయ్తు, తదనన్దరమ్, సహవాసనివృత్తివిషయమాకచొన్న
ప్రతికూలరిన్నా రెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ప్రతికూలరాకి
తార్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ప్రతికూలరాకితార్) ఎన్దుతు- జ్ఞానాదినాశకర్మాకైయా
లే సహవాసయోగ్యరల్ల రాకీక్కిచ్చొన్న ప్రతికూలరాకితార్ రెన్దుపడి.

(దేహత్వాభిమానికళో) ఇత్యది. (దేహత్వాభిమానికళాకితార్)
కాణ్ణిట దేహత్తుక్కవ్వరుకోరాత్తాడిణ్డెన్దుటియాతే దేహత్రిలేఅహముబ
ద్ధియైప్పణ్ణి ఇతైయే ఆత్మావాక వభిమానిత్తిరుక్కుమవర్కళో.

(స్వతస్త్రి) రాకితార్ - దేహతిరిక్తమాన ఆత్మవస్తువై యజ్ఞి
రుక్కచ్చెయ్తే అత్తైత్తనక్కురిత్తాక వేనినైత్తు బరువిషయత్తిలుమ్ శేష
త్వైత్తుక్కు ఇన్దైయాతవర్కళో.

అన్య శేషభూతరుమ్ ఉపాయాన్తరనిష్ఠరుమ్ స్వప్రయోజనపరరుమ్.

౨౬౪. ఇవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యరుమ్ ఉపాయాపేయజ్ఞళుమ్ భేదిత్తిరుక్కుమ్.

(అన్య శేషభూతరాకితార్)- శేషత్వత్తై ఇత్తేన్దిరుక్కుచ్చెయ్తే అత్తై అప్రాప్తిపిషయజ్ఞళితే వినియోగిత్తిరుక్కు మవర్కళ్.

(ఉపాయాన్తరనిష్ఠరాకితార్)- ప్రాప్తశేషివిషయ శేషత్వత్తై యుజ్జైయరాయ్వైత్తే తత్ప్రాప్తిసాయమ్ తచ్చరణారవిష్ట శరణాగతియెన్దిరుక్కుయన్తి శ్కే, కర్మాద్యపాయజ్ఞళై ప్పూశీనిజ్జి-అవర్కళ్.

(స్వప్రయోజనపరరాకితార్)- ప్రాప్తశేషిచరణ కమలజ్జళై ఉపాయమాకప్పూశీయిరుక్కుచ్చెయ్తే, తాజ్ఞళ్ పూశీనపూశీ ఉపాయమాకని నెత్తుమ్, ఉపేయమాన జ్జెజ్జర్యత్తై స్వభోగ్యమాక ని నెత్తుమిరుక్కుమవర్కళ్. ఇప్పడియిరుక్కి-అఇవర్కళ్, ప్రణవత్తిల్ తృతీయాక్షరత్తాలే, అత్తావినుజ్జైయ దేహతిరిక్తతైయెయమ్, † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతురియాలే భగవచ్ఛేషత్వత్తైయమ్, ‡ మధ్యమాక్షరత్తాలే తదనన్యార్హత్వత్తైయమ్, * మధ్యమపదత్తాలే అనన్యతరణత్వత్తైయమ్, ¶ చరమపదత్తాలే అనన్యభోగ్యత్వత్తైయమ్ దర్శిత్తిరుక్కు మధికారిక్కు ప్రతికూలరితే.

౨౬౪. ఇన్ద్రప్రాతికూల్యత్తై యుపపాదిక్కైక్కాక ఇవర్కళుజ్జైయవిప్రతిపత్తి నిబన్ధనమాన ఉద్దేశ్యాదిభేదజ్ఞళై యరుళిచ్చెయ్కీతార్ మేల్, (ఇవర్కళుక్కు) ఎన్దుతుడన్జ్జి. (ఉద్దేశ్యరాకితార్)- అదరణీయర్, అవర్కళాకితార్- ఇన్విడత్తిల్ స్వాభిమతప్రదరానవర్కళ్. (ఉపాయజ్ఞళావన)- స్వాభిమతపురుషార్థసాధనజ్ఞళ్. (ఉపేయజ్ఞళావన)- స్వాభిమత పురుషార్థజ్ఞళ్. ఇవై (భేదిత్తిరుక్కుయావతు)- తత్తద్విప్రతిపత్త్యనుగుణమాక వేఱుపట్టిరుక్కు.

§ తృతీయాక్షరమ్-మకారమ్. † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి-అకారత్తిన్ మేలేటిలుప్రమాన చతుర్థి. ‡ మధ్యమాక్షరమ్-ఉకారమ్. * మధ్యమపదమ్-సఖజ్ఞానమూపదమ్. ¶ చరమపదమ్-చ్యుక్తచతుర్థ్యస్తమాన నారాయణపదమ్.

౨౬౫. దేహత్వాభిమానికళుక్కుద్దేశ్యర్దేహవర్ధకరాన మనుష్యకళ, ఉపాయమర్థమ్, ఉపేయమైహికభోగమ్ ; స్వతస్త్వోక్కుద్దేశ్యర్ స్వగ్రాదిభోగప్రదర్, ఉపాయమకర్తానుష్ఠానమ్, ఉపేయమ్ స్వగ్రాదిభోగమ్ అన్య శేషభూతర్ కుక్కుద్దేశ్యర్ బ్రహ్మరుద్రాదికళ, ఉపాయమ్ తత్సమాశ్రయణమ్, ఉపేయమ్ తత్సాయజ్యమ్ ;

౨౬౬. అతుత నైయడై వే ఉపపాదిక్కి-తార్ మేల్, (దేహత్వాభిమానికళుక్కు) ఎత్తుతుడక్కి. అతావతు - దేహత్తైయే తానాకవభిమాని త్తిరుక్కి-అవర్ కళుక్కు ఉద్దేశ్యర్-ధారకపోషక భోగ్యపదార్థజ్జైయిట్టు దేహత్తై నవ్తాకవళర్ త్తుక్కుణ్ణ పోరుమ్ మనుష్యర్. అభిమతసిద్ధిక్కు పాయమ్-సువర్ణాదియానధనమ్. అభిమతమాన ఉపేయమ్ - ఇహలోక త్తిలుణ్ణాన (స్త్వన్న పానాదివిషయానుభవమ్.

దేహతిరిక్తనాయురుప్పనారు ఆత్మాఉళక, అవష్టాజ్ఞాత్మత్వకర్తృత్వ భోక్తృత్వయుక్తనాయురుక్కు-మెన్నిఱమాత్ర తై శాస్త్రముఖతా లే యటిన్దు తజ్జళై స్వతస్త్వారాక ని నై త్తిరుక్కు-మవర్ కళుక్కు ఉద్దేశ్యర్ - అనుష్ఠితసాధనత్తుక్కు అనుగుణమాంక స్వగ్రాద్యాముష్టిక భోగజ్జైక్కుడుక్కుమ్ అగ్నిన్ద్రాదికళానదేవతైకళ, ఉపాయమ్(౧) “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత” ఇత్యాదికళాలే శొల్లప్పడుకిఱ ఘలాభిసన్నిసహితమాన యాగాదికర్తానుష్ఠానమ్, ఉపేయమ్ ఐహికభోగాద్విలక్షణమాన స్వగ్రాద్యనుభవమ్.

జగత్తు దైవాధీనమ్ ఎన్నుమ తైశాస్త్రజళిల్ కేట్ కై యాలే శేషత్వ తై యిశైన్దువై త్తే అత్తై పరదేవతాపర్యస్తమాక పోకవటి యాతే ఆపాతప్రతీతిసిద్ధజళిలే ఒన్టైప్పర్ శ్రీనిఱు-మన్య శేషభూతర్ కుక్కుద్దేశ్యర్ జగత్స్వగ్రాదికర్తృతయాపరత్వబుద్ధివ్హారాన బ్రహ్మరుద్రాదికళ, ఉపాయమ్ దురారాధరానవర్ కళపక్కల్ పణ్ణమ్ దుష్కరసమాశ్రయణమ్, ఉపేయమ్ అవర్ కళోడు సమానభోగ్యనాకైయాకిఱ సాయు

ఉపాయాస్తర నిష్కర్కుఉద్దేశ్యే దేవతాస్త

ర్యామియాన సర్వేశ్వరక, ఉపాయమ్ కర్తజ్ఞానభక్తికల్,

జ్యమ్. (౧) “సాయుజ్యముభయోరత్ర భోక్తవ్యస్యావిశిష్టతా । సాద్వి
తాతత్రభోగస్య తారతమ్యవిహీనతా” ఎన్నక్కడవతితే.

ఆత్మస్వరూపమ్ భగవదనన్యార్హశేషమెన్నమిడతై వేదాస్త
ముఖేనవఱిస్తునై శ్తే అభిమతలాభత్తుక్కు అవత్తునై యే ఉపాయమాక
ప్పరిగ్రహిక్కవఱియాతే ఉపాయాస్తరనిష్కరానవర్కభుక్కు ఉద్దేశ్యే
అగ్నిన్దాది దేవతైకభుక్కుస్తర్యామియాన వీశ్వరక. ఇతు కర్తయోగ
త్తుక్కు స్వరసమ్ ; జ్ఞాన + యోగభక్తి యోగభుక్కు అసాధారణ
విగ్రహ విషయత్వముణ్డేయాకిలుమ్ కర్తానుష్ఠానమ్ † తళమాక వెబ్బున్ది
రున్దవై యాకైయాలుమ్, కర్తారాధ్యనానవవనే స్వాసాధారణ విగ్రహ
విశిష్టవేషతై నమక్కు ప్రకాశిప్పిత్తానెన్నమ్ నినైపు నడక్కైయా
లుమ్, దేవతాస్తర్యామియే ఉద్దేశ్యనాకచ్చొల్లుకిటతెన్దు కొళ్ళవేణుమ్.
(ఉపాయమ్)- తనిత్తని మోక్షసాధనతయా శాస్త్రునిష్కర్తాన కర్తజ్ఞాన
భక్తియోగజ్ఞల్. ఇనై తనిత్తని ఉపాయమామిడత్తిల్ ఓర్కొన్దుక్కు
మల్లైయవైయిరణ్ణ మగ్గమాయిరుక్కుమ్. (౨) “జ్ఞానభక్త్యన్వితం
కర్త జనకాదిమద్యశ్యతే । కర్తభక్త్యన్వితం జ్ఞానం ప్రాయోగభరతాది
మకర్తజ్ఞానాన్వితాభక్తిః ప్రహ్లాదప్రముఖాశ్రయా” ఎన్నక్కడవతితే.

అన్తిక్కే,(కర్తజ్ఞానభక్తికల్)ఎన్గిటవిడత్తిల్, వేదాస్తమర్యాదె
యాలే కర్తజ్ఞానానుగృహీతైయానభక్తియే ఉపాయమాయ్ తదగ్గ
తయా కర్తజ్ఞానగ్గళై ఉపాయమెన్దు ఉపచరిత్తుచ్చొల్లుకిటతాకవుమామ్.

(ఉపేయమ్)- (౩) “సోఽశ్నుతే సర్వాకామాక సహబ్రహ్మణా
విపశ్చితా” ఇత్యాదిశ్రుతికళాలుమ్, (౪) “నిరస్తాతితయాహ్లాదసుఖ

† యోగమ్-ఉపాయమ్.

‡ తళమాక-తాళియాక; అథవా-స్థలమాక.

(౧)

(౨)

(౩) ౨-౨౦.

(౪) వి-పు-౬-౫-౫౯.

౨౯౦ శ్రీవచనభాషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

ఉపేయమ్ భగవదనుభవమ్; స్వప్రయోజనపరర్క్కు-ఉద్దేశ్యే
శ్లో(౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పన్యవన్” ఎన్నిటవన్, ఉపా
యమ్ స్వకీయ స్వీకారమ్, ఉపేయమ్ స్వార్థకైజ్జుర్యమ్.

౨౬౬. ముతల్ శొన్నమూవరుమ్ నిగ్రహత్తుక్కిలక్కు,

భావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాంతాత్వనిశీమతా” ఇత్యాది
శ్రుత్యవృత్తం హణ్ణభాలుమ్ శొల్లప్పడుకిఱ నిరతిశయానందరూప భగవ
దనుభవమ్. ఇదశ్లోక త్రిల్ “భగవత్ప్రాప్తిః” ఎన్నిటనితు భగవదను
భవమాకవితే నమ్మాచార్యర్కళే స్వప్రబంధజ్జళితే యరుళిచ్చెయ్తతు.

కర్తాద్యవాయజ్జళితే దుష్కరత్వబుద్ధియా లే అవత్తవిట్టు
సుకరత్వబుద్ధ్యా ప్రపత్తియితే యిట్టిన్ద స్వప్రయోజనపరర్క్కు ఉద్దేశ్యే
శ్లో (౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పన్యవన్” ఎన్నిటవడియే ఆశ్రితర్ తజ్జళి
నెజ్జాలే యాతొరుద్రవ్యత్తైత్తనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొలినార్కళి,
అత్తైయే తనక్కు త్తిరుమేనియాకవభిమానిత్తు అతిలే అప్రాకృతవిగ్ర
హత్తిల్ పణ్ణు మాదరత్తెప్పణ్ణిక్కొణ్ణు అత్యన్త సులభనాయరుక్కిఱ
అర్చావతారమాన సర్వేశ్వరన్; (ఉపాయమ్)- అనిష్టనివృత్తిక్కు
మిష్టప్రాప్తిక్కు మవనై ఉపాయమాకనినైత్తు తాన్ పత్తినపత్తు;
(ఉపేయమ్)- తనక్కుకప్పకప్పణ్ణమ్ కైజ్జుర్యమ్.

౨౬౬. ఆక, ఉద్దేశ్యాదిభేదత్రా లే అవర్కళుక్కుణ్ణాన అన్యో
న్యవిశేషత్తైదర్శిప్పితార్ కీర్తీ; ఇవర్కళిల్ భగవద్విషయత్తోడు ఒట్టట
నిష్టమూవర్ కుమ్, భగవద్విషయ త్తైయేపత్తీనిష్ట ఇరువర్ కుమ్-ము
ణ్ణానవిశేషత్తై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (ముతల్ శొన్నమూవరుమ్) ఎన్దు
తుడణ్ణి. అతావతు- దేశ-త్తాభిమానముమ్ స్వస్యాతన్ద్ర్యము మన్యశే
షత్వముమాకిఱ వివత్తుక్కవ్వరుకొన్ఱటియామైయ్యాలే. భగవదస్వ
యగన్ధరహితరాసమూవరుమ్, (౨) “షీపామి” ఎన్నిటభగవన్నిగ్రహ
త్తుక్కు విషయమ్; ప్రకృతేషరమాయ భగవదనన్యార్థ శేషమాన

మద్రో యిరునరు మనుగ్రహత్తు క్కిలక్కు.

౨౩౭. మూవరుడైయవుమ్ కర్తమనుభవ వినాశ్యమ్, నాలా
మధికారిక్కు ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యమ్, అజ్ఞామధికారి
క్కు ప్పరుషకారవినాశ్యమ్.

స్వరూప తై యతిన్దు భగవదనుభవ కైజ్యర్యజ్జలై ప్పరుషార్థమాక
క్కోళ్ళుకైయాలే అసన్యప్రయోజనరాయ్, కర్తజ్ఞానాదికళాన ఉపా
యాస్తరజ్జలిలుమ్ ప్రపదన త్రిలుమ్ నిష్ఠరానవిరువరుమ్(౧) “దదామి”
(౨) “మోక్షయిష్యామి” ఎన్నిట భగవదనుగ్రహత్తుక్కు విషయమైన్దై.

౨౩౮. ఇవర్ కళుక్కు కర్తవినాశహేతుభేదత్తాల్ వద్ద
విశేషజ్జలై దర్శిప్పిక్కితాల్ మేల్, (మూవరుడైయవుమ్) ఎన్దుతుడక్కి.
అతావతు - నిగ్రహత్తుక్కిలక్కాన మూవరుడైయవుమ్ అనాది కాలా
ర్జితమాన సదసత్కర్తమ్ (౩) “అవశ్యమనుభూక్తవ్యం కృతం కర్త
శుభాశుభమ్ । నాభుక్తంక్షీయతే కర్తకల్పకోటిశతైరపి” ఎన్నిటపడియే
అవశ్యమ్ తత్ఫలముశ్శతనుభవిత్రాలన్దినశియామైయాలే అనుభవవినా
శ్యమెన్నితార్ అనుగ్రహత్తుక్కిలక్కాకచ్చొన్న విరువరిలుమ్వైత్తు
క్కోణ్డై ఉపాయాస్తరనిష్ఠనాన నాలామధికారిక్కు, కర్తజ్ఞానభక్తిక
ళాకట ఉపాయవిశేషజ్జలిలొన్దై యనుస్మితాల్ అత్తైప్రాయశ్చిత్తస్థానీయ
మాక్కి ఈశ్వరక్ సర్వకర్తజ్జలైయుమ్ కబ్బిక్కైయాలే కర్తమ్ ప్రా
యశ్చిత్తవినాశ్యమెన్నితార్, ప్రపదననిష్ఠనాన అజ్ఞామధికారిక్కు ఆశ్రయణ
వేల్తైయిలే, అనాదికాలకృతా పరాధభీతనాయ్, అవద్రోయడైయ
ఈశ్వరక్ పొణుక్కైక్కుఱుప్పాక ప్పిరాట్టియైప్పరుషకారమాక మున్ని
ట్టాశ్రయిక్కైయాలే అవభుక్కాక ఇవనుడైయ అపరాధత్తైయెల్లామ్
పొణుత్తక్కిరిత్తు ఇవనుడైయ అఖిలకర్తజ్జలైయుమ్ తళ్ళిప్పొకడుకై
యాలే పురుషకార వినాశ్యమెన్నితార్.

౨౩౮. ఉపాయమ్ స్వీకారకాలత్తిల్ పురుషసాపేక్షముమాయ్
పురుషకారసాపేక్షముమాయరుక్కుమ్; కార్యకాలత్తి
లుభయనిరపేక్షమాయరుక్కుమ్.

౨౩౯. స్వప్రయోజనపరరెల్లారై యుమ్

౨౪౦. ఇప్పడి పురుషకారసాపేక్షమెన్నిల్ ఉపాయ త్రిను
డైయ నైరపేక్ష్యహనివారాత్తో వెన్ఱిఱశ్శ్చైయిలే యరుళిచ్చెయ్కి
ఊర్, (ఉపాయమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు- సహాయాన్తర సంసర్గాసహ
మాన సిద్ధిహాయమ్, శరణవరణరూపస్వీకారకాలత్తిల్ స్వీకర్తావాస
పురుషనైయుమ్ స్వీకరిప్పిక్కుమ్ పురుషకారత్తైయు మపేక్షిత్తిరు
క్కుమ్; స్వీకృతమానతాన్ ఇవనుక్కనిప్పనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తి
యైప్పణ్ణకైయాకిఱ కార్యకాలత్తిల్, పురుషనుమ్ పురుషకారముమా
కిఱ ఉభయత్తైయు మపేక్షియాతే తానేశెయ్తు తలైక్కట్టుమెన్ఱై.
కార్యకాలత్తిల్ సహకారిసాపేక్షముణ్ణాకిలితే ఉపాయ త్రినుడైయ నైర
పేక్ష్యత్తుక్కు హనివరువతుఎన్ఱుకరుత్తు.

౨౪౧. స్వప్రయోజనపరరై (ప్రతికూలర్) ఎన్ఱు విశేషేణ
వరుళిచ్చెయ్తాళితే; ఇన్దస్వప్రయోజనపరతై అనుకూలాగ్రేసరరాన
అహ్వార్కళో పక్కలిలుమ్ తోదైయిరుక్కైయాలే తన్నిబన్ధనమాన
ప్రాతికూల్య మవర్కళోపక్కల్ వారాతపడి పరిహరిక్కువేణుమెన్ఱు
తిరువుళ్ళమ్పదై, తద్విషయశ్శ్చైయై యనువదిక్కిఊర్, (స్వప్ర
యోజనపరరెల్లారై యుమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (౧) “నమక్కేనలమాతలిల్”
ఎన్ఱుమ్, (౨) “నామ్కణ్ణకన్ఱుకూత్తాడ ఇలత్తూడేనడవాయే” ఎన్ఱుమ్,
(౩) “కణ్ణనానునైయుకక్క” ఎన్ఱుమ్ ఇత్యాది వచనజ్ఞానము, మడ
లెడ్డుకైముతలాన ప్రవృత్తికళాలుమ్ అహ్వార్కళుక్కుమ్ ఇన్దస్వప్ర
యోజన పరత్వముణ్ణాకత్తోదైయిన్ఱుతితే; ఆనపిన్ఱు స్వప్రయోజనపర

ప్రతికూలరాకనినై క్క-లామోవెన్నిల్;

౨౭౦. ఇజ్జుస్వప్రయోజనమెన్నిటతు ఆశ్రయదోషజన్యమానతై.

౨౭౧. ఆకైయాలే దోషమిల్లె.

రెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరెన్ఱు శొల్లప్పార్ క్కిల్ ఆఱ్ఱార్ కళై యు మప్పడి నినై క్క-వేణ్ణి వారాతోవెన్ఱు శ్చెళ్ళెక్క-భిప్రాయమ్..

౨౭౦. అష్టైప్పరిసాఁకిఱ్ఱార్, (ఇజ్జు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా వతు-ప్రతికూలమాక చొల్లుకిఱవివ్విడత్తిల్ స్వప్రయోజనమెన్నిటతు- అనుభవకై జ్జుర్యజ్జు క్కాశ్రయమానచేతననుడైయి అవిద్యాదిదోష త్తాల్ వన్ద స్వప్రయోజనమైయెన్ఱై. ఇష్టై (ఆశ్రయదోషజన్యమ్) ఎన్ఱు ఒతుక్కుకైయాలే, ఆఱ్ఱార్ కళుడై యు స్వప్రయోజనమ్ విషయదోష జన్యమెన్ఱుకరుత్తు. ఇతు త్తెన్ఱై (౧) “విషయదోషత్తాల్ వరుమవై” ఎన్నిటవాక్యత్తిలే వ్యక్తమాకవరుళిచ్చెయ్కిఱారితే.

౨౭౧. ఇవ్వర్థతై నిగమిక్కిఱ్ఱార్. (ఆకైయాలేదోషమిల్లె)

ఎన్ఱు. అతావతు- ప్రాతికూల్యహేతువాకచొల్లుప్పట్ట స్వప్రయోజనమ్ ఆశ్రయదోషజన్యమాయ్, ఆఱ్ఱార్ కళి పక్కల్ స్వప్రయోజనమ్ విషయదోషజన్యమా యిరుక్కె-యాలే, అన్దప్రాతికూల్య మివర్ కళి పక్కలిలుమ్ వరుమెన్నిటదోషమిల్లెయెన్ఱై.

౨౭౨. అన్ఱిక్కే, స్వప్రయోజనపరరై సామాన్యేనప్రతికూ లరెన్ఱు శొల్లుమళవిల్, అనుకూలరాన ఆఱ్ఱార్ కళి పక్కలిలుమ్ ఇన్ద స్వప్రయోజనపరరై తోబ్బుకైయాలే అవర్ కళై యుమ్ ప్రతికూల రెన్ఱు నినై క్క-వేణ్ణివరుకైయాల్, స్వప్రయోజనపరరై ప్రతికూలరెన్ఱై దోషమన్ఱోవెన్ఱునినైత్తు పుణ్ణుకిఱశ్చెళ్ళెయై యనువదిక్కిఱ్ఱార్, (స్వప్ర యోజనపరరెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరాకనినై క్క-లామోవెన్నిల్) ఎన్ఱు.

† అవిద్యా-తత్వజ్ఞానాభావమ్-అదియి నాల్-యచివాన్మనైకకో శొల్లుప్పడుకిఱు.

౨౭౨. విషయదోషత్వాల్ వరుమనై యెల్లామ్
దు స్త్యజమాయితే యిరుప్పతు.

౨౭౩. (౧) “ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై” (౨) “కథమన్య
దిచ్చతి.”

౨౭౦. అత్తై పురిహరిక్కిఱార్, (ఇఱ్ఱు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అర్థమ్
పూర్వవత్.

౨౭౧. నిగమిక్కిఱార్, (ఆకై యాలే దోషమిల్లై) ఎన్ఱు. (ఆకై
యాలే) ఎన్ఱిఱవితుక్కర్థమ్ పూర్వవత్; (దోషమిల్లై) ఎన్ఱుతు- స్వప్ర
యోజనపరర్తై స్రతికూలరెన్ఱుశొన్నతిల్ దోషమిల్లైయెన్ఱై. ఎన్ఱిజ్జనే
యోజిక్కప్రమామ్.

౨౭౨. ఇప్పడి ఆశ్రయదోషజన్యమన్ఱిక్కే విషయదోషజన్య
మానాలుమ్ స్వరూపవిరుద్ధమానతు త్యాజ్యమన్ఱొవెన్న; అరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ మేల్, (విషయదోషత్వాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - అనుభవ
విషయమాన అవనుడైయ వయిరపురుక్కాయ్ ఆన్ఱైయెమ్ పెన్ఱు
డై యుడుత్తుమ్బడియాన *విగ్రహవైలక్షణ్యమాకిఱవోషత్వాలే వరుకిఱ
స్వప్రయోజనపరత్తై, తద్దేతువాసప్రావణ్యమ్, తత్పిద్ధ్యర్థమానవ్యాపా
రజ్గళాకిఱవివై యెల్లామ్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్ఱు విడప్పార్ తాలుమ్ విడవ
రితాయితే యిరుప్పతెన్ఱై. (విషయదోషత్వాలేవరుమతు) ఎన్ఱుపాఠమా
నపోతు, స్వప్రయోజనమాత్రత్తైయో శొల్లుకిఱతు.

౨౭౩. విషయదోషత్వాల్ వరుమతికదు స్త్యజత్వత్తిల్ ప్రమా
ణమ్ కాట్టుకిఱార్ మేల్, (ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై, కథమన్య
దిచ్చతి) ఎన్ఱు. (౧) “మన్ శీరున్దీర్ కట్కు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి “అత్తలైయాలే
వేఱెన్ఱుఱుతియిట్టాల్ అవక వరుమళవుమ్ క్రమప్రాప్తిపార్ త్తు ఆఱియి

* విగ్రహవైలక్షణ్యమకల్యాణగుణమాయినమ్, దోషత్వకథనమ్-స్వరూపవిరుద్ధ
స్వప్రయోజనాద్యాపాదకత్వత్తాఱే. (౧) నా-తి-౧౨-౧. (౨) స్తో-౪-౨౭.

౨౭౪. ఇప్పడి యివై యిత్తనై యమ్ సదాచార్య

రుక్క-వేణుక్గాణ్, నీగ్జ్జనేపతలకాతుకాణ్” ఎన్జ్జతాయ్మారై క్కు-
టిత్తు, “ఇన్విషయత్తిల్ ప్రావణ్యమిన్జ్జి క్కే ఎన్నుడై యనిలై క్కువేతా
యిరున్దడగ్గళుక్కు ఎనక్కో-డుకిటదశైయటియప్పోకాతు; అవన్ అవన్”
ఎన్జ్జ వాయ్పులల్ బుమ్పడి శ్రియఃపతివిషయమాన ప్రావణ్యత్తైమటు
పాడురునవుడైయళాయ్, ఇప్పడి ఇననై యొట్టియచ్చెల్లామైయున్జ్జానాల్
అవనిరున్దవిడత్తే శెన్జ్జ కిట్టుకై ప్రాప్తమాయిరుక్కు, అతుక్కు క్కాల్
నడై తారాతపడియిరుక్కిట వెనక్కు, నానవన్డే శెన్జ్జ శేరామై
క్కుటుప్పాక నీగ్జ్జళ్ శొల్లుమ్ వార్తై, కేట్ కైక్కు పురికరమిల్లాత శెవి
డరోడే శొల్లుకైక్కు పురికరమిల్లాత ఊమైకళ్ వార్తై శొన్నాట్పోలే
యిరుప్పత్తోన్జ్జ” ఎన్జ్జ ఆణ్ణాళరుళిచ్చెయ్ కైయాలమ్; (౧) “తవామృతస్య
న్దిన” ఎన్జ్జతుడగ్గి “వకుత్త శేషియాన దేవరుడైయ్ (౨)* తేనేమలరుమ్
తిరువడిత్తామరై కళిల్ భోగ్యత్తైయిలే య్దున్దిన నెన్జ్జు మల్ గ్రొరుత్తుద్ర
విషయత్తై విరుమ్బుమ్పడి యెజ్జనే? మధువే జీవనమానవణ్ణు, మధుపరి
పూర్ణమాన తామరై పూవానతు నిల్లానిట్టుచ్చెయ్ తే ఆత్తిశువడటిన్ద
తాణ్, కిట్టుకై యరితాయ్ కిట్టినాలుమ్ నాక్కుననైక్కుప్పోకాతతాయి
రుక్కిట ముళ్ళిప్పువిల్ శెన్జ్జ పడియాతమాత్రమన్జ్జిక్కే, అత్తైక్కటా
క్షిప్పతుమ్ శెయ్యాతిత్” ఎన్జ్జ ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ కైయాలమ్. విగ్ర
హవైలక్షణ్యమీకణ్ణు భగవద్విషయత్తిల్ ప్రవణరానవర్కళై ఫీట్క
వరితెన్జ్జ తోశ్ బుకైయాలే, విషయదోషత్తాల్ వరుమతు దున్ద్రజ
మెన్నుమిడమ్ సిద్ధమితే.

౨౭౪. ఆక, దినచర్యోక్త మగ్గళాళాసన అనుకూలసహవాస ప్రతి
కూలసహవాసనివృత్తికళై వివరిత్తార్ కీర్త్; (౩) “సదాచార్య ప్రసాద
త్తాలే వర్ధిక్కుమ్పడి పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవణ్” ఎన్జ్జ తై వివరిక్కి-తార్
మేల్, (ఇప్పడి) ఎన్జ్జతుడగ్గి. (ఇప్పడి యివై యిత్తనై యమ్ సదాచార్య

ప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కు-మోబ్బితైక్కు,
 వస్తవ్యమ్ ఆచార్య సన్నిధియుమ్ భగవత్సన్నిధియుమ్;
 వక్తవ్యమ్ ఆచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్;
 జస్తవ్యమ్ గురుపరమ్మరై యమ్ ద్వయముమ్ ;

(ప్రసాదత్తాలేవర్ధిక్కు-మోబ్బితైక్కు) ఎత్తతు-క్షీర్ చొచ్చున్న ప్రకార త్తిలే ఇంద్ర
 స్వభావవిశేషజ్ఞేల్లామ్ సదాచార్యనుడైయ ప్రసాదత్తాలేకొల్లున్నపట్టు
 వళిర్దు వరుమ్బొత్తై క్కెన్న పడి. (వస్తవ్యమాచార్యసన్నిధియుమ్ భగ
 వత్సన్నిధియుమ్) అతావతు-ఇవనుక్కు చాసస్థలమ్, హితైషియామ్
 ఉపదేశాదికళాలే ఇవశ్శుక్కు ఉత్పాదకనాసన్యాచార్యనుడైయ సన్నిధి
 యమ్, అవకాట్టిక్కొడుక్కొక్కొణ్ణు అవనుకర్షవిషయమాయ్
 తన్నక్కలిలే విశేష కటాక్షాదికళై పుణ్ణిక్కొణ్ణుపోరు మచ్చవతార
 మానభగవాన్ సన్నిధియుమెన్దై ఇతుసముచ్చయముమన్తు, సమవికల్ప
 ముమన్తు, ఆచార్యసన్నిధియేప్రధానమ్; తదలాభత్తిల్ ఆర్చావతార
 సన్నిధియెన్తుపడి. ఆకైయితే ఆచార్యసన్నిధియై మఱుప్పడవరుళిచ్చెయ్
 తతు. (౧) “మద్భక్తైస్సహసంవాస స్తదసిద్ధామయాపివా” ఎన్దితే భగ
 వదుక్తియుమ్. ఇని (వక్తవ్యమ్) తుడగ్గి మేలడైయసముచ్చయమ్.

(వక్తవ్యమాచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్) అతావతు-
 ఇవనుక్కు సర్వకాలముమ్ వాక్కాల్ శొల్లప్పడుమతు. దుర్గతియేప
 ధ్ద్రాశాకత్తన్నె యగ్గీకరిత్తరుళిన ఆచార్యనుడైయదయాక్షాన్త్యాది
 వైభవముమ్, ఎత్తనైయేనుమ్ దయాదిగుణపరిపూర్ణరు మేటిట్టుప్పా
 ర్క్కిల్ అరునరుక్కుమ్మడినిన్తు అనాత్మగుణపూరియాకితి తన్నుడైయ
 నికర్షముమాకితి వివెయెన్దై. శ్రీమధురకవియాభ్యాస్ (౨) “న నై
 యాల్” ఎన్దిఅప్పాట్టుతుడగ్గి ఇవై యిరణ్డైయుమ్ విశదమాక వరుళి
 చెయ్తారితే.

(జస్తవ్యమ్ గురుపరమ్మరై యమ్ ద్వయముమ్) అతావతు-ఇవ
 నుక్కు క్కాలక్షేపత్తుక్కుమ్ భోగత్తుక్కు మఱుప్పాక రహస్యమాక

పరిగ్రాహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచనముమ్
అనుష్ఠానముమ్;

పరిత్యాజ్యమ్ అవైష్ణవ సహవాసము మభిమానముమ్;

వచననిత్యకొణ్ణుపోరప్పడుమతు-(౧)-“రామానుజాష్టిశరణోఽస్మి”
ఇత్యాదియిట్టుడియే సర్వేశ్వరక కుళిరనోక్కుకైక్కుడలాయ్ (౨)
“సచాచార్యసంశోజ్ఞేయః” (౩) “ఆచార్యాణామసావసావిత్యాదిగ
నత్తః” ఎన్నిటపడియే స్వాచార్యాదిపరమాచార్య భగనత్పర్యన్తేయాస
గురుపరమ్పరైయుమ్, అన్తగురుపరమ్పరాప్రాప్తమాయ్ స్వాచార్యో
తనక్కుత్తజ్జమాక ఉపదేశితద్వయముమెన్తే. ఇత్రాల్, గురుపరమ్పరా
పూర్వకమానద్యయమే ఇవనుక్కు రహస్యమాకవచనసద్ధిత్తుక్కుణ్ణు
పోరప్పడుమెన్తపడి. భాష్యకారర్క్కుక్కాలజ్జే పప్రకారమరుళిచ్చెయ్
కిఱవిడత్తిల్ (౪) “ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ నదైవంచక్తా” ఎన్దితే
పెరియ పెరునూళరుళిచ్చెయ్తెతు.

(పరిగ్రాహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచనము మనుష్ఠా
నముమ్) అతావతు. తనక్కు జ్ఞానానుషానద్గ భూద్ శీర్మక్కుక్కుఱు
ప్పాక క్కుణ్ణకణ్ణవిడగ్గళిలే ఇవనాల్ పరిగ్రహిక్కుప్పడుమతు-నాథముని
కళే ముతలాక ఇవ్వరుకుళపూర్వాచార్యోకభుజైయ జ్ఞాతవ్యాధ
ప్రకాశకమానదివ్యవచనగ్గళుమ్, అన్తవచనానురూపమాక మఱువదొ
వనుష్ఠానగ్గళుమెన్తే. (౫) “సువ్యాహృతానిమహతాంసుకృతానితత స్తతః
సశ్చిన్వకాధీర ఆసీత శిలహఃరీ శిలం యథా” ఎన్నక్కడవతితే.

(పరిత్యాజ్యమవైష్ణవసహవాసము మభిమానముమ్) అతావ
తు - జ్ఞానానుష్ఠాననాశకమెన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు సహాస
మాక విడప్పడుమతు-వైష్ణవలక్షణమిల్లాతవర్కళోక్తై సహవాసముమ్,

(౧) వరదరాజస్త- / ౧౭

(౨)

(౩)

(౪) శరణాగతిగద్యమ్.

౨౯౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

కర్తవ్యమాచార్యకై జ్ఞుర్యముమ్ భగవత్కై జ్ఞుర్యముమ్.
 ౨౭౫. కీర్తించొన్న భగవత్కై జ్ఞుర్యమటినతు శాస్త్రముఖతా లే.
 ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమటినతు- శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య
 వచనతాలుమ్.

అవర్కళే “ఇవన్ సమ్మదై యవన్” ఎన్టు ఓరస్వయజ్ఞశాలే తన్వితి త్రిల్
 పణ్ణ మభిమానముమెన్టె.

(కర్తవ్యమాచార్య కై జ్ఞుర్యముమ్ భగవత్కై జ్ఞుర్యముమ్)
 అతావతు - ఇవనుక్కు స్వరూపానుకూలమాకవే ఎప్పొతుమ్ శెయ్య
 ప్పడుమతు, మహాపకారకనాన స్వాచార్యవిషయత్తిల్ ప్రేమపూ
 ర్వకమాకప్పణ్ణమ్ కై జ్ఞుర్యముమ్, తన్నియోగపరతన్వినాయ్ ప్పణ్ణమ్
 భగవత్కై జ్ఞుర్యముమెన్టె. ఆక, దినచర్యైయిల్ శొన్న స్వభావవిశేష

జ్ఞళెల్లామ్ (సదాచార్యప్రసాదతా లే వర్ధిక్కుమ్మడి పణ్ణిక్కొంజుపోరు
 కై యావతు)- ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ వస్తవ్యన క్వ్య జస్తవ్య పరిగ్రాహ్య
 పరిత్యాజ్యకర్తవ్యజ్ఞళెయటిన్దు ఇవన్ శీలే నిస్సనాయ్ ప్పొరుకై యెన్ట
 తాయిన్దు.

౨౭౬. ఇప్పడి కర్తవ్యమాన కై జ్ఞుర్యజ్ఞిరణ్ణ మటినతెమ్ముఖ
 తా లే యెన్ను మాకాక్ష్యైలేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (కీర్తించొన్న)

ఎన్టుడుడ్డి. (కీర్త) ఎన్టు- వస్తవ్యాదికళై చొన్న ఇన్దగణనైయిలెన్ట
 పడి. (భగవత్కై జ్ఞుర్యమటినతు శాస్త్రముఖతా లే) ఎన్టు- భగవాని
 వనుక్కిప్పొతు వాయ్ తిటన్దుబ్బన్టె అరుళిచ్చెయ్యామెయాలే తత్ప్రతిపాద

కమాన శ్రుతి స్మృత్యాది శాస్త్రముఖతా లే అటయవేమెన్టె. (ఆచా

ర్యకై జ్ఞుర్యమటినతు శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య వచనతాలుమ్)
 ఎన్టు - ఆచార్యవిషయత్తిల్ శిశ్రూషాప్రకారజ్ఞళై ప్రతిపాదిక్కిట
 శాస్త్రముఖతాలుమ్, తనక్కిష్టానిష్టజ్ఞిన్న తెన్నుమిడతై యవనరుళిచ్చె
 యత వచనతాలుమెన్టె.

౨౭౬. కైజ్యర్యన్దానిరణ్ణు.

౭౨౭. అతావతు-ఇన్ద్రమ్ శైయ్ కై యమ్ అనిన్ద్రమ్ తవిరు కై యమ్.

౭౨౮. ఇష్టానిప్తజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞై యమ్

౨౭౬. ఇనిమేల్ కైజ్యర్యవేషస్త్వన్నై యటివైక్కైక్కాక
(కైజ్యర్యన్దానిరణ్ణు) ఎన్గితార్.

౨౭౭. అతావతే తేన్న; (అతావతిన్ద్రమ్ శైయ్ కై యమ్ మనిన్ద్రమ్ తవిరు కై యమ్) ఎన్గితార్.

౨౭౮. ఇవై తానిరణ్ణుమై తై యవలమ్బిత్తిరుక్కుమెన్న; అరుళి
చ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇష్టానిప్తజ్ఞో) ఎన్ద్రతుడన్. అతావతు - కీర్తీ
చ్చొన్నకైజ్యర్య ప్రతిసమ్మన్ధిక ఛిరువరుడైయవు మిష్టానిప్తజ్ఞో ఇవ్వ
ధికారియుడైయ వర్ణాశ్రమజ్ఞై యమ్ ఆత్మస్వరూప తైయుమ్ పశ్శి
యిరుక్కుమెన్దై. (ఇష్టానిప్తజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞై ప్పశ్శి యిరుక్కుయా
వతు)-స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమానధర్మజ్ఞై పురార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠితై
ఇష్టమాయ, స్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠితై అనిన్ద్రనూయిరుక్కు. పరార్థ
బుద్ధ్యాఅనుష్ఠితై యావతు-లోకసద్గ్రహతయావాకవుమ్ శిష్యపుత్రర్
కళుడైయ ఉజ్జీవనార్థమాకవుమ్ ఆనృశంస్యతా లే అనుష్ఠితై. ఇవ్వర్థతై
(౧) “ఇనియివో శీల్ సమ్మాచార్యో కళునష్ఠిక్కిఱవై శిష్యపుత్రర్ కళు
డైయ ఉజ్జీవనార్థమాక ఆనృశంస్యతా లే అనుష్ఠిక్కితార్ కళిత్తనై.
ఇప్పడియ చుమ్మియాతపోతు భగవద్విభూతిభూతరాన చేతనర్ కు
నాశసేతువాకె యాలే ఈశ్వరను క్కనభిమత భూతనావక్ ; ఆకై
యాల్ యాతోరళవాలే లోకసద్గ్రహమ్ పిఱక్కుమ్, యాతోరళ
వాలే శిష్యపుత్రర్ కళుక్కు జీవనముణ్డమ్, అవ్వళవుమనుష్ఠేయ మెన్ద్ర
తాయ్ బు. ప్రవృత్తిధర్మమతానే అభిసన్ధిభేదతా లే నివృత్తిధర్మ
మానవోపాతి ఇన్దనివృత్తిధర్మముమ్ ప్రాప్యమాకక్కడవతు. ఇవ్విడ
త్తిల్ అకరణే ప్రత్యవాయమ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ అనభిమతశ్వముమ్
తన్నుడైయ పురుషార్థహానియు, మాకక్కడవతు” ఎన్ద్ర తనిన్ద్రాకత్తిలే
ఇవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్ తారిణే. ఇనిస్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠితై యావతు-

ఆత్మస్వరూప తైయుమ్ అవలమ్బిత్తిరుక్కుమ్.

స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమాక విహితమాకైయాలే నమక్కివై యనుష్ఠియాతోధయిల్ కృత్యాకరణరూపపాపమ్వరు మెన్టు ని నైత్తనుష్ఠిక్కై. (ఇష్టానిష్ఠజ్ఞాత్త స్వరూప తైప్పూశీయిరుక్కైయావతు)- “ఇచ్చెస్వరూపమ్” ఎన్నిఅపడియే వినియోగదశైయిల్ శేషియుడైయ ఇచ్చాను గుణమాక స్వరూప తైవినియోగపృడుత్తుకై ఇష్టమాయ్, తట్టుమాటివినియోగమేకొళ్ళుమళవిల్ తన్నుడైయ శేషత్వ తైయిట్టు ఇతాయ్ తల్ పారతన్య తైయిట్టు ఎతిర్ విధికోడాతోధితల్ శేయ్ కై అనిష్టమాయిరుక్కై.

అజ్ఞనన్బిక్కే, (ఇష్టానిష్ఠజ్ఞ) ఇత్యాదిక్కు, స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితజ్ఞైచ్చెయ్ కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చెయ్ కై అనిష్టమెన్టుమ్, ఆత్మస్వరూపత్తుక్కుడచితమానవత్తైచ్చెయ్ కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చెయ్ కై యనిష్టమెన్టుమ్ యోజిక్కువునూమ్.

అజ్ఞనుమ్బిక్కే, బోపాధికముమాయ్ అనిత్యముమాన వర్ణాశ్రమగ్గలిలే ఊదోదీరుక్కై అనిష్టమ్, నిరుపాధికనిత్యశేషమాన ఆత్మస్వరూపత్తిలే ఊదోదీరుక్కై ఇష్టమెన్టుమ్ యోజిక్కువునూమ్. ఇజ్ఞనూదోధ తైయిట్టు చొల్లుకైయన్బిక్కే, అనిష్టమ్ వర్ణాశ్రమతై యవలమ్బిత్తిరుక్కుమ్, ఇష్టమాత్మస్వరూపతై యవలమ్బిత్తిరుక్కు మెన్బిజ్జనే విభజిత్తు వర్ణాశ్రమాచార తై అనిష్టకోటియాక చొల్లప్పార్ కిల్, (౧) “శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేనాజ్ఞా యస్తా ముల్లంఘ్యన ర్తతే । ఆజ్ఞాచ్ఛేదీమమ ద్రోహీ మద్యక్తోఽపినవైష్ణవః” ఎన్టుమ్, (౨) “అవిష్ణవాయధర్మాణాం పాలనాయకులస్యచ । సజ్గిహాయచలోకస్య మర్యాదాస్థాపనాయచ । ప్రియాయమమవిష్ణోశ్చ దేవదేవస్య శార్ఙ్గణః । మనీషీవై దికాచారంమన సాసినలఙ్ఘయేత్ । యథాహివల్లభోరాజ్ఞో నదీం రాజ్ఞాప్రవర్తితామ్ । లోకోపయో గినిరన్యూం బహుసస్య విసర్ధనీమ్ । లఙ్ఘయకశూలమా రోహదన పేక్షోఽపితామ్పృతి । ఏవంవిలఙ్ఘయకమర్త్యమర్యాదాంవేద నిర్గితామ్ । ప్రియోఽపినప్రియోఽసౌమే మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ । ఉపా

౨౭౯. పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిటవక్ పాపఁజైప్పణ్ణానిజే.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యత్తై ప్పాపమెచ్చిరుక్కుమ్.

యత్వగ్రహం తత్రవర్జయే స్తనసాసుధీః'' ఎత్తుమ్ సర్వేశ్వరనుష్ పిరా
ట్టియు మరుళిచ్చెయ్ త వచనజ్ఞోడుమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచ
నానుష్ఠానజ్ఞోడుమ్ విరోధిక్కుమితే ; ఆనపిన్సు కీడ్చొన్నపడియే
ఇన్వాక్యత్తుక్కు పొరుళాకక్కడవతు.

౨౭౯. ఇమ్మాన్యుయోజనైక్కుమ్ మేలిల్ నాక్యత్తోడు సజ్జ
తియెన్నెన్నిల్ ; ప్రథమయోజనైయిల్, ఇప్పడి వర్ణాశ్రమానుష్ఠాన
త్తిల్ ప్రతిపత్తివిశేషజ్ఞులిలుమ్ ఆత్మస్వరూపత్తినుడైయ వినియోగద
శైయిల్ ఆనుకూల్య ప్రాతికూల్యసభిలుమాక ఇష్టానిష్ఠజ్ఞుక్కు విష
యవిభాగమ్ పణ్ణపేణమో ? వర్ణాశ్రమానురూపమాయమ్ స్వరూ
పానురూపమాయ ముళ్ళవత్తైచ్చెయ్ కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞాన
అకృత్యాదికలైచ్చెయ్ కై అనిష్టమెట్టాలోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్
మేల్, (పుణ్యత్తుక్కు) ఎన్తుతుడణ్ణి. ద్వితీయయోజనైయిల్, ఇప్పడివర్ణా
శ్రమవిరుద్ధజ్ఞైయమ్ స్వరూపవిరుద్ధజ్ఞైయమ్ శెయ్ కై అనిష్టమెట్టుఇవ
నుక్కుచ్చొల్లి త్తవిర్ ప్పిక్కై తాక పేణమో ? ఎన్న ; (పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిట
వక్) ఎన్తుతుడణ్ణి యరుళిచ్చెయ్ కితార్. తృతీయయోజనైయిల్, ఇప్పడి
వర్ణాశ్రమజ్ఞులిలాత్ సమలుత్తాల్ అకృత్యకరణజ్ఞోవన్తు పుకురాతో
వెన్న ; (పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిటవక్) ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్.
(పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిటవక్ పాపఁజైప్పణ్ణానిజే) ఎన్తు - భగవదనుగ్రహ
హేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ మోక్షవిరోధి
యెన్నుమత్తాలే పుణ్యమ్ శెయ్ కైక్కుట్ పడ అజ్ఞుకిట ఇవ్వధికారి,
భగవన్నిగ్రహహేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయ సరకావహమెట్టు సామా
న్యరుముట్ పడ చ్చెయ్యాతసాపఁజై యెరుకాలుమ్ శెయ్యానిజేయెన్తై.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుమ్బడియెయుమ్ వత్తలనానవీశ్వ
రనుక్కు మిడమలుమ్బడి పాపప్రవృత్తియిలన్వయ ముత్తైరుక్కుమ్బడి
డియెయుమ్ గర్హిప్పిక్కితార్ మేల్, (ఇవక్ పుణ్యత్తై) ఇత్యాది నాక్యలి

అవక పాపతై ప్పణ్య మెన్బిరుక్కుమ్.

అవనుక్కు అతుక్కిడై యాతు, ఇవనతు శెయ్యూక్.

౨౦౧. కైజ్జుర్యన్దా భక్తిమూలమల్లాత

పోతు భీతిమూలమాయ వరవేణమ్.

యత్తాలే. అతావతు, (౧) “తదావిద్వాక్ పుణ్యపాపేవిధూయ నిరజ్ఞానఃపరమంసామ్యముపైతి” ఎన్దెయాలే పుణ్యపాపగ్గిరణ్డమ్ మోక్ష

విరోధియెన్బిరుక్కు మివ్వధికారి, నాట్టార్ సుఖహేతువెన్బు విరుమ్బియిరుక్కుమ్ పుణ్యతై భగవత్పాప్తి ప్రతిబంధకతయా అనిష్టావహామాకై యాలే, దుఃఖహేతువాన పాపమెన్బునినైత్తు వెరువియిరుక్కుమ్; ఆశ్రితర్ శెయ్తకుల్ మి నల్ మనూకవే కొళ్ళుమతిమాత్రవత్సలనాన వీశ్వరక్, ఇవ్వధికారి ఏతేను మొరుపాప తైప్పణ్ణిలుమ్ అత్తెక్కుల్ మనూకనినై యాలే నల్ మనూకనినైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కుమ్; అవనప్పడియిరున్దానే యాకిలుమ్ ఇవ్వధికారి పాపప్రవృత్తియి లన్వయమల్ మి నియతనాయ్ వర్తిక్కై యాలే, పాప తైపుణ్యమాకక్కొళ్ళుమ్ వత్సలనానవనుక్కు అతుక్కిడైప్పట్టుపోమి త్తనైయొమ్మియక్కిడై యా తెన్దె. ఆక, కీర్తకర్తవ్య

మాకచ్చొన్న కైజ్జుర్యమతివతు ఇన్న తాలేయెన్బుమ్, కైజ్జుర్యన్దా ద్వివిధమెన్బుమ్, అతుతానిన్న తెన్బుమ్, తదుభయము మిన్న శై యవల మ్బిత్తిరుక్కు మెన్బుమ్ శొల్లి, అతిల్ ప్రాసక్తిక శజ్జా-పరిహారమ్ పణ్ణప్పట్టతు

౨౦౧. ఈదృశకైజ్జుర్యమివనుక్కు ఏతేను మొరువమ్మియాలే యాకిలు ముణ్ణాకవేణుమెన్ను మితినుడైయ అవశ్యకరణేయత్వై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (కైజ్జుర్యన్దా) ఎన్బుతుడక్కి. (భక్తి మూలమాయవరుకై యావతు)- శేషియై య ముకమలర్ త్తిక్కులు ప్పానవైయే శెయ్తుకొణ్ణు నిఱ్ఱు వేణుమ్బడియాన తద్విషయప్రేమ మడియాకవర్తుకై. (అల్లాతపోతు భీతిమూలమాయ వరుకై యావతు)- అత్తిన్ శేయొమ్మిన్దాల్, (౨) “అకిచ్చిత్కరస్య శేష త్వానుపపత్తిః”

౨౮-౨. అతువు మిల్లాతపోతు అధికార త్తిలుమ్

ఉపాయోపేయజ్గళిలుమ్ అన్వయమిన్జి క్కే యొట్టియుమ్.

౨౮-౩. కైజ్జుర్యన్దన్నై ఫలసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్క వేణుమ్.

౨౮-౪. అతావతు - తాక్కైయేలాతే అవన్నైక్కైయేఱ్ఱిప్పణ్ణుకై.

ఎన్నిటపడియే శేషత్వవృత్తియిల్లాతపోతు శేషత్వహానిపిఱక్కుమెన్నుమ్ భీతియడియాకవరుకై. ఇతిల్ భక్తిమూలమానతువే ముఖ్యమ్, తదలా భక్తిల్ భీతిమూలనానాకిలుమ్ వేణుమెట్టపడి.

౨౮-౨. అతుతానుమిల్లావిడిల్ శేయవతెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతువుమిల్లాతపోతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- అముఖ్యమాన భీతిమూలకైజ్జుర్యన్దాను మిల్లాతపోతు, కిచ్చిత్కారాభావత్తాలే శేషత్వమాన వధికార త్తిలుమ్, అధికారి సాపేక్షమాయరుద్దశ్శ శేషి యుడైయ కృపారూపమాన ఉపాయ త్తిలుమ్, ఇవనుడైయ అనుకూల వృత్తి సాపేక్షమాన అవనుడైయ ముకమలర్ త్తీయాకిట ఉపేయ త్తిలు మన్వయమబ్బివిడుమెన్జై.

౨౮-౩. ఆక, కీఠీరణ్ణువాక్యతాలుమ్ కైజ్జుర్యావశ్య కర్తవ్యత్వ ముమ్ కైజ్జుర్యాభావ త్తిల్ వరు మనర్థవిశేషజ్గళుమ్ కాట్టప్పట్టతు; ఏవం విధకైజ్జుర్య త్తిల్ సాధనబుద్ధియై త్తవిర్క్కితార్ మేల్, (కైజ్జుర్య న్దన్నై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడి అవశ్యకరణీయమాక క్కీఠ్ చొచ్చి న్నకైజ్జుర్యన్దన్నై ప్పణ్ణమళవిత్ దృష్టాదృష్టఫలజ్గళితేను మొన్ఱు క్కు సాధనమాక ప్రతిపత్తిపణ్ణాతే స్వయమ్ప్రియోజనమాక ప్రతి పత్తిపణ్ణవేణుమెన్జై.

౨౮-౪. ఇత్తై విశదీకరిక్కితార్ మేల్, (అతావతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అతావతు) ఎన్ఱుతు - ఇత్తైసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కుకైయావ తెట్టపడి. (తాక్కైయేలాతే అవన్నైక్కైయేఱ్ఱిప్పణ్ణుకైయావతు)-కై జ్జుర్యమ్పణ్ణుకిటతాక్క అతుక్కు ఫలనూక అవకాపక్కులిలే ఒన్ఱైయర్థి

౨౦౫. కొడుత్తుక్కొళ్ళాతే కొణ్ణత్తుక్కు కైక్కులి కొడుక్క వేణుమ్.

౨౦౬. శ్రీవిదురరై యుమ్ శ్రీమాలాకారరై యుమ్ కూనియెయు మ్మోలే కిళ్ళిత్తురిత్తాల్ స్వరూపమ్ నిలుమ్ పెలువతు.

౨౦౭. మడి తడవాతశోఱుమ్

యా తే స్వయమ్ప్రయోజనమాక చ్చెయ్యానిష్ఠకొణ్ణ, కైజ్జర్యమ్ కొళ్ళుకిటవవనై (౧) “తాస్సర్వాశ్శిరసాదేవః ప్రతిగృహ్లాతివై స్వ యమ్” ఎన్నిటపడియే తక్కువారిపారాతే సాసేక్షనాయ విరుమ్మికై కొళ్ళుమ్మడిపణ్ణకై.

౨౦౮. ఇవ్వళవుమ్పోరాతు, తాకొడు త్తత్తై అవకొణ్ణత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణవుమ్ వేణుమ్మెత్తార్ మేల్, (కొడుత్తు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- (౨) “దేహిమేదదామి తే” ఎన్నిటపడియే తానవనుక్కొన్ఱై సమర్పిత్తు అవకపక్కలిలే ఒరుప్రయోజనమ్ కొళ్ళాతే, (౩) “ఇన్ఱు వన్ఱి త్తనైయు మముతుశెయ్తిడప్పెటిల్ నానొన్ఱు నూతాయరమాక కొడుత్తు ప్పిన్నుమాళుమ్ శెయ్వక” ఎన్ఱ పెరియాళ్వార్ తిరుమకలై పోలే తాకసమర్పిత్తద్రవ్యత్తై అవనగ్గీకరిత్త ఉపకారత్తుక్కాక, అప్ప డియిరున్ఱుళవల్లై త్తన్నభినివేశానుగుణమాక నిత్తయక్కొణ్ణవన్ఱు సమర్పియానిష్ఠకొణ్ణ పిన్నైయుమడిమై శెయ్కైయాకిట కైక్కులి కొడుక్క వేణుమ్మెన్ఱై.

౨౦౯. ఇప్పడి యనన్యప్రయోజననాయ కిళ్ళిత్తురిత్తాలాయి ల్లొ స్వరూపము జ్జ్వలమావతెన్ను మత్తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చె య్కితార్ మేల్, (శ్రీవిదురరై యుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి.

౨౧౦. దృష్టాన్తభూతరానవకళే కిళ్ళిత్తురిత్తప్రకారన్దన్ఱై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (మడితడవాత) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (మడితడవాతశోఱా వతు)-మున్ఱువాదరత్తోడేగట్టుప్పిన్నై “ఇతుక్కుక్కా శుతరలాకాతో”

శురుభీనాతాత పూవుమ్

శుణ్ణామ్బుపడాతశాన్దుమితే ఇవర్కళకొడు త్తతు.

ఎత్తుమడిచ్చిరై శోధిక్కైక్కాక మడియైప్పిడిత్తు త్తడవి ఉణ్ణవన్ నెణ్ణు
 †ఉళై యుమ్బుడిపణ్ణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరరిడుమ్ శోటుపోలన్తిక్కే,
 ఉణ్ణవన్ నెణ్ణు ఉకక్కుమ్బుడి అనన్యప్రయోజనమానశోటు. ఇప్పడియి
 రున్దుళ్ళశోటితే (౧) “భుక్తవత్సుద్విజాగ్యోషు నిష్ణణ్ణివరమానసేవిదు
 రాన్నా నిబుభుజేశుచీనిగుణవన్తిచ” ఎన్దుపావనత్వభాగ్యత్వ ప్రళ స్రమా
 మ్బుడి శ్రీవిదుర్ అవనుక్కు సమర్పిత్తతు. (శురుభీనాతాతపూవా
 వతు)-అగ్నిస్పర్శముణ్ణానాల్ శురుభీనాటుమ్బుడియితే పూవిన్ స్వభా
 వమిరుప్పతు; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిటశురుభీనాల్ మి
 మిల్లాతపడి అనన్యప్రయోజనత్వ పరిమళయుక్తమాక ఇడుమ్ పుష్పమ్.
 ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళపూవితే (౨) “ప్రసాదపరమానాథో మమగేహము
 పాగతౌ । ధన్యోఽహమర్చయిష్యామి త్యాహ మాల్వోవజీవనః” ఎన్దు
 విశేషజ్ఞర్. శ్లాఘిక్కుమ్బుడి అత్యాదర పూర్వకమాక శ్రీమాలాకారర్
 అవనుక్కుక్కొడు త్తతు. (శుణ్ణామ్బుపడాతశాన్దావతు)-ఆయిరమ్ పొన్న
 ధ్రియక్కుట్టియుమ్ శుణ్ణామ్బుత్తివలై పడ క్కెడుమ్బుడియితే శాన్తిన్
 స్వభావమ్ ; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిట దోషమిన్తిక్కే
 అనన్యప్రయోజనమాన శాన్దు. ఇప్పడియిరున్దుళ్ళశాన్దితే (౩). “సుగంధ
 మేత ద్రాజార్వాం రుచిరంరుచిరాననే । ఆవయోగ్గాత్ర సదృశందీయ
 తామనులేపనమ్” ఎన్దు అవనర్థిత్తవనన్తరమ్ పూశుమ్ శాన్దామ్బుడి
 కూనికొడు త్తతు. ఆక, ఇప్పడి అనన్యప్రయోజనమాక క్కిళ్ళిత్కరిత్తా
 లాయిల్ మి కైజ్జుర్యాశ్రయమాన స్వరూపముజ్జ్వలమావత్తెన్దై. ఆక,
 ఇవ్వళవుమ్ వస్తవ్యాదిగణనైయిల్ చరమోక్తమాన కర్తవ్యరూప
 కైజ్జుర్యై తైశోధిత్తు, తాదృశకైజ్జుర్యతాలే స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్ను
 మిడ తైయు మరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్ మి.

‡ మడిచ్చిరై-మడియిలే కట్టినకాశుపై. † ఉళైయుమ్బుడినోపుమ్బుడి. ‡ శురుభీ-
 మయిర్. (౧) భార-ఉచ్ఛో (౨) వి-పు-౫-౧౯-౨౧. (౩) వి-పు-౫-౨౦-౬.

౨౦౮. కై జ్ఞుర్వదశైపోలే మున్బుళ్ళదశైకళిలుమ్
స్వరూపతై ఉజ్జ్వల మాక్కవేణుమ్.

౨౦౯. మున్నే నాలుదశై యుణ్ణు.

౨౧౦. అతావతు-జ్ఞానదశై యుమ్, వరణదశై యుమ్,
ప్రాప్తిదశై యుమ్, ప్రాప్యనుభవదశై యుమ్,

౨౦౮. ఇప్పడి అనన్యప్రయోజననాయకొణ్ణు కై జ్ఞుర్వమ్
శైయతా లే స్వరూపముజ్జ్వలమావతెన్టు శొన్న వితిలే ముక్తావస్థైయిల్
కై జ్ఞుర్వదశైయిల్ స్వరూపజ్జ్వల్యముమ్ అర్థాదు క్తమెన్టునినైత్తు,
ఇప్పడి కై జ్ఞుర్వదశైయిల్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుమోపాతి ఏత
త్పూర్వదశా విశేషకళిలుమ్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కవేణుమెన్టురుళి
చ్చెయ్కితార్ మేల్, (కై జ్ఞుర్వదశై పోలే) ఎన్టుతుడగ్గి. (మున్బుళ్ళదశై
కళిలుమ్) ఎన్టుతు- కై జ్ఞుర్వత్తుక్కు పూర్వదశైకళిలుమెన్టు పడి.

౨౦౯. మున్నే ఎత్తనైదశై యుణ్ణు ఎన్నమాకాణ్ణైయిలే యరుళి

చ్చెయ్కితార్, (మున్నే నాలుదశై యుణ్ణు) ఎన్టు.

౨౧౦. అన్ద నాలుదశై యున్దానే తెన్ను మప్పేత్తైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (అతావతు) ఎన్టుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైయావతు)- ఆచా
ర్యోపదేశత్తా లే తనక్కుజ్ఞానమ్ పిఱన్దు శెల్లుకిఱదశై. (వరణదశైయా
వతు)- సిన్హోపాయభూతనాన చర్యేశ్వరనై తనక్కు ఉపాయమాక
వరిక్కిఱదశై. (ప్రాప్తిదశైయావతు)- సాంసారికసకలదురిత నివృత్తి
పూర్వకమాక అవకతిరువడికశై ప్రాప్తిక్కిఱదశై. (ప్రాప్యనుభవదశై
యావతు)- ప్రాప్యభూతనానవనైక్కిటి యనుభవిక్కిఱదశై. ఇవ్వను
భవజనితప్రీతికారిత కై జ్ఞుర్వమితే పరమపురుషార్థమ్ ప్రథమాపేక్షీ
తమాన తత్త్వజ్ఞానముమ్, జ్ఞానఫలమాన ఉపాయవరణముమ్, ఎరణ
ఫలమానప్రాప్తీయుమ్, ప్రాప్తిఫలమాన అనుభవముమ్, అనుభవజనిత
ప్రీతికారితకై జ్ఞుర్వముమాయితే క్రమమిరుప్పతు. ఆకైయా లే, కై జ్ఞు
ర్వదశై చరమదశైయామ్, పూర్వదశైకళి నాలుమ్ ఇతి లేవన్దేఱుకై
క్కిట్ట పడి యొక్కుక్కాయురుక్కుమ్.

౨౯౦. జ్ఞానదశైయిల్ అజ్ఞానతై మున్నిడుమ్ ;
 వరణదశైయిల్ అపూర్తియైమున్నిడుమ్;
 ప్రాప్తిదశైయిల్ ఆర్తియై మున్నిడుమ్;
 ప్రాప్త్యానుభవదశైయిల్ అభినివేశతైమున్నిడుమ్.
 ౨౯౧. అజ్ఞానమ్ పోవతు

౨౯౦. ఇహోద్దేశైకళిల్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుమ్బుడియై దర్శిప్పిక్కిఁతార్ మేల్, (జ్ఞానదశైయిల్) ఎత్తుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైయిల్ జ్ఞానతై మున్నిడుకై యావతు)- ఆచార్యన్ మేష్టోతనక్కు అజ్ఞాత జ్ఞాపనమ్ పణ్ణున్బడి తత్త్వహితపురుషార్థజగిల్ తన్నుడైయ అజ్ఞానతై ప్పలకాలుమ్ విజ్ఞాపిక్కై. (వరణదశైయిల్ అపూర్తియై మున్నిడుకై యావతు)- (౧) “నోన్ నోన్ నిలేన్” (౨) “నధర్మనిష్టోన్” (౩) “సత్కర్మనైకవిజ్ఞానసంభవోన్” ఇత్యాదియిట్టడియే పేర్లుక్కు హేతువాక కొల్మలాపతొదుసకృతాదికళొన్తుమ్ తనక్కిల్లామైయాకిఱ ఆకిళ్ళన్బయ్యైపురన్బుర్తిక్కై. (ప్రాప్తిదశైయిల్ ఆర్తియై మున్నిడుకై యావతు)- “పెర్ల పోతు పెఱుకిఱోమ్” ఎన్బిరాతే (౪) “వానులకమ్ తెలిన్దైయైయెతువతు” (౫) “తరియేనిని” (౬) “కుమిక్కిళ్ళుమ్ కాల మిన్నమ్ కుఱుకాతో” ఇత్యాదిప్పడియే విలమృసహత్వనిబద్ధనమాన తన్నుడైయ క్లేశాతిశయతై దర్శిప్పిక్కై. (ప్రాప్త్యానుభవదశైయిల్ అభినివేశతై మున్నిడుకై యావతు)- పెరువిడాయనుక్కు క్కుడిత్తతణ్ణి రారాతాప్పోలే ఆనుభూతాంశత్తాల్ తృప్తిపిఱవాతే మేన్ మేలుమ్ తనక్కు విత్తైన్దు శెల్లుకిఱ అనుభవాభినివేశతై ప్రకాశిప్పిక్కై. ఆక జ్ఞానదశైముతల్లాన నాలుదశైయిలుమ్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుకై యావతు - ఇహోపకారజ్గలై మున్నిడుకై యెత్తుకదుత్తు.

౨౯౧. ఇప్పడి ఇవనివల్లై మున్నిట్టాల్ ఇవనుక్కివై శమిప్ప తెత్తాలేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (అజ్ఞానమ్ పోవతు) ఎన్బు

౧ ఆదియినాల్-జ్ఞానయోగధర్మయోగజ్గల్ గ్రాహ్యజ్గల్. (౧) తి-వాయ్-౫-౭-౧,
 (౨) స్తోత్ర-౨౨. (౩) వైపరీత్య-౨౬. (౪) తి-మె-౬-౩-౪,
 (౫) తి-వాయ్-౫-౨-౭, (౬) తి-వాయ్-౬-౯-౯.

ఆచార్యజ్ఞానతాలే; అపూర్తిపోవతు ఈశ్వరపూర్తియాలే;
ఆర్తిపోవతు అరుణాలే; ఆభినివేశమ్ పోవతు అనుభవతాలే.

౨౯౩. అజ్ఞానత్తుక్కుడి అపరాధమ్; అపూర్తిక్కుడి జ్ఞానపూర్తి;
ఆర్తిక్కుడి అలాభమ్ ;

తుడగ్గి. అతావతు- † తత్త్వహితాదికలిల్ ఇవనుక్కుళ్ళ అజ్ఞానమ్ సవాసనమాక నివృత్తమావతు అవద్యై అలకలకాకదర్శిప్పిత్తు అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణకై క్కీడాన ఆచార్యనుడై యజ్ఞానతాలే. పేర్లు క్కుహేతువాయిరున్దుళ్ళ సత్కర్మాదికళోస్తుమ్ తనక్కిల్లామైయాకిఱ అపూర్తిశమిప్పతు, ఇత్తలెయిలుళ్ళతోన్దైయమపేషీయామల్ కార్యమ్ శెయ్యు ముపాయభూతనాన ఈశ్వరనుడైయ సహకారిన్దైరపేక్ష్యమాకిఱ పూర్తియాలే. అవిలమ్మేన తిరువడికళై ప్రాపిక్కప్పెత్తామై యాలుణ్డైన ఆర్తితీరువతు, ఆర్తికణ్డల్ ఆదీమాట్టాతే అప్పోతే కార్యమ్ శెయ్యతు తలైక్కుట్టుకై క్కుఱుప్పాన పరదుఃఖాసహిష్టుత్వమాకిఱ అవనుడైయకృపెయాలే. అనుభవదశైయి లనుక్షణమ్ పిఱ క్కుమభినివేశమడగ్గువతు, అన్విషయతై మేమాలు మనుభవిన్కై యాలేయెన్దై.

౨౯౩. ఇవ్వజ్ఞానాది చతుష్టయత్తుక్కుమ్ హేతువేతెన్నమాకాశ్చైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అజ్ఞానత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - జ్ఞానదశైయిల్ మున్నిడుకిఱ అజ్ఞానత్తుక్కు-మూలమ్-అనాదికాల కృతాకృత్యకరణ కృత్యాకరణాదిరూపమాన అపరాధమ్. వరణదశైయిల్ మున్నిడుకిఱ అపూర్తిక్కు-నిదానమ్ - పేర్లుక్కు హేతువాక. నిన్దైక్కులావతోస్తుమ్ తనక్కిల్లామైయై దర్శిప్పిక్కైక్కుడలాన జ్ఞానపూర్తి. ప్రాప్తిదశైయిల్ మున్నిడుకిఱ ఆర్తిక్కుహేతు-ప్రాప్యవస్తునై శీఘ్రమాక క్కిట్టప్పెత్తామైయాకిఱ అలాభమ్. ప్రాప్యానుభవదశై

† తత్త్వమ్-స్వరూపమ్. హితమ్-ఉపాయమ్. అదియి నాల్, పురుషార్థమ్. శోల్లప్పడుకిఱతు.

అభినివేశతుక్కుడి అర్థకు.

౨౯౮. ఆర్తియుమభినివేశముమిరుక్కుమ్మడి

అర్చిరాదిగతియిలే శోనోమ్.

౨౯౯. ఇవస్తనక్కు నాలుదశైపోలే నాలుగుణముణ్ణు.

యిల్ మున్నిడుకిట అభినివేశతుక్కు క్కారణమ్-అనుభవిత్తవళవాల్ తృప్తిపిటవాతే మేమ్మేలు మాశైప్పడప్పణ్ణు మవకవడివధుకెన్టె.

౨౯౮. ఆర్తిభినివేశ వేషమిరుక్కుమ్మడి యెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆర్తియు మభినివేశము మిరుక్కుమ్మడి అర్చిరాది గతియిలేశోనోమ్) ఎన్టు. (౧) “ఇన్నిన్టనీర్మై యినియాముతామై” ఎన్టుతుడగ్గి (౨) “తిరువాణైనిన్నాణైకణ్ణాయ్” ఎన్టు, తడుత్తుమ్ వళైత్తుమ్ పెటవేణుమ్మడి పరమభక్తితలైయెడుత్తల్” ఎన్నుమళవాక ఆర్తియిరుక్కుమ్మడియైయుమ్; (౩) “శెయ్యప్పడైయుమ్ తిరుముకముమ్, శెణ్ణివాయుమ్కుళులుమ్కణ్ణు” ఎన్టెటపడియే మున్ప్పోలైయళైయనుభ విత్తు” ఎన్టుతుడగ్గి, “తన్నైప్పెన్ శ్రీప్రీతియాల్ వన్తశెవ్వియైయనుభ విత్తు” ఎన్నుమళవాక అభినివేశమిరుక్కుమ్మడియైయుమ్ అన్దప్రబన్దత్తిలే సున్దప్టమాక అరుళిచ్చెయ్తారిటే. ఆక, కైజ్కర్వదశైక్కుము న్నేనాలు దశైయ్ణెన్టుమ్, అవైతానిన్న తెన్టుమ్, అవ్వవదశానుగుణమాన అజ్ఞా నాదికళైమున్నిడవే అవ్వవదశైకళిల్ స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్టుమ్, అవ్వజ్ఞానాదికళైప్పొక్కుమ్మవై ఆచార్యజ్ఞానాదికళెన్టుమ్, అవ్వజ్ఞానాది కళుక్కు నిదానజ్గళుమ్ శొల్లిల్ శ్లోయిల్ బు.

౨౯౯. ఇన్ద దశాచతుష్టయ ప్రసన్దత్తిలే ఇవనుడైయగుణ చతుష్టయత్తైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇవస్తనక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపజ్జ్వల్యత్తుక్కుడలొక్కీచ్చొన్న దశాచతుష్టయమోలే స్వరూపజ్జ్వల్యహేతువాన గుణచతుష్టయము ముణ్డెన్టె.

౨౯౧. అతావతు-జ్ఞానముమి, అజ్ఞానముమ్, శక్తియుమ్, అశక్తియుమ్.

౨౯౨. ఇతుతా నవనుక్కు-ముణ్ణు.

౨౯౩. అవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయ గుణమ్,
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయదోషమ్,

౨౯౪. అవైతానైవైయెన్ను మాకాత్మైయిలే (అతావతు జ్ఞానముమ్ అజ్ఞానముమ్ శక్తియుమశక్తియుమ్) ఎన్ఱు అన్దగుణజ్ఞల్ తనై ఎయరుళిచ్చెయ్కితార్.

౨౯౫. ఇవనుడైయ గుణచతుష్టయమ్ శొన్నప్రసక్తిలే ఈశ్వరనుక్కు మివైయైన్ఱు మిడత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతా నవనుక్కు-ముణ్ణు) ఎన్ఱు. (అవన్) ఎన్ఱు-కీఱ్చొల్లిక్కొణ్ణువన్ద ఈశ్వరనై ఘరామర్కిక్కిటతు.

౨౯౬. ఇప్పడియిరున్దళ్ళ ఇరువరుడైయగుణజ్ఞుక్కు విషయజ్ఞళెవైయెన్ను; అవన్ విభజిత్తు అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవనుడైయ) ఎన్ఱుతుడగ్గి. కీఱ్ఱెడు త్తవడైవిలన్ఱిక్కి ఈశ్వరగుణవిషయజ్ఞళై మున్దట వరుళిచ్చెయ్తతు, చేతనగుణవిషయజ్ఞల్ శొల్లిముడిత్తాల్ అతికామేలే ప్రాసగ్గికమాక నిష్ఠిచ్చాతుర్విధ్యత్తై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్కైక్కాక. (అవనుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఇవనుడైయగుణమ్) ఎన్ఱుతు-(౧) “యస్స ర్వజ్ఞః” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికిటపడియే సర్వజ్ఞానాన అవనుడైయ దివ్యజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్, అద్వేషాభిముఖ్యమ్ తుడగ్గి ఇచ్చేతనన్వకలుణ్ణాన ఆత్మగుణమెన్ఱై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయదోషమ్) ఎన్ఱుతు- (౩) “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్, (౩) “అవిజ్ఞాతాహిభక్తానా మాగస్సుకమలేక్షణః । సదాజగత్సమస్తజ్ఞపశ్యన్నపిహృదిస్థితః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికిటపడియే సర్వజ్ఞానాయురుక్కచ్చెయ్తే అవిజ్ఞాతావాయురుక్కు-మవనుడైయఅజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్,

శ్రీ సహస్రాంశుః-అపరిమితిమాన జ్ఞానత్తైయుడైయవన్. (౧) ముణ్ణ-౧-౧.

(౨) సహస్రనామ.

(౩)

శక్తిక్కిలక్కు ఇవనుడైయ రక్షణమ్,
అశక్తిక్కిలక్కు పరిత్యాగమ్.

౨౯౯. ఇవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యగుణమ్,
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్,
శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్,

ప్రకృతివశ్యనాన ఇవకపజ్ఞు మకృత్యకరణాదిదోషమెన్దై. (శక్తిక్కిలక్కు ఇవనుడైయరక్షణమ్) ఎన్దతు- (౧) “పరాస్యశక్తిర్వివిధైవశ్రూయతే” ఎన్దిటపడియే సర్వశక్తియానానావనుడైయ అఘటితఘటనాసామర్థ్యమాకిట శక్తిక్కువిషయమ్, ఇవనుడైయ సకలానిష్ఠజ్ఞైయుమ్ పోక్కి స్వరూపానుగుణనూన సకలేష్టజ్ఞైయుమ్ కొడుక్కైయాకిట రక్షణమెన్దై. (అశక్తిక్కిలక్కుపరిత్యాగమ్) ఎన్దతు- అప్పడి సర్వశక్తియానాన అవనుడైయ అశక్తిక్కువిషయమ్, దుస్సహమాక ఇవకశైయుమ్ దోషజ్ఞాళలే శీఱ్ఱైక్కైవిడుక్కైయెన్దై.

౩౦౦. ఇప్పడి ఈశ్వరగుణవిషయజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్తు మేల్ చేతనగుణవిషయజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవనుడైయ)ఎన్దతుడక్కి. (ఇవనుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఆచార్యగుణమ్)ఎన్దతు-ఇచ్చేతననుడైయ. జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్, మహోపకారకనాన ఆచార్యనుడైయ సద్గుణసమూహమెన్దై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్) ఎన్దతు- ఇవనుడైయ అజ్ఞానత్తుక్కువిషయమ్, ఆచార్యకాంతిరుమేనిస్వభావజమాయ్ కిరగ్గుకమాయుళ్ళదోషమెన్దై. (శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్)

ఎన్దతు- ఇవకప్రవృత్తిశక్తిక్కువిషయమ్, స్వాచార్యనుక్కు ఉకప్పాక

1. † “త్యక్తధర్మచవిప్రేక్ష్యం సురుప్రాజ్ఞోనకల్పయేత్” ఎన్దిటపడికళాలే ఆచార్యనుక్కు మానసదోషమిడియైతాకైయాలే తిరుమేని స్వభావజమాయ్ ఎన్దతు. ౨. “అన్యూనానతిక్రాంతిమ్-పాపనోగవివర్జితమ్” ఇత్యాదికళాలే ఇవనాశ్రయిక్కుమైతు తిరుమేని దోషమిల్లామైయాలే ఆగ్నుకమాయ్ ఎన్దతు. (౧) శ్వేతాశ్వ-౬.

30-౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

అశక్తిక్కిలక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్.

30౦. నిషిద్ధనానుమ్ నాలుపడియాయరుక్కుమ్.

3౦౧. అతావతు-అకృత్యకరణముమ్, భగవదపచారముమ్,
భాగవతాపచారముమ్, అసహ్యపచారముమ్.

3౦౨. అకృత్యకరణమావతు-పరహింసై, పరస్తోత్రమ్,
పరదారపరిగ్రహమ్, పరద్రవ్యాపహరమ్,

చ్చెయ్యమ్ కైజ్కర్వమెనై. (అశక్తిక్కిలక్కు-నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎవ్వుతు-
ఇవనుడైయ అశక్తిక్కు విషయమ్, స్వరూపాపాయ పురుషార్థవిరోధి
కళాన శాస్త్రనిషిద్ధజ్ఞినుడైయ అనుష్ఠానమెనై.

3౦౦. ఇప్పడియరున్దుళ్ళ నిషిద్ధత్తినుడైయపడియై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (నిషిద్ధనానుమ్) ఎవ్వుతుడజ్జి. అతావతు-ఉపాదేయమాన
గుణచతుష్టయమ్మాలే హేయమాన నిషిద్ధనానుమ్ చతుర్విధమాయరు
క్కుమెనై.

3౦౧. అన్నాలుపడియాన అతుతానే తెన్ను మపేత్తైయిలే
(అతావతు అకృత్యకరణముమ్ భగవదపచారముమ్ భాగవతాపచా
రముమ్ అసహ్యపచారముమ్) ఎవ్వుఅవైతన్నై యుద్దేశిక్కితార్.

3౦౨. ఇవన్ శీనుడైయ వేషన్దానే తెన్ను మాకాత్తైయిలే ఇవ్వు
అడైవేవివకిత్తార్, (అకృత్యకరణమావతు) ఎవ్వుతుడజ్జి. (పరహింసై
యావతు) (౧) “సహింస్యాత్ సర్వాభూతాని” ఎన్నిఱవిధియై యతిక్ర
మిత్తుప్పణ్ణమ్ ప్రాణిపీడై. (పరస్తోత్రమావతు)- ప్రాప్తవిషయస్తోత్రా
ర్హమాన వాక్కైక్కిండ్లు అప్రాప్తవిషయజ్ఞలై స్తుతిక్కై. (పరదార
పరిగ్రహమావతు)-పిఱ్ క్కు అనన్యార్హ మానస్త్రీవిషయజ్ఞలై మోహ
దికళాలే స్వీకరిక్కై. (పరద్రవ్యాపహరమావతు)- పిఱరుడై మైయాన
వన్దై అవర్కళిళై విప్లిక్కై యిరుక్కు ప్రకాశమాకవాతల్ అప్రకా
శమాకవాతల్ గ్రహిక్కై.

అసత్యకథనమ్, అభివ్యభిక్షణమ్ తుడక్కమాననై.

3౦౩. భగవదపరచామావతు-దేవతా స్తరజ్జలోడొక్క ఈశ్వరనై నిన్నైక్కైయుమ్, రామకృష్ణాద్యవతారజ్జళిల్ మనుష్య సజాతీయతాబుద్ధియుమ్,

(అసత్యకథనమావతు)- యథాదృష్టార్థవిషయమును భూతహితముమన్నిక్కేయరుక్కుమ్ వచనమై చెప్పెను. (అభివ్యభిక్షణమావతు)- జాత్యాశ్రయనిమిత్తమప్రజలాయొక్కొణ్ణ తనకు-భిక్ష్యమన్న కేయిరుక్కు-మవల్లైభక్షిక్కై. (తుడక్కమాననై) ఎన్నతు- (౧) పరద్రవ్యేష్యభిభ్యానంమనసాన్విచిస్తనమ్ । వితథాభినివేశశ్చ త్వివిధం కర్తమానసమ్। పారుష్యమన్యతజ్జైవ పైశునజ్జైవసర్వశః। అవిబద్ధప్రలాపశ్చ వాఙ్మయంస్యాచ్చతుర్విధమ్। అదత్తానాముపాదానం గాంసాచైవావిధానతః। పరదారోపసేవాచ శారీరంత్రివిధం స్తృతమ్” ఇత్యాదికళాలేమన్వాది స్మృతికళిల్ శొల్లప్పగుడిటనై అనేకమాకాయాలే.

3౦౩. అనస్తరమ్ భగవదపరచార తైవివరిక్కితార్, (భగవదపరచారమ్) ఎన్నతుడక్కి. (దేవతా స్తరజ్జలోడొక్క ఈశ్వరనై నిన్నైక్కై మావతు)- (౨) “యేతుసామాన్యభావేన మన్యస్తే పురుషోత్తమమ్। తేనైవాషడ్విన్శతైః సర్వకర్తృబహిష్కృతః । యస్తానారాయణం దేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే । సమాతినరకం ఘోరం యావచ్చస్త్రికాకరమ్” ఎన్న దేవతా స్తరజ్జలోడు ఈశ్వరనై సమబుద్ధిపట్టలాకాతెన్దు శాస్త్రమ్ శొల్లానిచ్చు, (3) “అస్తాప్రవిష్టశ్శాస్త్రజనానాం సర్వాత్” (౪) “తమిశ్వరాణాంపరమంమహేశ్వరమ్” (5) “సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ సృజ్యతే” ఎన్నిపడియే స్వేతరసకలనియామకనాయ సమానాధిక హితనాన ఈశ్వరనై, (౬) “అక్షాన్యన్యాదేవతాః” ఎన్న తచ్చరీర యాభిహితరాన బ్రహ్మాదీదేవతైకిలోడు సమబుద్ధిపట్టలై. (రామకృష్ణాద్యవతారజ్జళిల్ మనుష్యసజాతీయతాబుద్ధియావతు)- (౭) “అజోషిసన్న

(౧) మను స్మృతి-౧౨-౫. (3) ఆరణ్యమ్-3-౨౧. (౫) శ్వేతాశ్వ-౬.

(౨) (౪) శ్వేతాశ్వ. (౬) తై-త్రి. (౭) కీ-౪-౬.

వర్ణాశ్రమ విపరీతమాన ఉపచారముమ్, అర్చావతా
త్తిల్ ఉపాదాననిరూపణముమ్,
ఆత్మాపహారముమ్, భగవద్ద్రవ్యాపహారముమ్

వ్యయాత్మాభూతానామీశ్వరోపిసః । ప్రకృతింస్వామధిషాయ సమ్భవా
మ్యాత్తమాయయా” ఎన్నిటపడియే అజహత్స్వభావనాయ్ అప్రాకృత
దివ్యసంస్థాన తై ఇతరసజాతీయమాక్కిక్కొట్టు (౧) “ఇతుయరిల్ మలి
యుమ్ మనిశర్ పిఱవియిల్ తోన్ఱినిఱ్ఱిఱనిలై యైయటియాతే అవతార
త్తిల్ మెయ్ ప్పొట్టుక్కాక అవకశెయ్ తుక్కాట్టిన గర్భవాసజననశోక
మోహాదికలైయిట్టు కర్తవశ్యరాన మనుష్యరోడు సజాతీయనాక
నినైక్కె. (వర్ణాశ్రమవిపరీతమానఉపచారమావతు)-తదారాధనదత్తై
యిల్ త్రైవర్ణికార్తమాన వైదికమస్త్రీజ్ఞశాలే చతుర్థవర్ణరాననర్
కళారాధి త్తల్, ఉత్తమాశ్రమికళ ముతలానార్ గృహస్థతే తామ్బూల
†నివేదనాదికలై ప్పణ్ణుతల్ తుడక్కమానవై. (అర్చావతార త్తిలుపా
దాననిరూపణమావతు)- (౨) “తమరుకస్తతైవ్వరువ మవ్వరువమ్”
ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రితర్ క్కభిమతమానతేతేను మొరుద్రవ్యత్తైత్తిరు
మేనియాక వణ్ణీకరిత్తు, అతిలే అప్రాకృతవిగ్రహత్తిల్ ప్పణ్ణమాదర తై
ప్పణ్ణియొద్దుస్తరులియరుక్కిఱవ్న్ తై యటియాతే, మాతృయోనిపరీక్ష
కరైప్పోలే “ఇతు ఇన్నద్రవ్యమన్తో” ఎన్ఱు విగ్రహోపాదాన తై నిరూ
పిక్కె. (ఆత్మాపహారమావతు) (3) “యోఽన్యథా సస్తమాత్మాన
మన్యథాప్రతిపద్యతే । కిస్తేనసకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా”
ఎన్ఱు సకలపాపమూలమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱ భగవదేకశేషభూతమాన
ఆత్మవస్తువిల్ స్వతస్త్రిబుద్ధి. (భగవద్ద్రవ్యాపహారమావతు)- అముతు
పడి శాత్తుప్పడిక్కర్తమాననల్ ప్రకాశనూకవాతల్ అప్రకాశనూక

శ్రీ ఉత్తమాశ్రమ - సన్యాసి. ముతలానార్ ఎన్ఱు-బ్రహ్మచారి, పత్నిహీనమత
లానవర్ కలై చొల్లకిఱతు. † ఆదియినాల్-స్వయముత్పాటిత పత్రపుష్పాదికళ
సజ్జుహితజ్జళ్, (౧) తి-వాయ్-3-౧౦-౬, (౨) ౧-తిరు-౪౪.
(3) బార్తసప్త్య-

తుడక్కుమానవై.

308. భగవద్ద్రవ్యతైత్తానపహరిక్కైయుమ్, అపహరిక్కిఱ
వర్కళుక్కు సహకరిక్కైయుమ్, అవర్కళి పక్కలిలే
యాచితమాకవుమ్

వాతల్ తనక్కాక్కుకై. (తుడక్కుమానవై) ఎత్తుతు. ఇన్నుమిప్పడి
క్రూరమాక శాస్త్రజ్ఞులీ శొల్లుమవై పలవుముణ్డాకైయాలే. ‡ద్వాత్రిం
శదపచారాదికళుముణ్డే.

309. కీర్తీచ్చొన్నవల్ హోపాతి భగవద్ద్రవ్యాపహరముమ్
భగవదనిష్టమాయరుక్కుమో వెన్దిఱ శక్కైయిలే, తానపహరిక్కిఱ
మాత్రమన్దిక్కై అపహరిప్పార్క్కు సహకరిక్కైముతలానవైయుమ్
అవనుక్కునిష్టమాయరుక్కుమెన్దితార్, (భగవద్ద్రవ్యతై) ఎత్తుతుడక్కి.
(తానపహరిక్కైయావతు)-నేరే తానేయితుక్కుక్కర్తావాయ్ చెప్పియ
కై. (అపహరిక్కిఱవర్కళుక్కు సహకరిక్కైయావతు)-“నామపహరి
క్కిఱోమిల్లెయితే” ఎత్తునినైత్తు అపహర్తాకళుక్కు అనుమత్యాదిక
ళాలే సహాయమ్వణ్డకై. (అవర్కళి పక్కలిలే యాచితమాకప్పరిగ్రహి
క్కైయావతు)-“నామిష్టపహరత్తుక్కు కూట్టవై;” ఎత్తునినైత్తు త్తాన

‡ ‘అపచారాస్తథావిష్టోద్వాత్రింశత్పరిక్రితాః । యానైర్వాపాదుకైర్వాపిగ
మనం భగవద్గ్రహే । దేవోత్పవాద్యసేవాచాప్య ప్రణామస్తదగ్రతః । ఏకహస్తప్రణా
మశ్చాప్యేకవారప్రదక్షిణమ్ । ఉచ్చిష్టేవాపిచాశాచే భగవద్వద్దనాదికమ్ । పాదప్రసా
రణంచాగ్రే తథాపర్యక్తబంధనమ్ । శయనంభోజనంచైవ మిథ్యాభిషణమేవచ । ఉచ్చై
ర్వాసోవృథాజలం హోదనానిచవిగ్రహః । నిగ్రహోనుగ్రహశ్చైవ స్త్రీషునామతభా
షణమ్ । కమ్బలావరణంచైవ పరనిష్టాపరస్తుతిః । అశ్లీలకథనంచైవా ప్యభోవాయువిమో
క్షణమ్ । తత్తత్కాలోద్భవానాంచ ఫలాదీనామనర్పణమ్ । వినియుక్తావశిష్టస్వప్రదానం
వ్యష్టినాదిషు । పృష్టికృత్యాసనంచైవ పరేషామభివాదనమ్ । గురౌహాసం నిజస్తోత్రంచేవ
తానిస్తనంతథా । శక్తాగ్రాహోపచారశ్చఅనివేదితభక్షణమ్ । ద్వాత్రింశదపచారేణరార
వం నరకంప్రజేత్’ ఇతివరాహపురాణోక్తమెత్తు ప్రపన్నపారిజాతోపాల్తమ్ । ఆది
యినాల్-గీతేవాదిత్రయోపన వస్త్రచ్చొన్నగ్రణామదికళో సజ్జుహీతమ్.

అనగాచితమాకవుమ్ పరిగ్రహిక్తైక్యమ్,

భగవానుక్కు అనిష్టమాయరుక్కుమ్.

3౦౫. భాగవతాపచారమావతు - అహంకారార్థకామజ్ఞ
శఢియాక శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు వృణ్ణమ్ విరోధమ్.

3౦౬. అసహ్యపచారమావతు-

నిర్నిబన్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్త్రాల్ అసహ
మాననాయరుక్కైక్యమ్,

వర్కళే పక్కలిలే శిలవద్ శ్రేయ పేక్షిత్తు వాణ్ణిక్కొళ్ళుక్కై. (అయాచిత
మాక స్పరిగ్రహిక్తైక్యావతు)- “నామ పేక్షిత్తిలోమే” ఎన్తునినైత్తు
అవర్కళే తాజ్జళే తరుమవద్ శ్రేవాణ్ణుక్కై. (భగవానుక్కు అనిష్టమాయరు
క్కుమ్) ఎన్తు- ఇన్తెయి తనైయుమ్ ఇననుడ్డైయ ఉజ్జవనపరనాయ్
క్కృషి పణ్ణిప్పోరుమ్ సర్వేశ్వరన్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనభిమతమాయరు
క్కుమెన్తై.

3౦౭. అనస్తరమ్ భాగవతాపచారత్తై వివరిక్కితార్, (భాగ
వతాపచారమావతు) ఎన్తుతుడణ్ణి. అతావతు- పోత్కర్షమకణ్ణు సహి
యామైక్కుమ్ సోత్కర్షబుద్ధిక్కుముడలాన అహంకారమడియాక
వుమ్, అవర్కళే వైష్ణవాకారత్తై బుద్ధిపణ్ణి “ఇవర్కళాశైష్ట్ర తొన్త్రా
కిల్ ఇవద్ శ్రీ విట్టుప్పవ్ బువోమ్” ఎన్తిరుక్కుమాట్టామల్, అర్థకామజ్ఞ
శఢియాకవుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కుచ్చెయ్యుమ్ విరోధమెన్తై.

3౦౮. అనస్తరమ్ అసహ్యపచార తైవివరిక్కితార్, (అసహ్య
పచారమ్) ఎన్తుతుడణ్ణి. అల్లాత అపచారజ్జళిలుమ్ కాట్టిల్ ఈశ్వర
నుక్కు ఇళు అత్యన్తాసహ్యమాయరుక్కైయాల్ అసహ్యపచారమెన్తి
అతు. (౧) “భగవదసహసేయాగసిరతిః” ఎన్తితే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.
(నిర్నిబన్ధనమాకభగవద్భాగవతవిషయమెన్త్రాల్ అసహమాననాయరుక్కై
యావతు)- కీర్తించున్నపడియే అర్థకామాది నిబన్ధనమాక నన్తికే-

ఆచార్యాపచారముమ్, తద్భక్తాపచారముమ్.

302. ఇవై యొచ్చుకొన్న క్రూరజ్ఞభూమాన్

హిరణ్యైస్త్వే లో భగవద్విషయముమ్ భాగవతవిషయముమ్ మెన్తాల్ కాణక్కేట్ట ప్పొతాతపడియిరుక్కై. (ఆచార్యాపచారమావతు)- అవనరుళిచ్చెయ్త వర్ణత్తిన్నడి యన్మస్థియామైయుమ్, అవనుపదేశిత మన్త్రతదర్శజ్జై అల్పప్రయోజనజ్జలై నచ్చి అసధికారికభుక్కు ఉపదేశిక్కెయిమ్ తుడక్కమానవై. (తద్భక్తాపచారమావతు)- ఆచార్య భక్తరాన సబ్రహ్మచారికభుడన్ ఐకరస్యముణ్ణాయ్ వర్తిక్కవేణ్ణియిరుక్క అతుశెయ్యాతే అవర్కళ తిఱత్తిల్ ప్పణ్ణమసూయైయుమ్ అవజ్ఞైయుమ్ తుడక్కమానవై.

302. ఇప్పడి యకృత్యకరణాది చతుష్టయ తైయు మడైవే వివరితరుళి, ఇవన్ శ్రీనుడైయ క్రూర్యవిశేషజ్జలైయుమ్, ఇవైతా నిన్న తుక్కు విరోధియాయిరుక్కు మెన్నుమత్తైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇవై) ఎచ్చునుడక్కి. (బచ్చుకొన్న క్రూరజ్ఞభూమాన్)- అకృత్యకరణత్తిల్ భగవదపచారమ్ క్రూరమాన్, అతిలుమ్ భాగవతాపచారమ్ క్రూరమాన్, అతుతన్నిలు మసహ్యపచారమ్ క్రూరమాయిరుక్కై. ఇతుక్కడిపూర్వపూర్వజ్ఞభిత్కాట్టి లుత్తరోత్తరజ్జిల్ భగవన్నిగ్రహమతిశయి తిరుక్కై. అకృత్యకరణత్తిల్ స్వాజ్ఞాతిలజ్ఞనమడియానశీర్మమితే ; అవ్వళవస్థితే ఇవ్వాత్తావుక్కాత్తావాయ్ అతికనతైయే పిడిత్తునోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమ్ తన్బిఱత్తి లపచారత్తాల్. వరుమ్ శీర్మమ్ ; అవ్వళవుమస్థితే (౧) “జ్ఞానీత్వాత్తైవ” ఎణ్ణిపడియే తనకుఁడయిరాకనినై త్తిరుక్కుమ్ భాగవతవిషయజ్జిల్ అనాజ్కారాది కళడియాక ప్పణ్ణమపచారత్తాల్ వరుమ్ శీర్మమ్ ; అతు తన్నళవుమస్థితే నిర్ని బద్ధనమాక తన్ పక్కలిలుమ్ తన్నుడైయార్ పక్కలిలుమాతల్, ఉభయవైభవ జ్ఞాపకనాయ్ ఉభయాభిమతనాన ఆచార్యన్ పక్కలితేయాతల్ మూవర్ కుమభిమతరాన తద్భక్త పక్కలితేయాతల్

ఉపాయ విరోధికభూమాయ్ ఉపేయవిరోధికభూమాయరుక్మమ్.

తేయ్యమపచారత్తాల్ వరుమ్ శీర్ శిమ్; ఆకై యాల్ ఒన్టుక్కొన్టు క్రూ రమాయరుక్మమ్. అకృత్యకరణత్తిలే భగవదపచారాదిభూమి అన్త ర్భవిక్కుమాయరుక్మ త్తని త్తని ఇప్పడిపిరిత్తువ్వాల్లుకిఱు- ఇవల్ శీ న్నడైయ క్రొర్యవిశేషజ్జలై ప్పల్ శివితే. (ఉపాయవిరోధికభూమాయ్ ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మకై-యావతు)-ఇవ్వాత్తావినుడై యఉజ్జీవన త్తిలారుప్పట్టు మేల్ మేలుమ్ కృపిషణ్ణుకై క్కుఱుప్పాన ఎమ్మెరుమాను డైయ కృపైక్కుమ్, ఎహ్ పీతుమివనుక్కు ప్రాప్యమాయరున్దుళ్ళ అవ న్నడైయ ముఖోల్లానత్తుక్కుమ్ విలక్కాయరుక్మకై. (౧) “ఇరక్కము పాయమ్ ఇనిమైయపేయమ్” ఎన్నక్కడవతితే. ఆకై యాల్ ఇవ్వకృత్య కరణాదికల్ నీరిలేనెరుప్పెయిమాపోలే అవన్తిరువుళ్ళత్తిలే నిగ్రహత్తై క్కిశప్పి, అవన్నడైయకృపైయముకప్పవ్ ఇవన్ పక్కలఱుమ్బడిపణ్ణుకై యాల్ ఇవల్ శీ ఉపాయాపేయ విరోధికళెన్న త్తట్టిలై.

(౨) “తనక్కుత్తా తేడుమ్ననై” ఎన్టుతుడణ్ణి నమళ్ళబ్బార్థత్తై విన్త రేణ ప్రతిపాదిక్కై యాలుమ్, (3) “ఉకన్తరుళిననిలగళి లాదరాతిశయ ముమ్” ఎన్టు ఉకన్తరుళిన నిలప్రసజ్జత్తాలుమ్, మేలే (౪) “భగవత్కై జ్జుర్యమ్” ఎన్గిఱవిడత్తిల్ భగవచ్చబ్బత్తాలుమ్, కైజ్జుర్య ప్రతిస మ్బుగ్గిప్రతిపాదకమాన శ్రీమత్పదనారాయణపదార్థజ్జలై సూచిప్పిక్కై యాలుమ్, మగ్గళాళాసనప్రకరణత్తాలుమ్, (5) “కరవ్యమాచార్య కై జ్జుర్యముమ్ భగవత్కై జ్జుర్యముమ్” ఎన్టుతుడణ్ణి, (౬) “కిళ్ళిత్తు రిత్తాల్ స్వరూపమ్ నిఱుమ్ పెఱువతు” ఎన్నుమళవాకవుమ్ చతుర్థ్యర్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నిషిద్ధచాతుర్విధ్యప్రతిపాదనముఖేన ప్రా సజ్జికమాకమీళవుమ్ నమళ్ళబ్బార్థత్తై ప్పేళుకై యాలుమ్, ఇవ్వళవుమ్ ఉ త్తరఖణ్ణార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ తారాయ్ బు.

(౧)

(౨) ౧౬౦-

(3) ౨౪౩-

(౪) ౩౧౦-

(౫) ౨౪౪.

(౬)

30౮. తాకహితోపదేశమ్ పణ్ణమ్భాతు

అక, ఇప్రకరణత్తాల్, కీర్తిక్రోపాయ తైక్కొణ్ణ ఉపేయ తైప్పె
అమ్ చేతననుక్కు ఉపాయోపేయాధికార ప్రధానాపేక్షితశ్చై యమ్,
ప్రాపకాంతర పరిత్యాగహేతువాన స్వరూపనాశకత్వాదియైయమ్,
ప్రపత్తియిక్ స్వరూపానుకూలత్వాదియైయమ్, స్వగతస్వీకారాను
పాయత్వతైయమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వతైయమ్, తత్ప్రబల్య
తైయమ్, అవసేస్వీకారిక్కుమిడత్తిలుమ్ పురుషకార తై మున్నిడుమ్బడి
యైయమ్, ఉభయరుమ్ మున్నిడుమతుక్కు ప్రయోజనవిశేషశ్చై
యమ్, ఉపేయదశైయిలుమ్ ప్రాప్తిదశైయిలు మివకశేషత్వ పార
తస్త్రిజ్గళుమ్ స్వదోషనివృత్తియమ్ పరానుభవ విరోధియామ్బడియై
యమ్, తన్నాల్ పరుమ్న నైయిల్ అవనాల్ పరుమ్న నైక్కుళ్ళవాశియై
యమ్, ఈశ్వర సేరక్షకతా తనక్కునాశక నెన్నుమ్ తైయమ్, తన్నై
తాన్ సశిప్పిక్కుమ్ ప్రకార తైయమ్, అహజ్కారముమ్ విషయజ్గళుమ్
స్వరూపేణవుమ్ భాగవతవిరోధతై విత్తైత్తుమ్ ఇవకస్వరూప తై సశిప్పి
క్కుమ్బడియైయమ్, భాగవతావచారక్రొర్యతైయమ్, తత్ప్రసగ్గతిలే
భాగవతమాహాత్మ్యతైయమ్, ఇవకదినచర్యైయైయమ్, దినచర్యోక్త
జ్గళైయై సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వధిక్కుమ్బాత్తైక్కు అపేక్షితమాన
న స్తవ్యాదియైయమ్, తచ్చరమోక్త కర్తవ్యరూప కైజ్కర్యవేషతై
యమ్, కైజ్కర్య తత్సూర్యదశైకళిల్ స్వరూప తై ఉజ్జ్వలిమాక్కు
మ్బడియైయమ్, ఇవనుక్కుణాన గుణచతుష్టయ తైయమ్, తద్విషయవి
భాగతైయమ్, అతిల్ అశక్తివిషయనిషిద్ధచాతుర్విధ్యతైయమ్ శొల్లు
కైయాలే అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

30౯. అనంతరమ్, (తాకహితోపదేశమ్ పణ్ణమ్భాతు) ఎత్తు
గుడజ్జి, (౧) “ఉకంప్నముపకార స్మృతియమ్ నడక్కవేణుమ్” ఎన్ను

తన్నెయుమ్ శిష్యునైయుమ్ ఫలతైయుమ్
మాతాడినినైక్కై, క్రూరనిసిద్ధమ్.

30౯. తన్నెమాతాడినినైక్కైయావతు-

మళవాకభవ్యధికారిక్కుక్కిచ్చొన్న వర్ధవిశేషజ్ఞులకులూ ముపదేష్టా
వాన ఆచార్యవిషయత్తిలుణ్ణాకవేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకార
జ్ఞతై దర్శిప్పిక్కైక్కాక, సదాచార్యలక్షణమ్ సచ్చివ్యలక్షణమ్ తదు
భయరుడైయ పరిమాణ్మమ్ ఇనైయిరుక్కుమ్బడియై ప్రసక్తాను స్రస
క్తమాక వరుళిచ్చెయ్కెతార్. ఇవ్యధికారిక్కు అశక్తివిషయమాన
నిసిద్ధజ్ఞల్ శొన్నప్రసక్తత్తిలే అనైయెల్లావణ్మీలుమ్ క్రూరనిసిద్ధమ్
పరోపదేశసమయత్తిల్ విప్రతిపత్తియెట్టరుళిచ్చెయ్కెతార్, (తాహి
తోపదేశమ్పణ్ణమ్బాతు) ఇత్యాదివాక్యతై. అతావతు-క్కిచ్చొప్రకరణ
త్తిల్ శొల్లప్పట్ట అధికారిలక్షణజ్ఞెల్లావణ్మీలుమ్ కుట్రవణ్మీరున్దుళ్ళ
తా, ఉజ్జీబివిషుక్కుళాయ్నదు తన్నె ఉపసత్తి పణ్ణినవర్కళుక్కు
ఉజ్జీననహేతువాన మన్త్రరూపహితతై ఉపదేశిక్కుమ్కాలత్తిల్, ఉప
దేష్టావాన తన్నెయుమ్ ఉపదేశపాత్రనాన శిష్యునైయుమ్ ఉపదేశ
ఫలతైయుమ్ విపరీతప్రతిపత్తిపణ్ణుకై పూగోక్తనిసిద్ధజ్ఞభిత్కాట్టిల్
క్రూరనిసిద్ధమెనై. అవోన్నిసిద్ధజ్ఞల్ ఇవ్కతనక్కు నాశకమిత్తనైయితే;
అవ్యశవన్తిక్కై ఇవనుక్కుమ్ ఉపదేశమ్కేట్టననుక్కుమ్కేడాకై యాలే
ఇత్తైఅవణ్మీలుమ్కాట్టిల్ క్రూరనిసిద్ధమెన్దిటతు. (౧) “ఇరువర్క్కుమ్
స్వహాపసిద్ధియిల్లై.” ఎన్జితే మేల్ శొల్లత్తేడుకిటతు.

3౦౯. తన్నెయుమ్ శిష్యునైయుమ్ ఫలతైయుమ్ మాతాడినినై
క్కైయావతే తెన్నుమాకాత్తైయిలే అవణ్మీ యుపపాదిక్కితార్,
(తన్నెమాతాడినినైక్కైయావతు) ఎన్జతుడగ్గి. అతావతు- ఉపదేష్టా
వానతన్నె ఉళ్ళవడినినైయామల్ మాతాడినినైక్కైయావతు- ఉప
దేశసమయత్తిల్ తన్నుడైయ ఆచార్యునైయే ఇవనుక్కు ఉపదేష్టావాక

తన్నై ఆచార్య నెన్ఱు నిన్ఱైక్కై; శిష్యునైమాతాడి నిన్ఱైక్కై
యావతు-తనక్కు శిష్యునెన్ఱునిన్ఱైక్కై; ఫల తైమాతాడినిన్ఱై
క్కై యావతు-దృష్టప్రయోజన తైయుమ్, శిష్యున్ఱై యడ్జీ
వన తైయుమ్, భగవత్తై జ్ఞర్యతైయుమ్, సహవాస తై
యుమ్, ఫలమాకనిన్ఱైక్కై.

3౧౦. నిన్ఱైయాతిరుక్క ఇన్నా లుఫలముమ్ సిద్ధిక్కిట పడియెన్ఱెన్నిల్

వుమ్ తానఱ్ఱు తైక్కు క్కరణభూతనాకవుమ్ ప్రతిపత్తిపణ్ణిక్కొణ్ణ ఉప
దేశిక్కవేణ్ణిరుక్క, అప్పడిశెయ్యతే, స్వాచార్య పరతన్త్ర)నాయి
రుక్కిట తన్నై ఇవనక్కు ఆచార్య నెన్ఱు నిన్ఱైక్కై. ఉపదేశపాత్రనాన
శిష్యునై ఉళ్ళపడినిన్ఱై యామల్ మాతాడినిన్ఱైక్కై యావతు- తన్నై
పాతి ఇవనైయుమ్ తన్నై ఆచార్యనుక్కు శిష్యునాక ప్రతిపత్తిపణ్ణి
ఉపదేశిక్కవేణ్ణిరుక్క, అతుశెయ్యతే ఇవనై త్తనక్కు శిష్యునెన్ఱు
నిన్ఱైక్కై. ఉపదేశఫల తై ఉళ్ళపడినిన్ఱై యాతే మాతాడినిన్ఱైక్కై
యావతు-పరోపదేశమ్ పణ్ణముళవిల్ ఇవ్వాత్తా తిరున్ది (౧) “ఆళుమా
ళార్” ఎగ్గిటవిషయత్తుక్కు మఱ్ఱళాశాసనత్తుక్కు ఆళాకవేణుమెన్ను
మితువేఫలమాక ఉపదేశియాతే, ఇవనాల్ వరుమ్ అర్థశుశ్రూషాహూప
మాన దృష్టప్రయోజన తైయాతల్, శిష్యునానవివక్ సంసారాదు త్తీర్ణ
నాయ్ వాఱ్ఱుకై యాకిట ఉజ్జీవన తైయాతల్, తిరునన్దనవనాదికలై చ్చె
య్ కిటతిలుమ్ కాట్టిల్ ఓరాత్తానై తిరు తినాల్ ఎమ్మెరుమాన్ తిరువుళ్ళ
ముక్కై యాలే ఇప్పడియిరున్దళ్ళ భగవత్తై జ్ఞర్యతైయాతల్, సం
సార త్తిలిరుక్కుమ్ నాళ్ తళ తనిమైతీరక్కుడి వర్తిక్కై యాకిట సహ
వాస తైయాతల్ ఉపదేశత్తుక్కు ఫలమాకనిన్ఱైక్కై యెన్ఱెన్ఱె పడి.

3౧౦. ఇప్పడి ఇవక్ నిన్ఱైయాతిరుక్క ఇన్నా లుఫలముమ్ సిద్ధిక్కిట
పడితానెన్ఱెగ్గిట 'తజ్జిజ్ఞాసు ప్రశ్న తై యనువదిత్తుక్కొణ్ణ, అన్ఱెసిద్ధి
క్కుమ్ వర్ధియరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నిన్ఱైయాతిరుక్క) ఎన్ఱుతుడ్జ్జి.

శేషభూతనానశిష్యకానినై వాలేదృష్టఫలమ్
సిద్ధిక్కుమ్ ; ఈశ్వరకానినై వాలే ఉజ్జీవనమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఆచార్యకానినై వాలే భగవత్తైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఉపకార స్మృతియాలే సహవాసమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

(శేషభూతనానశిష్యకానినై వాలే దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వతు-శిష్య
నానవకతనక్కు శేషత్వమేస్వరూపమెవ్వనుసన్నితుక్కుండిరుక్కుయాలే,
కిచ్చిత్కారమిల్లాతపోతు శేషత్వమకూడాతెవ్వు తకస్వరూప లాభత్తు
క్కాక తన్నాలాన కిచ్చిత్కారమ్ పణ్ణిక్కుండిరుక్కుయాలే అర్థశు
శ్రూషైకళాకితి దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి. (ఈశ్వరకానినై వాలే
ఉజ్జీవనమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వతు- (౧) * ఎతిర్ శూఘల్ పుక్కుత్తిరిన్దు తక
విశేషకటాక్షగళాలే అద్వైషాదికలైయుణ్ణాక్కి ఆచార్యసమాశ్రయణ
త్తిలేమూట్టి ఇవ్వాచార్యనుడైయ ఉపదేశాన్వయ తైయుణ్ణాక్కి అత
డియాక-“ఇవనై సంసారత్తిల్ నిన్దుమక్కురైప్పడుత్త వేణుమ్” ఎన్నిటి ఎమ్మెరు
మానుడైయ కృపాకార్యమాన నినై వాలే శిష్యనానవమడైయ ఉజ్జీవ
నమ్ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి. (ఆచార్యకానినై వాలే భగవత్తైజ్జ్యమ్ సిద్ధి
క్కుమ్) ఎవ్వతు- ఇవకహితోపదేశమ్ పణ్ణి మగ్గళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్బుడి చేతనరై త్తిరుత్తుకివితు ఎమ్మెరుమాతిరువుళ్ళత్తుక్కు మికవు
ముకప్పకై యాలే “ఇతుభగవత్తైజ్జ్యమన్తో” ఎవ్వనుసన్నిత్తిరు
క్కుమ్ తన్నుడైయ ఆచార్యకానినై వాలే ఉపదేశావాసతనక్కుభగ
వత్తైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి. (ఉపకార స్మృతియాలే సహవా
సమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వతు- “అనాదికాల మహాజ్ఞాన మమకారగళాలే
నస్సప్రాయనాయ్ క్కిడన్దవెన్దై నిర్హేతుకమాకవగ్గీకరిత్తు అజ్ఞాతజ్ఞాపన
ముఖతాలే అవశ్శిల్ రుచియైమాశ్శి మగ్గళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్బుడి పణ్ణిన మహోపకారకనన్తో” ఎన్నిటిఉపకార స్మృతియాలే, శిష్య
నానవక క్షణకాలముమ్ పిరియక్షమనన్తిక్కే కూడివడక్కైయాలే
అవనోడుణ్ణాన సహవాసమ్ తన్నుడైయ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి.

300. సాక్షాత్ఫలముమ్, ఆచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కి-అపడి యెన్నె
న్నిల్, తన్ నిన్నె వాలు, మీశ్వరన్ నిన్నె వాలుమ్ సిద్ధిక్కుమ్.
301. ఇప్పడియొట్టియ ఉపదేశిక్కిల్ ఇరువర్ కుమ్
స్వరూపసిద్ధియై.

300. ఇప్పడి ఇవన్ నిన్నె యాతిరుక్కు ఇప్పలచతుష్టయముమ్ శిష్యేశ్వర స్వాచార్యకల్ నిన్నె వాలేసిద్ధిక్కుమ్ మెన్నె మిడ మరుళి చెప్పయేతు, ఉపదేశత్తుక్కు సాక్షాత్ఫలమాయుభృతుమ్, ఉపదేష్టావాన ఆచార్యపరతన్త్రునుక్కు ఉపదేశ పాత్రమాన ఇవనైక్కు-తిత్తుణ్ణామాచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కుమ్-ప్పడియై ప్రశోన్ తరరూ పేణమరుళి చెప్పయేకితార్, (సాక్షాత్ఫలముమ్) ఎస్తుతుడణ్ణి. (సాక్షాత్ఫలమావతు)- ఉపదేశ పాత్ర మానవివన్ తిరున్ది మజ్జళాశాసనత్తుక్కాళాకై. ఇతు (తన్నినైవాలే సిద్ధికై-యావతు)-ఉపదేష్టావాన తాన్ విప్రతిపత్తికళాస్తుమిన్ది ఇతువే ఫలమాక నిన్నెత్తు ఉపదేశిక్కువే, అవనప్పడితిరున్ది మజ్జళాశాసనాధికారియాకై. (ఆచార్యత్వమావతు)- తన్నె ఆచార్యపరతన్త్రునాక వే యనుసన్ది తిరుక్కి-అ ఇవన్ తన్ పక్క లుపదేశమ్ కేట్ కిఱవనుక్కు ఆచార్యనాకై. ఇతు (ఈశ్వరన్ నిన్నె వాలేసిద్ధికై-యావతు)- “ఇప్పడి తన్నె యుమ్ శిష్యునైయుమ్ ఫలత్తైయుమ్ విప్రతిపత్తివణ్ణాతే ఉభృపడి యనుసన్దిత్తు ఉపదేశిక్కుమ్ పరిపాకమ్మడై యనానవివన్ ఇవనుక్కాచార్యన్” ఎస్తునిన్నె ప్పిట్టరుభుకై యాలే ఇవనుక్కాచార్యత్వముణ్ణాకై.

301. ఇజ్జనన్దిక్రూరనిషిద్ధమాక అడియిత్తున్న విప్రతిపత్తియోడే ఉపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియా తెన్దితార్, (ఇప్పడియొట్టియ) ఎస్తుతుడణ్ణి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపసిద్ధియై) ఎక్కిటతు- కీర్త్ చొన్నె పడియే యథాప్రతిపత్తియోడే ఉపదేశిక్కి-లొట్టియ ఈశ్వరన్ ఇవనై ఆచార్యనాక నిన్నె ప్పిచామైయాలే ఉపదేష్టావుక్కు ఆచార్యత్వ మాకీట స్వరూపసిద్ధియై; అప్పడి యథాప్రతిపత్తియోడే ఇవనుపదేశి

3౧3. ఆచార్యనుక్కు శిష్యకృపకల్ శృపైయుమ్,
స్వాచార్యకృపకల్ పారతన్యముమ్ వేణుమ్.

3౧౪. శృపైయాలే శిష్యస్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
పారతన్యత్రాలే త్కస్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

యాతవళవిల్ ఉపదేశ శుద్ధియిల్లమైయాలే ఉపదేశపాత్రమానవన
నుక్కు- శిష్యత్వమాకీట స్వరూపసిద్ధియిల్లయెన్దె.

3౧3. ఆచార్యనుక్కు ఇరణ్ణగుణముమ్ అవశ్యమ్ వేణుమెన్దితార్,
(ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు-ఉపదేష్టావాన ఆచార్యనుక్కు
ఉజ్జిణీవిషువాయవన్ఱు ఉపసన్ననాన శిష్యస్సకల్ “ఐయో” ఎన్ఱిరగ్గి
అవనుజ్జివిక్రైక్కులుప్పనఉపదేశాదికల్ పుణ్ణకైక్కిడాన్ఱకృపైయుమ్,
త్తన్నై క్కర్తావాకన్ఱియాలే అత్తలైక్కుక్కరణభూతనాక అను
సన్ఱిక్కైక్కిడాన స్వాచార్యవిషయత్తిల్ పారతన్యముమ్ అవశ్య
ముణ్ణాక వేణుమెన్దె.

3౧౪. ఇవన్ శ్చైయత్ తాయన్ఱ్ గుతు-హితోపదేశసమయత్తిల్ స్వవి
షయత్తిలుమ్ శిష్యవిషయత్తిలుమ్ ఫలవిషయత్తిలుముణ్ణామ్ విప్రతి
పత్తికల్ క్రూరనిసిద్ధమెన్ఱుమ్ అన్దవిప్రతిపత్తితా నిన్నతెన్ఱుమ్, ఇవన్
ముడలాన పారతన్యత్రాలే ఆచార్యనానతన్నుడైయ స్వరూపమ్
సిద్ధిక్కుమెన్దె.

ఆక, కీర్తీశ్చైయత్ తాయన్ఱ్ గుతు-హితోపదేశసమయత్తిల్ స్వవి
షయత్తిలుమ్ శిష్యవిషయత్తిలుమ్ ఫలవిషయత్తిలుముణ్ణామ్ విప్రతి
పత్తికల్ క్రూరనిసిద్ధమెన్ఱుమ్ అన్దవిప్రతిపత్తితా నిన్నతెన్ఱుమ్, ఇవన్

30గీ. నేరేఆచార్యనెన్నతు సంసారనివర్తకమాన
పెరియ తిరుమన్మొత్తై యుపదేశితవనై.

నినైయాతిరుక్కద్యష్టప్రయోజనాదికల్ వస్తుసిద్ధిక్కుమ్వట్టియుమ్, సాత్తు
త్ఫలాచార్యత్వజ్ఞో సిద్ధిక్కుమ్వట్టియుమ్, ఇప్పడియన్దియే విప్రతిపత్త్యై
ఉపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియామైయుమ్, ఆచార్యనాన
వనుక్కు అవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయముమ్, తదుభయఫలముమ్ శొల్లి
న్దొయిన్దొయి.

30గీ. ఇప్పడి ఉపదేశానుగుణనియమజ్ఞల్ దర్శిప్పిత్తవన స్తరమ్
ఉపదేశిక్కుమ్వళవిల్ ఇన్నమన్మొత్తై యుపదేశితవనైయే సాత్తుదా
చార్య నెన్నతెన్దితార్, (నేరే) ఎన్దుతుడక్కి. (నేరేఆచార్యనెన్నతు) ఎన్ది
అతు - ఆచార్యత్వమ్ కుజైవళవిన్దియిరుక్కచ్చెయ్తే ప్రతీతిమా
త్రమ్కొణ్ణు శొల్లుమళవన్దిక్కే సాత్తుదాచార్యనెన్దు శొల్లువతెన్దుపడి.
(సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమన్మొత్తై యుపదేశితవనై)
ఎన్దుతు - (1) “వివాహాకికైన్దుర్వమ్” ఇత్యాదిష్టుడియే అఖిలఫల
ప్రదమాయిరున్దుతేయోకిలుమ్ అన్యఫలజ్ఞళిల్ తాత్పర్యవిన్దిక్కే మో
క్షఫలత్తిలే నోక్కాయిరుక్కైయాలే, (2) “సర్వవేదాన్తసారార్థస్సం
సారార్థవశారకః । గతిరష్టాక్షరోన్మాణామపునర్భవకాక్షిణమ్” ఎన్ది
పడియే సంసారనివర్తకమాయ్, అతవవ (3) “మన్త్రాణాం పరమో
మన్త్రో గుహ్యనాంగుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రశ్చపవిత్రాణాం మూల
మన్తస్సనాతనః” ఎన్దిపడియే సర్వమన్త్రాన్తరోత్కృష్టమాన పెరు
మైయైయుడై తాన తిరుమన్మొత్తై. సంసారనివర్తకత్వ ప్రతిపత్తియోడే
ఉపదేశితవనైయెన్దొద్వయమ్ పూర్వోత్తరవాక్యజ్ఞళాలే ఇతిల్ మధ్యమ
చరమపద వివరణమాయ్, చరమశ్లోకమ్ పూర్వోత్తరార్థజ్ఞళాలే
అతిల్ పూర్వోత్తరవాక్య వివరణమాయిరుక్కైయాలే, మన్ద్రై
రహస్యద్వయముమ్ ప్రథమరహస్యమాన ఇత్తోడ నన్యమాయిరుక్కై

3౧౬. సంసారవర్ధకజ్జఘమాయ్ తుద్రజ్జఘమానభగవన్తన్త్రై
జ్జలై ఉపదేశిత్రవర్కఘక్కు ఆచార్యత్వపూర్తియై.

3౧౭. భగవన్తన్త్రైజ్జలై తుద్రజ్జలైనిఱతు ఫలద్వారా.

3౧౮. సంసారవర్ధకజ్జలైనిఱతుమ్ అత్తాలే.

3౧౯. ఇతుతాన్

యాలే, ఇత్తైచ్చొల్లవే అవర్ణినుడైయ ఉపదేశముమ్ తన్నడైయే
శొల్లిన్ మెచ్చు తిరువుళ్ళమ్ పర్శి (పెరియతిరుమన్) తై యుపదేశి
త్తవనై) ఎన్ఱిఱార్ ; ఆత్తైయాలే ఇతు రహస్యత్రయోపదేశత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్.

3౧౬. భగవన్తన్త్రైజ్జలై పతేనుమ్మెన్ఱై ఉపదేశిత్రవర్కఘక్కుమ్
ఆచార్యత్వమైయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (సంసారవర్ధకజ్జఘ
మాయ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - సంసారత్తై నివర్తిప్పియాత మాత్ర
మన్ఱిక్కే వళర్క్కుమవైయాయ్ పెరుమ్మెన్ఱిక్కే తుద్రజ్జఘమాయి
రున్దళ్ళ తదితరభగవన్తన్త్రైజ్జలై ఉపదేశిత్రవర్కఘక్కు, ఉపదేష్టత్వ
ప్రయుక్తమాన ఆచార్యత్వప్రతీతిమాత్రమొట్టియ తత్పూర్తియై
యెన్ఱై.

3౧౭. తుద్రజ్జలైన్ఱు తుద్రదేవతామన్త్రైజ్జలైయన్ఱో, భగవ
న్తన్త్రైజ్జలై ఇప్పడిశొల్లికిఱతెన్నెన్ఱ ; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (భగవన్త
న్త్రైజ్జలై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-పరదేవత్రయోన భగవద్విషయమా
త్తైయాలే వన్దపెరుమ్మెన్ఱెయ్మెన్ఱైయ మన్త్రైజ్జలై తుద్రజ్జలైన్ఱు శొల్లికి
ఱతు, అర్థకామపుత్రవిద్యాది తుద్రఫలజ్జలై కొడుక్కిఱవట్టియాలే.

3౧౮. సంసారవర్ధకజ్జలైనిఱతెన్నెన్ఱ; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (సం
సార) ఇత్తాదియాలే. (అత్తాలే) ఎన్ఱుతు - కీర్తించున్ఱ బంధకమాన
తుద్రఫలజ్జలై కొడుక్కైయాలేయెన్ఱై.

3౧౯. ఆనాల్, ఇవర్ణిఱుక్కితు స్వాభావికమోవెన్న; అరుళి
చ్చెయ్కిఱార్, (ఇతుతాన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి, (ఇతుతాన్) ఎన్ఱు తుద్రఫల

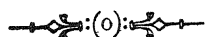
బౌపాధికమ్.

3౨౦. చేతననుడైయరుచియా లే వరుకై యాలే.

ప్రదత్వతై పురామర్శిక్కిఱతు. (బౌపాధికమ్) ఎన్ఱతు-ఉపాధిప్రయుక్త మాయవన్ద తి త్తనై యెన్దై.

3౨౦. అత్తై యుపపాదిక్కిఱార్, (చేతననుడైయ రుచియా లే వరుకై యాలే) ఎన్ఱు. అతావతు- భగవన్తన్దన్దళాకై యాలే మోక్షప్రదత్వశక్తియుముణ్ణాయరుక్కచ్చెయ్తే, ఇవన్ శీనుడైయత్తుద్రఫలప్రదత్వమ్, ప్రకృతివశ్యనాన చేతననుడైయ త్తుద్రఫలరుచియా లే వరుకై యాలేయెన్దై. ఐశ్వర్యకామర్క్కుగోపాలమన్తాదికళుమ్, పుత్రకామర్క్కు † రామమన్తాదికళుమ్, విద్యాకామర్క్కు ‡ హయగ్రీవమన్తాదికళుమ్, విజయకామర్క్కు సుదర్శన § నారసింహాదిమన్తాదికళుమ్, ఇప్పడినియమేనత్తుద్రఫలన్దై యే కొడుత్తుక్కొణ్ణుపోరుకిఱివతు, చేతననుడైయ రుచ్యనుగుణమాక “ఇవ్వుమ్ న్దన్దళివ్వుఫలన్దై కొడుక్కక్కడవతు” ఎన్ఱు ఈశ్వరకానియమేన కల్పిత్తువైక్కెయిత్తే; అతుతాన్ చేతననుడైయ రుచ్యనుగుణమాక కల్పిత్తతాకై యాలే అవన్ బుక్కవై స్వాభావికమన్ఱు, బౌపాధికమెన్నలామిత్తే.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

§ ఆదియనాల్-వరాహమన్తమ్ గ్రాహ్యమ్. † ఆదిపదమసన్తాన గోపాలమన్తపరమ్. ‡ ఇవాదిపదమ్-మత్స్యనూర్తిమన్తపరమ్. § ఇట్టళ్ళ ఆదిపదమ్-కల్పమన్తపరమ్.

3-౨౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

3-౨౯. శిష్యనెన్నతు సాధ్యాస్తరనివృత్తియుమ్, ఫలసాధనశుశ్రూషై
యుమ్, ఆర్తియుమ్, ఆదరముమ్,

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

3-౨౯. ఆక, (౧) “తాఁహితోపదేశమ్ పణ్ణమౌతమ్” ఎన్ఱుతుడక్కి,
(౨) “ఆచార్యత్వపూర్తియై” ఎన్నుమశవుమ్ ఆచార్యస్వరూపశోధ
నమ్ పణ్ణి, అనస్తరమ్ అతికామేల్ వన్ద ప్రాసక్తికశక్తైకైయిమ్ పరి
హరితార్ కీర్త ; మేల్ శిష్యస్వరూప శోధనమ్ పణ్ణకితార్, (శిష్యనె
న్నతు) ఎన్ఱుతుడక్కి. (శిష్యనెన్నతు) ఎన్ఱుతు-ఉపదేశశ్రవణమాత్రమ్ కొండ్లు
మేలెట్టున్దవారియాక చొల్లుకైయన్ఱిక్కే శిష్యనెన్ఱు ముఖ్యమాక చొల్లు
వ తెన్దపడి. (సాధ్యాస్తరనివృత్తియావతు)- *స్వరూపవిరోధియాన
విశ్వర్యకై వల్యణశాకితి ప్రాప్త్యాస్తర తిల్ మఱిన్దమ్ అన్వయమశ్శీ
రుక్కే. అన్ఱిక్కే, “ఇవ్యాచార్యత్వన్ఱై యొక్కియ వేతారు ప్రాప్యవన్ఱు
వటియేన్” ఎన్ఱిర్తుక్కేయాకవుమామ్. (ఫలసాధనశుశ్రూషైయా
వతు)-(3) “గురుశుశ్రూషయావిద్యా” ఎన్ఱిటపడియే ఆచార్యన్ఱై తా
పణ్ణకిటశుశ్రూషైయా లే సనోషిప్పిత్తు జ్ఞానోపజీవనమ్ పణ్ణకై ప్రాప్త
మాకై యాతే, ఆచార్యకౌతనకు- ఉపకరిక్కి-అత త్వజ్ఞానమాకిట ఫల
త్తినుడై యసిద్ధికు- సాధనమాయిరున్దుళ్ళ ఆచార్యపరిచర్యై. అన్ఱిక్కే,
స్వరూపానురూపమానఫల తిలుమ్ శోతుమచ్చైయాకవుమామ్. అథ
వా, ఆచార్యముఖోల్లాసమాకిటి పుత్తుకు- సాధనమాన తత్పరిచర్యై
యెన్నవుమామ్. (ఆర్తియావతు)- (౪) “ఇరుళ్ తరుమాళాలమ్”
ఎన్ఱిటపడియే పిఱన్దజ్ఞానత్తుకు- విరోధియాన ఇవ్విభూతియిల్ నిన్ఱుమ్
కడుకప్పొకప్పెతామైయా లే ఉళ్ళక్కేళమ్, అన్ఱిక్కే, ఆచార్యవిగ్రహ
మభవాలాభత్తిల్ క్లేశమాకవుమామ్. (ఆదరమావతు)- ఉత్తరోత్త
రమనుబుభూషైవిళైయుప్పడి ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్కిట భగవద్గుణాను

* స్వరూపమ్-అనన్యభోగ్యత్వమ్. (౧) 3౦౮. (౨) 3౧౬.

(3)

(౪) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧.

అనసూయైయుముడైయవనై.

3-౨-౨. మన్తముమ్ దేవతైయుమ్ ఫలముమ్ ఫలా
నుబద్ధికళుమ్ ఫలసాధనముమ్ ఐహికభాగముమ్

భవత్రిల్ మేకమేలు ముణ్డాకానిట్కిల విరుప్పమ్. అన్తికే, (౧)
* ఆచార్యనైక్కణ్డాల్ పశియకళోన్దై క్కణ్డాన్పిలే తదనుభవ
తైజ్జుర్గళిలే మణ్ణివిల్లుమ్బుడియాన విరుప్పమాకవుమామ్. (అన
సూయైయావతు)- ఆచార్యక భగవద్భాగవత వైభవజ్జలై పురక్క
ఉపపాదియానిన్టాల్ (౨) “ప్రవత్యోమ్యనసూయవే” ఎన్నమ్బుడి అతిల
సూయైయన్దీరుక్కై. అన్తికే, ఆచార్యనుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్
సబ్రహ్మచారికళుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్కణ్డాల్ అతిల్ అసూయైయన్దీరు
క్కైయెన్నవుమామ్. (3) “అసూయాప్రవవభూః” ఎన్ఱిఱివితుక్కు
“హితమ్ శొన్నవనుడైయ ఉత్కర్ష మేయాయ్ ద్రిప్పొత్తాతతు” ఎన్ఱితే
పూర్వకకళరుళిచ్చెయ్తతు. భగవద్విషయ త్రిలుట్ పడ అసూయైపణ్డా
నిన్టాల్ తదీయవిషయ త్రిల్ శొల్ల వేణుమో? (౪) “ఇదన్తు తేగుహ్యత
మంప్రవత్యోమ్యనసూయవే” ఎన్ఱానితే. ఆక ఇప్పడియిరుద్దుళ్ళ సద్గుణ
సమ్పన్ననై యాయ్ ద్రిప్పొత్త నేరేశిష్యనెన్ఱు.

3-౨-౨. ఇప్పడి ఉక్తలక్షణయుక్తనాన శిష్యసుక్కు స్వాచా
ర్యవిషయ త్రిలుణ్ణాకవేణుమ్ + ప్రతిపత్తివిశేషతై విధిక్కితార్ మేల్,
(మన్తముమ్) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-“మన్తారంత్రాయత ఇతిమన్తః”
ఎన్ఱిఱిపడియే అనుసన్ధాత్పరక్షకమాయురుద్దళ్ళతిరుమన్తముమ్, తత్ప్ర
తిపాద్యపరదేవతైయుమ్, తత్ప్రసాదలభ్యమాన తైజ్జుర్గరూప మహా
ఫలముమ్, తదనుబద్ధికళాన + అవిద్యాదినివృత్తి పూర్వకమాన స్వస్వ
రూపావిర్భావముమ్ * సాలోక్యాదికళుమాకిఅవివైయుమ్, తథావిధఫల
ప్రదమానసాధనముమ్, పుత్రదార గృహక్షేత్ర పశ్వన్నాద్యనుభవ

౧ పూర్వకకళ-నమ్మిళ్ళైముతలానవర్కళ. † ప్రతిపత్తి-అనుసన్ధానమ్.

‡ ఆదిపదమ్-కర్తవ్యాససారుచి ప్రకృతిసంబంధపరమ్. * ఆదిపదమ్-సామిప్పాదిపరమ్.

(౧) ౨౪౩. (౨) గీ-౧. (3) స్తో-౪-౬౨. (౪) గీ-౯-౧.

ఎల్లామ్ ఆచార్య నేయెన్తు నినైక్కక్కడవన్.

3-23. (౧) “మాతాపితాయవతయః” ఎన్ని అశ్లోక త్తిలే

ఇవ్వర్థత్తైప్పరమాచార్యరుమరుళిచ్చెయ్ తార్.

3-2౪. ఇతుక్కడి ఉపకార స్మృతి.

రూపనూన ఇహలోక త్తిల్ భోగ్యమాకిట ఇనైయెల్లామ్, నమక్కు నమ్మడైయ ఆచార్య నేయెన్తు ప్రతిప త్తిపణ్ణక్కడవనెన్. (౨) “గురు రేవపరంబ్రహ్మ గురు రేవపరాగతిః । గురు రేవపరావిద్యా గురు రేవ పరాయణమ్ । గురు రేవపరఃకామో గురు రేవపరంధనమ్ । యస్తా త్తమప దేష్టా సౌతస్తాద్గురుతరోగురుః” ఎన్తుమ్, (3) “ఐహికాముష్మికంసర్వం సచాస్తాక్షరదోగురుః । ఇత్యేవంయోనమస్యస్త త్యక్తవ్యాస్తేమసిసిభిః” ఎన్తుమ్ ఇప్పడి శాస్త్రబ్రహ్మలో శొల్లుకైయాలే (నినైక్కక్కడవన్) ఎన్తు విధిరూపేణ అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

3-23. ఇప్పడి తామరుళిచ్చెయ్ త ఇవ్వర్థత్తి లా ప్తిక్కుడలాక ఇతుపరమాచార్యవచనసిద్ధము మెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్, (మాతా) ఎన్తు తుడగ్గి. అతావతు- “మాతాపితా యవతయ స్తనయావిభూతిః” ఎన్తు ఐహికభోగజ్జలైయుమ్, “సర్వమ్” ఎన్తు అనుక్తసకలకథనత్తాలే మన్ద్రదేవతాఫలాదికలైయుమెడుత్తు, ఇత్తనైయు మాత్వార్ తినువడి కళే యెన్దరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, అన్దశ్లోక త్తిలే ఇవ్వర్థత్తై ప్పరమాచార్యరాన ఆళవన్దారు మరుళిచ్చెయ్ తార్.

3-2౪. ఇప్పడి ఎల్లామిననే యెన్దనుసన్దిక్కైక్కడియే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుక్కడి ఉపకార స్మృతి) ఎన్తు. అతావతు-ఇప్పడి ఆచార్య నే నమక్కు సకలము మెన్దనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, నిత్యసంసారియాయ్ క్కిడన్దతన్నె ఉపదేశాదికళాలే తిరుత్తి నిత్యసూరికళుడైయ అనుభవత్తుక్కుర్నా నామృడిపణ్ణిన ఉపకారానుసన్ధానమెన్.

3-౨౧. ఉపకార స్మృతిక్కు ముతలడి ఆచార్యస్వకల్ కృతజ్ఞతై ; ముడిన్దనిలమ్ ఈశ్వరస్వకల్ కృతజ్ఞతై.

3-౨౨. శిష్యునుమ్ ఆచార్యనుమ్ అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతై నడత్తక్కడవర్కళ్.

3-౨౩. శిష్యున్ తాన్ ప్రియతైనడత్తక్కడవన్,

3-౨౧. ఇవ్వుపకార స్మృతి ప్రసజ్జతిలే అతినుడైయ ప్రథమ చరమావధికతై దర్శిప్పిక్కితార్, (ఉపకార స్మృతిక్కు) ఎన్ఱుతుడన్జి. ఇచ్చేతనన్ మున్దలవనుసన్నిపతు. అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖతైలే తనక్కుఅఖిలతైయుమటివిత్తు భగవద్విషయతైక్కెప్పడుత్తిన ఆచార్యన్ పణ్ణనడపకారతైయూకైయాలే (ఉపకార స్మృతిక్కు-ముతలడి ఆచార్యన్ పక్కల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్ఱిఱతు. కృతజ్ఞతైయు ముపకార-స్మృతియుమ్ పర్యాయమ్. ఆచార్యగౌరవమ్ నెజ్జల్ పడప్పడ అవిషయత్తిలే తన్నెక్కింజ్ఞువన్లు శేర్ త్త ఈశ్వరన్ పణ్ణన కృషిపరమ్మరైయెప్పిన్నె యనుసన్ఱిక్కెయాలే (ముడిన్దనిలమీశ్వరన్ పక్కల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్ఱిఱతు. ఇతుపుమీశ్వరన్ పక్కలుపకార స్మృతియెన్ఱవడి. ఇత్తాల్, భగవద్విషయతైయుపకరిత్త ఆచార్యన్ పణ్ణన ఉపకారతై యనుసన్ఱిక్క-విభీంద్రాల్ అవనుడైయవై భవమ్ నెజ్జిలే ఊర్ శీరున్దవాణే, “ఇప్పడియిరుక్కిఅవిషయతైనామ్ పెన్ శతు ఎమ్మెరుమానాలేయన్ఱు” ఎన్ఱు తత్కృతోపకారానుసన్ధానత్తిలే శెన్ఱు తలైక్కట్టుమెన్ఱతాయీన్ఱు.

3-౨౨. ఇని ఇన్ద సదాచార్యసచ్చిష్యుర్ కళుడైయ పరిమాన్ శురుక్కుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (శిష్యునుమాచార్యునుమ్) ఎన్ఱుతుడన్జి, (అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతైనడత్తుకైయూవతు)- శిష్యునాచార్యునుక్కు ప్రియహితజ్ఞభిరజ్ఞైయుమ్ నడత్తుకైయుమ్, ఆచార్యున్ శిష్యునుక్కు ప్రియహితజ్ఞభిరజ్ఞైయుమ్ నడత్తుకైయుమ్, (నడత్తక్కడవర్కళ్) ఎన్ఱుతు-ఇతినుడైయ అవశ్యకరణీయత్వమ్తోన్ఱుకైక్కాళ్.

3-౨౩. ఇరువరుమిరజ్ఞైయుమ్ అన్యోన్యమ్ నడత్తుమ్ కమమెన్ఱెన్ఱు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (శిష్యున్) ఎన్ఱుతుడన్జి. అతావతు-శిష్యున్

ఈశ్వరనైక్కొండ్లు హితత్వై నడత్తక్కడవక;

ఆచార్య మాతాడి నడత్తక్కడవక.

3-౨౦. శిష్యున్ ఉకప్పిలే యూప్తిప్పరుమ్;

ఆచార్యన్ ఉజ్జీవనత్తిలే యూప్తిప్పరుమ్.

ఆచార్యనుక్కిరణ్ణాయుమ్ నడత్తుమిడత్తిల్ తన్ స్వరూపానుగుణమాశ
“ఆచార్యముఖోల్లాసమే పురుషార్థమ్” ఎన్టునినైత్తు తన్నుడైయ కిళ్ళి
త్కారాదికళాలే తానాచార్యనుక్కు సర్వకాలముమ్ ప్రియత్వై నడత్తి
ప్పొరక్కడవక. మగ్గళాశాసనపరనాకైయాలే “ఇవ్విభూతిస్వభావ
త్తాల్ తిరువుళ్ళత్తిలొరుకలక్కమ్ వారాత్తోయివేణుమ్” ఎన్టుమ్,
“అప్పడియేతేనుమొన్టు వద్దకాలత్తిల్ ఇన్జొప్పొక్కి త్తన్దరుళవేణుమ్”
ఎన్టుమ్ ప్రార్థిత్తు ఈశ్వరనైక్కొండ్లు హితత్వై నడత్తక్కడవనెన్టై. (ఆచా
ర్యమాతాడినడత్తుకై యావతు)- హితైకపరనాకైయాలే ఇవనుక్కు
స్వరూపహానివారాతపడి హేయోపాదేయగ్గళినుడైయ హానోపాదాన
గ్గళిల్ స్థాలిత్యమ్పిఱవామల్ నియమిత్తు, సర్వకాలముమ్ నల్వట్టి నడ
త్తిక్కొండ్లు పోరుకై యాకిఱ హితత్వైత్తాన్ నడత్తి, వ్రద్దప్పత్తిల్ సజ్జో
చత్తాలే ఇవకమికవుమ్ నలగ్గమళవిల్ “ఇరున్దనాల్లెక్కు ఇవకనలగ్గా
మల్ ఇవైయచువనుక్కుణ్ణాప్పడి తిరువుళ్ళమ్పల్లి యరుళవేణుమ్”
ఎన్టగ్గత్తు, ఈశ్వరనైక్కొండ్లు ప్రియత్వై నడత్తక్కడవనెన్టై.

3-౨౦. ఇప్పడిశేయేత్తు పోరుమిడత్తిల్ ఇరువర్క్కు మిరణ్ణుమ్
సమప్రధానమాయరుక్కుమో వెన్గిఱశ్శెయిలే యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (శిష్యున్ ఉకప్పిలే) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-శిష్యున్ శేషభూతనాకై
యాలే శేషియానఆచార్యనుడైయప్రీతియిలే ఊర్ మమాయప్పొరుమ్;
ఆచార్యన్ పరమకృపావానాకైయాలే తన్నుడైయ శిష్యునానవివక
సంసారాదు తీర్తనాయ్ ఉజ్జీవిక్రైయిలే ఊర్ మమాయప్పొరుమెన్టై.

గీ దృష్టత్తిల్ సజ్జోచత్తాలే-శరీరధాన్యజోపయుక్త అశనాచ్ఛాదనాదికళిల్
వౌరభ్యజ్జాతే.

3_౨౯. ఆత్మయాల్ శిష్య ఆచార్యనుడైయ
హర్షత్తుక్కు ఇలక్కాకై యొట్టియ
రోషత్తుక్కిలక్కాకైక్కు అవకాశమిల్లె.

330. నిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్బాతు అతుహితరూప
మాకై యాలే ఇరువర్క్కు ముపాదేయమ్.

ఆత్మయాలే, శిష్యనుక్కు ప్రియకరణముమ్ ఆచార్యనుక్కు హితకరణ
ముమే ప్రధానమెట్టుకరుత్తు.

3_౨౯. కీర్త్ చొన్నవల్లూల్ ఫలిక్కుమ తై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (ఆత్మయాలే) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యనాచార్యనుడైయ
ప్రియకరణముమ్ ఆచార్య శిష్యనుడైయ హితకరణముమ్ ప్రధాన
మాక నడత్తిప్పొరుకై యాలే, శిష్యనాన ఇవన్ ఆచార్యనుడైయ ప్రీతిక్కు
విషయమాయ్ పొప్పొరుకై యొట్టియ, అనిష్టకరణాదికళాలే నిగ్రహత్తు
క్కు విషయమాకైక్కు ఇడన్దా ముతలిలేయిల్లెయెన్దె. (ఆత్మయాలే)
ఎత్తు- (ఉకప్పిలే యూన్దిప్పొరుమ్) ఎత్తు శొన్న తొన్దైయు మనువదిక్కిఱ
తాకప్రమామ్.

330. ప్రకృతీసవ్యస్తతోడే యిరుక్కిఱ ఇవనుక్కు ఎప్పొతు
మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమో, కాలువ్యజ్ఞభుజ్ఞాకాతో? అతడియాక నిగ్ర
హాప్పాత్రమామ్బాతు అన్దనిగ్రహమిరణ్ణుతలైక్కు మెజ్జనేయాకక్కడవ
తెన్నిల్; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నిగ్రహత్తుక్కు) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు-
అనిష్టకరణాదికళడియాక ఆచార్యనిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్దనై
యిల్, అన్దనిగ్రహమ్ శిష్యనాన ఇవనై అపథేప్రవృత్తనాకాతపడి
నియమిత్తు నల్ వల్లివడత్తుకై క్కుఱుప్పాయ్కొణ్ణు హితరూపమాయి
రుప్పొత్తొన్దై యాలే, “ఇప్పడి నమ్మైనిగ్రహిప్పతే” ఎత్తు ఇవన్ నెజ్జు
ఉల్లెతల్, “ఇవనై యిప్పడినిగ్రహిక్కవేణ్ణుకిఱతే” ఎత్తు ఆచార్యన్

33౧. శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్.

33౨. నిగ్రహన్దాన్ భగవన్నిగ్రహమ్బాలే ప్రాప్త్యానర్గతమ్.

నెట్టు ౩ ఉత్తైతల్ శెయ్తైయన్ త్తే, నిగ్రహవిషయమానభవనుక్కుమ్ నిగ్రహశ్రయమాన ఆచార్యనుక్కుమ్ అక్లీకార్యమెనై.

33౧. నిగ్రహముపాదేయమాకిల్ నిగ్రహకారణము ముపాదేయమాకాతోవెన్న, (శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్) ఎన్నితార్. అతావతు-నిగ్రహముపాదేయమెన్నునినైత్తు, మీశవుమ్ తత్కారణత్తైచ్చెయ్యవొణ్ణతు ; యాతోరుకారణత్తాలే నీరిలే నెరుప్పెట్టు మాపోలే తన్ విషయత్తిల్ కుళిర్ న్దు తెళిర్దిరుక్కిఱ ఆచార్యహృదయత్తిల్ నిగ్రహమెట్టుదిరుద్దతు, అన్దక్కారణత్తై మఱువలిడతపడి విడవేణుమెనై.

33౨. కీర్త్తచ్చొన్న ఆచార్యనిగ్రహమ్ హితరూపమెన్ను వైధమాక ఉపాదేయమామళవన్తి క్కే, భవనుక్కు ప్రాప్త్యోటిఘటిత మాయరుక్కు మెన్నుమత్తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నిగ్రహన్దాన్) ఎన్ఱుతుడన్ది. అతావతు - స్వాచార్యన్ స్వవిషయత్తిల్ హితరూపేణపణ్ణుకిఱ నిగ్రహన్దాన్ స్వవిరోధి నివృత్తిక్కుఱుప్పొక్కై యాలే, (౧) “కొణ్డశీర్ మొన్ఱుణ్” (౨) “శెయ్యోల్ తీవినై” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱ భగవన్నిగ్రహమ్బాలే పురుషార్థోటియిలే అన్దబొభుతమెనై. “ఆచార్యనర్థకామజ్జళిలే నశైయన్ నవనాకై యాలే అవై హేతువాకప్పొలుక్కువుమ్ వెలుక్కువుమ్ ప్రాప్తియిల్లై ; ఇని భవనుడైయ హితరూపమాక వెలుత్తానాకిల్ అతువుమ్ ప్రాప్త్యానర్గతమాక క్కడవతు” ఎన్ఱు ఇతుత్తనై మాణిక్కుమాలైయిలే ఆచార్యునిచ్చెయ్ తారిణ్.

333. ఆచార్యో శిష్యునడైయ స్వరూపతై ప్పేణక్కడవక్;
శిష్యన్ ఆచార్యునడైయ దేహతై ప్పేణక్కడవక్.

33౪. ఇరణ్ణున ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్,
భగవత్కై-జ్జుర్యముమా యిరుక్కుమ్.

333. కీర్త్ ఇరువర్క్కుమ్ ప్రధానకృత్యజ్ఞశాకచ్చన్న హిత కరణ ప్రియకరణజ్ఞలిక్ వేష తై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యో) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఉజ్జీసనపరనాన ఆచార్యో, ఉజ్జీజీవిషు వాయ్ వస్తు ఉపసత్తిపణ్ణి ఉకప్పిలే యూన్ఱిపోర్దుకిట శిష్యునడైయ స్వరూపతై ప్రామాదికమాకవు మొరుపట్టుతు వారాతపడి ఏకాగ్ర చిత్తనాయ్ కొణ్ణు ఉపదేశాదికళాలే నోక్కికొణ్ణు పోరక్కడవక్; ప్రియపరనానశిష్యో తన్నుడైయ ఉజ్జీసనపరనాయ్ తక్ స్వరూపరక్షణమ్ పణ్ణిక్ కొణ్ణుపోర్దుకిట ఆచార్యునడైయ తిరుమేనియై ఉచితకై జ్జుర్యజ్ఞశాలే సర్వకాలము మేకాగ్రచిత్తనాయ్ నోక్కికొణ్ణు పోరక్కడ వనెనై.

33౪. ఇప్పడి యిరుచరుమిరణ్ణైయుమ్ పేణినాల్ ఇరణ్ణుతలై క్కుమ్ భలిక్కుమ తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరణ్ణుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఆచార్యనానాల్ శిష్యునడైయ స్వరూపతై ప్పేణుకై యుమ్, శిష్యనానాల్ ఆచార్యునడైయ దేహతై ప్పేణుకై యుమ్ స్వానాధారణాకారజ్ఞశాకైయాలే ఇరణ్ణుమ్ ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్, (౧) “అమామన్నమ్” ఎన్ఱిటపడియే అవనుక్కు భాగ్యమాకైక్కు యోగ్యమాయ్ వైత్తు అనాదికాలమప్పడి వినియోగప్పడ పెన్ఱామల్ కీడన్ద ఇవక్ స్వరూపమ్ తాదృశవినియోగార్థమాక త్తిరుప్పుమ్బడి పేణిక్ కొణ్ణు పోర్దుకై యుమ్, (౨) “ననైన్నుడలమ్ కైవిడాక్” ఎన్ఱిటపడియే అవనుక్కు-విట్టుప్పిడిక్క సహియాతిపడి భాగ్యమాయురుక్కిట ఆచార్యవిగ్రహతై ప్పేణిక్ కొణ్ణు పోర్దుకై యుమ్ భగవానుక్కు-

33౧. ఆచార్యనుక్కు దేహరక్షణమ్ స్వరూపహని ;
శిష్యనుక్కు ఆత్మరక్షణమ్ స్వరూపహని.

33౨ ఆచార్యన్ ఆత్మరక్షణమ్ పణ్ణమిడత్తిల్ అహజ్జారన్
విరోధి ; శిష్య్ దేహరక్షణమ్

మికపు ముకప్పాకై యాలే, ఇవై తాన్ వస్తుగత్యాభగవత్కైజ్జుర్యము
మాయరుక్కుమెనై.

33౧. ఇప్పుడి వ్యవస్థితమాకవేణమో, ఆచార్యనుక్కు-
త్తన్నుడైయ దేహరక్షణత్తియిమ్ శిష్యనుక్కు తన్నుడైయ స్వరూప
రక్షణత్తిలు మన్వయముణ్ణానాల్ వరును తెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్
కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - తన్నుడైయ దేహ
యాత్తైయిల్ తానుపేక్షకనాయరుక్క, శిష్యనానవక్ “ఇతువేనమ
క్కుస్వరూపమ్” ఎన్ఱు తన్నుడైయ దేహత్తైప్పేణిక్కిణ్ణు పోరుకైయొ
ట్టియ. తన్నుడైయ దేహత్తైత్తా రక్షిత్తైయాకిఱవితు ఆచార్యనుక్కు
ఆచార్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కుహని; తానాచార్య్ పక్కలిలేన్యన్ఱ
భరనానపిన్ఱు తక్ స్వరూపత్తై అనక్ పేణిక్కిణ్ణు పోరక్కణ్ణిరుక్కై
యొట్టియ, తాన్ తన్నాత్మరక్షణమ్ పణ్ణుకైయాకిఱవితు, శిష్యనుక్కు
శిష్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కు హనియెనై ఆకైయూల్ మఱిన్ఱుమ్
శిష్యనుక్కు తన్నుడైయ స్వరూపరక్షణముమ్ ఆచార్యనుక్కు తన్ను
డైయ దేహరక్షణముమ్ కర్తవ్యమన్ఱైవ్తతాయిల్ యు.

33౨. ఇని, ఆచార్యనుమ్ శిష్యనుమ్ ఇప్పుడితన్దాముక్కువ్యవస్థితజ్జ
ళాన ఆత్మరక్షణ దేహరక్షణజ్జలై ప్పణ్ణమిడత్తిల్ అనశ్యన్ పరిహరణి
యజ్జళాన విరోధికలై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యనాత్మరక్షణమ్
పణ్ణమిడత్తిల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-హితపరనాన ఆచార్య్ స్వోపదేశా
దికళాలే శిష్యాత్మరక్షణమ్ పణ్ణమిడత్తిల్, నాన్ రక్షిత్తైక్కొణ్ణు పోరు
కితేన్” ఎన్ఱి అహజ్జారన్, ఆచార్యపారతన్యమాకిఱతన్నధికార
విరోధి ; ప్రియపరనానశిష్య్ ద్రవ్యాదికళాలే ఆచార్యదేహరక్షణమ్

పణ్ణమిడ త్తిల్ మమకారమ్ విరోధి.

332. ఆచార్యకౌతన్నుడై యదేహరక్షణమ్ తక్ వస్తువైకొండ్లు
పణ్ణక్కడవక్; శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచార్యక్
వస్తువైకొండ్లు పణ్ణక్కడవక్.

33౩. ఆచార్యక్ శిష్యక్ వస్తువైకొంళ్ళక్కడవనల్లక్ ;

పణ్ణమిడ త్తిల్, “ఎన్నుడైయ ద్రవ్యజ్ఞళాలుమ్ కరణజ్ఞళాలుమ్ ఇప్పడి
రక్షేత్తుకొండ్లుపోరుకిత్తేన్” ఎన్నిట మమకారమ్, “శరీరార్థప్రాణాదిక
శైల్లా మాచార్యశేషమ్” ఎన్నిరుక్కడవ తన్నధికారవిరోధియెనై.

332. ఆచార్యనుక్కుమ్ శిష్యనుక్కుమ్ తద్దాముడైయ దేహ
రక్షణదత్తైయిల్ ప్రతిప్రత్తివిశేషజ్ఞతై వకుత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్,
(ఆచార్యన్) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (ఆచార్యక్ తన్నుడైయ దేహరక్షణమ్ తక్
వస్తువైకొండ్లు పణ్ణక్కడవక్) ఎన్ఱతు- (౧) “శరీరమర్థంపాశ్చి
సద్గురుభ్యోనివేదయేత్” ఎన్నిటపడియే శిష్యసర్వస్వముమ్ అడియిలే
సమర్పితమాకై యాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కుటుప్పాక అవక్ కాలోచి
తమాక కిచ్చెత్తుక్కుమువనల్లై అవన తెన్నుమ్ నినై విన్ఱిక్కే తన్న తెన్ను
వాన్ఱి వినియోగమ్ కొళ్ళక్కడవనెనై. (శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచా
ర్యక్ వస్తువైకొండ్లు పణ్ణక్కడవక్) ఎన్ఱతు-తనక్కోరుడై మెయిన్ఱిక్కే
సకలముమాచార్యశేషమాకై యాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కుటుప్పాక
వినియోగమ్ కొళ్ళమువనల్లై ఆచార్యనుడై మెయిన్ఱు ప్రతిప్రత్తిపన్ఱి విని
యోగమ్ కొళ్ళక్కడవనెనై.

33౩. ఆచార్యదేహరక్షణ త్తిల్ వద్దాల్ శిష్యకౌతనకుళ్ళ తెల్లామ్
అజ్ఞు తెయిడై మెయెన్నుమ్ నినై వాలే కొడుక్కెయిమ్, ఆచార్యనుమ్
తాదృశవస్తువైవాజ్ఞుకై యుమొట్టియ, శిష్యనుడైయ మమతాదూషిత
మానవస్తువైతరువరుమ్ కొళ్ళువుమ్ కొడుక్కవుమ్ డవర్ కళ్లరెన్ఱితార్,
(ఆచార్యశిష్యవస్తువై) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (శిష్యక్ వస్తువైకొంళ్ళక్కడవ

శిష్యః తత్వస్తువైక్యోడుక్కక్కడవనల్లః.

33౯. కొల్లిల్ మిడియనామ్, కొడుక్కిల్ కళ్ళనామ్

3౪౦ కొల్ కొడై యుణ్ణానాల్

నల్లః) ఎన్ఱతు- ఇవత్ “మదీయమ్” ఎన్ఱభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వన్ఱువై మఱన్ఱమ్ అగ్గీకరిక్కక్కడవనల్లనెన్ఱై శిష్యః తత్వస్తువై కొడుక్కక్కడవనల్లః) ఎన్ఱతు- “స్వకీయమ్” ఎన్ఱభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వన్ఱువై “అహఙ్కారమమకారస్పర్శముశ్శువై వివమ్” ఎన్ఱు వెరువియురుక్కుమ్ మృదుప్రకృతియాన ఆచార్యనుక్కు, విష జ్ఞేయిడుచూపోలే సమర్పి క్కక్కడవనల్లనెన్ఱై

33౯ అప్పడికొళ్ళుత్తల్ కొడుత్తల్ శెయ్ తాల్ వరువతె న్నెన్ఱు, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కొల్లిల్) ఎన్ఱతుడగ్గి అతావతు-శిష్యః “ఎన్ఱతు” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ వన్ఱువై చ్చాపల తా లే స్వీకరిక్కిల్, “ఈశ్వరః అఖిలభరనిర్వాహకనాయ్ పోరు కై యాలే నమక్కెన్ఱు క్కత్తె యుణ్ణు” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ పూర్ణనానత్త్, దేహయాన్త్రొక్కుమ్ కూడ ముతలన్ఱు దరిద్రనాయ్ విడుమ్, “ఎన్ఱతు” ఎన్ఱు బుద్ధిపణ్ణి బన్ఱై ఆచార్యనుక్కు కొడుక్కిల్, (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే అడియిలే సమర్పితమాకై యాలే తదీయమాయిరుక్కిటవతిలే మదీయత్వబుద్ధిపణ్ణుకై యాలే ఆచార్యస్వాపహరియాయ్ విడుమెన్ఱై.

3౪౦ ఇన్ఱళవేయన్ఱు, సమ్మన్ఱహనియుమ్ వరుమెన్ఱితార్, (కొల్ కొడై) ఎన్ఱతుడగ్గి, అతావతు- శిష్యాచార్యత్వమాకిట సమ్మన్ఱముణ్ణా వా శ్రేణు నా శిష్యః (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే “సన్ఱి క్కై యుణ్ణు” ఎన్ఱు నొన్ఱి నై నాలే సమర్పి క్కై యుమ్, అప్పడిన మన్ఱి తప్పని చ్చాయాన ఆచార్యన్ఱి క్కై యుమ్ ముత్తెయ్ యిరుక్కు, ఇన్ఱ “శిష్యత్వమ్” ఎన్ఱు అభిమాని త్తవన్ఱై ఆచార్యః స్వీకరిక్కై యుమ్.

సమ్మన్థమకులైయుమ్.

380. ఇవన్ మిడియనాకై యాలే కొడాణ్;

అవన్ పూర్ణనాకై యాలే కొళ్ళాన్.

381. అవనుక్కుప్పూర్తియాలే స్వరూపమ్ జీవిత్తతు;

ఇవనుక్కుమిడియాలే స్వరూపమ్ జీవిత్తతు.

ఇవన్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱు అభిమాని త్తలొన్ఱై ఆచార్యునుక్కు సమ్మన్ఱై యుమాకిట ముత్తేకేదాన కొళ్ కొడైయున్ఱానబోతు, శిష్యాచార్యత్వ రూపసమ్మన్ఱమ్ కులైన్ఱువిడుమెన్ఱె.

380. ఇప్పడి దారిద్ర్యోద్రవ్యాపహరణ్ఱో వరువతుమ్ సమ్మన్ఱమ్ కులైవతుమ్ కొళ్ కొడై తానున్ఱాకిలితే, ఆతుతానవర్కళ్ శిష్యాన్ కళెన్నుమిడ తై సహేతుకమాకవరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యనానవివన్ “సకలముమాచార్యత్వమ్, ‘సన్ఱతు’ ఎన్ఱు సమర్పిక్కలావలొన్ఱుమిల్లై” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ మిడియనాకై యాలే, “నా మఱుత్తైక్కొన్ఱైక్కొడుక్కిటోమ్” ఎన్ఱుకొడాణ్; ఆచార్యనానవన్, “ఈశ్వరన్ సకలభరనిర్వాహకనాయ్ నడ త్తిక్కొన్ఱుబోరుకై యాలే నమక్కిని యెన్నకుత్తైయున్ఱు,” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ పరిపూర్ణనాయురుక్కుయాలే, ఇవ నభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమగ్గీకరియానెన్ఱె.

381. ఇన్ఱపూర్తిదారిద్ర్యశాలిరువర్కుమ్ ఫలిత్తవత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఆచార్యునుక్కు ఇవనభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమ్ కొళ్ళామైక్కుడలాన పూర్తియాలే ఆచార్యత్వమాకిటస్వరూపమ్ జీవిత్తతు; శిష్యనాన వివనుక్కు స్వకీయత్వబుద్ధ్యా ఒన్ఱైయుమ్ సమర్పిక్కుక్కు యోగ్యతై యిల్లాత సకల తదీయత్వ ప్రతిపత్తిసిద్ధ దారిద్ర్యత్తాలే శిష్యత్వ మాకిట స్వరూపమ్ జీవిత్తతెన్ఱె.

3౪౩. ఆనాల్ శిష్యన్ ఆచార్యనుక్కు-ప్పణ్ణు
ముపకారమ్ ఒన్ఱుమిల్లెయోవెన్నిల్ ;

3౪౪. ఆచార్యునినై వాలేణ్ణు.

3౪౫. అతావతు-జ్ఞాన వ్యవసాయ ప్రేమ సమాచారజ్ఞు.

3౪౬. ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిరవేణువతు

3౪౩. ఇని శిష్యనాచార్యనుక్కు-ప్పణ్ణుముపకారమిన్న తెన్ఱు
రుళిచ్చెయ్ వతాక తద్విషయప్రశ్న తెన్ఱై యనువదిక్కి-తార్, (ఆనాల్ శిష్య
నాచార్యనుక్కు-ప్పణ్ణుముపకార మొన్ఱుమిల్లెయోవెన్నిల్) ఎన్ఱు. అతా
వతు- ఇప్పడి కొళ్ కొడైకళుక్కు-యోగ్యతెన్ఱైయిల్లెయాకిలుమ్ ఉపకార
స్వృతియుడై యశిష్యన్ మహోపకారకనాన ఆచార్యనుక్కు-ప్పణ్ణుము
పకార మొన్ఱు మిల్లెయోవెన్ని లెన్ఱై.

3౪౪. అతుక్కు-త్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యునినై
వాలేయ్ణు) ఎన్ఱు. అతావతు-స్వరూపజ్ఞనాన శిష్యన్ నినై వాల్ ఒరు
కాలు మొన్ఱుమిల్లె; స్వకృషిఫలసన్ఱుప్తనాన ఆచార్యునినై వాలేయ్ణెన్ఱై.

3౪౫. అతేతెన్ను ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతావతు) ఎన్ఱుతు
డన్ఱై. (జ్ఞానవ్యవసాయ ప్రేమసమాచారజ్ఞభావన)-స్వరూపయాథా-త్వ
జ్ఞానముమ్, తదనురూపజ్ఞభావన ఉపాయాధ్యవసాయముమ్, ఉపేయప్రే
మముమ్, ఇవైమున్ఱుక్కు-మనురూపమాన సమ్యగనుష్ఠానముమ్.
ఇత్రాల్, తిరుమన్ఱిత్తిల్ పదత్రయత్తాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పడుకిఱ
స్వరూపోపాయపురుషార్థజ్ఞుల్ జ్ఞానవ్యవసాయప్రేమజ్ఞులైయుమ్, తదను
రూపానుష్ఠానజ్ఞులై యుమ్ శొల్లుకిఱతు.

3౪౬. ఆచార్యనుక్కు-ఉకప్పాకవివక్షపణ్ణుమ్ కైజ్ఞుర్యన్దాన్
ప్రవృత్తినివృత్తిరూపనూయిరుక్కైయాలే ప్రవృత్తిరూపమానవత్తై
యరుళిచ్చెయ్ తవన న్దరమ్, నివృత్తిరూపనూనవత్తై యరుళిచ్చెయ్
కితార్ మేల్, (ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిరవేణువతు)

భగవద్ద్రవ్యతై యపహరిక్మైయుమ్,
భగవద్భోజన తైవిలక్కుకైయుమ్, గురుమ స్త్రీదేవతా
పరిభవముమ్.

382. భగవద్ద్రవ్యాపహరమావతు - స్వాత స్త్రీముమ్ అన్య
శేషత్వముమ్. భగవద్భోజన తై విలక్కుకైయావతు-

ఎన్తుతుడగ్గి. (భగవద్ద్రవ్యతై) ఇత్యాదియాలే ఇన్వె తన్నెఉద్దేశిక్కి
తార్.

382. ఇప్పుడి ఉద్దేశి తవద్దీక్ ప్రకారజ్జలైఅ డేవే విశదీకరి
క్కితార్ మేల్, (భగవద్ద్రవ్యాపహరమావతు) ఎన్తుతుడగ్గి. (భగవద్ద్ర
వ్యమెన్గిటతు) (1) “పిఱ్ నన్బొరుళ్” ఎన్నుమ్బడి శ్రీకాస్తుభమ్బాలే
ఈశ్వరనుక్కు స్పృహణీయమాన ఆత్మద్రవ్యతై. (స్వాత స్త్రీమా
వతు)- శేషత్వైకనినూపణీయమానవద్దీ తనక్కురితాకనినై త్తిరు
క్కై. (అన్య శేషత్వమావతు)- భగవదేక శేషమానవద్దీ త్తదితర
శేషమాక నినై త్తిరుక్కై. ఇతుతా మాతాపిత్రాది దేవతాన్తర
పర్యన్తమాయిరుక్కుమ్. ఇన్వెయిరణ్ణుమ్ ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి
యాలమ్ మధ్యమాక్షరత్తాలుమ్ కట్టక్కప్పడుకిఱవైయితే. ఇతు
తన్నె (2) “కిన్దేననకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహరిణా” ఎన్తు
సకలపాపమూలనూక చ్చొల్లానిస్తతితే.

(భగవద్భోజనమ్) ఇత్యాది. రక్షణ తై భగవద్భోజనమెన్గిటతు-
రక్ష్యవర్గత్తినుడైయ రక్షణమ్ అవనుక్కు, పశి త్తవనుక్కుఁడణ్బోలే
ధారకమాయిరుక్కైయాలే (3) “మణ్ణుమ్ విణ్ణు మెల్లాముడనుణ్ణ” ఎన్గిట
విడత్తిల్, (4) “రక్షణమవనుక్కు ధారకమాయిరుక్కైయాలే ‘ఉణ్ణ’
ఎన్గిటతు, ఇల్లెయాకిల్ ‘కాక్కుమ్’ ఎన్నవమైయుమ్” ఎన్గితే నమ్మిత్తై

అవనుడైయరక్షకత్వత్తైవిలక్కుకై.

383. అవనుడైయరక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణత్తిలేళొన్నమ్.
గురుపరిభవనూవతు - కేట్టవర్థత్తిన్నడి యనుష్ఠియాతోట్తై
యుమ్, అనధికారికళుక్కుపదేశిక్కెయుమ్.

యరుళిచ్చెయ్ తతు. ఏవమ్భూతమాన అవనుడైయ రక్షకత్వత్తై విలక్కుకై యావతు - (౧) “అవ-రక్షణే” ఎన్నిటధాతువా లే నిరుపాధిక సర్వరక్షకనాక చొల్లప్పడుకిల అవనుక్కురక్షిక్క-ఇడమటుమ్మడిన్వయ త్నత్తాలే యాతల్ పిఱురాలేయూతల్ తన్నై రక్షిక్కెయిలే ప్రవృత్త నాకై. ఇతుతా భగవదేశరక్ష్యత్వ ప్రతిపాదకమాననమస్సాలే కట్టి క్కప్పడుకిలతిడే.

384. అవణ రక్షిత్తురుళుమ్ క్రమన్దానెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుడైయ) ఎత్తుతుడణ్ణి. అతావతు-సర్వరక్షకనాన అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణమెన్నిట ప్రబంధత్తిలే విశద మాక చొన్నోమ్, అణ్ణేకణ్ణుకోళ్ వత్తెన్. అతిలే, అవనై యొట్టిందారడ జ్ఞలుమ్మోరక్షకరల్లరెన్నుమై ప్రతిపాదిత్తవనన్తరమ్, “ఈశ్వరమా తాపితాక్కళ్ కైవిట్టవన్దైయిలుమ్ (౨) “పిన్ను నిష్ఠడియేనుక్కుమ్ నాయవళర్ తు” ఎన్నిటపడియే తన్నురుక్కెడుత్తువేల్ బురుక్కొణుతామ్ ముకమ్ కాట్టిణ్ శొల్ శొల్లియుమ్” ఎత్తుతుడణ్ణి, “ఇవనేయెల్లార్ కుమ్ రక్షక” ఎన్నిటతళవాక అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమత్తై సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్ తారిడే.

(గురుపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కేట్టవర్థత్తిన్నడి యనుష్ఠియా తోట్తై యావతు)-స్వోజ్ఞేవనార్థమాక అవనురుళిచ్చెయ్య కేట్ట త్యాజ్యో పాదేయరూపమాన అర్థవిశేషజ్ఞుక్కు త్తకుతియాయరుద్దళ్ళ త్యాగ స్వీకారరూపమాన అనుష్ఠానత్తై ప్పణ్ణతోట్తై. (అనధికారికళుక్కుపదేశిక్కెయ్యావతు)- తనక్కు త్తజ్ఞమాక అవనుపదేశిత్త సారాథ

మన్తపరిభవమావతు-అర్థత్తిల్ విస్తృతియుమ్, విపరీ
తార్థప్రతిపత్తియుమ్. దేవతాపరిభవమావతు-కరణత్ర
యతైయు మప్రాప్తవిషయజ్ఞళితే ప్రవణమాక్కుకై
యుమ్ తద్విషయత్తిల్ ప్రవణమాక్కుతోట్టికైయుమ్.

జ్ఞళితే నాస్తిక్యాదికళాలే ఇతుక్కుధికారకశ్లొతవర్కళుక్కు ఖ్యాతిలా
భాదికళై నచ్చియుపదేశిక్కై.

(మన్తపరిభవమ్) ఇత్యాది. (అర్థత్తిల్ విస్తృతియావతు)-ఆచార్య
న్ అన్తమన్త్రుక్కురుళిచ్చెయ్. తయధార్థజ్ఞళితై పులకాలుమనుసన్ధితు
నోక్కి-కొండ్లుపోరుకై యన్తిక్కై. ఔదాసీన్యతాలే మఱియవిడుకై. (విప
రీతార్థప్రతిపత్తియావతు)- ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్. త ప్రకారమన్తిక్కై.
మన్త్రుక్కు విపరీతమాయరుక్కు మర్థజ్ఞళితై ఇతుక్కుర్థమెన్తు భాన్తి
యాలే ప్రతిపత్తిపణ్ణియరుక్కై.

(దేవతాపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కరణత్రయతైయుమప్రాప్తవిషయజ్ఞ
ళితే ప్రవణమాక్కుకై యావతు)- (౧) “విచిత్రాదేహనన్నత్తిరీశ్వరా
యనివేదితుమ్” (౨) “మాయావక్తనై నణజ్ఞవై త్తకరణమివై” ఎన్ని
అపడియే భగవత్పరిచర్యార్థమాక సప్తజ్ఞళాయ్, (3) “ఉక్తిన్నముమ్
తిరుమూర్తియుమ్ శిన్దిత్తై త్తిక్కై-అొత్తివే” ఎన్నిఅపడియే అననైన్నినై
క్కై-క్కుమ్ స్తుత్తిక్కై-క్కుమ్ వణజ్ఞుకై క్కు ముఱుప్పానమనోవాక్కు
యజ్ఞళితై, స్వరూపప్రాప్తమల్లత హేయవిషయజ్ఞళితే, మేట్టిల్ సీర్ పళ్ళ
త్తిలై విఱుమాపోలై ప్రవణమామ్మడిపణ్ణుకై. (తద్విషయత్తిల్ ప్రవ
ణమాక్కుతోట్టికై యావతు)- (౪) “నాత్తఱుమ్మెళినారణావెన్ద్రైత్తు
మెయ్ తఱుమ్మత్తొత్తివే” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఅపడియే స్వరూపప్రాప్త
మాన అన్విషయత్తిల్ మణ్ణివిఱుమ్మడి పణ్ణువియాతోట్టికై. ఆక (౫)
“మన్తేతద్దేవతాయాఞ్చ తథామన్త్రప్రదేగురౌ । త్రిషుభక్తిన్నదా
కార్యా” ఎన్తుమ్, (౬) “మన్త్రనాథం గురుంమన్త్రం సమత్వేనాను

308. ఇవనుక్కుశరీరావసాన త్తశచుమ్ ఆచార్యవిషయ త్తిల్
(1) “ఎన్నై తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” (2) “మరువి
త్తోట్టుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్ఱు ఉపకార స్మృతి నడక్కు
వేణుమ్.

309. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు-స్వగుణ త్తైయుమ్, భగవ

భావయేత్” ఎన్ఱుమ్ పూజ్యమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱి ఇమ్మాన్ఱు విషయ
త్తైయుమ్ పరిభవిత్కైయానతి వైయాయ్ 10.

308. ఆకళిప్పడి ఆచార్యప్రీత్యర్థమాక చ్చెయ్య వేణుమనై
యుమ్ తవిరవేణుమనైయు మరుళిచ్చెయ్తారాయ్ నిన్ఱార్ కీర్తీ; ఇన్న
ముమ్ ఇవనుక్కు పేయీతమా యిరుప్పతోన్ఱై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్,
(ఇవనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఇవ్వధికారిక్కు శరీరత్తోడిరు
క్కుమ్ కాలమి త్తనైయుమ్ మహాపకారకనాన ఆచార్యన్ పక్కలిల్
“ఎన్నడైయ తీయమనస్సైప్పోక్కినాయ్, అనన్య ప్రయోజనమాక
అనుకూలవృత్తికలై ప్పణ్ణుమ్ మనస్సైత్తనాయ్,” ఎన్ఱు ఉపకార స్మృతి
యనువర్తిక వేణుమెన్ఱై.

309. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతే తేన్ను మాకాత్తైయిలే
యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (మనస్సుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (స్వగుణ త్తైన్ఱై
త్కైయావతు)- శమదమాద్యాత్మగుణజ్జ్ తనక్కుణ్ణానాలుమ్ (3)
“నిత్తైవాన్ఱుమిలే” (4) “నలన్దానాన్ఱుమిలే” ఎన్ఱిఱపడియే నమ
కో-రాత్మగుణముమిలైయెన్ఱు త్తేవెలుమైయై యనుసన్నిక వేళ్ళియిరు
క్కు, “ఇన్ఱైయెల్లామ్ నమక్కిప్పోతుణ్ణు” ఎన్ఱు తనక్కుణ్ణానసద్గుణజ్జ్
ప్పోరప్పొలియనిన్ఱై క్కై. (భగవానుడైయదోష త్తైన్ఱై క్కైయావతు)-
తనక్కుప్పరతన్త్రమాన ఇన్వ్యాత్తవస్తువై త్తన్ను వేత్తైయాలే అనాది
కాలమ్ కర్తై వ్యాజమాక్కి క్కైవిట్టిరున్దవత్, అవ్వళవుమన్ఱి క్కేనిర్ద

(1) తి-వాయ్-2-2-౮.

(2) తి-వాయ్-2-2-౮.

(3) తి-వాయ్-3-3-౪.

(4) తి-మొ-౧-F-౪.

ద్యాగవత దోష తైయుమ్ నిన్దైక్కె.

346. దోషమ్ నిన్దయాతోభీతితు, గుణమ్యా లే

య రెప్పోలే యధాకర్తృఫలదాయాయా నిరయగ్గళిల్ తల్మియఱుత్త
ఱుత్తు త్తీర్ తుమ్ అవన్ కైక్కొణ్ణాలుమ్, నిరజుళశస్వతన న్నాకై యాలే
“ఇన్న పోతిన్న పడి శెయ్యుమ్” ఎన్దు విశ్వసిక్కవొణ్ణాతవన్ ఎన్దొత్పొల
వుమ్, కృష్ణావతార త్తిలే నైన్దరవిహారజ్జలైయిట్టు “ధర్మసంస్థాపనమ్
పణ్ణప్పి అన్దవనుక్కు ఇజ్జన్ శెయ్ కై ముత్తైమైయాయున్దత్తిల్లయే”
ఎన్దొత్పొలవుమ్ నిన్దైక్కె; అల్లఱు సమస్తకల్యాణగుణాత్తకమాన
విషయ త్తిల్ నిన్దక్కలావతొరుదోషమిల్లయిత్తే. ఇని (భాగవతదోష
తైనిన్దైక్కెయావతు)- తిరుమేనియోడే యిరుక్కైయాలే మేలెత్తో
బ్బుకిఱి ఆకారజ్జలైయిట్టు ప్రకృతివశ్యర్ అహజ్జారగ్రస్తర్ ఎన్దొ
త్పొలే నిన్దైక్కె; ఆక ఇతు (స్వగుణ తైయుమ్ భగవద్యాగవతదోష తై
యుమ్ నిన్దైక్కెయావతు).

347. ఆనాల్ తనక్కుచ్చిలగుణముణ్డాయరుక్క అతునిన్దై
క్కలాకా తెన్దితాప్పోలే, అత్తలెక్కుమ్ శిలదోష ముణ్డాయరుక్క
నిన్దైక్కలాకా తెన్దితావోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషమ్ నిన్దై యా
తోభీతితు) ఎన్దుతుడజ్జి, అతావతు - భగవద్యాగవత విషయగ్గళిల్
దోషమ్ నిన్దై యాతోభీతితు, తనక్కుగుణముణ్డాయరుక్క- అతునిన్దై
యాతోభీతితాప్పోలే, ఉణ్డాయరుక్కనిన్దై యాతోభీతితప్పు; మతలిలే ఇ
విష్వయగ్గళిల్ అతిల్లామైయాలేయెన్దై. ఎజ్జనేయెన్నిల్, సర్వము క్రిప్రసజ్జమ్
వారాతపడి తానిట్టకట్టలైయిలే అజ్జీకరిక్కైక్కాక, (1) “ఒన్దియొన్ది
యులకమ్ పడైత్తా” ఎన్దుమ్, (2) “ఎతిర్ శూఱిల్ వుక్కు” ఎన్దుమ్
శొల్లుకిఱిపడియే సకలాత్తాక్కళుడై యఉజ్జీవనత్తుక్కు సృష్ట్యవతారాది
కళాలే కృషిపన్ణిక్కొణ్ణుపోరుకైయాలే, “అనాదికాల ముపేక్షకనాయ్

ఉణ్ణాయరుక్కవస్తు ; ఇల్లామెయాలే.

3౫.౨. దోషముణ్ణెన్దునినైక్కిల్

క్రైవిట్టిరుద్దాన్” ఎన్నవొణ్ణాతు ; నిర్దయరైప్పోలే కర్తానుగుణమాక
దణ్ణిక్కిఱతుమ్, మణ్ తిన్దుప్రజైయై నాక్కిలే కుటియిట్టజ్జప్పణ్ణమ్ మా
తావైప్పోలే హితపరనాయ్ చెయ్ కైయాలే ఉజ్జీవనత్తుక్కుడలామి
త్తనై ; నిరజ్కుశస్వాతన్ద్ర్యమ్ పూర్వమ్ బద్ధహేతువాయ్ పోస్వతే
యాకిలుమ్ కృపాపరతన్ద్రనాయజ్జీకరిత్తపిన్దు. నిత్యసంసారియై నిత్య
సూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుమళవిల్ నివాఠకరఱచ్చెయ్
కైక్కుఱుప్పామి త్తనైయాలై యాలే శ్లాఘ్యమామి త్తనై. కృష్ణావతా
రత్తిల్ వైరవిహారమ్, (౧) “యదిమేబ్రహ్మచర్యోస్యాత్” ఎన్నిఱపడియే
తనక్కిన్దభోగ త్తిలొట్టిల్లామైయై వెళియిడుకై కాకవుమ్, (౨) “గోప్యః
కామాత్” ఎన్నిఱపడియే అవ్వభియాలే యవరోకళై తన్ పక్కల్
ప్రవణరాక్కి ఉద్ధరిప్పికై కాకవుమ్ శెయ్ తతాకై యాలే గుణమి త్త
నైయల్లతు కున్ద్రమస్తు. ఇని భాగవతరోకళుమ్, (౩) “కున్ద్రమిన్ది
క్కుణమ్ పెరుక్కి” ఎన్నిఱపడియేనిర్దోషరాయ్ నిరవధికగుణరాయరుక్కు
యాలే ఉభృఱవారాయ్ దుపార్ తాల్ అవరోకళే పక్కలిలుమ్ కాణ
లావతొరు దోషమిల్లెయితే. మన్ద్రమిప్పడై కళిలే భగవద్భాగవత
విషయజ్గళిల్ దోషజ్గళే తోన్ద్రీన్ద్రాకిల్ పరిహారజ్గళే కణ్ణుకోళే వతు.
ఇవైయెల్లామ్ తిరువుళ్ళ ప్పవన్ద్రీయాయ్ ద్రు(ఇల్లామెయాలే) ఎన్దు ఇవర
రుళిచ్చెయ్ తతు.

3౫.౨. (దోషమిల్లె) ఎన్దు స్వపక్షత్తాలే సాధిత్రాక్ కిత్ ; ఇని

పరపక్షత్తాలే దోషసద్భావతై యజ్జీకరిత్తుక్కుణ్ణు తత్పరిహార తైయరు
ళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (దోషముణ్ణు) ఎన్దుతుడజ్గి అతావతు - కిత్ చొన్
న్నపడియన్దిక్కై భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిల్ దోషముణ్ణెన్దునినైక్కిల్

అతుపరదోషమస్తు, స్వదోషమ్.

343. స్వదోషమానపడి యెన్నెన్నిల్ ;

344. స్వదోషత్తాలుమ్ బన్ధత్తాలుమ్.

345. స్వదోషమిల్లెయాకిల్ గుణప్రతిపత్తి నడక్కుమ్.

అవర్కళి పక్కల్ తనక్కుత్తోద్ బుకిటదోషమ్ అవర్కళి దోషమస్తు; తద్ద్రిష్టావాన తన్నుడై యదోషమెన్నె.

343. అతుస్వదోషమానపడియై సాధికైక్కాక తద్విషయ ప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (స్వదోషమానపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్తు. పరగతమాయ్తోద్ బుకిటపతుస్వదోషమానపడియెజ్జనేయెన్ని లెన్తు పడి.

344. అతుక్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషత్తాలుమ్) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కాచాదిదృష్టదృష్టిమానుక్కు చన్ద్రద్విత్వాదికళి తోద్ బుమాపోలే, నిర్దోషమానవిషయజ్గళిలే దోషమ్ తోన్తుమ్బడియాన దుర్గాసనాదుప్పచిత్తజ్జేయాకిట స్వదోషత్తాలుమ్, పుత్రాదికళి దోషమ్ పిత్రాదికళితామాపోలే అవర్కళిక్కుణ్ణానదోషమ్ తన్నతామ్బడి అవర్కళిడు తనక్కుణ్ణాన బన్ధవిశేషత్తాలుమెన్నె. (స్వదోషత్తాలుమ్) ఎన్గిటవితు, అత్తలైయిల్ దోషాభావజ్జెప్పల్ శిచ్చొల్లుకిటతు ; మత్తైయతు దోషవత్తెయై యక్షీకిత్తుక్కుణ్ణొల్లుకిటతు.

345. (స్వదోషత్తాలే) ఎన్నలావతు దోషస్తానుణ్ణానాన్తొ వేన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషమిల్లెయాకిల్) ఎన్తుతుడక్షి. అతావతు-చన్ద్రద్విత్వదర్శనహేతువాన చతుర్దోషమిల్లాతపోతు చన్ద్రోకత్వమే తోద్ బుమాపోలే, దోషదర్శనహేతువాన స్వచిత్తదోషమిల్లాతపోతు, భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిలే గుణప్రతిపత్తియెనడక్కుమెన్నె. అతునడ వామైయాలి దోషముణ్ణెన్తు కొళ్ళవేణుమెన్తుకరుత్తు.

385 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3 ప్రకరణమ్.

3గీ౬. నడన్దతిల్లెయాకిల్ దోషజ్ఞానమే దోషమామ్.

3గీ౭. ఇతుతనక్కుఅవసరమిల్లె.

3గీ౮. స్వదోషత్తుక్కుమ్.

3గీ౬. నడన్దతిల్లెయాకిల్ వరుమ్ దోషమెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (నడన్దతిల్లెయాకిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - గుణప్రతిపత్తి నడవాత్తోన్ద్రాల్ దోషప్రతిపత్తియితే నడప్పతు ; అన్దదోషజ్ఞానన్దానే ఇననుక్కు భగవన్నిగ్రహపేతువాన దోషమామ్. ఇతడియాక వేతూ రుదోషముణ్ణా మెన్న వేణ్ణావెన్నే. ఇత్తాల్, ఇతు అవశ్యమ్పరిహరణీయ మెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్ థాయ్ బు.

3గీ౭. ఇతుతానెల్లామ్ శొల్ల వేణ్ణువతు ఇతుతనక్కుఅవకాశమివ నుక్కుణ్ణానాలితేయెన్దిత్తార్ మేల్, (ఇతుతనక్కుఅవసరమిల్లె) ఎన్దు. అతా వతు - భగవద్భాగవతదోష చిన్తనమాకిఱ వితుతనక్కు అవసరన్దా నివనుక్కు ముతలిలేయిల్లెయెన్నే.

3గీ౮. అతెత్తాలేయెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (స్వదోషత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-(౧) “నీశ నేన్ నితైవొన్దుమిలే” (౨) “పొయ్ నిన్దుజ్ఞానముమ్ పొల్లావొమ్మక్కుమ్మక్కుమ్మడమ్బుమిన్దున్దు నీర్ మై” (౩) “అమర్యాదఃక్షుద్రః” (౪) “విద్వేషమానమదరాగ విలోభ మోహాద్యజ్ఞానభూమిః” (౫) “అతిక్రామన్నాజ్ఞాం తవవిధినిషేధేషు భవతేవ్యభిప్రహ్యాన్వాగ్ధీకృతిభిరపి భక్తాయనతతమ్ | అజానన్ జానన్వా భవదసహనీయాగనిరతః” (౬) “శ్రీరక్షేత త్వద్గుణానామినా స్వద్దోషాణాంకఃపారదృశ్వాయతోహమ్” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లికిఱపడియే అన వధికమాన తన్నుడైయ దోషానుసన్ధానత్తుక్కుమ్, అన్దదోషతైప్పా

(౧) తి-వాయ్ 3-3-౪.

(౩) స్తో-౪-౬౨.

(౫) ౪౪౨-94

(౨) తి-వి-౧-

(౪) వస్త-౭౬.

(౬) రస్త-౨-౯౪.

భగవద్భాగవతగుణజ్ఞుక్కుమే కాలమ్ పోరుకై యాలే.

రామలక్ష్మీకరి త్తరుళిన భగవానుడైయవుమ్, (1) “వేతమ్ వల్లార్ కళై కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (2) “బోధయ న్నః పరస్పరమ్” ఎన్ఱుమ్, (3) “అవ నడియార్ శిఱుమామనిశరాయె న్నై యాణ్ణారి క్కేతిరియ-నఱుమావిరై నాణ్ మలరడిక్కిళ్ ప్పకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే పురుషకారము ముశాత్తుణ్ణై యుమ్ ప్రాప్యరుమాన భాగవతర్ కళుడై యవుమ్, (4) “సమ స్తకల్యాణగుణామృతాదధిః” (5) “అసఙ్ఖ్యేయ కల్యాణగుణగణౌఘమహార్ణవ” (6) “యథార త్నా నిజలభేర సఙ్ఖ్యేయాని పుత్రక! తథాగుణాహ్యోనస్తస్య అసఙ్ఖ్యేయామహాత్మనః” (7) నాహం సమర్థో భగవత్ప్రియాణాం వక్తుం గుణాన్ పద్మభువోప్యగమ్యాన్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే అసఙ్ఖ్యేయమాయరుద్దళ్య గుణానుసన్ధానజ్ఞుక్కుమే కాలమ్ పోరు మశ్శోన్ఱు క్కువకాశమిల్లామైయాలే యెన్ఱై. (ఇవశ్శుక్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే) ఎన్ఱైయాలే స్వగుణ స్తరణత్తుక్కు వకాశమిల్లై యెన్నుమిడము మర్థాత్సిద్ధమితే.

309. ఆక, (౮) “మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు” ఎన్ఱుతుడక్కి ఇవ్వళవుమ్ భగవద్భాగవతదోష స్తరణమాకాతెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళుడైయ నైర్దోష్యముమ్, దోషముణ్ణెన్ఱునినై క్కిల్ అతుతద్దోషమన్ఱు స్వదోషమెన్ఱుమ్, అతుస్వదోషమాకైక్కు నిదానజ్ఞుమ్, స్వదోషా భావశక్తైక్కుడ త్తరముమ్, దోషప్రతిపత్తివడక్కిల్ అతుతానే ఇవ నుక్కుమహాదోషమెన్ఱుమ్, స్వదోష భగవద్భాగవతగుణానుసన్ధానత్తు క్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే ఇతుతనక్కు ఇవనుక్కవసరమిల్లైయెన్ఱుమరుళి చ్చెయ్తార్ కీర్త్తి; ఇప్పడి తనక్కుడ ద్వేష్యమాన భగవద్భాగవత విష

(1) తి-వాయ్-౪-౬-౮.

(౪) స్తో-౪-

(2)

(౨) గీతై-౧౦-౯.

(౫) గ-త్ర-

(౮) 3౫౦-

(3) తి-వాయ్-౮-౧౦-3.

(౬)

310 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

311. సంసారికళో దోషమ్స్వదోషమెష్టు ని నైక్కక్కడవన్.

312. అతుక్కుహేతు బన్ధజ్ఞానమ్.

313. (1) “ఇతైప్పొముతుమెణ్ణోమ్”

యద్గళిలో దోషమ్ని నైయామలుమ్, ని నైత్తానాకిలుమ్ అతు తన్నుడై య దోషమాక ని నైత్తిరుక్కవేణుమెష్టరుళిచ్చెయ్త ప్రసజ్జత్తిలే, సంసారి కళో దోషవిషయానుసన్ధానముమ్ ఇన్న పడియాక వేణుమెన్నితార్ మేల్, (సంసారికళో) ఎష్టుతుడగ్గి. అతావతు- సంసారికళుక్కుణ్ణాన భగవద్వై ముఖ్యమ్ * అనాత్మన్యాత్మబుద్ధి అస్వేస్వబుద్ధి ముతలాన దోషమ్ కణ్ణాల్ అన్దదోషజ్జళైయిట్టు అవర్కళై ఇక్కోన్దు “ఇవర్కళుక్కుమ్ నమక్కుమ్ పణియెన్?” ఎన్దిరాతే, అవర్కళుడై యదోషముమ్ తన్ను డై య దోషమెష్టనుసన్దిత్తిరుక్కక్కడవనెన్దె.

314. అతుక్కుహేతు వెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కెతార్, (అతు క్కుహేతుబన్ధజ్ఞానమ్) ఎష్టు. అతావతు - తనక్కు శేషికళాన భగవ ద్భాగవత్తరకళోదోషమ్ స్వదోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, అవర్ కళోడు తనక్కుణ్ణాన సమృద్ధజ్ఞానమానాటోలే, సంసారికళో దోషత్తై తన్నుడై య దోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, నారాయణత్వ ప్రయుక్తమాన సమృద్ధజ్ఞానమెన్దె. ఎల్లార్క్కు మీశ్వరనోడు సమృద్ధ మొత్తిరుక్కైయాలే అవ్వచ్చియాలే తనక్కు మవర్కళుక్కుమ్ సమృద్ధ సముణ్ణాకైయాలే, తనక్కు అవర్జనీయరాన ప్రకృతిబన్ధుక్కుళుక్కునన్దదో షమ్ తనక్కువన్దతాకని నైత్తిరుక్కుమోపాతి, సంసారికళుక్కుణ్ణానదో షమ్ తన్నుడై యదోషమెట్టే ని నైక్కక్కటైయిల్దైయిత్తే.

315. ఇతుతాన్ వేణువతు అవర్కళోదోషన్దా నివనుక్కు ట్రోన్దిలిత్తే, అతుతాన్ ముతలిలే యివనుక్కు ట్రోన్దా తెన్దితార్ మేల్, (ఇతైప్పొముతుమెణ్ణోమ్) ఎష్టుతుడగ్గి. అతావతు- (1) “కడల్ మల్లె

ఎన్నెయాలే అతుతాత్తోన్తాతు.

3౬౨. తోన్తవతు నివర్తనార్థమాక.

త్తలశయనత్తుత్తెవారై యెణ్ణా తేయిరుప్పారై యిత్తెప్పొముతుమెణ్ణో మే” ఎన్ఱు పరమపద త్తిలే నిత్యసూరికళ్ పరిన్దుపరిచన్రై పణ్ణవిరుక్కుమ్ పెరుమైయెయ్డైయనాయ్ వెత్తు త్తిరుక్కుడల్ మల్లెయిలేవన్దు త్తజ్జళై పెఱ్ఱుకైక్కాకత్తరైక్కిడైకిడక్కిఱసిర్ మైయెయ్డైయవనై, “ఇతోరు నీర్ మైయిరుక్కుమ్మడియెన్!” ఎన్ఱు అన్నీర్ మైయిలేతోబ్బు అనవర తానునన్దానమ్ పణ్ణవేణ్ణియిరుక్కు, అనన్దైయాట్టమ్కొండు కార్య మబ్బు, కేవలదేహపోషణాదిపరరాయిరుక్కిఱ సంసారికళై త్తణకా లముమ్ నిన్దై యోమెన్దైయాలే, సంసారికళ్ దోషన్దాన్ ఇవ్వధికారిక్కు తోన్తాతెన్దై, తిరుమక్కయ్యాత్వో రరుళిచ్చెయ్తవితు శ్రీవైష్ణవర్ కళెల్లార్ కుక్కుమొక్కుమితే.

3౬౩. (తోన్తాతు) ఎన్నప్పోమో, (౧) “జొన్నాల్ విరోతమ్” (౨) “బరునాయకమ్” (౩) “కోణ్డపెణ్డీర్” ఇత్యాదియిలే ఆత్మార్ కుక్కుముట్ పడ సంసారికళ్ కుక్కుమ్ తోన్తబ్బిల్లెయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (తోన్తవతు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - సంసారికళ్ దో షమ్ తోన్తవతు అన్దదోషజళిల్ నిన్ఱుమ్ అవర్ కళై నివ ర్తిప్పిక్కైక్కాక వెన్దై. (౧) *జొన్నాల్ విరోతమ్ ముతలానవబ్బోల్ ఆత్మారు మతిల్ తిరువు శ్శమ్ వైత్తతు అసేవ్య సేవాదికళిల్ నిన్ఱు మవర్ కళై నివ ర్తిప్పిక్కైక్కాక వితే ; అత్తెల్లార్ కుక్కు మొక్కుమెన్ఱుకరుత్తు.

3౬౩. ఆక, ఇవ్వధికారి సంసారికళ్ దోషమ్ కణ్ణాలనుసన్దిక్కుమ్ ప్రకారముమ్, తద్దోషన్దా నివసుక్కుతోన్తా తెన్నుమిడముమ్, తోన్త వతు ఇన్ఱుత్తుక్కాక వెన్ఱు మరుళిచ్చెయ్తారోకీర్థ్ ; ఇప్పడి కాదాచిత్తు-

343. పిరాట్టి రాక్షసికల్ కుఁదుమ్ పెరుమాళుక్కుమ్ తిరు
వడిక్కుమ్ అఱివియూతాప్పోలే, తనక్కు ప్పిఱర్
శెయ్తకుఁదుఁజ్జై భగవద్భాగవతవిషయఙ్గళి లఱివిక్కు
క్కడవనల్లఁ.

344. అఱివిక్కుడరియవనకప్పడ వాయ్తఱివాతే,

మాకత్తోస్తుమ్ సంసారికల్ దోషఙ్గళై స్వదోషమాకనినైత్తుమ్, తన్ని
వర్తకనాయుమ్ పోరుమళవన్తికే, స్వవిషయత్తిలే కుఁదుఁజ్జైచ్చెయ్
తాల్ ఇవనిరుక్కవడుక్కుమ్మడి యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ మేల్, (పిరాట్టి)
ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు - ఏకాక్షి ఏకకర్ణి ముతలాన ఎఱ్ఱునూఱురాక్ష
సికల్ ఏకదివసమ్మోలే పత్తుమాసమ్ తర్జనభర్తనమ్ పణ్ణవిరున్దపిరాట్టి,
ఇవర్ కళప్పడి శెయ్తకుఁదుఁజ్జై, భగవద్విషయమాన పెరుమాళుక్కుమ్
భాగవతవిషయమాన తిరువడిక్కుమ్ మఱివియూతాప్పోలే, తనవిషయ
మాకప్పిఱర్ శెయ్తకుఁదుఁజ్జై, భగవద్విషయత్తిలాతల్ భాగవత
విషయత్తిలాతల్ మఱిన్దమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కడవనల్లనెన్ఱై. (అఱివి
క్కక్కడవనల్లఁ) ఎన్ఱిఱతు - అవర్ కల్ తిరువుళ్ళైత్తిలే పుణ్ణట్టాల్
పణ్ణేయభిన్దక్కిఱ ఇవర్ కళుక్కు మికవుమ్ వినాశహేతువామెన్ఱు
నినైత్తు.

345. ఇతుకిమునర్వాయసిద్ధమామ్మడి ఈశ్వరన్ పడియై
యరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (అఱివిక్కుడరియవనఁ) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-(1)
“ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు” ఎన్ఱిఱపడియై తన్నుడై య శీలసాలభ్యాదికల్
క్కాట్టి సంసారిచేతనరై త్తప్పామలకప్పడుత్తి కొళ్ళువతాక వనవత
రిత్తు, తమక్కడియార్ వేణుమెన్ఱ పేక్షిత్తాల్ అవర్ కళప్పడి యనుసూ
లరాయ్ త్తోన్ఱాతోన్ఱిన్దాలుమ్, “ఇవర్ కల్ శెయ్తపడి శెయ్కిఱార్
కల్, నామివర్ కళుక్కుఱుప్పాకప్పెయ్ మిఱే” ఎన్ఱు అతుతానే
భోగ్యమాకవిరుప్పర్ ; అతుక్కుమేల్ “అవర్ కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణి

సర్వజ్ఞవిషయజ్ఞభుక్కుమ్ మత్తైక్కుమెన్నానిష్టతిజే.
 3౬౫ కుఠ్ఠమ్ శెయ్తవర్కళే పక్కల్ పొత్తైయుమ్,
 క్కప్పైయుమ్, శిరిప్పమ్, ఉకప్పమ్,

నార్కళే” ఎన్ఱు అవర్కళే కుఠ్ఠమ్ తై త్తనియిరుప్పిలే పిరాట్టిక్కు మరు
 శిచ్చెయ్యార్ ఎన్ఱి (౧) “శూన్యస్థితియా” ఎన్ఱి పాట్టిలే చేతనర్
 శెయ్త కుఠ్ఠమ్ తై త్తతిరువుత్తుక్కు ఉకన్దవర్కళుడక అటివిక్కె-
 క్కు-ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనుముట్టడ త్తతిరుప్పవళమ్ తితిన్దరుశిచ్చె-
 య్యై, తానరుశిచ్చెయ్యై త్తొన్దాలుమ్ అటియవల్ల సర్వజ్ఞవిషయ
 జ్ఞభుక్కుమ్ మత్తైక్కుమెన్ఱు శొల్లానిష్టతిజేయెన్ఱై ఇత్తాల్, అవనుట్టడ
 ఇప్పడిమత్తైయానిన్ఱాల్ ఇననుక్కు ప్పిన్నై శొల్ల వేణుమోవెన్ఱపడి.

3౬౫. ఇప్పడి ఉద్దేశ్యవిషయజ్ఞభిలషియతిరుక్కుమ్మాత్ర
 ముమ్ పోరాతు, కుఠ్ఠమ్ శెయ్తవర్కళే విషయమాక శూమాదయాది
 కళుమ్ నడక్కవేణు మెన్ఱితార్ మేల్, (కుఠ్ఠమ్ శెయ్తవర్కళే
 పక్కల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (పొత్తైయావతు)- అవర్కళే శెయ్తకుఠ్ఠమ్ త్తు
 క్కు-త్తా మెరు ప్రతిక్రియేపణుతల్, నెజ్జిలే కన్ఱియిరుత్తల్ శెయ్యై మై
 యాకిలు అపరాధసహత్వమ్. (క్కప్పైయావతు)- “నామ్ పొలు త్తిరున్దో
 మాకిలు మెమ్మెరుమానుచితదణ్ణమ్ పణ్ణవన్ఱోపుకుకిత్తా, ఏయో! ఇని
 యితుక్కెన్ శెయ్వోమ్” ఎన్ఱి పరదుఃఖాసహిష్ఠత్వమ్. (శిరిప్పా
 వతు)- “అదృష్టవిరోధమాక ఇవర్కళాల్ శెయ్యైలావత్తోన్ఱి త్తైయిజే, పారు
 ప్పాదిముఖత్తాలే ప్పాతిలాభాదివృష్టవిరోధజ్ఞభిజే ఇవర్కళాల్ శెయ్యై
 లావతు; అన్పడి శిలవల్లైచ్చెయ్తాల్ తజ్జళోపాతి నాముమివల్లీలే
 చపలరాయ్ ఇవల్లీన్దైయహానియెప్పల్ నెజ్జాళల్ పట్టుత్తళర్
 వుతో మెన్ఱిరున్దార్కళాకాతే, ఇవర్కళటివిలి త్తనమిరున్దపడి యెన్!
 ఎన్ఱు పణ్ణమ్ హాస్యమ్. (ఉకప్పావతు)- అవర్కళే పణ్ణమ్ పరిభవాదిక
 భుక్కు విషయమానశరీర త్తై త్తనక్కు-శత్రువాకవుమ్, అవర్కళే హాని

ఉపకార స్మృతియుమ్ నడక్కవేణుమ్.

పణ్ణమ్ దృష్టపదార్థజ్ఞో తనక్కుప్రతికూలజ్ఞళాకవుమ్ నీనైత్తిరుక్కై యాలే, తన్నుడైయ శత్రువిషయమాక ఒరువక పరిభవాదికలై ప్పణ్ణ తల్ తనక్కు ప్రతికూలజ్ఞళానవల్లై పోక్కుతల్ శెయ్తాలుకక్కు మాపోలే, అవరకళళవిల్ పిఱక్కుమ్సీతి. (ఉపకార స్మృతియావతు)- “నన్నుడైయదోషజ్ఞలై నామ్మఱిరుక్కుమ్ దళైకళిలేఱ్ఱణ్ త్రియుమ్, నఘక్కివ్విరుప్పిల్ నలైయఱుమ్బడియాన శైరుప్పక్కలై చ్చెయ్తుమ్ ఇవర్కళ నమక్కుప్పణ్ణఱిఱిఉపకారమెన్ఱాన్”! ఎన్ఱిరుక్కుమ్కృతజ్ఞతై. (నడక్కవేణుమ్) ఎన్ఱెత్తు ఇన్ఱెయిత్తనై యుమ్ కుల్ నిమ్ శెయ్తవర్విషయత్తిలే ఇవనక్కుఅవశ్యముణ్ణాయ్పోరవేణుమెన్ఱుతోన్ బుకైక్కాక.

ఆక, ఇప్పుకరణత్తాల్, హితోపదేశసమయత్తిల్ విప్రతిపత్తి విశేషజ్ఞళుమ్, తద్రహితమాక ఉపదేశికవేణుమెన్నుమిడముమ్, ఉపదేశసాక్షాత్పలముమ్ ఉపదేష్టావినాచార్యత్వముమ్సిద్ధిక్కుమ్ వట్టికళుమ్, విప్రతిపత్తియుడనుపదేశిక్కిలుభయర్క్కుమ్స్వరూపసిద్ధియిల్లా మైయెయుమ్, ఉపదేష్టావాసాచార్యను క్కుఅవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయముమ్, సాక్షాదాచార్యత్వమిన్నమస్తై యుపదేశితవనక్కెన్ఱుమ్ శొల్లుకెయాలే సదాచార్యలక్షణత్తైయుమ్; తదనన్తరమ్ సచ్చిష్యలక్షణత్తైయుమ్, తదుభయరుడైయపరిమాన్ నిజ్జలై యుమ్, శిష్యనుక్కుఅచార్యవిషయత్తిల్ (౧) “తిమనమ్ కెడుత్తాయ్” ఇత్యాదిప్పడియే యావచ్చరీరపాళ ముపకారస్మృతి నడక్కవేణుమెన్నుమైయుమ్, ¹⁰ మనస్సుక్కుత్తిమై. ఇన్నశెన్నుమిడత్తైయుమ్, ¹¹ ఆతిలుపపాదనియాంశత్తినుపపాదనత్తైయుమ్, తత్ప్రసంగత్తిలేమన్ బుమివనుక్కుఅపేక్షితమాన అర్థవిశేషజ్ఞలై యుమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, కీర్తించొల్లివనద్దవ్వయ నిష్ఠనానవధికారిక్కు తదుపదేష్టావాసాచార్యవిషయత్తి లుణ్ణాకవేణుమ్ ప్రతిపత్తినువనన్తన ప్రకారజ్ఞళుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సముర్ణమ్.

3౬౬. స్వదోషానుసన్ధానమ్ భయహేతు ; భగవద్గుణానుసన్ధానమ్ అభయహేతు.

భగవన్నిర్వైతుక విషయీకార ప్రకరణమ్.

3౬౬. ఇని (స్వదోషానుసన్ధానమ్ భయహేతు భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు) ఎన్టుతుడగ్గి, (౧) “నివర్తకజ్ఞానమ్ భయహేతు; నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమశవాక, ఇవ్వధికారిక్కు. అనాది కాలార్జిత కర్తృనివాశకారణమాయ్ అద్వైషమ్ముతలాక ప్రాప్తిపర్యస్తమాక నడుపుశ్శపేటుకళుక్కెల్లామ్ ప్రధానహేతువాన భగవన్నిర్వైతుక కృపావైభవమ్ శొల్లప్పడుగీటతు.

సంసారికళోదోషముమ్ స్వదోషమెన్లు నిన్తెక్కెముతలాక ప్రసక్తానుప్రసక్తమాయ్ వస్త అర్థవిశేషజ్గళై ప్రతిపాదిత్తు తల్లెక్కట్టిన వనస్తరమ్, కీర్తి, (౨) “స్వదోషత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదివాక్యత్తిలే ఇవనుక్కు అనవరతకర్తృవ్యమాకచ్చిన్న స్వదోషభగవద్భాగవత గుణానుసన్ధానజ్గళిల్ వైత్తుక్కుండు భాగవతగుణానుసన్ధానమ్ ప్రతిపాద్యాశత్తుక్కు ఉపయుక్తమల్లామెయాలే ఇతైవిట్టు, అతుక్కు ఉపయుక్తమానస్వదోష భగవద్గుణానుసన్ధానజ్గళై యజ్గీకరిత్తుక్కుండు అవైయిరణ్డుక్కుమ్ ప్రయోజనమిన్న తెన్గితార్ మేల్, (స్వదోషానుసన్ధానమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (స్వదోషమావతు) అనాత్తగుణాదికళుమ్, అతుక్కు మూలమాయ్ అనాదికాలమేపిడిత్తు క్కాన్ ప్పేటిక్కిడక్కి అవిద్యాదికళుమ్; ఏతదనుసన్ధానమ్, ఇతువితువాక ఇన్నుమ్ సంసరణమ్ వరిల్ శేయవ తెన్నెన్నుమ్ భయత్తుక్కు హేతు. (భగవద్గుణమావతు) ఇద్దోష తైప్పార్ త్తు ఇకథామలగ్గీకరిత్తు ఇన్ద్రోపొప్పొత్తు ఇవ్వాత్తైవై తిరువడిగళిలే శేర్ త్తక్కొళ్ళుక్కైక్కుడలాన అవనుడైయ దయాత్మాన్యూదికళి; ఏతదనుసన్ధానమ్, అనాదికాలమ్ సంసార హేతువాయ్ పోన్ద స్వదోషబల తైప్పార్ త్తు. ఇన్నముమప్పడియాగిల్ శేయవ తెన్? ఎన్గి భయ త్తినుడైయ నివృత్తిక్కు హేతు

3౬2. భయాభయద్గభిరణ్ణమ్మాతాడిల్ అజ్ఞతైయేసిద్ధిక్కుమ్

వెనై. (౧) “దురస్తస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో నిహీనాచా
రోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపిదయాసిన్ధోబన్ధోనిరవధికవాత్సల్య
జలధే తవస్తారంతారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః” ఎన్నక్కడవతెత్తే.

3౬౨. ఇప్పడి ఇప్పడత్తిలే భయాభయహేతుక్కళాక నకల
దోషగుణజ్ఞైయుమ్ శేరచ్చొల్లియిరుక్కచ్చెయ్తే, (౨) “ఇతిపుక్కడి
కర్తమ్, పేర్బుక్కడికృపై” ఎన్దుమ్, (3) “కర్తఫలమ్నాలే కృపా
ఫలముమనుభవితే యఃపేణుమ్” ఎన్దుమ్కర్తతైయుమ్కృపైయైయుమ్
ఇళుపుపేటుకభుక్కుహేతువాక చొల్లిక్కొణ్ణుపోయ్, (౪) “భయహే
తుకర్తమ్, అభయహేతుకారుణ్యమ్” ఎన్దు నిగమిత్తతు, ఇనైయెల్లా
వశీలు మివమక్కు సంసారమోక్షద్గభిరక్కు ప్రధానహేతుక్కళవై
యాకైయాలే ; ఇవైయిరణ్డైయుమ్ పికైణ్ణైయుమ్పేర్బుళ్ళవైయు మివై
పుక్కవిడతైతానే నన్దువిడుమితే. ఇజ్జనన్దిక్కే అవన్బడియెనినైత్తుభయ
ముమ్ తన్బడియెనినైత్తుఅభయముమామళవిల్ ఆటివిలిత్తనమే ఫలిక్కు
మెన్దితార్, (భయాభయద్గభిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- క్షిప్రచ్చొ
న్నపడియన్దిక్కే “అనాదికాలమ్ తనక్కుపురతన్త్రీమానకత్తవన్దువై
కర్తవ్యాజ్జత్తాలే సంసరిప్పిత్తు పోన్దవనన్తో, నిరఙ్కుశస్వతన్త్రీనానవ
నీన్దుముమ్ సంసరిప్పిక్కిల్ శెయ్వతెన్?” ఎన్దు అవన్బడియెనినైత్తు
భయప్పడుకైయుమ్ ; “మున్సుపోలన్దిక్కే, నమక్కిపోతాత్త గుణజ్ఞ
భుక్తాకైయూల్ పేర్బుల్ కణ్ణభివై” ఎన్దు తన్బడియెనినైత్తు భయమ్
కెడుకైయుమామళవిల్; తాన్తనక్కునాశకనన్దు. భయప్పడుకైయుమ్
ఈశ్వరనే రక్షకనెన్దు భయమ్కెడుకైయుమాకిఱ జ్ఞాతృత్వవేషమిల్లా
మెయాలే అజ్ఞతైయేసిద్ధిత్తు విడుమెన్దై.

3౬౮. ఆనాల్ (౧) “నలివానిన్న మెణ్ణుకిన్టాయ్” (౨) “ఆల్ బు
జ్జరై వాల్ మర మ్బొలజ్జుకిన్టే” ఎన్నిటాశురజ్జుక్కు
అడియెన్నెన్నిల్;

3౬౯. బన్దానుసన్దానమ్.

3౬౮. (అజ్జతైయేసిదిక్కుమ్) ఎన్టవి తై త్తళ్ళుకైక్కాక ఆత్వార్
కల్ పాశురజ్జైక్కొణ్ణు ప్రత్తవస్థానమ్ పణ్ణివవర్కల్ శ్చైయై
యనువదిక్కితార్, (ఆనాల్) ఎన్టతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడియాకిల్
తత్త్వవిదగ్రేసరరాన ఆత్వార్కల్ (౧) “ఉణ్ణిలావియవైవరాల్ కుమై
తీల్ శీ యెన్నెయున్ పాతపజ్జుమ్ నణ్ణిలావక్తయే నలివానిన్న మెణ్ణు
కిన్టాయ్” ఎన్టమ్, (3) “కాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్టిపడియే విషయగ్గ
లైక్కాణిల్ ముడియుమ్బడియాన వెన్నె, ఉళ్ళేనిర స్తరవాసమ్ పణ్ణు
కైయాలే ఆ స్తరశత్రుక్కళాయిరుక్కిట ఇన్రియగ్గైన్దాలుమ్ నలివుణ్ణు
మ్బడివణ్ణి, ప్రాప్తముమాయ్ భోగ్యముమాన ఉన్ తిరువడికలై క్కిట్టాత
పడియాకవే, శరణాగతనానపిన్బుమ్ సంసార త్రిలేవైత్తు నలియ వెణ్ణా
నిన్టాయెన్టమ్; (౨) “మక్కల్ తోల్ కుక్కుల్ తోల్ బువిప్పాయ్ కొలెన్ట
న్నమాల్ నిజరై వాల్ మర మ్బొలజ్జుకిన్టే” ఎన్ట-మనుష్యర్ కళుడైయ
గర్భస్థాన త్రిలే ఎన్నుడైయ కర్తానుగుణమాక ఇన్నమ్ సంసరిప్పిక్కి
తాయో వెన్ట, “ఇప్పోతిప్పోతుపోయిల్ బు” ఎన్నుమ్బడి భయస్థానమాన
ఆల్ నిజరైయిలే వర్తిక్కిటమర మ్బొలే, ఉక్ స్యాత న్న్యైత్తై నిన్టైత్తు
అజ్జానిన్టేనెన్టమ్ అరుళిచ్చెయ్ త పాశురజ్జుక్కు నిదానమెన్నెన్ని లెన్టె.

3౬౯. అతుక్కు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్, (బన్దానుసన్దా
నమ్) ఎన్ట. అతావతు- పేటివుకళిరణ్ణు నువనాలేయెన్నలామ్బడి నిరు
పాధికరతుకనానవవనోడు తద్గళుక్కుణ్డాన సమ్మన్దత్తినుడైయ అను
సన్దానమెన్టె.

320. ప్రజై తెరువిలే ఇడటి త్రాయముతుకి లేకుత్తుమాపోలే,
నిరుపాధికబంధువాయ శక్తనాయురుక్మిణువ్ విలక్కా
తొట్టినాల్ అప్పడికొల్లలామితే.

320. ప్రజైయైక్కిణ్ శీకకరై యిల్ నిన్దుమ్ వాక్కాఱొట్టిన్దొల్
“తాయ్ తళ్ళినాళ్” ఎన్నక్కడవతిటే.

320. బద్ధానుసద్ధానతాలే ఇప్పడి తన్నాల్ వరుమవన్ శ్రీ అవక్కుట్రేయాక చ్చొల్లలామోవెన్న; ఆమెన్నుమిడతై సదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ప్రజై) ఎస్తుతుడక్కి. అతావతు - క్రీడార్థమాక తైరువిలేయోడి త్తికికిఱప్రజై, అగ్నేయిడటి క్కాల్ నొస్తవాటే అఱ్ఱుతు కొణ్ణు అక త్తిలేవన్దు, తనక్కుఱి వేదనై నన్దుతుతాయా లేయాక నిన్దెత్తు అవళ్ ముతుకిలే కుత్తుమాపోలే, ఓరుపాధిప్రయుక్త మఱ్ఱామైయాలే

(౧) *బభ్రక్కవొచ్చియాతంబన్ద తైయుడై యవనుమాయ్ ఇచ్చే తనన్దుడై య కర్తతోడు ప్రకృతి ప్రాకృతజ్ఞోడు వాళియఱ సర్వముమ్ స్వాధీన మొక్కయాలే, కర్తానుగుణమోక ప్రకృతిప్రాకృతజ్ఞతాలే ఇవక్పడు కిఱ నలివై త్తవిక్రైక్కుక్కు శక్తనుమాయరుక్మిఱవన్, నలివుపడవిట్టు విలక్కాతోచ్చింద్రాల్, “అవనివన్ శ్రీయిట్టు నలివిక్కితాన్” ఎన్నలా మితేయెన్దె.

32౧. విలక్ష్పతమాత్రమేకాంక్షా అవశేయతానన్నలామో
వెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిఠార్, (ప్రజైయై) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావళు - కిణ
శ్శీకరైయిలే ప్రజైయిరుక్కిఱ పడిమైక్కణ్ణ మాతావానవళి
అప్పోతేయోడిచ్చెన్ఱు కిణశ్శీకరైన్ఱుమ్ వాక్కాతోఱ్ఱిందాల్, కిణశ్శీలే
ప్రజైవిఱ్ఱున్దవళివోల్ “తాయప్పోతే శెన్ఱెడుత్తాళాకేల్ ఇప్రజైవిఱ్ఱు
మో? కిణశ్శీకరైయిరుప్పై ఇవళనమతిపణ్ణియిరుక్కెయాలే
యన్ఱోవిఱ్ఱున్దతు, ఆనపిన్ఱు ఇవళన్ఱో తళ్ళినాల్” ఎన్ఱు లోకమ్ శొల్లక్క
డవతితేయెన్ఱె.

322. ఇవనుడైయ అనుమతి పేర్ బుక్కు హేతువల్లాతాప్పోలే,
అవనుడైయ అనుమతియుమ్ ఇళివుక్కు హేతువన్టు.

323. ఇరణ్ణు మిరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్.

324. ఇళివుక్కుడిక ర్తమ్, పేర్ బుక్కుడికృపై.

322. ఆనాల్ “అప్రతిపిద్ధమనుమతమ్” ఎన్నిజన్యాయత్తాలే విలక్కమైయూవతు అనుమతియాయల్ పిన్బు, అవసనుమతియో పిన్నై ఇవన్మివుక్కు హేతువెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (అవను డైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - రక్ష్యభూతనాన ఇవనుడైయ రక్ష్య త్వానుమతి అచిద్వ్యాప్తవృత్తవేష మాకైయాలే భగవల్లాభత్తుక్కు హేతువల్లాతవోపాతి, రక్షకనాన అవనుడైయ సంసారానుమతియుమ్, స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రమర్యాదై జీవితైక్కాక “క్రమేణాగ్గీకరిప్పోమ్” ఎన్టు ఇవన్ రుచిపార్ త్తిరుక్కిట విరుప్పాకైయాలే తదలాభత్తుక్కు హేతువన్టెన్టే.

323. ఇవ్వను మతిద్వయముమ్ పిన్నైయేతావతెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరణ్ణు) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్) ఎన్టుతు - పరతన్త్రీనాయుమ్ స్వతన్త్రీనాయుమిరుక్కిటవిరువర్ కుమ్ స్వాసాధారణాకారమెన్టుపడి. అతావతు - పరతన్త్రీనాన ఇవనుక్కు స్వరక్ష్యత్వానుమతి స్వరూపాతిరేకియల్లామైయాలే స్వరూపమ్; స్వతన్త్రీనాన అవనుక్కు స్వరక్ష్యవస్తురక్షణత్తిల్ స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రాను గుణ నిర్వహణార్థమాన సంసారానుమతి స్వాతన్త్ర్యవేషమాకైయాలే స్వరూపమెన్టే.

324. ఆనాల్ ఇళివుపేటుకళుక్కుడియెవైయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇళివుక్కుడి) ఎన్టుతుడగ్గి-అతావతు-భగవద్విసయ తై అనాది కాలమిక్కుక్కు హేతు (1) “మున్ శెయ్ తముఱువినై” ఎన్నుమ్బడి అనాదికాలసంబంధమాన ఇవనుడైయక ర్తమ్; ఇప్పడియిత్తుక్కుడినవివన్

32౫. మహాశైవ్యుడిశొల్లిల్ ఇళువుక్కుఱుప్పామ్.

32౬. ఎడుక్కునినైక్కిఱవనై “తల్ళినాయ్” ఎన్జై ఎడామై
క్కుఱుప్పిఱే.

అవ్వొషయత్తై పెఱ్ఱుక్కు-హేతు (౧) “వితివాయ్క్కిన్ఱు కాప్పా
రాల్” ఎన్నుమ్మడిఱ్ఱుకరైయమళియ పెరుకుమ్ భగవత్కృపెయెన్జై.

32౫. ఇజ్జనన్ఱి కే- మాటిచ్చొల్లుమళవిల్ వరుమనర్థత్తై యరు
ళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (మహాశైవ్యుడి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడియ
న్ఱి కే-(౨) “భయాభయజ్జళిరణ్ణుమ్మాతాడిల్” ఎన్ఱిఱవిడత్తైల్ పోలే
ఇళువుకడి ఈశ్వరస్వాత స్త్రీయ్ పేర్బుక్కుడి చేతనసద్గుణమెన్ఱు
ఇళువుపేఱుకళుక్కు- హేతువైమాశీచ్చొల్లిల్ ఈశ్వరకృతైవాఙ్గు
కైయాలే, అవన్ఱిరువడికరై పెఱ్ఱామ ల్లిదుప్పొకైక్కుడలాయ్విడు. అథ
వా, (మహాశైవ్యుడి) ఇత్యాదిక్కు, ఇళువుకడిచేతనకర్తమ్ పేర్బుక్కుడి
ఈశ్వరకృపెఎన్ఱు ఇళువుఱవనాలుమ్ పేఱు అవనాలుమాకచ్చొన్న పడి
యన్ఱి కే, ఇళువుపేఱుకళిరణ్ణుక్కుమడి ఈశ్వరస్వాత స్త్రీయమెన్ఱు అనా
దికాలమిళున్ఱుతుక్కుమడి అవనాకచ్చొల్లిల్ అవకకైవాఙ్గుకైయాలే,
ఒరుకాలము మవనై పెఱ్ఱామల్లిదుప్పొకైక్కుడలాయ్విడు మెన్న
వుమామ్.

32౬. ఇప్పడిశొల్లుమళవిల్ ఈశ్వరకృతైవాఙ్గు మెన్నుమత్తై
యుపజీవిత్తుక్కుణ్ణు దర్శిప్పిక్కి-తార్, (ఎడుక్కునినైక్కిఱవనై) ఎన్ఱుతు
డగ్గి. అతావతు - ఆఱ్ఱన్ఱిణ్ణిల్ త్తే త్తేకర్తానుగుణమాక అనవధాన
త్తా లే విళున్ఱవనై, అరుకున్ఱిన్ఱానారు కృపావానానవ నెడుప్పతాకయత్తి
క్కిఱవళవిలే, తావిళున్ఱిఱపోతు అవనాసన్న నెన్ఱిఱ నూత్రత్తైక్కుణ్ణు,
అవనోతనైత్తల్ళినానాకనినైత్తు “ఇక్కిణ్ణిల్ లేయై నైత్తల్ళినాయ్మ్
నీయన్ఱొ” ఎన్ఱాల్, “నాకశైవ్యాతకారియత్తై యివకశొల్లువతే” ఎన్ఱు
శీర్మమెళున్ఱిరున్ఱు ఎడామల్ కైవాఙ్గుకైక్కుఱుప్పామాపోలే, స్వకర్త

322. (౧) “శీర్శముళ” ఎత్త వనస్తర త్తిలే ఇవ్వర్థతై తామే యరుళిచ్చెయ్తారిణ్.

32౩. శీర్శముడైత్తినాల్ శొల్లుమ్బడియెన్నెన్నిల్, అరుళుమ్ త్తాలే సంసారమాకిటపడుకుట్టయిలే విఘ్నాన్తుడిక్కిటత్తన్నై ఎమక్కన్నినై క్కిట కృపావానాన ఈశ్వర నై “ఇత్తనై కాలముమెన్నై సంసార త్తిలే తల్లివిట్టువై తాయమ్నీయే” ఎన్టాల్ శీటిక్కై వాణ్ణి “పట్టతుపడుకితాన్” ఎన్దిరుద్దువిడుకై కుటుప్పామితేయెన్.

322. అప్పడిశొల్లుకై ఈశ్వరనుక్కు శీర్శత్తుక్కుడలెన్ను మితు లాకికన్యాయమ్కొణ్ణు శొల్ల వేణుమోత త్త్వదర్శికళాన తిరుమక్త్ర యాత్వోర్ పూర్వోక్తిక్కనస్తర త్తిలే తామే యరుళిచ్చెయ్తారిణ్ యెగ్గితార్, (శీర్శముళ) ఎత్తుతుడణ్ణి. అతావతు- (౧) “ఇన్నమ్- మక్కల్ తోర్శ్మకుట్టతోర్శ్మవిప్పాయ్కొల్” ఎత్తు ఈశ్వరకతక. స్వాతన్యత్రాతే సంసరిప్పిక్కితానాక చొన్న వితు కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కిటవాత్తావై సంసార త్తిలే నిత్తుమెడుక్కై కుక్కప్పి పణ్ణిప్పోరు మవన్దిరువుళ్ళమ్ శీటుకై కుక్కడలెన్దునినై త్తుక్కిట్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్త వార్తె యాలే తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్శముడైత్త ముతల్ వార్తెక్కనస్తర త్తిలే, ఇళివుక్కడి అవనాక చొల్లుకై నిగ్రహజనకమెన్ను మివ్వర్థతై మున్ను ప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతామే యరుళిచ్చెయ్తారిణ్.

32౩. (౧) “శీర్శముళ” ఎత్త పిన్నమ్ (౧) “అకిలుమ్ శెప్పవణ” ఎత్తు మున్నుశొన్నతు తన్నై యేశొల్లుకైక్కు హేతువై ప్రశ్నోత్తరరూపేణ ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (శీర్శము) ఎత్తుతుడణ్ణి. అతా వతు- కీట్ చొన్న విత్తాలే ఈశ్వరక తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్శముడైత్తినాల్ పిన్నెయు మిన్వార్తెయెక్కుళామల్ తిరుమున్నే శొల్లుమ్బడి యెజ్జనేయెన్నిల్, అవణ్ శీర్శత్తై త్తొనన్నిధియిల్ జీవిక్కవొట్టాత పరదుఃఖాసహిష్ణత్వనూపైయాన కృపెయుమ్ ; శీర్శము కణ్ణి

ఆర్తియుమ్ అనన్యగతిత్వముమ్ శొల్లప్పణ్ణుమ్.

32౯. శీఠినాలుమ్ కాలెక్కట్టిక్కొళ్ళలామ్బడియరుప్పానొరు
వనై పెప్పిల్లై ఎల్లామ్ శొల్లలామితే.

వాయ్ మూడవొట్టాతవడి కరైయ్యిన్దు శెల్లుకిఱ సుసారార్తియుమ్;
శీఠియెడు తైతియిలుమ్ వేలుపుకలిల్లామైయాకిఱ అనన్యగతిత్వముమ్
శొల్లమ్బడి వణ్ణుమెన్దై. ఇత్తిరు మొట్టియిలే (౧) “అడైయవరుళాయెన
క్కున్జనరుళే” (౨) “తుణియేనిని నిన్నరుళల్ల తెనక్కు” (3) “తొ
ణ్ణరానవర్క్కిన్నరుళే శెయ్ వాయ్” ఎన్దుపలవిడగ్గళిలు మవనరుళైయు
మ్, (౪) “ఆర్ శిర్గరై వాల్ మరమ్బొలఱ్ఱుకిన్దే” (5) “కూర్ శిత్తి
డైప్పట్టకలవల్ మనమ్బొలాల్ శిత్తుళక్గానిట్ట” (౬) “వ్వామ్బొడొ
రుకూరైయిలే పయన్టాప్పొల్ తాక్లాతుళ్ళమ్ తళ్ళమ్” (౭) ఇరుపాడెరి
కొళ్ళియిసుళ్ళెఱుమ్మేపొలురుకానిట్టు మెన్నుళ్ళమ్” (౮) “వెళ్ళత్తి
డైప్పట్ట నరియనమ్బొలే ఉళ్ళమ్ తుళక్గానిట్ట” ఎన్దు పలదప్పాన్దగ్గ
ళాలుమ్ తమ్ముడైయ ఆర్త్యనన్యగతిత్వగ్గైయు మరుళిచ్చెయ్ తారితే.

32౯. ఇప్పడి అనన్యగతిత్వాదికభుక్తానాలుమ్ అవనుక్కు శీర్ శిమ్
పిఱక్కుమ్బడి శిలవల్ శైచ్చొల్లలా మోవెన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(శీఠినాలుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- శీఠినకాల త్తిలుమ్ శీర్ శిత్తుక్కు
విషయమానవర్కభుక్కుచ్చెన్దు తిరువడికలైప్పుణ్ణు కొళ్ళలామ్బడి పర
మకృపావానాయరుప్పానొరువనై పెప్పిల్లై నిన్దైత్తవడియెల్లామ్
శొల్లలామితేయెన్దై.

3౩౦. శీఠినదళైయిలుమ్ కాలెక్కట్టి కొళ్ళలాయరుక్కు
మ్బడిక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్, (కృపయాపర్యపాలయత్ అరిశిన

(౧) తి-మొ-౧౧-౮-౬.

(౫) తి-మొ-౧౧-౮-౨.

(౨) తి-మొ-౧౧-౮-౮.

(౬) తి-మొ-౧౧-౮-3.

(3) తి-మొ-౧౧-౮-౯.

(౭) తి-మొ-౧౧-౮-౪.

(౪) తి-మొ-౧౧-౮-౧.

(౮) తి-మొ-౧౧-౮-౫.

3౨౦. (౧) “కృపయాపర్యపాలయత్” (౨) “అరిశినత్తాల్”.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

త్తాల్) ఎన్దు. అతావతు-“సతంనిపతితంభూమా శరణ్యశ్వరణాగతమ్। వధార్వమపికాకుత్స్థఃకృపయా పర్యపాలయత్” ఎన్దు ఆపరాధ తైత్తిర క్కణ్ణియచ్చెయ్తుబ్రహ్మ(స్ర)త్తుక్కిలక్కాయ్వుఱమ్ముపుకలల్ శ్రవాతే వన్దు తిరువడికళితే విఘ్నాన్దకాకతై కృపైయాలే రక్షితారాకైయా లుమ్ ; “అరిశినత్తాల్త్తతాయక్కల్ దిడినుమ్ మల్ శివళ తనరుళన్దినై నేయఘమ్ కుళవియతువే పోన్దరున్దేనే” ఎన్దు పెఱుకైక్కువరున్ది వర జ్జిడన్దు పెల్ శితాయానవళ ఇతు శెయ్తతీమ్బైక్కణ్ణు అరిన్దుపొకడ వేణ్ణుమ్ శీర్ శితైయుడైయళాయ్క్కొణ్ణుకిట్టవరవొట్టామల్ తళివిట్టాలుమ్ వేఱుపొక్కడియల్ దిరు శీటియెడుతైటికిఱవళుడైయ ముకత్తిరక్కణ్ణై యేన్దైన్దు, అఱుతుకాలై త్తళువిక్కొళ్ళుమ్ కుళవిపాల, ఎన్నపరాధతై క్కణ్ణు అరుకువారాతపడి దేవర్ తళివిడప్పార్ క్కిలుమ్, తిరువడికళల్లతు వేఱుపొక్కడియల్ దిరున్దేనెన్దు శ్రీకుల శేఖర పెరుమాళరుళిచ్చెయ్కై యాలుమ్, “శీటినాలుమ్ కాలై క్కట్టిక్కొళ్ళులాన్దుడి యిరుప్పానొరు వన్” ఎన్నుమిడమ్ సిద్ధమెన్దై. ఇప్పడి ఆఱ్వురరుళిచ్చెయ్త ఇవ్వళత్తై,

(3) “నిరాసకస్యాపి సతావదుత్సహే మహేశ హతుం తవ పాదపఙ్కు జమ్। దుషానిరస్తోఽపి శిశు స్తనన్దయోనజాతుమాతు శ్వరణౌజహసతి” ఎన్దు ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్తారిటే.

ఆక ఇవ్వళవుమ్ (౪) “భయాభయజ్గళిరణ్ణుమ్ మాతాడిలజ్జ తైయే సిద్ధిక్కుమ్” ఎన్దిఱిఱిమేల్ వన్దశక్కాపరిహారజ్గళే వణ్ణప్పట్టతు,

మూన్ట్రామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ వ చ న భూ షణ మ్.

నా లా మ్ ప్రక రణ మ్.

3౮౧. త్రిపాద్విభూతియిలే

3౮౧. ఇని, (౧) “భగవద్గుణానుసన్ధాన మభయహేతు” ఎన్ఱు కీర్తిరుళిచ్చెయ్త తై విశదీకర్తెక్కాక, ఈశ్వరక్ ఇవాన్వత్తోజ్జీవనత్తు క్కుప్పణ్ణమ్ కృషేవరమ్మరైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (త్రిపాద్విభూతి యిలే) ఎన్ఱుతుడణ్ణ. (౨) “త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱైయాలే నిత్య విభూతియై త్రిపాద్విభూతియెన్నక్కడవతితే. ఇతినుడైయత్రిపాత్త్వద్వాన్ పలపడియాక నిర్వహిక్కలాయరుక్కుమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “పాదో స్యవిశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱు ఇన్దవిభూతియిల్ ఎల్లా భూతజ్గళు మివనుక్కు నాలత్తొత్తెన్నుమ్మడి అల్పమాయరుక్కుమ్; పర మాకాశ త్రిలవనుడైయ నిత్యమానవిభూతి త్రిపాత్తెన్నుమ్మడి ముమ్మడ క్కాయరుక్కుమ్; “ఇన్దవిభూతిద్వయ విషయమాన పాదశబ్దముమ్ త్రిపా చ్చబ్దముమ్, అల్పత్వమహత్త్వజ్గళుక్కు ఉపలక్షణ మిత్తనైయొట్టియ పరిచ్ఛేదపరమన్ఱు; లీలావిభూతియిలణ్ణజ్గళ తానే అసంఖ్యాతజ్గళాయితే యిరుప్పతు” ఎన్ఱు దీపప్రకాశత్తిలే జీయరుళిచ్చెయ్కైయాలే, ఇన్ద విభూతియిల్ కార్యరూపప్రదేశ తైప్పిల్ శీ, పరమాకాశ త్తిల్ నిత్యవిభూ తిముమ్మడక్కాయరుక్కు మెన్నపుమామ్. అన్ఱిక్కే, (౨) “దివి” ఇత్య ప్రాకృతం స్థానముచ్యతే, త్రిపాత్త్వజ్గళు అప్రాకృతైర్భౌగ్య భోగోప కరణ భోగస్థానవిశేషైర్వా భూషణాస్తాదిరూపేణ జగదన్తర్గతవస్త్వభి

పరిపూర్ణానుభవమ్ నడవానిఱ్ఱు, అతు ఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే,
దేశాన్తరగతనానపుత్త్రీన్ పక్కలిలే పితృహృదయమ్ కిడక్కు
మాపోలే,

మానిభిర్నిత్యైర్భగవదను భవమాత్రపరైశ్చనిత్యసిద్ధైర్నైశ్చైత్తభిర్వా
సమ్భవతి'' ఎన్ఱు శ్రుతప్రకాశికైయిలేభట్టరుళిచ్చెయ్తపడియే అప్రా
కృతమాయరున్దళ్ళ భోగ్యవిశేషజ్ఞో భోగోపకరణ విశేషజ్ఞో భోగ
స్థానవిశేషజ్ఞాకాఠిమూన్ఱుంశజ్ఞోడేకూడియిరుక్కైయాలేయాతల్, అ
శ్రుభూషణాధ్యాయ త్రిప్పడియే భూషణాస్రాదిరూపత్తాలేజగదన్తగత
వన్తస్వభిమానికళాన నిత్యరుమ్. కేవల భగవదనుభవపరరాయరు
క్కుమ్ నిత్యరుమ్, ముక్తరుమాయ్ ఇప్పడి మూన్ఱుంశమాయరు
క్కు మాత్తాక్కళై యుడైత్తాకైయాలే యాతల్ త్రిపాత్తెన్నపు
మామ్. ఆక ఇప్పడి లీలావిభూతియిల్ అత్యన్త వ్యావృత్తైయాకై
యాలే నిరతిశయ సుఖావహాయాన నిత్యపిభూతియిలే. (పరిపూ
ర్ణానుభవమ్ నడవానిఱ్ఱు) నిత్యము క్తోడే కూడియిరున్దు ఓరొన్ఱై నిర
తిశయానన్దజనకమాన స్వరూపరూపగుణ విభూతికి శెల్లావద్ శ్రైయమ్
యుగవదేవానుభవిక్కైయాకాఠి పరిపూర్ణానుభవమ్ అవిచ్చిన్నమాయ్
చ్చెల్లానిఱ్ఱువెన్ఱై (అతుణ్ణతురుక్కాట్టాతే) అతావతు- అహోతహోతు
వడిపుఇట్టు మాఱినాఱ్ఱోలే పుతుక్కణిత్తు వరప్పణ్ణమన్ద అనుభవమొ
న్ఱుమ్ వడివిల్ తోడ్రాతేయెన్ఱై. (దేశాన్తరగతనానపుత్త్రీన్ పక్కలిలే
పితృహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే, సంసారికల్ పక్కలిలే తిరుపుళ్ళమ్
కుడిపోయ్) అతావతు- అనేకపుత్త్రీకళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఒరువన్ స్వక
ర్మానుగుణమాక దేశాన్తరమేపోనాల్, మన్మథుణ్ణాన పుత్త్రీరుమ్ తాను
మాయరున్దు జీవియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తేయమ్, ఇవర్ కళోపాతి అవనుమ్
కూడియిరున్దు వాఱుకెక్కిట్టుప్పిఱ్ఱువైత్తుమ్ ఇత్తైయొభిన్దుకిడక్కితానే''
ఎన్ఱు, దేశాన్తరగతనాన అన్దపుత్త్రీన్ పక్కలిలేపితావిన్దైయహృదయమ్
కిడక్కుమాపోలే, నిత్యము కరుమ్ తానుమ్ కూడియిరున్దు వాఱుచ్చెయ్తే,

సంసారికభోషకకలిలే తిరువుళ్ళమ్ కుడిపోయ్, ఇవర్
కళైప్పిరిన్దాలాల్ మాట్టాతే, ఇవర్ కళోడేకలన్దు పరిమా
ఱుకైక్కుక్కరణకళేబరజ్జళైక్కొడుత్తు, అవల్ దై

“ఇబ్బొగత్తిల్ ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క ఇచ్చేతనరిత్తై యిహన్దుకిడప్పతే!”
ఎన్దుదేశాన్తరస్థరానసంసారికభోషకకలిలే తిరువుళ్ళమ్ నేరాకప్పొయైన్దై.
(ఇవర్ కళైప్పిరిన్దా లాల్ మాట్టాతే) అతావతు - సంహృతిసమయ
త్తిల్, ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క, నిత్యవిభూతియిలే ఇస్సంసారి చేతనరై
ప్పిరిన్దు తానిరుక్కుమళవిల్ పుత్త్రైపాత్తాదికళోడే జీవితవక్
అవర్ కళై యిహన్దు తనియనానాట్పోలే (౧) “సపకాకీనర
మేత” ఎన్దిఱపడియే అవ్విళువుసహిక్కమాట్టా తేయైన్దై. సంహృత
రాయ్ క్కిడక్కుమళవిలుమ్ ఇవర్ కళై చ్చరీరమాకక్కొణ్డ తాన్ శరీ
రియాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అత్తైయెరుకలవియాక నిన్దై యాతే,
కరణకళేబరసహితరాయ్ అవర్ కళో వర్తిక్కిఱకాలత్తిల్ అన్తరాత్త
తయా ప్రవృత్తినివృత్తికళై నిర్వహిత్తుక్కొణ్డిరుక్కై ముతలానవల్ దై
ఇవర్ కళోట్టైక్కులవియాకవుమ్, ఇవర్ కళో కరణకళేబర విధురరాయ్
(౨) *అచిదవిశేషితరాయ్ క్కిడక్కుత్తాన్ నిత్యవిభూతియిలేయిరుక్కు
మిరుప్పు ఇవర్ కళైప్పిరిన్దిరుక్కిఱ విరుప్పాకవుమ్ అవన్ నిన్దై త్తిరుక్కై
యాలే (ఇవర్ కళైప్పిరిన్దాల్) ఎన్దురుళిచ్చెయ్ కితార్. (ఇవర్ కళోడే
కలన్దు పరిమాఱుకైక్కు క్కురణకళేబరజ్జళైక్కొడుత్తు) అతావతు-
అన్తరాత్తైయాయుమ్ అవతారారాచ్చావతారజ్జళాలుమ్ ఇవర్ కళోడేకలన్దు
పరిమాఱుకైక్కుఱుప్పాక (౩) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తిః” ఇత్యాదిప్ప
డియే స్వచరణకమల సమాశ్రయణోప కరణమాస కరణకళేబర
జ్జళై (౨) *దయమానమనావాయ్ క్కొడుత్తైన్దై. (అవల్ దైక్కొణ్డు
వ్యాపర్తిక్కైక్కిడాన శక్తివిశేషజ్జళై యుమ్కొడుత్తు) అతావతు-అన్ద

కొండ్లు వ్యాపరిక్కైక్కిడాన శక్తివిశేషజ్ఞలై యుమ్
కొడుత్తు, కణ్ కాణనిట్కిల్ ఆణైయిట్టు విలక్కువర్
కళెన్దుకణ్ణుక్కుత్తోన్ ద్రాతపడి, ఉటక్కుకటప్రజైయై తా
యముతుకిలేయణైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, తాన
టిన్దసమ్మన్దమే హేతువాకవిడమాట్టాతే, అకవాయిలే
యణైత్తుకొండ్లు,

కర్తాకళేబరజ్ఞలై కొండ్లు అటయవేణుమవన్ దై యటిన్దు శెయ్యవేణు
మవన్ దైచ్చెయ్తు తవిరవేణుమవన్ దై తవిన్దు, ఇప్పడి వ్యాపరిక్కై
క్కిడాన చిచ్చుక్కి ప్రవృత్తిక్కి నివృత్తిక్కికళాకిట శక్తివిశేషజ్ఞలై
యుమ్ కొడుత్తే. (కణ్ కాణనిట్కిలాణైయిట్టు విలక్కువర్ కళెన్దు కణ్ణు
క్కుత్తోన్ ద్రాతపడి) అతావతు-ఇ త్తనై యమ్ శెయ్తు స్వామిత్వప్రా
ప్తితోన్ ద్రా ఇవర్ కళ్ కణ్ణుక్కు విషయమాయ్ నిట్కిల్, (౧) “త్వం
మే” ఎన్టాల్ సహియామల్ (౧) “అహమ్మే” ఎన్నుమ్ స్వతన్త్రరా
తాయాలే, “ఎజ్జళ్ కణ్ ముకప్పిల్ నీయెరుకాలుమ్ నిట్కిక్కడవై
యల్లై” ఎన్టు తిరువాణైయిట్టు నిషేధిప్పర్ కళెన్దు నిన్తెత్తు, (౨) “నచ
తుషాపశ్యతికళ్ళనై నమ్” (౩) “కటాకిలి” ఎన్నిటపడియే ఇవర్ కళ్
కణ్ణుకొండ్లు కాలముమ్ విషయమాకాతపడియెన్దై.

(ఉటక్కుకటప్రజైయైతాయముతుకిలేయణైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమా
పోలే తానటిన్దసమ్మన్దమే హేతువాక అకవాయిలేయణైత్తు) అతావతు-
త్తనై యమ్ తాయయమతియాతే కిడద్దటక్కుకటప్రజైయై వత్సలై
యానవళ్ తానటిన్దరత్కరత్కకళావ సమ్మన్దమడియాక ముతుకిలేయణై
త్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, (౪) * అనాదిమాయయాసు ప్తరాయ్
స్వపరస్వరూపజ్ఞిలొన్తైయి మతియామల్ కిడక్కిట ఇచ్చేతనరై,
శేషియాన తానటిన్ద రత్కరత్కకళావ సమ్మన్దమే హేతువాక విడత్తుమనన్ది
క్కే, (౫) “యత త్తనిత్తివ్” ఎన్నిటపడియే అన్తరాత్తత్వేన ఇవన్ దై

(౧) కట్టర్ము.

(౨)

(౩) తి-వాయ-౭-౦-౩.

(౪) మాణ్డా-

(౫) బృహ-౫-౩.

ఆట్ చియిల్ తుడర్చిన నైను విడాతే, సత్తెయెనోక్కి ఉడణ్
కేడనాయ్ ఇవర్ కళసత్కర్తజ్జళితే ప్రవర్తిక్కుమోత్తు
మీట్ కమాట్టాతే, అనుమతి దానత్తెప్పణ్ణి ఉదాసీనరై
పోలేయిరున్దు, మీట్ కెక్కిడమ్ పార్తు

స్పర్శిత్తుక్కిణ్డెనై. (ఆట్ చియిల్ తుడర్చిన నైను విడాతే సత్తెయె
నోక్కి) అతావతు- ఒరువనుడైమైయై ఒరువనపహరిత్రాళానిక్కు ఉడై
యవనాయ్ నైత్తు ఉడైమైయై యిత్తునవణ్ తన్ను తెన్ను మిడమ్తోడ
ప్పలనాళుమ్ తుడర్చున్దు పోన్దుల్ పిన్బు వ్యవహారత్తిల్ విజయహేతు
వాక నిఱ్ఱుమితే, అప్పడియే (౧) “అనుభవవిభవాత్” ఎన్నిట చేతనరు
డైయ ఆట్ చియిలుమ్ “నమ్మతు” ఎన్ను మిడమ్తోడ ఒరుత్తై
పద్యక్కిణ్డు పోరుకిట తుడర్చి ప్రబలమెన్దునినైత్తు, అన్తరాత్తత
యావస్థితనానతాణ్ ఇవర్ కళై యొరుకాలుమ్ కై విడాతే ధారకనాయ్
క్కిణ్డు ధార్యభూతరాన ఇవర్ కళ సత్తెయభియామల్ నోక్కి యెనై.
(ఉడణ్ కేడనాయ్) అతావతు- ఇప్పడి సత్తాధారకతయా స్వర్గ నరక
ప్రవేశాది సర్వావస్థయిలు మివర్ కళుక్కు త్తుణ్డెయాయ్ పోరున్దు. (ఉ
డణ్ కేడణ్) ఎన్నతు- ఇవణ్ కేడు తణ్ కేడాయి రుక్కుమవనైయితే.
(ఇవర్ కళసత్కర్తజ్జళితే ప్రవర్తిక్కుమోత్తు మీట్ కమాట్టాతే యను
మతి దానత్తెప్పణ్ణి ఉదాసీనరై పోలేయిరున్దు మీట్ కెక్కిడమ్ పార్తు)
అతావతు- (౨) “ఆదావీశ్వరదత్తయైవపురుషః స్వాతంత్ర్యశక్తియాశ్చ
యం తత్తద్దాన చిక్రీణ ప్రయతనాన్యత్పాదయణవర్తతే” ఎన్నిటపడి
యే అడియిలేతాణ్ కొడుత్త జ్ఞాతృత్వరూప స్వాతంత్ర్యశక్తియాలే స్వ
రుచ్యనుగుణనూక ప్రవృత్తికళైప్పణ్ణిక్కిణ్డు పోరుకైక్కు యోగ్య
రాన ఇచ్చేతనర్, దుర్వాసనాబలత్తాలే పాపకర్తజ్జళితే ప్రవర్తిక్కు
మళవిలుమ్, అన్తర్యామియానతాణ్ నిన్తెత్తాలే మీట్ కలాయిరుక్కు

న నైయెస్తు పేరిడలావతోరుతీమైయుమ్ కాణాతే,
నెల్ శీయై కొత్తిప్పార్ త్తాల్ బరువట్టియాలుమ్
పళై కాణా తోట్టిన్దాల్, అప్రాప్యమెన్దు కణ్ణ
నీరోడేమీళువతు;

చెయ్ తేయుమ్, అప్పడి శెయ్యుమళవిల్ స్వాజ్ఞానూపశా (స్ర) వినియో
గమటుమెన్నుమ తై ప్పల్ శీవుమ్, సర్వము క్తీప్రసక్తమ్ వరుమెన్ను
మ తైప్పల్ శీవుమ్ మీట్ కమాట్టాతే అనుమతిదాన తై ప్పణ్ణియుమ్,
ఉదాసీననన్ది క్కేయిరుక్క-చెయ్ తే, ఇవర్ కళే ఎన్ పట్టాల్ నల్ల తు” ఎన్ది
రుక్కుముదాసీనరై ప్పొలే యిరున్దుమ్, అతిల్ నిన్దుమవర్ కళై మీట్
కై క్కుటుప్పావ చొల్లికొళ్ళ త్తక్క తోరు న నైయాకిట అవకాశమ్
పార్ త్తెన్దె.

(న నైయెస్తు పేరిడలావతోరు తీమైయుమ్ కాణాతే) అతావతు-
ఇప్పడి ఇడమ్ పార్ త్తు ప్పొరుమళవిల్ శా (స్ర) మర్యాదానుగుణమాక
వాతల్, తానత్తిన్తాక వారోప్పిత్తుకొన్డాతల్, ఇవర్ కళై అసత్కర్త
త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్ కైక్క-వకాశమా యిరుప్పొరున నై కాణాతవళ
వన్దిక్కే, అవ్వసత్కర్తజ్జితన్ని లే న నైయెస్తు పేరిట్టు కొళ్ళలావ
తోరు తీమైతానుట్ వడక్కాణప్పెతాతేయెన్దె. (న నైయెస్తు పేరిడలావ
తోరుతీమైయావతు)- పరహింసై శెయ్ తుకొణ్డు తిరియానిట్టుచెయ్ తే,
భగవద్బాగవత విరోధికళాయరుప్పారై యాద్యచ్చికమాకహింసిక్కే.
విషయప్రసణనాయ్ భగవద్దాసికళై ప్పిన్ పల్ శీప్పలకాలుమ్ కోయిల్ క
ళిలే పుక్కుప్పటప్పడుకై; వయల్ తిన్దు పశువైత్తుడర్ న్దవాతే అతోరు
కోయిలై వళైయవరుమాకిల్ అత్తైయడ్డి క్కేయిలుణ్డాన ఆగ్రహత్తాలే
తానుమ తైవళైయవరుకై; నిన్దార్థమాక త్తిరునామజ్జళై చొల్లుకై
ముతలాననై. (నెల్ శీయై కొత్తిప్పార్ త్తాలారువభయాలుమ్ పళై కా
ణాతోట్టిన్దాల ప్రాప్యమెన్దు కణ్ణనీరోడేమీళువతు) అతావతు- సర్వదప్ప
రాయ్ మృతకల్పరానవర్ కళై మన్తాదికళాలే యెఱుప్పకై క్కుప్రాణ

తనక్కే అదడమ్ పెరిశివళవిల్, “ఎన్నురై చొన్నాయ్,

స్థితి పరీక్షార్థమాక నెల్ శ్రీయైక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్ బరుప్రకారముమ్ రక్తప్పశై కాణాతవళవిల్, “ఇవిషయమ్ నమక్కినికై పుకుకితాన్” ఎన్నిరాతే ఇళివోడేకై వాక్కుమ్ బన్దుక్కలై ప్పొలే, న నైకాణాతవళవిల్ విచాతే న నైయెన్దు పేరిడలావతోరుతీమైతానుణ్ణో వెన్నుమళవాక ప్పార్ త్తవళవిలుమ్ బరుప్రకారత్తాలు మివర్ కళే పక్కల్ వళై కాణావిట్టాల్ “ఇవిషయమ్ నమక్కు ప్రాపిక్కుప్పడుమళల్ల, ఇ తైయిళు న్దోమ్” ఎన్దుముతు కణ్ణనీరోడేమీళువ తెన్దె. — అన్దిక్కే, (నకమైయెన్దు పేరిడలావతోరుతీమై) ఎన్దిముతు (౧) “శ్చేనేనాభిచరన్యజేత” ఎన్దు ఆస్తికృజనకమాక విహితమాకైయాలే నకమైయెన్దు పేరిడలాయగు క్కుమతాయ్, పరహింసైయూకైయాలే తీమైయాయుక్కిఱ శ్చేన విధ్యసంతాన తైయాయ్, అన్గీకారత్తుక్కుడలానతోరు నకమైకాణాత వళవన్దిక్కే, శాస్త్రమర్వాదైయాలే మేల్తానాకిలుమాక్కిక్కిళ్ళు కైక్కు యోగ్యమాన శాస్త్ర స్తికృత్తు క్కుడలానవతుతానుముట్ పడ ఇవర్ కళే పక్కల్ కాణప్పెతాతే యెన్నవుమామ్ ; అపోతైక్కు (నెల్ శ్రీయైక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్) ఇత్యాదియాల్, జ్ఞాతసుకృతయోగ్యతై యిల్లామైయాలే అజ్ఞాతసుకృతదానుణ్ణో వెన్దారాయన్దు అతువుమిల్లామై యాలే బరువళియూలు మగ్గీకారయోగ్యతైయన్దు ఇళివోడే మీళు మ్పడిశొల్లుకిఱుతు.

(తనక్కే అదడమ్ పెరిశివళవిల్) అతావతు - ఇప్పడి

మీణ్ణాత్పిలే మీణ్ణువిడుకై యన్దిక్కే ఇవర్ కళైయజ్జవిప్పికై క్కవ కాశమ్ పార్ త్తు త్తిరియుమ్ తనక్కే అదకాశమ్ పెరిశివళవిల్ తెన్దె.

(ఎన్నురై చొన్నాయ్) ఇత్యాది (ఎన్దాత్పిలే శిలవన్ శైయే టిట్టు) అతావతు-అప్పూర్విప్పూర్వైన్దు ఇవన్ పలహూర్ కళైయమ్ శొల్లా నిట్క, కోయిల్ తిరుమలై ముతలాక త్తానుకన్దడోకళిలే ఏతేను

ఎకపేరైచ్చొన్నాయ్, ఎన్నడి యారై నోక్కినాయ్
అవర్ కళ్ విడాయైత్తీర్ తాయ్, అవర్ కళుక్కొత్తుజ్జ
నిమిలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టాత్పే శిలవన్ శైయేటిట్టు,
మడిమాన్దాయ్ ట్టు,

మొట్టెచ్చొన్నాల్ అన్తాత్రమే పన్ ద్రాశాక “ఎన్నడైయడారైచ్చొ
న్నాయ్” ఎన్టమ్; అవరివరెన్టాత్పే శొల్లానిట్టు, ఒరువకపేరైచ్చొ
ల్లుణితాక త్తిరునామజ్జళితే యొట్టెచ్చొన్నాల్ అన్వళవైక్కొణ్ణు “ఎన్
పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టమ్; శిలభాగవతర్ కాట్టిలేవత్తిపోకానిట్టు అవర్
కన్తేహింసిత్తుక్కైయిలుళ్ళు తపహరిప్పతాక వత్తిపటిక్కారదున్యోగిక్కిట
వళవితే, స్వకార్యత్తిలే పోకితానారు శేవక అవర్ కళ్ పిన్నేత్తోన్ట,
అవనై తద్రక్షణార్థనూక వరుకితానాకనినైత్తు అవర్ కళ్ భయప్పట్టు
ప్పటియాతోయియ, అతుపన్ ద్రాశాక అన్దశేవకనై “ఎన్నడియారై
నోక్కినాయ్” ఎన్టమ్; ఒరువక ఘర్తకాలత్తిలే తకవయల్ తీయప్ప
క్కవాటే నీరుళ్ళవిడత్తిల్ నిన్ట వయలిశేవర నెడుమ్దూరత్తిలే తులై
యిట్టితైయానిట్టు, మరుభూమియిలే నెడుమ్దూరమ్నడన్ట “ఇ తనై
జలమ్ పెటిల్ నమ్ ప్రాణాధరిక్కుమ్” ఎన్నమ్మడి ఇతైత్తువరుకితార్ కళ్
శిలభాగవతర్ అవనతియామ లన్దనీరిలే తజ్జళ్ శ్రీపాదమ్ ముతలాన
నన్ శైవిళక్కి ఇతైప్పాటిప్పనాల్ అతడియాక “ఎన్నడియార్ విడాయై
త్తీర్ తాయ్” ఎన్టమ్; ఒరువక తనక్కు శూతుశతురజ్జమ్ పారుకైక్కుమ్
కాన్ ద్రుఅపేయీ తమానపోతువన్దిర్నక్కైక్కుమ్ ఇవన్ ద్రుక్కాక ప్పుటన్ది
న్దైకట్టికక్కు, వర్షపీడితరాయ్ “అజ్గేయైతుజ్జువోమ్” ఎన్ట వరుకితార్
శిలభాగవత రజ్గేయైతుజ్గియిరున్దపోక, తావన్మాత్రతైలే “ఎన్నడియార్
క్కొత్తుజ్జనిమిలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టమ్; ఇప్పడైకళితే శిలవన్ శైఅవర్
కళటియాతిరుక్కత్తానే యూరోపిత్తెన్దై. (మడిమాన్దాయ్ ట్టుకైయావతు)

పాణవాణియన్ పొన్నె ఉరైకల్లిలేయురైత్తు మెట్టు
కాలేయెడుత్తుక్కాల్ కళిజ్జెన్టు తిరట్టుమాపోలే, జన్మప
రమ్మరై కళితోఱుమ్, యాదృచ్చికమ్ ప్రాసగ్గికమ్ ఆను
షగ్గిక మెన్గిట సుకృతవిశేషజ్జళై క్కట్టిత్తుక్కొణ్ణు,
తానే అవన్ శై ఒన్టుపత్తాక్కి నడత్తిక్కొణ్ణుపోరుమ్.

3౮-౨. లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురుక్కమొట్టియక్కా
ణలామ్.

మాక్లాయెడామల్ వెలుమనే వట్టిపోకిటవకామడియిలే మాక్లాయై
మత్తైత్తుక్కొణ్ణుశెన్గిట్టు “మాక్లాయ్ కళవుకణ్డాయ్” ఎన్తె. ఇతువలియ
ఆరోపిక్కు మతుక్కు దృష్టాన్తమ్.

(పాణవాణియన్) ఇత్యాది, (ఒన్టుపత్తాక్కి నడత్తి
క్కొణ్ణుపోరుమ్) అతావతు - పాణవాణియమ్ శెయ్ వానూరువకా
ఆరేనుమ్ పరీక్షైక్కెళ్ళుక్కాట్టివపొన్నె ఉరైకల్లిలేఉరైత్తు ఒన్టుమ్
శోరారతపడి మెట్టుకాలేయైత్తియెడుత్తు, నాళే వట్టత్తుడనే “కాలేపా
న్నాయిల్లు, కళిజ్జెవపొన్నాయిల్లు” ఎన్టు తిరట్టుమాపోలే, ఒరుజన్మ
మిరణ్ణు జన్మత్తళవన్టిక్కే చేతనరుడైయ జన్మపరమ్మరైకళితోఱుమ్,
“విడాయైత్తీర్తాయ్ ఒతుజ్గనిటలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టాఱ్పిలే ఉణ్ణా
క్కుమ్ యాదృచ్చికమ్, “ఉరైచ్చొన్నాయ్ పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టా
ఱ్పిలేవరుమ్ ప్రాసగ్గికమ్, “అడియారైన్కిసాయ్” ఎన్టాఱ్పిలే
ఉణ్ణామానుషగ్గిక మెన్గిట సుకృతవిశేషజ్జళే, శాన్త్రివిహితముమ్ చేత
నవిదితముమన్టియిరుక్క తానేకల్పిత్తుమ్; కల్పితమానవై తన్నె ఒన్టై
అనేకమాక్కి నడత్తిక్కొణ్ణుపోరుమెన్తె.

3౮-౨. ఇవ్వజ్ఞాత సుకృతమడియాక ఈశ్వరనగ్గీకర్కుమెన్ను
మతు కాణలామిడముణ్ణోవెన్న, (లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురు
క్కమొట్టియక్కాణలామ్) ఎన్టార్. అతావతు - విదర్భరాజస్సన్
యాయ్ కాశీరాజవహిసియానలలితై, సపత్నికళాన మున్నూఱ్ఱి

కళితాట్టల్ ఆభిరూప్యమ్ అతివశ్యభర్తృమత్తై దేహతేజస్సు సర్వగుణ
సమ్పత్తి ఇవై యుజ్జయతాయ్, అహోరాత్రవిభాగముల భగవత్సన్నిధి
యిలే అనేకమ్ తిరువిళక్కేల్ శ్రీ అతిలేనిరత్తై యాయ్ ప్పొరుకిఱపడియై
క్కణ్ణు, “ఉనక్కివ్యాభిరూప్యాదికళుక్కుమ్ దీపాగోపణకై జ్జుర్య ప్రా
వణ్యత్తుక్కుమ్ కారణమెన్?” ఎన్ఱు సపత్నికల్ కేట్ క, అవళజాతి
స్తృతియోడే పిఱననళాకై యాలే (౧) “తదేహాకథయామ్యేత ద్య
ద్వృత్తం మమశోభనాః” ఎన్ఱుతుడణ్ణి, (౨) “సావీరరాజస్య పురామై
త్రేయోఽభూత్పురోహితః తేనచాయతనంవిష్ణుః కారితందేవికాతశ్చ!
అహస్యహనిశుశ్రూషాం పుష్పధూపామ్బులేపనైః । దీపాదానాదిభి
తైచివ చక్రేతత్రవనకద్విజః” ఎన్ఱు సావీరరాజ పురోహితనాన మై
త్రేయక, దేవియాన్ జ్జురై యిలే ఒరెమ్మెరుమాకోయిలై యణ్ణాక్కి-
అణ్ణే నాళత్తోటుమ్ సకలకై జ్జుర్యజ్జళైయుమ్వణ్ణి నత్తిత్తిపడియై
యుమ్ ; (3) “కార్తికేదీపితోదీప ఉపాత్తస్తేనచైకదా । ఆసీన్నిర్వాణ
భూయిష్ఠో దేవస్యపురతోనిశి । దేవతాయతనేచాసం తత్తాహమాషి
మూషికా । ప్రదీపవర్తిగహణే కృతబుద్ధిర్వగాననాః । గృహీతాచమ
యావర్తి పృషదంశోరగావచ । నష్టాచాహంతత స్తస్య మార్జాలస్య
భయానుగా । వక్త్రీవాస్తేనసశ్యన్త్యా సదీపఃపేరితోమయః । జజ్వాల
పూర్ణవస్థేస్త్యా తస్మిన్నాయతనేపునః” ఎన్ఱు కార్తికమాసత్తిలే అవ
నన్ద ఎమ్మెరుమాకోసన్నిధియిలే శ్రీనతిరువిళక్క-వియ త్రేమకిఱవళవిలే,
అద్దక్కొయిలిలే ఒరుపెణ్ణెలియాయ్కొణ్ణు నర్తిక్కేఱతాక అత్తిరు
విళక్కీల్ తిరియైక్కవ్విక్కొణ్ణు పోవతాకనినైత్తుచ్చెన్ఱు కవ్విసవళవిలే,
ఒరుపూనైక త్తిన కురులై క్కేట్టజ్జి మరణ తైయడై యానిక్క, అప్పోతు
భయత్తాలే నడుక్కుకిఱ తకమూజ్జాయాలే అత్తిరితూణ్ణప్పట్టు మున్ను
పోలే అత్తిరువిళక్కు పృళవళత్తైరిన్దపడియైయుమ్; (౪) “మృతాచా
హంతతోజాతా వైదర్భిరాజకన్యకా । జాతిస్తరాకాన్తిమతీ భవతీనాం

పరాగుణైః” ఎఱ్ఱ అనన్తరమ్ తామరిత్తు విదర్భరాజనుక్కు పుత్రి
యాయ్ జాతి స్మృత్యాదికళోడే పిఱన్దపడియైయుమ్, (౧) “పషప్రభా
వోదీపస్య కార్తికేమాసిశోభనాః । దత్తస్యవిష్ణ్వాయతనే యస్యేయం
ప్యష్టిరుత్తమా । అనఙ్కుల్పితమవ్యస్య ప్రేరణంయత్కృతంమయా ।
విష్ణ్వాయతనదీపస్య తస్యైతద్భుజ్యతేఫలమ్ । తతోజాతి స్మృతిర్జన్మ
మానుష్యం శోభనంవపుః । వశ్యఃపతి ర్దేసర్వానాం కిమునర్దీపదాయ
నామ్” ఎఱ్ఱ అన్దవజ్ఞాతమకృతఫలమాక తనక్కివ్వేల్ల జ్ఞానముణ్ణా
నపడియైయుమ్ శొన్నాళెఱ్ఱ శ్రీవిష్ణుధర్మత్తిలే లలితాచరితమ్ విస్తరేణ
శొల్లప్పట్టతితే.

ఇనిఆదిశబ్దత్తాలే, తత్త్వవిత్రాయరుప్పా నొరుబ్రాహ్మణనుడైయ
పుత్రియానసువ్రతై, అతిబాల్యత్తిలేమాతృహీనైయానుజ్ఞతోన్ద్రా
తపడి పరమదయాళువాన పితా వర్ధిష్ఠిత్తుక్కొణ్ణుపోర వళిన్ద్ర, ఇని
యొరువకైయిలే ప్రదానమ్పణ్ణ ప్రాప్తమెన్నుమళవిలే, అన్దపితా
పుమ్ మరిక్కైయాలే అతీవశోకాచైయాయ్, (౨) “యేనసంవర్ధితా
బాలా యేనాస్తిపరిరక్షితా । తేనపిత్రావియక్తాహం నజీవేయంకథ
జ్ఞున । నద్యాంవానిపతిష్యామి సమిధేవాహుతాశనే । పర్వతాద్వా
పతిష్యామి పితృహీనానిరాశ్రయా” ఎఱ్ఱ దేహత్యాగోద్యుక్తైయాన
వళవిలే (3) “ఆగత్యకరుణావిష్టో యమస్సర్వహితేరతః । స్థవిరో
బ్రాహ్మణోభూత్వా ప్రోవాచేదంవచస్తథా” ఎన్గిఱపడియే సర్వప్రాణి
కళుడైయపుమ్ హితత్తిలే నిరతనాయరుక్కుమ్ యమః, కృపావిష్ట
నాయ్ ఒరు వృద్ధబ్రాహ్మణవేషత్తైక్కొణ్ణువన్ద, (౪) “అలంబాలే విశా
లాక్షి రోదనేనాతివిహ్వాలే । సభూయఃప్రాప్యతేతాతస్తస్మాన్నార్హ
తిశోచితుమ్” ఇత్యాదియాలే ఇవళుడైయ శోకాపనోదనత్తైప్పణ్ణి, (5)
“తస్మాత్త్వం దుఃఖముత్సృజ్య శోకుమర్హసిసువ్రతే । పితృభ్యాంవిప్ర

యోగోయం యేనాభూత్కర్తృణాతవ” ఎన్టు ఆకైయూలున్నడైయ
దుఃఖతైవిట్టు ఇన్దమాతాపితృవియోగమ్ ఉన్నడైయ యాతొరుకర్త
తాలే యుక్తాయీశ్శ్రీః, అతైచ్చొల్లక్కేళెన్టు తాకొళొల్లి, (౧) “పురా
త్వంసున్దరీనామ వేశ్యాపరమసున్దరీ. నృత్తగీతాదినిపుణా వీణావేణు
విచక్షణా” ఎన్టుతుడగ్గి నీపూర్వజన్తత్తిల్ సున్దరియెన్పాళొరువేళైయ,
ఉన్నాల్ వశీకృతనాయ్ ఉన్నుడనే సంసర్గిత్తుప్పొరువానొరు బ్రాహ్మణ
పుత్రనై ఉన్నిమిత్తమాక, న్నన్దైయాలే ఒరుశూద్రకవధిక్క, అవను
డైయ. మాతాపితాక్కళ్ “ఎజ్జళ్ పుత్రనైక్కొల్లువిత్తనీ ఇనియెరు
జన్తత్తిల్ మాతాపితాక్కళైయిన్దు మఱుకిప్పరితపిప్పాయ్” ఎన్టు శపి
త్తవడియాలే కాణనక్కిన్దశోకమ్వన్దతెన్న్; ఆనాలిన్దపాపినియాన నాను
త్తమజన్తత్తిలేపిత్తక్కైక్కు హేతువెన్నెన్టుకేట్క, (౨) “శృణుతస్య
మహాప్రాణ్ణే నిమిత్తంగదతోమమ ! యేనత్వం బ్రాహ్మణస్యాస్య కులే
జాతామహాత్తనః” ఎన్టుతుడగ్గి, జ్ఞానాధికనాయ్ ఒన్నిలుమ్ పశ్శిన్దు
సర్వత్రసమదర్శియాయ్ భగవద్ధ్యానపరనాయ్ గ్రామైకరాత్రన్యాయ
తాలే ఎఱుమ్ సజ్జరిప్పొనొరు, భాగవత్ ఒరురాత్రి ఉకవాశల్
పుత్తిన్దైయిలే ఒతుగ్గినవళవిలే, తలారిక్కారర్ అవనై క్కళ్ళనెన్టు
పిడిత్తుక్కట్ట, అవ్వళవిలే నీయోడిచ్చెన్టు అక్కశ్టైవిమవిత్తు అన్దభాగవ
తనై ఉగ్గహత్తిలేకొణ్ణుపుక్కు ఆశ్వసిప్పిత్తాయ్, అతాలే ఇతు ఉన
క్కుణ్డాయీశ్శ్రీన్టు ఇతిహాససముచ్చయత్తిలే శొల్లప్పట్ట సువ్రతో
పాఖ్యానముమ్;

ఇన్నముమ్, ఒరుస్త్రీ యమభటరాలే అత్యన్తపీడితైయాయ్
ఆకాశత్తిలే రక్షణాపేక్షైతోశ్శ్రీకూక్కిట్టుకొణ్ణు వారానిఱ్కు,
అశ్వత్థతీర్థతిలే చిరకాలమ్ తపస్సుపణ్ణియిరున్దమాతలి అత్తైక్కణ్ణు
కృపైపణ్ణి తానొరునాళ్ శెయ్త తపఃఫలత్తై అవళుక్కుక్కొడుక్క,
అప్పోతే యమభటరుమ్ బన్ధుభూతరాయ్ యామ్యమూర్గముమ్ సుఖో

త్తరమాయ యాతనాశరీరముమహాయ విలక్షణరూపమాయ ఇవలై
 యుమ్కొణ్ణు అవర్కళి యచుసన్నిధియిలే శెన్ఱనశవిత్, (౧) “పితేప
 ధర్మహజోఽభూత్తస్యాంతత్ప్రియదర్శనః । సాన్త్యయన్ సమహాతేజా
 వ్యాజసరచ తామ్ప్రతి” ఎన్ఱు శితృవత్ప్రసన్నవదననాయ ఇవలైక్కు
 తిన్ఱు ఇక్ళొల్లుచ్చిల్లియమక్ (౨) “భద్రేత్వయాసుష్మకృతం నకిళ్ళిది
 హవిన్యతే । ఇతోద్వాదశజన్మన్తే త్వం కళ్ళిత్తిదృఢవిశత్ । విష్ణుభక్తో
 నివాసార్థం రాత్యాన్త్రుతవవేళ్ళని । తత్సన్నిధానప్రభవస్తవ సాధుస
 మాగమః । సాహవైబ్రహ్మదిమషీ శ్రీనుద్రగముపాశ్రితా । తత్రభీర్లోత్త
 మం శ్రీమదశ్శతం నామ సంశ్రితా । ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమాయస్యాస్తే
 సజ్జమోఽభవత్ ” ఎన్ఱు నూతలియినుడైయ అన్తేకారమునక్కు వరు
 కైక్కుటుప్పక నీయటియచ్చెయ్తతోరునచ్చెయిల్లై ; ఇజ్జన్ఱుక్కు
 పున్నిరణ్ణామ్జన్మత్తిలే ఒరురాత్రి ఉన్నుడైయ గృహల్లిలే తణ్ణిప్ప
 కైక్కాక ఒరుభాగవతకవద్దుడైన్ఱైక్కిట్టిగురునుహానాకై తత్సన్నిధా
 నతాలే యుణ్ణానతుకా ణునక్కిన్ద సాధుసమాగమమెన్ఱు పున్ద్రామ
 ణ్ణానతో రణ్ణాతనుకృతతై ఇవళి పేర్మొడియాక చ్చొన్నాన్దొట
 గారుడపురాణత్తిలే ణొయిలో మాహాత్మ్యత్తిల్ కణ్డెయుమ్ ముతలా
 నవోచ్చొల్లుకిటతు. (శురుక్కు మొట్టెయక్కాణలామ్) ఎన్ఱతు-విస్త
 రేణకాణలామెన్ఱపడి. ఇవ్వజ్ఞాతనుకృతజ్గడియాన భగవత్కూటాక్షమే
 ఇవర్కళిక్కివోప్లగళి వరుకైక్కుహేతువాకైయాలే అజ్ఞాతనుకృ
 తజ్గళై పున్ద్రాశాకకొణ్ణు ఈశ్వరనగ్గీకరిక్కు మెన్నుమితుక్కు ఇవై
 ఉదాహరణమాకలామితే.

3౨౩. ఆక సర్వేశ్వరక తన్ నిర్వేతుకకృపైయాలే సంసారిచేత
 నరై ఉజ్జివిప్పిక్కెయిలే ఉద్యుక్తనాయ్, కరణకళేబర ప్రదానాదికలై
 పుణ్ణి స్వాజ్ఞారూప శాస్త్రానుగుణమాక ఇవర్కళి వక్కులిలే శిలసుకృత
 విశేషమ్ కణ్డగ్గీకరిక్కులామ్ వట్టియున్దొవెన్ఱుపార్తు, తదభావత్తిల్

3౫౩. అజ్ఞరా న మ ను ప్యర్ క ళ్
వాళాతద్వా నెస్తిరుప్పర్ కళ్.

3౫౪. జ్ఞానవాన్తళ్, (౧) “ఇన్ద్రైన్ద్రైప్పొరుళాక్కి త్తన్నైయై
న్నుళ్ వైత్తా” (౨) “ఎన్నన్ది శైయ్ తేనా వెన్నెజ్జల్
తిక్కల్ వతువే”

సర్వము క్రి ప్రసజ్గముమ్ వైషమ్యనైర్ఘ్యముమ్ వారామైక్కాక
అజ్ఞాతసుకృతజ్జలై త్తానేకల్పితు, అవై తన్నై జన్మపరమ్పరై కళ్ తో
ఋమొస్తుపత్తాక్కినడ త్తిక్కొణ్ణు పోరుమ్బడియైవిస్తరేణనరుళిచ్చెయ్తు,
అజ్ఞాత సుకృత మక్కికారహేతువామ్బడియైయుమ్ దర్శిప్పిత్తారాయ్
నిన్దార్ కీర్థ్ ; ఇన్నిర్దైతుక విషయీకారవాళియటియాతవర్ కళ్
ఇతుక్కి శైన్ద్రవైత్తే ఏతదనుసన్ధానేన విన్ధరాకామలిరుప్పర్ కళైన్దితార్
మేల్, (అజ్ఞరానమనుప్యర్ కళ్) ఎన్దుతుడక్కి. (అజ్ఞరాకితార్)- నిర్దైతుక
విషయీకార వైభవమటియాతవర్ కళ్. (వాళాతద్వానెస్తిరుప్పర్
కళ్) ఎన్దుతు-“ఇప్పడి యుపకరి తరుళువతే” ఎన్దు తలైశీయ్తు ఈడుప
డవేణ్డియరుక్క, అతు శైయ్యామల్ వెఱుమనేయుపకరితానెన్దితి మా
త్రతై యనుసన్ది త్తిరున్దువిడువర్ కళైన్దుపడి.

3౫౪. ఇతివాళియటిన్దవర్ కళీడుపడుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (జ్ఞానవాన్తళ్) ఎన్దుతుడక్కి. (జ్ఞానవాన్తళాకితార్)- నిర్దైతుక
విషయీకారవైభవతై యుళ్ళుపడి యటియుమవర్ కళ్. (ఇన్ద్రైన్ద్రైప్పొ
రుళాక్కి త్తన్నైయైన్నుళ్ వైత్తా) ఇత్యాది- అనాదికాలమ్ అవన్దు
వాయ్క్కిడన్దవైన్దై ఇన్దువన్దువాక్కి నిత్యసూరికళుక్కు మవ్వరుకాన
తన్నై నిత్యసంసారికళు క్కివ్వరుకాన ఎన్నుడైయ హేయమాశ
నెజ్జలై వైత్తా; పెరియవుడైయా రెప్పోలే తడైయోడేముడిన్దో? తిరు
వడియైప్పోలే (3) “దృష్టాసీతా” ఎన్దువదేనో? అన్దిక్కి, తన్నుడైయ
అజ్ఞానువర్తనమ్ పణ్ణినేనామ్బడి విహితక ర్తజ్జలై యనుస్థితైనో? ఎన్న

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౮-౯.

(3) రా-బా-౧-౭౯.

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౮.

- (౧) “నడువేవద్దుయ్యక్కొళ్ళికిన్తనాతక” (౨) “అటి
యాతన వటివిత్తవత్తా నీశెయితనవడియే నటియేనే”
(౩) “పొరుళల్లాతవెన్నె ప్పొరుళాక్కియడిమైకొణ్డాయ్”
(౪) “ఎన్నెత్తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౫) “మరువి
త్తోఱుమ్మనమే తన్నాయ్” ఎన్ఱు ఈడుపడానిత్పర్కళే.

నకమైశెయేతేనాక వెన్నెన్జ్జలే పుకున్ఱు పెతాప్పేఱు పెన్ద్రానాయ్ విళి
ఙ్గుకిఱతు ; విషయప్రవణనాయ్ పోకానిఱ్ఱు నకువేవద్దుజ్జీవిప్పియా
నిన్ఱు స్వామీ ! ఎనక్కు అజ్ఞాతజ్ఞాపన తైప్పన్ఱి స్వామియాననీ శేషభూత
నాన ఎన్ఱక్కల్ పణ్ణినడపకారమ్ ఉపకరి త్తనీయటియిలటియు మిత్త
నై, ఎన్నాల్ శొల్లిత్తలెక్కటప్పోమో? (౬) “అసన్నేవ” ఎన్ఱిఱపడియే
అసత్కల్పనాయ్ క్కిడవ్వెన్నై (౭) “సన్తమేనమ్” ఎన్ఱిఱపడియే
సత్తావానాయ్ ఒరువస్తువామ్బడిపణ్ణి అన్ఱసత్తై నిలైనిఱ్ఱుమ్మడికైఱ్ఱు
ర్యత్తైయుమ్ కొణరుళినాయ్ ; అమృతత్తైయుమ్ విషత్తైయుమ్మొక్క
పిరుమ్బువారైప్పోలే ఉన్నైయుముకన్ఱు త్తుడ్రవిషయన్ఱ్ఱళై యు ముక
క్కుమ్ పొల్లాతనెన్జ్జాప్పోక్కినాయ్ ; అనన్యప్రయోజనమాయ్ కొణ్ఱు
ఉన్నైయే యనుభవిక్కుమ్ మనన్ఱైత్తన్నాయ్; ఎన్ఱు అనక నిర్హేతుక
మాకప్పణ్ణిన ఉపకారవిశేషన్ఱ్ఱళై యనుసన్ఱిత్తు త్తలెళియ్త్తు ఈడు
పడానిత్పర్కళేన్ఱె.

౩౮౩. అన్ఱి క్కే (అన్ఱర్) ఇత్త్యాదిక్కు (వాళార్ తన్నార్) ఎన్ఱు
పాతమాకిల్, ఇప్పడి సర్వేశ్వరక తన్నిర్హేతుకకృపైయాలే తన్ఱ్ఱళై
యజ్జీవిప్పిక్కృపిపణ్ణికొణ్ఱువరుమ్ప్రకార తైయటియాతమనుష్యర్,
వాళోవలియాలే జీవిత్తుత్తిరివార్ తన్ఱ్ఱళుక్కు వన్ఱతొరు సమ్మన్ఱియై
“నమ్మడైయవాళార్ తన్నార్” ఎన్ఱు నిన్ఱైత్తిరుక్కుమాపోలే, నిర్హేతుక
మాకవన్ఱ భగవదగ్గీకార తై తన్ఱ్ఱళో సుకృతబలత్తాలేవన్ఱతాక నిన్ఱై త్తి

(౧) తి-వాయ్-౧-౩-౫.

(౪) తి-వా-య్-౨౨-౮.

(౨) తి-వాయ్-౨-౩-౨.

(౫) తి-వా-య్-౨-౨-౨.

(౩) తి-వాయ్-౫-౩-౩.

(౬) తై-భి-

3౧౫. భాష్యకారర్కాలత్తిలే బరునాల్ పెరుమాల్ పుట ప్పట్టరుళున్దనై యుమ్పార్ త్తు పెరియతిరుమణ్డపత్తుక్కుక్కిఱ్ఱాక ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళవిలే ఇవ్వ ర్థమ్ ప్రస్తుతమాక, పిన్బుపిటన్దవార్తై శై స్థిరప్పతు.

రుప్పర్కళెన్దు పొరుళాకక్కడవతు. 3౧౪. అప్పొత్తెక్కు, సకలముమవ నరుళాలేవన్దతెన్దు తెలియక్కణ్డవర్కళ, అవన్ నిర్దేతుకమాకప్పణ్ణన ఉపకారవిశేషజ్ఞులై యనుసన్ధిత్తు ఈడుపడుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్ కి తారెన్దు మేలిల్ వాక్యత్తుక్కు-సజ్గతి.

3౧౫. ఇన్నిర్దేతుక విషయాకారస్థాపకమానతొరు ఐతిహ్య శ్చైస్థిరప్పిక్కితార్, (భాష్యకారర్కాలత్తిలే) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- సకలవేదాన్త తాత్పర్యార్థజ్ఞెల్లార్ సంతయవివర్యయవతి నడన్దు శెల్లుకిట నల్లడిక్కాలమాన భాష్యకారర్కాలత్తిలే, బరునాల్ పెరు మాల్ పుటప్పట్టరుళున్దనై యుమ్పార్ త్తు పెరియతిరుమణ్డపత్తుక్కుక్కిఱ్ఱాక జ్ఞానాధికరాన ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళవిలే, బరు శ్రీ వైష్ణవర్, “ఇతునెడుజ్ఞాలమ్ ఆర్వాళలిలే అవర్కళ పుటప్పాడు పార్త్తిరున్దోమో ఎన్దు తెరియాతు, ఇన్దు వకుత్తశేషియాన పెరు మాల్ పుటప్పాడుపార్త్తువన్దిరుక్క ఎన్నుకృతమ్ పణ్ణిన్మ” ఎన్న, తత్ప్రసజ్గతిలే “నిత్యసంసారియాయ్ పోన్దవనుక్కుభగవద్విషయ త్తిలే రుచిపిఱ్ఱైక్కడియెన్?” ఎన్దు విచారక్కచ్చెయ్తే, యాదృచ్ఛిక సుకృతమెన్న అజ్ఞాతసుకృతమెన్న ప్పిటన్దతాయ్, అవ్వళవిల్ కిడామ్బి పెరునూలిరున్దవర్, “నమక్కు భగవద్విషయమ్మోలే సుకృతదేవ రెన్దు మొరువరుణ్ణోఆశ్రయణీయర్” ఎన్న, ప్పిల్వైతిరునత్తెయూరనై యర్ “సుకృతమెన్దుశొల్లుకిటతుమ్నినై క్కిఱవిషయన్దనై క్కాణ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్య, ఆక ఇప్పడి పిన్బు పిటన్దవార్తై ఇవ్విడ త్తిలేనినైప్ప తెన్దవడి. ఇక్కడైతాక (౧) “తరుతుయర్ మతడాయేల్” ఎన్దిటప్పట్టిల్

3౫౧. ఆత్మయాల్ అజ్ఞాతమానన నైక లై యే
పహ్నాశాకక్కొణ్ణు కటాక్షి యానిఱ్ఱుమ్.

3౫2. ఇవైయుజ్జూడ ఇవనుక్కువ్విలై యుమ్బడియితే ఇవన్టనై
ముతలిల్ అవన్ సృష్టి త్తతు.

వ్యాఖ్యాన త్తిలే సజ్గ్రహేణ పూర్వార్థక శరుళిచ్చయేతు వైత్తార్కళితే. ఇత్తాలే, అజ్ఞాతనుకృతముణ్ణాయ్ గాకిలుమ్ ఆతుఫలహేతువన్టు, అత్తై వ్యాజమాక్కి యగ్గీకరిక్కుమీశ్వరనే ఫలహేతువెన్టుతాయ్ గు.

3౫౩. కీర్దు క్తమానవర్థ తై నిగమిక్కితార్, (ఆత్మయాల్) ఎన్టు తుడగ్గి. అతావతు. కీర్త్ చొన్నప్రకారత్తాలే సర్వముక్తి ప్రసక్తాది కల్ వారామైక్కాక ఇచ్చేతననతీయామలే విలై యుమనై యాన శిలనుకృతవిశేషజ్జలైయే, ఇవనై యగ్గీకరిక్కెక్కు ప్పహ్నాశాకప్పిడి త్తుక్కొణ్ణు విశేషకటాక్ష తై ప్పణ్ణానిఱ్ఱుమెన్టై.

3౫4. ఇప్పడి అజ్ఞాతనుకృతజ్జలై యాకిలుమ్ హేతువాకక్కొణ్ణు కటాక్షిక్కుమళవిల్, అగ్గీకారమ్ సహేతుకమాకాతోవెన్న; అరుళిచ్చయేకితార్, (ఇవై యుమ్ కూడ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - ఇన్దయా దృచ్చికాది నుకృతజ్జభుముటపడ ఇవనుక్కుణ్ణామ్బడియితే ఇవన్ గుక్కుమ్ యోగ్యతైయిల్లాతపడి కరణకళేబర విధురనాయ్ క్కిడన్ద ఇవన్టనై సృష్టికాల త్తిలే కరణాదికలైక్కొడుత్తు అవనుణ్ణాక్కిల్ టైన్టై.

ఇత్తాలే, కటాక్షహేతువాకచొన్న యాదృచ్చికాదికభుమ్ అవను డైయకృషిఫలమెన్టై. చళబ్బత్తాలే తుల్యన్యాయ జ్ఞాతనుకృతఫలజ్జ భుక్కుమడి అవన్ కృషియెన్గితు. - అన్టిక్కే వక్ష్యమాణ నిరూపణ విశేషజ్జలై సముచ్చయిక్కి అతాకపుమామ్, సృష్టితాన్ చేతన కర్తాను గుణమన్టోవెన్నిల్ ; సృష్టిప్పతు కర్తైక్కటాక్షి త్రేయాకిలుమ్ యాగ పద్యమనుగ్రహకార్యమితే.

౩౫౮. అతుత్తన్నై నిరూపిత్తాల్ ఇవన్తనక్కు ఒన్తుమ్ శెయ్య వేణ్ణాతపడియా యిరుక్కుమ్.

౩౫౯. పత్తైయతాక ఉఱువతు నడువతు విళైవతాయ్ప్పొరుమ్ జేత్రత్తిల్ ఉతిరిముళైత్తు ఫలపర్యస్తమామాపోలే, ఇనైతాకతన్నడైయేవిళైయుమ్మడియాయ్ఱు, (౧)
* పత్తియుళివకపళిమ్మన తై సృష్టిత్తకట్టళై.

౩౫౩. తన్నిరూపణత్తిల్ ఇవనుక్కునమ్మవిక్కుమ్ తై యరు శిచ్చెయ్కితార్, (అతుత్తన్నై) ఎన్తుడుక్క. అతావతు-(౨) * అచిద విశేషితమాయ్ క్కిడక్కిఅదలైయిలే ఉజ్జీవనోపయోగియాన కరణ కళేబరజ్జళై పురమదయైయాలే అనకతన్దపడియైయనుసన్ధిత్తాల్, తద ధీనసత్తాదికనాన ఇవన్తనక్కు స్వాజ్జీవనాంతత్తిల్ అవకశెయ్తపడి కణ్ణిరుక్కెయ్యోయ్ తానొరుప్రవృత్తి పణ్ణవేణ్ణాతపడియా యిరుక్కు మ్మెన్.

౩౫౯. ఈశ్వరసృష్టియాలివనుక్కువిళైయు మజ్జీకారప్పోగ్రా శుకళో యాదృచ్చికాదికళో మాత్రమేయన్తు, ఇన్నమ్ శిలఉడ్డన్తు దర్శి ప్పిక్కెక్కాకవాతల్ ; కీర్తోచ్చొన్న ఇనైతానుజ్ఞామ్ ప్రకారత్తై ఉపపాదిక్కెక్కాకవాత లరుశిచ్చెయ్కితార్మేల్, (పత్తైయతాక) ఎన్తుడుక్క. అతావతు - పుతిశాక త్తరిశుతిరు త్తిసతన్తిక్కే పత్తైయ తాక ఉఱువతు నడువతువిళైవతాయ్క్కొణ్ణు శెయ్కాలాయ్ప్పొరుమ్ జేత్రత్తిలే, కర్నకన్ అతుక్కెన్నఒరు కృషియుమ్పణ్ణాతిరుక్క, ఉతిరి యానతుముళైత్తు విళైన్దు తలైక్కట్టిమాపోలే, మేఱ్ఱొల్లప్పడుకిఱ నిరూపణవిశేషజ్జళాతల్, కీర్తోచ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళాతల్, ఇతు క్కెన్నవొరుకృషిశెయ్యవేణ్ణాతే ఇచ్చేతనర్ పక్కలిలే తన్నడైయేవిళై యుమ్మడియాయ్ఱు, భక్తిక్కు కర్నకనానవీశ్వరక ప్రవాహరూ పేణ నడక్కిఅనంసారమాకిఱ పళిమ్మన తై సృష్టిత్తు త్తిరుత్తుమ్మెన్తపడి.

3౯౦. అవై తానెవై యెన్టాల్;

3౯౧. పూర్వకృత పుణ్యపుణ్యఫలజ్ఞులై చ్చిరకాలమ్భుజత్తు,
ఉత్తరకాలత్తిల్ వాసనైకొణ్ణు ప్రవర్తిక్కును త్తనై
యెన్ను మ్మడికైయొట్టిన్దదనైయిలే, “నామూర్, నామ్
నిన్దనిలై యేతు, నమక్కినిమేల్ పోక్కడియేతు?” ఎన్ఱు
పిఱప్పన శిల నిరూపణ విశేషజ్ఞభుణ్ణు; అవైయాతల్,
మున్ముళొన్నవైయాతల్.

3౯౦. (ఇవై) ఎన్ఱు కీహరుళిచ్చెయ్తవన్ శై విశదీకర్తైక్కాక్కా
తద్విషయప్రశ్నతై యనుపదిక్కితార్, (అవై తానెవై యెన్టాల్) ఎన్ఱు.

3౯౧. అతుక్కు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్వకృత)
ఇత్యాదియాలే. అతావతు - మున్ముళొయ్యప్పట్ట పుణ్యపాపరూప కర్మ
ద్వయత్తినుడైయవుమ్ ఫలజ్ఞులై స్వర్గనరకాదికళితే నెడజ్ఞాలమనుభ
విత్తు, మేలుళ్యకాలత్తిల్ పూర్వకర్మవాసనైకొణ్ణు పుణ్యపాపరూప
కర్మజ్ఞులై ప్రవృత్తిక్కు మత్తనైయెన్ఱు శొల్లత్తక్కతామ్మడి అచ్చ
కర్మావాయ్ కర్మఫలానుభవత్తిల్ కైయొట్టిన్ద నిన్దదనైయిలే, “కాణ్ణిఱ
దేహమా? దేహత్తిరిక్తరో? స్వతన్త్రిరో? పరతన్త్రిరో? నామూర్?”
ఎన్ఱుమ్, “నశిక్కుమ్మడినిన్ఱోమో? పిఠైక్కుమ్మడినిన్ఱోమో? నామ్నిన్ద
నిలైయేతు?” ఎన్ఱుమ్, “ఇప్పడినిన్ద నమక్కినిమేల్ దేటుకైక్కిడాన
పోక్కడియేతు?” ఎన్ఱుమ్ తన్నుడైయే రాణ్ణావన శిలనిరూపణవిశేషజ్ఞ
భుణ్ణు, అన్నిరూపణవిశేషజ్ఞభాతల్, పూర్వోక్తజ్ఞాన యాదృచ్ఛికాది
సుకృతజ్ఞభాతలెనై.

3౯౨. ఇన్నిర్నేతుక విషయికారక్రమమ్ శాస్త్రుత్తిలెగ్గే
శొల్లిల్ శైన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (యథాహ) ఎన్ఱుతుడగ్గి. భగవచ్చా
స్త్రుమ్నూన్ శైట్టుసంహితై యాయితేయిరుప్పతు ; అతిలేయొన్ఱితేఅహ
ర్నున్ద్యసంహితై. (౧) “పచ్చారాత్రస్యకృత్సస్యవక్తానారాయణస్వ

యమ్” ఎన్నిటపడియే సకలత్తుక్కు మాదివక్తా భగవానాయరుక్కు
 చెయ్తే తత్తత్సంహితైకశోతోటుమ్ అవాన్తవక్తాక్కుళుముణ్ణితే;
 అతిల్ ఇన్దసంహితైక్కు అహిర్బుధ్న్యసంజ్ఞితనానరుద్రక వక్తావా
 యిరుక్కైయాలే ఇన్దై అహిర్బుధ్న్యసంహితైయెన్ణిటను. ఇన్దసంహితై
 యిలే, (౧) “నుణ్ణణ్ణివిల్ నీలార్కణ్డత్తమాన్” ఎన్నిటపడియే
 సత్వమ్ తలైయెడు త్తపోతు సూక్ష్మదర్శియాయరుక్కుమ్నుద్రనై, దేవ
 ర్షియాయ్ బ్రహ్మవిత్తమనాన శ్రీనారదభగవాన్ శెన్ద్రనువర్తిత్తు స్వ
 సంశయన్గళెల్లామ్కేట్క, అవన్ నిర్ణయిత్తుక్కుణ్ణి వారానిట్కు, పతి
 నాలామధ్యాయత్తిల్ ఇవన్ పణ్ణిన ప్రశ్నత్తుక్కుడై త్తరమాకసంసారమో
 డ్డ హేతుక్కుళాక నిగ్రహశక్తి అనుగ్రహశక్తియెన్దు సర్వేశ్వరనుక్కి
 ర్ణు శక్తియుణ్డెన్దు ప్రతిజ్ఞైపణ్ణి, అతిల్ (౨) “తిరోధానకరీశక్తిస్సా
 నిగ్రహసమాహ్వనూపుమాంసంజీవసంజ్ఞంసాతిరోభావయతిస్వయమ్”
 ఎన్దుతుడగ్గి నిగ్రహత్తికైయానశక్తియాలే తిరోహితస్వస్వరూపాదిక
 నాయ్ జీవాత్మాసంసరిక్కుమ్మడియై విస్తరేణప్రతిపాదిత్తు, అనన్తరమ్,
 అనుగ్రహత్తికైయాన శక్తియాలే సంసారాన్తుక్తనామ్మడియై ప్రతి
 పాదిప్పతాక, (3) “ఏవంసంస్మృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణి స్వకర్తభిః
 జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోః కృపాకాప్యపజాయతే సమీక్షితస్తుదాసోఽయం
 కరుణావర్షరూపయా । కర్తృసామ్యంధజత్వేవ జీవోవిష్ణుసమీక్షయా ।
 శక్తిభావస్మైజీవ ముత్తారయతిసంస్మృతేః । కర్తృణీచసమేతత్ర తూష్టి
 మ్భావముపాగతే” ఎన్దు సంసారచక్రస్థనాయ్ దుఃఖాకులనాన జీవన్
 విషయమాక సర్వేశ్వరనుక్కురు కృపై జనిక్కుమ్మడియెయమ్,
 అన్దకృపైయడియూక ఉణ్ణాన అవన్కటాక్షత్తుక్కు విషయభూతనాయ్
 క్కుణ్ణు ఇవన్ కర్తృసామ్యత్తై భజిక్కుమెన్ను మత్తైయమ్, అన్ద అను
 గ్రహత్తికైయాన శక్తియిన్దుడైయ సద్భావ మివనై సంసార త్తిల్ నిన్దు

3౯౨. (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథ్” ఎన్టుతుడగ్గి ఇతిసు
డైయక్రమత్తై భగవచ్చాస్త్రు త్తిలేశొల్లిత్తు.

ముద్ధరిప్పిక్కు మెన్నుమిడ తైయుమ్, క్షీర్ణక ర్తసామ్యమెన్టుతిక్ కరు తై
యుమ్ సజ్జ)హేణశొల్లి, (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథ్ పరిబర్హ
ముపేయుసి । నిన్పత్తమోషణోద్యోగా స్తదాస న్నడదాసతే । అనుగ్ర
హః త్తికాయాస్తు శ క్తేఃపాతక్షణేతథా । ఉదాసాతేసమీభాయ క ర్తణీతే
శుభాశుభే । తత్పాతాన న్తరం జన్తుర్యుక్తోమోక్షసమీక్షయా । ప్రవర్త
మాన వైరాగ్యో వివేకేఽభినివేశవాక్ । ఆగమాననుసంఘిన్త్యగు
రూనపుష్పసర్పచ । లబ్ధస త్తఃప్రకారైస్తైః ప్రబుద్ధోబోధవాలనః”
ఇత్యావ్యధ్యాయశేషత్తాలే, వట్టిపోకిఅవక్ సంభార తైవైత్తు మత్తైయ
నిష్టవశవిల్ అవనుడైయసమ్భార తై అవహరిప్పతాక ఉద్యోగిక్కిఱ
తన్మరర్, అన్దసమ్భార తై అవక్వన్దు కైప్పత్తనీనవశవిల్ యాతొరు
పడి నిన్పత్తమోషణోద్యోగరాకానిష్టకొణ్ణు ఎప్పొతు ముదాసీనరా
యిరున్దు విడువర్కళ, అప్పడియే భగవదనుగ్రహశక్తి ఇవక్వక్కు
లిలే వన్దక్షణత్తిలే, ఇవ్వాత్తావైత్తవట్టియే యిటుప్పతాకానిష్ట
పుణ్యపావక ర్తజ్జలిరణ్ణుమ్, ఇవనైవన్దుమేలిడామలుదాసీని త్తిరున్దువిడుమ్;
అన్ద అనుగ్రహః త్తికై యాన శక్తి తన్మక్కల్వన్ద వనన్తరమ్ ఇచ్చే
తన్వక్ మోక్షసమీక్షాయుక్తనాయ్ ప్రవృత్తమాన వైరాగ్యనాయ్
వివేకాభినివేశాయాశాస్త్రప్రవణనాయ్ సదాచార్యసమాశ్రయణమ్
పణ్ణి లబ్ధసత్తాకనాయ్ లబ్ధజ్ఞాననాయ్ అన్దజ్ఞాన తైరక్షీత్తుక్కొణ్ణు సార
గ్రాహియాయ్ సముచితోపాయ పరిగ్రహత్తాలేసంసారాదు త్తిర్ణనాయ్
పరమపద తై చ్రాపిక్కుమెన్టు శొన్నానితే. ఆకై యాలే, “యథాహి
మోషకాఃపాథ్” ఎన్టుతుడగ్గి ఇన్నిరేతుక విషయికార తిచుడైయ
క్రమత్తై ఆప్తప్రమాణమాన భగవచ్చాస్త్రు త్తిలే శొల్లిత్తుశ్శైన్దితార్.

౩౯౩ (౧) “వెటితేయరుళ్ శెయవర్” ఎన్ఱుఇన్ఱర్థతై స్పష్టమాక వరుళిచ్చెయ్తారితే.

౩౯౪. (౧) “శెయవార్ కట్ కు” ఎన్ఱు అరుళుక్కు హేతు సుకృతమెన్నానిన్ఱు తేయెన్నిల్ ; అప్పోతు “వెటితే” ఎన్ఱిఱవిడమ్ శేరాతు.

౩౯౩. ఇప్పడి శాస్త్రమ్ శొన్నవశవన్ఱిక్కే నిర్దేతుకవిషయీ కారత్తుక్కునేరే పాత్రభూతరాయ, ఆ పతనూగ్రేసరరాన ఆధ్వారిన్ఱు ర్థతై శైళియవరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱితార్ మేల్, (వెటితే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. “వెటితేయరుళ్ శెయవర్” ఎన్ఱుతు-నిర్దేతుకమాక క్కప్పైపణ్ణువరెన్ఱు పడి. (ఇన్ఱర్థతై స్పష్టమాకవరుళిచ్చెయ్తార్) ఎన్ఱుతు - ఇన్నిర్దేతుక విషయీ కారమాకిఱ రహస్యార్థతై సంశయవిపర్యయమఱ సకలరుమఱి యున్ఱుడి ప్రకాశమాక వరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱై.

౩౯౪. అన్ఱదిన్ఱు సూక్తిక్కున స్తరోక్తియి లభిప్రాయ మఱియా తార్ శక్తయై యనువదిత్తు పురిహరిక్కితార్, (శెయవార్ కట్ కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అరుళ్ శెయవరెన్ఱువన స్తరమ్ ఆర్ క్కుత్తా నెన్ఱు మప్పేన్ఱైయిలే “శెయవార్ కట్ కు” ఎన్ఱు-అరుళుకైక్కుఱుప్పాక త్తిరువుళ్ళముకక్కున్ఱుడి శిలవల్లైచ్చెయ్యి మవర్ కఱ్కెన్ఱైయాలే, అవక్ కప్పై పణ్ణుకైక్కు హేతు చేతనసుకృతమెన్నానిన్ఱు తేయెన్నిల్ ; అప్పడి శొల్లుమ్మోతు నిర్దేతుక వాచకమాన “వెటితే” ఎన్ఱిఱవిడమ్ సజతమాకాతెన్ఱై ; ఆకైయాలే “శెయవార్ కట్ కు” ఎన్ఱుతు-తా శెయ్యనిన్ఱై త్తవర్ కళుక్కెన్ఱుపడి.

౩౯౫. ఆభిముఖ్యత్తుక్కు భగవత్కృపై కారణమ్, అద్వైషత్తుక్కు సుకృతమ్ కారణమెన్ఱునిన్ఱైత్తు చొప్పల్లువార్ వచనతై యనువది

౩౯౫. భగవదాభిముఖ్యమ్ సుకృతత్తాలన్నిక్కే భగవత్కృపై
యా లే పిఱక్కిఱతు, అద్వేషమ్ సుకృతత్తాలేయెన్నిల్;
అన్దఘలవిశేషత్తుక్కు అత్తై సాధననూక్కవొణ్ణాతు.
౩౯౬. శాస్త్రముమ్ విధియాతేనాముమటియాతే యిరుక్కిఱ
విత్తై, సుకృతమెన్దు నామ్ పేరిడుకిఱపడియెన్నెన్నిల్;
నామన్దు, ఈశ్వరన్ ఎన్దు కేటిర్దుక్కెయాయిరుక్కుమ్.

త్తుక్కొణ్ణ పరిహరిక్కిఱార్, (భగవదాభిముఖ్యమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ విముఖనాయ్ పొన్ద ఇచ్చేతననుక్కు, భగవద్విష
యత్తిల్ పిఱక్కిఱ ఆభిముఖ్యమ్ ఇవనుడైయ సుకృతనిబన్ధనమాక
వన్దిక్కే కేవలభగవత్కృపైయా లే పిఱక్కిఱతు, తత్పూర్వభావి
యాన అద్వేషమ్ సుకృతమడియాక పిఱక్కిఱతెన్దు శొల్లప్పార్ క్కిల్,
అఖలాత్తగుణాదియాయ్ ఆత్మోజ్జీవనాఙ్గురమాయిరున్దుళ్ళ భగవదద్వే
షనూకిఱ ఇప్పలవిశేషత్తుక్కు అతిత్తుద్రమాన యాదృచ్చికాది
సుకృతతై క్కారణమెన్దు శొల్లవొణ్ణాతెన్దై. అకైయాల్ అద్వేషత్తు
క్కుమ్ భగవత్కృపైయే కారణమెన్దు శొల్లవేణుమెన్దు కరుత్తు.

౩౯౭. శాస్త్రావిహితమునూయ్ చేతనావిదితముమాన ఇన్దయా
దృచ్చికాదిక్కు-సుకృతమెన్దు పేరిట్టరిన్నా రెన్ను మిడతై శక్కాపరిహర
రూపేణ వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (శాస్త్రముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
“ఇదంకుర్యాత్” ఎన్దు శాస్త్రావిహితమునూయ్ కర్తృభూతరాన
చేతనరాలే బుద్ధిపూర్వేణానుష్ఠితముమానతోన్వైయితే సుకృతమెన్పుతు;
అప్పడియే ఇత్తైచ్చెయ్ వానెన్దు శాస్త్రముమ్ విధియాతే, ఇన్న
సుకృతమ్ పణ్ణిలోమెన్దు తత్కర్తాకళాన నాముమటియాతే యిరుక్కిఱ
ఇన్దయాదృచ్చికాదియై సుకృతమెన్దు నామ్ పేరిడుకిఱపడియెన్దనేయెన్నిల్;
“ఇతుక్కు-సుకృతమెన్దు పేరిడుకిఱోమ్ నామన్దు, సర్వముక్తిప్రసక్తమ్
వాతామైక్కాక సర్వజ్ఞానాన ఈశ్వరన్ సుకృతమెన్దు పేరిట్టువెత్తాన్” ఎన్దు

3౯2. ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆహ్వాంకళి పాశురజ్జళిల్

తత్త్వదర్శికళాన ఆచార్యార్కళరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టరుక్కైయాయురు
క్కుమెన్నె. ఆకక్కీర్త్తి “వెటితేయరుళి శెయ్వర్” ఎన్ఱు * మయర్ వఱు
మతినలమ్ పెన్ శివర్ కళిల్ తలై వరాన నమ్మాహ్వాంక నిర్దేశతుకవిష
యికారమాకిఱ ఇవ్వర్థతై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ తపడియై దర్శి
ప్పిత్తు అర్థిమేల్ వద్దశజ్జాపరిహారగళుమ్ పణ్ణియరుళినారాయీర్తు.

3౯2. ఇని ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆహ్వాంకళి పాశురజ్జళిల్
అన్యోన్యవిరుద్ధమౌ లేతోర్తు మవర్తుక్కు ప్పరిహారముమ్, ఇవ్వ
ర్థస్థాపకమాక మర్తుమ్ శొల్లవేణ్ణుమ్ ప్రమాణతర్కజ్జళుమ్ ఇవ్విడ
త్తిల్ తామరుళిచ్చెయ్యమెక్కు హేతువిన్న తెన్ఱితార్, (ఇవ్వర్థవిషయ
మాక) ఎన్ఱుతుడన్ఱి. అతావతు - నిర్దేశతుకవిషయికారమాకిఱ ఇవ్వర్థ
విషయమాక, ఇవ్విషయికారత్తుక్కిలక్కాయ్ * మయర్ వఱుమతి
నలమ్ పెన్ శివర్ ఆహ్వాంకళుడైయ భగవదన్ఱీకారప్రకాశకగళాన పాశురజ్జ
ళిల్ (౧) “వెటితేయరుళి శెయ్వర్” (౨) “ఎన్ఱున్ఱి శెయ్తేనావెన్ఱు
జ్జిల్ తికర్త్తి వతువే” ఎన్ఱుమ్, (3) “తిరుమాలిరుజ్జులై మలైయెన్ఱే
నెన్ఱు” (౪) “మాతవనెన్ఱతేకొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (౫) “నల్లతోరఱమ్ శెయ్
తుమిలే” ఎన్ఱుమ్, (౬) “నోర్ శివర్ పల్ పిఱవి” ఎన్ఱుమ్, (౭) “యా
నెత్తవత్తాల్ కాణ్ మిళకొలిన్ఱు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “యానెత్తవమ్ శెయ్
తే” ఎన్ఱుమ్ ఇత్యాదికళాలే, భగవదన్ఱీకారహేతుక్కుళొన్ఱుమ్ తగ్గళి
పక్కలిలైయెన్ఱుతు ఉణ్ణానాట్పలే శొల్లువత్తాకైయాలే కరు త్తఱి
యాతవర్ కళుక్కుప్పరప్పరవిరుద్ధమౌ లేప్రతిభాసిక్కుమెన్నె. అవర్ శి

(౧) తి-వాయ్-౮-౭-౮. (౪) తి-వాయ్-౨-౭-౩. (౭) ౨-తిరు-౮-౬.

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౮. (౫) తి-మొ-౧-౯-౪. (౮) ౨-తిరు-౭౪.

(౩) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧. (౬) తి-మొ-౧-౯-౮.

పరస్పరవిరుద్ధమోహితోద్భవమ్; అనన్తరీయో శొల్లుకితి
పరిహారముమ్, మన్మథముజ్ఞాన వక్తవ్యజ్ఞభుమ్ విస్తర
భయత్రాలే శొల్లుకితిలోమ్.

శొల్లుమ్ పరిహారజ్ఞభావన-(౧) “మాతవక్” (౨) “మలై” ఎన్నిటవై వ్యా
వృత్త్యక్తిమాత్రమాకై యాల్ అవన్ శ్రీయాశోపిత్తువన్దు మేల్ విఘ్నకితి
భగవత్కృపైయేయగ్గీకారహేతు, అవైహేతువన్దెన్నుమిడమ్ సిద్ధమ్;
(౩) “నోన్ శ్రేణ్ పల్ పిఱవి” ఎన్దతు - ఎనక్కు పులజన్దగ్గళుణ్ణామృషి
యాకవాయిన్దు నాన్ సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిన్ శ్రేన్దు స్వనికర్షమ్ శొన్న
విత్తనై; అనేకజన్దమ్ ఉన్నెన్దు పెఱుకై క్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణినేన్ద
పడియన్దు. (౪) “యానేతవమ్ శెయ్ తేన్” ఎన్దతు- (౪) * ఇరున్ద
మిన్దన్ మామలై యిన్దైయడిక్కే శొల్లుప్పెన్దు ప్రీత్యతిశయత్రాలే
ఎన్నెప్పోలేభాగ్యమ్ పణ్ణినారైయెన్దు ఇప్పెఱుపెన్దు భతమ్మై శ్లాఘిత
మాత్రమెన్దు ఇప్పుడైకళిలే నిర్దైతుకవచనవిరోధమ్ వారాతపడి సహే
తుకమోహితోద్భవమ్ మన్మథము. చొల్లుమ్ పరిహారజ్ఞ. (మన్మథము
ముజ్ఞానవక్తవ్యజ్ఞభావన)- మన్మథమునిర్దైతుక స్థాపనార్థమాకచొల్లు
వేణుమవై యాన, (౫) “ఏవంసంసృతిచక్రస్థే భాగ్యమృమాణేస్వకర్తభిః
జీవేదుఃఖాకులేవిఘ్నేకృపాకావ్యుపజాయతే” (౬) “నిర్దైతుకకటాక్షేణ
మదీయేనమహామతే । ఆచార్యవిషయాకారాత్ప్రప్నువన్తి పరాజ్ఞ
తిమ్” (౭) “నాసౌపురుషకారేణనచాప్యన్యేనహేతునా । కేవలంస్వే
చ్ఛయైవాహం ప్రవేక్ష్యేకశ్చిత్కదాచన” ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞభుమ్.
(విస్తరభయత్రాలే శొల్లుకితిలోమ్) ఎన్దతు- ఇన్దైయెల్లామ్ శొల్లుప్పార్
క్కుమళవిల్ గ్రన్థపరపువరుమెన్దజ్ఞై శొల్లుకితోమిన్దైయెన్దపడి.

(౧) తి-వాయ్-౨-౩. (౪) ౨-తిరు-౩౪. (౭) పాశ్చ-
(౨) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧. (౫) అహిర్బుధ్య-
(౩) తి-మొ-౧-౯-౮. (౬) పాశ్చ-

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్. ౩౮౯

౩౮౮. ఆకై యాల్ ఇవకవిముఖనానదశైయిలుమ్ కూడ ఉజ్జీని క్కైక్కుక్కప్పిపణ్ణిన వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్, ఎహో తుమ్ నిర్భరనాయే యరుక్కుమి త్తనై.

౩౮౯. (౧) “ఎతిర్ శూఝల్ పుక్కు.”

౩౮౮. ఆక, కీఘ్, (౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు” ఎన్ట ప్రతిజ్ఞెక్కు ఉపపాదకమాక (౩) “త్రిపాద్విభూతియితే” ఎన్టు తుడగ్గి, ఇవ్వళపుమ్ ఈశ్వరనివ్వాత్తోజ్జీవనార్థమాకవిముఖనశైయేపిడిత్తు క్కప్పిపణ్ణిహోపురుమ్మడియై విస్తరేణవరుళిచ్చెయ్ తాల్; అతుత నై నిగ మిక్కితార్, (ఆకై యాల్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనివ్వాత్తో జ్జీవనత్తుక్కు క్కప్పిపణ్ణమ్ కట్టలైయితువాకై యాలే ఇప్పడి ఇచ్చే తనకై తన్మక్కల్ విముఖనానవవన్దైయిలుముట్ పడ ఇవనుజ్జీవ్విక్కిక్కుక్కప్పిపణ్ణిహోపు గుణాధికనానవనై యనుసన్ధితాల్, ఏవమ్భూతనాన అవనో ఇవ్వవస్థాపన్న రాక్కినమ్మైక్కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కివిడానెన్టు తద్గుణవిశ్వాసత్తాలే సర్వకాలముమ్ నిర్భరనాయేయరుక్కుమి త్తనై, భయప్రసజ్గమిలైయెన్టు పడి.

౩౮౯. (౪) “విముఖనానదశైయిలుమ్ కూడ ఉజ్జీవిక్కిక్కప్పిపణ్ణిన వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్” ఎన్టుతామ్ కీఘరుళిచ్చెయ్ త వర్థత్తిలాత్తిక్కుడలాక జ్ఞానాధికరుడైయ వనుసన్ధానవిశేషత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎతిర్ శూఝల్ పుక్కు) ఎన్టు. (౧) “ఎతిర్ శూఝల్ పుక్కు” ఎన్టుతు-ఎనక్కుత్తప్ప వొణ్ణాతపడి పార్ త్తవిడమెఱ్ఱమ్ తానేయాప్పుడియాన వ్యాప్తియితే ఉళోపుక్కెన్టు పడి. “ఎతిర్ శూఝల్” ఎన్గిఱతు-అవతా రపరమాక మల్ బుముళ్ళారాలే వ్యాఖ్యాతమాయిల్ శాకిలుమ్. ఇహోతి వరివ్విడత్తిల్ వ్యాప్తిపరమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్; అనేకయోజ్జనై కళుణ్ణాయితే యరుప్పతు.

(౧) తి-వాయ్-౨-౪-౬.

(౩) ౩౮౧.

(౨) ౩౬౬.

(౪) ౩౮౯

౩౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౦౦. ఒరువనైప్పిడిక్కన్దైత్తు ఉరై వళైవారైప్పోలే వ్యాప్తి యుమ్.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికళైప్పోలే స్వార్థమాకవెన్దితే జ్ఞానాధి కరనుసన్దిప్పతు.

౪౦౨. కర్తృఫలమోప్పోలేకృపాఫలముమనుభవిత్తేయఁజవేణుమ్.

౪౦౦. అతుక్కుదృష్టాస్తమరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒరువనైప్పిడి క్కన్దైత్తు ఉరై వళైవారైప్పోలే) ఎన్దు. అతావతు - ఒరువనైప్పిడి క్కన్దైత్తు తవణ్ అవనైత్తప్పామల్ పిడిక్కవేణుమెన్నుమభినివేశత్తాలే అవూరైచ్చేరవళైయుమాపోలేయాయ్దు ఓరాత్తావైయకప్పడుత్తి క్కొళ్ళుకైక్కాక సకలచేతనాచేతనజ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్ఱుప్పడి; ఆత్తేయాలే వ్యాప్తియుమ్ స్వార్థమాకవెన్దితే జ్ఞానాధికరనుసన్దిప్ప తెన్దితార్. (వ్యాప్తియుమ్) ఎన్దుతు - సర్వసత్తాహేతువాన అతువు ముట్పడ వెన్దువడి.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికళై స్వార్థమాక వనుసన్దిక్కెయై సిద్ధవత్కరిత్తు, ఇతుక్కుదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్, (సృష్ట్యవ తారాదికళైప్పోలే)ఎన్దు. (౧)*మున్నీర్ ఇలత్తిల్ముతత్పాట్టిలే సృష్టి యైస్వార్థమాకవుమ్, ఇరణ్ణామ్పాట్టిలుమ్ మూన్తామ్పాట్టిలుమ్ అవతార జ్గళై స్వార్థమాకవుమ్ ఇవర్తామేయనుసన్దిత్తరుళినాఁతే. (అవతారా దికళి) ఎన్దిఱవిడత్తిల్ ఆదిశబ్దత్తాలే గుణచేష్టితాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు.

౪౦౨. ఇప్పడి ఇవణ్ విముఖనానదళైయిలుమ్ సృష్ట్యవతా రాదికళాలే ఇవనుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కుఅవణ్ కృపివణ్ణిప్పోరుకిఱతు తన్నుడైయ నిర్దేతుకకృపైయాలేయితే; తాదృశకృపాఫలమనుక్కు అవశ్యానుభావ్యమెన్నుమిడతై నదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్యనిన్దు క్కొణ్ణ, కీర్థ్ (౨) “నిర్భరనాయురుక్కుమిత్తనై” ఎన్దువల్ శైఫీరీకరిక్కి తార్మేల్, (కర్తృఫలమోప్పోలే) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు - తాణ్ శేయ్త

రం3. కృపై పెరుకప్పుక్కాల్ ఇరువర్ స్వాత స్త్రితాలుమ్
త్తకైయవాణ్ణాతపడి ఇరుకరై యు మట్టియప్పెరుకుమ్.

పుణ్యపాపరూపక ర్తఫలమ్,(౧)“అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్” ఎన్నిటపడియే
అనుభవిత్తే యటవేణుమోపాతి, నిత్యసంసారహేతువాన క ర్తత్తై
త్తల్ళి నిత్యసూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుత్తెక్కు హేతువాన
అవనుడై యకృపాఫలమ్ ఇవనుక్కిచ్చెయిల్లెయేయాకిలుమ్ అవశ్యమను
భవిత్తే విడవేణుమెనై.

రం3. ఏవమ్భూత కృపై అనాదియాయరుక్కచ్చెయ్తే, క ర్త
కర్తావాన చేతననుడై యపుమ్ తత్ఫలభోక్తావాన ఈశ్వరనుడై య
పుమ్ స్వాత స్త్రితాలే తకైయప్పట్టన్తోకిడన్దుపోన్దుతు, ఇన్నముమప్ప
డియానాలోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కృపై పెరుకప్పుక్కాల్)
ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు-కృపాగుణమ్, నిరఙ్కుశస్వత స్త్రినానవీశ్వరక
తానిట్టకట్టలై యిలే వన్దవాతే యగ్గీకరిక్కక్కడవోమెన్టు ఇచ్చేతననై
క్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కుమళవిల్, ఇరువర్ స్వాత స్త్రితాలుమ్
త్తకైయప్పట్టు నిఱుకుమతోట్టియ, అక్కట్టలైయిల్ వారామైయాలే
దుర్గతియేవఁ బాశాక ఇవనై అవన్తానే మేల్విఱున్దగ్గీకరిక్కై కుడ
లాప్పడి పెరుకుమళవిల్, స్వాశ్రయమానవీశ్వరనుడై య చేతనకర్తా
నుగుణమాకవే నిర్వహిక్కక్కడవోమెన్టిట స్వాత స్త్రితాలుమ్, స్వ
విషయమానచేతననుడైయ-(౨) “శ్రుతి స్మృతి ర్మైవాజ్ఞాయస్తాముల్ల
ఙ్ఘ్యవ ర్తతే” ఎన్నిటపడియే ఈశ్వరాజ్ఞైయై యతిలక్ష్మిత్తు నడక్కైక్క
డియాన స్వాత స్త్రితాలుమ్ నిరోధిక్కవాణ్ణాతపడి (3) “వితివాయ్
క్కిన్తు కాప్పారా” ఎన్నిటపడియే ఉభయస్వాత స్త్రితరూపమాన
ఇరణ్ణకరై యు ముడైన్దట్టియుమ్మడి యొరుమట్టిల్ నిల్లామైమేల్ మేలుమ్
పెరుకానిఱుమెనై.

౪౦౪. భయహేతు కర్తమ్ ; అభయహేతుకారుణ్యమ్.

౪౦౫. భయాభయజ్గళిరణ్ణమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశపుమ్ నడక్కుమ్.

౪౦౪. ప్రకరణాదియిల్ భయాభయహేతుక్కుళాకచ్చొన్న స్వదోషభగవద్గుణజ్గళిల్ వైత్తుక్కుణ్ణ, కర్తకారుణ్యజ్గళిల్ ప్రధానజ్గళాకైయాల్ అవత్తైయుపపాదిత్తుక్కుణ్ణ వన్దార్ కీర్త్ ; అతుత్తన్నై నిగమిత్రుభుకితార్ మేల్, (భయహేతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఈశ్వరనే ఉపాయమెద్దిరుక్కిఱ ఇన్వధికారిక్కు ఇన్ఱముమ్ సంసారమను వర్తిక్కిల్ శెయ్వతెన్నెన్ఱిఱ భయత్తుక్కుహేతు, అనాదికాలమ్ సంసరిక్కైక్కుక్కా రణమాయ్ పోన్ఱ స్వకర్తస్థరణమ్ ; (౧) “శూఢ్రి పిఱప్పమ్ మరుజ్జేవరప్పెఱుమ్” ఎన్ఱిఱపడియే సంసారమ్ నమ్మరుక్కుమ్ వరమాట్టాతు, శరీరావసానత్తిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కుమ్కణ్ణభివిల్లె యెన్ఱు నిర్భయనాయరుక్కైక్కుహేతు, కర్తజ్ఞైప్పారామలగ్గీకరిత్తు సంసారత్తై యడియఱుత్తు త్తైత్తిరువడికళిలే శేర్త్తుక్కుళ్ళుకైక్కుఱుప్పాన అవన్ఱుడైయ నిర్దేతుక కారుణ్య స్థరణమెన్ఱై. (౨) “స్వదోషానుసన్ధానమ్”

(౨)-“భగవద్గుణానుసన్ధానమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గిన జ్ఞైనిగమిక్కిఱ విడమూకై యాల్(కర్తమ్)(కారుణ్యమ్)ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ స్థరణపర్యన్తమేవివక్షితమ్.

౪౦౫. ఇబ్బయాభయజ్గళిరణ్ణ మివసుక్కైవ్వళవాక నడక్కుమెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (భయాభయజ్గళిరణ్ణమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - భగవత్కృపావిషయమాయ్, ప్రకృతియోడే యరుక్కైయాల్ అనాదికాలమ్ సంసరణహేతువాయ్ పోన్ఱ స్వకర్తజ్ఞై యనుసన్నిప్తు, అజ్ఞైప్పారాతే అగ్గీకరిత్రభగవత్కారుణ్యజ్ఞై యనుసన్నిప్తుతాయ్ క్కొడితే ఇన్వధికారియిరుప్పతు. అతిల్ కర్తజ్ఞై యనుసన్నిప్తిహేతు భయముమ్, కారుణ్యజ్ఞై యనుసన్నిప్తిహేతు అభయముమాయ్ ఇరణ్ణమ్మాటిమాటి ప్రకృతినమ్మన్దమత్తు భగవత్ప్రాప్తిపణ్ణమశపుమ్ నడక్కుమెన్ఱై.

రంఁ. నివర్తజ్ఞానమ్ భయహేతు, నివర్తజ్ఞానమభయహేతు.

రంఁ. ఇష్టది ఉభయముమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశవుమ్ నడక్కిఁటతె? తద్గుణవిశ్వాసత్తాలే ఎప్పోతుమొక్క నిర్భయనాయిరు క్కనాణ్ణాతోవెన్న; అనుభవ్యుకితార్, (నివర్తజ్ఞానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. లతావతు - అవనుడైయ కారుణ్యత్తాలే నివర్తికృష్ణడుమతాన అవి ద్వాక ర్తవాసనారుచి ప్రకృతి. సమృద్ధవిషయజ్ఞానమ్, ఇవైకిడక్కె యాలే ఇన్నముమ్ సంసారమ్ మేల్పిట్టల్ శెయ్వ తెన్నెనిఱభయహేతు; (౧) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్ఱు సర్వేశ్వరనివత్తైత్తల్లి ప్పొకడుమ్మడిపణ్ణుకైయాలే ఇవత్తుక్కు నివర్తమాన అవనుడైయ కారుణ్యవిషయజ్ఞానమ్ తద్భయరాహిత్యహేతువెన్ఱై. నివర్తకబలమటి న్దాలుమ్ నివర్తమికిడక్కు-మశవుమ్ భయముమ్ నడునడునే కలశిచ్చె యుమెన్ఱుకరుత్తు.

ఆక, ఇప్రకరణత్తాల్-ఇవనుక్కు భయాభయహేతుకృళుమ్, తదుభయవిపర్యయ త్తిల్ సిద్ధిక్కు-మతువుమ్, తన్ని బద్ధనశక్తా-పరిహారశక్తి ఖమ్, సర్వేశ్వరక సంసారికకుక్కుజీవనత్తిల్ కృషిపణ్ణుమ్మడియుమ్, అజ్ఞాతసుకృతభగవదగ్గీకారహేతుత్వముమ్, ఇన్ని ర్హేతుకవిషయీకార వైభవానభిజ్ఞిర్పడియుమ్, ఏతద్వైభవాభిజ్ఞిర్పడియుమ్, ఇన్వర్థ మభి యు కవచన సిద్ధమెన్ను మతువుమ్, అజ్ఞాతసుకృతవ్యాజేన అవనగ్గీకరి క్కుమ్మడియుమ్, తగ్గీకారహేతువాక్కు మజ్ఞాతసుకృతదర్శితత్వం తత్కృషి ఫలత్వముమ్, తన్ని రూపణఫలితముమ్, తగ్గీకారప్పత్తా శామవై కాదా చిత్కమాక స్వయమేవ విశ్లేశక్కుడియుమ్, అనత్తై ద్వైవిధ్య ముమ్, ఏవమ్భూతవిషయీకార శాస్త్రసిద్ధత్వముమ్, ఇవివిషయీకా రమ్ పెన్ఱివర్ ఇత్తై వెలియాక ప్పొసినపడియుమ్, ఏతదనభిజ్ఞవచనపరిహార ముమ్, ఆభిముఖ్యవదద్వేషతత్కృపాజనితత్వముమ్, యావృచ్చికాది కళిల్ సుకృతనామమీశ్వర కృతమెన్ను మతువుమ్, ఏతదర్థవిషయాభియు

క్తవచన పరిస్పరవిరోధ పరిహారాద్యనుక్తిహేతువుమ్, ¹⁷⁶కీర్తీపరక్క ఉపపాదిత్తువస్తతికాఫలితముమ్, ¹⁷⁷తదాప్తిహేతుతయా జ్ఞానాధికరను సన్ధానముమ్, ¹⁷⁸నిష్ఠేతుక కృపాఫలావశ్యానుభావ్యత్వముమ్, ¹⁷⁹ఈదృశ కృపాప్రవాహదుర్నివారకత్వముమ్, ¹⁸⁰ప్రకరణాది ప్రతిజ్ఞాతార్థనిగమన ముమ్, ¹⁸¹భయాభయానువర్తనకాలావధియుమ్, ¹⁸²పితదుభయహేతు భూతజ్ఞానవిశేషశ్శతమ్ శొల్లుకైయాలే ఇవ్యధికారిక్కు అద్వేషాది మోక్ష పర్యంతాఖిల లాభహేతువాన భగవదాకస్మిక కృపాప్రభావమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక-ప్పట్టతు. ఇత్యాల్, ద్వయోపదేప్తభూతాచా ర్యోపసత్త్వాదికళుక్కుమ్, తదుపదిప్తద్వయార్థ జ్ఞానాదికళుక్కుమ్ హేతువాన భగవన్నిష్ఠేతుక కృపావైభవమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

నిష్ఠేతుకకృపావైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

చరమప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

౪౦౭. ఇష్టినిబన్ధితీల్ ఉపక్రమమేసిడిత్తు ఇవ్యశవాక, సిద్ధోప-
యభూతనాన సర్వేశ్వరనే చేతనర్క్కు పురమపురుషార్థలక్షణ మో-
క్షసిద్ధిక్కు. ¹⁸³ఋషేక్షసాధనమెస్తరుళిచ్చెయ్తొ, ఉపాయభూతనాన సర్వ-
ేశ్వరక కర్తనిబన్ధనమాక సంసరిష్ఠిక్కువుమ్, కారుణ్యనిబన్ధనమాక
ముక్తనాక-వుమ్ వల్లనిరజ్కుశ స్వతన్త్రినాకైయాలే, అవనై ఉపా-
యమాకప్పు¹⁸⁴శీయిరుక్కు మవర్కళుక్కు స్వకర్తానుసన్ధానత్తాలుమ్
తత్కారుణ్యనుసన్ధానత్తాలుమ్వరుమ్ భయాభయశ్శోయానత్త్వై-
మాతీమాతీ నడక్కుమ్మిడియెయుమ్ దర్శిప్పిత్రార్కీర్తీ ; ఇనిమేల్, (౧)
“సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీంతనుమ్” ఎన్దుమ్,
(౨) “తిరువకామకళి కొఱునకాతానేకురువాకి” ఎన్దుమ్ శొల్లుకైయాలే
అన్దసిద్ధోపాయ బహిర్భూతమన్దియే తచ్చరమావధియాయ్, బన్ధమో

౪౦౭. స్వత స్త్రీనై ఉపాయమాకత్వా పశ్చీనపాతితే ఇప్రు
సగ్గదానుశ్చతు.

తజ్జలిరణ్ణుక్కుమ్ పాతువాయరుక్మైయన్తి క్కే మోక్షైక హేతువా
యరుక్మైయా లే తన్నిష్ఠర్ కుక్కు భయప్రసగ్గమిన్తి యే ఎప్పోతుమొక్క
నిర్భయరాయ్ కొణ్ణిసుక్కులామ్బడియాయ్, చరమావధియానస్వరూప
ప్రాప్యగ్గళుక్కు అనురూపనూనచర మోసాయమ్ సదాచార్యాభిమాన
మేయెన్తు సకలవేదా ససారవిత్తమరాన పూర్వాచార్యోకళ్ తజ్జళు
క్కు తజ్జమాకవనుసగ్గత్తు మువదేశిత్తుమ్ పోన్త రహస్యాగ్గత్తై సకలరు
మతిన్దజ్జివిక్కుమ్బడి ప్రబద్ధశేషత్తాలుమ్ సుస్వస్థమాక నరుళిచ్చెయ్
కితార్.

అతిర్, ఇప్పుడి భయాభయజ్జలిరణ్ణుమ్ మాటిమాటి యనునర్తి
యామల్ ఎప్పోతుమొక్క నిర్భయనాయరుక్కులావతొరు వట్టియిల్లై
యోవెన్నుమాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వత స్త్రీనై) ఎన్తు
తుడగ్గి. అతావతు - కర్తానుగుణమాక సంసరిప్పిక్కువుమ్ కారుణ్యాను
గుణమాక సంసారనివృత్తియైప్పణ్ణి త్తిరువడికళిలే శేర్త్తుక్కుళ్ళవుమ్
వల్ల నిరజ్కుశ స్వత స్త్రీనానవీశ్వరనై ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారగ్గ
ళుక్కు ఉపాయమాకప్పశ్చీనపాతితే, యావత్ప్రాప్తి భయాభయజ్జ
లిరణ్ణుమ్ మాటిమాటి నడక్కుమెన్నుమిప్పిసగ్గదానుశ్చత్తెనై. పర
త స్త్రీస్వరూపనాయ్ మోక్షైక హేతువానస్వాచార్యనై యుపాయమాక
ప్పశ్చీనాల్ ఇప్పిసగ్గమిల్లై; సతతనిర్భయనాయరుక్కులామెన్తు కరుత్తు.
(ఉపాయమాకత్వా) ఎన్తుఒరుముఱుచ్చొల్లిత్తనై.

౪౦౮. ప్రమాణాత్పమేయ సీశ్చయమ్ పణ్ణవేణుమితే, ఇవ్వ
గ్గమెక్ కొణ్ణు నిశ్చయిక్కుక్కడవోమెన్నుమాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్

రంగా, ఉణ్ణపోతొరువారైయుమ్

కితార్. (ఉణ్ణపోతు) ఎన్ఱుతుడన్కి. * మయర్ వఱుమతిసలమ్ పెరియ
భగవదనుభవైక భారకరాయరుక్కు మాత్వార్ కళుక్కు, ఉణ్ణపోతు
ముణ్ణాతపోతుమావన - భగవదనుభవతదలాభకాలన్కి ; ఆతిల్ భగ
వదనుభవమ్ పణ్ణి హృష్టరాసపోతు, తద్దాస్యవివృద్ధికామతయా తదీయ
దాస్యత్తిలేయూన్కి, (౧) “పరులుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుమ్
పరమర్” (౨) “నాళుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుడై నాతర్” (౩)
“నరుమైయు మిమ్మైయుమ్ నమ్మై యళిక్కుమ్ పిరాక్కళ్” (౪) “శలిప్పిన్ఱి
యాడైమ్మై చ్చున్ఱశన్దారమ్ కాప్పర్” (౫) “నన్దై పెరుత్తెమ్మై
నాళుయ్యక్కోళ్ కిన్ఱనమ్మర్” (౬) “ఎమ్మల్ పిఱప్పిడై తోతెమ్మై
కులమ్ తాన్కి” (౭) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశరాయ్నై యా
ణ్ణారి శ్శేరియ - శెన్దామరై క్కట్టరుక్కుఱళన్ నఱుమావిరై నాణ్ మల
రడిక్కిల్ పుకుతల్ - ఉఱుమాపావియేనుక్కు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “ఆరె
ణ్ణమ్ నెణ్ణుడైయారవరెమ్మైయాళ్ వారే” (౯) “ఞాన త్రినొళియురువై
నినై వారెన్నాయకరే” (౧౦) “నచ్చిత్తొమ్మవారై నచ్చెన్ఱన్ నన్నె
జ్జే” (౧౧) “పేరాళన్ పేరోతుమ్ పెరియారై యెరుకాలుమ్ పిరికి
లేనే” (౧౨) కణ్ణరక్కణ్ణురకి క్కెయారత్తొమ్మవారై క్కరుతుమ్
కాల్-ఉణ్ణాతు వెమ్కూన్ మోవాతుపావన్కి శేరా” ఎన్ఱుమ్, (౧౩)
“ఈట్టమ్ కణ్ణిడక్కుడు మేలతు కాణుమ్ కణ్ణయనావతే” (౧౪) “తొ
ణ్ణరడిప్పిడియాడనామ్మెటిల్ కణ్ణిర్ కుడైన్దాడుమ్ వేట్కైయెన్నావతే”
(౧౫) “ఇన్బుఱుమ్ తొణ్ణర్ శేవడియే త్రివాన్ త్తమ్మెన్ఱెజ్జమే” ఎన్ఱుమ్
ఇత్యాదికళాతేతద్విషయ త్తిలుమ్ కాట్టిల్ తదీయ రేనమక్కు శేషికళుము

(౧) తి-వాయ్-౩-౭-౧.

(౬) తి-వాయ్-౩-౭-౮.

(౧౧) తి-మొ-౭-౪-౪.

(౨) తి-వాయ్-౩-౭-౨.

(౭) తి-వాయ్-౮-౧౦-౩.

(౧౨) తి-మొ-౭-౪-౮.

(౩) తి-వాయ్-౩-౭-౫.

(౮) తి-మొ-౨-౬-౨.

(౧౩) పెరు-తిరు-౨-౧.

(౪) తి-వాయ్-౩-౭-౬.

(౯) తి-మొ-౨-౬-౩.

(౧౪) పెరు-తిరు-౨-౨.

(౫) తి-వాయ్-౩-౭-౭.

(౧౦) తి-మొ-౨-౬-౫.

(౧౫) పెరు-తిరు-౨-౪

ఉణ్ణాతపోతొరు వార్తెయుమ్ శొల్లువార్ పత్తుప్పేరుణ్ణితే.
అవర్కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణు ఇవ్వర్థమటుతియిడువతు.

పాయోపేయభూతరు మెన్టులత్యాదర తైప్పణ్ణిప్పేశువతు; భగవదనుభవా
లాభక్లిష్టరానపోతు, అప్పడి పరమ శేషికళుమ్ పరమప్రాప్య ప్రాపక
భూతరుమాన తదీయర్ సన్నిహితరాయరున్దాలుమ్ అవర్కళ్
పక్కల్ నెణ్ణు శెల్లామల్ భగవద్విషయమే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము
మాకనినైత్తు, (౧) “కాణవాగాయ్” (౨) “కాణమాటరుళాయ్” (౩)
“వరికొళ్ వెణ్ణై వైవి త్తమైననుమ్ వనిలనెన్ శెయ్ కే” (౪) “వెణ్ణ
మత్తశుశరమ్ తుర్ న్ద మ్మెడికళుమ్ వారానాల్” (౫) “వాశుతేవా వున్
వరవుపార్ త్తు-వార్ మణల్ కున్త్రిల్ పులరనిన్దే” ఎన్దు ఇత్యాదికళాలే
ఆర్తిపరవశరాయ్ అలల్ మువతుడొడువతు, (౬) “వెణ్ణైత్తప్పళ్” (౭)
“ఉగ్గళ్ డెల్లలిన్దై యిన్దై” ఎన్దు ఇత్యాదికళాలే వెలుప్పతుడొరువతాకై
యాలే, (ఉణ్ణాతపోతొరు వార్తెయు ముణ్ణాతపోతొరు వార్తెయుమ్ శొల్లు
వార్) ఎన్దితార్. ఆహ్వార్కళెల్లారు మేకప్రకృతికళాయ్ ఏకకణ్డరా
యిరుక్కెయాలే (పత్తుప్పేరుణ్ణితే) ఎన్దితార్. (అవర్కళ్ పాశురమ్
కొణ్ణు ఇవ్వర్థమటుతియిడువతు) ఎన్దు తు-మయర్ వఱమతి నలమ్ పె
ల్ శవర్కళాకైయాలే ప్రథమపర్వత్తిత్కాట్టిల్ చరమపర్వత్తుక్కుళ్ళు
తన్నేల్ శమడైయత్తెలియక్కణ్ణు పేళినార్కళేయాకిలుమ్, చరమపర్వ
కనిష్ఠరన్దియే ప్రథమపర్వత్తిలేమణ్ణి, తదనుభవ హృష్టరానపోతొన్దైచ్చొ
ల్లువతు, తదలాభక్లిష్టరానపోతొన్దైచ్చొల్లువతాయ్ ఒరుపడిప్పాడరల్లా
తవర్కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్దివ్వర్థ నిశ్చయమ్
పణ్ణువతెన్దై.

(౧) తి-వాయ్-౮-౫-౨.

(౫) పెరు-తిరు-౬-౧-

(౨) తి-వాయ్-౮-౧-౨.

(౬)

(౩) తి-మొ-౮-౫-౬.

(౭) తి-వాయ్-౮-౨-౮.

(౪) తి-మొ-౮-౫-౭.

౪౦౯. అవర్కళై చ్చిరి త్తిరుప్పా రొరువరుణ్ణితే ; అవర్ పాశు
రమ్కొణ్ణై ఇవ్వరమఱుతియిడక్కడవోమ్.

౪౦౯. పిన్నెయార్ పాశురమ్ కొణ్ణఱుతియిడువతెన్న ; అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (అవర్కళై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు: (౧) “మేవిసేసు
వకాహన్నడి-తేవుమన్ శతీయే” ఎన్ఱు స్వాచార్యరాననమ్మాత్వార్ తిరు
వడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాకస్సరై యటప్పన్ శీ అవిదితాన్య
దేవతరాయ్, (౧) “నావినాల్ నవిన్ శ్రీన్మమెయ్ తినే” ఎన్ఱు తత్ప
జ్జీర్తనానన్దనిర్భరరాయ్ (౨) “అడియే శతిర్ త్తే” ఎన్ఱు ఉఱునతఱిన్ఱు
పన్ శీనచతురరాయ్ రుక్మాయా లే, చరమపర్వత్తిలే శ్రీమఱిన్ఱు పేశా
నిఱ్ఱు-చ్చెయ్ తే తదేకనిష్ఠరన్దయే ప్రథమపర్వత్తిలే మన్ద్రీ తద్వైలక్షణ్య
పరవశరాయ్ ఉణ్ణిపోతొరువారైయు ముణ్ణితపోళొరువారైయుమ్ శొ
ల్లుకిఱి ఆత్మార్కళే పత్తిన్దరై యుమ్, “అడియిలే యోరాచార్య్ తిరు
వడికళైప్పన్ శీ అనవరతసుఖకళాయరుక్కప్పెతాతే స్వవైలక్షణ్య
త్రాలే పిచ్చేన్ ముసభగవద్విషయత్తిలే మున్ఱుఱుమున్నమిళిన్ద తవను
భవదైయిలొన్ఱైచ్చొల్లువళు తదలాభదైయిలొన్ఱై చ్చొల్లువతాయ్
ఇవర్కళే పడుకిఱాడెన్!” ఎన్ఱు పరిహసిత్తిరుక్కుమ్ శ్రీమధురకవి
యాత్వార్ రొరువరుణ్ణితే ; చరమపర్వనిష్ఠరాయ్ సదైకరూపవచనరాన
ఇవరుడైయపాశురమానశిణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామైకొణ్ణై ఇవ్వరత్తై సంశ
యవిపర్యయగఢమఱి నిశ్చయిక్కడవోమ్మెన్.

అథవా, (ఉణ్ణిపోతు) ఇత్యాదిక్కు, భగవదనుభవమ్ పణ్ణన
పోతు, (౩) “ఉణ్ణిక్కళి త్తేఱ్ఱు-న్బురైకత్తై” (౫) “యావర్ నికరకల్
వానత్తే” (౫) “మాఱుళితోవిన్మశ్శిమిన్దై” ఎన్ఱు ఇప్పడి అనుభవజనిత
పార్వప్రకర్షగర్వితమానతొరు వారైయుమ్, తదనుభవమ్ పెతాత

౪౦౦. స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్న్దిరుక్కువేణుమితే ప్రాపకమ్.

పోతు, (౧) “మతియెల్లాముళ్ కలగ్గి మయ్యుమాల్” (౨) “శాయలొడుమణిమామైతళర్ ద్దేకనాన్” (౩) “కాణవారాయెన్దైన్దు కణ్ణమ్ వాయుమ్తువర్న్దు” (౪) “తీయోడుడక శేర్ మెఱ్ఱుకాయులకిల్ తిరివేనో” ఎన్దుఇప్పడి శోకవేగజనితమాన తోరునా రైయుమ్ శొల్లునా రొయవరిరువరన్దుక్కే పత్తుప్పేరుణ్డితే ; తదీయరేశేషికళు ముపాయో పేయభూతరు మెన్ద్రుత్తిరుక్కుచ్చెయ్తే, తదనుగుణమాక నిఱ్ఱిమాట్టా మల్ భగవద్విషయవైలక్షణ్య పరివశరాయ్ ఇప్పడి ఉణ్ణపోతోరునా రై శొల్లుఁటవర్ కళు క్కికొణ్ణన్దు స్వాచార్యచరణయగళమే ఉపాయోపేయ మెన్దిఱ ఇప్పరమార్థనిరయమ్ పణ్ణవతు ; ఆహ్వాన్ తిరువడికలైయే తమ క్కు-త్తెఱ్ఱమాకప్పన్ ద్దీ, (౫) “తేవుమన్ నితీయేన్” ఎన్దురుక్కెయాలే, ప్రథమపర్వత్తిలేమణ్డి హర్షశోకపరివశరాయ్ ప్పేశుకిఱవర్ కలై ప్పరి హస్తిత్తిరుప్పారొరువరుణ్డితే; అప్పడియరున్దుళ్ళశ్రీమధురకవికళో దివ్యసూ క్కైయొక్కొణ్ణుఇవ్వర్థనిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవోమెన్దుఇజ్జనేయోజకవుమామ్.

౪౦౦. ఇప్పడి ప్రమాణసిద్ధమానవర్థతై ఉపపత్తియాలే సిఠి కరిక్కితార్ మేల్, (స్వరూపత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, స్వరూపోపాయ పురుషార్థజలై నిష్కర్షిక్కుమళవిల్, ప్రథమమ్ స్వరూప తైయిళ్ళపడి నిష్కర్షిత్తు, అనన్తరమ్ ప్రాప్యతై తదనురూపమాక నిష్కర్షిత్తు, ప్రాప క్తై తదుభ యానురూపమాక నిష్కర్షిక్కువేణుమితే; వ్యుత్పత్తిదన్దై యిల్ ఉపేయమ్ముఱ్ఱుట ఉపాయమ్ పిఱ్ఱిరుక్కుమ్, అనుమానదన్దైయిల్ మాతాడియరుక్కుమ్ ; స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేరామై యాలేయితే ఉపాయాన్తర తై ప్పరిల్యజి త్తతు ; ఆరైయాలే (స్వరూప త్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్న్దిరుక్కువేణుమితే) ఎన్దితార్. ఇనిస్వరూ పన్దన్దై నిరూపితోల్ జ్ఞానానన్దజల్మమ్ పుఱిలితడైన్నుమ్మడి భగవదన

౧౦౦. శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౦౧. వడుక్తపబ్బ ఆత్మానైయుమ్ ఆణ్డానైయుమ్ ఇరుక్రైయ
రెన్నర్.

స్వార్థ శేషత్వమేవదివాయ్, అతినుడైయయాథాత్మమ్, తచ్చేషత్వ
ముమ్ పురివిత్తైన్నుమ్బడితదీయశేషత్వమే వడివాయితేయరుప్పతు;
ఏవమ్బూత స్వరూపానురూపమానప్రాప్యతైనిరూపితాల్, తత్కై-జ్జ-
ర్యమ్ ప్రథమావధియాయ్ తదీయకై జ్జర్యమ్ చరమావధియాయరు
క్కుమ్ ; స్వరూపప్రాప్యవేష మితువాకైయాలే తదుభయానుగుణ
మాన ప్రాపకమ్ తదీయరేనూకవేణ్ణియితే యరుప్పతు; ఇని అన్తత్తదీ
యరిల్ వైత్తుక్కుణ్ణ, ముతలడియిలే తన్నైయన్గీకరిత్తు, తత్తజ్జాన
ప్రదాన తైప్పణ్ణిన మహాపకారకనాన స్వాచార్యసుక్కు శేషమాయి
రుక్కు సమస్తభాగవతిరుడైయ ఉకప్పమాయ్ తస్వరూపత్తినుడై
యవైత్తై నిలముమాయరుక్కుమ్ ; ఇన్తస్వరూపత్తుక్కును రూపమాన
ప్రాప్యముమ్ స్వాచార్యకతిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కై జ్జర్యమాయరు
క్కుమ్ ; ఇప్పడి స్వరూపప్రాప్యజ్జళాయ్ శ్రాల్ ఇన్దైయిరణ్ణుక్కుమ్
సద్భవమానప్రాపకమ్ స్వాచార్యచరణయగళమాకవేణుమెన్దై, ఇతువే
స్వరూపప్రాప్యజ్జళుక్కుచ్చేర్ న్దఉపాయమెన్దైయాల్, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్య
భీత్యా నిర్భయత్వతైప్పన్ ౨ ఇతిల్ పోన్దవళవల్ల, ముఖ్యోపాయమితువే
యెన్నుమిడమ్ సమ్మతివన్నుమితే.

౪౦౧. ఇవ్వర్థవిషయమాకటైతిహ్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్
మేల్, (వడుకనమ్మి) ఎన్ఱుతుడన్గి, అతావతు ఆత్మార్ తిరువడికళిల్
శ్రీమధురకవికళిరున్దాత్సలే, “ప్రాప్యప్రాపకజ్జళిరణ్ణ మెమ్మెరుమా
నార్ తిరువడికళే” ఎన్ఱుప్రతిపత్తిపన్గి(౧) “తేవుమన్ ౨ తియే” ఎన్ఱిరు
క్కుమ్ వడుకనమ్మి, ఎమ్మెరుమానార్ క్కు నిఱిలుమడితాటుమ్బాలే
అవినాభూతరాయ్, (౨) “రామానుజస్వచరిణాశరణప్రవద్యే” (౩)
“రామానుజార్యవళగః పరివర్తిషీయ” ఎన్ఱుడపాయోపేయజ్జళే అవర్

౪౦౨. ప్రాప్యత్తుక్కు ప్రథమపర్వమ్ ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమ్;
మధ్యమపర్వమ్ భగవత్కై జ్ఞుర్యమ్;

తిరువడికళుమ్ అత్తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కై జ్ఞుర్యము మెన్దిరుక్కుమ్ కూరత్తాత్త్వొనైయుమ్ తాదృశరాస ముతలియాణ్ణానైయుమ్, సంసార త్తిలిరుప్పిలడిక్కి-తిప్పాల్ వస్త ఆర్తియిమికుతియాలేకలగ్గి కాదాచి త్కమాక పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ శెన్దు పల్ కాట్టువతు, తద్వైలక్షణ్యమ్ కణ్ణనాతే ప్రవణరాయ్ ప్పరువతా మివ్వళవైక్కిణ్ణు, “ఎప్పెరు మానార్ తిరువడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమానాల్, (౧) ‘తేవు మనో నిత్యోన్’ ఎన్దిరుక్క-వేణ్ణావో, అజ్జనస్తి కేళి, చరమావధియిలుమ్ ప్రథమావధియిలుమ్ కైవైత్తునిఱ్కిఱవర్ కళిరుకరైయర్” ఎన్దురుళిచ్చెయవరెన్దుపడి.

౪౦౨. (౨) “స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్ నిరుక్క-వేణుమితే” ఎన్దువిడ త్తిల్ స్వరూప తై యెరువచ్చియాలిశెన్దు, భగవత్కై జ్ఞుర్యమన్తో ప్రాప్యమ్, ప్రాప్యత్తుక్కు సదృశమాక వేణుమెన్దు పడి యెజ్జనేయెన్బారుడైయ శజ్జెయై ప్పరిమార్ కైక్కాక, ప్రథమమ్ ప్రాప్య వేష తై ఓడవైత్తుక్కాట్టుకిఱార్, (ప్రాప్యత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి, (ప్రాప్యమావతు)-శేష త్త్వైక నిరూపణీయమాన ఆత్మవస్తువుక్కు-ప్పురు షార్థమానకై జ్ఞుర్యమ్. పర్వశబ్దమ్ అంశవాచి; ఇజ్జు ప్రథమపర్వమాక చొచ్చిల్లుకిఱ ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమావతు- (౩) “తిరు త్తిత్తిరుమకళో కేళ్వనుక్కాక్కియప్పిన్” ఎన్దిఱపడియేముతలడియిలే త న్నెయగ్గీకరిత్తు భగవద్విషయత్తుక్కాళామ్మడి తిరు త్తిర ఆచార్యనుక్కు కప్పాకప్పణ్ణుమ్ భగవత్కై జ్ఞుర్యమ్ ; మధ్యమపర్వమాక చొచ్చిల్లుకిఱ భగవత్కై జ్ఞుర్యమావతు- (౪) “అడియార్ క్కెన్నెయాట్ పడు త్తవిమలన్” ఎన్దిఱ పడియే తానుకన్దారైత్తన్న డియార్ క్కడిమైప్పడుత్తుమ్ భగవానుక్కు

౪౦౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

చరమపర్వమ్ భాగవతకైజ్జుర్యమ్.

౪౦౩. స్వరూపప్రాప్తియై శాస్త్రమ్ పురుషార్థమాకచ్చోల్లానిఱ్ఱ,
ప్రాప్తిఫలమాయ్కొణ్ణ కైజ్జుర్యమ్ వరుకితాప్పోలే,

కప్పాకప్పణ్ణమ్ భాగవత కైజ్జుర్యమ్ ; చరమపర్వమాకచ్చోల్లా
కిఱ్ఱ భాగవతకైజ్జుర్యమావతు. ఆచార్యపరనెచ్చు కక్కుమవర్కళాయ్
ఆచార్యవైభవజ్ఞాపకరాయ్ ఆచార్యకైజ్జుర్యత్తిసేత్రిమతియుమవర్
కళాన భాగవతిర్కళెల్లార్కు ముకప్పాకప్పణ్ణమాచార్యకైజ్జుర్యమ్.
ఆక, ఆచార్యప్రీతివిషయమాన భగవత్కైజ్జుర్యత్తై ఆచార్యకైజ్జుర్య
మెచ్చుమ్, భగవత్ప్రీతివిషయమాన భాగవతకైజ్జుర్యత్తై భగవత్కై
జ్జుర్యమెచ్చుమ్, భాగవతప్రీతివిషయమాన ఆచార్యకైజ్జుర్యత్తై
భాగవతకైజ్జుర్యమెచ్చుమ్ శొల్లిత్రియైత్తి. అకైయాల్ ఆచార్య
కైజ్జుర్యమ్ ప్రాప్యమెచ్చుశొన్నవితిల్ కుత్తెయిలైయెచ్చు కరుత్తు.

౪౦౩ ఇప్పడి ఆచార్యకైజ్జుర్యమేచరమపర్వమెచ్చు శాస్త్రమ్
శొల్లాతిరుక్కుచ్చెయ్తే ఇతువరుకిఱవత్తానెన్నెనిఱశ్చెయిలే యరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (స్వరూపప్రాప్తియై) ఎచ్చుతుడక్కి. అతావతు-(౧)
“పరజ్ఞోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే” ఎచ్చు పరప్రాప్తి
పూర్వకైయాయ్ అనాది కర్తనిబద్ధనాచిత్తమ్మనత్తాలే మలావకుత్తత
మణి ప్రభేపోలే తిరోహితమాన స్వాసాధారణాకార త్తినుడైయ్ ఆవి
ర్భావరూపైయూనప్రాప్తియే వేదాంతశాస్త్రమ్ పురుషార్థమాకచ్చోల్లా
నిఱ్ఱ, ఇప్పడి ఆవిర్భూతమాన స్వరూపత్తైయ్డైయ్వాత్తా, శేష
త్తైవ్క నిరూపణీయతయూశేషివిషయ కిళ్ళిత్కారత్తాలల్లతు శెల్లాత
పడియాయరుక్కైయాలే, అన్ద స్వరూపప్రాప్తి ఫలమాయ్కొణ్ణ
భగవదనుభవజనిత ప్రీతికారితకైజ్జుర్యమ్ వరుకితాప్పోలే, శేషియాన
భగతానుక్కు స్వవిషయకిళ్ళిత్కారత్తిలుమ్ స్వకీయవిషయ కిళ్ళి
త్కారముకప్పాకైయాలే, అన్దభగవత్కైజ్జుర్యమాకిఱ సాధ్యత్కై

సాధ్యవివృద్ధియాంకొంజుచరమపర్వమ్ పరక్కడవతు.
౪౦౪. ఇతుతాన్ దుర్లభమ్.

౪౦౫. విషయప్రవణనుక్కు అత్తైవిట్టుభగవద్విషయ త్తిలే వరు
కైక్కుళ్ళవరుమైపోలన్టు, ప్రథమపర్వత్తైవిట్టు చరమ
పర్వ త్తిలే వరుకైక్కుళ్ళవరుమై.

౪౦౬. అజ్ఞు దోషదర్శనత్తాలే మీశలామ్;

వృద్ధిగూఢమాయొంజు మధ్యమపర్వమాన భాగవతకైజ్జుర్యమ్. పర
క్కడవతాయ్, అన్తభాగవతర్ కళెల్లార్ క్కుమ్ స్వవిషయకిచ్చిత్కార త్తి
లుమ్ తనక్కుఁపకారకనాన ఆచార్యవిషయ త్తిల్ కిచ్చిత్కారమే ఉక
ప్పైకై యాలే అన్తసాధ్యత్తినుడై య విశేషవృద్ధియాంకొంజు చరమ
పర్వమాన ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్ పరక్కడవత్తెన్.

౪౦౮. ఇన్ద్ర చరమపర్వలాభ త్తి నరుమైయై దర్శిప్పిక్కితార్
మేల్, (ఇతుతాన్ దుర్లభమ్) ఎన్టు.

౪౦౯. ఇతుత్తన్నై వివరిక్కితార్ మేల్, (విషయప్రవణ
నుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-క్షుద్రవిషయగ్గళిల్ పుఱిప్పూచ్చాన
వైలక్షణ్యత్తిలే ఈడుపట్టు మీట్ కవొణ్ణాతపడి అవల్ శ్రీలే ప్రవణ
నాయ్ నిన్దవనుక్కు అవల్ శ్రీకై విట్టు వకు త్తవిషయమాన భగవద్విష
య త్తిలే వరుకైక్కుళ్ళ వరుమైపోలన్టు, (౧) * పుంసాంద్యప్తి చిత్తాప
హరియాన భగవద్విషయ ప్రవణనాయ్ తత్తైజ్జుర్యనిరతనాననను
క్కు ప్రథమపర్వమాన అత్తైవిట్టు చరమపర్వమాన ఆచార్యకైజ్జుర్య
త్తిలే వరుకైక్కుళ్ళవరుమైయన్టుపడి.

౪౧౦. అత్తెజ్జనేయన్నుమాకాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(అజ్ఞు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-క్షుద్రవిషయగ్గళిల్ దేహదోషాదికళుమ్
అల్పాస్థిరత్వాదిదోషగళు ముణ్డాయిర్నుక్కైయాలే అవల్ శ్రీదర్శిక్క వే
అరుఘరుత్తు మీశలాయిరుక్కుమ్; విలక్షణవిగ్రహాయ్ క్తమూయ్ సమస్త

ఇట్లు అతుశైల్యవౌణ్ణాతు.

౪౦౭. దోషముణ్ణానాలుమ్ గుణమ్బాలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్.

౪౦౮. లోకవిపరీతమాయితే ఇజ్జిరుప్పతు.

కల్యాణగుణాత్తకమాయ నిత్యమాయ అపరిచ్ఛేద్యమాన ఇవ్వమయత్తిల్ దోషగన్ధపిల్లామెయాలే, దోషదర్శనమ్పణ్ణి మీళపోకాతెన్నే. (౧)
“సంఖ్యాతుం వైవశక్యస్తే గుణా దోషాశ్చశార్థిణః! ఆనన్త్యాత్ప్రథమో రాశి రభావాదేవపశ్చిమః” ఎన్నక్కడవతితే.

౪౦౭. ఊద్రవిషయజ్ఞభుక్కు చ్చొల్లుకిఱదోషమొస్తు విజ్ఞు చ్చొల్లలావత్తిల్లెయేయాకిలుమ్, స్వవిషయభక్తిపరవశోక్కు స్వసంశ్లేషగుభుత్తే ఉరువనడతాతే విశ్లేషిత్తు దుఃఖత్తే విశ్లేశ్కేయాలే, (౧) “కడియకొడియక” ఇత్యాదిప్పడియే శొల్లలామ్బడి తోబ్బువన శిలదోషముణ్ణే, అతుతాక మీళుకైక్కుడలామోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషముణ్ణానాల్) ఎన్ఱుతుడన్ణి, అతావతు - అప్పడి ఆర్థా మెయాలేతోబ్బువన శిలదోషముణ్ణానాలుమ్, (౨) “కొడియవెన్నెజ్జ మవ నెన్ఱేకిడక్కుమ్” ఎన్ఱు అవై తన్నెయేవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుమ్బడి యిరుక్కేయాలే హేయమాయిరాతు, విషయత్తేవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుకైక్కుడలాన గుణమ్బాలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్మెన్నే.

౪౦౮. లోకత్తిల్ దోషమ్ హేయమాయ్ గుణముపాదేయమాయన్ఱో విరుప్పతు, దోషమ్ గుణమ్బాలే ఉపాదేయమోమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (లోకవిపరీతమ్) ఎన్ఱుతుడన్ణి. అతావతు- దోషమ్ విడుకైక్కుడలాయ్ గుణమ్పణ్ణి కైక్కుడలాయిరుక్కుమ్ లోకప్రక్రియైయన్ఱియే, దోషముమ్ గుణమ్బాలే ఉపాదేయమాయితే ఇవ్వమయత్తిరుప్పతెన్నే.

౪౦౯. గుణ ముపాదేయమాకై క్కీడాన హేతు దోషత్తుక్కు
ముణ్ణిత్తే.

౪౨౦. నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్ఱుమున్నే

౪౦౯. ఎల్లామ్ శైయ్తాలుమ్ దోషమ్ గుణమోల్లై ఉపాదేయ
మాకక్కుడుమోవెన్ను మాకాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గుణ
ముపాదేయమాకై క్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - భగవద్గుణమ్ తత్పృ
వణర్ క్కుపాదేయమాకై క్కీడాన ప్రాప్తశేషితత్వమాకీహేతు,
అవ్విషయ త్తిల్ తోర్ శ్రియికిదోషత్తుక్కుముణ్ణిత్తేయైన్. ఇత్తాల్, అవ
పక్కలుళ్ళతెన్ను మత్తాలే గుణముపాదేయమాకీహేతు అవన్పక్క
లుళ్ళతెన్ను మత్తైప్పర్ దోషము ముపాదేయమాక క్కుత్తైయిల్లై
యెన్ఱుతాయ్ శ్రియి. ఇప్పడియాకై యాల్ దోషముణ్ణానాలు మతు మీట్
కైక్కుడలాకా తెన్ఱుకరుత్తు.

౪౨౦. విశ్లేషదశైయిల్ తోర్ శ్రియ్ నైర్ఘృణ్యాదిదోషత్తై
యణ్ణికిరిత్తు, అతుతా గుణవదుపాదేయమాయిరుక్కుమ్బడియై యరు
ళిచ్చెయ్ తాల్ కీర్ ; అన్దనైర్ఘృణ్యాదిదోషన్దా ముతలిలే ఇవ్విష
య త్తిలిల్లెయెన్ను మిడత్తై అభియు క్తవచనజ్ఞళాలేదర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్;
అతిల్ ముతలిలే ఆర్థొరుడైయవచనత్తై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (నిర్ఘృ
ణ) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు, (౧) “ఎనతవళవణ్ణర్ తకవుకళే” ఎన్ఱు
ఎజ్జనేయిరున్దన శుద్ధస్వభావరాన ఉమ్మడైయకృపైకళే, నాట్టిలే ఇప్పడి
ముజుక్కళుమాయ్ పరదుఃఖానపాఞ్ణుక్కళుమాయిరుప్పార్ శిలధార్తి
కర్ నడైయాడ అబలైకళుక్కు అఱ్ఱికితాకక్కుడిక్కిడక్కలాయరు
న్దతెన్ఱు పెణ్ ప్పిళ్ళైయార్ శ్రియై క్కుతవాతతుకొణ్ణు తిరుత్తాయార్
నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్ఱుమున్నే అవళే వాయ్ ప్పత్తైత్తా
తోలే, (౨) “తకవుడై యవనే” ఎన్ఱు, కెడువాయ్ ! ఆకర త్తిల్ తకవు

ఘృణావానెస్తు శోల్లుమ్బడియాయరుస్తతితే.

౪౦౮. ఇప్పడి శోల్లుమ్బడిపణ్ణిల్లు కృపెయాలేయెస్తు 'న్నేహా
ము ముపకార స్మృతియుమ్ నడస్తతితే.

౪౦౯. నిర్ఘృణానాకశక్కిత్తుచ్చొల్లుమవస్థయిలుమ్ కారణత్తై
స్వగతమాకవితేశొల్లిల్లు.

మఱుక్కుమో, అరు నమ్కున్ శ్శాణెస్తు ఘృణావత్తెయై చొల్లుమ్బడి
యాయరుస్తతితే యెస్తపడి.

౪౧౦. ఇప్పుక్కితా తాయార్ శొన్నగుణహానిక్కు ఒరువరి
హారమ్ పణ్ణినహూత్రమో, సహృదయమాకచ్చొన్నతో వెన్ఱిశత్తై
యిలే, అతిసహృదయత్వత్తై మూతలిక్కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్ఱుతుడక్కి.
అతావతు- గుణహానిశొన్నత్తై తల్లి గుణమ్ శోల్లుమ్బడిపణ్ణిల్లు కృపె
యాలేయెస్తు, (౧) “మికవిరుమ్బుమ్” ఎన్ఱు న్నేహముమ్, (౧)
“పిరా” ఎన్ఱు ఉపకార స్మృతియుమ్ నడస్తతితే; ఆకై యాల్, (౧)
“తకవుడైయవనే” ఎన్ఱు వితు సహృదయోక్తియెన్ఱై.

౪౧౧. అనన్తరమ్ పిరాట్రియుడైయవచనత్తై దర్శిప్పిక్కితార్,
(నిర్ఘృణాక) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు - పిరివాన్ ద్రామెయాలే పెరుక
క్కలక్కిన శ్రీజనకరాజాతిరుమకల్ పెరుమాల్ తన్నాన్ ద్రామెక్కు
ఉతపవన్ఱు ముకమ్ కాట్టప్పెతాత ఇన్నాప్పాలే, (౨) “ఖ్యాతఃప్రాజ్ఞః
కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చరాఘవః | సద్యస్తోనిరనుక్రోశశ్చ జ్ఞే” ఎన్ఱు
పెరుమాల్ఱై నిర్ఘృణాక శక్కిత్తుచ్చొల్లుకిటవస్థయిలుమ్, (౨)
“మద్భాగ్యసజ్జ యాల్” ఎన్ఱు ఇప్పడిశక్కిక్కి-కొడి ఎన్ఱుడైయభాగ్య
హాని యెన్ఱైయానే, శక్కికారణత్తై స్వగతమాకవితే శొల్లిల్లు.

౪-౨౩. గుణదోషజగిరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థ తైయుమ్
పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కుమ్.

౪-౨౩. (౧) ‘ప్రథమపర్వ తైవిట్టు’ ఎన్నిటవిడ త్తిల్ అర్థాదు క్తమాన భగవత్సంశ్లేషముమ్, (౨) ‘దోషముణ్డానాలుమ్’ ఎన్నిట విడ త్తిల్ అర్థాదు క్తమాన భగవద్విశ్లేషముమాకిటి ఇవైయిరణ్ణమ్ శెయ్యుమ్ తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణదోషజగిరణ్ణమ్) ఎత్తుతుడగ్గి. గుణమావతు- స్వసాన్దర్యాదికలై ఆశ్రితర్ క్కు మున్ యున్దాక వను భవిక్కొండుత్తు కొండ్డిరుక్కుమ్ కలవి ; దోషమావతు - అవ్వరు భవాలాభత్తాలే. అవర్ కళి కణ్ణాళులైయిట్టు త్తుడిక్క త్తాముకమ్ కాట్టాతిరుక్కెయాకిటి పిరివు ; (ఇవైయిరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థ తై యుమ్ పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కెయావతు)- ఓరాన్తే ఇరణ్ణై యుమ్ కులైక్కె ; ఇతిల్ గుణమిరణ్ణైయుమ్ కులైక్కెయావతు- (౩) ‘మూత్పాల్ మనజ్జుభిప్ప మజ్జైయర్ తోళి కైవిట్టు’ ఎత్తుమ్, (౪) ‘మనై ప్పాల్ పిటన్దార్ పిటన్దైయుమ్ పేరిన్ప మెల్లామ్ తుటన్దార్ తొమ్మితార్ తోళి’ ఎత్తుమ్ తద్విషయవైలక్షణ్యత్తాలే త్సుద్రవిషయ వైరాగ్యతై పిటప్పిక్కెయాలే, త్సుద్రపురుషార్థాన్వయ తై క్కులై క్కెయామ్, (౫) * ‘పయిలుజ్జుడరొళియిలే తదీయ శేషత్వత్తిలే యూన్దిసఅత్వొరై, అన్ద తదీయరుడైయస్వరూపనిరూపక తేన్ద్ర ప్రస్తు తమాన తత్సాన్దర్య శీలాదికళాలే తదీయదాన్యరస తైమఱుద్దు అననై యనుభవిక్కెయిలైకైకరై పురణ్ణు, అనన్దరమ్ తిరువాయ్ మొభియిలే తాముమ్ తమ్ముడైయ కరణగ్రామజ్గళుమ్ పెరువిడాయ్ ప్పట్టు కూప్పి డుమ్మడిపణ్ణినాత్పిలే, వేతూన్తు క్కాక ప్పకున్దాలుమ్ తన్దైయైయి భియ ప్పుట మ్మొన్తుక్కాళాకాతపడిపణ్ణమ్, (౬) * దృష్టిచిత్తాపహరియాన

అవకాశములలో శుభ్రీయాలుపడు త్తిప్పురుషార్థకాష్టేయాన తదీయశేష త్వత్తిల్ నిలై యైక్కులైక్కెయుమ్. దోష మిరణ్డయుమ్కులైక్కె యావతు - అనుభవాలాభశ్శేత్రాలే సర్వకాలముమ్ తాపక్కలిలే మనస్సాయ్, (౧) “ఉణ్ణటియాభుఱ్ఱమ్ పేణాళి,” (౨) “పన్దోడు క్కుల్ మరువాళి పైజ్జీళియుమ్ పాలూట్టాళి పావై పేణాళి” ఎన్నిట పడియే మున్నునుభవిత్తుప్పొన్దప్రాకృతభోగజ్జళాకిఱ్ఱుద్రపురుషార్థజ్జిల్ పొరున్దామైయై విలైక్కెయుమ్; (౩) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశే రాయెన్నై యాణ్ణారిజ్జేతిరియ - శెన్దామరైక్కట్టిరుక్కుఱ్ఱన్ నఱు మావిరై నాణ్ మలరడిక్కిల్ ప్పకుతల్ - ఉఱుమోసావియేనుక్కు” ఎన్దుమ్, (౪) “తనిమా తైయ వ త్తళిరడిక్కిల్ ప్పకుతలన్ది యవనడి యార్ ననిమాక్కలవి యిన్బమేనాళుమ్ వాయ్క్కనజ్జిల్కు” ఎన్దుమ్ ఇప్పడి తద్విషయ సంశ్లేషరసమ్ వేణ్ణాతపడి తదీయవిషయసంశ్లేష రసమే అమైయుమెన్దిరుక్కుమవర్కలై యుమ్, అన్ద త్తదీయగుడనేకూడి యిరున్దాలుమ్ అవర్కళి పక్కల్ నెఱ్ఱుజ్జు, అవనైయనుభవిక్కె యిలైక్కెయాలే, (౫) “కాణవారాయ్” (౬) “కాణుమాఱుళాయ్” ఎన్దుకూప్పిడువతు, (౭) “వెజ్జైత్తెప్పళి” ఇత్యాదికళాలే అవర్కళి తద్దళిడేవెఱుత్తు వా రైశొల్లువతామ్బుడి ప్పణ్ణుకై యాలే, పురుషార్థ కాష్టేయిల్ నెఱ్ఱుపల్లొతపడిపణ్ణుకై యుమ్.

౪౦౯. ఇతిల్ యుద్రపురుషార్థతైక్కులై క్కుమెన్దవితు, తన్ పక్కలిలే. యకప్పట్టరై ప్పుఱుమొరువిషయమఱియాతపడిపణ్ణ మిన్ది పయత్తిక్ స్యభావమ్ శొల్లుకైక్కాక క్కుట్టిక్కొణ్ణ విత్తనై, పురుషార్థకాష్టేయై క్కులైక్కుమెన్నుమతువే ఇన్దిడత్తిలపేయీతమ్; అనవిన్బు యుద్రపురుషార్థభజ్జకత్వమ్ ప్రాసజ్జికమాకై యాలే అన్దైవిన్బు

(౧) తి-సె-౧౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౧౦-౨. (౬)

(౨) తి-మొ-౫-౫-౯. (౫) తి-వాయ్-౨-౫-౨.

(౩) తి-వాయ్-౨-౧౦-౩, (౬) తి-వాయ్-౨-౧-౨.

౪౨౪. “ * నిత్యశత్రువాయితేయిరుప్పతు.

ప్రాకరణికమాన చరమపురుషార్థభజ్జకత్వై మూతలిక్కితార్, (నిత్యశత్రువాయితే యిరుప్పతు) ఎన్టు. అతావతు, (౧) “శత్రు ఘ్నా నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్టు పెరుమాళుక్కు అభిమతవిషయమాన శ్రీభరతాశ్వానైయే తనక్కుడదైశ్యమాకప్పన్ శ్రీలవనైయల్లతటియూతే యిరుక్కుమ్ శ్రీ శత్రుఘ్నాశ్వాన్ భరతానువృత్తిక్కు విరోధియాన రామసౌందర్యమాకిఱ నిత్యశత్రువై జయిత్తిరుక్కుమెన్దెనూలే, తదీయ కై జ్జర్యనిష్ఠనుక్కు నిత్యశత్రువాయితే భగవత్సౌందర్యమిరుప్పకెన్దె. ఆకై యాల్ ఇప్పడివిలక్షణమానవిషయ త్తిల్ సంక్లేషవిశ్లేషజగ్గిరణ్డుమ్ పురుషార్థకాష్టేయై క్కులైక్కుమెన్న క్కుత్తెయిల్లెయెన్టుకరుత్తు.

౪౨౩. అన్తిక్కే, కీర్తించొన్న గుణదోషజగ్గిరణ్డుమ్ శెయ్యు మత్తై యరుచిచ్చెయ్ కితార్, (గుణదోషజగ్గిరణ్డుమ్) ఎన్టుతుడల్. గుణ మావతు-(౨) “ఇజ్జులతు శెయ్యువొణ్ణాతు” ఎన్గిఱవిడ త్తిల్ శొన్న (౩) * పుం సాంద్యప్తి చిత్రావహరియాన సౌందర్యశీలాదికల్ ; దోషమావతు- (౪) “గుణమ్యాలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్” ఎన్గిఱవిడ త్తిల్ శొన్న, (౫) “కడియకొడియక” ఇత్యాదికల్. (౬) “ఇరణ్డుమ్ త్తుద్రపురుషార్థత్తై యమ్ పురుషార్థకాష్టేయైయమ్ కులైక్కుమ్” ఎన్టు- ఓరొన్టే ఇరణ్డై యమ్ శెయ్యుమెన్ట పడి. గుణమిరణ్డైయమ్ శెయ్ కై యావతు, (౭) “మనై ప్పూల్ పిఱన్దార్ పిఱన్దెయ్ తుమ్ పేరిన్బ మెల్లామ్ తుఱన్దార్ తొమ్మితార్ త్తోల్” ఇత్యాదికల్ శొల్లుకిఱపడియే త్తుద్రపురుషార్థత్తై క్కులై క్కైయమ్, స్వనైలక్షణ్యత్తాలేఱుజ్జాల్ పడు త్తిపురుషార్థకాష్టేయాన తదీయ శేషత్వనిలైయై క్కులై క్కైయమ్ ; దోషమిరణ్డైయమ్ కులై

(౧) రా-అ-౧-౧.	(౪) ౪౧౭.	(౭) ౨-తిరు-౪౨.
(౨) ౪౧౬.	(౫) తి-వాయ్-౫-౩-౫.	
(౩) రా-అ-౩-౨౯.	(౬) ౪౨౩.	

౪౨౫. ఇప్పడి ప్రాప్యతై యఱుతియిట్టల్, అతుక్కు సదృశ
మాక వేణుమితే ప్రాపకమ్.

త్కైయావతు - గుణమ్మోలే ఉపాదేయమాయ్, (౧) * అవనెన్టేకిడ
క్కుమ్బడిపణ్ణుకైయాలే ఊణుఱక్కుమ్ పన్దు క్కుల్ముతలానవల్లీల్
పొగున్దామైయైవిళైత్తు త్సుద్రపురుషార్థత్తై క్కులైక్కైయుమ్, (౨)
“శిఱుమామనిశరాయెన్నై యాణ్డారిజ్జేతిరియ - నఱుమావిరైనాణ్
మలరడిక్కిళ్ళిప్పుకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్నుమ్బడియాన పురుషార్థ
కాష్టైయై క్కులైక్కైయుమ్ ఎన్జిజనే యోజిక్కపుమామ్. ఇన్దయో
జనైక్కు (౩) “నిత్యశత్రు” ఎన్జిఱతు-సౌన్దర్యాది గుణవిశిష్టవస్తువిష
యమాకక్కడవతు.

౪౨౩. అజ్జనుమన్జిక్కే, గుణమ్పురుషార్థకాష్టైయై క్కులై
క్కుమ్, దోషమ్ త్సుద్రపురుషార్థత్తైక్కులైక్కుమ్ఎన్జు ఇజ్జనేవిభజత్తు
యోజిప్పారుముణ్డు ; అప్పోతైక్కుమ్, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయైక్కు
లైక్కుమెన్నుమతుక్కుమ్ దోషమ్ త్సుద్రపురుషార్థత్తై క్కులైక్కు
మెన్నుమతుక్కుమ్, పూర్వయోజనైకళితాన్న పడియే పొరుళాకక్క
డవతు. ఇన్విషయస్వభావమితువాకైయాలేచరమపర్వమానఆచార్య
కైజ్జుర్వమాకిఱ ఇతుతా దుర్లభమెన్జు సింహావలోకనన్యాయత్తాలే
క్షిత్తోడేయన్వయమ్.

౪౨౫. (౪) “స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్దిరు
క్కవేణుమితేప్రాపకమ్” ఎన్జువితిల్ స్వరూపానురూపమానప్రాప్యమ్
చరమపర్వమాన ఆచార్యకైజ్జుర్వమెన్జు నిర్ణయిత్తారాయ్ నిన్టార్
క్కిళ్ళి; ఇన్దప్రాప్యనురూపమాన ప్రాపకనిర్ణయమ్ పణ్ణుకితార్మేల్,
(ఇప్పడిప్రాప్యతై యఱుతియిట్టల్) ఎన్జుతుడగ్గి. ఆతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యకైజ్జుర్వమే ప్రాప్యమెన్జుఱుతియిట్టల్ ఇన్దప్రాప్యత్తుక్కు

౪౨౬. అల్లాతపోతు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభుక్కు-విక్యమిల్లె.

౪౨౭. ఈశ్వరనై పుష్కరుకై యైప్పిడిత్తు క్కారియమ్కొళ్ళు మోపాతి;

త్తురుతియాకవేణమితే ఏతత్ప్రాపకమైనై. ఇత్తాల్ ఆచార్యకైజ్జర్య మాకిట చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే ప్రాపకనాకవేణమైస్తపడి.

౪౨౮. ఇప్పడి యల్లాతపోతు వరుమహనియే తెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అల్లాతపోతు) ఎన్తుడుగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి ఇప్పొ ప్యత్తుక్కు సదృశమామ్బడి ఆచార్యనై ప్రాపకనాక కొళ్ళుత్తే ఈశ్వరనై ప్రాపకనాక కొళ్ళుమ్మాత్తు, ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ ప్రాప కత్తుక్కుమ్ తన్నిలెక్యమిల్లెయైనై. ప్రథమపర్వత్తుక్కుజ్జాన ప్రాప్య ప్రాప్తకైక్యమ్ చరమపర్వత్తుక్కు-మొక్కుమితే; అకై యాలేయితే ప్పిల్లె యముతనార్, (౧) “పేటొన్టుమన్ శీల్లెనిశరణ్ణి అప్పేటళి త్తత్కా టొన్టుమిల్లై మన్ బచ్చరణ్ణి” ఎన్తు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభిరణ్ణ మేకవిషయ మేనూక వరుళిచ్చెయ్తతు.

౪౨౯. ఇప్పొబన్ధత్తిలుపక్రమమేసిడిత్తు, (౨) “స్వతస్త్రినై” ఇత్త్యాదివాక్యత్తశేవుమ్, సిద్ధోపాయతయా సకలశాస్త్రసిద్ధనాన ఈశ్వ రనై పురమోపాయమాకవుమ్, ఆచార్యన్ అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేన ఉపకా రకనాకవుమితే శొల్లిప్పొన్దుత్తు ; ఇప్పొత్తు ఈశ్వరనై విట్టు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్ను మళవిల్ శాస్త్రవిరోధముమ్ స్వాక్షివిరోధముమ్ సమ్మ వియాతో, ఈశ్వరనై ఉపాయమాకప్పన్ బుమతిత్కాట్టిల్ ఆచా ర్యనై ఉపాయమాకప్పన్ బిసాల్ వరుమన్ బిస్తానేతోవెన్గిట శక్లై యిమ్మేలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఈశ్వరనై పుష్కరుకై) ఎన్తుడుగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనై పుష్కరుకై అవకైయైప్పిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమోపాతి ; ఆచార్యనై పుష్కరుకై అవకైకాలైప్పిడిత్తు క్కారి యమ్కొళ్ళుమోపాతియైనై ఇజ్జనరుళిచ్చెయ్తతు, ఈశ్వరవిషయత్తోడు

౪౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఆచార్యనైపుణ్యకై కాలైప్పిడిత్తుక్కరియమ్ కొళ్ళు
మోపాతి.

ఆచార్యవిషయత్తుక్కుణ్ణాన అనన్యత్వముమ్, అవిషయతైప్పణ్ణు
మతిల్ ఇవిషయతైప్పణ్ణుమతుక్కుణ్ణాన కార్యసిద్ధియిలమోఘత్వముమ్
తోణ్ణుకైక్కాక ; అతెజ్జనేయెన్నిల్ ; చరణతోవ్వక్తియాలే తదనన్య
త్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. (ఈశ్వరనైపుణ్యకై అవకైయైప్పిడిత్తు
క్కరియమ్కొళ్ళుమోపాతి) ఎన్నెయాలే, మహాప్రభువానిరుప్పానిరు
వనై వశీకరిత్తు క్కరియమ్ కొళ్ళువానిరువకై అవకైయైప్పిడిత్తు
వేణ్ణొణ్ణు కారియమ్ కొళ్ళుప్పార్కుమళవిల్, సీర్మెయాలే
నెజ్జళకిక్కరియమ్ శెయ్యవునూయ్, స్వాతస్త్వత్తాలే ఉతటివిడవు
నూనిరుక్కెయాలే ఇన్న పడి యెన్ఱుతియిడ వొణ్ణాతాప్పాలే
ఆశ్రితనాన ఇవనుడైయ వపేఱీతమ్ తన్నుడైయ క్కప్పెయాలే నెజ్జ
ళకిక్కరియమ్ శెయ్యిల్ ఫలిక్కుమ్బడియూయ్, స్వాతస్త్వత్తాలే
ముఱుకిచ్చెయ్యొత్తోయిల్ విఫలిక్కుమ్బడియూనిరుక్కెయాలమ్;
(ఆచార్యనైపుణ్యకై అవకైకాలైప్పిడిత్తు క్కరియమ్ కొళ్ళుమో
పాతి) ఎన్నెయాలే, అప్పడి ప్రభువానవక తన్నెయే కాలైప్పిడిత్తు
వేణ్ణొణ్ణు కారియమ్కొళ్ళుమళవిల్ దయాపరవశనూయ్ కారియమ్
శెయ్తల్లతు నిల్లామైయాలే తప్పామల్ కారియమ్ సిద్ధిక్కుమాహాలే,
ఆశ్రితనాన ఇవనుడైయ అపేఱీత మఱుతియాక ఫలిక్కుమ్బడి యిరు
క్కెయాలమ్ అమోఘత్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

౪౨౦. ఆక, ప్రాప్యనిర్ణయతైప్పణ్ణి, (౧) “ఇతుక్కు సదృశ
మాక వేణుమితే ప్రాపకమ్” ఎన్ఱవిత్తాలే ఆచార్యకై జ్యుర్యమాకిఱ
చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే సదృశోపాయమెన్నును తై ప్రతిపా

౪౨౨. ఆచార్యన్ ఇరువర్క్కు ముపకారకన్.

౪౨౩. ఈశ్వరనుక్కు శేషవస్తువై యుపకరితాన్;

చేతననుక్కు శేషియై యుపకరితాన్.

౪౩౦. ఈశ్వరన్ తానుమాచార్యత్వత్తైయాశైష్వర్యమనుక్కుమ్.

దిష్టు, అప్పడియన్టి కే- ఈశ్వరనై ఉపాయమాకకొంభు మళవిల్ వరుమ్ విరోధముకాట్టి, ఆచార్యనుక్కు ప్రాప్యత్వ మీశ్వరనోడన్యముత్తాలే యామోపాతి ప్రాపకత్వముమ్ తదనన్యత్వనిబద్ధనమెన్నుమ త్తైయుమ్, ఈశ్వరనై ప్పూరుమతిల్ ఇవనై ప్పూరుమతుక్కుళ్ళ ప్పూర్ త్తైయుమరుళి చ్చెయ్ తార్ కీర్త్ ; ఇనిమేల్ పలహేతుక్కుళాలు మాచార్యవై భవత్తై ప్రకాశిప్పిక్కితార్, ఇవ్విషయత్తై ఉపాయమాకకప్పూరు మునర్ కళుక్కు రుచివిశ్వాసగ్గిల్ ప్పిల్లై క్కుటుప్పాక. అతిల్ ప్రథమత్తిల్, ఈశ్వర చేతనర్ కళిరువర్క్కు మివనుపకారకనానమైయై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి ఉపాయమాక కీర్త్ చ్చొల్ల ప్పట్టవాచార్యన్, శేషి శేషభూతరాన ఈశ్వరచేతన రిరు వర్క్కుమ్ అభిమతవస్తుకళై కొండుత్త ఉపకారకనెన్ఱై.

౪౨౪. ఇరణ్ణుతలైక్కు మివనుపకరి త్తవై ఎవైయెన్న, ఆరుళి చ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వరనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- మే మేలుమ్ సృష్ట్యవతారాదికళై ప్పణ్ణి వశీకరిక్కుప్పార్ త్త విడత్తిలుమ్ ఓరాత్త వస్తువు మెట్టప్పడామెయాలే ఇహివాళనాయరుక్కిట ఈశ్వరనుక్కు, శేషమాన ఆ త్తవస్తువై అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేనతిరు త్తి ఇష్టవినియోగార్ మామ్బడి కైప్పడు త్తినాన్ ; భగవద్దానాభావత్తాలే అనాదికాలమ సత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దచేతననుక్కు, భగవత్సమ్మన్దత్తైయటివిత్తు శేషి యానవవనై కాట్టికొండుత్తానెన్ఱై. ఇత్తాల్, ఆచార్యనుడైయ చేత నేశ్వరర్ కళిరువర్క్కు ముపకారకనాకై యాకిటవైభవమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౪౩౦. ఇన్నము మొరుప్రకారత్తాలే ఆచార్యవై భవత్తై ప్రకా శిప్పిక్కితార్ (ఈశ్వరన్ తానుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఇతిక్కిట్టు

౪౩౧. ఆకై యితే గురుపరమ్పరై యిలే యన్వయి త్తతుమ్
శ్రీగీతై యమ్ అభయప్రదానము మరుళిచ్చెయ్తతుమ్.

౪౩౨. ఆచార్యనుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమ్ పణ్డలావతు
విభూతిచతుష్టయము మీశ్వరద్వయము ముణ్డాకిల్.

పిఱవత ఈశ్వరకౌతానుమ్ ఇవ్యాచార్యత్వత్తినేర్పై తైప్పర్ ఇతిలే
మికళుమ్ శ్రద్ధైపణ్డై యిరుక్కుమెన్.

౪౩౧. అతెణ్డేకణ్డతెచ్చు మపేత్తైయిలే అ తైమూలలిక్కితార్,
(ఆకై యితే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆచార్యత్వ తై యాశైప్పట్టి
రుక్కెయాలేయితే, (౧) “సతాచార్యవంశోజ్జయః” (౨) “ఆచా
ర్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః” ఎన్నుమ్బడి గురుపరమ్పరై యిలే
ద్వయోపదేష్టత్వేన అన్వయి త్తతుమ్, ఆచార్యకృత్యతై యేఱ్ఱి
క్కిణ్డ అర్జుననైక్కుఱ్ఱి, తత్త్వవివేకాది చరమోపాయపర్యన్తార్థ
ప్రతిపాదికైయాన శ్రీగీతైయరుళిచ్చెయ్తతుమ్, శ్రీవిభీషణాధ్వాన్
నిమిత్తమాక, (౩) “సకృదేనప్రపన్నాయ తవా స్తీతిచయాచతే అభ
యంసర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతంమమ” ఎన్ఱు అభయప్రదాన
మరుళిచ్చెయ్తతుమెన్. ఇత్తాల్ ఈశ్వరను మాశైప్పడుమ్బడియన్తో
ఆచార్యత్వత్తికై పెరుమైయెన్ఱు ఆచార్యవైభవమ్ శొల్లిల్ థాయ్ థాయ్.

౪౩౨. ఇన్నము మెరుమ్మళియాలే ఆచార్యనైభవతై దర్శిప్పి
క్కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఉభయవిభూతియై
యుమ్ విభూతిమానాన వీశ్వరనై యమ్ తానిట్టతు వహక్కామ్బడిపణ్డై
క్కిణ్డత్త ఆచార్యకృణ్ణిన ఉపకారత్తుక్కు సదృశమాన ప్రత్యుప
కారమ్ పణ్డలావతు, ఇప్పడియే ఇన్నము మిరణ్ణువిభూతియుమ్ విభూతి
మానాయురుప్పనోరీశ్వరనుమ్ వేతేయుణ్డాకిలెన్. (౪) “యోదద్యా

౪౩౩. ఈశ్వరసమృద్ధమ్ బద్ధమోక్షజ్జలిరణుక్కుమ్ పోతువా
యిరుక్కుమ్ ; ఆచార్యసమృద్ధమ్ మోక్షత్తుక్కే హేతు
వాయిరుక్కుమ్.

భగవద్భానం కుర్యాద్ధర్మపసేవనమ్ । కృతాన్నింవాపుథివీందద్యాన్న
తత్తుల్యం కథంఞ్చన” ఎన్నానిష్ఠతితే. ఇత్తాల్, ఆచార్యన్యడైయ
ప్రత్యుపకారావకాశ రహిత మహాపకారకత్వమాకిట వైభవమ్ శొల్లి
ద్రోహయిద్రోహు.

౪౩౩. ఇన్నము మొరుముఖత్తాలే ఆచార్యవైభవశై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వరసమృద్ధమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. ఇవిడత్తిల్ (ఈశ్వర
సమృద్ధమ్) ఎన్ఱిటతు- (౧) “ఈశ్వరనైప్పదై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న
తదాశ్రయరూపసమృద్ధత్తై; అతు (బద్ధమోక్షజ్జలిరణుక్కుమ్ పోతువా
యావతు) కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కివుమ్ కారుణ్యానుగుణమాక
ముక్తనాక్కవుమ్ వల్ల నిరఙ్కుశస్వతంత్రినోడుణ్ణాన సమృద్ధమాకై
యాలే, ఉభయసాధారణమాయిరుక్కై. (ఆచార్యసమృద్ధమాకిటతు)-
(౧) “ఆచార్యనైప్పదై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న తదాశ్రయరూపసమృ
ద్ధమ్; అతు (మోక్షత్తుక్కే హేతువాకై యావతు) - కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కివుమ్ విడుమ్ స్వతంత్రినన్ఱిక్కే సర్వప్రకారత్తాలుమ్ ఇవనై
యుజ్జీవిప్పిత్తేవిడుమ్ నిరతిశయకృపావానోట్టై సమృద్ధమాకై యాలే,
సంసారమోక్షజ్జళుక్కు పోతువన్ఱిక్కే సంసారవిమోచనైకహేతు
వాయిరుక్కై. ఇత్తాల్, మోక్షైకహేతుత్వ నిబద్ధనమానవైభవమ్
శొల్లప్పట్టతు.

౪౩౪. ఉత్తారకత్వత్తిల్ ఆచార్యన్యడైయ ఆధిక్యత్తై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్ కీర్త్తి, ఉపకారకత్వత్తిల్ ఈశ్వరన్యడైయ ఆధిక్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కైక్కాక అడికొణ్ణెదున్ఱిరుక్కితార్ మేల్, (భగవల్లాభమ్)

౪౦౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౩౪. భగవల్లాభమ్ ఆచార్యనాలే.

౪౩౫. ఆచార్యలాభమ్ భగవానాలే.

౪౩౬. ఉపకార్యవస్తుగౌరవత్తాలే ఆచార్యనిత్యాట్టిల్ మికపు
ముపకారకన్ ఈశ్వరక్.

ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు - నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరఙ్కుశస్వతంత్రినా
యిరుక్కుమ్ భగవానైలభిక్తై, తత్సమృద్ధ్యైక ప్రయోజననాయ్
క్యాణ్ణ మజ్జాశాసనత్తుక్కాళోక వేణుమేఱు తన్నైయగ్గీకరిత్తు,
తద్వ్యామోహవిషయమాక్కిన స్వాచార్యనాలేయెనై.

౪౩౫. ఏనమ్మాతనాన ఆచార్యత్తన్నైలభిక్తైక్కు హేతు
వేతెన్ను మపేక్షైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యలాభమ్) ఎఱు
తుడగ్గి. అతావతు - భగవల్లాభహేతువాన్ పరనుప్రాప్యభూతనాన
ఆచార్యనైలభిక్తై, (౧) “ఈశ్వరస్వరూప సాహార్దమ్” ఇత్యాదిప్రడియ్
నిరుపాధికసుహృత్తాయ్ విశేషకటాక్షప్పల్లీద్రాశునలైయుమతానేకల్పి
తుక్కొణ్ణ విశేషకటాక్షజైప్పణ్ణి, అద్వేషజైప్పిఱప్పిత్తు ఆభిముఖ్యజై
యుణ్ణాక్కి సాత్వికసమ్భాషణత్తిలేమ్మాట్టి సదాచార్యప్రాప్తియైప్పణ్ణ
విక్కుమ్ నిర్వేతుకకృపావానాన భగవానాలేయెనై.

౪౩౬. ఆనాల్ ఇరువరు ముపకారత్తిల్ సమరోవెన్న ; అరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపకార్యవస్తు) ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఉభయరు
ముపకరిత్తవస్తుకల్తై చ్చీర్తుక్కిప్పార్తాల్, ఆచార్యోపకార్య
వస్తువాన బద్ధమోక్షోభయహేతువాన్ ప్రథమపర్యముమా యిరు
క్కిఱ భగవద్విషయత్తిత్తాట్టిల్ భగవదుపకార్యవస్తువాన మోక్షైక
హేతువాన్చరమపర్యముమాయిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయత్తిన్నడైయ
గౌరవత్తాలే, ఈశ్వరస్త. ఉపకరిత్తఆచార్యనిత్యాట్టిల్ ఆచార్యనై
యుపకరిత్తఈశ్వరక్ మహోపకారకనెనై.

౪౩౭ ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులైయాతేకిడన్దాల్ జ్ఞానభక్తివైరా
గ్యజ్ఞభుక్తాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులై
న్దాల్ అవైయున్డానాలుమ్ ప్రయోజనమిల్లై.

౪౩౮. తాలి కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞోపణిప్పుణలామ్ ; తాలి

౪౩౭. (౧) “అచిన్త్యాద్భుతాస్తిప్త జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే...
అగాధభగవద్భక్తిస్థితివే” ఎన్నిటపడియే ఆచార్యతనక్కేసేమ్ జ్ఞాన
వైరాగ్యభక్తికళాలేయితే ; అన్దజ్ఞానవైరాగ్య భక్తికళున్డానవన్ ఇన్ద
ఆచార్యసమ్మన్ధత్తై నెకినిన్డానాకిలుమ్ అవైభగవల్లాభత్తు క్కుడలా
మోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (ఆచార్యసమ్మన్ధమ్కులైయాతే
కిడన్దాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - కీర్తించ్చొన్నపడియే ఉత్తారకను
మాయ్ ఉపకారకనుమాయిరున్దుళ్ళ స్వాచార్యక్ “ఇవనెన్నుడైయ
వన్” ఎన్దుభిమానిత్తిరుక్కుమ్బడి అవ్కతిరువడికిలిల్ తనక్కున్డాన
సమ్మన్ధమ్, స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైయాతపడి అత్తైన్కోక్కిక్కొన్డా
కిడన్దాల్, ఆత్మలక్ష్మారణ్యశాన తత్త్వజ్ఞానమ్ అప్రాప్తవిషయవైరా
గ్యమ్ ప్రాప్తవిషయభక్తియాకితి ఆత్మగుణశ్శిల్లైయాకిలుమ్, అవ్వా
చార్యప్రసాదాదికళాలే క్రమేణ ఉన్డాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; సర్వమజ్జళ
హేతువాన అన్దఆచార్యసమ్మన్ధమ్ స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైన్దాల్,
జ్ఞానాదికళానవనై పూర్వసుకృతజ్ఞళాలే శితితున్డాయిల్ ధాకిలుమ్
భగవదగ్గీకార హేతువాకామైయాలే నిష్ప్రయోజనమెన్దై.

౪౩౮. ప్రయోజనమిల్లామైయేయన్దు, అవద్యకరముమెన్దితార్,
(తాలికిడన్దాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-పతివ్రతైయాన స్త్రీక్కు ప్పతి
సమ్మన్ధసూచకమాన తాలియెన్దుమ్ పోకామల్కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞ
శిల్లైయేయాకిలుమ్ ముతలున్డానహేతు పణిప్పుణ్ణుకొళ్ళలాయరుక్కుమ్;
“ఇత్తనై భూషణముణ్డే” ఎన్దునినైత్తు తాలియెవాగ్గిప్పొకట్టాల్, విధవా

పోనాల్ భూషణశ్చైల్లా మవద్యత్తై విల్లై క్కుమ్.

౪౩౯. తామరై యైయలర్ త్తక్కడవ ఆదిత్యన్తానే నీరైప్పి
రినాల్ అత్తై. యలర్ త్తునూపోలే, స్వరూపవికాసన్తై
ప్పణ్ణు మీశ్వరన్తానే ఆచార్యసమ్మన్థమకులైన్దాల్

లక్కార కల్పమాకై యాలే పూణ్ణభూషణశ్చైల్లా మవద్యావహజ్జ
ళాయిరుక్కుమ్మెన్దై. ఇత్తాల్, ఆ త్తభూషణశ్చాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తిక
ళిల్లైయేయాకిలుమ్ ఆచార్యసమ్మన్థమాత్రమ్ కులై యామల్ కిడన్దాల్
అవక్ ప్రసాదతాలే అవై క్రమేణ ఉడ్డాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్య
సమ్మన్థమి త్తనైయుమ్ కులైన్దాల్ ఆ త్తగుణజ్ఞాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తిక
శ్చైల్లాముడ్డానాలుమ్, అవై శ్లాఘ్యతాహేతువన్తి క్కే అవద్యావహ
మాయ్ విడుమెన్ద పడి.

౪౩౯. ఆచార్యసమ్మన్థమేకిడన్దాలుమ్ స్వరూప వికాసక నీశ్వర
నన్త్రి, అతు కులైన్ద తాకిలుమ్ ఇత్తనై ఆ త్తగుణముడైయవనుక్కు
అవక్ స్వరూపవికాసన్తై ప్పణ్ణానోవెన్ది ఆ శక్తైయిలే యరుచిచ్చెయ్
కితార్, (తామరైయై) ఎన్తుతుడజ్జి. అతావతు - జలజమెన్నుమ్మడి
జలత్తిలే పిఱన్దు జలైకధారకమాయిరుక్కుమ్ తామరై క్కు, (౧)
“శైజమలమన్దరమ్ శేర్ వెజ్జిరోఱ్కల్లాలలరావాలి” ఎన్నుమ్మడి నియ
మేన వికాసకనాయ్ ప్పొరు మాదిత్యతానే, స్వధారకమాన జలత్తై
విల్లైపిత్తాల్ అన్దత్తామరైయై వికసిప్పియాతమాత్రమన్తి క్కే శోషి
ప్పిక్కుమాపోలే, అచార్యాన్వయత్తాలే సత్తై పెబ్బు స్వసత్తాధారక
మాన తత్సమ్మన్థమకులై యాతే నిఱ్కుమశ్చిలల్, ఇవనుడైయ స్వరూ
పత్తై జ్ఞానవికాసముఖేన, (౨) “ఉళ్ళవులక శవుమేయానుముశనావక్”
ఎన్నుమ్మడి వికసిప్పిక్కు మీశ్వరన్తానే, స్వసత్తాధారకమాన ఆచార్య
సమ్మన్థత్తై స్వవిప్రతిపత్తియాలే ఇవక్ కులైత్తు క్కొన్డకాలత్తిల్ తాక్
వికసిప్పిక్కక్కడవ అన్ద స్వరూపత్తై వికసిప్పియాతమాత్ర మన్తి క్కే

౪౪౨. కొడియైక్కొల్ కోమ్మిలే తువక్కుమ్మోతు శుళ్ళిక్కాల్
వేణుమాపోలే, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కు మితువేణుమ్.

జ్ఞుడిపోలేయిరుక్కిట భాగవతర్కతోడు, (౧) “సాత్వికై న్నమ్భూషణమ్”
ఎన్గట సమ్మన్ధమైప్పల్ వేణువత్తెన్గటతాకిలెన్దై.

౪౪౩. ఇప్పశ్శత్తుక్కుడు త్తరమరులిచ్చెయ్కితార్, (కొడియై)
ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - ఉపఘ్న పేతుమాయ్ వళరువతోరుకొడియై
అతిపరిణామత్తుక్కెల్లామిడమ్కొడుక్కత్తక్కు పెరియతోరు ఉడన్న
త్తిలే శేర్క్కుమ్మోతు ముతలిలే అతుత్తోడే శేర్క్కుమ్మోకాన్దై
యాలే, తరైప్పడామల్ మున్దుట త్తానితుక్కాత్రయమాయ్కొన్దు
అణుకినిన్దు త్తోన్దై యన్వయముభేన కొల్కోమ్మిలేకొమ్మిన్దువిక్కుమ్

శుళ్ళిక్కాల్ పేషీతమామాపోలే, (౨) * కోల్ తేడియోడున్ కొమ్మిన్దు
పోలే అభిముఖనాన ఇచ్చేతనక, ఆశితర్కఅధఃపతియామలుధరిప్పి
క్కుమ్ మహాదాశ్రయమాన ఆచార్య తిరునడికళి లన్వయిక్కు
మ్మోతు, ముతలిలే తదన్వయమ్సిద్ధిక్కై అరితాక్కై యాలే మున్దుటత్తా
న్దళానన్దరాయ్నిన్దు తద్యతోడే ఇణక్కువిత్తు అన్వయాయ్ ఆచార్యవిష
యత్తిలే శేర్క్కుమ్ భాగవతర్కతోన్దై సమ్మన్ధమవశ్యాపేషీతమెన్దై.

ఇప్పడి ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుడి భాగవతర్కశాతో, (౩) “ఆచార్య
లాభమ్ భగవానాలే” ఎన్బానెన్దెన్దెల్; అతుక్కుక్కుత్తెయిల్లై, భాగ
వతాన్వయమితన్కడి అవనాక్కైయాలే; అభిముఖ్యపర్యవచూక
త్తానే కృషిపణ్ణిక్కిన్దవన్దు ప్పిన్దై భాగవతర్కతోడే ఇణక్కి అన్వయి
యాలేయితే అవన్దానాచార్యవిషయత్తిలే శేర్క్కుమ్. ఇతిత్తనైయుమ్
ఇవరరులిచ్చెయ్త దృష్టాన్తత్తిలేసిద్ధమ్; ఎజ్జనేయెన్దెల్; చేతననై
క్కిన్దియిన్దై యస్థానేయాకవుమ్ ఆచార్యనైక్కోల్ కొమ్మిన్దుడై య
స్థానేయాకవుమ్ భాగవతర్కక్కై చ్చుళ్ళిక్కాల్నిన్దుడై యస్థానేయాకవు
మరులిచ్చెయ్తై యాలే, కర్వకనాయరుప్పానోరువక స్వప్రయోజనార్థ

మాక ముతలిలే విత్తైయిట్టు ముత్తైప్పిత్తు కొమ్మిన్దుశరిక్కు మళవుమ్ వళర్ త్తుకొండ్లు పోస్తతారుకొడియై, ఇతుక్కు ఇనియోరుపప్పుమ్ వేణుమెన్డు తానే ఉపప్పుముమ్ తేడి అతిలే శెట్టేఱుక్కు శుళిక్కా లుమ్నాట్టి అవ్వభియా లే ఉపప్పుత్తిలే శేర్క్కుమాపోలే, సర్వశేషి యాన సర్వేశ్వరక్ స్వప్రయోజనార్థమాక ఇచ్చేతననై ముతలిలే సృష్టిత్తు, (౧) “ఈశ్వర సృచసౌహార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియేక్రమేణ అభి ముఖ్యపర్యస్తమాకవిత్తైత్తు ఇవనుక్కోరాచార్యునైయు మిన్నా నెన్డు తానే తిరువుళ్ళమ్ పల్లీ అవనోడేశేర్క్కుమ్ భాగవతర్కళోడే ముత లనన్దయిప్పిత్తు అవ్వభియా లే ఆచార్యవిషయత్తిలే యన్దయిప్పిక్కు మెన్ను మిడమ్ తోడై యాలే; కొళి కొమ్మిలేయేఱవిట్ట కర్వకనుక్కే అన్దకొడియాలుళ్ళ ప్రయోజనమామాపోలే, ఆచార్యవిషయత్తి లీశ్వరక్ శేర్ త్త చేతనాలుళ్ళ ప్రయోజనము మీశ్వరన తేయెన్ను మిడ ముమ్ ఫలితమ్, ఇని అచేతనమాన కొళి కొమ్ముపోలన్దియే చేతనో త్త మనాన ఇవ్వాచార్యక్ తానుమ్ పరసమృద్ధైక మనాకై యాలే, సర్వశేషియాన ఈశ్వరనుడైయ ప్రయోజనమే స్వప్రయోజనమాక నినై త్తిరుక్కుమితే.

౪౪౩. ఇని (స్వాభిమానత్తాలే) ఎన్దుతుడన్ది. (౨) “ఆచార్యాభి మానమే ఉత్తారకమ్” ఎన్నుమళవాక, ఇప్పడి తదీయర్మున్నాక ప్పల్లీ ప్పడుమ్ సదాచార్యనుడైయ అభిమానమే ఉజ్జ్వలన్దుక్కు ఉచి తోపాయమెన్డు ఇప్పి బద్ధతాత్పర్యతై ప్రకాశిప్పి త్తరుళుకితార్. పెరు విలైయనాన ఆధరణత్తుక్కు నాయకక్కల్ పోలేయాయీల్లు వచన భూషణత్తుక్కు ఇప్పిదేశమ్ నాయకరత్ననూ యిరుక్కుమ్మడి. ఇత్త నైయు మరుళిచ్చెయ్ కైయైప్పల్లీ అధిస్థితై యిట్టుకొండ్లువన్దతు కీళి డబ్బలుమ్, మేలడబ్బలు మితిల్ నిష్టయై స్థాపిక్కి-ఆతు, అతిల్ ప్రథమ త్తిల్ ఇన్వర్థమ్ సత్సమ్మిదాయసిద్ధమెన్డు సర్వరుమ్ విశ్వస్తిక్కైక్కు

౪౪౩. “స్వాభిమానత్రాలే ఈశ్వరాభిమానతై క్కులైత్తు
క్కుణ్ణ ఇవనుక్కు, ఆచార్యాభిమానమొట్టియ గతి
యిల్లై” ఎన్ఱు ప్పిళ్ళైపలకాలు మరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టి
రుక్కెయూ యిరుక్కుమ్.

౪౪౪. స్వస్వాత స్త్యభయత్రాలే భక్తి నమ్మవిఱ్ఱు.

డలాక ఇతుతమక్కు. ఆప్తోపదేశలబ్ధమెన్ను మిడ తైయరుళిచ్చెయ్కితార్,
(స్వాభిమానత్రాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-అనాదికాలమ్, “నా నేయెనక్కు
నిర్వాహకన్” ఎన్ఱురుక్కుమ్ తన్నుడైయ దురభిమానత్రాలే, “ఇవన్
నమక్కు-శేషమ్, ఇవన్ కాణియమ్ నమక్కే-భరమ్” ఎన్ఱుత నై ఉజ్జీవిప్పి
క్కెక్కుడలాన ఈశ్వరాభిమానతై యట్టిత్తుక్కుణ్ణ ఇవనుక్కు, దుర్గ
తియే పఱ్ఱా శాకవణ్ణి కరిత్తు తన్నుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు క్కుప్పి పణ్ణి
ప్పొరుమ్ పరమదయాళువాన ఆచార్యన్, “ఇవన్ నమ్మడైయనన్”
ఎన్ఱుభిమాని త్తిరుక్కుమన్ద వభిమానమొట్టియ, వేటుఉజ్జీవనోపాయమిల్లై
యెన్ఱు సకలశాస్త్రసారవిద్రేసరరాన నమ్మిళ్ళైతిరువడికళిలే ప్పమ్మ
క్కుసేవిత్తు తదేకపరతన్త్రాయ సకలశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞతైయు మవ
రరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టు తన్నిష్ఠరాయురుక్కుమ్ నమ్మడైయ ఆచార్యరాన
ప్పిళ్ళై, తజ్ఞమాకప్పలకాలుమరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టరుక్కెయూయిరుక్కు
మెన్ఱుపడి. ఆకైయూల్, ఆచార్యాభిమానమే ఇవ్వాత్తాపుక్కు ఉజ్జీవనో
పాయమెన్ఱు కరుత్తు.

౪౪౪. ఇప్పడి “ఆచార్యాభిమానమొట్టియగతియిల్లై” ఎన్ఱా
నన్, శాస్త్రసిద్ధశాసన భక్త్యాద్యుపాయ విశేషగ్రహణ్యైతి అశక్తై
యిలే, ఇతోఽన్ఱిన్దవై యెల్లా మివనుక్కు ఉపాయమన్ఱి క్కే నిన్ఱమైయై
అడై వే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ ప్రథమ త్తిలేభక్తి ఉపాయ
మన్ఱియే నిన్ఱపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వస్వాత స్త్య) ఇత్యాది
యాలే. అతావతు-భగవత్ప్రాప్తిసాధనతయా విహితైయాయ్ స్వయ
త్సాధ్యాయానభక్తి భగవదేక పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వస్వాత

౪౪౧. భగవత్స్వాత స్త్యభయత్తాలే ప్రపత్తి నమ్రువిశ్లు.

౪౪౨. ఆచార్యనైయుమ్ తాపశ్లుమ్పశ్లు అహజ్కార
గర్భమాకైయాలే, కాలన్కొణ్ణమోతిరమిషమోపాతి.

౪౪౩. ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్.

స్త్యతై యథ్ఞాక్కుమెన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తి
యిలే నమ్రువినిష్ట తెన్తె.

౪౪౧. అనన్తరమ్, ప్రపత్తి ఉపాయమన్తి యే నిష్టపడియెయరు
శిచ్చెయ్కితార్, (భగవత్స్వాత స్త్య) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-స్వ
పారతన్త్యానురూపైయాయ్ మహావిశ్వాసరూపైయానప్రపత్తి, బద్ధ
మోక్షోభయ నిర్వాహకనాన భగవాన్ త్వాత స్త్యత్తాలే మీశ
వుమ్ కర్తానుగుణమాక, (౧) * వైత్తశిన్దైవాన్లువిత్తు సంసరిప్పిక్కిల్
శెయ్వ తెన్నెన్తి మహాభయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తి యిలే నమ్రువి
నిష్ట తెన్తె.

౪౪౨. అనన్తరమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వకీయస్వీకారము
పాయమన్తిక్కే యెట్టిన్దమైయె యరుశిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యనై
యుమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-ఆచార్యనైయుమ్ ఉపాయమాకత్తా
స్వీకరిక్కిట స్వీకారమ్ స్వఫలిత్వక ర్తృత్వరూపమాయ్ స్వరూపనాశ
కమాయిరుక్కిట అహజ్కార తై ఉళ్ళే యుడైత్తాయిరుక్కేయాలే,
స్వవినాశకరమాన కాలనైప్పరిగ్రహిత్తు అన్దప్పొన్నాలే అన్లుళీయక
ధారణమ్పణ్ణినాల్ అవద్యకరమామోపాతితన్నుడైయస్వరూపత్తుక్కు
అవద్యకరమాయిరుక్కుమెన్తె. ఆకైయాలే ఇతువు ముపాయమన్తి యే
నిష్ట తెన్తుకరుత్తు.

౪౪౩. పారిశేష్యాత్ కీర్థితామరుశిచ్చెయ్తతే ఉపాయమెన్తు
తలైక్కట్టుకితార్, (ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్) ఎన్తు. అతా
వతు-మోక్షసాధనతయా శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాదికళొన్తు ముపాయ

౪౪౮. కైప్పట్టపారులై కైప్పట్టు ప్పొత్తై త్తపారులై క్కణిశిక్క
క్కడవనల్లన్.

మన్నియిలేనినప్పిన్బు, నిరతిశయ. కృపావానాయ్ నిర్దేతుకమాకి త్తనైన్
యగ్గీకరి త్తరుళి నిరపాయమాక నోక్కిక్కొణ్ణుపోరు మాచార్యన్
“ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్నిరుక్కు మన్ద అభిమానమే ఇవనై సంసార
త్తిల్ నిన్ను ముద్ధరిప్పిక్కుమెనై. ఆక, (౧) “స్వతన్త్రై నై యుపాయమాక
త్తాన్ పగ్గీనపోతితే” ఎన్నుతుడగ్గి ఉపపాదిత్తుక్కొణ్ణువన్ద చరమో
పాయస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి శోధిత్తు నిర్ణయి త్తరుళినాచాయీబు.

౪౪౯. అనన్తరమ్, ఇవ్వుపాయనిష్ఠనానవధికారిక్కు క్కర్త
వ్యాకర్తవ్య విశేషజ్ఞలై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్కెతార్. అతిల్ ప్రథమ
త్తిలే, సులభమాన ఆచార్యవిషయ తైప్పట్టు దుర్లభమాన భగవద్విష
యత్తై ఇచ్చిప్పానల్లనెన్నుమిడత్తై దృష్టాన్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్కె
తార్, (కైప్పట్ట) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కైయిలే యిరుక్కిఱ
ధనమ్మోలే అతిసులభనాయిరుక్కిఱ ఆచార్యనై క్కుత్తైయనినైత్తు
అనాదరత్తాలేకైప్పట్టు, భూమియిలే పిల్వ్ పుత్తైత్తువై త్త ధనమ్మోలే
‘ఎట్టప్పడామైయాలే (౨) “అరుమ్మొరుళి” ఎన్నుమ్మడిదుర్లభమాన భగ
వద్విషయత్తై రక్షకమాకప్పన్ విచ్చిక్క క్కడవనల్లనెనై. (౩) సుల
భాన్వగురుంత్యక్వా దుర్లభంయఉపాసతే | లబ్ధంత్యక్వాధనంమూఢో
గుప్తమన్వేషతిషీతా” ఎన్ఱుమ్, (౪) “పల్బురురువై” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౪)
“తన్ కైప్పొరుళి విట్టారేసుమ్ కాశినియిల్ తామ్ పుత్తై త్త వప్పొరుళి
తేడి త్తిరినానన్ఱు” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

౪౫౦. ఇన్నముమ్ శిలదృష్టాన్తముఖత్తాలే సులభమానఆచా
ర్యవిషయ తైప్పట్టు దుర్లభమానభగవద్విషయత్తై యాలై ప్పడువానల్ల

(౧) ౪౦౭.

(౩) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్య

(౨) తి-వాయ్-౯-౩-౩

(౪) బాససారమ్-౩౪.

ప్రకరణే.

౪౨౯. విడాయపిఱన్దపోతు కరస్థమానఉదకశ్చైయుపేక్షితు,
జీమూతజలశ్చైయుమ్ సాగరసలిలశ్చైయుమ్ సరిత్సలిలశ్చై
యుమ్ వాపీకూపపయస్సుకశ్చైయుమ్ వాఞ్ఘృక
క్కడవనల్లఁ.

నెన్దితార్ మేల్, (విడాయపిఱన్దపోతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - పిప్పాసై
విజ్ఞానపోతు శడక్కెనప్పానమ్ పణ్ణలామ్బడి పాత్రగతమాయ్కొణ్ణ
తళకైయిలిరుక్కిఱజలశ్చై సులభశ్చైయేహేతువాకఅనాదరితు, తైరై
యిలేయుకుత్తు ఆకాశస్థమాయ్కొణ్ణాతపడియాయుమ్, భూమిస్థమా
యిరుక్కు దూరస్థమాయుమ్, ఆసన్నమాయురుక్కుచ్చెయ్ తే పెరుకుమ్
కాలమెఱియ వదలినకాలమిన్ది కేయుమ్, ఎప్పోతుముణ్ణానాలుమ్
అవ్వళవుమ్ శెన్దు ఉపజీవికవేణ్డియుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లేయణ్ణా
యుమ్ ఖనిత్రాదికళకొణ్ణ కల్లిప్పెఱవేణ్డియుమిరుక్కుమ్ జీమూతాది
కళిక జలశ్చై యాశైప్పడుమవనైప్పోలే, రక్షకాపేత్తై పిఱన్దశ్చైయిల్
అప్పోలే తనక్కు ఉతవుమ్బడి కైపుకున్దిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయశై
సాలభ్యమేపద్రాశాకఉపేక్షితు, పరమాకాశవ ర్తియాయ్ దుమ్మోప
మాయురుక్కిఱ పరత్వశ్చైయుమ్, భూమియిలేయాయుమ్ కీరాభియళ
వుమ్ శెల్లనల్లవర్కళుక్కున్దియుతవాత వ్యూహశ్చైయుమ్, ఆసన్నమాక
వన్దుమ్ తాత్కాలికకొణ్ణియ వాఞ్ఘృత్యర్కుతవాత విభవశ్చై
యుమ్, నిత్యసన్నిధియుణ్ణాయుమ్ సమ్భాషణాదికళా లివనోడు కైకల
న్దిరాత అర్చానతార్ శ్చైయుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లే యణ్ణాయిరున్ద
తాకిలుమ్ యమనియమాదిక్రమేణ యత్తిత్తుదర్శిక్కవేణ్ణ మన్తర్యా
మిత్వశ్చైయు మాశైప్పడక్కడవనల్లనెన్దె. (౧) “చక్షుర్గమ్యంగురుంత్య

త్వా శాస్త్రగమ్యన్తయః స్తరేత్ | ధృష్టస్థముదకంత్యత్వా ఘనస్థం
సోఽభినాఞ్ఘతి” ఎన్దుమ్, (౨) “ఎట్టవిరున్దకురువైయిత్తైయనైన్దువిట్టు”
ఎన్దుతుడగ్గి, (౩) “అమ్బుత శ్చైచ్చార్ త్తిరుప్పానన్దు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్క
డవతిత్తే. ఇతు వ్యూహానికళుక్కు ముపలక్షణమ్.

(శ్రీ) పాకరస్థమ్. (౧) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్యప్రకరణే. (౨) భావ
సారమ్ - 33.

౪౫౦. పాట్టుక్కేట్టుమిడముమ్ కూప్పీడుక్కేట్టుమిడముమ్
కుత్తి త్తవిడముమ్ వల్లై త్తవిడముమ్ ఊట్టుమిడముమ్
ఎల్లామ్ వకు త్తవిడమే యెచ్చిరుక్కక్కడవన్.

౪౫౦. ఇప్పడి సులభమానవాచార్యవిషయమ్ స్వరక్షణత్తు
క్కుణ్డాయిరుక్క ఇ త్తైయుపేక్షీత్తు దుర్లభమాన పరత్వాదికల్లైవాళ్ళి
క్కక్కడవనల్లనేయాకిలుమ్, ప్రాప్యత్వేన అవై ఇవనుక్కు వాళ్ళునీ
యజ్ఞశస్త్రో వెన్న, అవై యెల్లామాచార్యనేయెచ్చిరుక్క క్కడవనెన్దితార్,
(పాట్టుక్కేట్టుమిడముమ్)ఎన్ఱుతుడన్ది, అతావతు-(౧)“ఏతత్సామదాయ
న్నాస్తే” ఎన్ఱిపడియే నిరస్తరానుభవపరరాననిత్యముక్తర్ అనుభవ
త్తుక్కుప్పొక్కువీడాకప్పణ్ణమ్ సామగానమ్ కేట్టుమ్ స్థలమానపరమ
పదముమ్, అసురరాతునపీడితరాన బ్రహ్మదిదేవర్కళార్తనాదమ్ కేట్క
చ్చెవికొడుత్తుక్కుణ్డకణ్ వళరుమ్ పూహస్థలముమ్, అవర్కళార్తధర్మ
నికేట్టుత్తుడిత్తుక్కుణ్డెరుద్దిరున్దు, (౨)“నాగపర్యజ్కుముత్సృజ్యహ్యగతో
మధురాంపురిమ్” ఎన్ఱిపడియే తిరుప్పావ్కడలిలే తిరువరవళైయిల్ నిన్ఱు
మిన్వరుకేవరక్కుత్తిప్పారైప్పొలే వన్దవతరిత్త అవతారస్థలముమ్, నిన్ఱై
త్తుత్తు త్తలైక్కట్టుమశవుమ్ మలై యాళర్ + వల్లై క్కుమాపోలే ఇట్టవడి
పేరవిడాతే వల్లైత్తుక్కుణ్డెరుక్కిఱ అర్చావతారస్థలజ్ఞుమ్, (౩)“యేషా
మిందీవరశ్యామో హృదయేనుప్రశిషితః” ఎన్ఱుమ్, (౪) “బణ్ శజ్జతై
వాళాళియానారువనడియేనుళ్ళానే” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే హృదయ
కమలత్తిలేయిరున్దు తానుకన్దార్క్కు త్తన్నుకై భుజిప్పిక్కుమ్
అన్తర్యామిత్యస్థలమాకిఱ ఇన్ద్రప్రాప్యస్థలజ్ఞళెల్లామ్, తనక్కువకుత్త
స్థలమాయ్ ప్రాప్యమాయిరుక్కుమాచార్యవిషయమే యెన్దధ్యవసన్తి
రుక్కక్కడవనెన్దై. (వల్లై త్తవిడమావతు)- పిఱరటియాతపడి త్తిరై
వల్లై త్తుక్కుణ్డిరుక్కిఱ అన్తర్యామిత్యస్థలమ్. (ఊట్టుమిడమావతు)-చత్తు

+ (పా) వల్లైప్పొలే.

(౧) తైళ్ళి-

(౨) హరివంశమ్-౧౦౭-౬౨.

(౩)

(౪) తి. వాయు-౨-౧౦.

౪౫౧. ఇవనుక్కుప్రతికూలర్-స్వతస్త్రియమ్, దేవతా స్తరపర
రుమ్; అనుకూలర్-ఆచార్యపరతస్త్రిర్; ఉపేక్షణీయర్-

ర్విషయమాయరున్దు త్కవడివహుకైయుమ్ గుణజ్ఞులైయుమ్ ఆశ్రితరై
భుజిప్పిక్కు మర్పావతారస్థలమెన్దుశొల్లవుమామ్. (౧) “యేనైవగురు
ణాయస్య న్యాసవిద్యాప్రదీయతే తస్యవైకుణ్ఠదుగ్ధాబ్ధి ద్వారకాస్సర్వ
ఏవసః” ఎన్దుమ్, (౨) “విల్లార్ మణికోట్టిక్కుమ్” ఎన్దుతుడణ్ణి, (౩)
“అరుళాలేవై త్తవవర్” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కుడవతితే.

అస్తి క్కే, (పాట్టుక్కేట్టుమిడమ్) ఇత్యాదిక్కు రక్షకమాక
అవన్ శ్రైయాలై పుడక్కుడవనల్ల నెన్దిఅవళవన్ది క్కే అవై యెల్లామ్ తన
క్కివ్విషయమే యెన్దిరుక్కుక్కడవ నెన్ది అతెన్దు కీఘోడేశేర యాజిక్కు
వుమామ్.

౪౫౧. ఏవమ్భూతనాన ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపనాశకత్వ
స్వరూపవర్ధకత్వ తదుభయ రహితత్వజ్ఞాల్ ప్రతికూలరాయుమ్ అను
కూలరాయుమ్ అనుభయరాయు మిరుక్కు-మవర్కతై దర్శిప్పిక్కితార్
మేల్, (ఇవనుక్కు ప్రతికూలర్) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాయపరత్వాదిపశ్చాత్తెలుముళ్ళ ప్రావణ్యమడైయ
ఇవ్విషయత్తిలే ఒరుమడైపుడుత్తి (౩) “తేవుమన్ శ్రితియే” ఎన్ది
రుక్కు మివ్వధికారిక్కు, అణుకిల్ ఆత్మనాశ తై ప్పిఱప్పిక్కుమ్ ప్రతి
కూలర్, ఆత్మాపహారికళాన స్వతస్త్రియమ్ పారతస్త్రిత్తుక్కిశెన్దు
వైతే భగవద్వ్యతిరిక్తదేవతైకళుక్కు పురతస్త్రిరాయురుక్కు
మవర్కకళుమ్; స్వసంసర్గత్తాలే స్వరూపతై వళర్ క్కుమనుకూలర్,
స్వరూపతై ఉళ్ళపడియుణర్న్దు తచ్చరమావధి నిష్ఠరాన సదాచార్య
పరతస్త్రిర్; ఇప్పడి స్వరూపనాశకరుమ్ స్వరూపవర్ధకరుమల్లామై
యాలే వెరువుతలుక్కుమ్ విరుప్పత్తుక్కుమ్ విషయమల్లాత ఉపేక్షణీ
యర్, చరమపర్వమాన ఆచార్యపారతస్త్రిత్తిలూన్ శ్రిమన్దియిలే

ఈశ్వర పరతన్త్ర్.

౪౫౨. జ్ఞానానుష్ఠానజ్గ శిరణ్ణమ్ అల్లాతార్ క్కు ఉపాయాజ్గమా
యిరుక్కుమ్, ఇవనుక్కు ఉపేయాజ్గమాయిరుక్కుమ్.

ప్రథమపంక్తిమాన ఈశ్వర పారతన్త్ర్ త్రిలే యూష్టినిఱ్కు మవర్క
శెష్టపడి. ప్రతికూలరై చొట్టుకిఱవిడ త్రిల్ సప్తన్త్ర్ దేవతాన్తర పర
తన్త్ర్ రిరువరై యమ్ శొన్నవితు, ప్రపత్తిప్రకరణ త్రిల్ శొన్నమత్తుళి
ప్రతికూలర్ క్కుముపలక్షణమ్. ప్రథమపరవ్యనిష్ఠనుక్కు ప్రతికూలరాన
వర్కళ ఇవనుక్కు ప్రతికూలరల్లామైయిల్లైయితే. ఇత్రాల్, కీర్తీ భగవత్ప్ర
పన్నాధికారిక్కు సహవాసతన్త్ర్ వృత్తికళుక్కుఱుప్పాక అనుకూలప్రతి
కూలదర్శనమ్ పణ్ణపిత్రాత్పీలే, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవను
క్కుమ్ సహవాసనిష్ఠ త్రి విషయమాన ప్రతికూలరై యమ్ సహవాస
విషయమాన అనుకూలరై యమ్ దర్శిప్పిత్తు, తదధికమాసఉపేక్షణీయ
విషయముమ్ ఇవనుక్కుఱ్టుణ్డెన్నుమిడమ్ దర్శిప్పిత్రారాయిత్తు.

౪౫౩. ఇవ్యధికారిక్కుణ్డాక వేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనుష్ఠానజ్గ శై
ష్టలపడియాలు మరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్తీ ; ఇన్ద్రప్రసక్త త్రిలే అన్యోపాయ
నిష్ఠర్తుడై య జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళుక్కుమ్ ఇవనుడై యజ్ఞానానుష్ఠానజ్గళుక్కు
ముణ్డానవినియోగ విశేషత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ మేల్, (జ్ఞానానుష్ఠా
నజ్గ శిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు-త త్వజ్ఞానముమ్ తదనురూపమాన
అనుష్ఠానముమ్, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవనైయొట్టిన్ద్ర ఆధికారి
కళుక్కు, ఉపాయమధికారి సాపేక్షమాకై యాలే ఉపేయప్రాప్తియశ
వుముపాయాధికారి నన్దువామల్ నడ్తక్కైక్కుఱుప్పాయ్ క్కుణ్డా
అవ్వభీయాల్. ఉపాయశేషమాయిరుక్కుమ్ ; ఆచార్యాభిమానమే
ఉత్తరకమాకై యాలే ఉపాయాధికారి శేషమాక వేణువత్తోన్దిల్లామై
యాలే, ఇవ్యధికారిక్కుణ్డాన జ్ఞానానుష్ఠానజ్గ శిరణ్ణమ్ ఆచార్యక ముక
మల్ త్రియాకిఱ ఉపేయత్తుక్కు శేషమాయిరుక్కుమ్ మెన్దై. (ఇవనుక్కు-
ఉపేయమాయిరుక్కుమ్) ఎన్దు పాశమానపోతు, ఆచార్యనుక్కుభిమత
మాయ్ క్కుణ్డా ఇవై తానివనుక్కు ఉపేయమాయిరుక్కుమ్ మెన్దుపడి.

౪౫౩. ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ తన్నైయుమ్ పిఱరై యుమ్
నశిప్పిక్కైయాలే త్యాజ్యమ్.

౪౫౪. తాణనశిక్కిఱతు మూన్ఱ పచార త్తిలు మన్వయిక్కై
యాలే; పిఱన్ నశిక్కిఱతు తన్నైయనాదరిత్తుమ్ తన్న
నుష్ఠాన తై యగ్గీకరిత్తుమ్.

౪౫౩. ఇప్పుడి జ్ఞానానుమానజ్గళిరణ్ణమ్ ఆచార్యక్రీతిహేతు
వాక నిన్నైత్తు క్కుఱిక్కిణ్ణవ రిక్కు మిన్వధికారిక్కు అవశ్యమ్ నివ
ర్తనీయజ్గళై యరుళిచ్చెయవతాక త్తిరువుళ్ళమ్వల్ శ్రీ, ప్రథమమ్ నిషి
ద్ధానుష్ఠానమ్ త్యాజ్యమెన్నుమతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవనుక్కు
నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఏవమ్భూతనాన ఇన్వధికా
రిక్కు పురదారపరిగ్రహాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్, స్వవినాశ తైయుమ్
స్వానుష్ఠానమకణ్ణ పరరుడైయ వినాశ తైయుమ్ పణ్ణకైయాలే పరిత్య
జక్కుప్పడుమతోన్ఱైన్.

౪౫౪. ఉధయవినాశముమిత్తాలే వరుకిఱపడి యెజ్జనేయెన్న ;
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (తాణనశిక్కిఱతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆ
చార్యాభిమాన త్తిలేయొత్తుగ్గి భగవద్భాగవతాచార్యవిషయజ్గళే మూన్ఱ
క్కుమభిమత విషయమాయిరుక్కిఱతాణనశిక్కిఱతు, అమ్మనర్ క్కు
మితు అనిష్ఠమాకై యాలుమ్, (అపచారమావతు)- అనిష్ఠకరణమ్మకై
యాలుమ్ అతిక్రూరమాన ఆపచారత్రయ త్తిలు మన్వయిక్కైయాలే;
పిఱన్ నశిక్కిఱతు, చరమపర్యపర్యస్తమాకవన్ఱు నిష్కిఱ భాగవతోత్త
మనాన తన్నైనిషిద్ధానుష్ఠానమ్ పణ్ణినవనెన్ఱుఅనాదరిత్తుమ్, “త త్త్వవి
త్తాన ఇవనిప్పడిశెయ్కితాణ ఇతిల్ దోషమిల్లెయాకప్పట్టన్ఱో, సమక్కు
ప్పిన్నైయెన్?” ఎన్ఱుతన్నుడైయవనుష్ఠాన తైత్తాజ్గళగ్గీకరిత్తుమెన్ఱై. అనా
దరిప్పార్ భాగవతవై భవ మఱియాతవర్కళో, అనుష్ఠాన తై యగ్గీకరి
ప్పార్ ప్రాప్తప్రాప్త వివేకశూన్యరానవర్కళో. అనుష్ఠాన తై యగ్గీకరి
క్కిఱవర్కళో నశిక్కిఱతార్కళో, అనాదరి త్తవర్కళో నశిప్పాన్?

౪౫౫. విహితభోగమ్ నిషిద్ధభోగమ్బాలే లోకవిరుద్ధముమన్తు,
నరకహేతువుమన్తు ; అయిరుక్కచ్చెయ్తే, స్వరూప
విరుద్ధమునూయ్

దోషమకణా లనాదరిక్కలాకాతోవెన్నిల్; రాజపుత్రినుక్కు దోష
ముణానాల్ రాజా తాకశిషిత్తుక్కొళ్ళుమతోభీయ అవనై యనాద
రిత్తవర్కళే మేలేనిగ్రహమ్పణ్ణి దణ్ణిక్కుమాపోలే, స్వాభిమతనాన ఇవ
నుక్కు దోషముణానాలుమ్ సర్వేశ్వరన్తానేతిరుత్తిక్కొళ్ళుమతోభీయ
పిఱరనాదరిక్క ప్పొతామెయాలే, అనాదరిత్తవర్కళుక్కు వినాశమే
ఫలిక్కెయాలే అనాదరిక్కలాకాతు. (౧) “అపిచేత్సుదురాచారో
భజతే మామనన్యభాక్ సాధురేవ సమస్తన్య స్సన్యగ్వ్యవహితోహి
సః” ఎన్తు ఉపాసకవిషయమాక వరుశిచ్చెయ్తపడి కణ్ణాల్ ఎల్లెనిల

త్తిల్వన్దునిన్తు ఇవ్వధికారి విషయత్తిలవనిరుక్కుమ్బడి శొల్లవేణావిటే;
అక్కెయాలే, ఇప్పడి తానుమ్ పిఱరుమ్ నశిక్కుమ్బడియిరుక్కెయాలే
ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుషాసమ్ పరిత్యాజ్యమెన్తుతాయిల్లు.

౪౫౫. ఇప్పడి పరదారాదిభోగమ్ స్వపరవివాశ హేతువాకై
క్కడి శాస్త్రనిషిద్ధమాకెయితే, ఇజ్జనన్తిక్కే శాస్త్రవిహితవిషయ
మాన స్వదారభోగత్తుక్కు క్కుత్తెయిల్లెయ్తెన్న ; అరుశిచ్చెయ్
కితార్మేల్, (విహితభోగమ్) ఎన్తుతుడణ్ణి. అతావతు-విశిష్టవేషవిషయి
యానశాస్త్రత్తిలే విధిక్కప్పట్ట స్వదారత్తిల్ భోగమ్, తాదృశశాస్త్ర
నిషిద్ధమాన పరదారభోగమ్బాలే లోకవిరుద్ధముమన్తు, (౨) * శెమ్మి
నాలియన్తు పావైయై త్త్రువుకైముతలాన ఘోరదుఃఖానుభవమ్
పణ్ణమ్ నరకహేతువుమన్తు; ఇప్పడి ప్రత్యక్షపరోక్షసిద్ధశాన లోకవిరు
ద్ధత్వ నరకహేతుత్వజ్జిరణ్ణు మన్దీరుక్కచ్చెయ్తే, అనన్యభోగత్వ
రూపమాన స్వరూపత్తుక్కువిరుద్ధముమూయ్. (౩) “శాన్తోదాస్త ఉపరత
స్తితిషుస్సమాహితోభూత్వా౨౨ త్తన్యేవా౨౨త్తానంపశ్యేత్” ఇత్యా

వేదాంతవిరుద్ధముమాయ శిష్టగర్హితముమాయ ప్రాప్య ప్రతిబంధకముమాయ యిరుక్తైయా లే త్యాజ్యమ్.

౪౫౬. భోగ్యతాబుద్ధి కులైన్దు ధర్మబుద్ధ్యా ప్రవర్తితాలుమ్ స్వరూపమ్ కులైయుమ్.

దికళాలుమ్ తిరుమన్ద్రాదికళాలుమ్, ఉపాసకనోడుప్రపన్ననోడువాళియల ఇరువర్ కుమ్ విషయభోగమాకాతెన్ను మిడతై ప్రతిపాదిక్కిట వేదాంతతుక్కు విరుద్ధముమాయ, దోషదర్శనతాలు మప్రాప్తదర్శనతాలుమ్ విషయభోగతై అరువరు తిరుక్కుమాచార్యప్రధానరాన శిష్టర్కళాలే హేయమెట్టు నిదిక్క-ప్పట్టిగుప్పతుమాయ, అప్రాప్తవిషయవిరక్తి ప్రియనాన ఆచార్యనుక్కనభిమతమాకైయాల్ ఆచార్యముఖ కమల వికాసానుభవరూపప్రాప్యతుక్కు ప్రతిబంధకముమాయ, ఇప్పడిఅనేకాన ధావహమాయిరుక్తైయా లే ఇవ్వధికారిక్కు పురిత్యాజ్యమెన్దపడి.

౪౫౭. భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమళవిల్ ఇనైయొన్టుమిలైయేయెన్ను ; అరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (భోగ్యతాబుద్ధి కులైన్దు) ఎన్టుడుక్కి. అతావతు-విహితవిషయప్రవృత్తియిల్ కాముక తయా వరుమ్ భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ఉపాసకరాన మహర్షికళ్ తుడ క్కమానశిష్టర్ పైత్తకముణమోచక ప్రజోత్పాదనార్థమాకవుమ్ స్నానదివనత్తిలక్కికరియావిడిల్ బూణహత్త్యాది దోషముణ్డెన్ను మత్తై ప్పూర్తివుమ్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమాపోలే ఇవనుమప్పడి ధర్మ బుద్ధ్యాప్రవర్తితాలుమ్, సిద్ధధర్మనిష్ఠనాన ఇవనుక్కు అన్యధర్మాన్వ యమ్ విరోధియాకైయా లే అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్ కులైయుమెగై. ఇత్తాల్, భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్ అనన్యభోగత్వ రూపమాన స్వరూపమ్ కులైయుమోపాతి ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్ అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్ కులైయుమ్; ఆనసిన్బు ఒరుపడి యాలు మివ్వధికారిక్కు, విహితవిషయ ప్రవృత్తియాకాతెన్దతా యిల్ ఆకైయాల్ ఏతేనుమొరుపడి అన్వయిత్తాలుమ్ స్వరూపహాని తప్పాతు, ఆనసిన్బు పరిత్యజ్క వేణుమెన్ను మిడమ్ నిశ్చింతి.

౪౫౭. (౧) “క్షేత్రాణిమిత్రాణి” ఎన్నిఁజ్ఞోక త్రి.లవ స్థైపిఱక్కు
వేణుమ్ స్వరూపమ్కులైయామైక్కు.

౪౫౮. ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యముమ్, త్యాజ్యభూమియిల్
జిహ్వసైయుమ్, అనుభవాలాభ త్రి లా త్తధారణా

౪౫౭. ఇప్పటి స్వరూపహని వరుమెన్నుమ్భయత్తాలే విషు
కిఱవళపుపోరాతు, ప్రాప్తవిషయ ప్రవణచిత్తజ్ఞెయాలే ప్రాకృతసకల
భోగ్యవస్తుక్కుళుమ్ ప్రతికూలమాయత్తోద్భుత్తువస్థై పిఱక్కువుమ్
వేణుమ్ స్వరూపమ్ కులైయామైక్కెన్గితార్మేల్, (క్షేత్రాణి) ఎన్ఱు
తుడగ్గి. అతావతు-“క్షేత్రాణిమిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః
పశవోగృహాణి । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్తవృత్తేః భవంతిసర్వే ప్రశికూ
లరూపాః”ఎన్ఱు పేరరుళాళరాన పెరుమాళైక్కుఱిత్తు బ్రహ్మ విజ్ఞాపిత
జ్ఞోక త్రిల్ శొల్లుకిఱ క్షేత్రమిత్రధనాదికళాన నమస్తవస్తుక్కుళు మగ్ని
కల్పమాయత్తోద్భుత్తుప్పడియానవస్థైపిఱక్కు వేణుమ్ స్వరూపప్రచ్యుతి
పిఱనామైక్కెన్ఱై. ఇన్ద్రజ్ఞోక్కారత్తై, (౨) “నల్లపుతల్ వర్” ఇత్యాది
యాలే అరుళాళప్పెరుమాళైమ్మెరుమానారు మరుళిచ్చెయ్తారిణే.

౪౫౮. ఇనిమేల్, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదిత్రయము
మివనక్కువశ్యాపేక్షితమెన్నుమ్ తై యజివిక్కైక్కాక, అవత్తీను
యైయ ఉపాయచక్రస్థయ సాధారణ్యతైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రాప్య
భూమియిల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ప్రాప్యభూమియావతు)- తనక్కువకు త్ర
శేషియాన విషయమెఱున్దరుళియిరుక్కిఱదేశమ్. (తత్ప్రావణ్యమా
వతు)-అదేశ తైక్కిట్టియల్లతు తరియాత అపిమాత్రమానఆత్తై. (త్యాజ్య
భూమియావతు)- అవిషయతై యకన్దిరుక్కుకుడలాన దేశమ్.
(తజ్జిహ్వసైయావతు)-ఇత్తైవిత్తే నిఱ్ఱు వేణుమెన్నుమిచ్చెచ్చి. (అనుభవా
లాభ త్రిలా త్తధారణాయోగ్యతైయావతు)- వకుత్తశేషియాన విషయ

యోగ్యతైయుమ్, ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్.

త్తినుడైయ విగ్రహాద్యనుభవమ్ పెతాతపోతు, దేహధారణమాన
భాజనమిల్లావిడిల్ దేహమ్ధరియాతాప్పలే తాథధరిత్తిరుక్కైక్కుమ్
యోగ్యనస్తిక్కేయిరుక్కై. (ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్)
ఎస్తతు - ఇవైయి త్తనైయు ముపాయచతుష్టయాధికారికభుక్కుమ్ అధి
కారానుగుణమాక వేణుమెస్తపడి. (ఉపాయచతుష్టయమానతు). (౧)
“స్వస్వాతస్త్వీభయత్తాలే” ఎస్తతుడడ్డి కీలరుళిచ్చెయ్తభక్తిప్రపత్తి
కళుమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్. భగవద్వి
షయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్ ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగత
పరగత స్వీకారజ్ఞభుమాకవుమామ్. ఇతిలుమ్ ముఱ్ఱుట్టయోజనైక్కుమ్
ఔచిత్యముణ్ణు ; కీడ్లే నాలు ఉపాయ తైయుమ్ శేర ఇవర్ తామే యరు
ళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ చేరుక్కైయాలే. ఇతిల్ భక్తిప్రపత్తిపిష్ఠరిరువర్
క్కుమ్, (౨) “మాకవైకున్దమ్ కాణ్బుతక్కై మనమేకమేణుమ్”
ఎన్ఱిఱ ప్రాప్యభూమియానపరమపదత్తిల్ ప్రావణ్యముమ్, (౩) “వరం
హుతవహజ్జ్వలా పఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః|నశౌరిచిన్తావిముఖ జననంవాస
వైశసమ్” (౪) “కొడువులకమ్కాట్టేల్” ఎన్నుమ్బడి ప్రాప్యవస్తువై
యిన్ద ప్రాకృతమధ్యేయిరుక్కైక్కుడలాన సంసారమాకిఱ త్యాజ్య
భూమియిల్ జహసైయుమ్, (౫) “ఉన్నైవిట్టాన్ఱుమాన్ శిక్కిన్ఱి లే”
ఎన్ఱిఱపడియే భగవదనుభవాలాభత్తి లాత్తధారణాయోగ్యతైయు
మవశ్యముణ్ణాకవేణుమ్. ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకార
నిష్ఠరానధిరువర్క్కుమ్-(౬) “ఎల్లామ్వకుత్తవిడమే” ఎన్ఱిరుక్కైయాలే
ఆచార్యనెఱ్ఱున్దరుళియిరున్దదేశమ్ ప్రాప్యభూమియాయ్, అననై ప్పిరిన్ది
గుక్కిఱవిడమ్ త్యాజ్యభూమియాయ్, అపనన్దైయ విగ్రహాదికళే అను

(౧) ౪౪౪.

(౪) తి-వాయ్-౪-౨.

(౨) తి-వాయ్-౩-౨.

(౫) తి-వాయ్-౫-౨-౧.

(౩)

(౬) ౪౫౦.

౪౫౬. (౧) “పశుతాకాతొష్టతిన్దే”

భవ విషయముమాత్రైయాలే, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదికళో
 మూన్తు మివనుక్కునుగుణమాక అవశ్యముణ్ణాక వేణుమెన్తు అధికారాను
 గుణమ్ విభజిత్తుచ్చొల్లక్కడవతు. — అన్తి క్కే, (౧) “మతురకవిశొన్న
 శొల్ నమ్మువార్ పతి వైకున్దమ్” ఎన్తు తామరుళిచ్చెయ్త ప్రబన్ధత్తై
 యభ్యసి త్తవర్కళుక్కు వాసస్థానమ్ తదీయవైభవమే నడక్కుమ్
 శ్రీవైకున్ఠమెన్తు శ్రీమధురకవియాత్వారరుళిచ్చెయ్తైయాలమ్, చరమ
 పర్వ నిష్ఠారానవర్కళుక్కుమ్ స్వాచార్యనుకన్ద భగవద్విషయత్తిల్
 పరిపూర్ణానుభవాదికళో సిద్ధిప్పతు అవ్యభూతియిలే యాకైయాలమ్
 ప్రాప్యభూమి పరమపదమ్ ; * ఇరుళోతరునూభాలమాకైయాలే అవ
 నుక్కువిరోధియానసంసారమ్ త్యాజ్యభూమి; (అనుభవాలాభ త్తిలొత్త
 భారణాయోగ్యతైయావతు)-స్వాచార్యవిషయ త్తిలుమ్ అవనుకన్ద భగ
 వద్విషయ త్తిలు ముణ్ణాన వనుభవమ్ పెతాతవళవిల్ తాకధరి త్తిరుక్కు
 మాట్టమై ఎన్తు ఇజ్జనే యోజిక్కవుమామ్.

౪౫౬. ఉక్తిపాయచతుష్టయ త్తిలుమ్ భగవద్విషయత్తై యవ
 లమ్బిత్తిరుక్కిఱభ క్తిప్రప త్తికళాకిఱఉపాయద్వయము మివ్వధికారిక్కు-
 నభునివిస్తప్రకార త్తై క్కీమరుళిచ్చెయ్త వన న్తరమ్, (౨), “ఆచార్యనై
 యమ్ తాక పల్లొమ్మల్లొమ్” ఎన్తుమ్, (౩) “ఆచార్యాభిమానమే
 ఉత్తారకమ్” ఎన్తుమరుళిచ్చెయ్త ఆచార్యవిషయ త్తిల్ స్వగతపరగత
 స్వీకారరూపాపాయద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణదర్శనమ్ పణ్ణవిక్కువేణు
 మెన్తు తిరువుళ్ళమ్పల్లొమ్, ప్రథమమ్ స్వగత స్వీకారోపాయత్తుక్కు-
 ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్, (పశుతాకాతు)ఎన్తుతుడక్కి. (పశుతాకా
 తొష్టతిన్దే పాట్టుడలాకాతమ్. వశువావకైన్దెన్దునైకల్ తొళు
 వార్. క్కణ్డొత్తెజ్జివాత్వార్ కలన్దవనై కెడుత్తు. విణ్ణిన్దువీల్ శీరుప్పార్

(౧) ౪-తిరు-౨౯.

(౨) ౪-౩-౧౧-

(౩) ౪౪౬-

(౪) ౪౪౭-

క్కి మణ్ణలితమ్కాచిత్రమ్.

ఎన్నిపాటై పూర్వోపాయత్తుక్కు-ప్రమాణమాకవను

సన్ధిప్పతు.

౪౬౦. (౧) “నల్ల వెన్ తోళ్ళీ”.

మిక్కు”) అతావతు- అమోఘమాయరుప్పతోరు ఉపాయమటిన్దే, ఆశ్రయిప్పార్క్కు సమాశ్రయణీయనాయ్కోణ్ణు తిరుప్పాట్రుడలిలే కణ్ వళర్ న్దరుళుకిట అవనుడైయతిరువడికళై త్రప్పాతప్రకార తైన్దైత్తు నాడోటుమనుకూలవృత్తియై పుణ్ణిక్కుణ్ణు పోరుమ్ జ్ఞానాధికరైక్కుణ్ణు తజ్జళుక్కు ఉత్తారకరాక ఆశ్రయిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమవర్కళే, ఆత్మావోడు అవివాభూతమాన పాప తైప్పోక్కి శ్రీవైకుణ్ఠ త్తిల్ తిరువాళల్ తిటన్దు అజ్గే సమృద్ధమాన జ్ఞానాదికళైయైడైయరాయ్ తదీయకైజ్కర్య నిరత రాయ్కోణ్ణు వ్యావృత్తరా యిరుప్పరెన్దు పరమాప్తరాన తిరుమఱ్ఱి శైప్పిరా నరుళిచ్చయిత “పట్రుతాకాతోష్ట తిన్దే” ఎన్నిపాటై ఆచార్యవిషయ త్తిల్ ముట్టుడచ్చొన్న స్వగతస్వీకారమాకిటఉపాయత్తుక్కు-ప్రమాణమాక వనుసన్ధిప్ప తెన్దై ఇత్తాల్, స్వగతస్వీకారమ్ అహజ్కార గర్భతయా అవద్యకరమా యిరున్దతేయాకిలుమ్, ఫలసిద్ధియిల్ వన్దాల్ పట్రుతోకా తెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్ శాయ్ బు. (౨) “గురుణాయోభి మన్యేత గురుంవాయోభిమన్యతే | తాపుభావరమాంసిద్ధిం నియమాదు పగచ్చుతః” ఎన్దు పరగతస్వీకారతోపాతి స్వగతస్వీకారత్తుక్కు-మ్ ఫలమ్ తప్పా తెన్నుమిడమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టతితే.

౪౬౦. ఇనిమేల్ పరగతస్వీకారమాకిట పరమోపాయత్తుక్కు-ప్రమాణజ్గళే పలవన్ శైయుమ్ దర్శిప్పి త్తరుళుకిటార్, (నల్ల వెన్ తోళ్ళీ) ఎన్దుతుడన్దే. అతావతు-తోళ్ళియానవళే ఇవళే తనక్కుప్పే బుక్కుడ లాకనినైత్తిరుప్పతు, ఇవళ (౩) “నత్యజేయమ్” ఎన్దు వా రైయైయుమ్, పెరియాళ్వార్.వయిల్ శీల్ పిఱప్పైయుమాయిల్ బు ; ఇప్పోతవళ

(౧) “మాతాయతానవనై”

వారై తనకు ఫలియాతమాత్ర తైక్కొణ్ణ ఇతుతన్నిలు మతిశఙ్కై పణ్ణానిన్ద్రాళ్, ఇని ఇవళెజ్జనేజీవిత్తు త్తలైక్కట్టపుకుకితాళెన్నుమిళిపు తోన్ దిరుక్క; అవళైప్పార్త్తు, ఎన్నిలుమెన్నిళిపుక్కు నోవువడు మ్బడి స్సిగైయాన వెన్నుడైయతోన్ద్రీ ! అన న్తశాయాయాయ్ అతవవ సర్వస్తాత్పరరాయరుక్కిఱవర్, అతుక్కుమేలే శ్రియఃపతికళాయ్ ఒరు వర్క్కు మెట్టవొణ్ణత పెరుమైయై యుడైయరాయరుప్పారొరువర్; దేవయోనియిల్ పిఱన్ద శిఱితణ్డైయనిక్కైయమన్త్రిక్కే ఆవర్క్కుమ్ నమక్కుమ్ పరవ్వుతపరచూఁకుళ్ళోన్దై వాశి పోరుమ్బడి ట్టుద్రరాన మనుష్యర్ నామ్, అనపిన్బు నమ్మూళ్ శెయ్యలావతుణ్ణో? అవరొరువారై మున్నేళొల్లివెత్తారెన్ద్రైక్కొణ్ణ నమ్మాలవరైవళైక్కపోమో? అత్తె కిడక్కిడుమ్, నమక్కుప్పేర్ బుక్కువళీయుణ్ణకాణ్, శ్రీవిల్లిపుత్తురిలే యవతరిత్తవీన్ తైయుడైయరాయ్ సర్వవ్యాపకనన్తువై త్తకతిరువుళ్ళ త్తిలేయడక్కిక్కొణ్ణిరుక్కిఱపెరియాన్ద్రోర్, (౨) “అచార్యదేవోభవ” ఎన్నిఱుడియేనమక్కు త్తేవరానతమక్కు త్తేవరాయరుక్కిఱవరై ఓరిశైయై చొన్దొల్లి యిళైక్కవుమామ్, కిఱియఱుత్తువరప్పణ్ణవుమామ్, తిరువజ్జన తై చ్చేర్త్తు వైత్తత్తైక్కవుమామ్, తిరుక్కుళైల్ పణియైచ్చమైత్తు వైత్తత్తై క్కువుమామ్, తిరువన్దిక్కాప్పిడవత్తైక్కవుమామ్, అన్బిక్కే, నామ్లమ్మై మున్నిట్టాతోన్ద్రీ తమక్కు ప్పురుషకారమానారై మున్నిట్టు వరప్పణ్ణ వుమామ్, నల్లతోరుప్రకారమ్ వరువిత్తారాకిల్ అత్తైక్కణ్ణిరుక్కుక్క డవోమ్, నామ్మేల్ విళిక్కడవోమల్లామ్, ఎన్ద్రాణ్ణాళరుళిచ్చెయ్త “నల్ల వెన్తోన్ద్రీ” ఎన్నిఱపాట్టయమ్; ఈశ్వర నెన్దుపారాతే తనక్కెతిరియాన హిరణ్యాసురనైక్కురియతిరువుకిరాలే, వరబలగ్గళాలే పూణ్ కట్టియరు క్కిఱమార్ వై ప్పొమ్మలై పిళ్ళన్దాతోన్ద్రీ ఇరన్ద్రుకూఱాన్బుడి అనాయా సేన కిఱిత్తుప్పొకట్ట మిడుక్కైయడైయ సరసింహ తై, (౩) “అన్నియ

ఎన్నిటపాట్కట్టైయుమ్, స్తోత్ర త్తిల్ ముడినల్లోక తైయుమ్, (౧)
 “పశు ర్ననుష్యః” ఎన్నిటల్లోక తైయుమ్ ఇతుక్కు ప్రమాణమాక
 వనుసన్నిప్పత్తు.

మౌలికలిరియుగువాకి యరియైయుట్టి త్తవనై . పల్లాణు - పాడుతుమ్ ”
 ఎత్తు అనన్యప్రయోజనరాయ్కొణు ముక్కుళాశాసనమ్ పణ్ణియిరుప్పారై
 జయిక్కుమే, వ్యాచృత్తరాయిరుక్కిట అవర్కళి పక్కలిలే న్యస్తభర
 రాయ్ అవర్కళభిమాన త్తిలే యెతుక్కి, యిరుప్పారుడైయనుకృత మెన్ఱు
 తిరునుట్టిశైప్పిరా నరుళిచ్చెయ్త “మాతాయతానవనై” ఎన్నిటపాట్టై
 యుమ్; (౨) “అకృత్రిమ” ఎన్ఱుతుడక్కి, స్వాభావికమాయ్దేవరీరుడైయ
 ప్రాప్తనూయ్ భోగ్యముమాన తిరువడికళిలుణ్ణాన ప్రేమ త్రినుడైయ
 అతిశయత్తుక్కల్లై నిలమాయిరుప్పారాయ్ అన్దప్రేమ ప్రకర్షత్తుక్కడి
 యాన ఆత్మయాథాత్మ్య జ్ఞానతైయుడైయరాయ్ విద్యైయాలుమ్
 జన్మత్తాలుమ్ అడియేనుక్కు ప్పితామహారాయిరుక్కిట నాథమునికళై
 ప్పార్తు, అడియేనుడైయ వృత్తతైప్పారాతే ప్రసన్నరాయరుళవేణు
 మెన్ఱు పరమాచార్యరాన ఆళవన్దా రరుళిచ్చెయ్త వేదాన్తతాత్పర్య
 మానస్తోత్ర త్తిల్ చరమమానల్లోక తైయుమ్; జ్ఞానమ్ పిఱిక్కైక్కుయో
 గ్యతైయిల్లాత పశుపక్షికళాకవుమామ్, జ్ఞానయోగ్యతైయుళ్ళ మనుష్య
 రాకవుమామ్, యావర్శిలర్ భగవత్సమ్మన్దమే నిరూపకనూమ్మడి
 యిరుప్పానారు తదీయనోడే సమ్మన్ది త్తిరుక్కి తార్కళి, అవర్కళన్దవైష్ణ
 వనాలే ప్రాప్యభూమియాన పరమపద తైప్రాపిప్పర్కళైన్దెయాలే, జ్ఞాన
 ముణ్డాకవుమామ్ ఇల్లెయ్యాకవుమామ్, తదీయాభిమానమే ఉత్తారక
 మెన్నునుడతై సుస్పష్టమాక చొచ్చిల్లుకిఱి, (౩) “పశు ర్ననుష్యః పక్షి వా
 యేచ వైష్ణవసంశ్రయః । తేనైవ తే ప్రయాస్యన్తి తద్విష్ణుః పరమం
 పదమ్” ఎన్నిట పారాణికల్లోక తైయుమ్, ఆచార్యాభిమానమాకిఱి
 ఇన్ద పరగతస్వీకారోపాయత్తుక్కు ప్రమాణమాక వనుసన్నిప్పతైష్ట పడి.

ర.౬౦. ఆచార్యాభిమానస్తాన్ ప్రపత్తిపోలే ఉపాయా నరజ్ఞ
భుక్తజ్ఞముమాయ స్వతస్త్రిముమాయరుక్మమ్.

ర.౬౦. కీర్తించున్న ప్రపత్తినిష్ఠాన వధికారిక్కు ఉపాయా
‘ధికారత్రిల్ కుత్తెయుణ్డాకిలుమ్, అతుపారామల్ ఈశ్వరక్షకారియమ్
శెయ్ కైక్కుడలాయ్కోణ్ణులవ్వపాయ శేషమాయరున్దుళ్ళుఆచార్యాభి
మానత్తై ఇప్పోతు స్వతస్త్రిపాయమాకచ్చొల్లువానెన్, ఒన్దుక్కే ఉభ
యాకారముమ్కూడుమోవెన్దిఅశక్తైయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్,
(ఆచార్యాభిమానస్తాన్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు. ఆచార్యాభిమానఘా
కిఱివితుతాన్, (౧) “తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే” (౨) “తమేవశరణం
గచ్ఛ” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱిపడియే విరోధిపాపక్షయత్తుక్కుమ్
భక్తివివృద్ధిక్కు ముడలాయ్కోణ్ణుఉపాయా నరమాన భక్తిజ్ఞము
మాయ్, తత్త్వగపూర్వకమాక (౩) “మామేకంశరణంనజ” ఎన్దువిధిక్కు
వ్బడి ఇష్టానిష్ట ప్రాప్తిపరిహారజ్ఞ భిరణ్ణుక్కుమ్ స్వయమేవోపాయ
మాయ్కోణ్ణు స్వతస్త్రిపాయముమాయరుక్మమ్ ప్రపత్తిపోలే, ఉపా
యాధికార మాన్ద్యత్తైప్పార్తు ఈశ్వరనుపేక్షియామల్ కార్యమ్
శెయ్ కైక్కుటుప్పొకైయాలే స్వేతరోపాయమాన ప్రపత్తిక్కు సాఫ
ల్యత్తై యుణ్డాక్కానిష్టకోణ్ణు అవ్వభియాలే అతుక్కుజ్ఞము
మాయ్, అత్తైయిభియ త్తన్నయే ఉపాయమాక కొళ్ళుమళవిల్
అనిష్టనిష్టత్వదికళుక్కు త్తానే ఉపాయమాయ్కోణ్ణు స్వతస్త్రిము
మాయరుక్మమ్మెనె. — అన్దిక్కే, (౪) “అనాచార్యోపలభ్యాహి విద్యే
యం నశ్యతిధున్” ఎన్దుమ్, (౫) “శాస్త్రాదిషు సుదృష్టాపి సాక్షా
సహపూరిదయానప్రసిద్ధతివైవిధ్యా వినాసదుపదేశతః” ఎన్దుమ్ శొల్లు
కైయాలే ఏతేను మొరువిద్యైయై యవలమ్మిక్కు మవనుక్కుమ్అతు
క్కాచార్యోపదేశమ్ వేణ్డుకైయాలేఆచార్యాభిమానమ్ సకలోపాయాజ్ఞ
మాయరుక్మ, (౬) “తేనైవతేప్రయాన్యన్తి” ఎన్దు స్వతస్త్రిపాయ

౪౬౨. భక్తియి లశక్తనుక్కు ప్రపత్తి,

మాక చొచ్చెల్లువానెన్నెన్న, (ఆచార్యాభిమానస్తా) ఎన్ఱుతుడగ్గి యరు
ళిచ్చెయ్కితారాకవుమామ్; అతావతు - ప్రపత్తితా క రక్షానభక్తి
కళాకితి ఉపాయా న్తరగ్గభుక్కు ఉత్పత్తివివృద్ధివిరోధి పరిహారార్థమాక
విహితమాన్కొండ్లు తడగ్గముమాయ్, (౧) “అనన్యసాధ్యేస్వాభీష్టే
మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయాష్టా ప్రపత్తి శ్శరణా
గతిః” ఎన్ఱిటపడియే అన్యోపాయగ్గళైయొగ్గిన్ఱు తన్నెయే ఉపాయ
మాకకొండ్లుమళవిల్ అనిప్తనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కుస్వయమేవ
నిర్వాహకమాన్కొండ్లు స్వతస్త్రిముమాయరుక్కుమాహాలే, ఆచా
ర్యాభిమానమాకితి వితుతా, ఏతేను మోరుపాయత్తుక్కుమ్ ఆచా
ర్యోవదేశ మవశ్యాపేక్షితమాకైయాల్ అవ్వగ్గియాల్ ఉపాయా న్తర
గ్గభుక్కుగ్గమామిరున్ఱ తేయాకిలుమ్, (౨) “బాలమూకజడాన్ఱాశ్చ పగ్గ
వోబధిరా న్తథా సదాచార్యేణసన్దృష్టాఃప్రాపున్ఱవన్ఱిపరాగ్గతిమ్” (౩)
పశుర్ఱనుప్యఃపక్షీవా” ఇత్యాదిప్పడియే స్వయమేవోత్తారకమాకై
యాల్స్వతస్త్రిపాయముమాయరుక్కుమెన్ఱై.

౪౬౨. ఇప్పడి స్వతస్త్రిమాన ఇన్ఱ్విపాయత్తుక్కు అధికారి
ఇన్నారెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్, (భక్తియిలశక్తనుక్కు)ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా
వతు- (౪) “ఉభయపరికర్తితస్వాన్తస్య” ఎన్ఱిటపడియే, (౫) * జన్ఱా
న్తరసహస్రసిద్ధ కర్త జ్ఞాన సంస్కృతాన్ఱః కరణనుక్కు జనిక్కుమ
తాయ్ స్వపారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నరూపమామిరుక్కుమ్
భక్త్యుపాయత్తిల్, దుష్కరత్వబుద్ధియాలుమ్ స్వరూపవిరోధిత్వబుద్ధి
యాలుమ్ నామితుక్కు శక్తరల్లరెన్ఱు కైవాగ్గినవనుక్కు నివృత్తిసాధ్య
తయా సుకరముమాయ్ భగవత్పారతన్త్ర్యరూప స్వరూపానురూప

(౧)

(౩)

(౫)

(౨)

(౪)

ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కిశు.

౪౬౩. ఇతు ప్రథమమ్ స్వరూప తై పుల్లవితమాక్కుమ్,

ముమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ ; అధ్యవసాయజ్ఞానరూపమాన ప్రపత్త్యుపాయత్తిల్ మహావిశ్వాసముజ్ఞానైయరితాకై యాలుమ్, బద్ధమోక్షజ్ఞశిరణ్ణుక్కుమ్ పాతువానశశ్వరస్వాత స్త్ర్యభయతాలుమ్, నామితుక్కుశక్తరల్లరెన్ఱు తేజినవనుక్కుమ్, పశ్వాదిక భుక్కుమ్ కార్యకరమాకై యాలే, విశ్వాససాపేక్షమునున్ఱి క్కేమోక్షైకహేతుపుమాయిరుక్కుమ్. పరత స్త్ర్యస్వరూపనాన సదాచార్యనుడైయ అభిమానరూపమాన ఇన్ఱచరమోపాయమెన్ఱై. భక్తియిలశక్తనుక్కు దుష్కరత్వస్వరూపవిరోధి త్వజ్ఞశిరణ్ణుమ్ హేతువాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిల్ స్వరూపవిరోధిత్వమే ప్రధానహేతు; ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కుమ్ విశ్వాసమాన్ఱ్యభగవత్సత్వ త స్త్ర్యభయరూపహేతుద్వయ ముడ్డేయాకిలుమ్ భగవత్సత్వత స్త్ర్యభయమే ప్రధానహేతు; (౧) “స్వస్వాత స్త్ర్యభయత్తాలే భక్తిన్ఱు విల్లు, భగవత్సత్వ త స్త్ర్యభయత్తాలే ప్రప్తన్ఱు విల్లు” ఏన్ఱి తే ఇనర్ తామ్ క్కిరుళిచ్చెయ్ తతు. ఇత్తాలే, అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతి యానవనే ప్రపత్త్యధికారియామోపాతి ఇప్పసానూధికారియమ్ అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతియానవనెన్ఱ తాయిల్లు. — అన్ఱి క్కే, ఇతి స్వత స్త్ర్యత్వతై (భక్తియిలశక్తనుక్కు) ఇత్యాదియాలే సిరీకరక్కితారాకపుమామ్. వాక్యార్థయోజనైయిల్ భేదమిల్లె. భక్తియి లశక్తనైక్కుఱ్ఱు విహితమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ స్వత స్త్రీమా నాత్పాలే, ప్రపత్తియిలశక్తనైక్కుఱ్ఱు విహితమానవితువుమ్ స్వత స్త్రీమాక క్కుఱ్ఱైయిల్లెయెన్ఱు కరుతు.

౪౬౩. ఇవ్వాచార్యభిమానమ్ ఇవనుక్కుజ్ఞాక్కుమ్ ఫలప రమ్పరైయై యరుళిచ్చెయ్ తు ఇవ్వర్థతై నిగమి త్తరుళుకితార్, (ఇతు) ఎన్ఱుతుడల్ల. అతానతు - ఇప్పడి క్కీచ్చొన్ఱు ఆచార్యభిమానమాకిట

పిన్నుపుష్పితమాక్కుమ్, అనన్తరమ్ ఫలపర్యస్తమాక్కుమ్.

శ్రీవచనభూషణమ్ సంపూర్ణమ్.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడికలేశరణమ్.

వితు, ప్రథమత్తిలే ఇచ్చేతననుక్కుప్రణవోక్త భగవదనన్యార్త శేషత్వ
త్తై చ్చరమపర్యవర్యస్తమాకణ్డార్ త్తి అనాదికాలమ్ స్వాత స్వీనూఁఱి
అల్లిలేమన్డిచ్చరకెల్లుచ్చుకిడన్ద స్వరూపత్తైత్తుళిర్ త్తెల్లుమ్బడియాక్కుమ్;
ఇప్పడిపల్లవితమానపిన్ను మధ్యమపదోక్తానన్యశరణత్వత్తై చ్చరమపర్య
వర్యస్తమాకణ్డార్ త్తి, ఫలసూచకమాన ఉపాయాధ్యవసాయ యోగ
త్తాలే స్వరూపత్తై పుష్పితమామ్బడియాక్కుమ్; ఇప్పడిపుష్పితమాన
వనన్తరమ్, చరమపదోక్తానన్యభోగత్వత్తైయుమ్ చరమపర్యవర్యస్త
మాకణ్డార్ త్తి, నిత్యకైజ్జర్యో యోగత్తాలే స్వరూపత్తై ఫలపర్యస్త
మామ్బడి యాక్కుమ్మెన్దపడి. ప్రథమరహస్యమాన తిరుమన్రొత్తిల్
పదత్రయ ప్రతిపాద్యమాన అనన్యార్త శేషత్వాద్యాకారత్రయము
మాత్తాపుక్కు స్వరూపమాయ్ అతుతాన్ చరమపర్యవర్యస్తమా
యితే యిరుప్పతు; ఇన్వైతా నాచార్యోపదేశాదికథాలే లభ్యజ్ఞానై
యాలమ్, అవ్యుపదేశాదికభుక్కిడి “ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్ఱి
ఆచార్యాభిమానమాకై యాలమ్, ఆచార్యాభిమానమివన్దై యున్డా
క్కుమ్మెన్ఱితు; ఆక ఇప్పడియిరున్దుళ్ళ పదత్రయార్థనిష్ఠైయై ఇవ్వాచా
ర్యాభిమానమివనుక్కున్డాక్కి ఉన్జీవిప్పిత్తే విడుమ్బడిశొల్లిల్ దాయిల్ బు.

అథవా, ఇప్పడి స్వతన్రొపాయమానవితు ఇవన్ స్వరూపత్తై
వర్యక్రమేణ ఉన్జీవిప్పిక్కుమ్బడియై ప్రకాశిప్పియూనిన్దుకొన్డా ఇవ్వర్థత్తై
నిగమిత్తురుళుకితార్, (ఇతు) ఇత్యాదియాల్. అతావతు - ఆచార్యాభి
మానమాఁఱివితు ప్రథమమ్ భగవద్విషయత్తిలే అన్వయిప్పిత్తు అనాది
కాలమ్ తదన్వయరాహిత్యత్తాలే(౧) “వాడినేక” ఎన్నుమ్బడి, ఉత్తావి

కి-డన్ద స్వరూపత్వై పుల్లవితమాక్కుమ్ ; పిన్పుభాగవతవిషయ త్తిలే' యూన్తువిత్తు ఫలాన్వయయోగ్యమాక్కుకై యాలే, పల్లవితమాయరున్ద వత్తై పుష్పితమాక్కుమ్ ; అనన్తరమ్, (౧) 'నిన్దు తన్బుకథైత్త' ఎన్గిటపడియే చరమపర్వత్తిలే నిలై పెటుత్తి పుష్పితమాయరున్దవత్తై ఫలపర్వస్తమాక్కు మెన్నపుమామ్.

అక, ఇప్పికరణత్తాల, ఆచార్యనై ఉపాయమాకప్పల్ దీనార్ క్కుభయాభయగ్గళిరణ్ణమ్ మాటిమాటిసడక్కు మెన్నుమ్ ప్రసగ్గమిల్లా మైయుమ్, ఇవ్వర్థ నిర్ణాయకప్రమాణమిన్దు తెన్ను మతుమ్, ఇవ్వర్థస్థాప నత్తుక్కిడాన ఉపప త్తియుమ్, పతివ్రతముమ్, ఇవ్వర్థోపపాదనార్థమాక ప్రాప్యనిర్ణయముమ్, ఇప్పడి ప్రాప్యనిర్ణయమ్ పణ్ణినాల్ ఇతుక్కు సదృశ మాకవే కొళ్ళవేణుమ్ ప్రాపకమెన్ను మతుమ్, అల్లాతపాతువరుమ్ దూషణముమ్, ఈశ్వరవీషయ త్తి లివనుక్కుళ్ళ చరణవత్పరతన్తాన్గి సన్యత్వజ్జలై సూచిపిత్తుక్కుణ్ణ ఈశ్వరనై పుల్ దీనుమతిల్ ఇవనై పుల్ దీనుమతుక్కుళ్ళ విశేషముమ్, ఈశ్వరచేతనర్కళిరువర్ క్కు మిన నుపకారక నెన్దుమ్, ఈశ్వరనుమానై పుడుమ్ పదత్తైయు డెయనెన్దుమ్ ఇవన్ పణ్ణముపకారత్తుక్కు సదృశ ప్రత్యుపకారమిల్లెయెన్దుమ్, ఇవ నోటైసమ్మన్దమ్ మోక్షుత్తుక్కే హేతువాయిరుక్కు మెన్దుమ్, ఈశ్వరనై యుపకరి త్త ఇననిలుమ్ ఇవనై యుపకరి త్త ఈశ్వరనే మహాపకారక నెన్దుమ్, ఇవ్వాచార్యనై భవముమ్, ఆ త్తగుణముణ్ణానాలుమ్ ఆచార్య సమ్మన్దత్తై నెక్కిళ్ళిల్ అన్దప్రయోజనముమ్ అవద్యకరముమ్ ఈశ్వరనిగ్ర హహేతుపుమాన్బుడియుమ్, ఆచార్యసమ్మన్దపచ్చేద త్తిల్ భగవత్సమ్మన్ద డార్లభ్యముమ్, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుమ్ భాగవతసమ్మన్ద మపేక్షిత మెన్ను మతుమ్, ఆచార్యాభిమాన మొట్టియ ఉజ్జీననోపాయమిల్లెయెన్ను మిడ త్తిల్ ఆప్తోపదేశముమ్, ఇవ్వర్థత్తినుడై య స్థిరకరణముమ్, ఇవ్వా చార్యాభిమాన నిష్ఠనానవక్ సులభమాన ఇవ్విషయ పైవిట్టు దుర్లభ

మాన భగవద్విషయ తై రక్షకమాక విచ్చిక్కక్కడవనల్లనెస్తుమ్, ²¹ పర
త్వాదిప్రాప్త్యస్థలజ్ఞశైల్లా మివ్విషయమే యెన్దిరుక్కక్కడవనెస్తుమ్, ²² ఇవ
నుక్కు ప్రతికూలానుకూలానుభయరిన్నా రెస్తుమ్, ²³ ఇవనుడైయ జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్ఞభుక్కు వినియోగముమ్, ²⁴ ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానముమ్
విహిత భోగాదికభుమ్ త్యాజ్యమెన్ను మిడముమ్, ²⁵ స్వరూపప్రచ్యుతి
వారామైక్కు వేణుమవస్థెయుమ్, ²⁶ ప్రాప్త్యభూమిప్రావణ్యాదిత్రయము
మివనుక్కవశ్యాపేక్షిత మెన్ను మతువుమ్, ²⁷ ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వ
గతపరగత స్వీకారోపాయద్వయ ప్రమాణజ్ఞభుమ్, ²⁸ ఆచార్యాభిమాన
త్తిక్ స్వతంత్రోపాయత్వముమ్, ²⁹ తదధికారినిర్ణయముమ్, ³⁰ ఇవాచార్యాభి
మానమిచ్చేతననుక్కుణ్ణాక్కుమ్ ఫలపరమ్పరైయైయుమ్ శొల్లుకెయాలే,
సదాచార్యాభిమానమే సర్వార్కు ముత్తారకమెన్నుమిడమ్ శొల్ల
ప్పట్టతు.

ఆక. ఇత్తాల్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ చరమావధియై
యరుళిచ్చెయ్ తారాయ్ బ్రాహ్మ.

శ్రీవచనభూషణవ్యాఖ్యానమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

